22. die *Januarii.* 1689.

Imprimatur.

JOHN HOSKYNS, *VPRS.*

22. die *Januarii.* 1689.

Imprimatur.

JOHN HOSKYNS, *VPRS.*

JOANNIS RAII
SYNOPSIS
METHODICA
Stirpium Britannicarum,

Tum Indigenis, tum in agris cultis, locis ſuis diſpoſitis,

Additis Generum Characteriſticis, Specierum deſcriptionibus, & VIRIUM Epitome.

Editio Secunda:

IN QUA

Præter multas Stirpes & Obſervationes curioſas ſparſim inſertas; Muſcorum Hiſtoria negligenter hactenus & perfunctoriè tradita plurimùm illuſtratur & augetur, Additis & deſcriptis centum circiter ſpeciebus (totidémq; Fucorum atque etiam Fungorum) novis & indictis.

Acceſſit

Clariſſ. Viri D. AUG. RIVINI Epiſtola ad *JOAN. RAIUM* de Methodo:

CUM

Ejuſdem Reſponſoria, in qua D. TOURNEFORT Elementa Botanica tanguntur.

LONDINI:

Impenſis *S. Smith* & *B. Walford*, Regiæ Societatis Typograph. ad inſignia Principis in Cœmeterio D. Pauli. MDCXCVI.

Perilluſtri Adoleſcenti

D. THO. WILLUGHBY, Bar.

D. FRANCISCI WILLUGHBY
τῷ μακαρίτῃ Filio unico ſuperſtiti,

JOANNES RAIUS, S. D.

CUM B. M. Parenti tuo, Amicorum optimo, & ob egregia in me merita æternùm honorando, Catalogum Plantarum Angliæ, & Inſularum adjacentium *inſcripſerim*, cui potiùs quàm tibi, Generoſiſſime Juvenis, Paternæ virtutis non minùs quàm bonorum hæredi, libellum hunc ejuſdem materiæ & argumenti, verùm in novam tranſmutatum formam dedicarem? Præſertim cum tu Parentis veſtigiis inſiſtens toti Philoſophiæ, & Hiſtoriæ naturali, & imprimis Rei Herbariæ excolendæ illuſtrandæque ſtudia tua addixeris;

non libris tantùm legendis, ſed naturæ phænomenis & effectis obſervandis, experimentiſque faciendis intentus. Pergas bonis avibus quo cœpiſti pede, nec in ſtudiis tantùm, ſed & in omni vita Patrem, ut facis, imitari perge, Pietatis & Virtutis exemplar inſigne; qui quàm ſanctus, & caſtus, & ſobrius, & à voluptatibus invictus, & juſtus, & beneficus, humilis denique & modeſtus fuerit alibi dixi, neque hîc repetam. A te tuique ſimilibus

----quibus Natura benigna,
Et meliore luto finxit præcordia Titan,

quibuſque in re ampla animus à curis mundanis liber, otiíque & facultatem ad experimenta tentanda abundè, quid non ſperare fas ſit? cùm ii etiam quibus cum rei familiaris anguſtiis colluctandum eſſet, curæque, & cogitationes eò præcipuè intendendæ, ut acquirerent quo ſe ſuóſque ſuſtentarent, tantum præſtiterint. Quid plura? His ſtudiis, novis quæ obſervanti & experienti indies occurrunt inventis, Hiſtoriam naturalem

ralem locupletabis; unde & ipse incredibilem voluptatem percipies, & aliis Philosophiæ solidioris cultoribus ea ingenuè impertiendo summopere gratificaberis, eorúmque plausus & encomia mereberis. His moribus, bonâ conscientiâ munitus, Deo & hominibus charus, summa in pace & tranquillitate ætatem deges, & decurso demum inoffenso pede hujus vitæ spatio, immortalem in terris famam, felicitatem in cœlis æternam consequeris. Vale.

PRÆFATIO

PRÆFATIO.

POſt diſtracta exemplaria primæ editionis *Catalog. Plantarum Angliæ*, cùm libellus iſte à multis adhuc deſideraretur, Amiciſſimus vir & Hiſtoriæ naturalis callentiſſimus D. *Radulphus Johnſon* ὁ ἐν αἰγίοις, è re ſtudioſorum fore ratus in ſtirpibus diſponendis Naturæ potius quàm Alphabeti ordinem ſequi, me ut id facerem in proxima noſtratium editione hortatus eſt; cujus conſilium quamvis maximè probarem, tunc temporis exſequi non ſum auſus, quòd me tali incepto omnino imparem ſentirem, cum ad id requiratur, tum ut aliorum methodi curiosè expendantur, tum ut ſpecies omnes plantarum hactenus cognitæ diligenter inter ſe conferantur, earúmque convenientiæ & differentiæ obſerventur, quod multum temporis & operæ exigit.

Circa id tempus à Reverendiſſ. Præſule D. *Joanne Wilkins*, Epiſcopo tum Ceſtrienſi, Amico & Patrono meo colendiſſimo requiſitus, ut ad Tabulas Philoſophicas pro *Charactere Univerſali*,

Univerſali, (cujus ſpecimen tum parturibat) complendas, Arbores & Herbas in Methodum aliquem redigerem, in qua tamen mihi non liberum erat Naturæ ordinem ſequi, verùm Herbas in tria genera (nec enim plura nec pauciora inſtituti ratio patiebatur) diſtribuere coactus ſum, tumultuario opere & ferè extempore id præſtiti. Verùm poſt diligentius examen cùm Methodum illam non tantùm imperfectam, ſed & in multis vitioſam deprehenderem, ad novam & accuratiorem inveſtigandam me accinxi, tandémque re diu multúmque perpenſa, ex noſtris aliorúmque obſervationibus invicem collatis, diſtributionem illam exſculpſi, quam quinque retro annis evulgavi, quâque in nonnullis emendata in HISTORIA PLANTARUM non ità multò poſt edita uſus ſum. Cúmque hujuſmodi Methodum Indicis ope ad omnes Catalogi Alphabetici uſus accommodari poſſe viderem, quinimo eidem, additis præſertim notis tum Generum characteriſticis, tum Specierum diſcretivis, plurimùm præſtare; exhauſta jam & divendita Secunda Catalogi prædicti Impreſſione, opportunum duxi D. *Johnſoni* conſilium ſequi, & fidem ſuperiorè Autumno datam liberare.

En tibi ergo, (Amice Lector) Methodicam Synopſin aut potiùs Hiſtoriam ſuccinctam Stirpium Britannicarum; in qua Notæ primùm genericæ præmiſſæ, deinde Speciebus infimis Deſcriptiunculæ, ubi opus eſt, ſubnexæ, cum plantis diligenter collatæ, in certam, ni fallor, & ἀδιάπλωτον uniuſcujuſque cognitionem attentum obſervatorem (ut alibi diximus) abſque ulla picturæ ope inducent. Speciebus illis quibus notæ diagnoſticæ nullæ additæ nullas duximus neceſſarias ob epitheta nominibus & ſynonymis adjuncta, quæ deſcriptionem continent.

Ducentas inſuper novas ſpecies poſt editum denuo Catalogum à nobis & ab Amicis obſervatas ſuis locis in hoc Opuſculo diſpoſitas invenies: tertiam Centuriam in Appendice, quòd ſeriùs & poſt Opuſculum imprimi cœptum communicatæ eſſent.

Verùm ne mihi plus arrogem quàm quod jure debetur, néve ex alienis floſculis capiti meo coronam nectam, earum quæ huic libello acceſſerunt ſpecierum maximam partem ab Amicis mutuatam agnoſco, quorum nomina ſymbolis ſuis adſcripta quid quiſque contulerit Lectorem certiorem facient.

Quoniam verò nonnulli fortaſſe qui Præfationem hanc legere dignabuntur, præ faſtidio Opus ipſum vix evolvent, omnes unà quibus me debitorem agnoſco hîc quoque commemorare libet. Ii ſunt, D. *Jacobus Bobertus*, Horti Medici Oxonienſis Præfectus, qui ſpecies circiter quadraginta à ſe obſervatas, præter comprehenſas in Catalogo noſtro Plantarum Angliæ, communicavit. Eas, quòd ſeriùs tranſmiſſæ eſſent, in Appendice una exhibuimus. Notandum autem Graminis ſpeciem, quam pro Gr. foliolis junceis brevibus radice nigra & alba *C. B.* D. *Bobertus* habuit, à nobis omiſſam fuiſſe, quòd tum Hiſtoriæ noſtræ tum ſaſciculo inſerta eſſet ſub titulo Graminis capillacei locuſtellis pennatis non ariſtatis, & putavimus etiam in hac Synopſi extare. Verùm admonitus ſum illam noſtrâ, quod dolet, incuriâ omiſſam eſſe.

D. *Samuel Dale* Pharmacopœus, Brantriæ in Eſſexia Medicinam faciens.

D. *Matthæus Dodſworth*, Botanices apprimè gnarus.

D. *Samuel Doody*, Pharmacopœus Londinenſis, qui & Opus ipſum plurimis ſpeciebus ditavit;

ditavit ; & alias etiam tum ſpecies tum Obſervationes Appendici reſervavit.

D. *Thomas Lawſon*, diligens & induſtrius nèc minùs peritus Botanicus, Stricklandiæ in Weſtmorlandia degens.

D. *Jacobus Newton*, in ſtirpium Britannicarum diligenti inquiſitione & cognitione nulli ferè ſecundus.

D. *Edwardus Lloyd* Oxonienſis, non rei tantùm Herbariæ, ſed totius Hiſtoriæ naturalis peritiſſimus. qui multis & raris Synopſin hanc noſtram ſpeciebus auxit : cujus quamvis mihi nondum de facie noti, amicitiam ob ingenium, eruditionem, & ſingularem animi candorem plurimi facio.

D. *Jacobus Pettiver*, non poſtremæ notæ Botannicus, mei amiciſſimus.

D. *Robertus Plott*, LL. Doctor, è cujus Hiſtoriis Nat. lectu ſanè digniſſimis, territorii tum *Oxonienſis* tum *Staffordienſis*, non pauca in Hiſtoriam & Synopſin noſtram tranſtuli. Hujus etiam amicitiæ debeo, quæ ipſius inſtinctu & ſuaſu permotus D. *Lhwyd* communicavit.

D. *Leonardus Plukenet*, majorum Gentium Botanicus, qui ſi de primatu in hac ſcientia contendere vellet, principibus etiam viris dubiam palmam faceret. Obſervationes ejus pereruditas brevi edendas appello, quæ dictis fidem facient, quidque in Botanicis poſſit Lectorem abunde convincent.

D. *Hanſius Sloane*, quem * alibi laudavimus. Hic Jamaicam adnavigans, ſubciſivis horis mirâ induſtriâ iſtius loci plantas inveſtigavit, inventas non minore diligentia, fide ἀκριβεία deſcripſit & delineavit. Mirum ſanè mihi viſum eſt, tot novas, raras & indictas ſtirpes, eximiæ pulchritudinis & elegantiæ, intra unius inſulæ anguſtias ſponte provenientes tantillo tempore inveniri potuiſſe, præſertim ab uno. Hic mihi ſcrupulum exemit, quo jamdiu vexatus ſum, an ſcilicet dentur plantarum aliquæ ſpecies novo Orbi cum noſtro communes; dari affirmans, exhibito etiam, noſtram in gratiam, Catalogo earum quas hujus generis obſervavit.

* In præfatione ad primum Tomum Hiſtoriæ Plantarum.

D. *Guilielmus Sherard*, Collegii S. Joannis in Academia Oxonienſi ſocius, ob eximiam Rei

Rei herbariæ ſcientiam non immerito celebris, & ob ſuaviſſimos etiam mores ab Amicis nobis commendatus.

Agmen claudat ſagaciſſimus Vir & conjunctiſſimus Amicus noſter D. *Tancredus Robinſon* M. D. qui plura omnibus Opuſculo huic contulit. Nam & Manuſcriptum recognoſcendo, quicquid à me per oblivionem incuriam aut feſtinationem admiſſum omiſsúmve deprehendit emendare & ſupplere dignatus eſt: quicquid ad ejus illuſtrationem aut complimentum pertinere, aut aliquo modo facere arbitratus eſt, me amicè commonefecit. Eodem obſtetricante fœtus hic noſter, qui aliqandiu in partu hæſit, in lucem tandem eluctatus eſt.

Supereſt ut agnoſcam Species nonnullas ſtirpium quæ in *Catalago Angl. Hiſtoria noſtra & Faſciculo* habentur in hac Synopſi, Opera invicem conferendi tædio aut neglectu, à nobis omiſſas eſſe: quarum Catalogum cum Synonymis & locis natalibus additum in Appendice reperies.

Cùm jam expediverim quæ ad Synopſeos intelligentiam præcognitu neceſſaria duxi, liceat mihi Præfationem hanc gratiarum

actione claudere. Gratulor ergo fortunis meis, meritáſque Divino numini gratias ago, quòd me hoc demum ſeculo naſci voluit, in quo inani illa leptologia, quæ Philoſophiæ titulo noſtrâ etiam memoriâ Scholas occupavit, faſtiditâ & faceſſere juſsâ, in locum ejus ſucceſſit ſolida & experimentis inædificata Philoſophia, nequicquam reclamantibus & obnitentibus ſenioribus Academicis, ejuſmodi quiſquiliis innutritis; qui frugibus repertis glande veſci maluerunt, ne ſcilicet cogerentur,

Quæ juvenes didicere ſenes perdenda fateri,

Seque umbram Philoſophiæ ſectatos, & pro Junone nubem amplexos in re nihili ætatem triviſſe.

In quo nobiliſſimis inventis, Aeris pondere & elaſtica vi, vitris teleſcopicis & microſcopicis, irrequieto ſanguinis per venarum & arteriarum canales circuitu; vaſis lacteis & chylifero ductu, Organorum generationi inſervientium ſtructura, aliiſque quæ recenſere longum eſſet, abditiſſima Naturæ penetralia reſerata, novâque planè Phyſiologia introducta eſt.

In

In quo ſcientiæ omnes novis indies acceſſionibus augentur, præ aliis autem Hiſtoria Plantarum, cui promovendæ ardentiſſimis ſtudiis inſtant non tantùm privati homines, ſed ipſi etiam Principes & Magnates, ſtirpibus undique conquiſitis hortis & viridariis ſuis inſtruendis intenti, ablegatis etiam in remotiſſimas Indiarum regiones Botanotheris, qui & ardua montium, & profunda vallium, & opaca nemorum & camporum æquora rimentur, omnéſque terrarum ſinus, latebras, angulos explorent, ut quicquid uſpiam latet in apricum producant & viſibus noſtris exponant.

Nihil non grande & magnificum ab his ſperandum, quibus facultates ad Plantas indagandas, coemendas, comportandas, colendas, delineandas abundè ſuppetunt, quarum inopia aliorum plerunque induſtriam ſufflaminare & conatus fruſtrari ſolet.

Sunt qui Philoſophiæ experimentalis ſtudium Curioſitatis nomine reprehendunt, & ſciendi aviditatem tanquam affectum Deo ingratum criminantur, adeóque Philoſophantium impetus reprimunt, & ardores reſtinguunt. Quaſi verò Deus Opt. Max. ſcientiam homi-

hominibus invideret quasi cùm nos primitus formaret, non satis perspiceret, quousque penetrare posset humanæ mentis acies, aut si gloriæ suæ id interesset, non angustioribus terminis eam circumscripsisset: quasi hominem intelligendi facultatem quam ipsi impertiverat ad ea extendere nollet, quorum capacem fecerat, quæque investigandi media obtulisset; aut si id nollet, quousque eum progredi vellet non præscripsisset, nè ad ulteriora tenderet interdicto. Qui verò Scientiam tantopere elevant & sugillant, perpendant velim, scientiam id esse quo homines sumus, quo à Brutis distamus, quo Angeli nobis excellunt, quo virtutis & felicitatis capaces reddimur: hæc enim in Bruta & ratione destitutas naturas non cadunt. Eos nihilominus qui malis artibus scientiam aucupantur, aut præstigiis Dæmonum se deludendos permittunt ut arcana & futura rimentur, severa reprehensione coercendos & damnandos censeo.

Verùm, ut nihil est ab omni parte beatum, politiores literæ, Linguarum & Antiquitatum studium, Critice, Grammatice, à proximis decessoribus nostris ad ipsum Meridianæ (ut ita dicam) altitudinis culmen evecta, ætate nostra velut ἀκμὴν prætergressa, paula-

paulatim declinare videntur & ad occaſum vergere. Rari quippe apud nos apparent *Caſauboni, Grotii, Salmaſii, Scaligeri, Seldeni, Bocharti, Voſſii, &c.* ſuperioris ſeculi lumina & ornamenta. Eruditi ſcilicet nunc dierum rebus præcipuè ediſcendis intenti, de verbis minùs ſunt ſoliciti.

Gratulor inſuper eidem Numini, quòd me tandiu rebus humanis intereſſe & vitali aura frui conceſſerit, donec viderem dulciſſimæ Patriæ ejuſmodi Principes Divino favore præfectos, quales in nuperis quæ Regno huic imminebant procellis optâſſem quidem, ſperare vix auſus eſſem, caſtos & ſanctos, & omni virtutum genere relucentes; ſub quorum placidiſſimo imperio, modò Deus pacem indulſerit, proſperrimum rerum ſtatum & aurea planè ſecula nobis pollicemur; ad quorum exemplum ſi ſubditi mores ſuos componere vellent, non video quid huic genti ad conſummatam felicitatem poſſit deſiderari. Profligata quippe ſuperſtitione Religioni puriori & reformatæ ſuus honos conſtat, ejúſque profeſſio & praxis non tantùm libera & permiſſa, ſed ab ipſis Regibus tum verbis juſſa, tum exemplo ſubditis commendata. Excuſſo quo premi cœpimus ſervitutis jugo, inaſſuetis cervi-

cervicibus intolerando; avita libertas ſarta tecta; ſua cuique ordini privilegia & immunitates redditæ. Repreſsâ flagitioſi militis ingenuis hominibus intra privatos parietes impune inſultantis, omniáque rapinis, cædibus, libidinibus implentis, effrænatâ licentiâ, ſecura unicuique facta eſt & non ſolicita rei ſuæ cuſtodia. Legum patriarum, quas Fundamenti vocant, majeſtas intemerata: Philoſophia denique & omnes ingenuæ diſciplinæ, Principum favore ſtudioſorum conatibus aſpirante & induſtriam provocante miros progreſſus & incrementa ſpondent.

Hæc bona nobis ut ſtabilia & perpetua ſint, optandum inprimis eſſet, ut quàm rebus humanis neceſſarii tam non mortales forent Auguſtiſſimi Principes, quorum ea virtute nobis parta, conſiliis & providentia hactenus cuſtodita ſunt. Verùm quoniam humanitatis conditio id non permittit, *Fortes autem creantur fortibus & bonis*; proximum eſt ut benignum Numen ſupplici prece veneremur, ut cùm hi gloriæ & annorum ſaturi, cœlo maturi in beatas ſedes migraverint, ex eadem ſublimi proſapia continua ſerie ad conſummationem uſque ſeculi ſuccedant Reges, eodem ſpiritu afflati,

afflati, nec majoribus ſuis ulla in re præterquam ætate minores, ſub quorum felici imperio omnibus pacis bonis abſque ulla morum corruptela gaudeamus.

Explicatio

Explicatio Nominum Abbreviatorum.

A D. & Ad Lob. *Adverſaria Penæ & Lobelii.*
Boccon. *Bocconi Icones & obſervationes.*
C. B. *Caſpari Bauhini Pinax.*
C. B. Prod. *Caſpari Bauhini Prodromus.*
Cæſ. & Cæſalp. *Andreas Cæſalpinus.*
Cam. *Camerarius.*
Cat. Altorf. *Catalogus Jungermanni, & Mauritii Hofmanni Altorfinarum Stirpium.*
Cluſ. & Cluſ. hiſt. *Caroli Cluſii Hiſtoria.*
Col. *Fabius Columna.*
Commelini. *Catalog. Plant. Hollandiæ.*
D. Plot *Hiſt. Nat. Oxon. & Stafford.*
Dod. *Remb. Dodonæi Pemptades.*
Ephem. German. *Ephemerides Germanicæ Naturæ Curioſorum.*
Eyſt. *Hortus Eyſtettenſis.*
Tu. Fuchſii hiſt.
Ger. & Ger emac. *Gerardi hiſtoria emaculata à Tho. Johnſon.*
Geſn. *Geſnerus.*
J. B. *Joannis Bauhini Hiſtoria.*
Johnſoni. *Itineraria.*
Lob. *Lobelii Obſervationes.* Lob. ico. *ejuſdem icones.*
Lugd. *Hiſtoria Lugdunenſis.*
Magn. *Magnoli Botanicum Monſpelienſe.*
Matth. *Matthiolus in Dioſcoridem.*
Mentzel. *Mentzelii Index & Pugillus Plantarum.*
Merret, *Pinax.*
Moriſ. *Moriſoni Hiſtoria.*
Munting. *Muntingius de Herba Britannica.*
P. B. *Phytologia Britannica.*
Park. *Jo. Parkinſoni Theatrum Botanicum* Park. parad. *Ejuſdem Paradiſus terreſt. ſeu Hortus.*
P. Herman. *Pauli Hermanni Hortus Lugduno-Batavus.*
Pr. Parad. Batav. *Prodromus Paradiſi Batavi D. P. Hermanni.*

Schol.

Schol. Botan. *Schola Botanica Tournefortii.*
Sibbald. Prod. *Sibbaldi Prodromus Hiſtoriæ Naturalis Scotiæ.*
Swenckfeld. *Swenckfeldus de plantis Sileſiæ.*
Tab. *Tabernæmontanus.*
Thal. *Jo. Thalii Sylva Hercinia.*
Trag. *Hieron. Tragi hiſtoria.*
Hiſt. noſt. *Hiſtoria noſtra Plantarum haud ita pridem edita; in qua agitur primò de Plantis in Genere, earumque Partibus, Accidentibus & Differentiis; deinde Genera omnia, tum ſumma, tum ſubalterna, ad Species uſque infimas, Notis ſuis certis & Characteriſticis definita, Methodo Naturæ veſtigiis inſiſtente diſponuntur. Species ſingulæ accuratè deſcribuntur, obſcura illuſtrantur: omiſſa ſupplentur, ſuperflua reſecantur, Synonyma neceſſaria adjiciuntur; Vires denique & Uſus recepti compendiò traduntur.* Proſtat apud *S. Smith.*

SYNOP-

PRÆFATIO
AD
SECUNDAM hanc Synopseos
EDITIONEM.

CUM ætas ingravescens supremum diem appropinquare, nec procul abesse moneat; cúmque tugurium hoc corporis in quo hospitatur Anima, naturâ & constitutione sua minùs firmum & durabile, multis insuper morbis & doloribus, qui senium circumstant, adpetitum, ruinam brevi minitetur, Editionem Opusculi hujus quam nunc exhibeo ultimam quæ à me speranda sit futuram præsentio; ideóque omni studio & contentione adnitendum duxi, ut quàm fieri possit completa & emaculata reddatur. Verùm quo minùs conatus nostri debitum aut optatum

effectum sortirentur obstitit hinc multitudo specierum in tam grandi Insula, tanta cœli & soli diversitate provenientium, indè inquisitionis labor & difficultas. Quamvis enim nulla Europæ *regio oculatis Botanicis diligentiùs perlustrata fuerit quàm* Britannia *nostra, non tamen adhuc penitus perspectam esse, verùm multas stirpium species nondum compertas latitare, argumento sunt novæ quotannis non paucæ detectæ & in lucem productæ. Quid quod ex iis quæ passim obviæ sunt, ex infimis scil. Vegetabilium ordinibus non paucæ ob parvitatem & vilitatem suam, hucusque vel neglectæ, vel contemptæ, certè inobservatæ, à Botanicis præteritæ fuêre. Novus enim nuperrimè & latissimus aperitur Campus, numerosis* Muscorum, Fungorum, Fucorum *ordinibus à nostratibus Phytologiæ cultoribus in apricum & velut in aciem prolatis; posteris ad plures proferendas velut face prælata, aut signo aliquo sublato. Majores quippe nostri, & ipsi etiam nos, hoc genus plantulas, vagis oculis negligentiùs intuentes Muscorum Capillarium tres quatuórve tantùm species agnovimus, nec multò plures terrestrium; at nupera & curiosior modernorum observatio triginta minimùm horum, illorum plures quadraginta differentais detexit, eásque notis certis & characteristicis distinctas, súmque singulas speciem*

nas

non minùs quàm perfectiores, quàſque ſervantes, & ex ſemine deciduo, conſtanti naturæ lege propagantes. His ergo, qui ſuam etiam parvis ineſſe gratiam animadvertentes, ad hæc minuta obſervanda & diſtinguenda ſeſe demiſerunt, tot ſpecierum additarum ſe debitorem agnoſcit Synopſis *noſtra. Ego enim, ut verùm fatear, me partes meas ſatis ſtrenuè egiſſe ratus, ſi ab aliis, qui ante me ſcripſerant, proditos recenſuiſſem, ab ulteriore indagine ceſsâſſem, ni horum induſtria ætate & natura ſegnem excitâſſent, eorúmq; inventa aliquid adhuc inveniendum reſtare monuiſſent. Puduit autem Catalogum generalem ſtirpium* Britannicarum *profeſſum, tot ſpecies ab aliis obſervatas, tot à meipſo facilè obſervabiles in eo deſiderari permittere. Quocirca excuſſo torpore me ad muſcos denuo inquirendos & examinandos accinxi; Amicos etiam his ſtudiis deditos, ut in ſocietatem Operis venirent, & ſymbolas ſuas conferrent cohortatus. Quo factum eſt, ut hæc Synopſeos noſtræ editio in ſolo hoc genere centum circiter ſpeciebus locupletior evaſerit.*

Vos autem, ſtrenui Symmyſtæ, in minimis hiſce & aliorum viſus fugientibus Lyncei; nullum Divinæ Artis & potentiæ effectum, diligenti veſtra & attenta obſervatione indignum rati, macti ingenio veſtro, macti indole.

Pergatis bonis avibus, aut potiùs propitio Numine *conatibus vestris aspirante. Nihil vobis arduum erit, nihil inaccessum. Omnia patent viris industriis. At nec deerit materia laudis. Naturæ thesauri nondum exhausti sunt.* Multum egerunt qui ante nos fuerunt, sed non peregerunt. Multum adhuc restat operis, multumque restabit, nec ullo nato post mille secula præcludetur occasio aliquid adhuc adjiciendi. Pusilla res est Mundus, nisi in eo quod quærat omnis Mundum habeat, *ut cum* Seneca *loquar. Quis in vasto Plantarum oceano navigantium exclamare audet,* τὴν ὕλῶ ὁρῶ; *Quod si materiam hanc post longum annorum decursum exhauriri tandem posse aliqua spes esset, at innumeras Insectorum turmas quis expediet? Quot volitantium, quot repentium species à nemine hactenus observatæ & descriptæ se inquirentibus quotidie objiciunt? Ausim dicere horum numerum duplo majorem esse quàm stirpium ipsarum. In his etiam quorum forma externa fortè observata fuerit, quantillum est quod novimus de ortu & generatione, de victu, de moribus, de ætate, de usibus & nocumentis rebusque liquisque accidentibus. Ego certè post continuam quinque annorum industriam, eorum quæ intra angustam unius milliaris à domicilio nostro distantiam generantur & degunt, nè de*

cima

cimam quidem partem me observasse puto; tres tamen circiter centurias in uno Genere descripsi. Quod si intra tantillum quinque aut sex milliarium ambitum tot species habeantur, quot in tota Britannia *inveniri credibile est? Britannicorum autem numerus* Mundanorum *omnium nè centesima fortè pars est, si ex Exanguibus aquaticis, quæ insignissimus Vir D.* Martinus Lister *studiosè conquisivit & deliniavit, conjecturam capere licet.*

Superiùs dixi me maximas Divino Numini gratias agere quòd me hoc demum seculo nasci voluit, &c. nunc etiam non minores humiliter offero, quòd me jam in extremis versante, Botanices reliquæque Historiæ naturalis studium adhuc in cursu sit, quod nondum deferbuit, sed gliscat potiùs animorum ille ardor & impetus, quo in solidæ Philosophiæ amplexus ingenua juventus ruit. Qui ut æternum duret, imò indies magis magísque augescat, orandum imprimis, nè armorum strepitus aut belli furialis Enyo *musas vexet & inquietet. Nec enim cuiquam, improbo milite ferro & flamma patriam vastante, stupríque & rapinis omnia implente, in tanto terrore & tumultu Philosophandi otium aut animus aut facultas suppetere potest. Deinde nè* Barbararum *gentium examina, diluvii*

instar Europam *iterum latè inundantia, inhumanam feritatem & sævitiam, horridos & incultos mores, sordidam victûs rationem ingerant, bonis literis penitus oppressis & exterminatis. Tandem verò longæ pacis mala, otium & luxuries, humanas mentes corrumpant, torporem & segnitiem inducant, ingenia hebetent & retundant, & quodam quasi veterno obruant. His enim à Deo impetratis posteros nostros, (ut cum Nobilissim.* Boylio *loquar) in ea scientiarum culmina evasuros auguror, ut inventa illa & effecta, de quibus maximè gloriatur sibique plaudit præsens hoc seculum, velut levia, obvia, & nullius ferè pretii contemnent; & solicitabuntur ignorantiam nostram misereri, & mirari res adeò faciles & manifestas tandiu latere, & à nobis tanti fieri potuisse; ni ingenuè secum perpendant, nos eis glaciem fregisse, & ad hæc sublimia superanda aditum initio complanâsse.*

Antequam huic Præfationi finem imponam, non ab re fortasse fuerit Lectorem monuisse, bonam partem earum stirpium, quæ primitus in hac Insula creatæ fuere, in Synopsi nostra desiderari, si modò vera sit nuperi cujusdam Scriptoris, à qua nec ipse alienus sum, sententia, nimirum elegantes illos foliorum schematismos, quos lapidi schisto aliisque corporibus

v

vel impressos vel insculptos miramur, plantis ipsis quarum folia repræsentant originem suam debere. Hanc quidem sententiam simpliciter potiorem judico ea quam in Opere quodam non ità pridem edito secutus sum, nimirum figuras illas umbras quasdam & imitamenta plantarum esse, lascivientis naturæ manu aut stylo delineata ad graphicen suam ostentandam, & ut hominibus spectaculo forent; quia finis isthic minùs convenire videtur naturæ majestati & prudentiæ illi quam in omnibus operibus suis ostendere solet. Verùm nonnulla quæ me assensum paulisper cohibere compellunt, καὶ οὐκ εἰσὼ ἐθέλοντα eam intrepidè amplecti, paucis exponam.

Primò, Quòd exinde sequatur, Plantas Antedeluvianas quæ penitus interciderunt & amissæ sunt non multò fortè pauciores fuisse iis quæ etiamnum supersunt: Siquidem in Genere Filicis *v. g. plures inveniuntur formæ seu imagines specierum nondum editarum aut observatarum vel in hac Insula, vel ullibi in* Europa, *quàm earum quæ à Botanicis hactenus descriptæ, aut diligentissimo scrutinio investigatæ fuere. Quid autem aliud est integræ speciei interitus aut destructio, quàm universi mutilatio? quam neque Theologi, neque Philosophi saniores admittent; Providentiæ Divinæ interesse existimantes universi integri-*

tati & perfectioni eousque invigilare, nè species aliqua è creatis penitus intercidat aut deleatur. Et sanè Providentiæ & immutabilitati Dei Opt. Max. consonum videtur, quæ primitus produxit & creavit ea constanter tueri & ab interitu præservare. Hinc Diluvii *tempore Animalium omnium terrestrium incolumitati adeò solicitè prospexit,* Noacho *imperando ut Arcam iis excipiendis satis capacem fabricaret, in quam Divino nutu aut impulsu coacta, ab inundationis periculo secura delitescerent.*

Quod si demus, unam speciem casu aliquo posse deleri, vide quid indè absurdi sequetur, nimirum posse etiam aliam, & adhuc tertiam & quartam, & tandem omnes, donec Terra penitus deserta, & habitatoribus vacua relinquatur. Præterea nullam omnino Animalis speciem à prima usque creatione defeciſſe aut deperditam esse argumento est, quòd nulla à Veteribus prodita & descripta, quantum novimus, interiit, verùm omnes etiam infirmissimæ maximéque imbelles & injuriis expositæ etiamnum supersint.

Secundo, Cur non & aliarum præter folia plantarum partium, v. gr. radicum, florum, fructuum effigies lapidibus insculptas seu impressas

impreſſas cernimus. Reſpondent, Quod Diluvii initium in Maium *menſem incidit, cùm folia tantùm explicata eſſent, flores fructuſque nondum prolati. Verùm è contra doctiſſimi S.* Scripturæ *interpretes Diluvii initium in* Novembrem *menſem conjiciunt. Primi etenim Anni civilis menſis (qui poſtea* Tiſri *dictus eſt) principium vigeſimæ ſecundæ diei* Septembris *noſtri congruebat. Secundi,* Marcheſuan *dicti, primus dies nobis* 21^mus^ Octobris *erat; Decimus autem ſeptimus,* Novembris *ſextus. Quòd menſis* Tiſri *civilis Anni initium erat etiam poſt reditum ex* Ægypto, *ex variis* Scripturæ *locis apparet; nimirum* Exod. *cap.* 23. 16. *cap.* 34. 22. Levit. 25. 8, 9. *ubi Feſtum collectionis fructuum in exitu cujuſque anni eſſe dicitur. Anni etiam* Sabbatici, *ut &* Jubilæi *initium erat dies decimus Menſis ſeptimi. Autor equidem prælaudatus fidenter affirmat,* Moſen *cùm* Judæis *popularibus ſuis ſcriberet, formam Anni* Hebræis *olim receptam & uſitatam, quæ prima & antiquiſſima fuit, ſed durante peregrinatione* Ægyptiaca *intermiſſa, jam noviter reſtitutam uſurpâſſe, ejus autem menſis primus,* Niſan *atque* Abib *dictus,* Martio *noſtro* re*reſpondebat. Verùm talem Anni formam* Hebræis *ante deſcenſum in* Ægyptum *uſitatam fuiſſe nullo S.* Scripturæ *teſtimonio, nullo*

efficaci

efficaci argumento probari posse existimo. Imò contrarium potiùs è textu Mosis *colligi videtur; nimirum in memoriam exitûs ex Ægypto mensem illum primum & Anni initialem constitutum fuisse.* Exod. 12. 2. Hic mensis vobis principium mensium; primus ille esto vobis inter menses cujusque Anni.

Tertiò, Quomodo fit ut hæc foliorum lineamenta, si à plantis ipsis lapidibus impressa fuissent, adeò æqualiter complanata & extensa appareant, absque plicis convolutionibus aut rugis? cum folia, præsertim juniora, flaccida sint, & humana etiam manu non sine cura & industria eo modo extensa inter chartas componi possint: Diluvii autem tempore in aquis temere volutata fuere.

Quartò, Quâ vi folia à radicibus, in illa totius terræ dissolutione, quam sibi imaginatur Autor noster, vel abrupta vel avulsa fuerint, cùm pediculi & nervi imi robustiores plerunque sint, nec ita facilè rumpantur? Annon verisimilius est, radicibus adhuc hærentia in aquis subsedisse? cùm tamen nec radices integræ, nec earum partes ullæ, quod hactenus audiverim, compareant.

Supereſt,

Supereſt, ut eorum nomina qui vel Species novas, vel Obſervationes & Annotationes in plantas Synopſi noſtra comprehenſas huic Editioni contulerunt honoris & gratitudinis ergo commemorem. Ii autem ſunt,

D. Jacobus Bobart, *Horti Medici Oxonienſis præfectus, celebris imprimis Botanicus, nec tamen minoris meriti quàm famæ.*

D. Samuel Dale, *de quo ſupra dixi, Rei Botanicæ ſcientiâ penitus imbutus, ſæpius à me nec immeritò laudatus.*

D. Samuel Doody, *non minùs perſpicax in plantis diſcernendis, quàm induſtrius in indagandis, ſummis in hac ſcientia Viris æquiparandus.*

D. Edwardus Lhwyd, *ob benevolentiam ſingularem mihi unicè charus, cujus charactèri ſuperiùs exhibito, quoniam laudem quam meretur non affectat, nè modeſtiam ejus violem, plura non ſuperaddam.*

D. Gualterus Moyle, *Armiger, eruditus imprimis, nec minùs ingenioſus, quàm generoſus juvenis.*

D. Jacobus

D. Jacobus Petiver, *cujus in priore Præfatione memini, primæ notæ Botanicus.*

D. Gulielmus Sherard, *LL. D. superiùs etiam laudatus, nec tamen pro meritis satis; ad summa quæque contendens, Rei naturalis scientiâ plerósque, industriâ omnes superans.*

D. Hanſius Sloane, *Principibus in Botanices totiúsque Hiſtoriæ naturalis ſcientia virîs annumerandus, Amicus noſter integerrimus.*

D. Gulielmus Vernon, *Collegii S.* Petri *apud Cantabrigienſes Socius, Rei Botanicæ, reliquæque Hiſtoriæ Naturalis peritiſſimus, inque ſtirpibus, præſertim Anglicis, exquirendis, colendis, obſervandis induſtrius admodum & curioſus.*

Quibus adde Amicorum Alpha D. Tancred. Robinſon, *M. D. Hiſtoriæ naturali omnibúſque in univerſum ingenuis diſciplinis promovendis natum, de quo tacere præſtat quàm pauca dicere.*

Poſt

Poſt Librum impreſſum ſequens Faſciculus *ad manus noſtras pervenit.*

FUngus major pediculo longo, modicè craſſo, lamellis albis creberrimis ſupernè ad margines apparentibus.

Pediculis in majoribus ſeſquipalmari eſt altitudine, minimi digiti propemodum craſſitie; Pileus palmum latus, non admodum craſſus, lamellis ſubtùs candidis, creberrimis, quæ hoc peculiare habent, quod à margine ad pediculum omnes extendantur, ut non plures ſint ad marginem quàm ad pediculum. Lamellæ etiam ad margines ſupernè apparent, ità ut margo ſtriata ſeu pectinata videatur.

In ſylvis. D. *Dale* attulit.

Fungi eſculenti decimi quarti generis ſpecies ſecunda Cluſii, aut ei ſimilis.

Cluſiano major eſſe videtur, pediculo breviſſimo craſſo, capitulo ſurſum reflexo, ut coni inverſi ſeu infundibuli ſpeciem referat, margine non exactè circulari, ſed in angulos excurrente. Color luteus & in adultis rufeſcens.

In ſylvis aut ſylvoſis ab eodem D. *Dale* obſervatus.

Fungus minor, pileolo lato, ſupernè candido, lamellis ſubtus creberrimis pallidè rubentibus, ſeu incarnati, ut vocant, coloris.

Pediculus huic brevis eſt & modicè craſſus. Iiſdem in locis ab eodem obſervatus.

Fungus

Fungus sordidè fulvus capitulo in conum fastigiato, pediculo longissimo, firmo, striato.

Capitulum è cinereo obscurè fulvescit, & in conum non tamen acutum assurgit. Lamellæ albæ, non omnes à margine ad pediculum extenduntur sed quarta quæque, nec valdè crebræ sunt. Pediculus in majoribus duos ferè palmos longus est, gracilis sed firmus, striatus, hirsutus, obscurè fulvus. Capitulum seu pileolus ad unum latus plerunque inclinat. Fungus est pulcherrimus.

Iisdem in locis ab eodem inventus est & ad me delatus.

Fungus pratensis minor, externè viscidus, capitulo decimi tertii, striis subtus fulvis, seu croceis.

Pileoli figurâ decimum tertium refert; striarum raritate, pediculi brevitate, & visco nitente pratenses imitatur. Colore lamellarum fulvo ab utrisque differt.

Fungus quercinus *Saxonicus Col.* bulbosus fuscus duplici pileolo *C. B.*

Ex observatione D. *Dale*, qui utrumque invenit, specie diversus est à Fungo esculento 18vo *Clusii*, i. e. Fungo pileolo lato, longissimo pediculo variegato *C. B.* ideóque ab illo separandus.

Fungus pascuorum majusculus, capitulo conico, lamellis subtus creberrimis, inferiore seu exteriore medietate rubentibus, superiore nigris.

Per exteriorem medietatem eam intelligimus quæ ad marginem est, per interiorem eam quæ ad pediculum.

Hæc nota, nulli alii Fungi speciei nobis hactenus cognitæ conveniens, ab aliis hanc facilè distinguit.

Fungus terrestris pediculo striato & cavernoso, capitello plicatili subtus plano, D. *Doody*.

Totus Fungus albus & tener. Capitellum tenue rarò expansum ultra dimensiones pediculi, qui crassitie saltem pollicari est, longitudine verò 2 vel 3 unciarum. *Found about the end of* October 1695. *in the mount-Walk beween the Hazel-Hedg and the Wall next the Thames, in the Bishop of* London's *Garden at* Fulham.

Fungus

Fungus cruſtaceus ex albo rufeſcens D. *Doody.* *Found on Timber and Walls frequently about* London, *in the Winter.*

Cupreſſus Fœmina Dodon.
Sabina fol. Cupreſſi *C. B.*

Pinus ſylv. fol. brevibus glaucis, conis parvis albentibus, *Scotch-Fir* noſtratibus perperam dicta.

Found by Mr. Harriſon *in* Ireland, *who relates that the two foregoing Plants were found in the County of* Kerry, *(where the* Arbutus *grows) by a Perſon of good Integrity and Skill in the Knowledg of Plants.*

Pag. 18. Ad *Fungum Salignum*, adde,

Pulvis de Fungo Salicis ruffæ cum Sacchari candi ana, in Phthiſi inveterata utilis eſt. *Ephem. German.* Ann. 11. Obſ. 121. Welſchius inſuper ex Prævotio in Pulmonibus exulceratis corticem medium tenellæ Salicis commendat.

Pag. 56. Ad vires *Lapathi Sanguin.* adde,

Lapathi ſanguinei ℈i. vel ʒß. leviter in mortario tuſum in vino Canarienſi leniter calefactum, & per linteum expreſſum atrocem alvi fluxum ſopire experimentum eſt Volchameri, *Ephem. German.* An. 11. Obſ. 180. p. 411.

Pag. 172. Ad vires *Raphani Ruſticani*, adde,

In doloribus tumoribuſque artuum folia recentia, parùm contuſa levamen mirificè conferunt. Eadem ad tumorem eryſipelatodem valent. *Ephem. German.* An. 14. Obſerv. 90.

SYNOPSIS

SYNOPSIS METHODICA STIRPIUM BRITANNICARUM.

Genus Primum:

PLANTÆ IMPERFECTÆ.

PLANTÆ Imperfectæ ſunt quæ flore & ſemine carere vulgò creduntur: quamvis nupera obſervatio in Fucis Marinis ſemina detexit.

Harum tres ſunt ſpecies ſeu genera ſubalterna, viz. *Plantæ ſubmarinæ, Fungi & Muſci.*

Plantæ ſubmarinæ ſunt vel *lapideæ*, vel *lignæ*, ſeu *corneæ*, ſubſtantiæ, vel *herbaceæ.*

Primi generis quatuor tantum ſpecies apud nos hactenus obſervatæ ſunt: nimirum,

1. Corallium album pumilum noſtras. *Small white Coral.* A Corallio albo *Lob. Ger. Park.* differt. *It is found plentifully in the Ouze dredged out of* Falmouth *Haven, to manure their Lands*

Lands in Cornwal: *it's not unlikely that it may alſo grow on the Rocks about* St. Michael's Mount, *though we obſerved it not there.*

2. Corallium minimum calcariis rupibus adnaſcens. In rupibus Arvoniæ, cùm in monte *Snowdon* prope *Lhan-Beryt*, tum præcipuè circa *Lhan-Didno* Conovio non procul. Hanc ſpeciem, quamvis Terreſtris ſit, ob cognationem huc retulimus. *D. Lhwyd.*

3. Corallina *J. B.* Anglica *Ger.* Muſcus Marinus, ſive Corallina Officinarum *C. B.* Marinus, ſive Corallina alba Officinarum *Park. Sea-Coralline.* Rupibus marinis, interdum etiam conchis aut teſtis accreſcit ubique ferè apud nos. Variat colore albo, purpureo, luteo aut virente. Cauliculo eſt & ramulis pyxidatim articulatis.

Craſſiuſculè contrita pulvis in vino, lacte, aut Caſſia exhibitus, pueris ad 3ß. adultioribus 3j. interaneorum vermes enecat & expellit.

4. Corallinæ affinis ſeu Muſcus marinus tenui capillo *J. B.* Muſcus capillaceus multifido folio albidus *C. B.* marinus albidus *Ger.* marinus, ſive Corallina rubens *Park. Fine-leav'd Coralline Moſs.* Saxis, teſtis, algæ, aliiſque plantis marinis adnaſcitur. Variat colore rubente, viridante, cinereo, nigro, albicante.

Secundi generis unica ſpecies à *D. Newton* obſervata, nobiſque oſtenſa eſt, quam

Fruticulum marinum cauliculis craſſiuſculis teretibus rigidis pennatum denominavimus.

Tertii generis [quæ herbaceæ & mollioris conſiſtentiæ ſunt] duæ habentur ſpecies ſeu genera ſubalterna, nimirum Fuci & Muſci.

Fuci marini ſiliculoſi & dichotomi.

Fuci ſeu Algæ nobis cenſentur quæ majores ſunt & plerunq; foliaceæ, quarum multæ ſpecies.

1. Fucus ſive Alga marina latifolia vulgatiſſima. Fucus maritimus vel Quercus maritima veſiculas habens *C. B.* Quercus marina *Cluſ. Ger. Park. The moſt common broad-leaved Sea-wrack.* In ſaxis, rupibus & littoribus marinis petroſis, quouſque aquæ ſingulis æſtuum acceſſibus ea inundant ubique fere invenitur. Hujus ſpeciem minorem, aliàs ſimilem, niſi quòd minùs profundè & ad margines aquarum naſcatur, obſervavimus.

2. Fucus

2. Fucus ſive Alga latifolia major dentata. *Broad-leav'd indented Sea-wrack.* In profundioribus naſcitur. A præcedente foliis majoribus & circa margines dentatis differt. In hac ſpecie veſiculas nondum obſervavimus. In Sabrinæ æſtuario & alibi copioſè.

3. Fucus ſive Alga marina anguſtifolia veſiculas habens. Fucus marit. nodoſus *C. B.* Quercus marina 3. *Ger. emac. Long narrow-leav'd Sea-wrack.* Flagellis longioribus, foliis anguſtioribus & acutioribus à prima ſpecie differt, cum qua promiſcuè oritur.

4. Fucus anguſtifolius foliis dentatis. *Narrow-leav'd Sea-wrack with indented leaves.* In littore Cornubienſi inter alia maris rejectamenta invenimus. Deſcribitur Hiſt. noſt. *pag.* 71.

5. Fucus ſive Alga membranacea purpurea parva. *Small purple membranaceous Sea-wrack.* Altitudine eſt palmari. Foliis planis, tenuibus & membranaceis, ramoſis. Per ſiccitatem purpureo colore tingitur, eſtque pellucida Pergameni ferè inſtar. In littoribus frequens invenitur. Multæ hujus varietates obſervantur, latitudine, figurâ, colore & diviſurâ foliorum ludentes. Vidimus viridem foliis latis in plurima ſegmenta anguſta acuta diviſis, & veluti criſpis: vidimus albicantem, teneram, minorem, obtuſioribus ſegmentis.

6. Fucus membranaceus ceranoides *C. B. Dilſ* Scotis, *Duleſh* Hibernis. Cognata, non tamen prorſus eadem, cum præcedente planta videtur. Folia longiora, latioráque, nec dichotomian obſervant. Poſt exiccationem aquæ iterum infuſa ſatis validum Violæ odorem ſpirant. Hunc Hiberni, apud quos copioſè invenitur, ſtudioſè exiccatum & convolutum aſſiduè in ore habent & maſticant. Vide Append. Hiſt. noſt. *p.* 1849. Annon Hiberni ſalis Alkali in exiccatione hujus Fuci momentum adjiciant inquirendum: Hoc enim, obſervante Imperato, Fuco tinctorio additum colorem pariter odorémque violæ producit. In Itinerario meo Angliæ invenio Northumbros Fucum quendam *Dulſe* dictum eſitare, quem Lactucæ marinæ ſpeciem eſſe tum conjectabar; qui proculdubio idem eſt cum Scotorum *Dilſ*, nec multum abludit à Lactuca marina. Hanc Fuci ſpeciem *D. Gualterus Moyl* generoſus juvenis Cornubienſis, unà cum *D. Stevens* Theologo & Botanico peritiſſimo nuper invenit in littoribus iſtius Provinciæ: Anno 1694. vere.

7. Fucus seu Alga tinctoria *Lugd.* lentus fœniculaceus, seu Coralloides lenta fœniculacea *J. B. Diers Wrack. On the shore near* Bridlington; *observed by Mr.* Stonehouse. Bambergæ Northumbriæ cùm essem, narrarunt mihi piscatores speciem quandam Algæ tinctoriæ in mari oram alluente copiosè provenire; quæ piscium etiam transnatantium tergora colore suo inficiat. Plantam ipsam non vidimus, sed ex eorum relatione Algæ tinctoriæ *J. B.* affinem esse suspicabamur.

8. Alga folio membranaceo purpureo, Lapathi sanguinei figurâ & magnitudine. *Found by Mr.* Sherard *upon the shores of* Jersey: *The same was shewn him by Mr.* Newton, *gathered in* Ireland *by Dr.* Moulins. Walter Moyl, *Esq; an ingenious young Gentleman of* Cornwal, *in company with Mr.* Stevens *a learned Clergyman, and skilful in Botanicks, found the same lately on the Coast of that County.*

9. Fucus seu Alga exigua dichotomos, foliorum segmentis longiusculis, crassis & subrotundis. An Fucus ferulaceus *Lob. Ger. Park.* folliculaceus Fœniculi folio longiore *C. B. Small Sampire-leaved Wrack.* In littus crebrò rejicitur. Per siccitatem nigricat. Crithmi potiùs quàm Fœniculi folia imitatur.

10. Alga exigua dichotomos arenacei coloris. *Small Sand or Amber-coloured Wrack.* In littore Essexiano non procul Harvico collegit D. Newton, propè *Walton* vicum.

11. Fucus teretifolius spongiosus parvus. *Small round-leaved spongy Sea-wrack. On the Coast of* Cornwal. Altitudo palmaris: Ramuli & Folia crassa, teretia, & velut holosericea, aquam spongiæ instar imbibunt, unde facilè exprimitur; Dichotoma.

12. Fucus teretifolius spongiosus pilosissimus D. *Harrison.* Hujus notitiam D. *Tancr. Robinson* debeo; qui an à præcedente specie diversa sit meritò dubitat.

13. Fucus spongiosus ramosus compressus perforatus, marginibus pilosissimis *ejusdem*; ab eodem eruditissimo amico nostro observatus. Ambo in ora maritima hujus insulæ Anno 1688. inventæ.

14. Fucus parvus segmentis prælongis teretibus acutis. *Found on the Sea-shores by Mr.* Newton.

15. Fucus Kali geniculato similis, non tamen geniculatus. *Small Wrack resembling Glass-wort.* Hujus ramuli cum caule angulos rotundiusculos efficiunt. Rupibus adnascitur ad *S. Ives* Cornubiæ oppidum.

16. Fucus

16. Fucus telam lineam ſericeámve texturâ ſuâ æmulans. Alga marina platyceros poroſa *J. B.* Porus cervinus Imperati *C. B. Broad-leav'd horned Wrack.* In littoribus paſſim. Nobis virentem ſeu recentem nondum videre contigit. Sicca colore eſt exalbido arenæ marinæ. Hujus duæ ſeu Species, ſeu varietates anguſtiâ & latitudine ſegmentorum differentes obſervatæ ſunt ab amicis noſtris D. *Lhwyd* & D. *Dale.*

17. Fucus anguſtifolius veſiculis longis ſiliquarum æmulis *Hiſt. noſt.* p. 73. *Narrow-leaved Wrack with long pod-like bladders.* In litus ejectum circa Hollandiam Effexiæ vicum collegimus. Longitudo ei ſeſquicubitalis: veſiculæ crebris diaphragmatis interceptæ.

18. Fucus folio tenuiſſimè diviſo ſiliquatus. *Codded Sea-Wrack, with finely cut leaves. Found laſt Spring* [1694.] *by Mr.* Moyle & *Mr.* Stevens, *before remembred, on the Coaſt of* Cornwal.

19. Fucus radicibus arborum fibroſis ſimilis. *Sea-wrack imitating the fibrous roots of Trees.* Longitudinis eſt palmaris aut ſemipedalis, *caulibus* craſſis, teretibus, ramulos hinc indè nullo ordine creberrimos emittentibus, in alios ſubinde minores diviſos & ſubdiviſos donec ad capillares velut fibras ventum ſit. Summæ comæ ſeu ſurculi extremi ſæpius teretes: nonnunquam etiam plani & compreſſi, in quibus non rarò veſiculæ tumidæ concavæ, quales in aliis Algis cernuntur.

20. Fucus longo, anguſto, craſsóque folio *C. B.* marinus 2. Dodonæi *Park.* Quercus marina 2. *Ger. Sea-Thongs.* Craſſitudine foliorum corii equini lora referentium, eorumque longitudine à reliquis hujus generis differt; quin & rotulâ latiuſculâ caulem propè radicem velut axem ambiente. In littoribus marinis non rarò invenitur.

21. Fucus flavicans teretifolius mediæ magnitudinis. *Brought by Mr.* Vernon.

22. Alga ſpiralis maritima major. *Twiſted Wrack.* Saxis aqua immerſis innaſcitur in littore Monenſi & Arvonienſi. D. *Lhwyd.* Eandem obſervavit D. *Dale* in æſtuario Camalodunenſi, inque mari Merſeiam inſulam alluente copioſe. Eſt autem è genere Algæ vulgatiſſimæ Quercus marina dictæ, foliis anguſtioribus, dichotomis, dodrantem aut pedem longa, multóque major videtur ea quæ à D. *Boccone* deſcribitur.

23. Fucus marinus nigricans longus foliofus. Summi rami dilatantur alis membranaceis adnaſcentibus. Præcipuè

notabilia sunt foliola rariùs exorientia, unciam propemodum longa, vix quartam unciæ partem lata, à pediculo sensim dilatata, & in obtusum mucronem desinentia. Iisdem cum priore in locis.

N. Vesiculas in fucorum foliis frequentes & conspicuas vesicula seminalia esse, seminâque perfecta in se continere, primus, quod sciam, observavit eruditissimus Vir & Amicus noster summus D. *Tan. Robinson.* Vid. Append. Hist. nost. p. 1849.

Fuci majores aliique non dichotomi.

Fuci plerique præcedentes foliis sunt brevioribus, in plurima segmenta divisis & subdivisis, divisione sua dichotomian non raro observantibus; folliculis etiam seu vesiculis donati; sequentes foliis sunt longissimis, non dichotomis, in quibus nullas hactenus vesiculas observavimus.

1. Fucus folio singulari, longissimo, lato, in medio rugoso: qui balteiformis dici potest. *Sea-Belt.* In littore Eboracensi necnon Cornubiensi invenimus. Pediculo est brevi nec crasso, quamvis folio sit lato & longissimo: cum Fucus arboreus polyschides pediculo seu potius caule longo crassoque sit, antequam in folium multifidum dilatetur. A Fuco longissimo latissimo crassóque folio *C. B. prod.* differt.

2. Fucus Scoticus latissimus edulis dulcis *Sibbald. Prod.* altus seu phasganoides & polyschides *C. B. Broad-leaved Esculent Sea-wrack.* Ex Aberdonia ad Bauhinum transmisit Cargillus. Descriptionem vide in *C. B. prod.*

3. Fucus arboreus polyschides *C. B.* maximus polyschides *Park.* phasganoides & polyschides *Ger. emac. Sea-girdle and hangers.* In littus crebrò rejicitur. Vidimus etiam rupibus marinis aquâ pleno mari inundatis copiosissimè adnascentem circa Monam insulam & alibi.

4. Fucus chordam referens teres prælongus. An Fucus cavus *J. B. Sea-laces.* Fucus marinus rotundis tenuibus longissimisque poris *Cat. Ang.* In littore Angliæ Occidentali circa *Weymouth*, Portlandiam insulam, & alibi, *v. g.* in littore Eboracensi prope *Whitby*, saxis adnascentem observavi, inque Cornubiâ copiosè æstu maris ejectum. Ligulæ teretes sunt, cavæ, diaphragmatis tamen crebris interceptæ, ulnam & dimid. longæ, utraque extremitate tenuiores.

5. Fucus marinus purpurascens parvus, caule & ramulis seu foliolis teretibus.

Folia

Folia & ramuli crebra è cauliculo exeunt, nullo ordine, & angulos rotundiuſculos cum caule efficiunt. Ramuli & folia in nonnullis tuberculis crebris veluti verrucoſa ſunt.

6. Fucus marinus teretifolius ramoſus parvus olivaceus. In mari circa Camalodunum à D. *Vernon* inventus. Erectus eſt.

7. Fucus marinus ſive Alga marina graminea *Park.* Alga *Ger.* anguſtifolia vitrariorum *J. B. C. B. Graſs-wrack.* In littoribus marinis ubique. Graminis potiùs cujuſdam quàm Fuci ſpecies eſſe videtur.

8. Fucus marinus ſeu Alga marina graminea minor. *The leſſer Graſs-wrack.* Præcedente omnibus ſuis partibus minor eſt, & vix pedem alta. In mari Merſeiam inſulam alluente copioſiſſimè: à D. *Dale* obſervata.

9. Fucus ſive Alga marina graminea anguſtifolia ſeminifera ramoſior. *Branched graſs-leaved ſeeding Sea-Wrack.* In æſtuario Camalodunenſi ex ejuſdem obſervatione.

Ulnas duas longitudine æquat, vel etiam ſuperat: *Cauliculo* tenui, compreſſo, geniculato, & ad genicula foliis cincto, ramoſo, ramulis è foliorum ſinubus exeuntibus. *Folia* anguſta, vix ſemunciam lata, longitudine interdum ſemipedali, plerunque breviora; quæ versùs ſummos caules ſunt pediculo cuidam inſident, ima parte à pediculo ad duas tréſve uncias concava, ſupinâ ſuperficie quouſque cavitas extendirur in angulum aſſurgente. Cavitas hæc ceu theca foliolum alterum à pediculo enaſcens, & facilè exemptile, intus continet, cui adnaſcuntur breviſſimis pediculis, duplici ordine *folliculi* deorſum dependentes, quorum unuſquiſque unicum intus *ſemen* continet teres oblongum cœruleo-viride. Cùm ſemen maturuit, cavitas ſeu theca modò dicta, ſecundùm angulum per longum dehiſcit, ſingulíque folliculi ſponte aperiuntur, & ſemen effundunt.

Hanc plantam curioſiùs deſcribere placuit, quoniam à nemine antehac hic ſemina producendi modus vel in hac vel in alia quavis ſpecie plantæ marinæ vel deſcriptus vel obſervatus fuerit: cujus obſervationis laus D. *Dalæo* debetur.

This ſame Plant, together with the manner of its producing its Seed, hath been lately obſerved by that ingenious Gentleman Mr. Walter Moyle *before mentioned, in company with Mr.* Stevens, *on the Coaſt of* Cornwal, *not knowing that it was before diſcovered by M.* Dale.

10. Fucus foliis Ericæ ſeu Tamariſci. Erica marina quibuſdam *J. B.* Tamariſco ſimilis maritima *C. B. Tamarisk Wrack. Obſerved formerly by Mr.* Newton, *though omitted in the former Edition of this Synopſis; and lately by Mr.* Moyle *and Mr.* Stevens, *on the Coaſt of* Cornwal.

11. Fucus minimus capillaceus ramoſiſſimus, per ſiccitatem albicans: an ad Muſcos referendus? *Found by Dr.* Tanc. Robinſon, *among Oyſters.*

12. Fucus ſpongioſus nodoſus *Ger. emac.* Spongia ramoſa altera Anglica *Park. Sea-ragged Staff.* Propè *Margate* in inſula *Thanet* Cantio adjacente invenit Tho. Johnſonus. Spongiæ potiùs quàm Fuci ſpecies eſſe videtur; verùm de re nobis nondum viſa nihil temere pronunciare audemus. *The ſame hath been obſerved by Mr.* Dale *in* Merſey-Iſland.

13. Fucus fungis affinis *C.B.* Fuci fungiformes *J. B. Found among Mr.* Newtons *dried Plants by the ſame Mr.* Dale.

N. Fucus marinus per ſe, ut eſt à mari advectus, pro pinguiſſimo lætamine habetur; eſtque in frequenti uſu ad agros emaciatos reficiendos non apud Scotos tantùm ſed & Narbonenſes Gallos.

Muſci marini, Lichenes, & Fungis ſimiles plantæ.

1. Muſcus marinus rubens pennatus. *Red feathered Sea-moſs. We found it caſt on the ſhoar near* Berwick *plentifully. Obſerved alſo by Mr.* Dale *in* Maldon *River over againſt* Tolesbury, Eſſex: *as alſo by Mr.* Moyle *and Mr.* Stevens *in company on the Coaſt of* Cornwal. Siquis ad Fucos referre malit, pe me licet id faciat.

2. Muſcus Coralloides marinus denticulatus major. Abie marina Belgica *Cluſ.* ex ſententia D. *Plukenet*, Phytograph Tab. 48. Fig. 5. & revera icon hunc exactè refert, niſi quòd caulis lævis abſque denticulis pictus ſit. *Toothed Coralline-moſs the greater.* Fuco phaſganoidi adnatum obſervavi in mari Britannico.

3. Muſcus marinus denticulatus minor, denticulis alternis. *The leſſer toothed Sea-moſs, with teeth alternately ſituate.*

4. Muſcus mar. dent. procumbens, caule tenuiſſimo, denticulis bijugis. *Small procumbent toothed Sea-moſs with teeth ſet by pairs one oppoſite to another.*

5. Muſcus marinus denticulatus denticulis bijugis unum latus ſpectantibus. *Small toothed Sea-moſs with teeth ſet by pairs, both*

both looking one way. These three last found on the Sea-shoars by Mr. Newton.

6. Muscus marinus Equisetiformis non ramosus. *Horse-tail Sea-moss.* Plurimi ab eadem radice exeunt scapi, setâ equinâ crassiores, intus concavi, creberrimis genicŭlis, & ad singula brevissimis setarum velut rudimentis, in ambitu quinis, obsiti. *Found on the Rocks by Mrs.* Ward, *an ingenious Gentlewoman of* Gisburgh *in* Cleveland, Yorkshire, *and by her named* Sea-beard; *I suppose from its growing in a thick tuft. Mr.* Lawson. *The first knowledg I had of this was from Mr.* Newton, *as also of the three following.*

7. Muscus pennatus ramulis & capillamentis falcatis. *Sickle-feathered Sea-moss.* Plantula est perelegans. Muscum hunc ipsum, eidémve valdè similem & affinem ad me transmisit D. *Lhwyd* titulo Cupressi marinæ Belgicæ *Clus.* Fuci equiseti facie *Sibbald. Prod. Hist. nat. Scot.* Tab. 12. quem Fucis adnascentem in maritimis Venedotiæ & Demetiæ observavit.

Hujus ramuli & capillamenta reflexa sunt falcis aut pennarum caudæ Galli gallinacei in modum.

8. Muscus marinus erectior ramulis in innumera & tenuissima capillamenta divisis.

9. Muscus mar. purpureus parvus, foliis oblongis Millefolii fere divisurâ.

10. Muscus mar. Corallinæ in modum articulatus, ex albo rubescens. *Jointed Coralline-Moss.* Longitudo ei vix palmaris, color arenæ marinæ æmulus in sicca, in recenti ex viridi flavicans. In ramulos plurimos dividitur. Mollis est, non ut Corallina scruposa, sapore salso & (ut mihi videbatur) subacido. Pensantiæ Cornubiæ in littore inter alia maris rejectamenta observavi.

11. Muscus coralloides ramosissimus polyspermos D. *Robinson. Sea-Bandstrings.* Vascula seminalia secundùm ramulos creberrima, rotunda. *Common about the Buoy of the Nore.*

12. Muscus maritimus Neapolitanus *Park.* Coralloides lenta Fœniculacea *J. B.* Fucus Fœniculaceus colore livido *Plukenet.* Inter maris rejectamenta in littoribus.

Alias adhuc Fuci & Musci marini species in littoribus nostris invenit, nobisque ostendit D. *Newton*, quarum quoniam non satis plenam & distinctam cognitionem habemus, malumus eas omittere, & Lectorem curiosum ad Historiam ejusdem D. *Newton*, brevi edendam ablegare.

Muscus

Muſcus arboreus ramoſus pulveris Cyprii odorati baſis ſeu corpus. Idem Zythogalo aut cereviſiæ incoctum gravedines & deſtillationes ſiſtit. Muſci terreſtris, Lycopodii dicti, uſus eſt apud Ruthenos & Lituanos ad Plicam morbum gentibus illis endemium extirpandam & curandam. Modus utendi *v. Hiſt. noſt.* p. 120. Flores pulverem exhibent ſubtiliſſimum flavum, qui vi fulminante gaudet, de quo *vid. Hiſt. noſt.* loco citato. Herba in vino decocta fluxum alvi aut dyſenteriam cohibet: cinguli modo corpori nudo circumligata nimium menſtruorum fluxum reprimit.

Muſci clavati cupreſſiformis antheræ [ſeu florum pulvis] in calculo, epilepſia & pulmonum affectibus commendantur cum butyro Maiali ſumptæ; tantundem valent antheræ Lycopodii. V. *Hiſt. noſt.* p. 121.

Muſcus erectus abietiformis vomitum ciet vehementiſſimum, meretricibus ad infanticidia uſitatus. Vulgus in aqua decoquit, qua ad abigendos pediculos caput lavant, quod tamen turbare maximè dicitur. Horum pleraque ex *Ephem. German.* in Hiſtoriam noſtram tranſtulimus.

Muſcus omnis aſtringit & refrigerat, in ictero, vomitu, diarrhœa, dyſenteria, abortu præcavendo utilis.

§. Lichen dicitur herba imperfecta, è ſolis foliis ſe diffundentibus ſeu propagantibus conſtans.

1. Lichen marinus *Ger.* Lactuca marina ſive Intybacea *J. B.* Fucus marinus Lactucæ folio *C. B. Oyſter-green.* Petris ſcopulis, ipſiſque teſtis adnaſcitur & Lichenis in modum ſe diffundit. Refrigerat & aſtringit.

2. Lichen marinus tubuloſus, in cellulas diviſus *Hiſt. Noſt. p.* 77. In foſſis paluſtribus & fluviis quos mare ſingulis æſtuum acceſſibus influit propè Camalodunum in Eſſexia obſervavimus.

3. Fungus auricularis Cæſalpini *J. B.* Fucus maritimus Gallo-pavonis pennas referens *C.B. The Turkeys feather.* Lichenis quædam ſpecies eſt, Fungo ceraſorum congener.

In rupibus marinis propè *Exmouth* Devoniæ oppidum copiosè naſcentem obſervavit D. *Stephens.* Rectiùs Cæſalpino Fungus quàm C. Bauhino Fucus denominatur. C. Bauhino in Pinace bis ponitur; 1. pro Fuci ſeu Algæ latifoliæ 9. ſpecie: 2. pro Alcyonii 11.

4. Fungus congener Acetabulum petræum, ſeu Fungus minimus petræus orbiculatâ cruſtulâ compoſitus. D. *Lhwyd. On the Rocks of* Jerſey. D. *Sherard.* §. Spongia

§. Spongia Fungis proxima eſt, craſſa; ſubſtantiâ molli, foraminulenta, & velut lanoſa, vi elaſtica prædita, quæ aquam aliúmve quem humorem facilè combibit & retinet.

1. Spongia ramoſa *C.B.* ramoſa Britannica *Park.* Confervæ marinæ genus *Lob. Branched Sponge. Found by* Lobel *on the Coaſt of* Portland *Iſland among the Sea-wrack. Of this kind Mr.* Newton *alſo ſhewed me Specimens found by himſelf on the Britiſh Shoars.*

2. Spongia ramoſa fluviatilis. *Branched River Sponge.* In fluvio Hiera [*Yare*] prope Nordovicum urbem à D. *Newton* inventa eſt.

3. Spongia fluviatilis ramoſa fragilis. *Brittle branched River-Sponge. In the River* Thames, *by* Swythens Wyars *near* Oxford. Mr. *Bobart*, D. *Plukenet* in Phytographia, Tab. 112. fig. 3. Spongia fluviatilis anfractuoſa fragilis ramoſiſſima noſtras dicitur. In fluvio *Camo* inter Cantabrigiam & Cheſterton invenit D. *Morton.*

4. Spongia ramoſa fiſtuloſa Veneta *Park.* Fucus marinus noſter ſimilis Medullæ panis *Antonii Donati. Branched fiſtuloſe Sponge.* Inter alia maris purgamenta ad pagum *Barth* in agro Cereticenſi. D. *Lloyd.*

Fungi, *Muſhromes or Toad-ſtools.*

Fungi nihil ferè habent commune cum plantis perfectioribus: nec enim color iis herbaceus, nec textura analoga, neque flos ullus ſeménve (quod hactenus certò conſtat,) aut folium propriè dictum. Breviſſimo temporis ſpatio plerique oriuntur & brevis pariter ævi ſunt. Exigua in eis partium diſtinctio. Dividi autem poſſunt in Arboreos & Terreſtres: utrumque deinde genus in lamellatos & lamellis carentes, ſive pileati ſunt ſive non.

1. *Fungi lamellati, terreſtres, & arborei.*

1. Fungus campeſtris albus ſupernè, infernè rubens *J. B.* eſculentus 13. ſive pileolo lato & rotundo livido *C. B.* eſculentus 12. *Park. The moſt common eſculent Field-Muſhrome or Champignon.* In paſcuis ſterilioribus ſub finem æſtatis. Horum notæ ſunt magnitudo inſignis; pulpa interior candidiſſima, lamellæ rubentes, ſapor & odor bonus; pediculus brevis & craſſus.

2. Fungi

2. Fungi albi venenati viscidi *J. B. The white poisonous Mushrome.* A præcedentibus differunt pediculis longioribus tenuioribúsque, capitulis latioribus minúsque crassis & carnosis; odore viroso & ingrato.

3. Fungi longissimo pediculo candicantes, sed maculati, esculenti, *J. B.* Fungus pileolo lato, longissimo pediculo variegato *C. B.* Fungi esculenti 18. genus *Clus.* Fungus quercinus δηλακοειδὴς, *Col.* Ex sententia D. *Lister*, quamvis C. Bauhinus in Pin. diversum facit, quem nos in Historia secuti sumus; notis tamen diligenter collatis cum D. *Lister* sentimus. *The tall Navel-Mushrome. Observed frequently in* England, *by the forenamed worthy Person; as in* Chesterton *Closes near* Cambridge, *and in the* Wolds *in* Lincolnshire; *who also experienced it in eating to be more savoury than the Champignon.*

4. Fungus piperatus albus lacteo succo turgens *J. B.* Fungus 10. sive pileolo lato, orbiculari candicante *C. B.* item Fungus 27. sive albus acris *ejusdem. Found by Dr.* Lister *in* Marton *Woods under* Pinno-Moor *in* Craven, Yorkshire, *plentifully.* Hujus descriptionem & observationes de succo lacteo factas ab ingeniosissimo simul & eruditissimo Amico nostro prædicto D. *Lister*, vide vel in Catalogo Plant. Angl. vel in Historia nostra.

5. Fungus pileatus major, supernè coloris castanei, lamellis candidis, caule maculato D. *Sherard. Chesnut-coloured Mushrome, with white gills, and a spotted stalk. In the County of* Down, Ireland.

6. Fungus mediæ magnitudinis, pileolo supernè è ruffo flavicante, lamellis subtus sordidè virentibus. Plurimi ex eodem pede seu fundo exeunt, pediculo palmari ferè, non admodum crasso, pallido; pileo rotundo, duarum circiter unciarum diametro, supernè è ruffo flavicante, circa centrum subinde rubente ac si ustulatus esset; lamellis subtus crebris, sordidè viridibus. Septembri mense exit. Invenit & ad nos attulit D. *Dale.*

7. Fungus major rubescens pediculo brevi crasso, lamellis crebris albentibus. *Great red Mushrome with white gills.* Colore est exteriùs vel rubente, vel fulvo, pulpâ candidissimâ. Sub quercubus mense Augusto.

8. Fungus pediculo in bulbi formam excrescente *C. B.* bulboso pediculo pallidus maculatus *J. B. Mushrome with a bulbous foot-stalk. Among the Fern in* Middleton-Park, Warwickshire.

9. Fungus

9. Fungus lamellatus, pileolo lato tenui, coriaceo compreſſo umbilicato. *Scotch-bonnets. Frequent about* Hyde-park, *towards the latter end of* October. *Dr.* Tancred Robinſon.

10. Fungi pratenſes minores, externè viſcidi albi & lutei, pediculis brevibus. *Meadow ſlimy Muſhromes.* Auguſto & Septembri menſibus in paſcuis frequentes proveniunt, præſertim tempeſtate humida.

11. Fungi pratenſes minores, externè viſcidi, rubentes. *Red ſlimy Muſhromes.* Cum prioribus. Lamellæ in his raræ ſunt: pileoli cùm veteraſcunt marginibus ſurſum elatis coni inverſi, aut infundibuli formam referunt.

12. Fungus minor tenerrimus, farinâ reſperſus, pileolo ſupernè cinereo, lamellis ſubtus tenuiſſimis creberrimis nigris. Pediculo eſt brevi, pileolo in acutum apicem faſtigiato. In paſcuis Septembri & Octobri menſibus, ſed rariùs occurrit.

13. Fungus parvus, pediculo oblongo, pileolo hemiſphærico, ex albido ſubluteus. An F. parvus albus, cum luteola parte in ſummitate capituli, viſco nitente reſplendens *J. B. Small yellowiſh Muſhrome with an hemiſpherical head.* Parvitate ſua & lamellis crebris ſublividis, veluti tot radiis à pediculo ad circumferentia pileoli rectà extenſis, ut nulla ſit interior cavitas, ab aliis ſpeciebus diſtinguitur. In paſcuis è ſimo bubulo aut equino plerunque exit.

14. Fungus parvus, pediculo oblongo, galericulatus, ſtriis lividis aut nigris. Fung. 7. ſeu Bufonii prima ſpecies *Cluſ. The moſt dangerous ſmall Muſhrome.* Cum præcedente convenit longitudine & tenuitate pediculi, & pileoli parvitate, ab eodem colore exteriùs ſublivido, ſuperficie ſicca nec muco oblita, pileolo magis turbinato & interiùs concavo, ſtriis nigrioribus differt.

15. Fungus parvus, pediculo oblongo, firmo, lento, pileolo in medio faſtigiato, ſtriis exteriùs apparentibus. Septembri menſe in paſcuis.

16. Fungus perpuſillus, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque ſtriato, ſeu flabelli in modum plicatili. Color huic murinus. In paſcuis Autumno reperitur.

17. Fungus minimus, pediculo longo tenuiſſimo, lacteſcens. *Small Milk-Muſhrome.* In paſcuis inter gramina ſolitarius exit.

18. Fungus minimus, capitulo conico rufeſcens, lamellis ſubtus paucis. In ædium tectis inter muſcos inveni. Parvitate

fuæ

ſua & lamellarum raritate ab aliis diſtinguitur. Huic ſimilem, ſi non eandem, in locis paluſtribus obſervavi.

19. Fungus minimus è cinereo albicans, tenui & prælongo pediculo, paucis ſubtus ſtriis. E ſurculorum ligneorum fractorum ſubſtantia ipſa emergit. D. *Dale* obſervavit & attulit.

20. Fungus luteus ſive pallidus, *Chanterelle* dictus, ſe contorquens, eſculentus *J. B. The yellow ſweet Muſhrome.* In ſylvis ſub arboribus. Nobis obſervatus à Bauhiniano differt magnitudine majore, & colore flavo ſeu croceo.

21. Fungus Intybaceus *J. B. Endive-Muſhrome.* Memorabilis eſt magnitudinis, ex foliis totus, aliis ſubeuntibus, alis incumbentibus conſarcinatus *J. B.* apud quem reliquam deſcriptionem vide.

22. Fungus magnus rubentis ſeu incarnati coloris.

23. Fungus ſordidè fulvus, in acutum conum faſtigiatus. Hujus iconem vide apud Parkinſonum.

24. Fungi plures ex uno pede è Prunorum radicibus enati.

25. Fungi minores plurimi ſimul naſcentes, turbinati, exteriùs cinerei aut ſubfulvi, ſtriis nigricantibus. Horum trium deſcriptiones vide *Hiſt. noſt.* p. 99, 100.

26. Fungus arboreus holoſericeus infernè lamellatus. *Party-coloured Tree-Muſhrome, with Gills.* Fungum ceraſorum dictum refert, & conſimilibus coloribus ſtriatus eſt; lamellis ſubtus conſpicuis ab eodem differt. D. *Doody*, & nobis etiam obſervatus.

27. Fungus parvus lamellatus pectunculi formâ, Alno adnaſcens. *Common in Woods in* Ireland. D. *Sherard.*

28. Fungus arboreus albus durus, lamellis inſtar lapidis Hæmatitis. Malo ſylveſtri adnaſcitur. *Idem.*

29. Fungus parvus candidiſſimus lamellatus, pediculo longo gracili. D. *Vernon.* In ſylvis ſub finem Autumni foliis vel lignis putridis adnaſcitur.

2. *Fungi lamellis carentes, terreſtres & arborei.*

1. Fungus poroſus craſſus. An F. poroſus magnus craſſus *J. B. Great porous Muſhrome.* Auguſto & Septembri menſibus invenitur. Ab aliis omnibus fungis facilè diſtinguitur ſubſtantia inferiore, non in lamellas diviſa, ſed crebris foramulis pertuſa, ejúſque colore è luteo virente. Color in hoc genere tum capitelli, tum pediculi interdum ruber eſt.

2. Fungus

2. Fungus coriaceus, pileolo latiſſimo atrorubente, pediculo breviſſimo. D. *Dale.*

Pileolus tenuis eſt, ſed admodum lentus; duplici ſubſtantiâ, ut reliqui, conſtat, exteriore tenuiſſimâ, interiore non in lamellas digeſta, ſed fibris cum rumpitur ligni pectines æmulantibus compoſita, unde tenuiſſimis & vix conſpicuis foraminulis punctatus eſt.

3. Fungus pæne candidus, prona parte erinaceus *J. B. Echinate Muſhrome.* In ſylva quadam propè *Middleton* vicum in agro Warwicenſi.

4. Fungus favaginoſus *Park.* rugoſus vel cavernoſus ſive merulius *J. B.* eſc. 1. ſeu poroſus *C. B. Honey-comb Muſhrome-Mouriller.* In pratis & paſcuis, inque dumetis verno tempore.

5. Fungus phalloides *J. B.* Phallus Hollandicus *Park.* Fungus virilis penis effigie *Ger.* fœtidus, penis imaginem referens *C. B.* Hujus deſcriptionem vide *Hiſt. noſt.* p. 103.

Fungi hi latè ſub terram radicibus ceu filis longiſſimis albis variè implexis repunt; radicibus hiſce ſubinde accreſcunt globuli Volvæ dicti. Middletoni agri Warwicenſis in viridario D. *Franciſci Willughbeii*, è fraxinorum quarundam dejectarum radicibus enatos obſervavimus plurimos.

6. Fungus ramoſus flavus & albidus *J. B.* ramoſus & Imperati *C. B. Branched or Coralline Muſhrome.* In ericetis quibuſdam obſervavit & ad nos attulit D. *Willughby.*

7. Fungus ramoſus minor, colore ſordidè flavicante. *Obſerved, and communicated to me by Mr.* Dale. Altitudinem palmarem vix aſſequitur, inque ramulos crebros ab imo ſtatim dividitur & ſubdividitur, non ſemper dichotoma diviſione, nam rami plerunque lateſcunt, & plures emittunt ramulos: Summi tamen furculi perſæpe bifurci ſunt.

8. Fungus parvus luteus ramoſus D. *Sherard.* *'Tis not above an inch high, common in the Paſtures in* Leiceſterſhire.

9. Fungus ramoſus minimus coloris Aurantii. D. *Sherard. On the Bark of Beech, very common in* England.

10. Fungus ramoſus candidiſſimus ceranoides, ſeu digitatus minimus D. *Plot. Hiſt. Nat. Stafford.* Ad hunc proximè accedit, ſi non prorſus idem ſit, Fungus digitatus candidiſſimus à nobis obſervatus & deſcriptus Hiſt. p. 104. figuræ Fungi digitati *Park.* p. 1318. reſpondens. *White-finger'd cluſter-Muſhrome.* In paſcuis Autumno.

11. Fungus ramoſus niger compreſſus parvus apicibus albidis. An Fun. digitatus niger velut cornua exprimens *J. B.*?

cujus

cujus meminit *l.* 40. *c.* 40. *Black-horned Wood-Muſhrome.* Ligno præſertim radicibus adnaſcitur; eſt autem durus & tenax, digiti longitudine, ſumma parte velut in cornua diviſus. Hanc ſpeciem pulverulentâ quadam materiâ nigrâ obductam ſæpiùs vidi, quæ non facilè detergitur, holoſerici nigri inſtar ſplendente. D. *Sherard.* Farina illa alba qua apices aſperguntur facilè detergitur.

12. Fungus ophioglosſoides niger. *Black Adders-tongue Muſhrome.* In montoſis pratis agri Weſtmorlandici.

13. Fungus parvus luteus ad ophioglosſoiden nigrum accedens. *Yellow Adders-tongue Muſhrome.* In vivario Middletoniano D. *Fr. Willughby*, & alibi in paſcuis copioſè. D. *Dale* in paſcuis glareoſis circa *Bocking* vicum in Eſſexia obſervavit.

14. Fungus pulverulentus dictus Crepitus lupi *J. B.* Crepitus lupi ſive fungus ovatus *Park.* F. 3. ſeu orbicularis *Ger.* F. rotundus orbicularis, *i. e.* F. noxius 47. *C. B. Puff-balls, or duſty Muſhromes, Bull-fiſts.* In paſcuis ubique fere in Autumno invenitur.

15. Fungus maximus rotundus pulverulentus, dictus Germanis *Pfoſiſt J. B. The larger duſty Muſhrome.* Caput humanum magnitudine interdum æquat: ima ejus pars ſubſtantiâ conſtat cohærente ſed rara, fungorum eorum inſtar quos excipiendis ſilice chalybéque excuſſis ſcintillis præparatos vendunt. In pinguioribus paſcuis & ad fimeta.

16. Fungus pulverulentus, *Crepitus lupi* dictus, major, pediculo longiore ventricoſo D. *Sherard. Duſty Muſhrome the greater, with a long tumid foot-ſtalk. In ſeveral places of the North of* Ireland: *As in Sir* Arthur Rawdon's *Orchard, in the County of* Down *at* Moyra.

17. Fungus pulver. Crep. lupi dictus, pediculo longiori ſcabro. *Duſty Muſhrome, with a long rough foot-ſtalk.* Idem. *Found under the Pine-trees in Warings Town, in the County of* Down, Ireland. Recens veſtibus adhæreſcit.

18. Fungus pulverulentus minimus, pediculo longo inſidens. *The leaſt duſty Muſhrome, with a long foot-ſtalk.* In agris circa Londinum. D. *Robinſon.*

19. Fungus pulv. Crepitus lupi dictus, coronatus & infernè ſtellatus. *Duſty Muſhrome coronate and ſtellate. In the ſandy ground, near the ſhore on the Eaſt-ſide of* Jerſey-Iſland. D. Sherard. Perelegans ſanè Fungi ſpecies eſt.

20. Fungus

20. Fungus pulverulentus cute membranacea, ſubſtantiâ intus ſpongioſâ, pediculo brevi craſſiore, in oras ferè ducto D. *Plot. Hiſt. Nat. Staffordſhire*, Cap. 6. §. 4. p.200. *Obſerved by Mr.* Walter Aſhmore *of* Tamworth, *near* Packington, *and in* Alrewas Hays *near the deep Spring by* Fran. Wolferſton, *Eſq;*.

21. Fungi calyciformes ſeminiferi *Mentzel pugil.* An Fungus minimus ἀνάνυμος *Cluſ?* minimus, ligneis tabellis areolarum hortorum adnaſcens *C. B. Seeding Cup-muſhrome.* Obſervavit & ad me tranſmiſit D. *Sloane*; ejuſdem meminit D. *Merrett* in Pinace. *Mr.* Dale *obſerved it in a Barley eddiſh near* Braintree *in* Eſſex, *growing to the Stalks of Barley, trodden into the ground, plentifully.* Ab aliis omnibus nobis cognitis Fungis abundè diſtinguitur, quod ſemine prægnans ſit. Deſcriptionem vide in *Hiſt. Noſt.* p. 105.

22. Fungus parvus denticulatus *Park. Small toothed Muſhrome. I have obſerved in the Paſtures of* Warwickſhire *a Muſhrome ſpringing out of dry Horſe-dung or Cow-dung, which* Parkinſon's *Figure doth nearly reſemble.*

23. Fungi Pezicæ Plinii *Col.* F. noxius V. ſeu acetabulorum modo cavus, radice carens *C. B. Cup-muſhrome. This Sprang out of the clefts of the ground in that dry Year of the Sickneſs continued in* Cambridge 1666. *in the wood ridings at* Burwell *in* Lancaſhire. *Dr.* Liſter. *Found alſo in a ſhady Lane near* Belchamp *S.* Paul *in* Eſſex, *by Mr.* Dale. *Mr.* Doody *ſhewed me the ſame ſpringing up in his own Garden in the* Strand, Lond. *It is hollow, reſembling little Cups or Boxes, and holds Water, being of a pale livid colour.*

24. Fungi Pezicæ altera ſpecies. Ad radices arborum dejectarum Middletoni agri Warwicenſis in vivario ferarum D. *Franc. Willughby.* Similis erat membranæ craſſæ aut corio crudo, fragilis tamen, ſaturo Aurantii mali colore. *This ſprang from one point, and ſo dilating turned round almoſt like ſeveral Cups or Funnels, yet were not the edges joyn'd ſo as to hold water, like that of* Columna. *This may eaſily be diſtinguiſhed from all others of this kind, in that it is the only Earth-muſhrome, I yet know of, that imitates leaves without any ſtem, being all of one ſimilar ſubſtance.*

25. Fungus minimus infundibuliformis, ſupernè nigris punctis notatus. *On old Cow-dung. The ſame hath been obſerved by Dr.* Richardſon. *Dr.* Sherard.

26. Fungus minimus ſcutellatus coloris Aurantii. *Common on old Cow-dung.* D. *Sherard.*

27. Fungus albus minimus trilobatus, ſine pediculo, foliis Quercinis adnaſcens, D. *Vernon.* *In* Madingly *Wood near* Cambridge.

28. Fungus fontanus purpureus elegans, D. *Vernon.* Tota planta videtur formari ex uno tereti pediculo. In hoc quoque ſingulare eſt, quod graminibus aquis innatantibus ſemper adnaſcatur. *At* Gamlimgay *in* Cambridgeſhire, *where the* Filix florida *grows.*

29. Fungus membranaceus Auriculam referens, ſeu ſambucinus *C. B.* Sambucinus, ſeu Auricula Judæ *Ger. Park.* F. Auricula Judæ ex cineraceo nigricans, pernicioſus, in Sambuci caudice naſcens *J. B. Jews-Ear.*

30. Fungi arborei ad ellychnia *J. B.* durus ſive igniarius *Park.* noxius 3. ſeu in caudicibus naſcens, unguis equini figurâ *C. B. Touch-wood or Spunk.* Fungos hoſce in lixivio decoquunt, & ſiccatos tundunt, rurſúſque nitro coquunt, ut ignis concipiendo aptiores reddantur. *Trag.* Fraxino aliiſque arboribus adnaſcitur.

31. Fungus arborum & lignorum putreſcentium colore varii. F. Ceraſorum imbricatim alter alteri innatus variegatus *C. B.* holoſericeus iridiformis, quaſi colorum alternatione variegatus *Cat. Alt. Party-coloured Muſhrome.* Infernè fominulentus eſt, non lamellatus, colore albicante. Non Ceraſo tantùm, ſed & aliis paſſim arboribus adnaſcitur.

32. Fungus parvus arboreus villoſus, albus, infernè lamellatus D. *Doody* In methodo noſtro ad præcedens genus pertinet ob lamellas, quamvis ob totum plantæ habitum hîc ſtatiùs præcedenti ſubnectitur.

33. Fungus arboreus infernè foraminibus longis & rotundis inſculptus *ejuſdem.* Hic à D. *Dale* pariter obſervatus & ad nos delatus eſt.

34. Fungus ſaliginus Lichenis forma variegatus *C. B.* 4. pernicioſus *Cluſ.* F. depictus Sterbeck *Theat. Fung.* 109. p. 24. A. D. *Sherard* obſervatus.

35. Fungus Fraxineus niger durus orbiculatus. *Black Ash muſhrome.* Fraxinis marceſcentibus & tabidis adnaſcitur, & quidem ſolis, quod hactenus obſervavimus. V. Deſcrip. *Hiſt. poſt.* p. 109.

36. Fungus Quercinus niger. *Black Oak-muſhrome.* Caudicibus & ramis Quercuum dejectarum innaſcitur.

37. Fungus ſpongioſus niger reticulatus doliolis vinosis adnaſcens. *Obſerved by Mr.* Doody. *'Tis ſo like Spunk, that*

at first sight it is scarce to be distinguished from it.

38. Fungus niveus aqueus lignis cellarum vinariarum adhærens. *Observed by Dr.* Tancred Robinson, *in Mr.* Sory's *Cellar at* York, *where he says they hang down from the beams and Timber only, like great flakes of Snow, or fleeces of the whitest Wool. Upon dissolving and drying them by heat, they leave a substance like Touch-wood, which crackles in the fire; first running or melting into a tough membranaceous matter of a fungose smell.*

39. Fungus membranaceus seu coriaceus, acetabuli modo concavus, colore intus coccineo seu cæmesino saturo D. *Dale.* Fungi pernicioſi Gen. 24. Spec. ſecunda *Cluſ.* Parva concha marina colore coccineo *Sterbeck Theat. Fung.* Spec. 112. p. 242. *Very common on rotten ſticks in* England *and* Ireland. Variat colore purpureo.

40. Fungi pernicioſi Gen. 24. Spec. 3. *Cluſ.* membranaceus parvus aureus *Sterbeck Theat. Fung.* Spec. 113. p. 242. *On rotten Wood in* England *and* Ireland. *Both theſe laſt observed by Dr.* Sherard, *and the former alſo by Mr.* Dale, *who communicated it to me.*

41. Fungus arboreus acetabuli more cavus, coccineus, marginibus piloſis D. *Sherard. This is not above half an Inch over, all ſcarlet, with black ſtiff hairs on the brim. I found it* June *on rotten Oaks in* Kilwarlin *near* Hilsborough *in* Ireland.

42. Fungus coriaceus Quercinus hæmatodes *Breynii.* Hibernis *Oak-leather* dictus. In Hibernia in fiſſuris Quercuum putridarum reperitur. Hunc ruſtici colligunt & reponunt ad ulcera ſananda, fruſtulo loco affecto impoſito. D. *Sherard*, qui eundem etiam in Anglia reperiri ſibi perſuadet: imò à D. *Eales* ex Hartfordiæ Com. ad me miſſus eſt.

43. Hypoxylon, excrementum ligni putridi fungoſum, digitatum *Mentzelii.* Colore eſt nigricante. *Found by Mr.* Dale, *and by Dr.* Sherard *on old Planks in* England.

44. Fungus ſpongioſus maximus aqueus è Fraxinorum truncis exſudans. *Obſerved at* Rocliff *near* York, *and in* Surrey *by Dr.* Tanc. Robinſon.

45. Fungus rotundus planus ligno putrido adnaſcens geminæ inſtar, D. *Sherard.*

46. Fungus ſemiorbicularis, niger *Dod.* v. icon *Mentzelii.* *In* England *and* Ireland. D. *Sherard.*

47. Fungus arboreus pyxidatus, coloris intus ferruginei, D. *Sherard.*

48. Fungus scutellatus niger punctatus. *Common on the bark of old Willow.* Idem.

49. Fungus minimus Adianti aurei capitulis, an Mithridaticus *Mentzelii? On rotten sticks in the bottoms of old Lakes. The same hath been found by Dr.* Richardson *in* Yorkshire. *Dr.* Sherard.

50. Fungus minimus candidus absque lamellis. *Found in the inside of hollow Oaks, near the bottom, where they are most. It is about an inch high, the Pileus about a quarter of an inch over, without any visible* lamellæ.

Hunc eive similem observavit D. *Dale* in Hederæ foliis aridis pediculo longo tenui rubente, capitulo non lamellato, verum 5 velut nervis à pediculo ad ejus circumferentiam excurrentibus.

51. Fungus tubæ Fallopianæ æmulus. *Found by Mr.* Vernon *in Mr.* Wingate's *Wood in* Hartfordshire.

52. Fungus arboreus Lobis rubellis diversimodè figuratis & punctatis. *Observed on the stumps of old Elms, by Dr.* Tanc. Robinson.

Tubera.

Tubera *J. B. C. B.* terræ *Ger.* terræ edulia *Park. Trubs or Trufles. Discovered at* Rushton *in* Northamptonshire, *by that learned Physician Dr.* Hatton *of* Harborough *in* Leicestershire. Vid. *Philosoph. Transact.* n. 202. p. 824.

Musci, *Mosses.*

Muscus planta est imperfectior, arida plerumque & exsucca, non rarò decolor, in muris tectis, arboribus, petris, aliisque locis siccis aut squalidis & sterilioribus, inque immodica frigore aut calore perustis nascens, in quibus plantæ perfectæ non omnino, vel ægrè saltem provenire & durare possunt.

Observavi autem Muscos plerosque humorem desiderare, unde in ædium tectis à parte meridiano Soli exposita germinare aut durare non posse, sed à parte Septentrionem aut Eurum respiciente; roremque singulis noctibus decidentem iis irrigandis sufficere. Hunc enim spongiæ instar densis suis cespitibus combibunt & retinent.

Musci

Muſci ſteriles ſive ſemine vidui, terreſtres.

1. Muſcus Filicinus *J. B. Ger. Park.* Filicinus major *C. B. Fern-Moſs.* In ſylvis umbroſis. Hanc ſpeciem ſemen proferre minimè dubito, quamvis à me nondum fuerit obſervatum.

2. Muſcus denticularus minor *C. B. Park. Ger.* terreſtris Luſitanicus *J. B. The leſſer dented Moſs.* Somerſeti Angliæ ſterilibus montibus [*Mendip* vernacule] ubi plumbum effoditur, nonnunquam magnâ gliſcit copiâ, referente Lobelio. Nos Cluſio deſcriptum nondum vidimus in Anglia ſponte provenientem, verùm ſpeciem quandam longè minorem in ericetis, muſcis aliis adnaſcentem.

3. Muſcus cornicularus *J. B. Park.* An Muſcus coralloides incanus *C. B?* Quem obſervavimus tubuloſus erat, ejúſque ſummi ramuli in acutas ſpinulas plerunque terminabantur. *Horned Moſs.*

4. Muſcus coralloides apicibus coccineis. *Scarlet-headed Moſs.* An Muſcus terreſtris coralloides erectus cornibus rufeſcentibus *Park?* Ad radices arborum dejectarum putreſcentes.

5. Muſcus tubuloſus ramoſiſſimus fruticuli ſpecie. Muſcus coralloides ſeu Corallina montana *Ger. emac.* Corallinus montanus *Park.* Coralloides ſeu cornutus montanus *C. B. Branched Corralline Moſs.* In ericetis & alibi locis ſiccis & ſterilibus copioſe.

6. Muſcus montanus coriaceus, ramulis inordinatè diſpoſitis. D. *Vernon.*

Concavus eſt, & matureſcens ventorum flatibus diſpergitur.

7. Muſcus montanus fuſcus ramoſiſſimus non tubuloſus. D. *Vernon.*

In quàm plurimos parvos ramulos tenuiſſimè dividitur: formam & ortûs modum Muſci corallini montani *Park.* ſimulat, cætera diſpar. *Both theſe all over* Gogmagog-*Hills, and* Newmarket-*Heath.*

8. Corallina montana fruticoſior. *Shrubby Coralline-Moſs.* Ad ſummitatem montis *Carnedh Llewelyn* in Arvonia copioſe. D. *Lhwyd.*

9. Muſcus multiformiter pyxidatus, apicibus coccineis D. *Plot, Hiſt. Nat. Stafford.* *In* Canock *Wood about* Wildmore *Hollies, and* Wolfley-*Park, obſerved by* Edward Byrch, *Eſquire.* Luſus naturæ potiùs quàm ſpecies diſtincta eſſe videtur; nam in horrei noſtri tecto copioſè ſuccrevit cum apicibus purpureis.

10. Muſcus muralis platyphyllos D. *Bobart.* *On many Walls about* Oxford.

11. Muſcus terreſtris clavatus ceranoides *Mentzel. pugil.* An Muſc. terreſtr. coralloides erectus incanus *C. B.* 361. An potiùs Muſc. coral. ſaxatilis, cervi cornua referens *ejuſd. ibid.*

12. Muſcus clavatus ceranoides, ſegmentis latioribus compreſſis, eburneo nitens.

13. Muſcus clavus ceranoides Gagateus nigredine ſplendens. *Theſe three found upon the dry Banks on the ſide of a Wood belonging to my own Farm upon* Horn-Hill *near* S. Peter's Chalfont *in* Bukcinghamſhire. Dr. *Plukenet.*

14. Muſcus pyxidatus *J. B. Park. Ger.* pyxioides terreſtris *C. B. Cup, or Chalice-Moſs.* In aridioribus è corio terreo ſaxis inſtrato oritur. Lichen eſſe videtur.

Muſci Arborei.

1. Muſcus arboreus villoſus *J. B.* arboreus, Uſnea Officinarum *C. B.* arboreus vulgaris & quercinus *Park.* quernus *Ger. Common hairy Tree-Moſs.* In Anglia rarior eſt, neculum mihi conſpectus. Dr. Sherard *found a Moſs growing plentifully on the old Pales of Sir* Wilborham's *Park in* Shropſhire *which anſwer'd very well to* Dodonæus *his Deſcription of* Muſcus Arboreus.

2. Muſcus arboreus ramoſus *J. B.* Foglio diramato *Imper.* Muſcus alter quernus latifolius, coralloides, ἀφυλλος *C.* arboreus corolloides *C. B. Flat branched Tree-Moſs.* Algæ vulgari ſimilis eſt: Principium latius, in ramos diviſum latos pariter ac planos, colore candicante ſuperiùs, nam inferiùs nonnihil admixtum habere videtur flavedinis, velut flos horridis. Non rarò etiam orbiculos habet. Variat latitudine & angustiâ ſegmentorum, & in omnibus ferè arboribus & lignis aridis reperitur.

3. Muſcus arboreus peltatus & ſcutellaris *J. B.* arboreus cum orbiculis *C. B.* quercinus fœniculaceus *Park.* ramoſus floridus *Ger. Tree-Moſs, with Rundles.* Cum priore.

4. Muſcus arboreus nodoſus *C. B.* nodoſus ſive geniculatus *Park.* Dendrobryon geniculatum ſeu nodoſum *Col. Knotted or kneed Tree-Moſs.* In Lancaſtria propè *Burnley* pagum, Corylo dependentem invenit & ad nos attulit *Tho. Williſell.*

5. Muſcus arboreus pulmonarius *C. B.* pulmonarius ſeu Lichen arborum *Park.* Lichen arborum *Ger.* Lichen arboreus

ſeu Pulmonaria arborea *J. B. Tree Lung-wort.* Arboribus, præſertim Quercui, adnaſcitur: invenimus etiam in magnis lapidum acervis. Ambigere videtur inter Muſcos erectos & ſupinos ſeu cruſtaceos.

Muſci arborei aut petræi cruſtacei ſeu lichenifórmes.

1. Muſcus cruſtæ aut lichenis modo arboribus petríſve adnaſcens cinereus.
2. Muſcus cruſtæ modo, &c. adnaſcens flavus.
3. Muſcus cruſtæ modo, &c. pullus.
4. Muſcus cruſtæ modo arboribus aut ſaxis adnaſcens cinereus argutioribus ſegmentis. Mollior eſt prima ſpecie & in anguſtiores lacinias diviſus.

Huic ſimilem in terra naſcentem detulit D. *Vernon*, titulo Muſci montani ramoſi cinerei, Muſci cruſtacei arborum non diſparis. Subtus nigricat, & huc illuc ventis agitatus fluctuat. Calyces, ni fallor, producit, pyxidati modo.

5. Muſcus arboreus ſupinus marginibus piloſis. Hoc genus orbiculos ſeu ſcyphulos habet. In Malo, Fraxino, Juglande, &c.
6. Muſcus arboreus, licheniformis, ſcutellatus, ex cinereo viridis. *On Aſh-trees in* Ireland. *Dr.* Sherard.
7. Muſcus foliis criſpis licheniformis, ſupernè è flavo virideſcens, ſubtus albicans. *On* Gogmagog-*Hills. Mr.* Vernon.
8. Muſcus arboreus licheniformis purpuraſcens. *It grows chiefly upon rotten and moiſt branches and twigs.*
9. Muſcus tinctorius cruſtæ modo petris adnaſcens. Lichen petræus purpureus Derbienſis. *Cork or Arcell.* Wallis *Kenkerig.* Vid. *Hiſt. noſt.* p. 116.

Uſus hujus vulgò ad tingendos pannos purpureo colore.

Lichenes terreſtres ſteriles.

1. Lichen terreſtris cinereus. *Aſh-colour'd ground-Liverwort.* In paſcuis ſiccioribus frequentiſſimus habetur, unde à Botanicis præteritum miror. Muſco terreſtri & gramini irrepit.
2. Lichen terreſtris foliis anguſtioribus vireſcens. In humidis & uliginoſis in ſtagnorum exſiccatorum fundis. Venæ in hac ſpecie rubentes aut ex rubro nigricantes cernuntur.

Muſcus aquaticus Conferva dictus.

1. Conferva Plinii *Ger. emac.* Alga viridis capillaceo folio *C. B.* aquatilis capillacea ſive Conferva Plinii, aliis Linum aquaticum *Park.* *Hairy River-weed, Crow-ſilk.*

2. Alga fontalis trichoides *C.B.* Alga ſeu Conferva Fontalis trichoides *Park.* Trichomanes aquaticum Dalechampii *J.B.* *Water Maiden-hair.* *In the Ciſtern at* Leeds *Abby in* Kent, *belonging to Sir* William Meredith; & alibi in tubulis aquam fontanam deducentibus.

3. Conferva paluſtris Anglica ſeu Filum marinum Anglicum. *Marſh-thread.* In foſſis paluſtribus circa Camalodunum & alibi.

4. Conferva reticulata *Hiſt. noſt.* App. *p.* 1852. In foſſis propè Weſtmonaſterium & rivulis in ericeto Hounſleiano collegit D. *Doody.*

5. Conferva Platyphyllos. *Broad-leaved River-weed.* *About* London. *Dr.* Robinſon.

Muſcis affinis Lenticula.

1. Lens paluſtris *Ger. J. B.* Paluſtris ſeu aquatica vulgaris *Park.* paluſtris vulgaris *C. B.* *Ducks-meat.* Aquarum ſtagnantium ſuperficiei innatat, & perſæpe eas totas operit. Notiſſima eſt plantula, nec deſcriptione indiget.

2. Lenticula aquatica triſulca *C. B. J. B.* Hederula aquatica *Ger.* Ranunculus hederaceus aquaticus *Park.* *Ivy-leaved Ducks-meat.* In aquis cœnoſis, quibus utplurimum immergitur. *By the ſide of the common foot way to Hamſtead*

D. Sybbaldus in Prodrom. Hiſtor. Natural. Scot. alias ſpecies ſeu varietates Muſcorum recenſet, *viz.* Muſcum minimum tenuiſſimumque Aſplinii facie. Muſcum foliis Lini Cathartici. *Both found by him upon the Dikes of the incloſure of the* Kippis.

GENUS

GENUS SECUNDUM.

Herbæ ſemine minutiſſimo & nudis oculis inconſpicuo, flore vel nullo vel imperfecto.

Hæ vel ſunt cauliferæ, vel ἄκαυλοι ſeu caule carentes.

CAuliferæ ſunt vel imperfectiores *Muſci* dictæ, vel magis perfectæ; *Filices* aliæque Capillares, & *Equiſeta*.

Muſci, [ſeminiferos intellige; nam de aſpermis ſuperiùs egimus] ſunt vel *erectiores*, quorum ſuperficies è caule & foliis conſtat; vel *ſupini*, quorum ſuperficies è meris foliis, radiculis demiſſis ſe diffundentibus, componitur; *Lichenes* dicti.

Primi generis Muſci pro modo ſemina proferendi dividi poſſunt in 1. Clavatos. 2. Seminibus ſeu vaſculis in alis foliorum ſeſſilibus donatos. 3. Vaſculis pileolo ſeu operculo tectis; quod genus numeroſiſſimum eſt.

1. *Muſci clavati.*

1. Muſcus clavatus ſive Lycopodium *Ger. Park.* terreſtris repens à Trago pictus *J.B.* terreſtris repens ſive clavatus *C.B.* Plicaria & Cingularia Polonis. *Club-moſs, or Wolfs-claw.* In ericeto Hampſtedienſi prope Londinum, ínque montibus Wallicis, Derbienſibus, Staffordienſibus, Eboracenſibus, aliiſque Septentrionalibus, necnon Scoticis copioſé.

Muſcum clavatum appellamus, quia præter cauliculos folioſos humi ſtratos & repentes, pediculos emittit nudos in cacumine clavatos, geminis ſeu pluribus clavis Iulos imitantibus, oblongis, teretibus, pulviſculo tenuiſſimo flavicante refertis.

Pulvis clavarum florentium menſe Auguſto collectus & fornace probè exſiccatus vi fulminante gaudet, qui à Moſcovitis & Perſis ignibus artificialibus ſub nomine *Plauen* inſtar pulv. pyrii adhibetur: recens majus concipit incendium quàm dudum collectus. Prunis injectus non tonat, ſed flammæ tantùm, puta candelæ, immiſſus aut inflatus. Si folia

folia Betulæ ſimul miſceantur, majorem ſtrepitum edit. Commendatur in Epilepſia præcipue infantium, ínque cardialgia eorundem & torminibus ventris flatulentis. Laudatur & in iſchuria. Vid. *Ephem. German. An.* 1. *Obſ.* 97.

Poloni & maximè Rutheni ac Lituani, ob conſuetum & jam quotidianum hujus plantæ uſum in extirpanda plica morbo ſibi familiari, *Plicariam* & *Cingulariam* eam nominare ſolent. Varios utendi modos vide in Ephem. German. Ann. 2. Obſerv. 52. vel inde excerptos in *Hiſt. noſt.* p. 120. ínque *Cat. Ang.*

2. Muſcus terreſtris foliis retro reflexis *J. B.* Lycopodii alia ſpecies *Hiſt. noſt.* p. 120. Ramulorum diviſionem & naſcendi modum Lycopodii vulgaris imitatur; folia Muſci abietiformis, clavas denique Sabinæ ſylveſtris Tragi. Hinc nobis prima facie nondum deſcriptum ſuſpicantibus. *Lycopodium elatius Abietiforme julo ſingulari apode* dictus eſt. *Club-moſſe with reflected leaves, and ſingle heads without foot-ſtalks.* Naſcitur unà cum Muſco Cupreſſiformi in Alpibus Arvoniæ, ſed multo rariùs: Copioſum obſervavimus in monte *Rhiw Glyder* ſupra lacum *Lhyn y cwn*, prope Eccleſiam S. *Periſii*, nec rariùs in depreſſis ejuſdem montis *y Glyder*, quà rupem *y Tryvan* ſpectat. D. *Lhwyd.*

3. Muſcus clavatus foliis Cupreſſi C. *B. Ger. emac.* clavatus cupreſſiformis *Park.* terreſtris ramoſus pulcher *J. B.* Sabina ſylveſtris *Trag.* Selaginis Plinianæ prima ſpecies *Thal. Cypreſſ-moſſe or Heath-Cypreſs. On the Mountains of* Snowdon *and* Caderidris *in* Wales, Ingleborough *in* Yorkſhire, Anderkin *in* Scotland, &c. *plentifully.*

Hæc ſpecies odorem interdum exhibet moſcho æmulum, quem ſiccata etiam conſervat. [Nos talem odorem in hac planta nunquam ſenſimus.] Ex muſco hoc moſchato colliguntur antheræ, quæ tenuiſſimæ & leviſſimæ ſunt ſubſtantiæ, coloris aureo-ſulphurei, inflammabiles ad ignem candelæ, ut flores Lycopodii *Dod.* & per ſe quoque: in calculo, Epilepſia & pulmonum affectibus cum Butyro Maiali utiliter manè ſumuntur. Antheræ hæ ſi cum ſpiritu vini tartariſato aliquandiu macerentur, & poſtea deſtillentur, oleum præbent rubicundiſſimum & odoratiſſimum, quæ omnium ſulphurum vegetabilium apex dici meretur. V. *Ephem. Germ.* An. 1. Obſerv. 97. *Veriſimile nobis videtur pulverem Antherarum quarumcunque plantarum iiſdem propemodum facultatibus pollere.*

2. *Muſci*

2. *Muſci vaſculis in foliorum alis ſeſſilibus.*

1. Muſcus terreſtris repens, clavis ſingularibus foliolis erectis. *Creeping Club-moſs with erect heads.* *On* Hampſted *and* Bagſhot *Heaths, and on the Northern Mountains*; locis uliginoſis. Deſcriptionem hujus vide in *Hiſt. noſt.* p. 121. Lycopodio dicto multò minor eſt.

2. Muſcus erectus abietiformis, terreſtris rectus *J. B.* erectus ramoſus ſaturatè viridis *C.B.* Selago 3. Thal. *Upright Firr-moſs.* *On* Snowdon, Caderidris, *and the other high Mountains in* Wales, *as alſo the Mountains of the* Peak *in* Derbyſhire, Ingleborough *in* Yorkſhire, &c.

Hujus elegans habetur icon *Ephem. Germ.* An. 4. & 5. ad Obſervat. 149.

3. Muſcus terreſtris erectus minor polyſpermos. *Seeding Mountain-moſs.* Loca montium humida & ſcaturigines aquarum ſectatur, *Snowdon, Ingleborough*, &c.

3. *Muſci capitulis pileatis.*

Muſci capitulis pileatis ſeu operculo tectis dividi poſſunt in *erectiores*, quorum capitula vel ſummos cauliculos & ramulos occupant, vel è radicibus aut imis ramulis oriuntur: & *provolutos*, quorum capitula ex alis foliorum ſecundùm cauliculos & ramulos vel ex ipſis caulibus aut ramulis exeunt. Hoc genus cauliculis eſt longis, valdè ramoſis, infirmis & humi provolutis, plerunque etiam repentibus: *Terreſtres* vocamus.

Superius genus cauliculis eſt erectioribus, nec adeò in longum per terram ſparſis, ramoſis quidem, verùm ramulis in denſos ferè ceſpites coaggeſtis.

Hi pileorum reſpectu quibus capitula operiuntur, dividi poſſunt in pileolis *lanuginoſis* ſeu *villoſis*, & pileolis *membranaceis* donatos.

Primi generis Muſci majores plerunque & elatiores ſunt, foliis longis anguſtis, & in paluſtribus putridis ſolo ſpongioſo oriuntur.

Muſci

Muſci capillares majores pileolis villoſis.

1. Adiantum aureum majus *Ger.* Polytrichum aureum majus *C. B. Park.* Polytrich. Apuleii & majus quibuſdam *J. B. Great golden Maiden-hair or Goldilocks.* In paludoſis ſpongioſis & putrido ſolo, copioſiſſimè in montoſis Derbienſibus, Eboracenſibus, Weſtmorlandicis, &c.

2. Adiantum pileolo villoſo medium. Foliis eſt oblongis tenuibus, in longum & tenuem mucronem deſinentibus, non recta extantibus, ſed plerunque incurvis.

3. Adiantum pileolo villoſo minimum. Pediculo eſt breviſſimo, capitulo pileolo denudato rotundo minimo. A D. *Vernon* habui.

Muſci capillares minores capitulis erectis, aut paululùm reclinatis & incurvis.

1. Muſcus *capillaris minor, capitulis erectis vulgatiſſimus.* Humilis eſt, foliolis anguſtioribus quàm tectorum major, oblongis, acutis, in pilum brevem plerunque terminatis, ſupernè concavis, pallidiuſculis. Pediculi ſemunciales in ſummis ramulis exeunt è foliorum medio, capitula ſuſtinentes erecta, ſublonga, operculo acuto, nonnihil reflexo tecta, ut Aviculæ roſtellum imitentur. Pediculi è flavo interdum rubeſcunt, aliàs è viridi flavicant.

In murorum rimis, ínque tectis & tegularum interſtitiis frequentiſſimus eſt. Capitula Autumno producit, & per totam hyemem retinet: non rarò etiam Vere folliculos exſerit.

2. Muſcus *capillaris tectorum, denſis ceſpitibus, capitulis oblongis, foliis in pilum oblongum deſinentibus.*

Folia huic circa ſummos caules crebra, è lata baſi in acutum mucronem, in pilum caneſcentem oblongum productum, deſinentia. Pediculi capitula ſuſtinentes ſemunciales rubentes, non ut in præcedente è ſummis ramulis in foliorum medio exeunt, ſed inferiùs è veteribus ſeu annotinis furculis. Cornicula longiora ſunt quàm in præcedente & nonnihil inflexa.

In ædium tectis denſis & elatis ceſpitibus frequentiſſimè oritur. A præcedente differt foliorum latitudine, eorúmque pilis productioribus; quódque elatior ſit, ceſpitibus majoribus & denſioribus.

3. *Muſcus*

3. *Muſcus capillaris, corniculis longiſſimis incurvis.*

Quamvis perenne ſit hoc genus, non tamen ſupra terram attollitur. Folia, quæ in terra jacent, pro hoc genere ſatis lata, longiuſcula, acuta; in pilum tamen non deſinunt, quo à præcedentis foliis differunt. Vaſcula ſeminalia omnium quæ hactenus vidi Adiantorum longiſſima ſunt, erecta, incurva, craſſiuſcula; acuta, pediculis fere uncialibus pallidis ſuffulta.

In aggeribus terrenis humidioribus, primo vere floret, aut etiam hyeme media.

4. *Muſcus capillaris ſurculis erectis, foliis oblongis tenuiſſimis acutis cinctis.*

Foliola huic ſecundum cauliculos crebra, peranguſta, oblonga, acuta. Pediculi ſemunciales prætenues, rubentes, capitula ſuſtinent oblonga, erecta, operculo tecta in roſtellum acutum, ſubrubrum, nonnihil incurvum deſinente, Novembri menſe aut etiam Decembri & Januario emergentia. In ædium tectis oritur. Folia figura & ſitu ſuo in cauliculo Gallii folia nonnihil referunt.

5. *Muſcus trichoides minor, foliis oblongis, anguſtis, obſcurè viridibus, in longum & prætenuem mucronem deſinentibus.*

Hujus folia ob tenuitatem ſuam pilos referunt. In tecto horrei ſtramineo inveni, necdum fructum ejus vidi.

Hanc ſpeciem ad Muſcos majores pileolo lanuginoſo referendum ſuſpicor: & cum ſecunda eandem eſſe.

6. *Muſcus capillaris majuſculus, foliis longis cum aliqua latitudine, acutis, rugoſis.*

Folia graminea obſcurè viridia ſunt, rugis à medio nervo ad margines utrinque productis, ut in Phyllitide. Capitula oblonga, erecta nonnihil incurva, in pediculis uncialibus, nigricantia, Novembri menſe exeunt.

Avulſa illico marceſcit hæc plantula. Magnitudine ſua nonnullas Adianthi etiam majoris ſpecies excedit. In aggeribus umbroſis invenitur ſatis frequens.

7. *Muſcus capillaris parvus, capitulis magnis pyriformibus erectis, in pediculis brevibus.*

Folia latiuſcula ſunt. Terreſtris eſt, & ut puto annua, non enim erigitur nec in caulem folioſum abit. Muſcus trichoides humilior, capitulis pyriformibus erectis, D. *Doody* in *Append.* prioris editionis.

8. *Muſcus*

8. *Muſcus capillaris minimus, capitulis ſubrotundis erectis, in pediculis breviſſimis.*

In cauliculum rarò aſſurgit: Folia non admodum crebra producit, in terram expanſa, pallidè viridia, oblonga, anguſta. Capitula numeroſiſſima ſubrotunda ſunt ſeu ovata, colore fuſco ſplendentia in perbrevibus pediculis.

Locis uliginoſis & umbroſis gaudet, ubi frequens reperitur.

9. *Muſcus minimus pallidus, foliis anguſtiſſimis acutis, corniculis tenuiſſimis.*

Præcedenti ſimilis eſt, ſed minor, ſupra terram non aſſurgens, è viridi luteus, latè ſe diffundens, denſis ceſpitibus terram operiens tapetis inſtar.

Folia anguſtiſſima, acuta, non admodum longa. Pediculi ſemunciales, aut longiores, tenues, infirmi, rubentes, cornicula geſtant tenuia & anguſta, vix pediculis craſſiora; quo à præcedente diſtinguitur.

Aprilis 8. An. 1693. Londino ad me miſſus eſt à D. *Tanc. Robinſon.*

10. *Muſcus capillaris, omnium minimis foliis, pediculis, capitulis.*

In denſis ceſpitibus oritur: Folia acuta, capillaceæ tenuitatis, in ramulis pro plantulæ modo ſatis longis; è quorum ſummitatibus egrediuntur pediculi pallidi, quovis pilo tenuiores, trientem unciæ longi, capitula rotunda minutiſſima geſtantes, ut mera puncta videantur.

In arborum truncis Novembri menſe capitula edit. A D. *Vernon* in vicinia Domus noſtræ inventa, & ad me delata eſt.

11. *Muſcus trichoides medius, capitulis ſphæricis D.* Doodii.

Folia habet anguſta, acuta, mollia, & primo vere, cùm capitula producit pallidè virentia. *On the ditch banks, a little on this ſide Mother* Huffs, *on* Hampſted-*Heath.*

12. *Adiantum aureum minus paluſtre, capitulis erectis coronatis D.* Sherard.

Hujus ſpecimen mihi communicavit peritiſſimus Botanicus D. *Vernon* è Collegio S. *Petri* in Academia Cantabrigienſi. Capitula figurâ ſuâ uvæ gigartæ quodammodo referunt, habéntque apicem velut floſculum in ſummo Pediculi; uncià longiores pulchrè rubent.

Mr. Sherard *found it in the Bogs about* Hitchin-*Ferry near* Southampton. *Mr.* Vernon *at* . . . .

13. *Muſcus*

13. *Muſcus è viridi albicans, longifolius, capitulis parvis, brevibus.*

Folia prælonga, tenuia, acuta ſunt: Pediculi tenues, ſubrubentes, vix ſemunciales, capitula ſuſtinentes parva, ſubrotunda. Aprilis 3. Anno 1692. Londino ad me tranſmiſit Dr. *Tancr. Robinſon*, ubi collectum neſcio.

14. *Muſcus Adiantum aureum dictus, aſſurgens foliolis tenuiſſimis, capitulis parvis erectis in oblongis pedicellis.*

Aſſurgit ad aliquam altitudinem ſupra terram, ſurculis denſis, foliolis creberrimis oblongis cinctis. Pediculi è ſummis ſurculis exeunt, tenuiſſimi, recti, ſemuncià longiores, capitula ſuſtinentes parva, brevia, erecta.

Eodem tempore ab eodem amico accepi.

15. *Muſcus capillaris Gallii lutei aut Molluginis minimæ primùm erumpentis facie, capitulis erectis oblongis.*

Folia peranguſta ſunt, pro plantulæ modulo oblonga, eodem modo naſcentia quo Gallii lutei aut Adianthi aurei majoris, à caule extantia, viridia. Capitula in pediculis brevibus oblonga.

In horto & pomario noſtro. A quarta ſpecie non multùm differt, ut dubitem annon idem ſit.

16. *Muſcus capillaris, lanugine caneſcens, pediculis tenuibus oblongis, capitulis in mucrones longos rectà ſurſum exporrectis.*

Hujus exſiccati ſpecimen nobis communicavit D. *Vernon*. Capitula anguſta & oblonga ſunt, verùm roſtra illa exporrecta ad opercula ſeu pileos fortaſſe ſpectant.

In pleriſque hujus generis ſpeciebus pediculi capitula ſuſtinentes è ſummis ſurculis novellis non exeunt, ſed è ſurculis ſuperioris anni, ſupra quos aſſurgunt ſurculi novelli.

17. *Muſcus capillaris humilis graminifolius minor, capitulis oblongis erectis.*

Folia huic anguſta, oblonga, in acutum mucronem ſenſim deſinentia, graminea, niſi breviora eſſent, humi jacentia. Pediculi ſemunciales capitula in ſummo geſtant longiuſcula erecta. Januario menſe capitula producit.

18. *Muſcus capillaris parvus, ſurculis tennibus longiuſculis: foliolis brevibus, anguſtis, acutis, rarioribus cinctis.*

Pediculi tenues rubentes ſupra cauliculos aſſurgunt, & capitula ſuſtinent anguſta acuta quæ per maturitatem craſſeſcunt & deorſum incurvantur. *Brought by Mr.* Dale.

19. *Muſcus*

19. *Muſcus paluſtris cinereo-viridis, ſcapis longis tenuibus, foliis brevissimis*, Hiſt. noſt. *p.* 124. *Gray Marſh-moſs.*

Color huic cinereo-viridis. Pediculis tenuiſſimis ſeſcuncialibus capitula ſatis grandia, brevia, turgida inſident.

Locis paluſtribus, præſertim ubi aquæ ſcaturiunt, oritur.

20. *Muſcus Polytrichoides elatior, foliis anguſtis, pellucidis & ferè membranaceis* Plukenet Phytograph. Tab. 44. Fig. 7.

21. *Muſcus Polytrichoides, anguſtifolius, pellucidus, ramoſus* Plukenet. Phytograph. Tab. 49. Fig. 1.

22. *Muſcus dendroides ſylvarum erectus, ramulis Koli æmulis, radice repente.*

Cauliculum obtinet erectum, firmum, è rubro nigricantem, arbuſculæ inſtar ramoſum. E ramulis pediculi uncialis exeunt, ſubrotunda capitula ſuſtinentes.

In ſylvis humidis ad arborum dejectarum ſtipites & radices.

23. *Muſcus dendroides elatior, ramulis creberis, nimis ſurculoſis, capitulis pediculis brevibus inſidentibus.*

Folia quàm prioris latiora longioráque ſunt, pallidiora, in ſurculis creberrima, è quibus pediculi rariores exeunt. *Ad* Gamlingay. A D. *Vernon* obſervatus & communicatus.

24. *Adiantum aureum perpuſillum, foliis congeſtis acutis, pileolo extinctorii formâ æmulo.*

Pediculum habet ſemuncialem, foliis plurimis brevibus, [non bulbi in modum] cinctum. Pileolus in ſpinulam deſinit. In Eſſexia, prope ædes D. *Tho. Middleton, Baronet.* Floret circa feſtum S. Thomæ. Obſervavit & deſcripſit D. *Vernon.*

25. *Adiantum medium paluſtre, foliis bulbi in modum ſe amplexantibus, capitulis erectis.*

Folia obtinet lata, obtuſa pediculum uncialem pileolum præcedenti non diſſimilem. Capitula parva nigra vere promit. Tota plantula, capitulis exceptis, ex albo vireſcit. *On* Hinton-*Moor near* Cambridge, *found by Mr.* Davies *of* Peterhouſe. *Idem.*

26. *Muſcus ſcorpioides paluſtris, foliis criſpis pyramidalibus.*

Pediculos habet aureos corrugatos, capitula ſubrotunda geſtantes. Surculi ſummi caudæ ſcorpii in modum reflectuntur. Cum priore. *Idem.*

27. *Muſcus trichoides fontanus minor, foliis capillaceis viridiſſimis.*

Pediculum emittit aureum capitulum oblongum carnei coloris ſuſtinentem. *On a Fountain at the Earl of* Peterburgh's *at* Drayton *in* Northamptonſhire. Æſtate floret.

Hæc

Hæc ſpecies, aut ei certè valde ſimilis, in ædium tectis & tegularum interſtitiis frequens apud nos oritur, denſis ceſpitibus, foliolis tenuiſſimis & ſaturatè viridibus. D. *Vernon.*

28. *Muſcus ſtellaris ramoſus paluſtris, pediculo aureo erecto, capitulo magno ſphærico.*

Varias induit formas. E radice ſqualida (locis enim cœnoſis potiſſimùm gaudet) circa æquinoctium vernum cauliculus exſurgit ſeſcuncialis, in ſummitate velut calicem geſtans ſtellatum, è 6, 7, vel 8 corneæ ſubſtantiæ membranulis, ceu totidem radiis, compoſitum, rufi coloris diſcum, Floris Solis (ſi parva magnis componere licet) æmulum. E membranularum interſtitiis aut ſubter eas 4, 5, vel etiam 6 incerto numero ramuli oriuntur, nullos quod hactenus viderim pediculos ſeminiferos emittentes. Hi enim inſtante ſolſtitio æſtivo, obſcuro ortu, è radice vel imo caule egreſſi ad trium circiter unciarum altitudinem eriguntur, capitula ſuſtinentes exactè ſphærica, glauci coloris, magnitudine ſeminum Coriandri. D. *Vernon.*

Ego ſpeciem hanc 19 noſtræ eandem eſſe arbitror, totúmque illum calicis ſtellati, & ramulorum indè egredientium apparatum nil aliud eſſe niſi naturæ caſu aliquo deerrantis effectum monſtroſum, aut degenerem.

29. *Adiantum aureum minus, foliis bulbi in modum diſpoſitis,* D. Vernon.

Folia habet parva; capitula oblonga; pileum cucullifórmem. Locis ſabuloſis gaudet.

30. *Muſcus trichoides parvus capitula creberrima oblonga erecta habitiora per ſiccitatem atro-rubentia producens.* D. Vernon.

Muſcus trichoides minimus, capitulis creberrimis, parvis, ruffis, brevibus, in pediculis breviſſimis *ejuſdem.*

31. *Muſcus trichoides parvus capitulo conglomerato ſeu Botryoide.* Dr. Tancr. Robinſon *gather'd it about* London, *where he ſays Mr.* Doody *had ſhewn it him ſeveral Years before.*

32. *Muſcus capitulis longis acutis piloſiſſimis. Obſerv'd in* Ireland *by Mr.* Sherard.

Muſci capillares capitulis reflexis.

1. *Muſcus capillaris, foliolis latiuſculis congeſtis, capitulis oblongis reflexis.*

In denſis ceſpitibus oritur. Folia in ſummis ramulis glomerata, brevia, lata, ſubrotunda, apice tamen in pilum per-

brevem terminato. Pediculis uncialibus tenuibus rubentibus capitula innaſcuntur oblonga tumidiuſcula viridia, reflexa. Pediculi ex annotinis ramulis exeunt inter foliola arida.

Capitelli apex ſeu operculum lucidum eſt & hemiſphæricum, obſervante D. *Doody*. Februario aut initio Martii capitella producit, in ædium tectis ſeu tegulis.

2. *Muſcus trichoides, capitulo parvo reflexo, pediculo ima mediætate rubro, ſumma luteo-viridi.*

Folia latiuſcula, congeſta, membranacea, viridia, piloſa. Pediculi ſemunciales inferiore medietate rubri, ſuperiore virides, capitula in ſummo geſtant, reflexa, parva, breviuſcula, operculo in acutum mucronem rubentem producto tecta. Januario menſe capitula profert in tectis.

3. *Muſcus trichoides hirſutie caneſcens, capitulis ſubrotundis reflexis in perbrevibus pediculis.*

In muris antiquis & tectis oritur denſo & ſubrotundo ceſpite caneſcente, ut procul poſſit dignoſci. Folia prætenuia ſunt, pediculi adeò breves ut ſupra ſurculos non emineunt. Novembri menſe capitula producit, & ubique frequentiſſimus occurrit.

4. *Muſcus capillaris pediculis bulboſis, uncialibus, pallidis, capitula oblonga reflexa ſuſtinentibus.*

Pediculi velut è bulbo exeunt majuſculo, quâ notâ ſolâ a congeneribus facile diſtinguitur. Aprilis initio floret.

Q. An diverſus ab hoc ſit Muſcus trichoides minoribus foliis ad caulem convolutis, capitulis ſubrotundis reflexis D. *Doody* in Append. prioris editionis.

5. *Muſcus argenteus capitulis reflexis.*

Surculi foliis veſtiti teretes ſunt, foliolis arctè amplexantibus, aut vix facilè poſſint diſcerni. Pediculi tenues, ſemunciales, interdum rubentes. Capitula craſſiuſcula, brevia, deorſum reflexa, quæ Novembri menſe producit; in tectis & muris oritur.

Argenteo totius plantulæ colore ab aliis omnibus ſui generis primo aſpectu diſtinguitur.

6. *Muſcus capillaris major & elatior, capitulis longis obtuſis, deorſum reflexis & veluti pendulis, prælongis pediculis rubris.*

Inter muſcos ſiccos D. *Vernon* vidi. Ille paluſtrem medium eum vocat, & pediculos aureos eſſe ait. *On* Hinton *and* Teverſham-*moors*. Æſtate floret.

7. *Muſcus*

7. *Muſcus parvus ſtellaris* Ger. emac. C. B. Park.

Muſcus in ericetis proveniens *Lob. Small ſtar-headed Moſs.* Capitulis eſt Adianti, rotundis, brevibus recurvis. *On* Coleman's *moor near* Reading. Mr. *Bobert.*

8. Muſci ſtellaris ſpeciem nobis exhibuit D. *Vernon*, quem ſylvarum vocat, capitulis magnis nutantibus; & à præcedente diverſam putat. Folia cauliculum uncialem ambiunt: pediculi è ſummitate exeunt. Verùm adeò prope ad priorem accedit, ut ego eundem eſſe ſuſpicor.

Muſci Polytrichoides, ſeu Filicifolii.

1. *Muſcus Polytrichoides foliis latis ſubrotundis.*

Muſcus Trichomanis facie, foliis utrinque rotundis ſplendentibus Jungermanni *Cat. Altd.*

Deſcriptionem vide *Hiſt. noſt.* p. 124. In humidis & uliginoſis, præſertim ubi aquæ ſcaturiunt.

2. *Muſcus Filicifolius ſeu pennatus, aquaticus maximus.*

Foliis eſt pinnatis Polytrichi in modum; verùm pinnæ oblongæ & pro proportione anguſtiores ſunt, & in acutos mucrones deſinunt, ad 15 paria in eodem folio ſeu mavis ſurculo.

Ex ima foliorum parte alia emergunt folia. Ex eorundem coſta media, ima itidem parte exeunt pediculi prætennes rubentes, capitula ſuſtinentes perbrevia, minima, fuſca, ſplendentia. Prope aquas exit.

3. *Muſcus Filicifolius ſeu pennatus minor, pinnulis plurimis ad mediam coſtam, latiuſculis, crebris.*

Pinnulæ ad mediam folii cujuſvis coſtam ſeu rachin ſibi invicem proximæ & contiguæ non pauciores annexæ ſunt in hac ſpecie quàm in præcedente, à qua vix alia in re quàm parvitate ſua differt. Pediculi vix ſeſquunciales è radice exeunt, capitula parva, brevia, incurva, nutantia, ſeu deorſum reflexa ſuſtinentes.

In uliginoſis non raró.

Perelegans eſt hæc plantula, & Filiculam quandam ſimulat.

4. *Muſcus Polytrichoides perexiguus, capitulis in ſummis ſurculis ſeu foliis, ſubrotundis erectis.*

Cauliculi ſeu mavis folia compoſita reclinata foliolis crebris ſublongis in acutum deſinentibus contexta, ad ſex aut ſeptem in ſingulis paria, ut folia parvæ cujuſdam Filicis aut

Taxi æmulari videantur: è quorum rachi ſumma exeunt pediculi vix tertiam digiti partem longi, pili inſtar tenues, capitula ſuſtinentes parva, ſubrotunda, erecta.

Autumno aut ineunte hyeme capitula producit.

5. *Muſcus Polytrichoides aquaticus, foliolis crebris, extremis obtuſis & ſubrotundis.*

An hæc planta Muſci Polytrichoidis, an Lichenis ſpecies ſit mihi nondum certò conſtat.

Humi procumbit, & foliola pallent.

6. *Muſcus ad Polytrichoidem accedens, arbuſculam referens, foliis longis. M. trichoides ramoſus, foliis longis, lucidis & veluti criſpis, D.* Doody.

Nulla huic è radice folia, verùm in caule crebra, nullo ordine poſita, oblonga & veluti criſpa. Capitula nondum vidimus. Radice repente præditus eſt. Interdum ramoſus eſt, & arbuſculam refert. In humidis & uliginoſis frequens reperitur.

Muſci terreſtres.

1. *Muſcus terreſtris maximus ramoſus erectior, latioribus foliis.* Ramulos crebros undequaque in omnem partem emittit, interdum rubentes. Folia crebra, triangularia, concava, in longos & tenues mucrones producuntur, à cauliculo & ramulis extantia, ut eos penitus non contegant.

Capitula in hac ſpecie inventu rariora ſunt: D. *Vernon* unum vel alterum nuper invenit, & nobis oſtendit. In ſylvis & ſepibus frequentiſſimum eſt hoc genus.

2. *Muſcus terreſtris minor, præcedenti ſimilis, omnium vulgatiſſimus.*

In paſcuis ſtirilioribus, ínque ſylvis & ſepibus ad arborum & fruticum radices ubique nimis frequens.

Muſcus cranio humano innatus, Uſnea Officinarum noſtratium. *Moſs growing on a dead mans Skull.* In Hibernia frequens eſt, unde ad nos in uſum medicinalem defertur. Ea ſententia D. *Doody* Muſci vulgaris ſpecies minor eſt, Adianto aurei capitulis, nec ab eo differt qui ſaxis & arboribus adnaſcitur: cui planè ſimilem, nec figurâ, nec odore diſtinguendum oſſibus equinis & bovinis in campis jacentibus adnaſcentem obſervavit idem D. *Doody*. Verum Autor Scholii in Obſerv. LIII. Anni 2^di^ *Ephem. German.* nos docet, Uſneam humanam duplicem eſſe, ſci. 1. *Vegetatam, villicoſam & herbaceam*, quoniam ex parvis filamentis herbaceis conſtat, in forma quaſi

quaſi illius Muſci qui in tegulis creſcere ſolet, & qui à Tabernam. l. 2. p. 488. in figura ibi delineata inſpicitur, & iſte Muſcus maximè in illis capitibus ſeu craniis inveniuntur quæ in terra locíſque humidioribus ſepoſita ſunt. *Hic Muſcus eſt qui Officinis noſtris uſitatus eſt, quem* D. Doody *intelligit.* 2. *Cruſtaceam*, in ipſo capite tanquam cruſta adhæreſcentem, ſimili modo illi, quæ in ſaxis & lapidibus campeſtribus ordinariè in multis locis non cultis apparet, & à Botanicis Lichen ſaxatilis ſeu Lichen petræus appellatur. Hæc illa eſt *Uſnea* quæ ab Autoribus eligitur, quæ peculiari quadam virtute ad diverſos morbos depellendos & curandos dotata eſt. Hinc patet Uſneam non eſſe peculiarem aliquam ſpeciem Muſci, proinde nec abſurdè à me in *Hiſt. Plantarum* ad Lichenes referri.

3. *Muſcus aquaticus terreſtri vulgari ſimilis ſed major. Fontalis minor lucens* J. B.

Aquis innatat, éſtque præcedenti ſimilis ſed multò major, minus ramoſus, foliolis triangulis lucidis. Hunc mihi oſtendit D. *Dale* cum capitulis ſeu vaſculis oblongis, rectis, crebris, nullis fere pediculis in foliorum alis ſeſſilibus. *I have obſerved it in many rivers, and in other running and ſtanding waters.*

4. *Muſcus paluſtris albicans, terreſtris, capitulis erectis brevibus, pediculis etiam breviſſimis inſidentibus. Muſc. terreſtris vulgaris* Dod. *terreſtris vulgatiſſimus* C. B. Park. *perperam.* Bogg-earth-Moſs.

Nuſquam quàm in udis & paludoſis hanc ſpeciem obſervavi. Albicat plurimùm, & capitula fuſca brevibus pediculis inſident. Muſcus hic in App. prioris editionis Muſcus paluſtris in ericetis naſcens floridus à D. *Plukenet* dictus eſt, minus rectè.

5. *Muſcus terreſtris vulgari ſimilis lanuginoſus.* Hairy earth-Moſs.

Vitium Graminis in montoſis Cambriæ. In Alpibus Venedotiæ nimis frequens. D. *Lhwyd.*

6. *Muſcus terreſtris ſurculis Kali aut Illecebræ æmulis, foliolis ſubrotundis, ſquamatim incumbentibus.*

Hujus folia ſubrotunda ſunt, & caulículos penitus contegunt: Capitula parva, brevia, erecta.

7. *Muſcus terreſtris medius ſupinus & repens foliolis crebris, in acutos mucrones productis.*

Hujus folia ſquamatim etiam incumbunt, ut ſurculi præcedentis ſurculos propemodum referant. E cauliculis pediculos

exſerit menſe Novembri uncíales tenues, capitula ſuſtinentes breviuſcula nonnihil incurva, viridia. In tectis ſtraminea frequens.

8. *muſcus terreſtris repens, primæ ſpecie ſimilis, ſed multò minor.*

Folia ut in illo, minùs crebra ſunt & albidiora quàm in Muſco terreſtri minore vulgari.

9. *Muſcus terreſtris parvus, ſupinus, Filicis modo interdum pennatus.*

Foliola huic exigua & tenuia ſunt; Cauliculi in terram ſtrati cum ramulis interdum Filicis modo pennatim adnaris.

Terreſtri vulgari minori ſimilis eſt ſed minor & flagellis longioribus.

10. *Muſcus terreſtris repens, parvus, capitulis brevibus, tumidis, nonnihil incurvis & nutantibus.*

Flagella huic parva ſunt, ramoſa, in terram reſupina, foliolis creberrimis minutiſſimis undique veſtita. Capitula pediculis ſemuncialibus, ad imum velut bulboſis, è cauliculis egreſſis inſident.

Decembri menſe aut etiam maturiùs capitula promit.

An Muſcus vulgaris flagellis tenuibus, foliis minimis D. *Doody* in Append, prioris editionis.

11. *Muſcus terreſtris omnium minimus, capitulis majuſculis, oblongis, erectis.*

Hujus capitula pro plantulæ modo magna, pallidè viridia, aliquantulum incurva, pediculis unciam ferè longis, pulchrè rubentibus inſident. Foliola in ramulis prætenuibus ſupinis adeò tenuia ſunt, ut viſum ferè fugiant: In tectis.

12. *Muſcus terreſtris luteo-viridis, ſericeus, repens.*

Folia anguſta, oblonga, in tenuiſſimos mucrones producta, ad tactum mollia, creberrima ramulos undique cingunt; Ramuli ſeu furculi in longum excreſcunt, cúmque nonnihil inaruerint, & folia ſe contraxerint, tum ſplendore, tum mollitie ſericum referunt. Capitula erecta, oblonga, incurva pediculis brevibus inſident.

Ramuli tegulis, aſſeribus, aut cuicunque alii corpori innaſcitur arctè adhæreſcentes reptant & ſe diffundunt.

13. *Muſcus paluſtris terreſtri ſimilis, foliolis craſſis obſcurè virentibus, mucronibus aduncis, unam partem ſpectantibus.*

Cùm extra aquas creſcit flavicat aut rufeſcit, foliolis minùs craſſis. Capitula longis pediculis innituntur è cauliculis exeuntibus.

14. *Muſcus*

14. *Muſcus paluſtris valdè ramoſus, ſurculis erectioribus, foliolis in tenues & longos mucrones productis.*

15. *Muſcus terreſtris arborum ſtipitibus adnaſcens, major & erectior.*

Ad tres uncias altitudine aſſurgit, variéque & nullo ordine in ramulos dividitur. Folia ſurculos craſſiuſculos undique cingunt, parva, brevia, extantia, in pilos deſinentia. E foliorum alis pediculos emittit, capillaceos, ſemunciales aut longiores, capitula ſuſtinentes oblonga, erecta.

16. *Muſcus terreſtris major, nigricans, arborum truncis adnaſcens.*

Foliola in cauliculis creberrima ſunt, è baſi lata in acutos mucrones deſinentia ſurculi foliis explicitis virides & aſpectu pulchri ſunt; nigricant autem cùm foliis ſiccitate contractis operiuntur.

17. *Muſcus terreſtris ſquamoſus, elegans, in humidis naſcens ſurculis & foliis Thuyiæ inſtar compreſſis.*

Folia ſquamatim incumbunt & compreſſa ſunt. Surculi Filicis modo naſcuntur, aquâ madidi craſſiuſculi videntur extremis obtuſis.

Capitula in hoc genere nondum vidi, ut ſuſpicor ad Lichenes pertinere.

18. *Muſcus terreſtris ſurculis compreſſis tenuior & minor. An Muſcus vulgaris minor cauliculis compreſſis, D.* Doody?

In arborum truncis prope radicem præcipuè oritur. Folia ſurculis utrinque pennatim adnaſcuntur, latiuſcula, plana, compreſſa: è quorum ſinubus exeunt pediculi ſemunciales, tenuiſſimi, capitella ſuſtinentes minima, brevia & ferè elliptica.

19. *Muſcus ramoſus paluſtris major, foliis membranaceis acutis D.* Vernon.

Ex imis ſcapis pediculi exſurgunt longi aurei, corniculis pileo recurvo auricomo tectis, Adianto aureo majori aliquatenus ſimili. *On* Hinton-*moor, and other the like places.* Æſtate floret.

20. *Muſcus trichoides medius ramoſus, foliis albis mollibus denticulatim diſpoſitis.*

Pediculi aurei longi ex imis exſurgunt caulibus: Capitula habet ſubrotunda. In paſcuis.

His adde

1. Muſcum Trichomanoidem purpureum, Alpinis rivulis innaſcentem D. *Lhwyd. Purple mountain water-moſs reſembling Trichomanes.* In rivulis montanis Cambriæ.

2. Muſcum croceum ſaxigenam holoſericum referentem, ſeu Byſſum petræam *ejuſdem.*

An Muſcus ſaxatilis ſerico ſimilis *Commelini in Catal. Plant. Holland ? Saffron coloured ſilken ſtone-moſs.* Cameratis Arvoniæ rupibus adnaſcitur.

3. Muſcum corniculatum *Tabern. Horned Moſs.* Quem ſe nuſquam vidiſſe meminit D. *Lhwyd* quàm ad cacumen montis Carnedh-*Llewelyn* propè Lhan Llechyd in agro Arvonienſi.

§. Lichen herbula eſt ex meris foliis in terræ ſuperficie radiculis demiſſis ſe diffundentibus conſtans : è foliis autem oriuntur pediculi capitula ſuſtinentes.

1. Lichen ſeu Hepatica vulgaris *Park.* Lichen ſeu Hepatica fontana *J. B.* Lichen petræus latifolius ſeu Hepatica fontana *C. B.* Hepatica terreſtris *Ger. Liverwort.* In humidis umbroſis ad rivulorum ripas. Hujus ut & quartæ & quintæ ſpecierum, pediculi cum capitulis Fungos repræſentant, folia autem punctata ſunt.

Terreſtris Hepatica eſt inſignis, in calidis cum ſiccitate hepatis malis : præcipue utilis in obſtructione hepatis & veſicæ, quorum ſignaturas in foliis gerit, hinc in hectica, ictero, ſcabie & lichenibus, gonorrhœa, febri : Extrinſecùs ſanguinem ſiſtit in vulneribus. *Schrod.*

Arboreus itidem ſanguinem profluentem compeſcit, vulnera recentia glutinat, alvum ac menſes ſiſtit. Ad pulmonis vitia, aſthma, phthiſin, tuſſim à noſtratibus exhibetur in pulvere, ſyrupo aut aqua deſtillata.

De vi ejus in ictero ſanando vid. *Hiſt. noſt.* p. 116.

2. Lichen petræus umbellatus *C. B.* Lichen ſeu Hepatica minor umbellata *Park.* Hepatica umbellata *Ger. Round-headed Liverwort.* On Teverſham-moor *in* Cambridg-ſhire, *and elſewhere.*

3. Lichen petræus ſtellatus *C.B.* Lichen ſeu Hepatica minor ſtellaris *Park.* Hepatica ſtellata *Ger. Star-headed ground Liverwort.* In uliginoſis & umbroſis areis & ambulacris hortorum glareoſis aut ſaxoſis.

4. Lichen

4. Lichen petræus cauliculo calceato *C.B.* alter minor caule calceato *Col. Small Liverwort with crumpled leaves. I found it firſt on the bank of a Ditch by a little Grove in* Middleton, Warwickſhire. *Dr.* Doody *obſerved it upon* Hampſted-*heath.* Nos etiam hoc anno [1691.] in rivulis frequentem obſervavimus in Eſſexia ; qui ipſis aquis innaſcitur capitula non profert, ſed qui extra aquas. Capitula primò fungiformia ſunt, deinde in 4 partes florum inſtar aperiuntur.

Sexta ſpecies ſuperioris editionis huic eadem eſt, ut ex flore comperimus, quem hoc anno vidimus.

5. Lichen minimus albeſcens, cauliculis reptans, foliis pinnatis, capitulis nigris lucidis.

Capitula pediculis ſemuncialibus inſident, ſúntque perfectè ſphærica: in 4 demum velut petala aperiuntur, & flores imitantur. *On moiſt banks.*

Hanc ſpeciem, quamvis cauliculum quendam reptantem habeat foliis pinnatim adnexis veſtitum, ob conformitatem in capitulis præcedenti ſubjunximus.

6. Lichen ſeu Hepatica lunulata ἐπιφυλλόκαρπος D. *Dale, Found on moiſt and ſhady banks in* Eſſex, *and doubtleſs to be found in the like places elſewhere.* Vid. deſcriptionem *Hiſt.noſt.*p.125. Vere primo floret, æſtate lunulæ evaneſcunt.

7. Lichen verrucoſus D. *Doody. Wart-Liverwort. In ſeveral places about* London. Verrucæ tuberculis exiguis nigris, ſeminibus nudis ſimilibus, veluti punctatæ ſunt. D. *Timer. Robinſon.*

8. Lichen minimus, foliis venoſis bifariam vel trifariam ſe dividendo progredientibus.

In horto noſtro inveni, quomodo ſemen proferat nondum obſervavi.

9. Lichen terreſtris ſupinus minimus dichotomus oblongis ſegmentis inter muſcos reptans, in Hibernia à D.*Sherard* obſervatus.

10. Lichen parvus in corticibus arborum humidis repens, foliolis ſubrotundis ſquamatim incumbentibus.

E foliolis ſeu ſquamis extremis pediculi exeunt breviſſimi & tenuiſſimi capitula ſuſtinentes ſubrotunda quæ in 4 ſegmenta dehiſcentia floſculum tetrapetalon referunt colore rubente.

11. Lichen ſeminifera pyxide folio adnaſcente Julo pediculo longo inſidente. Dr. Tanc. Robinſon *gather'd it on the Walls of the old Church in the* Savoy, *where he ſays Mr.* Doody *had ſhewn it him ſome years before.*

Muſcus

Muſcus pyxidatus, & fungus campaniformis ſeminiferu ad Lichenes referri poſſint.

§. Equiſetum folia habet ſetis ſimilia rotatim circa caule ad genicula naſcentia: tum caulis tum folia pyxidatim arti culantur.

1. Equiſetum majus *Ger.* majus paluſtre *Park.* majus aqu ticum *J. B.* paluſtre longioribus foliis *C. B. Great Marſh o Water Horſe-tail.* In paluſtribus & aquoſis paſſim provenit Scaporum non ramoſorum magnitudine altitudinéque, nec non prælongis & numeroſis circa articulos ſetis ab aliis ſpecie bus differt.

2. Equiſetum arvenſe longioribus ſetis *C. B. Park.* ſegete le *Ger.* minus terreſtre *J. B. Corn-Horſe-tail.* Inter ſegete ſolo humidiore crebro invenitur. Nulla in hujus foliis no bis tractantibus aſperitas ſentitur. Folia è geniculis interdu folia ſeu ſetas ſecundarias emittunt.

3. Equiſetum ſylvaticum *Tab. Ger.* ſylvaticum tenuiſſimu ſetis *C. B.* omnium minimum tenuifolium *Park. Lob. illuſtr.* Equiſetum ſeu Hippuris tenuiſſima non aſpera *J. B. Wood Horſe-tail.* Setas habet omnium tenuiſſimas & maximè ramo ſas, quibus notis ut & lævore ſuo à reliquis ſuæ ſortis facil diſtinguitur. In locis humidis ſylvarum & umbroſis ad ri vulos, ſinque paludoſis oritur, non tamen adeò frequens.

4. Equiſetum paluſtre *Lob. Ger.* paluſtre minus *Park.* palu ſtre brevioribus ſetis *C.B. The leſſer Marſh Horſe-tail.* In palu ſtribus ſolo putrido & ſpongioſo. Ab Equiſeto ſegetali dif fert capitulis ſeu julis floriferis ſummos caules terminantibus quæ in illo ſeorſim veluti Aſparagi quidam Vere exeunt antequam caules folioſi oriuntur.

5. Equiſetum paluſtre brevioribus foliis polyſpermon *C. B.* paluſtre alterum brevioribus ſetis *Park.* Cauda equina fœmi na *Ger.* Equiſeti facie Polygonum fœmina *J. B. Female Horſe-tail.* A reliquis Equiſetis differt foliis brevibus planis non teretibus aut ſtriatis, ſeminibus ad articulos ſitis; ut re verà diverſum ab iis genus ſit. In lacubus & ſtagnis, & ad fluviorum ripas in aquis aut limo oritur ſed rarius.

6. Equiſetum nudum lævius noſtras. *Smooth naked Horſe tail.* Hæc ſpecies apud nos in Anglia vulgò provenit in flu viorum alveis ad ripas, ſinque rivulis & foſſis paluſtribus; i ſequente autem, ab exteris regionibus ad nos delata, (qua non tantùm ligna & oſſa, ſed etiam metalla ipſa velut limu rodit) longè differt.

7. Equi

7. Equiſetum nudum *Ger.* junceum ſeu nudum *Park.* foliis nudum non ramoſum ſeu junceum C. B. *Naked Horſe-tail.* In paluſtribus & aquoſis. Aſperior eſt reliquis pallidiórque, & perpetuò etiam viret. Hæc præcipuè ſpecies eſt cujus junceis virgis materiarii fabri multorum minutorum operum veluti pectinum & manubriorum ſcabritiem in lævorem & nitorem expoliunt, unde Anglis non minùs quàm Germanis *Shæve-graſs* dicitur.

In Anglia minùs frequens eſt hæc ſpecies: eam tamen nobis oſtendit *Tho. Williſellus* in quadam foſſa humida Middletoni in agro Warwicenſi versùs *Drayton* vicum: nuperrimè etiam per literas ad me datas ab Amico honotando D. *Joanne Aubrey* certior factus ſum, inveniri hoc genus in rivulo quodam propè *Broad-ſtitch Abbey* in Comitatu *Wiltoniæ* copioſè.

8. Equiſetum foliis nudum ramoſum C. B. junceum ramoſum *Park. Branched naked Horſe-tail. In* Bocking *River plentifully. Mr.* Dale.

9. Equiſetum fœtidum ſub aqua repens *J. B. C. B. Ger. Park.* *Stinking Water Horſetail.* In aquis cœnoſis frequens. Incana eſt & fragilis aqua extracta. *in Ditches about London.*

10. Equiſetum minus ſub aqua repens ad genicula polyſpermon D. *Sherard. Creeping water Horſe-tail with many Seeds about the Joynts.* Elegans eſt plantula, ramulis & foliis tenuibus. *In Sir* Phil. Carteret's *Fiſh-ponds in the Iſle of* Jerſey.

11. Equiſetum muſcoſum ſub aquis repens, ſemine Lithoſpermi D. *Sherard.* Hippuris muſcoſus ex Hibernia *Plukenet Phytogr. In the turf-Bogs in* Ireland.

12. Equiſetum ſeu Hippuris coralloides *Ger. emac.* An Hippuris lacuſtris quædam foliis manſu arenoſis *Geſn. Corralline-Horſe-tail. On a Bog by* Smochall *a Wood nigh* Bath, *near* Chiſſelhurſt *in* Kent; *and alſo at* Evanſham-Ferry *three miles from* Oxford. Valdè fragilis eſt & ſub dentibus ſcrupoſa Corallinæ inſtar.

Equiſetum ramoſum aquis immerſum *Cat. Cant. v.* Millefolium aquaticum, *p.* 35.

Aſtringit validè: hinc hæmorrhagiis ſiſtendis, profluvio muliebri, dyſenteria, reliquiſque alvi fluxibus, exulceratione renum, veſicæ, & inteſtinorum tenuium, ſtrenuum & generoſum eſt remedium. Vid. *Hiſt. noſt.*

Ob aſperitatem ſuam ad expurganda vaſa ænea, ſtannea, lignea utilis eſt; ad pectines, manubria inſtrumentorum, &c. lævigandа.

§ Ophioglos-

§. Ophioglossum *J. B. Ger.* Ophiog. seu lingua serpentina *Park.* Ophipgl. I. seu vulgatum *C. B. Adders-tongue.* In pratis & pascuis humidis. Planta est singularis & sui generis, unifolia, spica linguam serpentinam imitante è media folio egressa, plerunque simplici, interdum geminâ.

Vulnerarium est insigne tum intus sumptum, tum extrinsecus applicatum. Conficitur ex eo oleum, foliis cum oleo olivarum diutius maceratis, ad omnia vulnera & ulcera commendatissimum. Pulvis ad ramices valet.

§. Lunaria minor *Ger. Park.* botrytis *J. B.* racemosa minor vel vulgaris *C. B. Moonwort.* In montibus Eboracensibus prope *Settle* oppidum copiosissimè provenit, alibi etiam in montosis non raró. *It is found also in cold Pastures and old Gravel-pits.*

Notæ hujus sunt folium singulare pinnatum, adnatum cauliculo racemulis flosculorum & seminum onusto.

Ex Lunaria Walli unguentum conficiunt, quod regionis num illitum habetur inter certissima dysenteriæ remedia, D. *Needham.*

Lunariam minorem ramosam, & Lunariam min. fol. dissectis Westmorland. D. *Lawson* hujus plantæ varietates esse non species distinctas opinatur.

Herbæ semine minutissimo, caule carentes Epiphyllospermæ.

Plantæ hujus generis omnes perennes sunt. Foliis integris & indivisis:

§. Phyllitis *Ger.* Phyllitis seu Lingua cervina vulgò *J. B.* Phyl. seu Lingua cervina vulgaris *Park.* Phyl. I. Lingua cervina Officinarum *C. B. Harts-tongue.* In umbrosis saxosis & uliginosis, præsertim montanis, inque puteis & muris antiquis, in plerisque Angliæ Comitatibus.

Hujus varietates sunt 1. Phyllitis multifida *Ger.* polyschides *J. B. Jagged or finger'd Harts-tongue.* 2. Phyl. polyschides laciniis singulis cruciatim decussatis, in sylvis à Jacobo Boberto reperta. 3. Phyllit. minima Anglica Boberti *Hermæ. Cat. Leyd.*

Usus hujus præcip. est in liene tumido, fluxu alvi, expuitione sanguinis. Extrinsecùs mundificat vulnera & ulcera. Exsiccatæ pulvis in vehiculo convenienti exhibitus, aut conserva è foliis virentibus in suffocatione uterina & motibus convulsivis mira præstat.

Foliis

Foliis laciniatis aut pinnatis:

§. 1. Polypodium *J. B. Ger.* vulgare *C. B. Park. Polypody.* In muris antiquis & ædium tectis, inque aggeribus terrenis umbrosis ad radices aut truncos arborum. Quercinum reliquis in medicina præfertur.

2. Polypodium Cambrobritannicum pinnu[illegible] ad margines laciniatis. *Laciniated Polypody of* Wales. *On a Rock in a Wood near* Dennys Powis *Caſtle, not far from* Caerdiff *in* Glamorganſhire, Wales. Ad nos ſæpius miſſum eſt pro planta Indica, & nonnullis Polypodium plumoſum neſcio quam ob cauſam dictum eſt.

3. An Polypodium Ilvenſe *Lugd. J. B. Park?* *A ſmall Fern reſembling* Lugdunenſis *his Polypody of* Elba. In ſummis rupibus *Hyſvae* dictis propè Eccleſiam D. Peryſii in Arvonia. D. *Lhwyd.*

Purgat bilem aduſtam & pituitam lentam; ſed ſegniter admodum, ideóque in decoctis & infuſionibus plerunque, rarò in aliis formis exhibetur. D. *Bowle* pulverem radicum aliquot dies exhibitum ad lienem tumidum, icterum & hydropem commendat.

§. 1. Lonchitis aſpera *Ger.* aſpera minor *C.B. Park.* altera folio Polypodii *J.B. Rough Spleen-wort.* In humidioribus nemoroſis aſperis & ericetis. Anguſtia & longitudine foliorum, ut & loco natali à Polypodio differt. Adde & duo huic eſſe foliorum genera.

2. Lonchitis aſpera major *Ger.* aſpera *C. B.* aſpera major Matthiolo *Park.* altera cum folio denticulato, ſive Lonchitis altera Matthioli *J. B. Rough Spleen-wort with indented leaves.* E rupium fiſſuris emergit in ſummis jugis Arvoniæ v. g. *Clogwyn, y Garnedh y Grib Gôch Trygvylchau.* D. Lhwyd.

§. Aſplenium ſive Ceterach *J. B. Ger. Park.* Aſplenium ſive Scolopendria, Ceterach Officinarum *C. B. Spleen-wort or Miltwaſt.* In ſaxorum crepidinibus & antiquis muris in Occidentalibus Angliæ partibus abundat; *as on the Walls about* Briſtol, *and among the Stones on S.* Vincent's *rock.*

Aſplenium dicitur quia lienem abſumere creditur, Scholopendria à ſimilitudine Scholopendræ inſecti. Parvitate ſuâ & foliorum laciniis, quæ breves ſunt & obtuſæ, non conjugatim ſed alternatim diſpoſitæ à congeneribus differt.

Seminales

Seminales efflorescentiæ in aversa foliorum parte non in punctula seu lineolas divisæ sunt, sed continuæ per totam superficiem.

Usus præcipue est in liene tumido, expuitione sanguinis fluxu alvi: extrinsecus mundificat vulnera & ulcera. *Schrod.*

§. 1. Filix [illegible]lpina, pedicularis rubræ foliis subtus villosis D. *Lhwyd* pumila, Lonchitidis Maranthæ species Cambrobritannica; An Lonchitis aspera Ilvensis *Lugd?* *D. Plukenet Phytograph.* *Stone-Fern with red-rattle leaves, hairy underneath.* Nusquam vidimus quàm in udis scopulis *Clogwyn y Garnedh* dictis, juxta summitatem montis Gwydhvæ totius Cambriæ altissimi. E petrarum rimis emergit, non erecta sed aliquantulum procumbens, Ceterach aut Trichomanis ad instar, foliis sex circiter digitos longis. *It is a very rare Plant even at* Snowden. Mr. *Lhwyd.*

2. Chamæfilix marina Anglica *J. B.* Filix marina Anglica *Park.* Filicula petræa fœmina, seu Chamæfilix marina Anglica *Ger.emac.* Filicula petræa ex insulis *Stœchadibus*, *C.B.* *Dwarf Sea-fern.* *On the Rocks about* Prestholm *Island near* Beaumaris *and at* Llandwyn *in the Isle of* Anglesey; *about the Castle of* Hastings *in* Sussex, *and elsewhere on the Rocks of the Southern Coast.* Folia pinnata sunt, consistentiâ foliorum Dryopteridis.

Hujus usus est in obstructionibus viscerum, imprimis lienis & uteri. Extrinsecùs commendatur ad ambusta [extracta mucilago] ubi reliqua omnia medicamenta auxilium negant.

§. Trichomanes *Park.* mas *Ger.* Trich. seu Polytrichum *J. B.* Trichom. sive Polytrichum Officinarum *C. B.* *English black Maiden-hair.* In petris umbrosis & roscidis, inque aggeribus umbrosis & muris antiquis magnus ejus per totam Angliam est proventus.

Parvitate sua & foliis Viciæ aut Securidacæ æmulis à reliquis distinguitur.

Adianto viribus respondet, unde & ejus in Officinis nostris succedaneum est: vitiis thoracis & pulmonum auxiliatur: Calculo renum & urinæ stillicidio subvenit.

2. Trichomanes ramosum *J. B.* aliud, foliis mucronatis profundè incisis *Sibbald. Prod. Scot.* *Branched English black Maiden-hair.* In summis rupibus Arvoniæ copiosè oritur. Est autem me judice à vulgari Trichomane specie diversum.

Nobis

Nobis antequam deſcriptum comperimus, Trichomanes coſta viridi quandoque biſida, foliis lenticularibus crenatis dictum eſt. D. *Lhwyd.*

§. Adiantum petræum perpuſillum Aglicum foliis biſidis vel triſidis. *This was firſt ſhewn me by Mr.* Newton, *who in company with Mr.* Lawſon, *found it on* Buzzard *rough crag near* Wrenoſe, Weſtmoreland, *among the Moſs.* Hanc ſpeciem D. *Plukenet* Adiantum radicoſum erectius, foliolis imis biſectis, cæteris verò integris, tenuiſſimè crenatis, appellat; plurimúmque differre aſſerit ab Adianto radicoſo globuliffero, humi ſparſo, à D. *Georgio Daire* circa *Tunbrigiam* invento, in *Append. Hiſt. noſt.* p. 1853. deſcripto.

In pulchro ſpecimine prioris ſpeciei ab amiciſſimo viro & peritiſſimo Botanico D. *Edwardo Luidio*, Oxonienſi mihi communicato, palmum dimidium altitudine excedente, in Hibernia collecto, folia omnia tam ſumma quàm ima biſida vel etiam triſida erant, & nonnulla quadriſida; pediculi ſeu cauliculi tenuiſſimi; unde Adiantum trichoides, inter muſcos & capillares herbas ambigens eam denominavit: & ob magnitudinem à noſtrate ſpecie diſtinctam eſſe ſuſpicabatur; utraque ſpecies reverà Muſcus eſt.

§. Filix ſaxatilis Tragi *J. B. Park.* Adiantum ἀνεφυτον ſeu furcatum *Thal.* Filix ſaxat. V. ſeu corniculata *C. B. Horned or forked Maidenhair. Obſerved by* Tho. Williſel *upon the Rocks in* Edinburgh *Park.* Ad cacumen montis *Carnedh-Llewelyn* propè *Llan-Llechyd* in agro Arvonienſi invenit D. *Lhwyd.*

Herbæ Capillares foliis ſemel ſubdiviſis

§. 1. Filix mas vulgaris *Park.* Fil. non ramoſa dentata *C. B.* vulgò mas dicta, ſeu non ramoſa *J. B.* mas non ramoſa, pinnulis latis denſis minutim dentatis *Ger. emac. Common male-Fern.* In aggeribus ſæpium, præſertim umbroſis, paſſim.

Filicis maris vulgaris radix rachitidi morbo dicto medetur, mulieribus inimica cenſetur, ſtirilitatem enim facit, conceptionem impedit & abortum cauſat. *Theophr. Dioſc. Plin.* Floridæ ſeu Oſmundæ radix ad hernias & ulcera exploratiſſimi commodi eſt. Rachitidi morbo remedium præſtantiſſimum & quaſi proprium aut ſpecificum cenſetur, cui percurandæ vel ſola ſufficiat. Conſervâ hujus Aſparagorum in hoc

morbo

morbo uti ſolitus eſt D. *Bowle* medicus inſignis.

2. Filix mas non ramoſa pinnulis latis auriculatis ſpinoſis *Ger. emac.* An Filix mas aculeata major *C. B. Prod. Prickly auriculate male-Fern.* In umbroſis ſepium aggeribus præſertim humidis & petroſis. Variat cum & ſine auriculis.

3. Filix aculeata major pinnulis auriculatis crebrioribus, foliis integris anguſtioribus. *Prickly male-Fern with narrow leaves.*

Folia hujus integra præcedentis folia longitudine interdum æquant, latitudine tamen iis cedunt, Tarſi utrinque ſeu ſurculi mediæ coſtæ ſeu rachi adnaſcentes in hac breviores ſunt, crebriores & ſibi invicem propiores quàm in illa: pinnulæ itidem crebriores ſunt & plerunque contiguæ, majores etiam & acutiores, texturæ denſioris & ſolidioris, unde non ità ſubito flacceſcunt, pallidiores porro, nec adeò obſcurè virides, glabriores denique & velut politæ. Surculorum in uno folio 35 & plura numeravimus paria, pinnularum in uno ſurculo 15 aut 16.

In aggeribus ſepium umbroſis frequens eſt in hac parte Eſſexiæ ubi nos degimus.

4. Filix Lonchitidi affinis. Hoc titulo plantam ad me miſit D. *Lhwyd* præcedenti ſimilem, pinnulis tamen rotundioribus, & longioribus aculeis obſitis in montoſis Cambro-Britannicis collectam.

5. Filix mas non ramoſa pinnulis anguſtis raris profunde dentatis *Ger. emac.* mollis ſeu glabra, vulgari mari non ramoſæ accedens *J. B. Male-Fern, with thin-ſet deeply indented leaves.* In paluſtribus humidis & umbroſis non rarò invenitur.

6. Filix minor non ramoſa *J. B.* Dryopteris *Ad. Lob. Ger. emac.* Filix minor paluſtris repens *nobis. Creeping water-Fern, or the leſſer Marſh-Fern.* Locis paluſtribus putridis pluries obſervavimus. Filix minor non ramoſa, alis foliorum alternatim poſitis, bifidis & multifidis. *Small tufted Fern. Found at* Lichfield-*Minſter by Sir* Tho. Willughby.

7. Filix pumila ſaxatilis altera Cluſii *Park.* ſaxatilis non ramoſa nigris maculis punctata *C. B. Male ſtone-Fern.* In montibus ſaxoſis Derbienſibus, Eboracenſibus, Weſtmorlandicis copioſé. A præcedente loco natali, & magnitudine præcipue differt: neutrius pinnulæ dentatæ ſunt.

§. 1. Adiantum album *Tab.* Ruta muraria *C. B. J. B. Ger.* muraria ſeu Salvia vitæ *Park. White Maiden-hair, Wall-rue, Tentwort.*

Tentwort. In muris & pontibus lapideis inque petrarum fiſſuris multis Angliæ in locis invenitur.

2. Adiantum an album tenuifolium Rutæ murariæ accedens *J. B.*? *Fine-leaved white Maidenhair, reſembling Wall-rue. It grows in a Cave above a Lake called* Lhyn Dû, *as we aſcend* Snowdon *from* Lhanberys. D. *Lhwyd.* *Mr.* Vernon *found the ſame at* Warbriſe.

3. Adiantum album criſpum Alpinum *Schwenckf.* In montibus Pictlandicis Scotiæ invenit D. Sutherlandus. Hanc ſpeciem D. *Plukenet* pro Adianto albo florido noſtro habet.

Adiantum album *Ruta muraria* dictum parvitate ſua, & foliorum craſſitie, è pinnulis paucis iiſque obtuſis compoſitorum, ab aliis hujus generis differt.

§. * Adiantum majus Coriandri folio, Adianto vero affine pediculo pallidè rubente. *Sibbald. Prod. Scot.* In Scotia.

§. * Adianto vero affinis minor Scotica, folio obtuſo ſaturatè viridi, &c. *Sibbald. Prod. Scot.* ibidem.

Herbæ Capillares foliis bis ſubdiviſis ſeu ramoſis.

§. 1. Filix fœmina *Ger.* fœm. vulgaris *Park.* major & prior Trago, ſeu ramoſa repens *J. B.* ramoſa major pinnulis obtuſis non dentatis *C. B. Female Fern or common Brakes.* In paſcuis ſterilioribus ubique ferè luxuriat, agricolis maximè exoſa. Notæ hujus magnitudo inſignis, radix repens.

Fœminæ radix ſecretum eſt adverſos lumbricos. Vide *Hiſt. noſt.* p. 149.

Aremorici in frugum inopia è radice Filicis panem conficiunt. *Dalechamp.*

Ex hujus exuſtæ cineribus globulos lixiviales ad pannos eluendos parant noſtrates.

2. Filix mas ramoſa pinnulis dentatis *Ger. emac. Great branched Fern with indented leaves.* In umbroſis, ſabuloſis præſertim aut petræis, ubi aquæ ſcaturiunt, inque paludoſis ad ſtipites Quercuum putridarum.

3. Filix montana ramoſa minor arguté denticulata D. *Lhwyd.* Filix Alpina Myrrhidis facie Cambrobritannica D. *Plukenet Phytograph. Small branched mountain Fern with finely indented leaves.* Ad ſummitatem montis *Glyder*, quà lacui *Lhyn Ogwen* imminet. Singulare quid in hac ſpecie eſſe videtur, quod in

alis seu ramulis infimis surculi ad alæ costam inferiores oppositis longiores sunt præsertim scapo proximi, notabili differentia. D. *Lhwyd*.

4. Filix ramosa non dentata florida *C. B.* florida seu Osmunda regalis *Ger.* Osmunda regalis, seu Filix florida *Park.* Filix floribus insignis *J. B.* *Water-Fern or flowering-Fern, or Osmund Royal.* Nascitur locis riguis & palustribus putridis, in humidis etiam sylvis, sed præcipuè in montosis Septentrionalibus & Cambricis. In insula Mona, in clivis maritimis & rupium interveniis udis copiosam observavimus. Folia primò erumpentia sunt trifoliata & quinque folia subrotunda Hamionitidis speciem referentia.

5. Filicula saxatilis ramosa maritima nostras. Filix saxatilis crispa Parkinsoni D. *Merret* in Pinace. *Small branched stone-Fern.* Ad littus Angliæ occidentale rupibus maritimis adnascentem observavimus. *It hath been found on some Walls at* Westminster, *and in* Grays-Inn *Walls by Mr.* Dale.

6. Filix ramosa minor *J. B.* saxatilis ramosa nigris maculis punctata *C. B.* pumila saxatilis prima Clusii *Park.* Dryopteris Tragi *Ger. emac.* *The lesser branched-Fern.* Foliis mollibus, quoad figuram tamen majorum Filicum æmulis, à reliquis Filiculis petræis differt. In opacis ad latera montium in Anglia propè Abbatiam Tinternensem, in agro Monmethensi.

7. Filix saxatilis caulè tenui fragili. Adiantum album folio Filicis *J. B.* *Fine-cut stone-Fern with slender and brittle Stalks. On old stone Walls and Rocks in the Mountains of the* Peak *in* Derbyshire, *and in the West-riding of* Yorkshire, *and in* Westmoreland *plentifully.* Parvitate & raritate segmentorum in quæ folia dividuntur, tenuitatéque & fragilitate caulicolorum à congeneribus distinguitur. Dr. *Tancred Robinson found this Fern on the dropping Rock at* Knaresborough, *from which the petrifying water distills.*

8. Adiantum nigrum pinnulis Cicutariæ divisurâ D. *Bobart.* An Adiant. album tenuifolium Rutæ murariæ accedens *J. B.* *Fine-leav'd white Maidenhair, with leaves divided like basture Hemlock.* On Snowdon. D. *Lhwyd.* Præcedente minor est foliis in longiores & tenuiores lacinias divisis.

9. Adiantum nigrum Officinarum *J. B.* nigrum vulgare *Park.* foliis longioribus, pulverulentis, pediculo nigro *C. B.* Onopteris fœm. *Ger.* *Common black Maidenhair or Oak-fern.* In opacis ad radices arborum & fruticum, inque aggeribus

umbrosis

umbroſis & muris antiquis paſſim. Variat foliorum ſegmentis latioribus & anguſtioribus. Quæ ſegmentis eſt anguſtioribus Adianti albi tenuifolii Rutæ murariæ accedentis *J. B.* iconi bene reſpondet, ut me monuit D. *Dale*. Varietas illa quæ folia habet rorundiora ſeu latiora, Gerardo *Onopteris mas* dicitur, Adiantum mas *Tab. C. B.* Dryopteris alba *Dod.* ſeu Adiantum album Filicis folio *C. B.* quæ planta ſit (ſi modò ab hac diverſa) mihi nondum conſtat. Quæ à J. Bauhino ſub titulo Adianti albi folio Filicis deſcribitur, Filix noſtra ſaxatilis caule tenui fragili nobis eſſe videtur.

10. Adiantum album floridum ſeu Filicula petræa criſpa perelegans. *Small flowering ſtone-Fern. At the bottom of ſtone Walls made up with earth in* Orton *Pariſh and other places of* Weſtmorland *plentifully: and likewiſe on* Snowdon *Hill in* Carnarvonſhire *on the moiſt Rocks.* Deſcriptionem vide *Hiſt. noſt.* p. 153.

In tuſſi, aſthmate, pleuritidi, ictero, obſtructionibus lienis prodeſſe creditur: quin & ad renum & veſicæ dolores valere, urinam clementer movendo, calculóſque & arenulas expellendo: Matthiolus ad puerorum enterocelas pulveriſatum propinat: Hofmannus in ſcorbuticis affectibus commendat.

11. Filix elegans, Adianto nigro accedens, ſegmentis rotundioribus. *On the Rocks on the North ſide of the Iſle of* Jerſey. *Mr.* Sherard. Hujus folia curioſè exſiccata & aſſervata, mihi oſtendit idem D. *Sherard*, unde patet, elegantis epitheto non immerito auctum hujus titulum.

12. Filix minor longifolia, tarſis raris, pinnulis longis, tenuiſſimis & oblongis laciniis fimbriatis, *D. Sherard. On the mountains of* Mourn *in the County of* Down, *in* Ireland.

Pinnulæ ſeu foliola Filicis ſaxatilis omnium minimæ elegantiſſimæ *Hort. Reg. Paris.* apud D. *Plukenet. Phytograph.* Tab. 89. Fig. 3. hujus plantulæ folia referunt: Verùm tarſi ſive ramuli in hac remotiores à ſe invicem ſunt quàm in icone illa pinguntur.

GENUS TERTIUM.

Herbæ flore imperfecto ſeu ſtamineo.

HErbæ quarum ſemina non adeo minuta ſunt ut ſingula viſum fugiant, vel ſunt plantulâ ſeminali binis foliis ſeu lobis anomalis, ſeminalibus dictis, donata; vel eâdem foliis ſeu lobis ejuſmodi ſeminalibus carente, primâque germinatione folia ſequentibus ſimilia efferente. [*Seu lobis*] addidi, quia ſemina nonnulla lobos ſuos ſeminales foliorum ſpecie ſupra terram non efferunt, ut v. g. Piſa, quæ tamen ad Primum genus pertinent. Priores vel ſunt flore imperfecto ſtamineóve, de quibus hoc in loco agimus, vel perfecto.

Herbæ flore imperfecto nobis dictæ ſunt, quæ foliis illis tenellis, fugacibus, coloratis, Petala nobis dici ſolitis, carent; ut earum flores ſolis ſtaminibus cum perianthio conſtent.

Cùm ergo folia multarum ſtirpium floribus deſint, ſtamina cum apicibus pauciſſimarum. Hinc colligitur ſtamina non eſſe partem otioſam & ſuperfluam, ſed potiùs valdè utilem & neceſſàriam. Hinc etiam confirmatur ſententia opinantium pulverem in apicibus ſtaminum contentum, Spermatis maſculini vicem præſtare.

Herbæ flore imperfecto, quarum flores à Seminibus ſejunctæ, vel totis plantis quæ Sexu differre dicuntur, vel in eadem.

§. Lupulus mas & fœmina *J. B.* 1. ſeu mas, & 2. ſeu fœmina *C. B.* non enim ſpecie differunt. 1. ſeu ſativus & 2. ſeu ſylveſtris *Park.* cùm non aliter quàm magnitudine diſcrepent. Lupus ſalictarius *Ger. Hops the male and female.* In ſepibus ad margines pratorum humentium.

Non ante Julium menſem floret. Hinc rhythmus ille Anglicus.

'Till S. James *his day be come and gone,*
You may have Hops, or you may have none.

Fructus

Fructus initio Septembris exſiccatione maturi ſunt.

Notæ Lupuli characteriſticæ ſunt caules volubiles, fructus ſquamoſi in racemis laxis. Uſus ad condiendam cereviſiam ne cito aceſcat.

De uſu florum hujus herbæ ad cereviſiam condiendam quò diutiùs incorrupta ætatem ferat agere eſſet lucernam ſoli accendere. Quod ad vires eorundem in medicina, menſes & urinam ciere, proinde & calculum pellere, quanquam nonnulli repugnant, ictero & hypochondriacis affectibus conducere creduntur. Conſule *Hiſt. noſt.*

Turiones Lupuli Aſparagorum more verno tempore coquuntur, menſiſque adhibentur: quorum eſu ſanguis purgatur, alvus ſolvitur, hepar & lien obſtructionibus liberantur.

An. §. Cannabis ſativa *C. B.* mas & fœmina *J. B.* I. ſeu mas & II. ſeu fœmina *Ger. emac.* Sativa mas & fœmina *Park. Hemp the male and female, or Winter and Summer Hemp.* Sponte quod ſciam apud nos non exit, ſed vulgò ſeritur in agris & hortis.

Notæ hujus characteriſticæ ſunt folia digitata, corticis filamenta valida & tenacia, ad funes & linteamina texenda idonea, atque hic præcipuus eſt herbæ uſus.

Semen, ſi copioſius ſumatur, extinguere genituram à Veteribus eóſque ſecutis recentiorum multis traditur. At Olearius in Itinerario Cannabis tum ſemen tum herbam apud Perſas aliósque populos Orientales in frequenti uſu eſſe aſſerit ad Venerem excitandam. Qu. annon Olearius *Bangue* herbam Cannabi quidem ſimilem ſed diverſam, quâ Indos & Perſas ad Venerem irritandam uti notum eſt, per errorem pro cannabe habuerit. Lacte decoctum tuſſi opitulatur & ictericos ſanat. Ab aviculis appetitur, quas mirum in modum ſaginat: gallinas etiam ſi parca manu præbeatur ovorum feraciores reddit. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 158.

§. 1. Mercurialis perennis repens Cynocrambe dicta. Cynocrambe mas & fœmina *Ger. emac.* mas & fœmina ſeu Mercurialis repens *J. B.* Mercur. ſylveſtris Cynocrambe dicta vulgaris, mas & fœmina *Park.* Merc. montana teſticulata, & Mercur. montana ſpicata *C. B. Dogs-Mercury.* In ſylvis & ſepibus.

Mercurialis notæ genericæ ſunt Folia in caule bina adverſa; ſemina bina, vaſculis incluſa, teſticulos imitata.

2. Mercurialis annua glabra vulgaris. Mercurialis mas & fœmina *J. B.* vulgaris mas & fœmina *Park.* Merc. mas & Merc. fœmina *Ger.* Merc. teſticulata ſeu mas Dioſcoridis & Plinii, & Merc. ſpicata ſeu fœmina eorundem *C. B.* *Engl. Mercury the male and female. On the Sea beach near* Ryde *in the Iſle of* Wight *plentifully.*

Emollit & abſtergit, unde in enematis frequentiſſimus. Succus illitus verrucas tollit. Semen cum Abſinthio decoctum ictericos mirificè juvat.

§. Urticæ notæ ſunt folia in caulibus bina, ex adverſo ſita; floſculorum & ſeminum ad ſingulos nodos racemuli quatuor in crucis formam diſpoſiti; ſemina ſolitaria binis vasculis conniventibus inclusa; ſpinulæ mordaces, pungentes, urentes, toti plantæ ſuperficiei innatæ.

In eadem planta racemuli nonnulli & globuli ſeminiferi ſunt, alii floriferi; unde Urticæ ſexu diſtinctæ non ſunt.

1. Urtica racemifera major perennis. Urtica major vulgaris *J. B.* major vulgaris & media ſylveſtris *Park.* urens Germanica I. & II. ſeu urens maxima & altera urens *C. B. Common ſtinging Nettle.* Ad ſepes & in locis ruderatis.

Quomodo Urticarum ſpinulæ pruriginem hanc excitent oſtendit D. *Hookius* in *Micrographia.* Spinulæ ſc. intus concavæ ſunt & fiſtuloſæ, mucronibus acutis, unde tactu levi cutem facilè perforant. Singulæ autem folliculo cuidam liquore venenoſo repleto innaſcuntur; qui ad ſpinularum tactum compreſſus per earundem cava liquorem ſuum in cutem perforatum ſeu carnem transfundit, qui cum ſanguine ejus ſero miſtus & ebulliens, pruriginem illam moleſtam & pſtulas excitat.

2. Urtica minor *Ger.* minor annua *J. B.* urens minor *C. B.* racemifera minor annua. *The leſſer ſtinging Nettle.*

3. Urtica pilulifera folio profundius Urticæ majoris in margine ſerrato, ſemine magno lini. Urtica romana *Ger. Park.* Romana ſeu mas cum globulis *J. B.* urens, pilulas ferens, prima Dioſcoridis, ſemine Lini *C. B.* *Common Roman Nettle. I found it plentifully in* Great Yarmouth *in* Norfolk *near the Key; as alſo about* Aldburgh *in* Suffolk, *and elſewhere on that Coaſt.* Parkinſon *ſaith it hath been found growing at* Lilde *by* Romney, *and in the Streets of* Romney *in* Kent.

Diuretica eſt & lithontriptica, peculiaritérque Cicuta adverſari dicitur ut & Hyoſcyamo ac Mandragoræ. Rad. Urtic.

Urticæ majoris commendatur maximopere ad icterum.

§. Xanthium ſeu Lappa minor *J. B. Park.* Lappa minor Xanthium Dioſcoridis *C. B.* Bardana minor *Ger.* *The leſſer Burdock.* Apud nos rariùs occurrit. *I found it once in the Road from* Portſmouth *to* London, *ſome three miles from* Portſmouth, Tho. Willifell *at* Dulwich *near* London. Gaudet ſolo læto ac pingui: in tranſmarinis ad rivulos & in aquoſis ſcrobibus ſæpius obſervavi. Planta eſt annua.

Notæ ejus ſunt præter flores ſtamineos à fructu remotos, fructus durus echinatus binis cellulis bina ſemina continens.

Herbæ floré imperfecto quarum ſemina floribus contigua, & primò ſem. triquetro.

§. 1. Lapathum maximum aquaticum ſive Hydrolapathum *C. B.* Hydrol. magnum *Ger.* majus *Park.* Lapathum aquaticum folio cubitali *C. B.* Lapathum longifolium nigrum paluſtre, ſive Britannica antiquorum vera, vel Hydrolapathum nigrum *Munting.* *Great Water-Dock.* In aquoſis, paluſtribus ac ſtagnantibus locis, rivis & foſſis majoribus, in ipſis aquis vadoſis, rarò extra eas. Magnitudine ſuâ & loco natali à reliquis Lapathis differt.

Muntingius integrum librum ſcripſit de Britannica Antiquorum vera, (h. e. Hydrolapatho magno, ut nobis videtur) déque ejus viribus & uſu ad Scorbutum præcipuè, quem conſule, vel *Hiſt. noſt.* p. 172.

2. Lapathum vulgare folio obtuſo *J. B.* ſylv. folio ſubrotundo *C. B.* ſylv. vulgatius *Park.* ſylv. folio minus acuto *Ger.* *The moſt common broad-leaved wild Dock.* In locis humidioribus, in areis pagorum ad ſtabula plerumque oriri ſolet.

In hoc genere flores & ſemina, caules & ramulos verticillatim ambiunt. Foliola illa quæ vaſculum ſeminale efficiunt, quoſdam quaſi dentes in marginibus obtinent, Semen pallidius eſt quam Oxylapathi criſpi. Hydrolapatho magnitudine proximum eſt, & figura ſimile.

3. Lapathum folio acuto criſpo *C. B.* acuto criſpo *J. B.* acutum minus *Park.* malè; acuti varietas folio criſpo *Ger. emac.* *Sharp-pointed Dock with curled leaves.* Cum priore nec eo minùs frequens.

Folia hujus anguſtiora ſunt quàm præcedentis, longiora, ſaturatiùs viridia, nonnihil acida. Semen adeò confertum

naſcitur, ut caules penitus contegat & occultet, præcedent magnitudine par ſed rubicundius: Vaſcula inſuper ſemin lia præcedentis æmula, verùm ad margines plana nec ull denticellis prædita.

4. Lapathum acutum *Ger.* acutum ſeu Oxylapathum *J.* acutum majus *Park.* Sylv. folio acuto, plano *C. B.* *Sha pointed Dock.* In incultis & aquoſis paſſim.

Hujus flores ad intervalla verticillatim naſcuntur, ſingul ferè verticillis appoſito foliolo ligulæ inſtar: Semen plus d plo minus quàm præcedentium.

Huic eadem videtur ſpecies Lapathum acutum minimu *J. B. Park. Ger.* Vid. *Hiſt.* p. 174.

5. Lapathum pulchrum Bononienſe ſinuatum *J. B.* *Fidd Dock in S.* James's *Fields at* Weſtminſter, *all over S.* George *Fields in* Southwark, *and elſewhere.* Oxylapatho non multu diſſimile eſt, præterquam foliorum figurâ utrinque ſinuat

6. Lapathum folio acuto, flore aureo *C. B.* Anthoxantho *J. B.* *Golden Dock.* In paluſtribus aliquoties vidi & colleg v. g. circa *Crowland* oppidum in Com. Lincoln. ad Trentæ fluvium propè *Swarſton* vicum in Derbia, &c.

Hujus ſemina perexigua ſunt & pallidiora quàm cæterorum, folia etiam pallidiora, & anguſtiora.

Lapathum folio acuto rubente *C. B.* vulgò Lapathum ſanguineum, ſicubi occurrat in viis publicis & ad ſemitas, horum rejectamentis originem ſuam debere ſuſpicor.

Cæterùm Lapathi notæ genericæ ſunt flos ſex foliolis conſtans, quorum tria interiora magnitudine aucta & conniventia ſemen triquetrum, ſplendens, & plerumque ſpadiceum aut nigricans, amplectuntur.

8. Lapathum acetoſum vulgare. Acetoſa vulgaris *Park.* 1. ſive pratenſis *C. B.* Oxalis vulgaris folio longo *J. B.* Ox ſeu Acetoſa *Ger.* *Common Sorrel.* In pratis & paſcuis.

9. Lapathum acetoſum repens lanceolatum. Acetoſa arvenſis lanceolata *C. B.* minor lanceolata *Park.* Oxalis tenuifolia *Ger.* parva auriculata repens *J. B.* *Sheeps Sorrel.* In aronoſis & ſiccioribus.

Oxalida minorem *Ger.* ad hoc caput refero; nec enim ſpecie, ſed accidentibus tantùm ratione loci differre exiſtimo.

Semen exhibitum [in pulv.] alvi fluxus quoſcunque ſiſtit. Folia è contra alvum ſubducunt.

Radix uſûs crebri eſt in ſcabie extergenda & ſiccanda idque extrinſecùs potiſſimùm in lotionibus. *Schrod.* Aqua

Oxylapa-

Oxylapathi deſtillata puſtulas, alphos, ionthos, vitiligines, lichenas omnéſque cutis maculas delere creditur.

Radix cereviſiæ infuſa laudatiſſimum antiſcorbuticum habetur. *Willis de Scorbuto.* Decocta in iſtero ſanando usûs eſt eximii.

10. Acetoſa rotundifolia reperis Eboracenſis, folio in medio deliquium patiente *Muriſ. Hiſt.* Cambro-britannica montana *Park. Round-leafed Mountain Sorrel.* Copioſè provenit juxta ſcaturigines aquarum, in cautibus clivoſis montis *Snowden* ſupra vicum *Lhandberis*, necnon ad rivulos in confragoſis rupibus montis *Cader-Idris*, ſupra lacum quendam noſtratibus *Lliny cau* dictum. D. *Lhwyd* qui Acetoſam Cochleariæ folio montanam eam vocat. Eandem in Weſtmorlandiæ & Cumberlandiæ montoſis obſervavit D. *Lawſon*, & nos etiam olim; verùm obiter & incurioſius ſpectatam pro Acetoſa Romana rotundifolia habuimus.

Acetoſa Cambro-britannica à Generoſo quodam in hortum tranſlata poſt duos tréſve annos culturâ faciem mutavit, & Acetoſæ Rom. vulgaris rotundifoliæ vultum & formam induit, ut ab ea dignoſci amplius nequiret: ut ſibi narratum D. *Lhwyd* ad nos ſcripſit: unde à Weſtmorlandica ſpecie diſtinctam ſuſpicor. Siquidem Weſtmorlandica illa ſpeciem in hortos tranſlata nunquam mutat, ſed per multos annos invariata perſeverat, ut à D. *Joan. Fitz-roberts* certior factus ſum. *In* Longſledale *near* Buckbarrow-well, *and all along the Rivulet that runs by the Well, for a mile or more.* Idem.

Refrig. & ſicc. appetitum excitat, ſitim ſedat, choleram reprimit, putredini reſiſtit, unde in febribus biliioſis ſimplicibus ac peſtilentibus utiliſſima habetur, ſeu ſuccum expreſſum juſculis & ſorbitionibus immiſcere, ſeu folia iiſdem incoquere malueris: Aqua deſtillata eiſdem uſibus inſerviet hyemis tempore, quanvis debilior ſit.

Herba æſtivis menſibus acetariis & condimentis inſervit.

An. §. 1. Fegopyrum *Dod.* Tragopyrum *Ger. emac. Park.* Fagotriticum *J. B. Buck-wheat or Brank.* Seritur in agris.

Uſus hujus ad Pultes, ad panem etiam pro plebeiis, ad pullos ſaginandos: quin è ſeminibus oleum exprimitur in Belgio.

An. 2. Fegopyrum ſcandens ſylveſtre. Convolvulus minor Atriplicis folio *Park.* Volubilis nigra *Ger.* Convolvulus minor ſemine triangulo *J. B. Black Bindweed.* Inter ſegetes inque hortis & vineis locíſque cultis. Hujus

Hujus [Fegopyri vulgaris] notæ characteristicæ sunt flosculi pentaphylli speciosi, in spicis è foliorum alis egressi. Semine triquetro cum congeneribus convenit, ejus tamen colore sordidiore & farinâ esculentâ ab iisdem differt.

An. §. 1. Persicaria vulgaris acris seu Hydropiper J. B. vulg. acris seu minor *Park.* urens seu Hydropiper C. B. Hydropiper *Ger. Water-Pepper, Lakeweed or Arsmart.* In aquosis nascitur ad rivulos & fossas.

An. 2. Persicaria pusilla repens *Ger. emac. Park.* 4. S. minor C.B. *Small creeping Arsmart.* In pratis humidis & aquosis.

An. 3. Persicaria maculosa *Ger.* mitis J. B. vulgaris mitis seu maculosa *Park.* mitis maculosa & non maculosa C. B. *Dead or spotted Arsmart.* In rivulis & ad aquas, non rarò & inter segetes, locis humidioribus. Folia maculâ nigrâ sæpiùs notantur, interdum eâ carent. Florum spicæ breviores densiores & habitiores sunt quam Pers. urentis, plerumque dilutè rubent, interdum albicant.

Persicaria mitis major, foliis pallidioribus D. *Bobart. Dead Arsmart the greater with pale leaves.*

Planta est erecta, tripedalis, caule digiti crassitudine, geniculis protuberantibus, in arbusculum quasi frutescens. Folia palmaria & dodrantalia, binas uncias lata, pallida, albedine aspersa, nunc maculata, nunc immaculata, Spicæ quàm vulgari crassiores, ponderosæ, frequenter dependent; Semina quoque majora. *In the lands and furrows of* Hedington *Field, above* S. Bartholomew's *Hospital, half a mile from* Oxford, *sufficiently plentiful.* A D. Jacobo Bobarto observata & descripta est.

4. Persicaria Salicis folio perennis, Potamogiton angustifolium dicta. Potamogiton angustifolium *Ger.* Pot. 2. seu Salicis folio C. B. Potamogiton seu Fontalis Persicariæ foliis J. B. Fontalis minor longifolia *Park. Perennial willow-leaved Arsmart, commonly called narrow-leaved Pond-weed.*

Aquis plerumque innatat: interdum tamen extra aquas crescit, (vel aquis exsiccatis eam deserentibus, vel ipsius radicibus in fossarum aggeres ejectis) & tunc folia obtinet hirsuta, aspera & Persicariæ in modum maculosa; unde à nonnullis pro nova Persicariæ specie à Potamogitone angustifolia diversa habita est, & rectè quidem pro Persicariæ specie eam habent; verùm malè à Potamogitone vulgò dicta separant: nos etenim vidimus in eadem planta folia extra

aquas

aquas nascentia, aspera & hirsuta, aquis innatantia, lævia & lucida. Q. An non hæc sit Persicaria acida peculiaris *Cat. Altdorf.* Persicaria hirsutâ radice perenni *Cat. Lugd. Bat.* Persic. longissimo & angusto folio seu Persic. foliis Salicinis D. *Merret.*

Persicaria flosculis tetraphyllis in spicis summos caules terminantibus à reliquis hujus familiæ distinguitur. Forma quoque seminis à reliquis non parum differt, quod non adeò concinnè & exactè triquetrum est, uno latere reliquis duobus ferè pari, adeò ut angulus iis comprehensus valdè obtusus sit, reliqui duo acuti.

Calida est & acris, ut & sapor convincit, unde & Hydropiper dicta. Pueris ludicrum familiare est folium ut linguâ frangant sociis suadere, quod membrum hoc valdè urit & compungit. Extrinsecus utilis esse dicitur in vulneribus, tumoribus induratis, ulceribus inveteratis, &c. *Schrod.*

Aqua stillatitia ad commiquendum calculum vesicæ commendatur. *D. Boyle. De utilit. Philos. natur. ad medicinam*, p. 65.

Expellendis muscis vix quicquam efficacius reperias. *Trag.*

An. §. 1. Polygonum mas vulgare *Ger.* mas vulgare majus *Park.* latifolium *C. B.* Polygonum seu Centinodia *J. B.* *Common Knotgrass.* In locis incultis juxta & cultis, præsertim glareosis, vias & semitas latè subinde occupat.

An. Polygonum 2. & 3. *Tab.* h. e. Polyg. oblongo angustoque folio & Polyg. brevi angustoque folio *C. B.* pro hujus varietatibus habeo.

2. Polygonum marinum *J. B.* marinum maximum *Gersmaa* marinum majus *Park.* majus V. seu maritimum latifolium *C. B.* *Great Sea Knotgrass.* In arenosis maris littoribus, ut v. g. propè oppidum *Pensans* in *Cornubiâ.*

Polygonum est planta exigua, caule provoluto & crebris geniculis nodoso, flore pentaphyllo, semine triquetro in foliorum alis.

Siccat & astringit, vulnerarium est. Usus præcip. in sistendis fluxibus quibuscunque, diarrhœa, dysenteria, fluxu uterino, vomitu, hœmorragia narium. Extrinsecùs prodest in vulneribus, ulceribus, inflammationibus oculorum, &c. *Schrod.*

§. 1. Bistorta major *Ger.* major vulgaris *Park.* major rugosioribus foliis *J. B.* radice minùs intorta *C. B.* *The greater*

Bistort

Biſtort or Snakeweed. In pratis humidis ſed rariùs. *It is frequent about* Sheffield *in* Yorkſhire; *plentifully alſo in the meadows at* Tamworth *and* Faſely *in* Warwickſhire, *and in divers other parts of* England.

2. Biſtorta minor *Ger.* minor noſtras *Park.* Alpina minor *C. B.* minima *J. B. Small Biſtort or Snakeweed. In ſeveral places of* Weſtmorland, *as at* Crosby Ravenſworth. *Mr.* Lawſon. *It was ſhewn me by* Tho. Williſel *in a mountainous paſture about a Mile and half from a Village called* Wherf, *not far from the Foot-way leading thence to* Settle *in* Yorkſhire.

Hæc ſpecies revera diverſa eſt à Biſtorta media Alpina, non eadem ut aliquando ſuſpicabar; nam & ipſe (ut in notis meis invenio) Biſtortam mediam in Alpibus obſervavi; quamvis id oblitus fueram.

3. Biſtorta minima Alpina foliis imis ſubrotundis & minutiſſimè ſerratis *D. Lhwyd.* Biſtorta Alpina pumila varia *Park.* pumila foliis variis rotundis & longis *Moriſon. The leaſt mountain Biſtort with round and long leaves.* In paſcuis clivoſis excelſæ rupis *y Grib Goch* dictæ ſupra lacum *Phynon bhrêch* prope *Lhan-berys.* Perpuſilla eſt planta, 4 unciarum altitudine, ut verò ſpecie diſtinguenda ſit à Weſtmorlandica aliorum judicio relinquo. *D. Lhwyd.*

Poſteriores duæ ſpecies à prima formâ ſeminis rotundâ differunt, unde & genere differre videntur.

Biſtorta flore pentaphyllo, cùm Perſicaria tetraphyllos ſit, ſeminiſque figura exactè triquetra, angulis omnibus acutis, cùm illi minus concinnum ſit, uno angulo obtuſo reliquis valde acutis, à Perſicaria differt.

Radix aſtringit validè, unde ad omnes affectus valet in quibus adſtrictiorio opus eſt, ut v. g. urinæ incontinentiam, menſes nimios, ſanguinem è vulneribus manantem, biliosa vomitiones, hæmoptyſin, dyſenteriam aliaſque ventris fluxiones, deſtillationes in dentes, gingivas, tonſillas & fauces, vel in vino decocta, vel in pulvere cum conſerva roſarum aſſumpta, vel aquæ ejus deſtillatæ. Quinetiam Alexipharmaca cenſetur & ſudorifera; ſummâ eiſdem cum Tormentilla viribus pollens.

§. 1. Potamogiton rotundifolium *C. B.* rotundiore folio *J. B.* latifolium *Ger.* Fontalis major latifolia vulgaris *Park. Broad-leaved Pondweed.* In aquis ſtagnantibus & piſcinis, interdum & in rivulis. Hujus folia quæ aquis immerguntur longa

longa ſunt, anguſta & graminea, ab iis quæ aquas ſuperant longè diverſa.

2. Potamogiton aquis immerſum folio pellucido, lato, oblongo, acuto. An Potam. foliis anguſtis, ſplendentibus C. B? longis acutis foliis *Ger?* alterum *Dod. Belg.* Fontalis lucens major *J. B?* *Long leaved great Pondweed with pellucid leaves.* In fluviis majoribus leniter fluentibus.

3. Potamogiton perfoliatum. Potam. foliis latis, ſplendentibus C. B. Potamogiton 3. Dodonæi *Ger. emac.* eſt autem revera Potamogiton altera Dodonæi, ut rectè *J. B. Perfoliate Pondweed.* Aquis plerumque immergitur hæc ſpecies, eminente tantùm cacumine. Nullæ in hac ſpecie membranulæ obſervantur in caulibus & ramulis eos obvolventes, ut in Potam. latifolia.

4. Potamogiton ſeu Fontalis media lucens *J. B.* Potam. foliis criſpis ſeu Lactuca ranarum C. B. qui hanc ſpeciem non ſeparat à ſequente. Tribulus aquaticus minor Muſcatellæ floribus *Ger.* aquat. minor alter *Park.* *The leſſer Water-Caltrops or Frogs-Lettuce.* In rivulis aquæ præſertim puræ & limpidæ non rarò invenitur. Hæc planta (ſi modo rectè deſcribitur) à reliquis ſui generis inſigni notâ differt, nimirum foliorum in caule conjugatim diſpoſitorum ſitu.

In *Hiſt. noſtra*, p. 189. lin. 17. pro *ſingulis ſeminibus* lege *ſingulis floribus ſemina.*

5. Potamogiton ſeu Fontalis criſpa *J. B.* Potam. foliis criſpis ſeu Lactuca ranarum C. B. Tribulus aquaticus minor Quercûs floribus *Ger. emac. Cluſ.* aquat. minor prior *Park.* *The greater Water-Caltrops.*

Cauliculis planis & compreſſis cum ſequente ſpecie convenit, à reliquis differt. Aquis immergitur, éſtque in rivulis præſertim tardiùs fluentibus frequentiſſimum.

6. Potamogiton caule compreſſo, folio graminis canini *Hiſt. noſt. Small branched Pondweed with a flat ſtalk.* *In* Cambridge *and many other Rivers.* Deſcriptionem vide in *Hiſt. noſt.* p. 189.

7. Potamogiton millefolium, ſeu foliis gramineis ramoſum, an gramineum ramoſum C. B? *J. B? Park?* Millefolium tenuifolium *Ger. emac. ico.* *Fine or Fennel-leaved Pondweed.* *In* Cambridge *and other Rivers.* Hujus etiam deſcriptionem v. loco citato.

Planta eſt valdè ramoſa, foliis longis anguſtis.

8. Potamogi-

8. Potamogiton pusillum, gramineo folio, caule teres *Hist. nost.* p. 190. *Small grass-leaved Pondweed.* In rivis & fossis palustribus. Foliis est mollioribus & brevioribus quam præcedens; florum etiam spicæ ex aquis eminent; tota autem super planta minor est.

9. Potamogiton pusillum maritimum folio gramineo. *Pondweed with grassie leaves.* In fossis palustribus maritimis exit, circa Carnulodunum in Essexia & alibi. Spicæ in hoc genere breviores & tenuiores quàm in præcedente, folia etiam tenuiora & rigidiora sunt.

10. Potamogiton maritimum pusillum alterum, seminibus singulis longis pediculis insidentibus. *The other grass-leaved Sea-Pondweed.* In fossis palustribus via quæ à Carnuloduno ad *Goldhanger* ducit, & alibi proculdubio locis similibus. Hujus & præcedentium trium descriptiones v. in *Hist. nost.* p. 189, 200. iconem hujus apud Plukenet. Phytograph. Tab. 248.

Potamogitonis notæ sunt in aquis nasci; flores spicati, quadrifolii, quorum singulis quaterna continentur semina. Horum spicæ pediculis oblongis insidentes.

Herbam refrigerare & astringere similiter Polygono mas Galenus, cui & nos facilè assentimur.

Herbæ flore imperfecto fructui contiguo, seminibus rotundis.

§. Atriplicis notæ sunt semina solitaria, vasculis seu folliculis è duabus valvulis conniventibus tantùm [non coalescentibus] compositis inclusa.

An. 1. Atriplex sylv. folio hastato seu deltoide. An Atriplex sylvestris altera *Ger. emac. C. B?* *Wild Orache with a spear-pointed leaf.* In hortis olitoriis, inque fimetis & ruderibus. Folia in latum & triangulum mucronem hastæ cuspidi aut Spinachiæ aut Chenopodii similem (inferiore præsertim parte) exeunt.

An. 2. Atriplex sylv. angustifolia *Ger. emac. Park.* Sylv. angusto oblongo folio *C. B.* Sylv. Polygoni aut Helxines folio *Lob.* quâ notâ à præcedente distinguitur, vulgaris angustifolia cum folliculis *J. B.* *Narrow-leaved wild Orache.* Cum priore.

An. 3. Atriplex angustifolia marit dentata *Hist. nost.* p. 19[illegible] An Atriplex angustifolia laciniata minor *J. B?* maritima angustifolia *C. B. Prod.* *Narrow-leaved indented Sea-Orache.*

gra[illegible]

grass plentifully by the River and on the Banks of the Marshes about Maldon *in* Essex, *and elsewhere doubtless in the like places.*

An. 4. Atriplex marit. perennis folio deltoide seu triangulari minùs incano *Moris. Hist.* An Atriplicis maritimæ species Valerando *J. B.*? Atrip. maritima nostras *Cat. Ang. Perennial Sea-Orache.* Hæc Atriplici sylvestri folio hastato annuæ adeò similis est, ut dubitaverim aliquando an eadem esset nécne. Verùm si hæc perennis sit, ut Morisonus affirmat, diversam concedo.

An. 5. Atriplex maritima *J.B.* maritima laciniata *C.B.* marina *Ger.* marina repens *Lob. Park. Jagged Sea-Orache: On the Sea-shore near* Little Holland *in* Essex: *found also by Mr.* Dale *in the Isle of* Mersey, *not far from* Colchester *plentifully.* Parvitate sua, quódque tota incana foliis latis laciniatis est, à reliquis congeneribus dignoscitur.

An. 6. Atriplex marit. nostras Ocimi minoris folio. Propè *Lynne* Norfolciæ oppidum eam invenit D. *Plukenet.*

7. Atriplex maritima Halimus dicta, humilis erecta, semine folliculis membranaceis bivalvibus, in latitudinem expansis, & utrinque recurvis, longo pediculo insidentibus, clauso. Propè *Scirbeck* vicum unum milliare à Bostonia distantem copiosè provenit. D. *Plukenet.*

8. Atriplex maritima fruticosa, Halimus & Portulaca marina dicta, anguſtifolia. Halimus seu Portulaca marina *C. B.* vulgaris seu Portulaca marina *Ger.* Portulaca marina nostras *Park.* marina fruticosa, quæ Halimus 2 Clusii *J. B. Common Sea-Purslane.* In palustribus maritimis ad aquarum ilices, & in aggeribus ubique.

Atriplex cocta editur ut olus, & in alvo solvenda celebris est, unde à nonnullis 5 herbis emollientibus annumeratur. Usus officinalis præcipuè externus est in clysteribus & epithemat. paregoricis *Schrod.*

Semen vi purgatrice & emetica vehementi pollet.

§. Bliti notæ sunt semina solitaria rotunda, globosa aliàs, aliàs compressa, nullo præter perianthium vasculo excepta; folia in caulibus alterna. Vascula interdum arctiùs connivent, interdum laxiùs hiant.

An. 1. Blitum Atriplex sylvestris dictum: Atrip. sylv. *J.B.* vulgaris *Ger. emac.* Sylv. vulgatior sinuata major *Park.* folio sinuato candicante *C. B. Common wild Orache.* In simetis & ruderibus locisque similibus. Vasculum seminale cùm

clauditur

clauditur ſtellam quinque radiorum repræſentat, unicum autem ſemen continet, parvum, nigrum, ſplendens, compreſſum.

An. 2. Blitum *Pes anſerinus* dictum. Atriplex ſylveſtris latifolia *C. B.* ſylv. latifolia ſive Pes Anſerinus *Ger. emac. Park.* Atriplex dicta Pes anſerinus *J. B. Gooſe-foot or Sowbane.* Inſimetis.

An. 3. Blitum *Pes anſerinus* dictum acutiore folio. Atriplex ſylveſtris latifolia altera *Ger. emac.* ſylv. latifolia acutiore folio *C. B.* dicta Pes anſerinus alter ſive ramoſior *J. B. The other Gooſe-foot.* Cum priore.

An. 4. Blito *Pes anſerinus* dicto ſimilis Atriplex vulg. ſinuata ſpicata D. *Plot. Hiſt. Oxon.* Huic ſpeciei ſemina in globulos congeſta caulibus arctè adhærent, quo à præcedente differt.

An. 5. Blitum, Moriſono *Atriplex procumbens folio ſinuato lucido craſſo* dictum *Hiſt.* & *Hort. Blæſ. Procumbent Blite with a ſhining waved leaf. Obſerved by Mr.* Dale *in* Bocking-ſtreet *in* Eſſex, *and in* Jeſus-*College Lane in* Cambridge, *and other places plentifully.*

An. 6. Blitum fœtidum *Vulvaria* dictum. Atrip. olida *Ger.* olida ſive ſilveſtris fœtida *Park.* fœtida *J. B.* ſylv. 8. ſive fœtida *C. B. Stinking Orache.* In locis ruderatis ſed rariùs.

7. Blitum *Kali minus album* dictum. Kali minus *Ger.* minus album *Park.* minus album ſenuine ſplendente *C. B.* minus, ſive Sedum minus arboreſcens vermiculatum *J. B. Sea-Blite, called white* Glaſs-wort. In ſalſis paluſtribus, & ad maris fluctus frequentiſſimum.

8. Blitum perenne *Bonus Henricus* dictum. Bonus Henricus *J. B. Ger.* Tota bona Spinachiæ facie *Lob.* Laparbum unctuoſum *Park.* ſylveſtre latifolium I. ſeu unctuoſum *C. B. Common Engliſh Mercury, or All-good.* In areis & compitis, locisque ruderatis ad ſemitas, atque etiam in oleraceis. Aprili & Maio menſibus floret.

Mercurialis Anglica noſtratibus dicta eſt hæc herba, ejúſque turiones, germina novella & florum thyrſos, in aqua aut carnium jure decocta, & cum butyro ac ſale condita eſitant, Spinachiæ, Lupulorum & Aſparagi modo, quibus ſaporis ſuavitate non multùm cedunt, facultate deterſoriâ præſtruntur.

A reliquis dignoſcitur quòd perennis ſit, foliáque Ari aut Spinachiæ ſimilia obtinet.

Hujus

Hujus turiones, germina novella & florum thyrſos dum adhuc teneri ſunt in aqua aut carnium jure decocta, cum butyro & ſale condita, Spinachiæ, Lupulorum aut Aſparagi modo eſitant noſtrates, quibus ſaporis ſuavitate non multum cedunt, facultate deterſoria præferuntur. Ulcera ſordida purgat & glutinat herba; podagricos dolores cataplaſmatis modo impoſita mitigat.

9. Blitum fruticoſum maritimum, Vermicularis frutex dictum. Sedum minus fruticoſum *C. B.* Vermicularis frutex minor *Ger.* fruticoſa altera *Park.* An Cali ſpecies ſeu Vermicularis marina arboreſcens *J. B.*? *Shrub-ſtonecrop, or rather Glaſs-wort.*

In ſinûs Briſtolienſis Anglici Oceani inſulis vocatis *Homs* ſe copioſum avulſiſſe dicit Lobelius in *Adv.* Nos in iſthmo illa inſulam Portlandiam & littus Dorceſtriæ interjacente abundè provenientem multis abhinc annis obſervavimus. Eundem antea oſtendit nobis Cl. Vir D. *Tho. Brown,* Norvicenſis medicus in littore Norfolciæ collectum.

10. Vermicularis frutex major *Ger. emac.* arboreſcens *Park.* Sedum minus fruticoſum alterum *C.B.* Cali ſpecies, ſeu Vermiculati fruticis varietas major *J. B. Tree Stone-crop, or Glaſs-wort.* Aſſerit Lobelius in *Adv.* hunc in maritimis littoribus & inſulis Angliæ fruticare. Nobis nondum inventum.

An. 11. Blitum erectius ſeu 3. Tragi *J.B.* minus *Dod.* polyſpermon *C. B. Park.* itémque Blitum album minus *eorundem* & *Ger. Upright Blite, or All-ſeed.* In fimetis, lupuletis, hortis & arvis pinguioribus. Vid. Cat. Ang. Sapor huic fatuus; refrigerat & emollit: Folia Majoranæ ſylv. aut Prunellæ aut Ocymi æmula: Semina in ſingulis floſculis ſingula, rubentia, non occultantur ſed viſui patent. Florum muſcoſorum coma Botryi non diſſimilis eſt.

§. Beta ſylveſtris maritima *C. B. Park.* item communis ſeu viridis *C. B. Sea-Beet.* In paluſtribus ſalſis & ad maris littora frequens eſt. Radice perenni à reliquis Betæ ſpeciebus differt.

Beta fructu verrucoſo oſſeo, cui flos inſidet, à reliquis hujus claſſis differt.

Beta eſtur ut olus, eáque nihil in culina uſitatius. Martialis fatuitatem ei exprobrat.

Ut ſapiant fatuæ fabrorum prandia Betæ,
O quàm ſæpe petet vina piperque coquus!

Laxat alvum ob nitrositatem. Errhinum est, præcipuè radix, nam succus ejus aut herbæ naribus exceptus sternumenta proritat, & humores pituitosos è cerebro elicit, adeoque cephalalgiam etiam inveteratam compescit & sanat. Nonnulla tamen medicamentum hoc improbant & damnant. Plantulæ recentes cum radicibus leviter bullitæ, & ex aceto postea devoratæ cibi appetentiam afferunt, sitim compescunt, choleram reprimunt. Veteres tamen satuitatem in exprobrant.

§. Parietaria *Ger. J. B.* vulgaris *Park.* Officinarum & Dioscoridis *C. B. Pellitory of the wall.* In muris & ruderibus

Calycum & totius comæ hirsutie vestium tenaci, seminibus splendentibus, quibus flosculi sunt pro vasculis, & loco natali à reliquis hujus generis distinguitur.

Salem nitro-sulphureum præbet hæc planta non secus quam Borago aut Buglossum. *D. Boyle de utilit. Philosoph. nat.* Quòd sale nitroso abundet vis ejus detersoria, in Urceolis vitreisque vasis emundandis efficax, ostendit; unde Urceoleris dicta est.

§. 1. Saxifraga aurea *Ger. Park.* rotundifolia aurea *C. B.* aurea Dodonæi *J. B. Golden Saxifrage.* Ad rivulos, inquehumidis umbrosis, palustribus & muscosis locis. Aprili flore

2. Saxifraga aurea foliis pediculis oblongis insidentibus *Golden Saxifrage with leaves standing upon long footstalks.* Cpriore. Icon J. Bauhini huic respondet.

Saxifr. aurea flore flavicante tetrapetalo, vasculo semibifido, plurimis minutissimis seminibus repleto, & loco natali, à reliquis hujus Classis generibus differt.

§. 1. Alchimilla *Ger.* vulgaris *C. B.* major vulgaris *Park.* Pes leonis seu Alchimilla *J. B. Ladies Mantle,* & in Septentrionalibus *Bears-foot.* In pratis & pascuis præsertim montosis

2. Alchimilla Alpina pentaphyllos, Pentaphyllum seu potiùs Heptaphyllum argenteum flore muscoso *J. B.* Pentaphyllum petrosum, Heptaphyllum Clusii *Ger.* Tormentilla Alpina folio sericeo *C. B.* argentea *Park. Cinquefoil, Ladies Mantle.*

Hæc est planta illa quam in rupibus juxta stagnum *Hawes water* dictum inveni, non longè à *Pereth* Cumberlandiæ oppido, & per errorem pro Alchimilla Alpina quinquefolia habui

habui. Alibi etiam in montibus Eboracenſibus obſervatam audio: in montibus etiam Scoticis invenit D. *Sutherland.* Notæ hujus genericæ ſunt floſculi in ſummis caulibus, umbellatim congeſti, octo foliis herbaceis compoſiti, vaſculis ſeminalibus ſingulis bina ſemina continentibus inſidentes.

Siccat & aſtringit, unde ſanguinem & menſes ſiſtit. Folia & ſummitates atque etiam radix vulnerariis potionibus, pulveribus, emplaſtris atque unguentis adjiciuntur. Ramices inteſtinorum ſanat, præſertim in pueris.

§. Percepier Anglorum *Lob. Ger. emac.* Anglorum quibuſdam *J. B.* Polygonum ſelinoides *Park.* Chærephyllo nonnihil ſimilis *C. B.* Alchimilla minima montana *Col. Parſley-Piert.* Inter ſegetes & in ſolo reſtibili ſteriliore.

Floſculi ad ſingula genicula pediculis brevibus in duos ordines diſpoſiti ſedent, tetraphylli, quibus ſingulis ſinguli utriculi ſubſunt, ſemina ſingula intus continentes.

Vehementer & repentè urinas ciere & calculum comminuere creditur. Crudum eſtur ut olus, tum muriâ conditum aſſervatur, & ex eo aqua ſtillatitia ad hos uſus elicitur.

§. 1. Kali geniculatum alterum vel minus *C. B.* Cali Arabum aliud *J. B.* Salicornia ſeu Cali geniculatum *Ger. Park. The leſſer jointed Glaſswort or Saltwort.* In ſalſis maritimis copioſiſſimè. Kali geniculato, ad modum Crithmi præparato & muriâ condito ad acuendum appetitum hyberno tempore in acetariis & condimentis utuntur noſtrates, & *Marſh-Sampire*, i. e. Crithmum paluſtre nuncupant.

2. Kali geniculatum perenne fruticoſius procumbens propè inſulam *Shepey* à D. *Hans Sloane* M. D. inventum.

3. Kali ſpinoſum cochleatum *C. B.* Tragus ſeu Tragum Matthioli *Park.* Tragon Matthioli ſeu potiùs Tragus improbus Matthioli *Ger.* Tragus ſpinoſus Matthioli ſeu Kali ſpinoſum *J. B. Prickly Glaſswort.* In arenoſis maris littoribus frequens. In tranſmarinis invenimus non longè à Vienna Auſtriæ, procul à mari.

Kali geniculatum quòd foliis careat quódque ſurculis ſit teretibus, viridibus, ſucculentis, è quibuſdam velut ſquamis pyxidatim geniculatis compoſitis, ſub quibus ſemina occultantur, ab aliis hujus claſſis diſtinguitur.

Kali ſpinoſum cochleatum vel nomine ſolo ſatis innoteſcit. Semen ſeu potiùs plantula ſeminalis in cochleæ formam convolvitur.

Herbæ exigua quantitas intrò aſſumpta urinas & menſes potenter evocat, fœtum ejicit, aquoſos per alvum humores ducit, & hydropicos purgat.

Kali geniculato Crithmi in modum muriâ condito in acetariis hibernis utuntur noſtrates maris accolæ, & *Marſh-Samphire*, i. e. Crithmum paluſtre vocant.

Modum conficiendi Salis Alkali è Kali uſto vide apud *J. R.* Noſtrates circa *Whitby* oppidum in littore Eboracenſi, ex Alga & Fuco marino aggeſto & incenſo, raſtro ferreo inter urendum materiam agitantes, *Kelp* dictum Salis Alkali genus parant, ad vitra conficienda idoneum.

An. §. 1. Polygonum Germanicum vel *Knawel* Germanorum *Park.* Selinoides ſive *Knawel Ger.* 3. Dodonæi ſeu tenuifolium *J. B.* anguſtiſſimo & acuto vel gramineo folio minus repens *C. B.* an potiùs gramineo folio majus erectum *ejuſdem*? *German Knotgraſs or Knawel.* In agris ſterilioribus, præſertim arenoſis, ubique ferè.

Floſculi ſtellati pentaphylli ſinguli ſingulis ſeminibus inſident umbilici inſtar, in divaricationibus ramulorum ſeſſiles.

2. Polygonum Germanicum incanum flore majori perenne. *Hoary Knawel with a larger flower. In the ſandy grounds and balks of Corn-fields about* Elden *in* Suffolk *plentifully.*

An. §. Polygonum Serpyllifolium verticillatum. Polygonum parvum flore albo verticillato *J. B.* An Polygala repens neperorum *Lob?* Polygala repens *Park?* repens nivea *C. B.* *Verticillate Knotgraſs, with Thyme-like leaves.* In paluſtribus udis & humidioribus paſcuis circa *Penſans* oppidum & alibi versùs extremum Cornubiæ angulum.

Hanc plantam Polygalam repentem nuperorum Lobelii eſſe conjectabar, quod & Deſcriptio Polygalæ illius apud Lobelium in *Adv.* & locus ei convenire videbantur, necdum ſententiam muto, quamvis iconem omni ex parte non reſpondere agnoſcam. D. *Plukenet* pro Polygono minore ſupino candicante *Bot. Monſp.* Polygalam repentem nuperorum Lobelii habet. *Phytograph.* Tab. 52. Fig. 7. Verùm Polygonum illud minus cand. &c. eadem eſt cum Paronychia Hiſpanica *Cluſ.* quæ calidiorum regionum incola eſt, neque circa Antverpiam aut Gandavum reperitur.

Fortè ergo vel error Typographicus eſt, vel ἀμάρτημα μνημονικὸν, & pro Polygono minore candicante ſupino legendum Polyg. min. cand. capitulis ſurrectis *Bot. Monſ.* Verùm has

has duas eandem plantam esse affirmat Lobelius, nec fidenter distinguit *P. Magnol.* Sive autem eadem sint, sive distinctæ, Lobelius eúmque secuti omnes Botanici Polygalam repentem nuperorum ab utraque distinctam faciunt.

An. §. Herniaria *Ger. J. B.* Millegrana major seu Herniaria vulgaris *Park.* Polygonum minus seu Millegrana minor *C. B. Rupture-wort.* In promontorio Cornubiensi, *The Lezard Point* dicto Herniariam glabram copiosam inveni. Folia huic adversa, Serpylli minora; cauliculi humi sparsi, flosculis herbaceis & seminibus numerosissimis onusti.

§. Polygonum maritimum longiùs radicatum nostras, Serpylli folio circinnato crasso nitente, fortè Polygonum minus latifolium *C. B.* 282. & *Prod.* 131. Polyonum minus Monspeliense *Park.* 446. D. *Plukenet.*

Hæc est planta quam in priore editione hujus Synopseos pro Polygono altero, pusillo vermiculato Serpylli foliola *Lob.* habui; verùm cùm ego siccatam tantùm, & quidem semel apud D. *Newton* viderim; Dominus autem *Plukenet* virentem collegit in littore Sabriniano, non procul à *Weston* supra mare, oportet ut illius potiùs sententiæ accedam, qui ab illa diversam judicat.

GENUS QUARTUM.

Herbæ flore composito, naturâ pleno lactescentes.

An. §. 1. LACTUCA sylvestris major odore Opii *Ger. emac.* sylv. odore viroso *C.B.* Endiviæ foliis, odore viroso *Park.* sylv. lato folio, succo viroso *Park. The greater strong-scented wild Lettuce.* In aggeribus fossarum saxosisque locis. Prima seu inferiora hujus folia integra sunt, non laciniata.

An. 2. Lactuca sylvestris costâ spinosâ *C. B.* sylv. laciniata *Park.* sylv. foliis dissectis *Ger. emac.* Sylv. seu Endivia multis dicta, folio laciniato, dorso spinoso *J. B. Milder-scented, cut-leaved wild Lettuce.* Ad sepes & agrorum margines, inque vineis & hortis, præsertim saxosis.

Hæc præcedente aliquanto minor est, ejúsque ima etiam folia sinuata.

An. 3. Lactuca sylv. folio non laciniato. Sylv. 2. *Ger. emac. Endive-leav'd wild Lettuce.* Cum priore, cujus varie. est, sed rariùs.

An. 4. Lactuca sylvestris minima *Cat. Cant.* Chondrill. viscosa humilis *C. B. Park. Ger. emac. The least wild Lettu. or Dwarf-Gum-Succory. On a bank and in a Ditch by the side a small Lane or Grove, leading from* London *Road to* Cambridg. *River, just at a Water-brook, crossing the Road, about a quar. of a Mile from the Spittle-house end.* Tho. Willisell *observ. and shew'd it us about* Pancras *Church near* London. *By Mr.* D. *it was found in* Eriffe-*Marshes in* Kent.

5. Lactuca sylvestris murorum flore luteo *J. B.* Sonch. lævis muralis *Ger.* lævis alter parvis floribus *Park.* lævis la. niatus muralis parvis floribus *C. B.* Sonchus hederæ fo. vulgo. *Ivy-leaved Sowthistle or wild Lettuce.* In muris & s. geribus umbrosis. Hujus notæ sunt folia mollia hedera. locus umbrosus.

Lactucæ notæ characteristicæ sunt semina brevia, latiusc. la, compressa & utrinque acuminata, caules graciliores, f. miores & minùs concavi quàm Sonchi, capitula minora.

Herbam hanc narcoticam esse & soporiferam Opii ve. mens & virosus odor abundè convincit; unde appetitus V. nereos irritat potiùs quàm extinguit, saltem moderatè su. pta, contra quàm tradiderunt Veteres. Lactucam tamen s. tivam dum adhuc in herba est, necdum in caulem abiit, fr. quentiùs & copiosiùs sumptam Venerem extinguere ut qu. maximè, concedimus, nec immeritò Eunuchion & Astuli. Veteribus dictam; ideóque iis qui liberis operam dare v. lent fugiendam.

§. Sonchus à Lactuca (quicum in multis convenit) diffe. guitur capitulis grandioribus, caulibus tenerioribus & fistul. floribus, quibus etiam ab Hieracio differt, ut & semine com. presso.

An. 1. Sonchus lævis *Ger.* lævis laciniatus latifolius *C. B.* lævis vulgaris *Park. cujus tamen icon non respondet,* laciniat. non spinosus *J. B. Smooth or unprickly Sowthistle or Hares Lettuce.* In cultis, hortis, vineis, &c. præsertim lætiori solo.

An. 2. Sonchus lævis minor paucioribus laciniis *C. B.* læ. vis latifolius *Ger.* minùs lacinioſus mitior sive minùs spino. sus *J. B. Smooth Sowthistle with fewer jags.* Cum priore.

An. 3. Sonchus asper laciniatus *Park. C. B.* lacin. spinos. *J. B.* asperior *Ger. Prickly Sowthistle with jagged leaves.*

An. 4. Sonchus

An. 4. Sonchus aſper non laciniatus *C. B.* aſper *Ger.* aſper major non laciniatus *Park.* minùs laciniosus aſperior ſive ſpinosior *J. B. Prickly Sowthiſtle with leſs jagged leaves.* Promiſcuè naſcuntur præcedentes omnes Sonchi ſpecies, unde eas revera ſpecie differre non auſim affirmare, at neque negare. Cui vacat & animus eſt experiatur an ex eodem ſemine oriantur.

5. Sonchus repens, multis Hieracium majus *J. B.* arboreſcens *Ger. emac.* Hieracium majus folio Sonchi *C. B. Tree-Sowthiſtle.* C. Bauhinus ex una hac ſpecie duas, ni fallor, facit.

6. Sonchus arboreſcens alter *Ger. emac.* lævis paluſtris altiſſimus *Cluſ. The greateſt Marſh Tree-Sowthiſtle.* Ad ripas Thameſis fluvii non procul Greenvico, & circa *Blackwall.*

Hic à præcedente altitudine inſigni, floribus tamen minoribus differt; uterque à reliqus radice repente.

Hoc nonnulli in hyeme dum viridis eſt & tener pro olere & in acetariis utuntur. Nos cuniculis & leporibus eum commanducandum relinquimus. Iiſdem cum Lactuca viribus pollere exiſtimamus: juniorem ſci. & tenerum refrigerare, adultum & cauleſcentem potiùs excalfacere.

§. Hieracium à Soncho differt caulibus gracilioribus, minùs teneris & fiſtuloſis; ſeminibus longioribus pro magnitudinis ratione, non compreſſis, ſed teretiuſculis aut angulosis.

Hieracii duo genera conſtitui poſſunt. *Alterum* ſemine eſt longiore plerunque & majore, diverſi à nigro coloris. Hujus generis plantæ caulium reſpectu dividi poſſunt in caule *folioſo*, ramoſo, cum *pluribus* floribus; & in caule *nudo* non ramoſo, *unico* in ſummo flore, donatas: illas *Hieracia* ſimpliciter, has *Dentes leonis* denominamus. *Alterum* ſemine brevi, parvo, nigro; éſtque vel caulibus tantùm *erectis*, non reptans, *Pulmonaria* dictum; vel caulibus præter rectos flores geſtantes etiam *reptatricibus*, *Piloſella* denominatum.

Hieracium ſimpliciter dictum.

1. Hieracium minus præmorſa radice *Park.* minus præmorſa radice, ſive Fuchſii *J. B.* minus ſive leporinum *Ger.* Chondrillæ folio glabro, radice ſucciſa, majus *C. B. Hawkweed with bitten roots, yellow Devils-bit.* In paſcuis frequens, Julio & Auguſto menſibus floret. Variat magnitudine & foliorum hirſutie.

2. Hieracium longiùs radicatum *Ger. emac. Park.* Dentis leonis folio obtuſo majus *C. B.* macrocaulon junceum ſive minus primum Dodonæi *J.B. Long-rooted Hawkweed.* Junio, Julio & per totam æſtatem floret, in paſcuis ubique. Semina ruſſa in longos & tenues mucrones exeunt; caules juncei & ferè aphylli.

An. 3. Hieracium Caſtorei odore Monſpelienſium. Cichorei vel potiùs Stœbes folio hirſutum *Cat. Cant.* In paſcuis circa Cantabrigiam & alibi, ſed rarius: *I found it last Summer* [1690.] *plentifully in a field near my Houſe, called* Sranfield, *which had lain a while ſince it was plowed.* Convenit odore cum Hieracio Apulo flore ſuave-rubenti *Col.* item incano propendente à flore delapſo barbitio; floris colore diſſert. Capitula in hac ſpecie antequam aperiuntur deorſum nutant.

An. 4. Hier. luteum glabrum ſive minùs hirſutum *J. B.* Cichoreum pratenſe luteum lævius *C. B. Park.* Item, ex ſententia *J. B.* Hieracium foliis & facie Chondrillæ *Lob. ic. Park.* necnon Hieracium Aphacoides *Tab. Ger.* C. Bauhinus has plantas ſeparat, & tres ſpecies facit. Cæterùm quæ nobis hoc titulo intelligitur, in Anglia paſſim provenit, éſtque ſemper glabra quantum hactenus obſervavimus.

Eandem pro Hieracio foliis & facie Chondrillæ *Lobelii* habet D. Johnſonus in *Ger. emac.* ut & Hier. Aphacoide *Tab.* Caulis tamen noſtræ firmior eſt & robuſtior quàm in icone Lobelii pingitur, ſtriatus inſuper, nec adeò æqualiter teres. Duas hoc anno [1691.] ſpecies obſervavi, alteram majorem robuſtiorem, caule firmiore & elatiore, quæ vulgaris; alteram minorem, humiliorem, foliis minùs ſectis ſeu laciniatis. *Smooth Succory Hawkweed.* In paſcuis frequens occurrit, & æſtate floret. Hujus flores, capitula, & ſemina omnium quæ in Anglia ſponte exeunt Hieraciorum minima ſunt, Hyoſeride excepta; caulis autem major ferè & firmior reliquis.

An. 5. Hieracium montanum Cichorei folio noſtras. An Hieracium Britannicum *Cluſii*? *Succory-leaved mountain Hawkweed.* In montoſis Septentrionalibus, locis udis & humectis, præſertim ſylvoſis Ad Hieracium fruticoſum latifolium accedit, in multis tamen ab eo differt, ut v. g. quòd caulis concavus ſit, quem folia baſi ſua amplectuntur, quòd ſemen citrinum. Hæc ſpecies eſt, quam pro Hieracio montano latifolio glabro minore in *Cat. Ang.* habui.

An. 6. Hieracium

An. 6. Hieracium maximum aſperum Chondrillæ folio *C. B. The greateſt rough Succory-leaved Hawkweed.* Alicubi in Cantio invenit D. *Newton.*

An. 7. Hieracium echioides capitulis Cardui benedicti *C. B.* capitulis Cardui benedicti maximum, Bugloſſum echioides quibuſdam *J. B.* Bugloſſum luteum *Ger.* Bugloſſum luteum ſeu Lingua bovis *Park. Lang de boeuf.* Ad agrorum margines, non rarò & in ſylvis cæduis ac ſepium aggeribus. A noſtratibus uſurpatur pro olere in cibis. Folia huic integra, capitula Cardui benedicti.

An. 8. Hieracium parvum in arenoſis naſcens ſeminum pappis denſiùs radiatis. *Found on the gravelly grounds near* Middleton *in* Warwickſhire. Hanc ſpeciem in Hiſtoria omiſi, quia mihi non conſtabat an ſpecies ſit à reliquis diſtincta, an varietas tantùm præcedentium alicujus.

An. 9. Hieracium aſperum majori flore in agrorum limitibus *J. B.* Cichoreum pratenſe luteum aſperum *Park.* Cichoreum pratenſe luteum hirſutie aſperum, vel Hieracium hirſutum foliis caulem ambientibus *C. B.* & Cichoreum montanum anguſtifolium hirſutie aſperum *ejuſdem* ex ſententia fratris J. Bauhini. Hierac. aſperum *Ger. Rough Hawkweed with a large Flower, yellow Succory.* In agrorum marginibus. Foliorum ſinuatorum aſperitate cum Hierac. echioide capitulis Cardui benedicti convenit, capitulorum forma ab eodem differt.

10. Hieracium pumilum ſaxatile aſperum præmorſa radice *C. B. prod. & pin. Dwarf rough ſtone Hawkweed with bitten roots. On the banks of new Parks, and divers other places about* Oxford. *Mr.* Bobert.

11. Hieracium latifolium Pannonicum primum *Cluſ.* 1. latifolium Cluſii *Ger.* Pannonicum latifolium 1. Cluſio, Piloſellæ majori vel Pulmonariæ luteæ accedens, maculoſum & non maculoſum *J. B.* Alpinum latifolium, hirſutie incanum, magno flore *C. B. Broad-leaved Hungarian Hawkweed. Found on the banks of the Devil's Ditch near* Reche, *not far from* Newmarket; *alſo on* Bernuk-*Heath in* Northamptonſhire.

Hæc eſt illa ſpecies quam in *Cat. Ang.* Hieracium montanum non ramoſum caule aphyllo, flore pallidiore denominavi, minùs rectè, nam caulis unum plerumque emittit ramulum. In *Hiſtor. Plant.* pro Dentis leonis ſpecie habui ab Hieracio Pannonico diversâ; verùm cùm in horto D. *Dale* cultum viderim, genuinam Dentis leonis ſpeciem non eſſe agnovi; ſed Hier. Pannon. 1. *Cluſ.* planè eandem. *Hiera-*

Hieracium Pulmonaria dictum ab aliis Hieraciis, ſeminibus parvis brevibus nigris differt.

1. Hieracium fruticoſum latifolium hirſutum *C. B. Park.* Hieracii Sabaudi varietas altera *J. B. Buſhy Hawkweed with broad rough leaves. This is very common in Woods and Groves, as about* Hampſted *and* Highgate *near* London.

Altiùs aſſurgit quàm Pulmonaria Gallorum: Caulis quoque major eſt & rigidior, pluribus foliis veſtitus.

2. Hieracium fruticoſum latifolium glabrum *Park.* frut. latif. foliis dentatis glabrum *C. B.* Hieracii Sabaudi varietas prima, Erinus quibuſdam Matth. dicta *J. B. The ſmoother broad-leaved buſhy Hawkweed.* Propè ſtagnum *Hulſwater* dictum in Weſtmorlandia.

Hoc à præcedente differt foliis brevi & vix conſpicua lanugine obductis; deinde maturiùs floret.

3. Hieracium fruticoſum anguſtifolium majus *C. B. Park.* Intybaceum *Ger.* rectum rigidum, quibuſdam Sabaudum *J. B. Narrow-leaved buſhy Hawkweed.* In locis ſabuloſis & petræis inter frutices. Quantum memini Opii non obſcurum odorem exſpirat.

4. Hieracium murorum folio piloſiſſimo *C. B.* murorum Bauhini, quod eſt Pulmonaria Gallorum Lobelii *Park.* Pulmonaria Gallica ſeu aurea latifolia *Ger.* Piloſella major quibuſdam, aliis Pulmonaria flore luteo *J. B. French or golden Lungwort.* In ſylvis, muris antiquis, & aggeribus umbroſis. Propè *Cuckfield* Suſſexiæ vicum in dumetis foliis maculis & lituris atro-rubentibus pulchrè variegatis obſervavimus.

5. Hieracium Pulmonaria dictum anguſtifolium. Pulmonaria Gallica ſeu aurea anguſtifolia *Ger. emac. Narrow-leaved golden Lungwort. Found in an old* Roman *Camp at* Sidmonton *not far from* Newberry. *Dr.* Johnſon *tells us that* Lobel & C. Bauhine *confound this with the former.* Vide *Ger. emac.*

6. Hieracium macrocaulon hirſutum folio rotundiore D. *Lawſon.* An Hieracium fruticoſum folio ſubrotundo *C. B.? Round-leaved rough Hawkweed with a tall ſtalk. Found by Mr.* Newton *in* Edinburgh *Park in* Scotland; *by Mr.* Lawſon *near* Buckbarrow *Well in* Long Sledale, Weſtmoreland.

7. Hierac. Ἀσπροχωλον hirſutum folio longiore D. *Lawſon. On the Rocks by the Rivulet between* Shap *&* Anna *Well,* Weſtmorland.

land. *Folia* huic in caule, quantum memini, nulla, ſed ad imum tantum caulem è radice exeunt. *Caulis* ſatis procerus gracilis, propè ſummitatem in ramulos aliquot diviſus, flores ſuſtinens majores ſpecioſos.

8. Hieracium villoſum Alpinum latifolium magno flore *Park. C.B.* hirſuto folio 5. Cluſii, quodammodo incanum *J.B. Broad-leaved hairy Mountain-Hawkweed with a large flower.* Paſſim in editioribus Venedotiæ & Proviſiæ rupibus. D. *Lhwyd.*

9. Piloſellæ majoris ſeu Pulmonariæ luteæ ſpecies magis laciniata *J. B.* Hieracium murorum laciniatum minùs piloſum C. *B. Golden Lungwort with more jagged leaves.* Saxis grandioribus & collapſis rupibus vallis Periſianæ innaſcitur. *Idem.*

10. Hieracium fruticoſum Alpinum latifolium minus, uno vel altero flore. *On the higher Rocks about* Lhan-Berys *plentifully.* Idem. Hujus ſpecimen ad me miſſum caule erat dodrantali, tereti, pluribus foliis Hieracii fruticoſi vulgaris ſimilibus, ſed multò minoribus veſtito, unico alteróve in ſummo flore luteo, mediocri.

11. Hieracii ſeu Piloſellæ majoris ſpecies humilis, foliis longioribus rariùs dentatis plurimis ſimul, flore ſingulari noſtras. *On a dry bank at the edge of a Wood in a Lane leading from* Hornhill *to* Reickmeerſworth *in* Hartfordſh. D. *Plukenet.* Phytograph. Tab. 37.

§. Piloſella repens *Ger.* minor vulgaris repens *Park.* major repens hirſuta *C. B.* majori flore, ſeu vulgaris repens *J. B. Common creeping Mouſe-ear.* In paſcuis ſiccioribus ubique Junio & Julio menſibus floret. Foliis integris, pilis rigidiuſculis obſitis, Flagellis reptatricibus à Pulmonaria Gal. (quacum ſemine parvo nigro convenit) reliquiſque Hieraciis diſtinguitur. Floribus in ſingulis cauliculis nudis ſingulis cum Dente leonis concordat, ut niſi tota facie ad reliquas Piloſellas accederet, pro repente Dentis leonis ſpecie haberi poſſet.

Aſtringit & ſiccat vehementer, hinc dyſenteriam alióſque alvi & uteri fluxus ſiſtit, bilem æſtuantem ſedat, hernias curat. Sunt qui ad Regium morbum & incipientem hydropem commendunt. Vulneraria eſt, additúrque utiliter tum potionibus vulnerariis, tum emplaſtris & unguentis.

Succus herbæ illitus herpetem miliarem efficaciter compeſcit & ſanat. Ob adſtrictoriam facultatem ovium gregibus noxia cenſetur.

§ Dens

§. Dens leonis ab Hieracio floribus in ſingulis caulibus ſingulis differt.

1. Dens leonis *Ger.* vulgaris *Park.* latiore folio *C. B.* Hedypnois ſeu Dens leonis Fuchſii *J. B.* Aphaca ex olerum genere Theophraſti 7. Hiſt. 10. *C. B. Jo. Bod.* Urinaria, Gallis pueris Lectiminga *Ad. Lob. Dandelion.* In paſcuis frequentiſſimum. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 244.

2. Dens leonis anguſtioribus foliis *Park. Narrow-leaved Dandelion.* Cum priore, à quo differt foliis paucioribus & anguſtioribus, profundiùs laciniatis, ſemine etiam ruſſo, cùm illius citrinum ſit.

3. Dens leonis hirſutus λειοφύλλῳ, Hieracium dictus. Hieracium caule aphyllo hirſutum *J. B.* Dentis leonis folio hirſutum *Ger.* aſperum flore magno Dentis leonis *C. B.* aſperum foliis & floribus Dentis leonis bulboſi *Park. Rough Dandelion, commonly called Dandelion Hawkweed.* Floret omnium quæ apud nos ſponte oriuntur Hieraciorum primum, menſe ſcil. Maio, éſtque in pratis & paſcuis ubique frequens. Icon quam adhibent hujus plantæ *Ger.* & *Park.* nimirum Hieracii foliis & floribus Dentis leonis bulboſi *Lob. ico.* ei minimè convenit.

4. Dens leonis montanus anguſtifolius. Hieracium montanum anguſtifolium *Park.* mont. anguſtif. nonnihil incanum *C. B.* montanum 6. Cluſii *Ger. emac.* mont. 6. Cluſio anguſtifolium *J. B. Narrow-leaved mountain Dandelion or Hawkweed.* Ad ſummitatem montis *y Glyder* propè *Llan Beris*, D. *Llwyd.*

Epaticum eſt cum Endivia conveniens, quâ tamen potentiùs operatur. Uſus præcip. in febribus putridis inveteratis. *Schrod.* Cocta herba Stomachum diſſolutum aſtringit, cruda alvum ſiſtit. Radices & folia decocta in vino aut juſculo, in phthiſi, tabe, cachexia commendat Parkinſonus.

Cruda in acetariis ſumpta diuretica eſt, & lotium copioſum ad veſicam derivat, unde & vulgo *Piſs-a-bed*, i. e. Lectiminga dicitur.

§. Tragopogon inſigni notâ à reliquis pappoſis lacteſcentibus differt, quòd calycis floris radii ipſius folia ſeu petala longitudine excedant: folia herbæ graminea imitantur.

An. Tragopogon luteum *Ger. Park. parad.* flore luteo *J. B.* pratenſe luteum majus *C. B. Yellow Goats-beard, Go to bed at noon.* In pratis & paſcuis. Vires vid. *Hiſt. noſtr.* p. 252.

Tragopogon

Tragopogon purpureum in Anglia ſponte provenire nobis affirmavit D. *Fitz-Roberts*.

Radices in deliciis habentur tum coctæ, tum crudæ in acetariis; valde nutriunt, unde tabidis & macilentis conducunt. Tuſſi, reſpirationi difficili, necnon pleuriſi mederi dicuntur; urinæ quoque ſtillicidio ſubvenire & calculum expellere.

Herbæ flore planifolio naturâ pleno lacteſcentes ſeminibus ſolidis, ſeu flore è floſculis irregularibus tantùm compoſito, ut cum Rivino *loquar.*

§. Cichorium Græcis varie ſcribitur, vel κιχόρειον cum ει diphthongo, quod ſecutus eſt Horatius in verſu illo Alcmanico *Me Cichorea leveſque Malvæ*: vel Κιχόριον cum ſimplici ι, unde Latinè variè poteſt efferri, penultimâ vel productâ, vel correptâ. Nota qua à reliquis planifoliis lacteſcentibus differt ſunt flores è lateribus caulium & ramorum exeuntes velut ſpicatim, non ut in aliis eoſdem terminantes.

Cichoreum ſylveſtre *Ger. emac. Park. II.* i. e. ſylveſtre ſive Officinarum *C. B.* Cichorium ſylveſtre & ſativum *J. B.* qui aſſerit hoc ab illo non aliter differre quàm culturâ; & ſativum ſi non colatur fieri ſylveſtre. *Wild Succory.* Secus vias & ſemitas locis incultis, & in agrorum limitibus. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 255.

Cichoreum pleriſque Botanicis frigidum cenſetur, unde & in febribus commendatur; quod nobis non probatur: nam ſapor amarus caliditatem arguit. Diureticum eſſe, attenuare, abſtergere ſcribit Schroderus cui aſſentimur; unde in obſtructionibus hepatis utilis eſſe poteſt.

Notat Spigelius Cichorei ſylv. herbam Podagricis valde conferre. Vide *Hiſt. noſt.* p. 255.

Aqua è floribus deſtillata inflammationibus & caligini oculorum mederi dicitur.

§. Lampſana floribus caules & ramulos terminantibus cum Hieracio convenit, à Cichorio differt: ſeminibus ſolidis ſeu pappo deſtitutis cum hoc convenit, ab illo diverſum eſt.

An. Lampſana *Ger. emac.* vulgaris *Park?* Lampſana Dodonæi *J. B.* Soncho affinis Lamp. vulgò ſed malè I. ſeu Soncho affinis Lamp. domeſtica *C. B. Nipplewort.* In hortis & cultis frequentiſſima eſt, Junio ac Julio florens.

An. Hieracium

An. Hieracium minimum Cluſii, Hyoſeris Taberna-montani & Gerardi *Park.* Hieracium Dentis leonis folio obtuſo I. ſeu minus folio ſubrotundo C.B. Hyoſeris maſcula *Ger. Small Swines Succory or Hawkweed.* Provenit inter ſegetes locis arenoſis aut terra friabili. Hanc herbam ſemina ſolida & pappo deſtituta producere nos monuit D. *Doody.*

In hoc petala floris extima ſeu marginalia calycis folia quibus incumbunt longitudine vix excedunt.

GENUS QUINTUM.

Herbæ flore compoſito, ſemine pappoſo non lacteſcente, flore diſcoide.

Tuſſilago. §. TUſſilago *Ger. J.B. Park.* vulgaris C.B. Chamæluce Plinii *Bod. à Stapel in Theoph. Hiſt.* quòd folia ſubtus albicent. Bechion *Common Coltsfoot.* In locis humidis & ubi aquæ ſubſunt. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 259.

Notæ Tuſſilaginis ſunt flores folia antevertentes & brevi marceſcentes, in ſingulis cauliculis ſinguli, radiati: folia ſubrotunda, ſubtus incana.

Lanuginem pronæ foliorum ſuperficiei adnaſcentem abundunt Hiberni, & aſſervant pro fomite ad ignem concipiendum. D. *Sherard.*

Thoracica eſt inſignis. Folia recentia temperatis prorima ſunt, unde extrinſecus impoſita, ulceribus, calidis inflammationibus, ut & Eryſipelati proſunt, ſiccata verò modicè acria & calida evadunt. Eorum fumus ore hauſtus ad modum Nicotianæ tuſſi, orthopnœæ, vomicíſque pectoris conducit. Ad eoſdem affectus paratur Syrupus ex ſucco foliorum recentium, conſerva, tabellæ & eclegmata.

§. Petaſites *Ger.* vulgaris *Park.* major & vulgaris C.B. vulgaris rubens, rotundiore folio *J.B. Butter-bur, Peſtilence-wort.* In humidis propè fluminun ac lacuum ripas.

Notæ hujus ſunt flores folia antevertentes in eodem caule plures in thyrſum diſpoſiti, nudi, brevi cum caulibus exreſcentes. Folia ſubrotunda Bechii, ſed majora. Vires vide *Hoſt. noſt.* p. 260.

Radix

Radix inſigniter amara eſt, ſudorifica & alexipharmaca in peſte, unde Germanis *Peſtilent Wurtz* dicitur. Commendatur etiam in lipothymia uterina, ſpiritûs difficultate, tuſſi, aſthmate. Extrinſecùs ad bubones & ulcera maligna.

§. Conyza eſt herba odorata, hirſuta & glutinoſa, foliis integris, flore radiato.

1. Conyza media *Ger.* media Aſteris flore luteo, vel tertia Dioſcoridis *C. B.* media Matthioli, flore magno luteo, humidis locis proveniens *J. B.* Herba Dyſenterica *Cat. Altdorf. Middle Fleabane.* In aquoſis & ad rivos.

Loco natali, floris amplitudine, odore ſaponis à reliquis Conyzis diſtinguitur.

An. 2. Conyza minor *Matth.* minima *Ger. emac.* mediæ minor ſpecies, flore vix radiato *J.B.* minore flore globoſo *C.B. Small Fleabane.* In locis ubi per hyemem aquæ ſtagnârant. Parvitate ſua & floribus vix radiatis à præcedente facilè diſtinguitur, cum quo convenit floribus poſt natis ſupra primigenios eminentibus, ramulis ſcil. quorum faſtigiis inſident medio caule altiùs aſſurgentibus, ut in Gnaphalio vulgari.

An. q. 3. Conyza foliis laciniatis *Ger. emac.* aquatica laciniata *C. B.* helenitis foliis laciniatis *Park. Jagged marſh Fleabane. In the Fen ditches about* Marſh *and* Chattereſs *in the Iſle of* Ely: *alſo in the ditches about* Pillin-moſs *in* Lancaſhire *plentifully; and in the marſhy places about* Aberavon *in* Merionethſhire *in* Wales.

Variat interdum foliis integris ſeu non laciniatis, quæ fortaſſe Conyza helenitis mellita incana Lobelii. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 263.

Foliis laciniatis à reliquis Conyzis differt, & ad Jacobæam accedit.

§. Aſter nobis cenſetur Herba flore compoſito in pappos abeunte, inodora, foliis integris & indiviſis, innoxia.

1. Aſter maritimus flavus, *Crithmum Chryſanthemum* dictus. Crithmum chryſanthemum *Park. Ger.* maritimum flore Aſteris Attici *C. B.* marinum tertium Matthiolo, flore luteo Buphthalmi *J. B. Golden-flowered Sampire.* In maritimis, ſed non ità frequens. *I have obſerved it on a Marſh near* Hurſt-Caſtle *over againſt the Iſle of* Wight *plentifully; on the Rocks at* Llandwyn *in* Angleſey; *and on the bank of the River juſt above* Fulbridg *at* Maldon *in* Eſſex *found by Mr.* Newton. Folia huic craſſa, in extremo inciſa.

2. Aſter

2. Aſter maritimus cœruleus, *Tripolium* dictus. Tripolium majus & minus *J. B.* vulgare majus & minus *Ger.* majus ſive vulgare, & minus *Park.* majus cœruleum & minus *C. B.* cùm enim non aliter quàm magnitudine differant, non eſt cur ſeparem. *Sea-Starwort, the greater and leſſer.* In ſalſis maritimis ubique. Tripolium flore nudo circa Briſtolium copioſum obſervavi.

9. 3. Jacobæa Pannonica folio non laciniato *J. B.* anguſtifolia *Ger. emac.* anguſtifolia Pannonica non laciniata *Park.* montana lanuginoſa anguſtifol. non laciniata *C. B.* *Mountain Ragwort with an undivided leaf.* On Gogmagog-Hills, Newmarket-Heath, the Devil's-Ditch, *and other like places.* In Hiſ. noſt. Jacobæam montanam non laciniatam noſtratem à Pan. non. folio non laciniato ſeparavimus, ſed malè.

§. Conyza cœrulea acris *C. B. Ger. emac.* odorata cœrulea *Park.* Senecio ſive Erigeron cœruleus, aliis Conyza cœrulea *J. B. Blue-flowered ſweet Fleabane.* In ſterilioribus & ficcioribus paſcuis frequens oritur. Ad Aſteres vel Conyzas referri poteſt.

Conyza annua, acris, alba, Linariæ foliis Boccon. Circa Londinum, & aliis in locis frequens occurrit, ſed certè non Indigena; hoc copiæ ſeminis pappeſcentis debetur, quod facilè vento hùc illuc impellitur. Ex obſervatione D. *Tancr. Robinſon*, M. D.

Subſtratu ſuffituque venenatas beſtiolas culices puliceſque abigere & necare creditur.

An. §. Carlina ſylveſtris *J. B.* ſylv. maj. *Ger. Park.* Cnicus ſylveſtris ſpinoſior *C. B.* *The common wild Carline-Thiſtle.* In paſcuis ficcioribus & ericetis frequens habetur.

Annua eſt, caule ſingulari hirſuto, florum ſtaminibus fuſcis.

Q. An & quomodo Cnicus ſylv. ſpinoſior alter flore aureo perennis *Hort. Reg. Pariſ.* differat ab Acacna ſive Acorna altera Apula *Col.*? Nos in Gallia Narbonenſi, Italia & Sicilia non longè à mari copioſè provenientem obſervavimus Carlinæ ſylv. ſpeciem radice perenni; caule multiplici, rubente, glabro; floris diſco luteo, barbulis aureis; quam pro Cnico ſylv. ſpinoſiore altero flore aureo, perenni *Cat. Pariſ.* prædicto habemus; eundem etiam fuiſſe cum Acarna altera Apula *Col.* in Hiſtoria noſtra ſuſpicati ſumus: verùm multitudo caulium in noſtra floréſque majores contrarium ſuadent.

D. *Plukenet*

D. *Plukenet* Carlinam ſylv. *Cluſ.* pro Carlina noſtra ſylveſtri ſpontanea habet, quanvis icon plantæ non bene reſpondeat: noſtrum autem Cnicum ſylv. ſpinoſiorem aureum perennem pro Heracantha. *Tab.* ic. 697. Heracantham *Tab.* pro Cnico ſylv. ſpinoſiore polycephalo *C. B.*

§. Helenium *Ger.* vulgare *C. B.* Helenium ſive Enula campana *Park. J. B. Elecampane.* In pratis & paſcuis humilioribus, ſed rariùs. Partium omnium magnitudine, radicis etiam ſapore amaro & aromatico à reliquis pappoſis interifoliis differt. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 273.

§. Virga aurea *Ger.* aurea vulgaris *Park.* aurea 4. ſive anguſtifolia minùs ſerrata *C. B. Golden Rod.* In ericetis & monoſis ſylvis ac ſaltubus. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 278. Cæterum Virga aurea Aſteris ſpecies videtur floribus parvis aureis, floribus ſimul in ſummis caulibus in thyrſos aut corymbos umbellaſve congeſtis.

2. Virgæ aureæ ſive Solidagini anguſtifoliæ affinis, Linnæa avis Dalechampii *J. B.* Conyza paluſtris *Park.* paluſtris ſerratifolia *C. B. Marſh Golden Rod or Conſound, by ſome Marſh Fleabane or Birds-tongue.* In foſſis paluſtribus earúmque aggeribus in inſula Elienſi, ſed rariùs. *We obſerved it near* Stretham-Ferry.

3. Virga aurea montana, folio anguſto ſubincano, floſculis conglobatis. *Narrow-leaved Mountain Golden-Rod with a hoary leaf and conglobate flowers.* In paſcuis ad ſummitatem montis *y Glydder* copioſé. An vero ſpecies diſtincta ſit à vulgari, an potiùs ejuſdem varietas ulteriori examini relinquimus, D. *Lhwyd?*

4. Virga aurea maxima radice repente D. *Bobart.* aurea latifolia ſerrata *C. B.* aurea ſerratis foliis *Park.* aurea Arnoldi Villanovani *Ger.* aurea, ſive Solidago Saracenica latifolia ſerrata *J. B. Broad-leaved indented Golden-rod. Found plentifully growing by the ſide of a ſmall River between* Wells *and* Glaſſenbury *by Mr.* Bobart.

Vulneraria eſt celeberrima intrinſecùs & extrinſecùs adhibita, ipſi etiam Solidagini Saraſenicæ præferenda: lithontriptica diureticáque non è poſtremis omnium conſenſu. Aſtringit inſuper, proinde diarrhœæ, dyſenteriæ & ſanguinis expuitioni medetur.

§. 1. Gnaphalium montanum album *Ger.* montanum fr
Pes cati *Park.* montanum 1. ſeu montanum flore rotundi
C. B. Piloſella minor quibuſdam, aliis Gnaphalii genus J.
Mountain Cudweed, or Catsfoot. On Newmarket-Heath *ne*
from Botteſham-Beacon *plentifully: alſo on* Bernak-Heath
Lincolnſhire, Ingleborough-Hill *in* Yorkſhire, Plimlim
in Wales, *and many others.*

2. Gnaphalium Americanum *J. B. Ger.* Americanum
tifolium *C. B.* Argyrocome ſeu Gnaphalium American
Park. parad. American Cudweed or live ever. In prato pr
Bocking vicum agri Eſſexienſis à D. *Dale* copiosè naſcens,
per multos annos durans obſervatum; ſpontaneum tam
ob loci natalis diſtantiam non auſim aſſeverare.

3. Gnaphalium ad Stœchadem citrinam accedens J.
An Gnaphalium Plateau ſecundum *Cluſ? In the Iſle of* Jer
on dry banks and Walls very common. *Mr.* Sherard.

Tres plantæ præcedentes quamvis Gnaphalia vulgò
ſolent, Heliochryſi potiùs ſpecies cenſendæ ſunt; quib
cum foliis florum marginalibus exuccis & lucentibus c
veniunt.

§. Jacobæa à cæteris pappoſis non lacteſcentibus foliis l
niatis, floribus flavis radiatis, in umbellas digeſtis differt.

1. Jacobæa vulgaris *J. B.* vulgaris major *Park.* vulg
laciniata *C. B.* Jacobæa *Ger.* *Common Ragwort, Seggrum.*
paſcuis, præſertim humidioribus, ſinque incultis & ad
paſſim. Flore nudo copioſiſſimè naſcens in ſabuloſis pr
littus, tribus vel quatuor milliaribus à *Dregheda*; adeò
mille plantis vix unum flore radiato reperies. D. *Sherard.*

2. Jacobæa Senecionis folio incano perenne. An Jacob
vulgaris minor *Park? Hoary peremial Ragwort, with Grou*
leaves. In paſcuis, præſertim inter vepres, ſinque ſep
aggeribus.

3. Jacobæa latifolia paluſtris ſive aquatica. An Jacob
latifolia *J. B?* An Pannonica latifolia *ejuſdem?* i. e. latifol
Ger. latifolia Pannonica prima *Park.* Alpina laciniata fl
Buphthalmi *C. B. Broad-leaved Marſh, or Water-Ragwort.*
foſſas & in aquoſis ubique.

Foliis latioribus & pæne integris; floribus in ſumm
caulibus paucioribus & magis ſparſis, locóque natali à p
cedentibus differt.

Ad vulnera & ulcera ſordida & inveterata à recentioribus commendatur. Ad dolorem iſchiadicum alióſque inveteratos in unguentis uſurpatur. *Ger.*

§. Senecio à Jacobæa, quacum foliis laciniatis convenit, floribus nudis ſeu non radiatis diſtinguitur. *Senecio.*

An. 1. Senecio vulgaris *Park.* minor vulgaris *C. B.* vulgaris ſive Erigeron *J. B.* Erigeron *Ger. Common Groundſel, or Simſon.* In locis cultis, arvis, hortis, areis ubique. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 290.

An. 2. Senecio hirſutus viſcidus major odoratus *J. B.* incanus pinguis *C. B.* fœtidus *Park.* Erigeron tomentoſum *Ger. emac. Cotton Groundſel, or ſtrong-ſented Groundſel.* In arenoſis paſſim. *On the Fen-banks in the Iſle of* Ely *plentifully.*

Succus vel decoctum cum uvis Corinthiacis leniter purgat per vomitum. Uſus ejus eſt in cholera, ictero, intemperie calida hepatis, lumbricis, iſchiadico dolore, febre tertiana, &c. Extrinſecus in mammis inflammatis, ſcabie capitis, ſtrumis, dolore ventriculi, urina remorata, arthritide, vulneribus. *Schrod.*

§. Baccharis Monſpelienſium *Ger. Park.* Conyza major Matthioli, Baccharis quibuſdam *J. B.* Conyza major vulgaris *C. B. Great Fleabane, or Plowmans Spikenard.* In montoſis & ſiccioribus ſecus vias & in aggeribus. Serius & ſub Autumnum floret ſeménque maturat.

Floribus nudis, foliis integris, odoratis, ſapore acri & amaro, necnon magnitudine ſua à reliquis hujus generis diſtinguitur. De hujus viribus nihil certi traditur.

§. Eupatorium Cannabinum *Park. C. B.* cannabinum mas *Ger.* adulterinum *J. B.* Avicennæ creditum *Geſn.* Herba S. Kunigundis *Trag. Common Hemp-Agrimony or Dutch Agrimony.* Ad fluminum & rivulorum ripas, ſcrobium & ſtagnantium aquarum margines. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 293. *Eupatorium Cannabinum*

Foliis digitatis, floribus nudis purpureis à congeneribus differt.

Græcorum Hepatica nobiliſſima imprimis audit, unde in Hydrope, cachexia, ictero usûs eſt creberrimi; in uſu etiam eſt in catarrhis, tuſſi menſibúſque retentis. Vulneraria inſuper cenſetur. Extrinſecus adhibetur ſæpiſſimè in balneis & lotionibus.

Siccatæ pulvis in vehiculo idoneo exhibitus à Riverio pl
rimùm commendatur in mictu involuntario, nec præter n
tionem, ſiquidem aſtringat ſatis validé. D. *Hulſe.*

Avicennæ Epaticum eſt ac vulnerarium. Uſus præcip
cachexia, catarrhis & tuſſi, inque urina & menſibus reten
Radicibus vim purgativam ineſſe ſatis validam experim
to proprio didicit Geſnerus. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 293.

§. Gnaphalio folia tomento obducta, ut nomen indic
flores nud., floſculis eos componentibus præ parvitate
conſpicuis.

1. Gnaphalium maritimum *C. B.* maritimum multis
marinum *Ger.* marinum ſeu Cotonaria *Park.* *Sea-cudweed*
Cotten-weed. *We found it plentifully on the Sand near* Aber
ney-Ferry *in the Iſle of* Angleſey, *where the common people*
it Calamus aromaticus; *alſo on the gravelly ſhore between* P
ſans *and S.* Michael's *Mount in* Cornwal. Foliis latis in
tundum deſinentibus, floribus ſpecioſis, odore aromatico,
loco natali à reliquis Gnaphaliis abundè diſtinguitur. *I*
informed by my Honoured Friend Dr. Plukenet, *that* Jac. Brey
in his Prodromus, *affirms this Plant to have ſolid Seed, ſo tha*
doth not properly belong to this place, but is to be removed t
Corymbiferous *Tribe.*

2. Gnaphalium Anglicum *Ger.* Anglicum vulgare m
Park. ejuſdémque majus Germanicum. Gnaph. maju
guſto oblongo folio, & majus anguſto oblongo folio alte
C. B. Nam & ipſe hoc, inquit, cùm à priore parum diffe
qui voluerit idem dicat. Gnaphalium rectum *J. B.* *L*
leaved upright Cud-weed. In paſcuis ſolo arenoſo & inter
niſtas non infrequens eſt. Staturâ elatiore, caulibus re
foliis longis, capitulis ſecundum caules è foliorum alis e
tibus ab aliis diſcretu facile eſt.

An. 3. Gnaphalium minus ſeu Herba impia *Park.* vul
majus *C. B.* Germanicum. *J. B.* Filago ſeu Herba impia
Common Cudweed. In ſiccioribus, ſterilioribus & viis pub
paſſim. Globulis è pluribus floribus coaggeſtis, iſſque
in ſummis ramulis ſunt ſupra medium quod in ſuprem
le eſt altiùs aſcendentibus à reliquis diſtinguitur.

Minus; *Herba impia* dictum, Anglis *Cudweed*, quod
minantibus rumen amiſſum revocet: Northumbris *Chafe*
quòd ad interrigines valet. Aſtringit & ſicc. unde hæm
rhagiæ cujcunque, diarrhœæ & fluxui omni alvi, uteri,
mederu

medetur: contusa & oleo coacta ad livores, contusiones, cæsa & verbera utilis est. Aqua destillata ad cancrum præcipuè mammarum commendat Dodonæus.

Montani seu Pedis cati syrupus peculiari proprietate pulmonum exulcerationi & sanguinis expuitioni conferre statuitur.

An. 4. Gnaphalium minimum *J. B.* item Gnaphalium vulgare tenuifolium *ejusdem.* Filago minor *Ger.* Gnaphalium minus repens *C. B.* malè, non enim repit sed erigitur. *The least Cudweed.* In arenosis & glareosis, nec rarò inter segetes. Parvitate sua, & florum globulis minoribus, æque paucioribus flosculis compositis à præcedente differt.

An. 5. Gnaphalium parvum ramosissimum foliis angustissimis polyspermon *Hist. nost. Small narrow-leaved Cudweed, very much branched, and full of Seed. Among Corn in sandy grounds about* Castle-Heveningham *in* Essex *plentifully. Mr.* Dale.

An. 6. Gnaphalium longifolium humile ramosum, capitulis nigris *nobis.* An Gnaphalio vulgari similis *J. B?* vulgare sive 2. *Ger?* medium *C. B?* Filago minor *Park. Black-headed, long-leaved, low, branched Cudweed.* In scrobibus siccis & locis ubi per hyemem aquæ stagnârant.

GENUS SEXTUM.

Herbæ flore ex flosculis fistularibus composito, sive Capitatæ.

§. CArduus foliis aculeatis seu spinosis à reliquis capiratis differt. Est vel foliis integris, spinulis mitioribus & minùs pungentibus, Cirsium dictus, cujus duæ in Anglia species habentur, à nobis observatæ, alias duas D. *Lhwyd* adjecit, vel foliis laciniatis, spinulis crebrioribus & rigidioribus obsitis.

1. Cirsium Anglicum *Ger. emac. Lob.* Anglicum primum *Park.* Anglicum radice Hellebori nigri modo fibrosa, folio longo *J. B.* majus singulari capitulo magno, vel incanum variè dissectum *C. B.* perperam, cùm nec capitulo magno sit, nec foliis variè dissectis. *The English soft or gentle Thistle.* In palustribus frequens Junio mense floret. Radice est reptatrice.

2. Cirſium Britannicum Cluſii repens *J. B.* aliud Ang
cum *Park.* ſingulari capitulo ſquamato vel incanum alter
C. B. The great Engliſh ſoft or gentle Thiſtle or Melancholy Thi
Folia huic ſupernè virent, ſubtus albicant. Magnitud
ſua à præcedente diſtert. In montoſis agri Eboracenſis
Weſtmorlandici reperitur; necnon in monte *Snowdon* C
briæ.

3. Cirſium humile montanum Cynogloſſi folio polyan
mum. An Carduus mollis Helenii folio *Park?* In ſum
rupibus Arvoniæ, v. g. *Clogwyn y Garnedh yſcolion duon,*
Carduus mollis folio Lapathi Cluſii huic perſimilis eſt,
quod folia ſint ſubtus incana & ad baſin latiora D. *Lhwyd.*

4. Cirſium montanum polyanthemum Salicis folio ang
denticulato. Hanc prioris varietatem potiùs quàm ſpec
diſtinctam tantùm non ſuſpicor: alii diligentiùs confer
Juxta rivulum in rupe *Rhiw'r Glyder*, ſupra lacum *Llyn y C*
prope *Lhan-beris* in Arvonia. *Idem.*

Cardui ſpinis crebrioribus & rigidioribus.

An. 1. Carduus nutans *J. B.* Cirſium tertium, tou
ſtirpe magis ſpinoſum *Dod.* Carduus moſchatus *Ger.* moſc
tus capite nutante magno. *Musk-Thiſtle, with a bending h*
In incultis & requietis agris.

An. 2. Carduus caule criſpo *J. B.* polyacanthos *Park.*
lyacanthos primus *Ger. emac.* Aculeoſa Gazæ *Ad.* & Po
cantha *Tab.* ex ſententia Johnſoni, *Thiſtle upon Thiſtle.*
aggeribus foſſarum ad ſepes & inter vepres. Caule elat
& capitulis minoribus vix nutantibus à præcedente di
guitur.

An. 3. Carduus ſpinoſiſſimus capitulis minoribus *P.B.*
lyacanthos Theophraſti *Lugd.* polyacanthos ſecundus
emac. ſylveſtris 3. *Dod.* An Carduus Acanthoides *J.B?* *Wa*
Thiſtle with ſmall Flowers. In aggeribus foſſarum & locis
deratis, non tamen valdè frequens. Folia ad radicem pra
erumpentia Cardui lactei aliquatenus ſimilia ſunt: Flo
parvi, pallidè purpurei, in ſummo caule conferti.

An. 4. Carduus paluſtris *C. B. Park.* polyacanthos 3. G
emac. An Onopyxos alter *Lugd?* *Marſh-Thiſtle.* In paluſt
bus & pratis humidis oritur, humanam altitudinem ſup
rans, quibus notis à congeneribus ſatis diſtinguitur.

5. Cardu

5. Carduus vulgatiſſimus viarum *Ger.* ceanothos ſive viarum & vinearum repens *Park.* vinearum repens folio Sonchi *C. B.* item Carduus in avena proveniens *ejuſdem*: ſerpens levicaulis *J. B. Common Way-Thiſtle, or rather creeping Thiſtle.* In arvis nimis frequens, nec rarus in paſcuis & ad vias. Profundè ſub terra repit; quâ notâ ab aliis congeneribus facilè diſtinguitur.

6. Carlina acaulis minore purpureo flore *C. B.* acaulis minor purpureo flore *Ger. emac.* acaulis Septentrionalem *Park.* Chamæleon exiguus Tragi *J. B. Dwarf Carline-Thiſtle.* In montoſis ſiccioribus & petroſis locis. Caulis brevitate ſatis innoteſcit.

An 7. Carduus lanceatus *Ger.* lanceatus latifolius *C. B.* lanceatus latifolius ſeu major *Park.* lanceolatus ſeu ſylveſtris Dodonæi *J. B. Spear-Thiſtle.* In incultis & ad ſepes ubique ferè. Hujus notæ capitula magna, foliorum laciniæ extremæ in longos mucrones productæ.

An. 8. Carduus tomentoſus Corona fratrum dictus *Park.* item Carduus tomentoſus Anglicus *ejuſdem.* Carduus capite tomentoſo *J. B.* eriocephalus *Ger. emac.* ejuſdémque Card. globoſus capitulo latiore. Carduus capite rotundo tomentoſo *C. B.* ejuſdemque Carduus tomentoſus capitulo majore. *Woolly-headed Thiſtle.* In montoſis, interdum & campeſtribus. Concinna foliorum diviſura & capitulis tomentoſis à priore differt, quò etiam multo rarior eſt.

An. 9. Carduus Mariæ *Ger.* Mariæ vulgaris *Park.* Marianus ſeu lacteis maculis & lineis notatus *J. B.* Carduus albis maculis notatus vulgaris *C. B. Common Milk-Thiſtle or Ladies-Thiſtle.* Ad agrorum margines & in aggeribus foſſarum.

An. 10. Carduus Mariæ hirſutus non maculatus, n. d. *P. B. Ladies Thiſtle without ſpots. Shewn me near* Clarkenwel *by Mr.* George Horſenell.

An. 11. Carduus tomentoſus, Acanthium dictus, vulgaris; Acanthium vulgare *Park.* album *Ger.* ineptè, ſi à floris colore, qui plerunque purpureus eſt. Spina alba ſylveſtris Fuchſio *J. B.* Spina alba latifolia tomentoſa ſylveſtris *J. B. Common Cotten-Thiſtle.* Ad vias & in incultis. Tomento candicante quo tota planta obducta eſt, à reliquis Carduis noſtratibus ſatis diſtinguitur.

An. 12. Carduus ſtellatus *Ger. Dod.* ſtellatus ſeu Calcitrapa *J. B.* ſtellatus, ſeu Calcitrapa vulg. *Park.* ſtellat. 3. ſeu ſtellat. foliis Papaveris erratici *C. B. Star-Thiſtle.* Juxta vias publicas & in ſterilioribus.

An. 13. Carduus ſtellatus luteus foliis Cyani *C. B.* Solſtitialis *Ger.* Solſtitialis Dodonæi *Park.* Spina Solſtitialis *J. B.* Barnaby's *Thiſtle. By the Hedges not far from* Cirenceſter Gloceſtſhire. D. *Bobart.* Jaceæ potius quàm Cardui ſpecies cenſenda eſt tum hæc, tum præcedens planta.

Folia tenera demptis aculeis oleribus non incommodè adduntur. Decoctum foliorum confert hydropicis, ictericis & nephriticis. *Matth.* aqua deſtillata pleuriticis. *Trag.* Semen in emulſionibus usûs eſt crebri ad pleuritidem & lateris paſſiones.

Cardui cujuſcunque ſemen diureticum eſt.

An. §. Carthamus ſive Cnicus *J.B. Ger.* Cnic. ſativus *C. B. Baſtard-Saffron, or Saf-flower.* In agris ſeritur.

§. Serratula *J. B. C. B.* purpurea *Ger.* vulgaris flore purpureo *Park. Saw-wort.* In ſylvis & pratis frequens. Folia non ſpinoſis à Carduo, iiſdem ſerratis à Jacea differt.

Vulneraria eſt, ulcera mundat & carne replet, hæmorrhoidum dolores mulcet, enterocelas ſanat.

An. §. Bardana major *Ger.* vulgaris major *Park.* Perſonata ſive Lappa major aut Bardana *J. B.* Lappa major Arctii Dioſcoridis *C.B. Great Burdock, Clot-burr.* Hujus notæ ſunt capitula ſquamata, lappacea ob ſquamarum ſcil. mucrones uncos; folia ampliſſima, unde & Perſonata dicta eſt. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 332.

2. Bardana major altera *Ger.* major lanuginoſis capitulis *Park.* altera cum capitulis villoſis *J. B.* Lappa major montana capitulis tomentoſis ſeu Arctium *C. B. Woolly-headed Burdock.* Hujus vires vide *Hiſt. noſt.* p. 332. D. *Doody* Perſonatam alteram cum capitulis villoſis *J. B.* differre credimat à vulgari Bardana capitulis tomentoſis (quæ ad vias frequens eſt) capitulis minoribus, rotundioribus, & copioſiore tomento intertextis. Nos etiam Perſonatam ex ſemine D. *Doody* accepto ortam coluimus, & à Bardana vulgari capitulis tomentoſis diverſam agnoſcimus. Duæ ergo ſpecies ſunt Perſonatæ capitulis tomentoſis, *altera* montana capitulis magis tomentoſis, quam juxta *Halifax* oppidum olim obſervâmus memini; *altera* vulgaris capitulis minùs tomentoſis, ad vias & in locis ruderatis paſſim.

Radi

Radix pulmonica cenſetur, diuretica, diaphoretica, ſiccat, exterget, ſubaſtringit. Hinc convenit in aſthmate, calculo, expuitione ſanguinis, vulneribus inveteratis, tumore lienis, inque Arthriticis morbis, quibus peculiari proprietate conferre ſtatuitur. *Schrod.*

Folia extrinſecus imponuntur vulneribus inveteratis, articulis luxatis, ambuſtis, &c.

Caules deraſo cortice antequam lappæ gignantur crudi cocti que mandi cœpere *P. Lauremberg.* qui validam vim calculum frangendi, augendi ſemen, excitandi Venerem eis attribuit.

Semen inſigne lithontripticum habetur in pulverem comminutum, & in Zythogalo potum.

§. Cyani notæ ſunt Folia non ſpinoſa, capitula lævia, floſculi marginales minùs profunde diſſecti, ore in latum expanſo, ut infundibulum fere imitentur.

An. Cyanus *J. B.* minor vulgaris *Lob. Ger. Park.* Cyanus ſegetum *C. B. Blue-bottles.* Inter ſegetes.

Cyanus in hortis ſata & culta non ſolùm flores edet cæruleos aut albos, ſed & purpureos & carneos & varios ſeu albos medio purpureo aut cæruleo aut carneo. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 322.

Flos ejuſque aqua deſtillata utilis eſt in oculorum inflammationibus, rubedine, lippitudine: eorundem [florum] ſuccus inſtillatus valet ad putrida ulcera; pulvis aſſumptus ad morbum regium; quod veriſimile eſt, cùm partium tenuium ſint, & tincturam facile communicent infuſi in quocunque liquore, ut v. g. aquâ communi, ſpiritu vini, &c.

§. Jacea à Cyano differt figurâ floſculorum ex quibus totalis flos componitur, profundiùs ſci. in longas & anguſtas lacinias diviſis.

1. Jacea major *Ger.* itemque ſcabioſa flore purpureo *ejuſdem.* Jacea nigra vulgaris laciniata *Park.* Scabioſa major ſquamatis capitulis *C. B.* item Scab. major altera ſquamatis capitulis ſeu Jacea rubra latifolia laciniata *ejuſdem.* Centaurium collinum Geſneri flore purpureo *J. B. Great Knapweed or Matfellon.* Inter ſegetes. Variat interdum floris colore albo.

2. Jacea nigra *Ger.* nigra vulgaris *Park.* nigra vulgaris capitata & ſquamoſa *J.B.* nigra pratenſis latifolia *C.B. Knapweed or Matfellon.* Poſt mediam plerunque æſtatem floret; eſtque in paſcuis nimis frequens. In

In occidentali Angliæ parte hujus varietas occurrit nec minùs frequens quàm vulgaris, flore Jaceæ majoris, hoc eſt cum limbo ſeu circulo floſculorum majorum & longiorum in margine. Cyani in modum.

Hujus varietatis aliam adhuc varietatem obſervavit nobiſque oſtendit Tho Williſellus cum flore pleno, cujus flos totus componitur ex ejuſmodi floſculis ſpecioſis. Hæc etiam variat interdum floris colore albo.

Scabioſæ ut figurâ ſic viribus affinis videtur.

GENUS SEPTIMUM.

Herbæ flore compoſito diſcoide, ſeminibus pappo deſtitutis, Corymbiferæ *dictæ.*

An. §. 1. CHryſanthemum ſegetum *Ger. emac.* ſegetum noſtras *Park.* folio minùs ſecto, glauco *J. B.* Bellis lutea foliis profundè inciſis major *C. B. Corn-Marigold.* Inter ſegetes frigidiorum regionum frequens æſtuoſis tractibus rariùs.

An. 2. Chryſanthemum ſegetum noſtras folio glauco multi-ſciſſo major, flore minore. *The leaf almoſt as much cut, and as variouſly as the firſt Cretick kind of* Cluſius, *but glaucous, and the flowers not half ſo big. In corn-fields near* Glaſtenbury, *but very rarely.* D. *Plukenet.*

Fortè hæc ſpecies eſt quam intelligit D. Hermannus titulo Chryſanthemi ſegetum, facie Bellidis ſylveſtris, foliis glaucis Papaveris hortenſis inſtar, profundè inciſis, majus. *Cat. Hort. Lugd. Bat.*

§. Buphthalmum vulgare *Ger.* Dioſcoridis *C. B.* Matthioli, ſive vulgare Millefolii foliis *Park.* Chamæmelum Chryſanthemum quorundam *J. B. Common Ox-eye. I found this on a bank near the River* Tees, *not far from* Sogburn *in the Biſhoprick of* Dureſm. Folia huic Millefolii ferè, flos Chryſanthemi.

§. Ptarmica

§. Prarmica *Ger.* vulgaris *Park.* vulgaris folio longo ſerrato, flore albo *J. B.* Dracunculus ſerrato folio pratenſis *C. B.* *Sneezwort, Baſtard-Pellitory,* nonnullis *Gooſe-tongue* i. e. Lingua Anſerina, à foliorum forma. Florum barbulæ medio diſco concolores ſunt: color autem albus: locus paluſtris aut pratenſis humidior. Invenitur flore pleno.

§. Millefolium vulgare *Park.* vulgare album *C B.* terreſtre vulgare *Ger.* Mil. Stratiotes pennatum terreſtre *J. B.* *Common Yarrow or Milfoil, and in ſome places Noſe-bleed.* Ubique in paſcuis.

Millefolium vulgare purpureum in paſcuis frequens ſolo floris colore à præcedente differt, ideóque ſpecies diverſa cenſenda non eſt. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 346.

Millefolii notæ ſunt flores in umbellæ formam diſpoſiti, barbulis medio diſco concoloribus; folia tenuiſſimè diſſecta.

§. Bellis ſylv. minor *C. B.* minor ſylv. ſimplex *Park.* minor 4. ſeu ſylveſtris, & 5. ſeu ſylveſtris altera *Ger.* minor ſylveſtris ſpontanea *J. B.* *Common Wild Daiſie.* In pratis & paſcuis per totum annum floret.

Florum barbulæ diverſi à medio diſco coloris; caules nudi monanthes hanc à reliquis diſtinguunt. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 349.

Vulnerarium eſt inſigne ſeu exteriùs in emplaſtris & fomentis, ſive interiùs vulnerariis potionibus ſucco immiſto.

Radices exteriùs ad ſtrumas & ſcrophulas optimo ſucceſſu uſurpantur: in lacte decoctæ & catellis exhibitæ impediunt nè creſcant.

Mulierculis noſtratibus uſitatum eſt herbam cum floribus ad alvum laxandam exhibere. *Schrod.*

2. Bellis major *J.B. Ger.* major vulgaris ſeu ſylveſtris *Park.* major ſylv. caule folioſo *C. B.* Conſolida media vulnerariorum *Lob.* Buphthalum *Dod.* *The great Daſie or Ox-eye.* In pratis & paſcuis, non rarò & inter ſegetes.

Caules huic folioſi, ramoſi, flores ſpecioſi, albi, diſco medio luteo, folia non laciniata, ſerrata.

Herba integra [caules, folia & flores] in Zythogalo decocta & pota adverſus aſthma, phthiſin, orthopnœam inſigne remedium cenſetur. In vulneribus & rupturis utilis eſt, in potu bibita, vel emplaſtri modo impoſita.

An. §. 1. Cha-

An. §. 1. Chamæmelum *Ger.* quoad iconem, nam descriptio est Chamæmeli nobilis seu Romani, vulgare *Park.* qui vulgare cum nobili confundit. Vulgare leucanthemum Dioscoridis *C. B.* vulgare amarum *J. B.* In locis cultis & inter segetes.

A Cotula fœtida differt quòd odore careat, quódque caule elatiore & majore sit foliis viridioribus & in tenuiora segmenta dissectis: à Chamæmelo Romano odoratissimo, quòd recto caule assurgat, quodque annuum sit & odore careat.

2. Chamæmelum odoratissimum repens flore simplici *J. B.* nobile seu odoratius *C. B.* Romanum *Ger.* Parkinsonus Chamæmelum odoratius seu Romanum in hortis nostris cultum, & *Chamomide* vulgò dictum pro Chamæmelo vulgari habet, cùm tamen Turnerus eum docere potuisset, Chamæmelum illud, quod in Anglia tam frequens habetur, ut non solùm hortense sit, verùm etiam supra Londinum sponte exeat in planitie Richmondiana & Brantfordiana, omniúmque copiosissimè in Hounsleiana, Romanum esse, non vulgare. *Sweet-scented creeping Camomile*, nostratibus simpliciter *Camomile* dictum. In pascuis uliginosis. *In* Cornwal *so plentifully that you may scent it all along as you ride.* Horum vires vide *Hist. nost.* p. 354.

An. 3. Chamæmelum fœtidum. *C. B.* Cham. fœtidum seu Cotula fœtida *J. B.* Cotula fœtida *Ger. Park. Stinking May-weed.* Chamæmelum inodorum seu Cotulam non fœtidam *J. B.* & aliorum, cùm solo narium judicio à Cotula fœtida discernenda sit, ut affirmat *J. B.* non est cur diversam speciem statuamus. Cæterùm varietatem hanc in Anglia nondum observavi; nam quam pro eâ olim habui, Chamæmelum vulgare amarum esse postea deprehendi.

Chamæmeli notæ sunt Folia tenuiter incisa; Flores spari ampli, barbulis albis discum luteum ambientibus.

Digerit, laxat, emollit, mitigat dolorem, menses & urinam ciet: eapropter usûs insignis est in dolore colico, in cruciatibus spasmi flatulenti, & convulsionibus. Extrinsecus ejus usus in paregoricis, emollientibus, maturantibus, cataplasmatis, clysteribus, &c. *Schrod.*

Inter omnes plantas quotquot in balnea contra calculum recipiuntur, nihil floribus Chamæmeli efficacius: quin & decoctum intro assumptum adversus eum commendatur. *V. Simon. Paulli Quadrip. Botan.*

Chamæmelum

Chamæmelum nobile potentiùs calefacit & attenuat, digerit etiam & rarefacit; remiſſius verò emollit ac dolores mitigat. Succi hujus cochlearia duo vel tria cum guttulis aliquot ſpiritus vitrioli in juſculo exhibita, in febre intermittente cujuſcunque generis paroxyſmum plerunque auferunt.

§. Matricaria *Ger.* vulgaris *Park.* Matricaria vulgò, minus Parthenium *J. B.* Parthenium I. ſeu Matricaria vulgaris *C.B. Feverfew.* Ad ſepes & in locis ruderatis. Vires vid. 357. Matricariæ notæ ſunt Flores velut in umbella, barbulis albis diſcum medium luteum ambientibus: Odor gravis.

An. §. 1. Eupatorium cannabinum fœmina *Ger.* aquaticum duorum generum *Park.* 2. ſeu Cannabina aquatica folio tripartito diviſo *C. B.* Verbeſina ſeu Cannabina aquatica flore minùs pulchro, elatior & magis frequens *J. B. Water-Hemp-Agrimony with a divided Leaf.* In paluſtribus & aquoſis, ubi aqua ſtat aut reſidet.

An. 2. Eupatorium aquaticum folio integro *Park.* Eupat. cannabinæ fœminæ varietas altera *Ger. emac.* Cannabina aquatica folio non diviſo *C. B.* Verbeſina pulchriore flore luteo *J. B. Water-Hemp-Agrimony with an undivided leaf.* Cum priore: verùm quæ apud nos frequentiſſimè oritur flore eſt nudo nec ullis barbulis cincto, ut eam deſcribunt Botannici. Reperiri tamen non rarò in Anglia eam quæ flore eſt radiato ab amicis certior factus ſum. In Hibernia certè frequentiſſimè occurrit. D. *Sherard.*

Hujus notæ ſunt ſemen cornutum ſeu bidens, folia in caule bijuga, flores nudi.

§. Tanacetum *Ger.* vulgare *Park.* odoratum 1. ſeu vulgare luteum *C. B.* vulgare flore luteo *J. B. Common Tanſy.* In montoſis Angliæ Borealibus plurimum oritur; alibi etiam ſecus vias & in agrorum marginibus non infrequens.

Ejus Characteriſticæ ſunt flores nudi, flavi, in umbellæ formam digeſti, folia laciniata. Vlres vid. *p.* 365.

Vulnerarium, uterinum ac nephriticum eſt. Uſus præcip. in lumbricis [Corymbor. & ſem.] quos efficaciter expellit, flatibus & torminibus ventris, calculo renum & veſicæ, menſibus obſtructis, hydrope, &c. Succus manuum pedúmque rimas ſanat.

§. Abſinthii

§. Absinthii notæ sunt flores nudi, caulis indeterminatus, folia incana, amaror insignis.

1. Absinthium vulgare *Park. Lob.* vulgare majus *J. B.* latifolium seu Ponticum *Ger.* Ponticum seu Romanum Officinarum seu Dioscoridis. *C. B. Common Wormwood.* In inculatis & ruderatis locis secus vias publicas passim. Vires vid. *Hist. nost.* p. 366.

2. Absinthium marinum album *Ger.* Seriphium Belgicum *J. B. C. B. English Sea-Wormwood.* In maritimis. Londini olim accepimus nomine Absinthii Romani, unde Officinis pro eo habitum suspicamur. Locus natalis, & folia valdè incana, & in tenues lacinias dissecta, statura etiam minor & caules non perennantes hanc speciem à vulgari satis distinguunt.

3. Absinthium maritimum Seriphio Belgico simile, latiori folio, odoris grati D. *Plukenet.* Seriphii Belgici varietas major nobis videtur. Ad oras maritimas Angliæ nostræ invenimus D. *Plukenet.*

Absinthii maritimi latiore folio speciem quondam in insula Merseia prope Colcestriam invenit D. *Dale.* An Plukenetianæ prædictæ eadem sit, an potius Absinthio Seriphio Gallico *C. B.* i. e. Seriphio Narbonensi *Park.* Seriphio tenuifolio maritimo Narbonensi *J. B.* dubitat.

Calfacit & siccat ventriculum ac hepar roborat; appetentiam excitat, obstructiones referat, & inde natos affectus mitigat, ut Icterum, Hydropem, &c.

Febribus putridis etiam diuturnis confert; vitiosos humores per urinam expurgat: pellit præterea interaneorum vermes; tandémque vestes à tineis conservat.

In usu sunt succus ejus expressus, aqua destillata, sal fixus, syrupus, oleum, quodque reliquis præstare videtur, Cerevisia seu vinum Absinthites, quod tamen concitationem & Venerem inhibere creditur. D. *Bowle* in hysstericis & hypocondriacis affectibus cerevisiæ aut vino aquam Absinthii parva quantitate à prandio aut cœna sumptam præfert, qui caput non tentat aut vaporibus replet. Radicem Absinthii præstantissimis stomachicis annumerat D. *Grevius.* Vid. *Hist. nost.* p. 367.

Frequens Absinthii usus oculis noxius esse dicitur.

§. Abrotanum campestre *C. B. Park. Ger.* Artemisia tenuifolia seu leptophyllos, aliis Abrotanum sylv. *J. B. Fine leaved Mugwort, by some Southern-wood.* Dupl

Duplex eſt, aliud cauliculis albicantibus, aliud rubentibus, *At a place called* Elden *in* Suffolk, *twelve miles beyond* New Market, *in the way towards* Lynne, *on the balks of the Corn-Fields, and by the Way-ſides abundantly, for a mile in length and breadth; alſo a mile from* Barton *Mills, where a ſmall Stone Standeth in the way to* Lynne, *to direct Paſſengers; and in the Furz-buſhes under the Hill plentifully, obſerved by* Tho. Williſell.

Eſt autem Abrotanum herba corymbifera, caule indeterminato, flore nudo, fruticoſa, foliorum laciniis anguſtioribus longioribus minúſque incanis quàm Abſinthii.

§. Artemiſia vulgaris *J. B. Park.* vulgaris major *C. B.* Artem. mater herbarum *Ger. Mugwort.* Ad ſepes & agrorum margines. Non aliter differunt Artemiſia 1. & 2. *Ger.* h. e. alba & rubra *Park.* quàm caulis & florum colore, teſtibus *J. B. C. B.* & Johnſono apud Gerardum, unde pro diverſis ſpeciebus neutiquam ſunt habendæ. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 373.

Artemiſiæ notæ ſunt caulis indeterminatus; folia diſſecta, ſubtus incana, ſuperne viridia; odor & ſapor remiſior quàm Abſinthio, flores purpuraſcentes, non ut in illo deorſum nutantes.

Uterina eſt, menſes, fœtum & ſecundinas pellit, unde mulierculis in uſu eſt creberrimo. Decocto Artemiſiæ, ſi id cum Saccharo & melle temperetur tuſſis mitigatur, calculus comminuitur. *Schrod.*

Siccatæ pulvis 3 drachm. pondere ſumptus optimum eſt doloris iſchiadici remedium. *Park.* De præſtantia hujus plantæ contra laſſitudinem multa dicuntur. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 373.

Sunt qui carbonem S. Jo. Baptiſtæ die ſub hujus radice effoſſam ad epilepſiam commendant vel de collo ſuſpenſum vel in pulvere exhibitum. *Schrod.* Pharm. l. 4. c. 6. *Fernel. Bod.* à *Stapel. J. B.* qui hujuſmodi ſuperſtitioſas & magicas vanitates meritò reprehendit & damnat.

Herbæ Corymbiferis affines.

§. 1. Scabioſa major communior folio laciniato *J. B.* major vulgaris *Ger.* vulgaris pratenſis *Park.* pratenſis hirſuta, quæ Officinarum *C. B. Common Field Scabious.* Item Scabioſa flore pleno *Cat. Ang. Double-Flowered Scabious.* In paſcuis frequens, nec minùs inter ſegetes.

Scabioſa

Scabiosa à reliquis florem compositum obtinentibus herbis distinguitur, quòd flosculi florem totalem componentes, suis singuli calycibus, à flore delapso residuis donantur. Vires vid. *Hist. nost.* p. 374.

Scabiosam flore pleno dicimus quæ flosculos interiores ejusdem figuræ & longitudinis habet cum exterioribus; cujusmodi in pascuis non rarò occurrit.

2. Scabiosa minor vulgaris *J. B.* minor sive Columbaria *Ger.* minor campestris *Park.* capitulo globoso minor *C. B. The lesser-Field-Scabious.* In pascuis siccioribus & montosis. Variat floris colore carneo & albo.

3. Scabiosa radice Succisa, flore globoso. Succisa sive Morsus Diaboli *J. B.* Morsus Diaboli *Ger.* Diaboli vulgaris flore purpureo *Park.* Succisa glabra *C. B. Devils Bit.* In pratis & pascuis. Serius & sub Autumnum floret. Variat florum colore carneo & albo; interdum etiam foliis hirsutis invenitur. Vires vid. *Hist. nost.* p. 380.

Folia huic integra; flores globosi; radix succisa.

Sudorifera, alexipharmaca ac pulmonica est. Usus precip. in apostematibus, pleurisi, angina, tussi, asthmate, pestifistulosis seu manantibus ulceribus. Extrinsecus in scabie, pruritu, impetigine, in achoribus ac tinea capitis, inque furfuribus ac lendibus ejusdem, in sugillatis & maculis faciei, doloribus hæmorrhoidum [in suffitu vaporoso] *Schrod.*

§. Dipsaci notæ sunt caules spinosi, flosculi squamis disjuncti, singuli singulis seminibus insidentes, in capitula congesti flores compositos imitantia; folia perianthiorum æmula, capitulorum bases cingentia.

An. 1. Dipsacus sativus *J. B. C. B. Ger. Park.* Carduus fullonum *Lob. Manured Teasell.* Seritur apud nos frequens, nec vulgari diligentia colitur ad lanificia. Junio ac Julio floret, echinata capitula Augusto colligenda sunt.

Capitulorum squamis aduncis à sylvestri distinguitur. Vires vid. *Hist. nost.* p. 382.

An. 2. Dipsacus sylvestris seu Labrum Veneris *J. B.* sylv. aut Virga pastoris major *C. B.* Dipsacus sylvestris *Ger. Park. Wild Teasell.* In incultis, præsertim humidis, & ad sepes.

Capitulorum forma cum præcedente convenit, squamis componentibus in longos rectos & molles mucrones definentibus ab eodem differt.

An. 3. Dipsacus

An. 3. Dipſacus minor ſeu Virga paſtoris *Ger. emac.* ſylv. capitulo minore, vel Virga paſtoris minor *C. B.* Virga paſtoris *Park.* paſtoris vulgaris *J. B. Small wild Teaſell or Shepherds rod.* In humidis & aquoſis, ad ſepes & rivulos.

In hac ſpecie foliorum in caule adverſorum baſes disjunctæ ſunt ſeu diſcretæ, capitula parva, globoſa.

Radicis in vino decoctæ uſus eſt in rhagadibus ani conſolidandis: commendatur & ad verrucas abigendas; ut & aqua foliorum cavo excepta, quæ & oculis caliginoſis prodeſt, & maculas faciei exterit.

Capitulorum ſativi uſum eſſe ad pannos depectendos vulgo notum, unde *Cardui fullonum* nomen.

§. 1. Eryngium vulgare *J. B.* vulgare & Camerarii *C. B.* mediterraneum *Ger.* Mediterraneum ſeu campeſtre *Park. Common Eryngo. On a Rock which you deſcend to the Ferry from* Plymouth *over into* Cornwal: *it was alſo ſent me by Mr.* Thornton, *who obſerved it not far from* Daventry *in* Northamptonſhire, *beſide the old* Roman *Way called* Wattling-ſtreet, *near a Village called* Brookhall. *Obſerved by Mr.* Lawſon *on the ſhore called* Friar-gooſe *near* New-Caſtle *upon* Tine.

Foliis magis laciniatis & minùs glaucis, locóque natali ab Eryngio maritimo diſtinguitur.

2. Eryngium marinum *Ger. Park. J. B. Dod. Ad. Lob.* cui & Acanos Plinii. Maritimum & Geſn. hort. *C. B. Sea-Holly or Eryngo.* In littoribus arenoſis.

Eryngii notæ ſunt folia ſpinoſa; flores in ſummis caulibus & ramulis in capitula congeſti, quibus radiata ſubſunt folia, caules ſolidi & minimè ſpinoſi.

Epatic. nephritic & alexipharm. eſt. Uſus præcip. in obſtructis menſibus, urina, hepate, veſica biliaria, &c. hinc & in ictero.

Marini radix Saccharo condita Venerem irritat: Adversùs peſtem & aeris contagionem, manè jejuno ventriculo commanducata prodeſt: tabidis & macilentis apprimè conducit. Valet inſuper & ad luem Veneream.

GENUS OCTAVUM.

Herbæ flore perfecto, seminibus nudis solitariis seu ad singulos flores singulis.

§. VAleriana sylvestris major *Ger. C. B. Park.* sylv. magna aquatica *J. B. Great wild Valerian.* In humectis locis & propè aquas, ínque sylvis & dumetis.

Valerianæ notæ sunt folia in caule bina adversa, flores monopetali velut in umbella; semina ad singulos flores singula pappo innascente velut alata; quo à Lactuca agnina seu Valerianella differt. Vires vid. *Hist. nost.* p. 388.

2. Valeriana sylvestris minor *Park. Lob.* minor *Ger.* palustris minor *C. B.* minor pratensis vel aquatica *J. B. Small wild Valerian, or Marsh Valerian.* In pratis humidis.

3. Valeriana sylvestris seu palustris minor altera. *The other small wild or Marsh Valerian.* Cum priore, quâ omnibus suis partibus major est, exceptis floribus, qui quintuplo minores sunt & densiùs stipati quàm illius.

Pulvis radicis Phu magni antequam caulem edat cochlearis mensura, in idoneo vehiculo sumptus Epilepsiâ correptos liberat.

Valeriana ruptis, convulsis, ex alto præcipitatis utilis censetur: Sed & folia ad oris & gingivarum cum inflammatione exulcerationes.

An. §. 1. Lactuca agnina *Ger. Park.* Valeriana campestris inodora major *C. B.* Locusta herba prior *J. B. Lambs Lettuce or Corn-Sallet.* Inter segetes, ínque agris & hortis.

An. 2. Lactuca agnina seu Valerianella foliis serratis. Locusta altera foliis serratis *J. B.* An Valeriana sylvestris folio tenuissimè divisis *C. B?* An Valeriana minor annua *Park. Small Corn Sallet or Valerian with jagged Leaves.* Inter segetes.

Lactuca agnina seu Valerianella à Valeriana differt caule dichotomo seu in binos ramos semper divaricato, seminibus non papposis.

Ver

Veris initio antequam aliæ herbæ germinant cum aceto, ſale, & oleo, editur in acetariis lactucæ modo, unde & nomen obtinuit, gratia etiam pari.

§. Limonium *Ger.* majus vulgatius *Park.* maritimum majus *C. B.* majus multis, aliis Behen rubrum *Tom. 3. App. J. B. Sea-Lavender.* In ſalſis paluſtribus, inque clivis maritimis.

A congeneribus diſtinguitur loco natali, & caulibus nudis, ramoſis.

Aliam ſpeciem Limonii à Lobelio inventam in agris Colceſtrenſibus propè mare memorat Parkinſonus: Gerardus quoque Limonium minus à ſe obſervatum ſcribit in clivis maritimis inſulæ *Thanet* propè *Margate.* Nos unicam duntaxat ſpeciem in Anglia ſpontaneam obſervavimus, quæ tamen magnitudine inſigniter variat ratione loci in quo oritur; major ſcilicet quæ in paluſtribus ſalſis, minor quæ in clivis & rupium fiſſuris.

Semen aſtringit, proinde diarrhœæ, hæmorragiæ, & fluxui menſtruo nimio medetur.

§. Linaria adulterina *Ger. emac.* montana floſculis albicantibus *C. B.* Linariæ ſimilis *J. B.* Pſeudolinaria montana alba *Park.* Anonymos Lini folio *Cluſ. Baſtard Toad-flax.* In montoſis cretaceis, *as upon* Gogmagog *Hills and* New-Market *Heath.* Notæ hujus ſunt folia Linariæ pallida, flores in ſummis ramulis pentapetali, ſummo fructui inſidentes.

Urinam potenter movet, unde hydropicis conducit: morbum regium efficaciter diſcutit, vel decoctum herbæ in vino, vel ejuſdem aqua deſtillata. Extrinſecus ano impoſita ſanat incredibiles hæmorrhoidum dolores. Modum utendi vid. *Hiſt. noſt.* p. 754. Herba plantis pedum intra calceos ſuppoſita febrim quartanam fugare dicitur.

§. Agrimonia *Ger.* vulgaris *Park.* Agrim. ſeu Eupatorium *J. B.* Eupatorium Veterum ſeu Agrimonia *C. B. Agrimony.* In agrorum marginibus & in paſcuis ad ſepes paſſim.

Hujus notæ ſunt folia pinnata, flores hexapetali fructui lappaceo inſidentes cui bini intus nuclei.

§. Circæa Lutetiana *Lob. Ger.* Lutetiana major *Park.* Solanifolia Circæa dicta major *C. B.* Ocymaſtrum verrucarium *J. B. Enchanters Night-Shade.* In umbroſis humidis, in ſylvis & ad ſepes.

Calix huic bifolius; flos dipetalos, petalis bifidis, semi… lappulata, deorsum reflexa, spicatim digesta. Non hu… tantùm sed & Stellariæ aquaticæ flos bifolius est: quod … nobis olim observatum, ut videre est in Catalogo plantarum … circa Cantabrigiam nascentium, in ejus plantæ descriptione.

§. 1. Pimpinella vulgaris seu minor *Park.* hortensis *Ger.* … 7. seu sanguisorba minor hirsuta, & 8. seu minor lævis *C. B.* … sanguisorba minor *J. B. Burnet.* In montosis pratis & pa… cuis, præsertim solo cretaceo, frequens invenitur. Vire… vid. *Hist. nostr.* p. 401.

2. Pimpinella major vulgaris *Park.* sylvestris *Ger.* sangu… sorba major *C. B.* Sanguisorba major flore spadiceo *J. B.* … *Great Burnet.* In palustribus & pratis humidioribus.

Pimpinellæ folia pinnata, flores spicati, semina quadra… quibus insident flores tetrapetali, staminosi.

Cardiaca est & alexipharmica; hinc virens vino injicia… ad cor exhilarandum, saporémque & odorem aromatica… melonis æmulum communicandum. Præservat à pesti… morbis contagiosis.

2. Astringit validè: hinc in profluvio mensium, flu… alvi, hæmorrhagia quacunque, in vulneribus & ulceri… siccandis, glutinandis & sanandis usûs est eximii.

§. 1. Thalictrum seu Thalictrum majus *Ger.* majus vulg… re *Park.* majus siliquâ angulosâ aut striatâ *C. B.* nigrius can… & semine striato *J. B. Meadow Rue.* In pratis, locis humi… dis & ad rivos. Vires vid. *Hist. nost.* p. 404.

2. Thalictrum minus *Ger. Park. C. B.* minus seu Ru… pratensis genus minus semine striato *J. B. The lesser Me… dow-Rue. On the chalky Grounds about* New-Market, Linto… *and elsewhere on the Borders of* Gogmagog *Hills; also abundan… on the Mountains near* Malham *and* Settle *in* Yorkshire.

3. Thalictrum montanum minus foliis latioribus D. *Lhwyd. The lesser Meadow-Rue with broader Leaves.* In declivibus mon… tis Caderidris ex ipsis rupium fissuris emergit.

4. Thalictrum minimum montanum atro-rubens foli… splendentibus. *The least mountainous Meadow-Rue with shini… Leaves and dark red Flowers.* In udis scopulis & ad rivulos in Alpibus Arvoniæ planta est vulgatissima. D. *Lhwyd.*

Duas hujus seu species seu varietates observavit inven… tor, alteram foliis latioribus, alteram angustioribus.

Thalictr…

Thalictri Characteriſticæ ſunt folia umbellatarum in modum diviſa, flores ſtaminoſi, ſemina ut in umbelliferis ſtriata. Folia oleribus admixta alvum nonnihil commovent. Radicis decoctum idem ſed potius præſtat. Thalictris quibuſdam Italiæ in locis utuntur contra peſtem, in Saxonia contra icteritiam *Camer.*

An. §. 1. Fumaria vulgaris *J. B. Park.* non bulboſa 1. ſeu Officinarum & Dioſcoridis *C. B.* purpurea *Ger.* Capnos *Lob.* Herba melancholifuga *Cat. Ald. Fumitory.* In ſatis & aggeribus terrenis frequens.

An. 2 Fumaria major ſcandens flore pallidiore. Fumaria altera *Cæſ. The greater ramping Fumitory.* In ſatis, hortis & ad muros cum præcedente.

Fumariæ notæ ſunt folia Umbellatarum in modum diviſa: flores ſpicati ad papilionaceos accedentes, in calcar quoddam retrorſum producti, pediculo è media parte egreſſo hærentes. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 974.

Purgat bilem & humores aduſtos, clarum ob id & purum efficit ſanguinem. [Noſtrates in hunc uſum verno tempore herbam in ſero lactis decoquunt & decoctum propinant.] Conducit igitur morbis omnibus hos humores ſequentibus, ut Lepræ, Scabiei, pruritui, impetigini & ſimilibus cutis vitiis; necnon Scorbuto & Lui Venereæ.

Succus ejus vel aqua deſtillata oculis indita caliginem eorum diſcutit.

GENUS NONUM.

Umbelliferæ, & primum ſemine lato & compreſſo ſeu foliaceo; aut alâ foliaceâ cincto.

Nota generalis umbellatarum eſt flos pentapetalos & ad ſingulos flores bina ſemina nuda ſimul juncta.

§. 1. SPhondylium *Ger.* vulgare *Park.* vulgare hirſutum *C. B.* Sphondylium quibuſdam vel Branca urſina Germanica *J. B. Cow-Parſnep.* In paſcuis & ad agrorum margines, inque pratis & ad rivulos; humidioribus enim gaudet.

Hujus notæ ſunt folia latiſſima, flores albi petalis cordat

2. Sphondylium majus aliud laciniatis foliis *Park.* Sphond hirſutum foliis anguſtioribus C. B. An Sphondylium cr pum J. B. Tab. *Jagged Cow-Parſnep. Found by Dr.* Bowles Shropſhire. *Park. By Dr.* Plukenet *near S.* Giles's Chalfo *in the mountainous Meadows*, Bukinghamſhire, *who entitle* Sphondylium montanum minus anguſtifolium, tenuiter la niatum; *and eſteems it ſpecifically diſtinct from the precedent. Mr.* Doody *in* Hartfordſhire *near* Tring. Nos varietatem p tiùs præcedentis eſſe quàm ab eo ſpecie diverſum ſuſpicam

Herbis emollientibus Sphondylium accenſet Schroder Tragus ad emolliendos & deprimendos tumores radic commendat. Gratus cibus ſunt Sphond. folia cunicul vaccæ etiam eis libenter veſcuntur, unde *Cow-Parſnep* nom tibus dicitur.

An. §. 1. Paſtinaca ſylveſtris latifolia C. B. latifolia ſy veſtris *Park. Ger.* Germanica ſylv. quibuſdam Elaphoſcu J. B. *Wild Parſnep.* In agrorum marginibus. Non alie quàm cultu à Sativa differre exiſtimat J. Bauhinus.

An. 2. Paſtinaca latifolia ſativa *Ger. Park.* C. B. ſativa l tifolia Germanica flore luteo J. B. *Common Garden Parſn* Seritur in agris & hortis. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 410.

Hujus notæ ſunt radices carnoſæ eſculentæ, folia pinna potiùs triangulata, flores lutei.

Radix palato gratiſſima eſt, multùm nutriens & corp pinguefaciens; nonnihil tamen flatulenta eſt, unde & Ve neri amica.

An. §. Tordylium ſive Seſeli Creticum min. *Park.* Seſe Creticum min. C. B. Caucalis min. pulchro ſemine, ſive Bo lonii J. B. *Found by Mr.* Doody *about* Thiſtleworth. Ep folia per conjugationes longo pediculo adnexa, ſubrotunda ſerrata, aſpera, piloſa. Semina peltata, fimbriâ candidâ cir pâ vel granulatâ ambiente.

Hanc plantam hoc in loco hortorum rejectamentis originem ſuum debuiſſe ſuſpicor; cum in calidioribus tantùm regio nibus proveniat, nec ſit ibi admodum vulgaris.

§. Peucedanum *Ger.* Germanicum C. B. minus Germani cum J. B. vulgare *Park. Hogs Fennel, Sulphurwort, Hareſtro* In foſſ s paluſtribus propè *Shoreham* in Suſſexia. Ad Thameſin etiam

etiam fluvium copiosè provenire aiunt, inque foſſis paluſtribus maritimis propè *Walton* vicum non procul Harvico in Eſſexia.

Hujus notæ ſunt folia in tenues lacinias tripartitò diviſa & ſubdiviſa, latiores & longiores quàm Anethi.

Radix in affectibus pectoris, tuſſi, inflammationibus utilis eſſe dicitur, necnon in obſtructionibus hepatis, lienis, renum, unde urinam ciet, & calculoſis prodeſt. Extrinſecùs in hemicrania aliiſque generibus cephalalgiæ à catarrhis ortum ducentibus, in tumoribus renitentibus, ulceribus inveteratis mundificandis convenit.

Veteres cerebri & nervorum affectibus, Lethargo, phreneſi, epilepſiæ, vertigini paralyſi conducere aiunt.

Umbelliferæ ſemine & tumidiore & longiore.

An. §. Pecten Veneris *J. B.* Veneris, ſeu Scandix *Ger.* Scandix vulgaris, ſeu Pecten Veneris *Park.* Scandix ſemine roſtrato vulgaris *C. B.* *Shepherds-Needle, or Venus-Comb.* Inter ſegetes paſſim.

Seminibus in roſtrum productis, Geranii moſchati roſtra referentibus ab aliis umbelliferis abundè diſtinguitur.

§. Cicutatia vulgaris *J. B.* Myrrhis ſylveſtris *Park.* Sylv. ſeminibus lævibus *C. B.* Cicutaria alba Lugdunenſis *Ger.* *Wild Cicely, Cow-weed.* Ad ſepes, inque pomariis & paſſim ſub arboribus. Vere primo exit & Maio menſe floret.

Notæ hujus ſunt ſemina longa, glabra, per maturitatem nigra, folia magna Cicutæ ſed latiora.

An. §. Cerefolium ſylveſtre *Ger. Park.* Chærophyllum ſylveſtre *C. B.* Anthriſcus Plinii quibuſdam, ſemine longo Cicutariæ aut Chærophylli *J. B.* *Wild Chervil.* Ad ſepes.

Caulis medullâ repletus cavitatem non habet: cùm floret planta caules infra genicula in nodos inſignes intumeſcunt: ſemen oblongum, tenue, ſulcatum.

Cerefolium vulgare partium eſt tenuium, diureticum, emmenagogum & lithontripticum, ſanguinem coagulatum reſolvit, ſomnum ſuaviter inducit. Extrinſecus usûs inſignis eſt in dolore colico, inque urina retenta (impoſit. in cataplaſmatis.) *Schrod.* Si butyro frigatur herba & abdomini imponatur certum eſt contra tormina remedium, ad

quod mulierculæ ceu ad ſacram anchoram confugiunt. Cæ

§. Meum *Ger.* vulgatius *Park.* 1. ſeu foliis Anethi C. B. Meu vulgare ſeu Radix urſina *J. B.* *Common Spignel or Ma. In* Weſtmorland *about two Miles from* Sedberg *in the Way* Orton *abundantly in the Meadows and Paſtures, where it is known to all the Country People by the Name of Bald-money, or (as the pronounce it) Bawd-money: it is found alſo near* Dolgehle Merionethſhire. Foliis conſtat omnium herbarum tenuiſſimis, quibus ut & ſemine magno oblongo ſtriato ab aliis co generibus diſtinguitur. Vide *Hiſt. noſt.* p. 432.

Flatus diſcutit. Uſus præcip. in inflatione ac ructu ventriculi, in menſibus ac urina ciendis, in uteri ſuffocatione in torminibus ventris, in catarrhis tartaróque pulmonum expectorando. *Schrod.* Multas ingreditur compoſitiones & ip ſam Theriacam.

Umbelliferæ ſemine breviore.

An. §. Angelica ſylveſtris *Ger. Park.* ſylv. major C.B. ſyl magna vulgatior *J. B.* *Wild Angelica.* In aquoſis & ad riv los paſſim, unde rectiùs Angelica aquatica diceretur.

Foliorum alis maximis, & ſegmentis ſeu partialibus foli latiſſimis ab aliis pleriſque umbelliferis; floribus albis ab A gelica ſativa diſtinguitur.

Archangelica ſeu Angelica Tabernamontani ſeu Scandi *Hort. Bat.* ab hac diverſa eſt, ſiquidem flores luteoli ſun Archangelica *Dod. Cluſ.* huic eadem videtur, ſiquidem Ang lica ſylveſtris in montoſis naſcens longè major evadit.

2. Angelica ſylveſtris minor ſeu erratica C.B. ſylv. repe *J. B.* Herba Gerardi *Ger.* Podagraria vulgaris *Park.* *Herb Gerard, Gout-weed or Aſhweed.* Ad ſepes, præcipuè hortoru ubi reptatu ſuo odioſa eſt, nec facilè extirpari poteſt.

Foliis & odore Angelicæ, & inſigni reptandi licentia aliis umbelliferis diſcretu facilis eſt.

Eiſdem cum ſativa viribus pollere creditur, quamvis la guidior ſit. Erratica ſeu Herba Gerardi ab effectu Podagria dicitur.

§. Hippoſelinum *Ger. emac.* Hippoſelinum ſeu Smyrnium vulgare *Park.* Macerone, quibuſdam Smyrnium, ſemine nig no nigro, *J. B.* Hippoſelinum Theophraſti vel Smyrnium

Dioſcoridi

Dioſcoridis C. B. *Alexanders*. In rupibus maritimis, v. g. in inſula *Preſtholm* prope Bellum Mariſcum primarium Angleſiæ ſeu Monæ inſulæ Taciti oppidum: item in Scotiæ litoreis rupibus non procul Bervico. *About* Scarborough *Caſtle*. Officinis noſtris Olus Atrum dicitur; in tranſmarinis vulgò ſed falsò Petroſelinum Macedonicum: noſtratibus *Alexanders*, vulgò etiam in Italia & Germania Herba Alexandrina dicta eſt, vel quia ab Alexandria Ægypti urbe ad nos advehi ſolitum eſt, vel quia id vulgò creditum. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 437.

Foliis latiſſimis, ſemine per maturitatem nigro, ſtriato, tumido, magno, à reliquis Umbelliferis diſtinguitur.

Venit in cibum cruda & cocta tum radix conciſa, tum folia tenella & caulis, vel in juſculis, vel in intinctibus cum aceto & oleo ad ſanguinem depurandum verno tempore.

Umbelliferæ radice tuberoſa.

§. Bulbocaſtanum *J. B.* majus & minus *Ger.* majus folio Apii C. B. Nucula terreſtris major *Park. Earthnut, or Kipper-nut, and by the vulgar Pignuts*, quia à ſuibus appetuntur, *and in ſome places Hawknut*, cujus nominis rationem non aſſequor. In paſcuis ſolo arenoſo aut glareoſo frequentiſſima habetur. D. Magnol. in Botan. Monſp. duas ſpecies diſtinguit, majorem & minorem; nos in Anglia unam hactenus duntaxat obſervavimus. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 440.

Radice tuberoſa eſculenta, folia tenuius inciſis, ſemine longiuſculo glabro ab aliis Umbellatarum generibus facilè diſtinguitur.

Radices eſculentæ ſunt, etiam crudæ; verùm excorticatæ & cum modico pipere in carnium jure coctæ, ſuavis admodum cibus ſunt, multùm nutriunt & Venerem ſtimulant. Medicamentis additæ cruenta mingentibus & etiam ſpuentibus auxiliantur. *Trall.*

§. Oenanthe aquatica C. B. paluſtris ſeu aquatica *Park.* item aquatica major *ejuſdem* p. 1232. Filipendula aquatica *Ger.* Oenanthe ſeu Filipendula aquatica *J. B. Water Dropwort.* In pratis humidis & ad rivulos ubique ferè.

Oenanthe aquatica radicibus tuberoſis, è multis glandulis compoſitis & loco natali, paluſtri ſci. & aquoſo, ab aliis umbellatarum ſpeciebus facile diſtinguitur. Hæc ſpecies caulibus

velut

velut junceis, foliis in prætenues & longas lacinias divisis, & umbellis disjunctis à congeneribus differt.

2. Oenanthe aquatica minor *Park.* sive juncus odoratus *Cordi.* item Oenanthe juncoides minima *ejusdem* p. 895. *The lesser Water-Dropwort.* Cum priore. Auctor Parkinsonus. *In the Ditches about* Medley *and* Binsey-*Common and almost every where about* Oxford. *D.* Plot *Hist. nat. Oxon.* p. 147. A priore parvitate sua præcipuè differt.

3. Oenanthe Cicutæ facie Lobelii *Park.* Chærephylli foliis *C. B.* succo viroso. Cicutæ facie Lobelio *J. B.* Filipendula Cicutæ facie *Ger. Hemlock-Dropwort.* Non in Septentrionalibus duntaxat Angliæ, Westmorlandia sci. & Eboracensi comitatu, sed & in Meridionalibus, Surreia, Sussexia, &c. Quin venenosæ & malignæ sint hujus plantæ radices, nullus jam relinquitur dubitandi locus. Vid. *Ephem. German.*

Folia in hac planta ad Petroselini propiùs quàm ad Cicutæ folia nobis accedere videntur.

4. Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens *J. B.* In fluentis pigrioribus & palustribus fossis in parochia *Quapl.* agri Lincolniensis non procul ab oppido *Spalding.* D. *Plukenet.*

Oenanthes Cicutæ facie radices venenosas esse contendit Lobelius ex relatione Septentrionalium quorundam Angliæ populorum. Alii dubitant.

Nonnulli (teste Johnsono) inexcusabili errore hujus radices pro Pæoniæ radicibus divendunt; alii, *viz.* muliercule rhizotomæ Londinenses eásdem sub nomine *Levistici aquatici* distrahunt.

Umbelliferæ semine striato minore.

An. §. 1. Sison seu officinarum Amomum *J. B.* Sison quod Amomum Officinis nostris *C. B.* vulgare, vel Amomum Germanicum *Park.* Petroselinum Macedonicum Fuchsii *Ger. Bastard Stone-Parsley.* Locis humectis & lutosis nascitur, unde & in fossarum aggeribus recentioribus.

An. 2. Selinum sii foliis *Ger. emac.* Selinum Segetale *Park. Honewort or Corn-Parsley.* Inter segetes solo præsertim humido aut lutoso.

Sii minoris species est, foliis ex pluribus pinnarum conjugationibus compositis, umbellis parvis in summis caulibus & ramulis: Præcedens major est, foliis è paucioribus pinnarum latiorum conjugationibus compositis, umbellis perexiguis pro plantæ modo & inæqualibus.

3. Sium

3. Sium majus latifolium *Ger. emac.* maximum latifolium *J. B.* Sium Dioſcoridis ſeu Paſtinaca aquatica major *Park. Great Water-Parſnep.* In fluviis majoribus, locis vadoſis & ad ripas. Magnitudine ſua & cum Paſtinaca latifolia ſat. ſimilitudine locóque natali, & ſemine parvo ſtriato ab aliis congeneribus abundè diſtinguitur.

4. Sium erectum umbellatum ſive Paſtinaca aquatica *Lob.* majus anguſtifolium *Ger.* minus alterum *Park.* Umbelliferum *J. B. Common upright Water-Parſnep.* In rivulis & ad fluviorum ripas. Parvitate ſua à præcedente ſatis diſtinguitur.

5. Sium umbellatum repens *Ger. emac. Creeping Water-Parſnep.* In rivulis & ad fluviorum ripas ubique.

A præcedente, cui magnitudine non cedit, umbellarum ſitu differt, quæ non ut in illa ſummos caules & ramulos terminant, ſed ſecundùm caules ex adverſo foliorum oriuntur brevibus pediculis: caules etiam in hoc procumbunt.

Hæc planta noſtratium vulgo pro Naſturtii aquatici ſpecie habetur.

6. Sium minimum *Hiſt. noſt. The leaſt Water-Parſnep.* In paluſtribus & aquoſis frequens Maio menſe floret. Deſcriptionem vid. *Hiſt. noſt.* p. 444.

Notatu dignum eſt in hac plantula, inque Sio maximo, quod folia primò erumpentia, & quæ aquis immerguntur, minutim inciſa ſunt, & in multas lacinias ſecta; poſteriora & quæ extra aquas ſunt, integra & Paſtinacæ latifoliæ foliorum æmula: Idem accidit Ranunculo aquatico folio rotundo & capillaceo *C. B.* cujus accidentis ratio nos fugit. Quin & obſervavimus in Sio latifolio maximo in fictili ſato extra aquas, radicem primo vere ejuſmodi folia tenuiter diſſecta & Oenanthes vulgaris foliorum æmula edidiſſe, poſtea lata & Paſtinacæ latifoliæ ſimilia. In aliis etiam aquaticis folia aquis merſa differunt figurâ ab iis quæ aquas ſuperant, ut v. g. in Sagittaria & Potamogitone latifolio. Conſule *Hiſt. noſt. Append. in Emendandis.*

Herbam crudam ineunte vere in acetariis comedunt Hiſpanicæ mulieres. Eſt autem ſtomacho grata, urinas evocat & veſicæ calculos expellit *Amat.* apud *J. B.* vulgus etiam noſtras ſpeciem repentem pro Naſturtio aquatico habet & utitur.

Sium aquaticum quodcunque egregium eſt medicamentum in tumoribus mammarum Scrofuloſis extrinſecus adhib.

§. 1. Pim-

§. 1. Pimpinella ſaxifraga *Ger.* ſax. hircina major *Park.* ſaxif. major umbellâ candidâ *C. B.* Saxifraga hircina major *J. B. Great Burnet-Saxifrage.* In ſylvis agro Cantabrigienſi & Bedfordienſi, Cantiano quoque & alibi in Anglia. In hoc genere folia interdum in lacinias diviſa nos quoque poſt Clusium obſervavimus.

Pimpinellæ Saxifragæ notæ ſunt ſemen ſtriatum minus, folia Pimpinellæ pinnata; radix fervida. Hæc autem ſpecie magnitudine ſua & loco natali à reliquis diſcretu facilis eſt.

2. Pimpinella ſaxifraga minor foliis ſanguiſorbæ. Saxifraga hircina minor foliis Sanguiſorbæ *J. B.* Pimp. ſaxifraga major altera *C. B.* Pimp. ſaxifraga major noſtras *Park.* Præterationem major dicitur. *The leſſer round-leaved Burnet Saxifrage.* In paſcuis ſiccioribus, ſolo præſertim glareoſo.

3. Pimpinella ſaxifraga minor *C. B.* ſaxifraga hircina minor *Park.* an ſaxifraga minor noſtras *ejuſdem?* Pimpinella ſeu Saxifraga minor *Ger. emac.* Saxifraga hircina minima, Pimpinella criſpa Tragi *J. B. Small Burnet Saxifrage with divided leaves.* Cum priore, à qua non aliter differre videtur, quàm foliis in tenues lacinias diviſis.

Harum Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 445.

Lithontriptica, ſudorifera & vulneraria habetur. Uſus in præcavendis ac curandis venenis & morbis contagioſis; in referandis obſtructionibus hepatis, renum, pulmonum, meſium; in arena, calculo ac ſtranguaria; in colicis doloribus; in tuſſi, aſthmate, peripneumonia. *Vix mihi perſuaſerint* (inquit J. Bauhinus) *adeò acrem ac fervidam radicem phthiſicis convenire, ut neque tuſſi, aſthmati, peripneumoniæ; aut vulnerariam eſſe:* in cruditate & imbecillitate ventriculi, in lue Venerea. Eſt etiam Antidotus argenti vivi. Extrinſecùs valet in maculis faciei extergendis, in odontalgia, &c.

An. §. Carum ſeu Careum *Ger.* Carum vulgare *Park.* Caros *J. B.* Cuminum pratenſe, Carvi Officinarum *J. B. Carwais.* In paluſtribus Lincolnienſibus, inque paſcuis depreſſis & pinguibus propè *Hull* oppidum in Comit. Eboracenſi copiosè, & alibi etiam in pratis. Foliis pinnatis, pinnis in multas lacinias diſſectis, abſque pediculorum interventu rachi mediæ adhærentes; ſeminibus parvis, oblongis, ſtriatis, aromaticis, radice dulci eſculenta innoteſcit.

Semen ſtomachicum eſt ac diureticum, ſiquidem flatus diſcutit, concoctionem promovet, urinam ciet, lactis abundantiam

dantiam præbet. Hinc uſus ejus inſignis eſt in colica, vertigine, epilepſia præcavenda. Ad hos uſus cum panibus, quos biſcoctos vocant, compinſitur, & caſeis adjicitur [in Germania] placentis & artomelis, aliiſque ferculis incoquitur, & in Officinis Saccharo obducitur, ad ventoſitatem ſci. corrigendam.

Radix dum adhuc tenera eſt, non minùs efficax habetur quam ſemen; éſtque in cibis ipsâ etiam Paſtinacâ delicatior, teſte Parkinſono.

§. Apium Scoticum & Apium marinum quibuſdam *Newtoni*. Imperatoriæ affinis Umbellifera maritima Scotica *Sibbald. Prod. Scottiſh Sea-Parſley*. In tumulo quodam ſaxoſo & arenoſo ad mare ſex ab Edinburgo milliaribus versùs *Queensferry*, i.e. Reginæ trajectum. Folia Apii mont. aut Leviſtici, ſed ramoſiora, tripartitò diviſa & ſubdiviſa, flores albi, ſemen fœniculaceum, odor & ſapor aromaticus ad Apium accedens.

An. §. Apium paluſtre ſeu Officinarum *C. B.* vulgare ingratius *J. B.* paluſtre ſeu Eleoſelinum Veteribus *ejuſdem*. Apium Officinarum ſeu Paludapium *Park.* Eleoſelinum, Paludapium *Ger. Smallage*. In paludoſis rivulis & foſſis majoribus, præſertim ad mare.

Folia Petroſelini majora, umbellæ in divaricatione caulis & ramorum brevibus pediculis inſidentes, ſemina Petroſelini minora, odor vehementior & ingratior, locus paluſtris ab aliis hanc diſtinguunt.

Radix 5 radicibus aperientibus accenſetur; ſemen 4 ſeminibus calidis minoribus. Rad. urinam & menſes movet, calculum pellit, regium morbum ſolvit. Semen efficacius eſt quàm radix; ejus tamen uſus minùs tutus eſt, quia comitiali morbo obnoxii ab eo offenduntur.

§. Sium alterum Oluſatri facie *Lob. Ger. emac.* majus alterum anguſtifolium *Park.* Erucæ folio *C. B.* Cicuta aquatica Geſneri *J. B. Long-leaved Water-Hemlock*. Circa paludes & ſtagnorum majorum margines v.g. Brereton-*Mere in* Cheſhire, *the great Water in* Lovingland *in* Suffolk; *the River* Trent *near* Abbots Bramley; *in a ſhallow Pool of Water on* Hounſlow-Heath *by the Road-ſide, near the Town, and in ſome Pools of Water at* Thiſtleworth. Magnitudine ſua, foliis in longas laciniis

lacinias ſerratas tripartitò diviſis, & loco natali ab aliis hujus generis diſtinguitur.

§. 1. Cicuta *Lob. Ger.* major *C. B.* vulgaris major *Park.* Cicuta veteribus & neotericis *J. B. Hemlock.* Circa pagos & oppida, locis umbroſis & pinguibus propè foſſas aggeréſve agrorum. Magnitudine ſua, caule maculato, & cavo; ſemine ſtriato minore tumido, foliis multifariam diviſis in minutas particulas, qualitate noxia & deleteria ab aliis congeneribus diſtinguitur.

An. 2. Cicutaria tenuifolia *Ger.* Cicuta minor ſeu ſatiua *Park.* minor, Petroſelino ſimilis *C. B.* Cicutaria Apii folio *J. B. The leſſer Hemlock or Fools Parſley.* In hortis olerariis, arvis pinguioribus, aliiſque locis cultis. A Cicuta differt quòd minor ſit, quòd caule non maculoſo, radice annua, odore non ingrato, quódque ad baſes umbellarum partialium, ex quibus totales componuntur, foliola tria aut quatuor oblonga oriantur.

Cicuta ſummè frigida & venenata cenſetur, & Socrati ſupplicio odioſa. Verùm peritiores Medici Cicutam calidam eſſe affirmant, & minimè frigidam. Extrinſecùs ejus uſus frequens eſt in tumore & inflammatione lienis [ſuccus emplaſtro ſplenico incoctus:] tumores duros & ganglia potenter diſcutit in cataplaſmatis vel in emplaſtro de Cicuta cum Ammoniaco.

De noxis Cicutæ vide longam epiſtolam *Ephem. Germ. An.* 13. *Obſerv.* 115.

§. Cicutaria paluſtris *Lob. Ger.* paluſtris tenuifolia *Park. C. B.* Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam *J. B. Water-Hemlock.* In aquis præſertim cœnoſis, & rivis pigneribus. Caule craſſiſſimo, foliis ampliſſimis & multifariam in minutas particulas diviſis, ſeminibus parvis oblongis ſtriatis, locóque natali haud difficulter innoteſcit.

§. Saxifraga Anglica facie Seſeli pratenſis *Ger.* Seſeli pratenſe noſtras *Park.* Saxifraga Anglorum, foliis Fœniculi latioribus, radice nigra, flore candido, ſimilis Silao *J. B. Meadow-Saxifrage.* In pratis & paſcuis humidioribus. Hæc planta non dico ſimilis eſt Silao ſeu Seſeli pratenſi Monſpelienſium, ſed ipſiſſima Silaus, ut nobis olim viſum eſt; qua in ſententia à D. *Tancr. Robinſono* confirmabar, qui datâ operi

plantæ

plantas utrobique collectas inter se contendit. Nostræ autem Saxifragæ prat. flos non candidus est, ut scribit J. Bauhinus, sed luteolus.

Notæ hujus sunt foliorum segmenta angusta acuta, flores ex luteo pallidi, semina brevia, striata per maturitatem rufescentia.

Hujus plantæ succus, decoctum, aqua destillata, vel semen in pulvere efficax est, vulgi experimento, in urina cienda; calculo atterendo & expellendo, flatibus discutiendis, &c.

§. Crithmum marinum *Ger. Dod.* marinum vulgare *Park.* Crithmum multis seu Fœniculum marinum *J. B.* Crithmum sive Fœniculum marinum minus *C. B. Sampire*, à Gallico, *Sainct Pierre.* Galli enim & Itali Herbam S. Petri vocant. In clivis maritimis passim.

Folia crassa, acuta, quàm Fœniculi multò latiora & breviera. Planta etiam longè humilior.

§. Fœniculum vulgare *Ger. Park.* vulgare minus, nigriore & acriore semine *J. B.* vulgare Germanicum *C. B.* item vulg. Italicum, semine oblongo, gustu acuto *ejusdem.* Item Fœniculum sylv. *ejusdem.* Hæc enim tria non aliter differunt quàm accidentibus à loco & cultura ortis. *Common Fennel or Finckle.* In aggeribus maritimis & clivis cretaceis in extremo Cornubiæ recessu, inque Sussexia ad occidentalem terminum paludis Pevensiæ. Vires vid. *Hist. nost.* p. 457.

Fœniculi notæ sunt Folia obscurè viridia in longa & capillacea segmenta divisa, semina striata parva oblonga.

Semen visum acuit, ventriculum roborat, flatus discutit, asthmaticos juvat.

Folia lac nutricibus augent; eorundem aut seminis decoctum urinam movet & calculum pellit. Eorundem succus aut aqua distillata oculis indita, visum etiam acuit & oculos illustrat.

Radices menses provocare, obstructiones hepatis & lienis referare, ictero mederi dicuntur.

Herba tota jusculis & sorbitionibus incocta ad corpus obesum extenuandum utilis esse perhibetur.

An. §. Peucedanum minus *Park. C. B. phyt.* pumilum *Ger.* Peucedani facie pusilla planta *Lob.* Selinum montanum pumilum

pumilum Cluſii, foliis Fœniculi aut Peucedani, flore albo, ſemine Selini *J. B. Rock-Parſley.* *On S.* Vincent's *Rock near* Briſtol. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 461. Icon Cluſii perbellè repreſentat caulem floribus onuſtum. Planta eſt humilis, foliolis glaucis tenuiter diſſectis.

Umbelliferæ ſemine hirſuto, hiſpido, aut echinato.

§. Apium petræum ſeu montanum album *J. B.* An Daucus montanus Apii folio minor à C. Bauhino in Prod. dejectus. Pimpinella ſaxifraga hircina media Herbariis noſtratibus, ſeu Daucus Selinoides *Cordi.* *Mountain Stone-Parſley, or a middle ſort of Burnet-Saxifrage.* *On* Gogmagog-*Hills in* Cambridge-ſhire.

Notæ hujus folia in alas oppoſitas, integra Pimpinellæ Saxifragæ folia imitantes, diviſa; caulis caniculatus magis quàm in ulla nobis hactenus animadverſa umbellifera, Semina ſtriata, hirſuta, ſumma parte rubentia.

An. §. 1. Paſtinaca ſativa tenuifolia *Ger.* tenuifolia ſativa lutea *Park.* tenuifolia ſativa, radice lutea vel alba *C. B.* ſativa ſeu Carota lutea & alba *J. B.* *Yellow and white-root Carrot.* Seritur in agris.

Paſtinaca ſativa atro-rubens *Ger. emac.* ſativa altera atro-rubens *Park.* tenuifolia ſativa radice atro-rubente *C. B.* ſativa ſeu Carota rubra *J. B.* *Red-rooted Carrot.* Cum priore: à quo non crediderim eam differe ſpecie. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 465.

An. 2. Paſtinaca ſylveſtris ſive Staphylinus Græcorum *J. B.* ſylv. tenuifolia *Ger. Park.* ſylv. tenuifolia Dioſcoridis, vel Daucus Officinarum *C. B.* *Wild Carrot or Birdſneſt.* In paſcuis ubique. Folio lucido invenit *Th. Williſell* inter *Dobrin* & *Margate* in clivis maritimis, quam tamen à vulgari accidentaliter potiùs quàm ſpecie diſtinctam arbitror.

Paſtinaca tenuifolia ſeminibus hiſpidis ſeu villoſis, umbellis à flore delapſo clauſis, ſeu in nidi avis formam contractis, radice carnoſa, ab aliis umbelliferis differt.

Radices culinariæ ſunt; decoctæ condimenti loco cum carnibus elixis eſitantur, quin & ſeorſum pro ferculo habentur teſſellatim inciſæ cúmque butyro pipere & ſale condiæ. Nonnihil flatulentæ ſunt, ventrem emollire creduntur & tuſſi conferre.

Paſtinaca

Paſtinacæ ſylveſtris tenuifol. ſeu Dauci *Officin.* Semina vel in Cereviſia infuſa, vel decocta, inſignem vim obtinent in ſtranguria inque calculo renum & veſicæ, ad paroxyſmos vel præcavendos vel leniendos & auferendos. V. Charletonum & Helmontium. Eadem ad uterinos affectus commendantur, menſes, molas, ſuffocationes, *&c.* necnon ad tuſſim & pleuritim.

An. §. 1. Caucalis tenuifolia floſculis ſubrubentibus *Hiſt. moſt.* arvenſis echinata parvo flore *C. B.* Lappula canaria flore minore ſeu tenuifolia *J. B.* Cauc. tenuifolia purpurea *Park.* Echinophora tertia λεπτόφυλλος purpurea *Col. Fine-leaved Baſtard Parſley with a ſmall purpliſh Flower.* Inter ſegetes tum alibi in Anglia, tum circa *Kingſton* Vicum agri Cantabrigienſis copiosè. Varietatem hujus cum ſpinulis echinorum purpureis *J. B.* obſervavi inter ſegetes circa Genevam.

Ab aliis Echinophoris ſemine magno diſtinguitur, foliis tenuiùs inciſis ſubtus hirſutis, floribus minoribus ſubrubentibus, Radiis umbellæ tribus, tres ſingulis fructus ſuſtinentibus.

An. 2. Caucalis arvenſis echinata latifolia *C. B.* item Caucalis lato Apii folio *ejuſdem*, ut nobis videtur. Lappula canaria latifolia ſeu Caucalis *J. B.* Caucalis Apii foliis, flore rubro *Ger.* Echinophora quarta πλατύφυλλος purpurea *Col.* arvenſis latifolia purpurea *Park.* item Caucalis Anglica flore rubente *ejuſdem.* Item Caucalis major ſaturè rubente flore *ejuſdem* & *Cluſ. Purple-flowered great Baſtard Parſley.* Inter ſegetes in agro Cantabrigienſi & alibi.

Ab aliis echinophoris ſemine magno differt flore magno rubicundiore quam in ulla alia Umbelliferæ ſpecie hactenus obſervâſſe meminimus, foliis etiam in majores lacinias ſectis & velut pinnatis.

An. 3. Caucalis minor floſculis rubentibus *Ger. emac.* minor flore rubente *Park.* ſemine aſpero, floſculis rubentibus *C. B.* Anthriſcus quorundam ſemine aſpero hiſpido *J. B. Hedg-Parſley.* In dumetis & ad ſepes: Julio & Auguſto floret.

Parvitate fructuum à præcedentibus differt, qui potiùs hirſuti & hiſpidi ſunt quàm aculeati, veſtibus tamen pertinaciùs adhæreſcunt.

An. 4. Caucalis ſegetum minor, Anthriſco hiſpido ſimilis. *Hiſt. moſt.* Caucalis pumila ſegetum Goodyero *Ger. emac. Small Corn-Parſley.* Inter ſegetes.

Statura humiliore, cauliculis & ramulis tortuosis magisque sparsis, flore pallidulo, semine majore, aliisque accidentibus in Historia nostra recensitis, à præcedente differt.

An. 5. Caucalis nodosa echinato semine *C. B. Ger. emac. Park.* nodoso echinato semine, Anthriſco hispido affinis, si non ejus varietas *J. B.* perperàm, longè etenim differt ab Anthriſco hispido. *Knotted Parſley.* Ad agrorum margines, & in aggeribus terrenis, maritimis præsertim, plurima.

Umbellæ ad caulium nodos ex adverso foliorum breviſſimo pediculo insident, ut eisdem adhærere videantur: cauliculi in terram plerunque strati.

An. 6. Myrrhis sylvestris seminibus asperis *C. B.* sylv. Neapolitana atque etiam Anglicana *Park.* Cerefolium sive Myrrhis nova Æquicolorum Columnæ *Ger. emac.* Cicutæ quodammodo similis vel Chærephyllo accedens *J. B. Small Hemlock-Chervil with rough Seeds.* In aggeribus & muris ternis locisque ruderatis.

Folia huic mollia, Cicutæ fere diviſurâ, pallidiora; Caulis Cicutæ, umbellæ secus foliorum alas Paludapii modo insident. Flores albi; Semina oblonga teretia, aspera, cacumine oblongo.

Cæterum Caucalis semine aculeato echinato aut hispido ab aliis Umbelliferis abundè distinguitur, ut alias notas conquirere non sit opus.

§. Crithmum spinosum *Ger.* maritimum spinosum *C. B.* maritimum spinosum seu Pastinaca marina *Park.* Pastinaca marina, quibusdam Secacul & Crithmum spinosum *J. B. Prickly Sampire or Sea Parſnep. Obſerved by Mr.* Lawſon *at* Roosbeck *in* Low-Fourneis, Lancaſhire.

Folia spinosa & locus maritimus, si aliæ notæ deessent, huic ad distinctionem sufficerent.

Coriandrum seminum striatorum figurâ perfectè sphæricis ab aliis omnibus umbelliferarum generibus distinguitur.

An. Coriandrum *J. B. Ger.* majus *C. B.* vulgare *Park.* Coriander. Circa *Coggeſhall, Tolesbury,* & alibi in agro Eſſexiano copiosè seritur.

Seminum globuli in hac specie singulis floſculis singuli succedunt. Duo autem semina in unum globulum coalescere videntur.

Muriâ conditi usus est in intinctibus, & acetariis; ventriculo gratum est, appetitum excitat, obstructiones reserat, urinam provocat. *Umbelliferæ*

Umbelliferæ foliis integris.

An. §. Perfoliata vulgaris *Ger. Park.* vulgatiſſima ſeu arvenſis *C. B.* Perfoliata ſimpliciter dicta, vulgaris annua *J. B. Thorow-wax.* Inter ſegetes. Hujus plantæ ſolius ex nobis cognitis folia à caule perforantur, intellige folia ſingularia, nam in aliis folia bina adverſa continua caulis tranſadigit, ut v. g. Dipſaco & Centaureo luteo.

Inter eas numeratur quibus ſolidandi ac ferruminandi vis ineſt. Uſus præcip. in vulneribus recentibus, enterocelis [inprimis umbilici] tumidis artubus, ſtrumis, ſive intrinſecùs ſive extrinſecùs adhibere volupe ſit. *Schrod.*

An. §. Auricula leporis minima *J. B.* An Buplerum minimum *Col. Park?* anguſtiſſimo folio *C. B? The leaſt Hares-ear. I have obſerved this in divers Places, as near* Elleſley *in the Road from* Cambridge *to S.* Neotes: *On a Bank by the Northern Road a little beyond* Huntington: *At* Maldon *in* Eſſex, *in the Marſhes by the Rivers ſide plentifully: At* Haſtings *in* Suſſex, *beſide the little Brook that runs by the Caſtle and elſewhere.*

Folia huic anguſta Caryophylleorum æmula.

§. Sanicula ſive Diapenſia *Ger.* vulgaris ſeu Diapenſia *Park.* Sanicula Officinarum *C. B.* mas Fuchſii ſeu Diapenſia *J. B. Sanicle.* In ſylvis & ſepibus paſſim ſub finem Maii floret.

Flores in faſtigio catulis nudi velut in Corymbum diſpoſiti, cujus radiis inſident floſculi in globulum congeſti; ſemina lappulata; folia circumſcriptione ſubrotunda, in quinque lacinias altius inciſa. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 475.

Vulneraria eſt è præcipuis. Internis & externis vulneribus, ſanguinis eruptionibus, ulceribus, dyſenteriis, ruptis & vulſis auxiliatur decocta pota & impoſita.

GENUS DECIMUM.

Herbæ ſtellatæ, ſic dictæ quia folia caules ad intervalla ſtellatim diantis in modum ambiunt. Floribus ſunt monopetalis in quatuor ſegmenta totidem folia imitantia partitis, quorum ſingulis bina naturaliter ſuccedunt & ſubſunt ſemina.

§. CRuciata *Ger.* vulgaris *Park.* hirſuta *C. B.* Gallium hirtifolium, Cruciata quibuſdam, flore luteo *J. B. Crosswort or Mugweed.* Ad ſepes & in dumetis.

Flores huic flavi, velut verticillatim ad caulium nodos è foliorum ſinubus exeunt: Folia lata, hirſuta, quaterna ſimul. Siccat & aſtringit: vulneraria eſt è præcipuis internè & externè; valet & ad ramices in vino pota.

§. 1. Rubia ſylveſtris aſpera quæ ſylveſtris Dioſcoridis *C. B.* ſylveſtris Monſpeſſulana major *J. B.* ſylveſtris *Park. Wild Madder.* Non tantùm in rupe S. Vincentii propè Briſtoliam oritur, ſed etiam in rupibus propè Bedifordiam Devoniæ oppidum, & per totam ferè Devoniam in ſepibus copioſè.

Omnibus ſuis partibus minor eſt ſativâ, foliis atro-virentibus, ad ſingulos nodos plérumque ſex, (unde nonnullis Rubia hexaphyllos dicitur) ſuperficie perenni.

2. Rubia tinctorum *Ger.* ſativa *J. B.* tinctorum ſativa *C. B.* major ſativa ſive hortenſis *Park. Madder.* In agris ſeritur ad uſum tinctorum. Hujus ſuperficies quotannis emoritur.

Vulnerariis potionibus admiſcetur radix: partium tenuium eſt, ut alia tinctoria: ſapor acerbus aſtrictoriam eſſe arguit.

A tinctoribus ad coloris rubri præparationem adhibetur.

§. 1. Mollugo vulgatior *Park.* Rubia anguloſa aſpera *J. B.* ſylveſtris lævis *C. B.* An Rubia ſylveſtris *Ger?* Mollugo montana anguſtifolia, vel Gallium album latifolium *C. B. Wild Madder or great Baſtard Madder.* Ad ſepes & in dumetis frequens. Planta hæc mollior eſt & minùs aſpera quàm præcedens; flores albi numeroſiſſimi: magnitudine & caulium longitudine & ramulorum frequentia inſignis eſt.

2. Molluginis

2. Molluginis vulgatioris varietas minor *Park.* Gallium album *Ger. J. B.* paluſtre album *C. B. White Ladies Bed-ſtraw.* In locis humidis & ad rivulos.

Folia in caulibus ſuperiora aſpera ſunt, non lævia, quo à proximè ſequenti differt. Floſculi plures ſimul conferti quaſdam quaſi umbellulas efficiunt, ut in Rubia cynanchica.

3. Mollug. montana erecta quadrif. Rubra erecta quadrifolia *J. B. Croſs-wort-Madder, or Four-leaved mountainous Baſtard-Madder.* Propè *Ortun, Winandermere,* & alibi in Weſtmorlandia.

Floribus in cacumine caulis & ramorum confertis albis, cum Mollugine convenit, à Cruciata differt.

4. Mollugo montana minor Gallio albo ſimilis *Hiſt. noſt.* An Gallium album minus *C. B.*? Rubia quædam minor *J. B. Small Mountain Baſtard-Madder.*

Provenit hæc non in paluſtribus tantùm ſed & in montoſis magnâ copiâ. Parvitate autem ſua, glabritie caulium & foliorum, locóque natali à præcedente diſtinguitur.

§. Gallium luteum *C. B. Ger. Park.* Gallion verum *J. B. Yllow Ladies Bedſtraw, Cheeſe-Rening.* In paſcuis ſiccioribus & colliculis ad agrorum margines.

Ab effectu lac coagulandi nomen adeptum Gallion, foliis tenuibus obſcuriùs virentibus, floribus luteis parvis à congeneribus differt. Vires vid. *Hiſt.* p. 482.

Lutei coma coaguli modo lac condenſat. Acetum ex eâdem deſtillando elicitur: modum vide in *Hiſt. noſt.* p. 482. Acetoſæ ſummitates deſtillatæ ejuſmodi oleum non reddunt, ſed inſipidum phlegma.

§. Aſperula *Ger.* Aſper. II. ſeu Rubeola montana odora *C. B.* Aſperula aut Aſpergula odorata *Park.* Rubiis accedens Aſperula quibuſdam ſive Hepatica ſtellaris *J. B. Woodroof or Wodruffe.* In ſylvis & dumetis, præſertim montoſis, Maio menſe floret.

Flores ſummos cauliculos occupant velut in umbella, candidi, odorati.

Uſus hujus præcip. in obſtructo hepate ac meatu biliario, & hinc in ictero; in hepate calidiore refrigerando; etiam extrinſecùs in cataplaſm. Fertur in vinum conjecta hilaritatem efficere, & ſaporem ei gratiſſimum conciliare, unde Germanis in frequenti uſu eſt. Ruſtici ad tumores calidos & vulnera recentia eâ utuntur tuſa & impoſita.

An. §. Rubeola arvenſis repens cœrulea *C. B.* minor pretenſis cœrulea *Park.* Rubeola parvo flore cœrulea ſe ſpargens *J. B. Little Field-Madder.* In arvis præſertim requietis.

An. §. 1. Aparine *Ger. J. B.* vulgaris *Park. C. B.* Philanthropon Dioſcoridis & Plinii; Lappago Plinii lib. 26. cap. 10. *J. B. Cleavers or Gooſe-graſs.* Ad ſepes interdum & inter ſegetes.

Aſperitate veſtium tenaci ſatis nota eſt hæc herba. Vim vide *Hiſt.* p. 484.

An. 2. Aparine ſemine læviore. An Aparine ſemine lævi *Park?* *Gooſe-graſs with ſmoother Seed.* Inter ſegetes. Minor eſt & humilior præcedente.

An. 3. Aparine minima D. *Sherard. The leaſt Gooſe-grass. Found at* Hackney *on a Wall.*

§. Rubia cynanchica *J.B. C.B.* Synanchica Lugd. p. 113. *Ger. emac.* Aſperula repens Geſneri ſeu Saxifraga altera Cæſalpini *Park. Squinancy-wort.* In ſterilibus Soli expoſitis creteis collibus, v. g. Gogmagog-*Hills*, Newmarket-*Heath*, Suſſex-*Downs*, &c.

Floribus velut umbellatis cum Aſperula convenit, eorundem colore, rubente, ut & parvitate ſua, ab eadem differt.

GENUS UNDECIMUM.

Herbæ aſperifoliæ.

QUibus folia in caulibus alterno aut nullo ordine ſita, flores monopetali marginibus quinquepartitis inciſuris aliàs profundioribus, aliàs levioribus, ſingulis autem floribus quatuor plerunque ſuccedunt ſemina.

§. Pulmonaria foliis Echii *Ger. emac.* rubro flore, folio Echii *J. B.* anguſtifolia rubente cœruleo flore *C. B.* anguſtifolia *Park. Parad. Bugloſs-Cowſlips or Long-leaved Sage of* Jeruſalem. *In a Wood by* Holbury-Houſe, *in the new Foreſt in* Hantſhire. Perianthium oblongum integrum, folia maculoſa Pulmonariæ characteriſticæ ſunt. §. Cyno-

§. Cynogloſſæ notæ ſunt ſemina aſpera lappacea, compreſſa, extremitatibus acutis ſurſum ad ſtylum directis.

An. 1. Cynogloſſum vulgare *J. B.* majus vulgare *C. B. Ger. Park. Great Hounds-tongue.* In incultis, locis ruderatis & ad vias.

An. 2. Cynogloſſa folio virenti *J. B.* Cynogloſſum minus folio virente *Ger.* ſemper virens *C. B. Park.* An Cynogloſſa media altera virente folio rubro flore montana frigidarum regionum *Col? The leſſer green-leaved Hounds-tongue. In* London *Road, between* Kelvedon *and* Witham *in* Eſſex, *but more plentifully about* Braxted *by the way-ſides: it hath alſo been obſerved in ſome ſhady Lanes about* Worceſter, *by Mr.* Pitts.

Cynogloſſæ vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 490.

Uſus hujus in ſiſtendo fluxu alvi, gonorrhœa & catarrhis exſiccandis: Sanguini etiam ſiſtendo, & ad omnis generis vulnera & ulcera conducit.

In ſtrumis & ſcrophulis Cynogloſſæ radicem tum intus in decocto, tum extra in cataplaſmatis formâ ſummo cum ſucceſſu adhiberi ſolitam audivimus. D. *Hulſe.*

An. §. Bugloſſa ſylveſtris minor *Ger. emac.* Bugloſſum ſylveſtre minus *C. B. Park.* Echium Fuchſii ſeu Borago ſylveſtris *J. B. Small wild Bugloſs.* Inter ſegetes & in arvis requietis paſſim.

Bugloſſæ notæ ſunt ſemina rugoſa, flores in quinque ſegmenta obtuſa ſeu orbiculata expanſi.

An. §. Lycopſis *C. B. Park.* Lyc. Dioſcoridis quibuſdam *J. B.* Echii altera ſpecies *Dod.* p. 680. cujus icon hanc noſtram bene repræſentat. *Wall Bugloſs. In the Iſle of* Jerſey *on the ſandy grounds near S.* Hilary *plentifully.* Lobel *mentions another ſort, which he calls* Lycopſis Anglica, *to be found plentifully among the Corn by the way between* Briſtol *and* London; *which no man ſince him hath been able to diſcover; ſo that I conclude what he obſerved there was nothing but the common* Echium.

An. §. Echium vulgare *J. B. C. B. Park. Ger. emac. Vipers Bugloſs.* Secus vias & ſemitas, ſinque muris non rarò & arvis ſterilioribus nimis etiam frequens.

Flore corniculato ſeu incurvo, & ex anguſto principio in latum expanſo, ſuperiore parte longiùs excurrente, inferiore breviore à reliquis Aſperifoliis diſtinguitur.

An. 2. Echium marinum *P. B. Cat. Ang.* An Bugloſſum dulce ex inſulis Lancaſtriæ *Park?* *Sea-Bugloſs.* *At* Scrammerſton-*Mill between the Salt Pans and* Barwick *on the Sea-beach about a Mile and half from* Barwick; *alſo near* Whithaven in Cumberland; *and againſt* Bigger *in the Iſle of* Walney in Lancaſhire *plentifully.* *Mr.* Lawſon.

An. §. Bugloſſum ſylveſtre caulibus procumbentibus C. B. Borago minor ſylveſtris *Park.* Cynogloſſa fortè topiaria Plinii, & Echium lappulatum quibuſdam *J. B.* Aparine major Plinii *Ger.* Alyſſon Germanicum Echioides *Lob.* *Small wild Bugloſs, by ſome great Gooſe-graſs and* German *Madwort.* *Near* Newmarket; *where I hear it is now loſt: by* Boxley *in* Suſſex, *and in the Holy Iſland.*

Caulibus aſperis & ad veſtes adhærentibus, floribus ad foliorum alas, foliis interdum tribus quatuórve ſimul, ſeminibus parvis compreſſis in vaſculis bivalvibus compreſſis dentatis ab aliis hujus generis diſtinguitur.

§. Borago floribus cœruleis & albis *J. B.* Hortis, viis & muris frequens.

§. 1. Lithoſpermum ſeu Milium Solis *J. B.* Lithoſpermum majus erectum *C. B.* minus *Ger.* vulgare minus *Park.* *Gromwell or rather Gromill,* vel *Graymill, i. e.* Milium griſeum. In agrorum marginibus ſiccioribus, inque dumetis & ad vias publicas. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 503.

2. Lithoſpermum majus Dodonæi, flore purpureo, ſemine Anchuſæ *J. B.* majus *Ger.* vulgare majus *Park.* minus repens latifolium *C. B.* *The leſſer creeping Gromwel.* *On the top of a buſhy Hill near* Denbigh *Town in* Wales, *on the North ſide of the Town: alſo in* Somerſetſhire *not far from* Taunton. In hac ſpecie reliquis prociduis & repentibus caulis ille qui flores ſuſtinet erigitur, & foliis longioribus pallidius virentibus amicitur.

Lithoſpermi notæ ſunt ſemen lapideum ſplendens, flores in quinque ſegmenta expanſi.

An. 3. Lithoſpermum arvenſe radice rubente *Park.* arv. rad. rubra *C. B.* nigrum, flore albo, ſemine Echii *J. B.* *Baſtard Gromil or Salfern, Baſtard Alkanet.* Inter ſegetes ubique ferè. Anchuſa degener facie Milii ſolis *Ger. emac.*

Semen

Semen renes abſterget, urinam ciet, calculum inſignitèr comminuit & expellit, ſdque ſpecifica proprietate, cùm qualitas nulla calorem inducens ſenſibilis in eo ſuperet.

Calculum jam concretum à quovis medicamento frangi negant medici nonnulli percelebres.

An. §. 1. Myoſotis Scorpioides hirſuta *Park.* Scorpioides arvenſis hirſuta *Ger. emac.* Echium ſcorpioides arvenſe *C. B.* Scorpioides ſoliſequum flore minore *J. B.* *Mouſe-ear Scorpion-Graſs.* In arvis & hortis paſſim, præſertim ſterilioribus & requietis.

An. 2. Echium Scorpioides minus floſculis luteis *C. B.* Myoſotis Scorpioides minor floſculis luteis *Park.* *Small Yellow-flower'd Scorpion-graſs.* In paſcuis ſiccioribus & arenoſis.

3. Myoſotis Scorpioides paluſtris *Ger. emac.* Scorpioides repens *Park.* Echium Scorpioides paluſtre *C. B.* Scorpioides ſoliſequum aliud, flore majore purpureo & albo *J. B.* *Water-Scorpion-Graſs.* Ad rivulos & in foſſis paluſtribus: Circa finem Maii florere incipit.

Echium Scorpioides dicitur à ſpicis florum longis, recurvis, & antequam flores aperiantur caudæ Scorpii in modum contortis.

Spicis florum prælongis cum Heliotropio convenit, ſeminibus ſplendentibus, foliis oblongis ab eodem differt.

§. Conſolida major *Ger.* Symphytum magnum *J. B.* majus vulgare *Park.* Symphytum. Conſolida major *C. B.* *Comfrey.* In aquoſis ad rivos & foſſas: Maio menſe floret.

Floribus cylindraceis pendulis cum Cerinthe convenit; ſeminibus ad ſingulos flores quaternis, iſſque lucidis, ab eadem differt.

Variat floris colore purpureo; quam varietatem D. *Plukenet* copioſam obſervavit propè *Eaton*: Nos ad Falburniam in agro Effexienſi. In exteris regionibus non minùs frequens habetur cum flore purpureo quàm cum albo.

Vulnerarium eſt celeberrimum, mucilaginoſum, incraſſans, humorum acrimoniam retundens. Uſus præcip. in fluxionibus quibuſcunque, imprimis alvi, in eroſione pulmonum ac phthiſi. Extrinſecùs ſanguinem ſiſtit, & fracturas oſſium conſolidat.

Radices in mortario tuſæ donec in maſſam redigantur, ſuper alutam extenſæ & impoſitæ ad dolores podagricos leniendos,

leniendos, ad ulcera ſerpentia aut etiam gangrænas compeſcendas plurimùm valent.

GENUS DUODECIMUM.

Suffrutices & Herbæ verticillatæ.

NOtæ certiores quibus Verticillatæ à reliquis Plantarum generibus diſtinguuntur ſunt Folia in caule ex adverſo bina, flores monopetali, labiati plurimùm aut galeati; ſemina ad ſingulos flores quaterna, quibus perianthium pro vaculo inſervit; non enim in omnibus hujus generis flores ſemina ad articulos verticillorum in modum caulem ambiunt.

§. 1. Serpyllum vulgare *Ger. J.B.* vulgare minus *Park.* *Common Mother of Thyme.* In montoſis & paſcuis ſiccioribus, inque formicarum tumulis ubique.

2. Serpylli vulgaris ſecundum genus *J.B.* Serpyllum vulg flore amplo. *Common Mother of Thyme with large Flowers.* Cum præcedente, cujus varietas duntaxat eſſe videtur.

3. Serpyllum vulgare hirſutum. *Hoary wild Thyme.* Gogmagog-*Hills, and the like barren places.* Vix alio in quàm foliorum hirſutie à præcedente differre videtur.

4. Serpyllum citratum *Ger. Park.* Citrei odore *J. B.* folii Citri odore *C. B. Lemon-Thyme.* In montoſis agro præſertim Cantiano, ſed rariùs. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 527.

5. Serpyllum villoſum fruticoſius floribus dilutè rubentibus. *The more ſhrubby hairy Mother of Thyme, with pale red Flowers.* In paſcuis ad ſummitatem montis y Wydhva prope Eccleſiam S. Periſii in Arvonia. *D. Lhwyd.*

Serpyllo folia brevia & latiuſcula, flores in ſummis caulculis & ramulis in capitula laxa & habitiora congeſti; ramuli procidui.

Chamædryn vulgarem ſeu ſativam, quamvis aliquoties invenimus in marginibus agrorum ſatis remotam ab aliquo ædificio, ſponte tamen provenire non audemus aſſerere.

Cephalicum eſt, uterinum ac Stomachicum. Menſes & urinas movet, utile eſt in ſpaſmo & expuitione cruenta, torminibus

terminibus ventris, &c. Extrinsecùs arcet vigilias, cephalalgias, vertigines, &c. *Sthrod.*

§. Menthæ notæ sunt Flos quadripartitus segmentis lateralibus à galea & labello vix discernendis; odor suavis, unde & Græcis Ἡδύοσμος dicitur: radices reptatrices.

Menthæ verticillatæ.

1. Mentha seu Calamintha aquatica *Ger. emac.* arvensis verticillata *C. B.* Mentha arvensis verticillata hirsuta *J. B.* arv. vert. seu aquatica Belgarum Lobelio *Park.* *Water-Mint with whorled Coronets.* In locis humidis & ubi per hyemem aquæ stagnârant.

2. Mentha arvensis verticillata folio rotundiore odore aromatico *D. Vernon.* *Found by Mr.* Wigmores *at* Shelford *in* Cambridgshire.

3. Mentha fusca sive vulgaris *Park.* cardiaca *Ger.* fortè hortensis verticillata Ocymi odore *C. B.* verticillata minor, acuta, non crispa odore Ocymi *J. B.* *Red Mint.*

Minùs hirsuta est quàm præcedens; folia longiora, acutiora, & obscuriùs viridia.

4. Mentha aquatica seu Sisymbrium *J. B. Ger. emac.* aquatica rubra *Park.* rotundifolia palustris seu aquatica major *C. B.* *Water-Mint.* Passim secundùm rivos & in humidioribus.

Flores in summis caulibus in capitula crassiora subrotunda congesti: odor ad Pulegium accedit.

Menthæ spicatæ.

1. Mentha angustifolia spicata, glabra, folio rugosiore, odore graviore. *Spear-mint with a rugged leaf and stronger sent. Found by Mr.* Dale *in* Essex, *by* Bocking-*River side*; *below the Fulling-Mill in two or three places.*

Foliis nigrioribus, pro latitudine brevioribus, nec in mucronem tam longum productis, ut obtusiora videantur, rugosioribus, venulis transversis pluribus magisque conspicuis; dentibus minùs concinnis incisis: *Caulibus* rubris, majoribus & firmioribus in summo ramosioribus, inque plures florum spicas divisis. *Floseulis* minoribus & pallidioribus; odore denique graviore & ingratiore à mentha cardiaca sativa differt.

2. Mentastri

2. Mentaſtri aquatici genus hirſutum ſpica latiore J. B. Mentha paluſtris folio oblongo C. B. Mentaſtrum minus Germ. Mentaſtrum hirſutum Park. *Spiked Horſe-Mint or Water-Mint with a groſſer ſpike. Found by the ſame Perſon beſide the ſame River, a little above the Fulling-Mill, and in a ditch near the Water-Mill.*

3. Mentaſtrum ſpicatum folio longiore candicante J. B. Mentha Sylveſtris folio longiore C. B. *Long-leaved Horſe-Mint. Found by Dr.* Liſter, *growing by* Burwelbeck *in* Lincolnſhire *plentifully: lately alſo by Mr.* Dale, *in a Meadow behind the Alms-Houſes, at* Great Yeldham *in* Eſſex, *with the following plentifully.*

4. Mentaſtrum folio rugoſo rotundiore ſpontaneum, flore ſpicato, odore gravi J. B. Mentha ſylveſtris rotundiore folio C. B. Mentaſtrum Ger. deſcr. *Horſe-Mint, or Round-leaved wild Mint. I obſerved it growing by the Rivers ſide at* Lydbrook near Roſs *in* Herefordſhire; *alſo in a moiſt place of a little Cloſe or Meadow adjoyning to* Faulkburn-Hall *in* Eſſex, *the Seat of my honoured Friend* Edward Bullock, *Eſquire.*

5. Mentha ſpicis brevioribus & habitioribus, foliis Menthæ fuſcæ, ſapore fervido Piperis. *Pepper-Mint found by Dr.* Edwards *in* Hartfordſhire, *and communicated to us; ſince by Mr.* Dale *in* Eſſex.

Folia Menthæ fuſcæ ſive vulgaris Park. folia valde rebrunt, majora tamen ſunt & brevi lanugine hirſuta, ſpicæ in ſummis caulibus & ramulis breves, laxiores, rubentes. Tota planta ſapore eſt acri & fervido Piperis.

6. Mentha criſpa verticillata folio rotundiore J. B. criſpa verticillata C. B. criſpa Park. ſativa criſpa Ger. quoad iconem. *Verticillate curled Mint with rounder leaves.* Huic ſimilem, hirſutie tamen foliorum diſcrepantem invenit D. *Tilleman Bobart, Jacobi* frater, juxta rivulos quoſdam ad latera montis *Shotover* prope Oxonium.

Menthæ vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 532.

Menthæ uſus præcip. eſt in ventriculi imbecillitate, crudtate, ſingultu, vomitu, flatibus, ardore, hepatis obſtructione, inteſtinorum dolore, capitis vertigine. Menſes & album mulierum profluvium compeſcit. Extrinſecùs duritiem mammarum, lactiſque coagulationem tollit, achores ſanat. *Schrod.*

Aqua deſtillata ad vomitum reprimendum, & tormina inteſtinorum in infantibus uſûs eſt creberrimi.

§. Pulegium.

§. Pulegium *J. B.* vulgare *Park.* regium *Ger.* latifolium *C. B. Penny-royal or Pudding-graſs.* Locis paluſtribus & aquoſis ubi per hyemem aquæ ſtagnârant.

Pulegium à Mentha, obſervante *Rivino*, in eo differt, quòd galea Pulegii ubique integra ſit, cùm Menthæ galea ordinariè diviſa deprehendatur.

Parvitate ſua, florum denſis verticillis, ſapore & odore acriore à Mentha differt. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 534.

Uſus ejus præcipuus eſt in menſibus ciendis, fluore albo, fœtu ejiciendo. Confert hepaticis ac pulmoniacis, nauſeam & tormina ventris diſcutit, calculum & urinam pellit, ictero ac hydropi medetur. Extrinſecus prodeſt capiti, ſomnum arcet, doloribus arthriticis convenit, dentes abſterget, pruritum cutis curat, &c. *Schrod.* Viribus cum Mentha convenit, ſed vehementior eſt, & ad multa efficacior.

Succus expreſſus ad Cochl. 1. menſuram cum tantillo Saccari candi exhibitus tuſſim puerorum convulſivam ſeu catarrhum ferinum lenire & curare ſolet. D. *Boyle.*

§. Marrubium aquaticum *Ger. emac.* aquat. vulgare *Park.* aquaticum quorundam *J. B.* paluſtre glabrum *C. B. Water-Horehound.* In aquoſis & ad rivulos paſſim. Hirſutum in Hibernia ſæpius obſervavit D. *Sherard.*

Foliis rugoſis, ad baſin laciniatis, & odore carentibus à Mentha differt.

Album pneumonicum eſt inſigne. Succus expreſſus cum melle (ut præſcribit Dioſcorides) aut potius Syrupus è Praſſio Aſthmaticis, tuſſientibus, & tabidis opitulatur; verùm ob caliditatem inſignem ſenibus potiùs & frigidis quàm juvenibus & calidis exhibendus eſt. Idem cum oleo tartari per deliquium medicamentum eſt ad icterum nulli ſecundum. Pulvis foliorum interraneorum vermes necat: valere dicitur & in partu difficili lochiiſque retentis.

§. Verbena vulgaris *J. B.* mas, ſeu recta & vulgaris *Park.* communis *Ger.* communis cæruleo flore *C. B. Vervain.* In areis & ſecundùm vias publicas.

A congeneribus differt foliis rugoſis laciniatis, & floribus in ſpicis longiſſimis anguſtis, nullis intermiſtis foliolis.

Cephalica ac vulneraria eſt. Uſus præcip. in dolore aliiſque affectibus capitis à frigidis humoribus, in affectibus oculorum & pectoris, tuſſi inveterata: in obſtructione hepatis ac lienis,

lienis, ictero, torminibus ventris, dysenteria: inprimis a-terit & expellit calculum, libidinem coercet, febrim tertianam fugat, arthritidem mitigat, vulnera sanat, partum facilitat. Extrinsecùs in cephalalgia, odontalgia, alopecia, melancholia, in oculorum lippitudine, imbecillitate, rubore, in angina, raucedine (collo circumplasmatizato) in tumore glandularum in faucibus (gargaris.) in dolore lienis (cum axung. porci) ac podagrico mitigando, in vulneribus adstringendis, ac putridis abstergendis, in procidentia ani, mollescis, &c. Hæc omnia *Schroderus*. Mirum tot viribus polere plantam nulla insigni qualitate sensibili doratam.

§. Origanum vulgare spontaneum *J. B.* Anglicum *C.* sylvestre, Cunila bubula Plinii *C. B.* Majorana sylvestris *Park. Wild Marjoram.* Ad sepes & in dumetis.

Hujus capitula singularia squamosa ex pluribus foliolorum conjugationibus squamatim ob proximitatem incumbentibus componuntur: è singulorum autem sinubus singuli flores oriuntur; foliola isthæc figura sua & lævitate, parvitatéque à reliquis quæ in caule diversa. Notæ hæ quamvis reliquis hujus generis conveniunt, quoniam tamen nulla præter hanc species Majoranæ aut Origani in Ang. sponte provenit, ad distinctionem sufficiunt.

Absterget & astringit. Usus præcip. in obstructione pulmonum, hepatis ac uteri, & hinc in tussi, asthmate, ictero. Auget lac, ichorosa excrementa per sudorem expellit, extrinsecùs venit usu crebriore, eóque in balneis uterinis, cephalicis, totius corporis contra scabiem. *Schrod.* Hæc de Origano Officinarum præcipuè accipienda sunt.

§. Horminum sylvestre Lavendulæ flore *C. B. Park.* sylvestre *Ger.* Gallitrichis affine Maru, si non genus aliquod. Sclaræa Hispanica *Tab. J. B.* Hormini sylvestris quarti quarta species *Clus.* *Common* Englisth *wild Clary.* In glareosis frequens.

Hæc proculdubio est quam Clusius Greenvici prope London ad arcis Regiæ hippodromum se invenisse scribit; nulla enim præter hanc Hormini species in Anglia sponte orta. Hanc Parkinsonus erroneè pro Hormino pratensi foliis serratis *C. B.* habet: non Gerardus, cui nos in Historia Plant. & Cat. Ang. hac in re injurios fuisse fatemur. Flores reliqua speciebus longè minores, in spicis laxis: Odor satis vehemens. Ut

Ut facie ſic viribus cum Hormino ſativo convenit. Semen oculis inditum eos purgat & mundificat, ruborémque & inflammationes mitigat & tollit. *Ger.* ob figuram ſcil. & lævorem ſuum.

§. Galeopſis legitima Dioſcoridis *Park.* vera *Ger. emac.* Galeopſis ſive Urtica iners magna fœtidiſſima *J. B.* Lamium maximum ſylvaticum fœtidum *C. B. Hedg-Nettle.* Ad ſepes, æſtate floret.

Foliis Urticæ, odore fœtido, ſeminibus minoribus nigris ab Hormino differt.

§. Mentha cattaria *J. B.* felina ſeu cattaria *Ger.* cattaria vulgaris & major *C. B.* Nepeta major vulgaris *Park. Nep or Cat-Mint.* Floret Junio & Julio, éſtque in agro Cantabrigienſi in aggeribus ſepium frequens. Vires vid. *Hiſt.* p. 549.

Foliis Urticæ incanis, odore Menthæ graviore, floribus in ſpicas habitiores digeſtis à congeneribus differt.

§. Betonica *Ger.* purpurea *C. B.* vulgaris purpurea *J. B.* vulgarior flore purpureo *Park. Wood-Betony.* In ſylvis & ſæpetis.

Betonicæ notæ ſunt flores in ſpicas habitiores digeſti, caules non ramoſi, folia crenata cum longis pediculis. Vires vid. *Hiſt.* p. 551. Variat floris colore albo.

Quamplurimæ huic herbæ virtutes attribuuntur quoquo modo ſumptæ. Hinc Itali aliquem laudaturi inquiunt *Tu hai più de virtu che non ha Betonica*, Plures habes virtutes quàm Betonica; & proverbialiter jubent, *Vende la tonica, & compra la Betonica*, Vende tunicam, & eme Betonicam. Cephalica inprimis eſt & hepatica, ſplenetica, thoracica, uterina, & demum traumatica. Hinc uſu interno & externo creberrima venit, maximè in morbis capitis: in quem uſum fumus foliorum exſiccatorum in tubis hauritur ad modum Nicotianæ.

Pſeudo-Thea è foliis Betonicæ, Scorodoniæ & Chamæpityos confecta, edulcorata & calida pota in Podagra, Cephalgiæ & nervorum affectibus mirificè prodeſt & dolores lenit. *D. Bowle.*

Radices hujus herbæ, contra quàm folia & flores, ori ſtomachóque ingratæ nauſeam, rugitus & tandem vomitum cient.

§ Prunella

§. Prunella *Ger.* vulgaris *Park.* flore minore vulgaris *J. B.* Brunella major folio non diſſecto *C. B.* *Common Self-heal.* In paſcuis ubique. Vires vid. *Hiſt.* p. 551.

Spicis brevibus habitioribus cum Betonica convenit, parvitate & humilitate ſua, foliiſque circum oras æqualibus & non crenatis ab eadem differt.

Vulneraria eſt, cum Bugula viribus conveniens. Intrinſecus in vulnerariis potionibus: extrinſecus etiam in recentibus vulneribus uſurpatur, creberrimè in angina, aliiſque affectibus oris & faucium, quorum ardorem extinguit, quem Germani *Die Breune* vocant: unde Brunellæ nomen herbæ inditum.

An. §. Acinos multis *J. B.* Ocymum ſylveſtre *Ger.* Clinopodium minus ſeu vulgare *Park.* arvenſe Ocymi facie *C. B.* *Wild Baſil.* In montoſis cretaceis aridis & glareoſis locis. Acinos Anglicum *Cluſ.* nobis nihil aliud eſſe videtur quàm hujus varietas foliis ludens non crenatis.

Acinos foliis eſt Serpylli aut Ocymi minoris; floribus in verticillis ad caulium nodos foliis intermixtis, calyculis oblongis ſtriatis, collo anguſto, ventre turgidiore, quo cum verticillatis fruticoſis convenit. Mulierculis botanopolis Londinenſibus Polium montanum olim dicta eſt hæc herba, quo nomine Londino ad nos miſſa.

§. Stachys Fuchſii *J. B.* *Ger.* major Germanica *C. B.* *Park.* *Baſe Horehound.* *Nigh* Witney *Park in* Oxfordſhire, *and thereabout plentifully.*

Marrubio, quocum verticillis denſis & canitie ſuâ convenit, elatior eſt & erectior, foliis longioribus & acutioribus.

§. Marrubium album *J. B.* *Ger.* album vulgare *C. B.* *Park.* *White Horehound.* Ad vias publicas & in locis ruderatis. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 556.

Marrubii notæ ſunt flores in verticillis denſis circa caulium nodos, totius plantæ canities, odor vehemens & gravis; folia obtuſa ſerrata rugoſa: verùm ſingulari & inſigni nota ab aliis verticillatis differt, quòd calyculorum ſtriatorum margines non ut in aliis in quinque ſegmenta acuta dividantur, ſed in totidem ſpinulas quot ſunt in ſingulis ſtriæ, decem nimirum aut duodecim.

§. Clinopodium

§. Clinopodium majus *Park.* quorundam Origani facie *J.B.* Origano ſimile *C. B.* Acinos *Ger.* *Great wild Baſil.* Ad ſepes & in vepretis paſſim.

Foliis eſt Majoranæ ſylveſt. ſeu Origani, verticillis denſis circa caulium nodos; Florum tubis quàm in Origano longioribus; calycibus in quinque ſpinulas terminatis, quo à Marrubio differt.

§. 1. Lamium album *Ger.* vulgare album ſeu Archangelica flore albo *Park.* album non fœtens, folio oblongo *C. B.* Galeopſis ſeu Urtica iners floribus albis *J. B.* *White Arch-angel or dead Nettle.* Ad ſepes, & in dumetis.

An. 2. Lamium rubrum *Ger.* vulgare folio ſubrotundo, flore rubro *Park.* purpureum fœtidum folio ſubrotundo, ſive Galeopſis Dioſcoridis *C. B.* Galeopſis ſeu Urtica iners folio & flore minore *J. B.* *Small dead Nettle, or red Archangel.* Ad ſepes & macerias, ſinque locis ruderatis & hortorum areis. Vires v. *Hiſt.* p. 559.

An. 3. Lamium rubrum minus, foliis profundè inciſis. *Small cut-leaved red Archangel.* In hortis oleraceis ſinque arvis requietis non rarò invenitur,

An. 4. Lamium folio caulem ambiente majus & minus *C. B.* Galeopſis ſeu Urtica iners minor folio caulem ambiente *J. B.* Alſine hederula altera *Ger.* hederulæ folio major *Park.* *Great Henbit.* In arvis & hortis.

5. Lamium luteum *Ger.* *Park.* folio oblongo luteum *C. B.* Galeopſis ſeu Urtica iners flore luteo *J. B.* *Yellow Archangel or Dead Nettle.* In ſylvis dumetis & umbroſis.

6. Lamium montanum Meliſſæ folio *C. B.* Meliſſa Fuchſii *Ger.* Meliſſophyllon Fuchſii *Park.* Meliſſa adulterina quorundam, amplis foliis, & floribus non grati odoris *J. B.* *Baubling-leaved Archangel, Baſtard-Baulm.* *In ſeveral Woods in the Weſt of* England, *as about* Totnes *in* Devonſhire, *and* Haverford-Weſt *in* Pembrokeſhire.

An. 7. Lamium cannabino folio vulgare. Cannabis ſpuria *Park.Ger.* ſylveſtris quorundam, Urticæ inerti affinis *J.B.* Urtica aculeata foliis ſerratis *C. B.* *Nettle-Hemp, or rather Hemp-leaved Dead Nettle.* In arvis. Variat floris colore, qui communiter purpureus eſt, rariùs albus.

An. 8. Lamium cannabino folio, flore amplo luteo, labio purpureo. An Cannabis ſpuria altera *Park?* *Fair-flower'd Nettle-Hemp, or rather Hemp-leaved Dead Nettle with a part-*

coloured flower. Segetes frigidiorum & humidiorum tractuum hâc scatent; ut Septentrionales monoïcæ.

Lamium floribus in verticillis ad caulium nodos, Folia Urticæ; Seminibus majusculis, è calycibus brevibus paulò maturitate illico decidentibus, & odore fœtido ab aliis Verticillatis differt.

Planta quam pro Urtica aculeata foliis serratis altera C. B. ostenderunt Parisienses, quæque descriptioni Bauhinianæ haud aptè respondet, ab hac specie diversa est; prout me certiorem fecit D. *Sherard.*

Herba tusa & imposita valere creditur ad tumores quosque discutiendos, necnon ad inflammationes, plagas, ulcera putrida & vulnera. Speciatim ad Scrophulas commendata.

Flores Lamii albi ad fluorem mulierum album, rubri ad rubrum specificè celebrantur. Decoctum hujus ad dysenteriam valere creditur.

§. 1. Sideritis Anglica strumosa radice *Park.* Panax echini & Marrubium aquaticum acutum *Ger.* Stachys palustris fœtida *C.B.* Galeopsis angustifolia fœtida *J. B. Clowns All-heal.* Ad fluvios & in aquosis passim.

An. 2. Sideritis humilis lato obtuso folio *Ger. emac.* Sideritis Hederulæ folio *Park.* An Sid. Alsines Trissaginis folio *eadem* & *C. B.*? Inter segetes, præsertim in Septentrionalibus.

Parva est & annua, foliis brevibus obtusis, hirsutis floribus parvis, pallidè purpureis, ad cauliculorum nodos foliis terminatis; seminibus nigris.

An. 3. Sideritis arvensis latifolia hirsuta lutea. Hanc Sideritidis arvensi latifolia *Ger. C. B. Park.* jam diversam noscoo. Miror interim nullam ejus (cùm in exteris tegetibus satis frequens sit) à Botanicis mentionem factam. *Hop-flowered Field-Ironwort. In the West Riding of* Yorkshire *about* Wakefield, Darfield, Sheffield, &c. *among the Corn plentifully.* Floris colore luteo, foliisque latioribus à sequente differt.

An. 4. Sideritis arvensis rubra *Park.* arvensis, angustifolia rubra *C. B.* Sid. 7. *Ger. emac.* Ladanum segetum quorundam flore rubro *J. B. Narrow-leav'd All-heal or Ironwort.* Inter segetes ubique ferè; floret à media æstate in Autumnum. Ratio pro plantæ modo amplus est & pulcher. Folia rugosa & nervosa.

Sideritis

Sideritidis nomine complectimur plantas nonnullas diversorum generum ab effectu vulnera ferro inflicta sanandi ità denominatas, quæ odore cum Lamio conveniunt, sed folia Urticæ non habent.

Vulneraria est, ut nomen arguit, intus & extra, præcipuè in herniis.

§. Hedera terrestris *Ger.* terrestris vulgaris *Park.* *C.B.* Chamæcissus seu Hedera terrestris & Hedera sylvatica Romanorum, *J. B.* in Append. tom. 3. p. 855. *Ground-Ivy, Gill-go-by-ground, Alehoof or Tunhoof.* Ad sepes & macerias: Aprili mense floret. Vires vid. *Hist.* p. 567.

Foliis subrotundis, flagellis reptatricibus, odore fœtido, florum labio superiore bifido & reflexo, ab aliis Umbelliferis distinguitur.

Vulneraria est tum intro assumpta, tum extus adhibita, diuretica, emmenagoga; usus creberrimi in Tartaro pulmonum & renum resolvendo: ictero etiam conferre dicitur, & ad dolores colicos conducere in clysteribus.

Pulverem summitatum contusarum & in sole exsiccatarum in tussi gravi & pertinace, inque phthisi summopere prodest, &c. V. *Willis Pharmaceut. Rational. part.* 2. *Sect.* 1. *cap.* 6.

Succus herbæ naribus attractus cephalalgiam etiam vehementissimam & inveteratam non lenit tantùm, sed & penitus aufert, autore *Joan. Oldacres* ludimagistro olim Tamworthensi.

Angli olim doliis immissâ uti soliti sunt ad depurandam seu clarificandam cerevisiam.

§. Calaminthæ notæ sunt flores galeati, tubo oblongo; (cùm menthæ flores tubo sint brevissimo) pediculis oblongis, è foliorum sinubus egressis insidentes, rari & sparsi; cùm menthæ flores in verticillis densis, nullis ferè pediculis, ad caulium nodos sedeant. Folia, odor & sapor menthæ.

1. Calamintha vulgaris *Park.* vulgaris Officinarum *Ger.* vulgaris, vel Officinarum Germaniæ *C. B.* flore magno vulgaris *J. B.* vel potiùs exiguo flore *ejusdem.* *Common Calamint.* In viis publicis & ad aggeres sepium & fossarum, sed rarius. Hujus folia majora sunt, latiora & pro magnitudine breviora quàm illius quæ odore est Pulegii. Duplex est, flore magno, & flore parvo, seu quinta *C. B.* quæ apud nos reperitur.

2. Calamintha odore Pulegii *Ger.* Pulegii odore seu Nepata *C. B.* altera odore Pulegii, foliis maculosis *Park.* flore minore, odore Pulegii *J. B. Field-Calamint.* Ad vias publicas, in aggeribus sepium & agrorum marginibus. Autumno floret.

Foliis minoribus, odore Pulegii seu Sisymbrii, caulibus in terram magis reclinatis à præcedente distinguitur.

Calidior est & acrior quàm Mentha, partium tenuium; stomachica & uterina imprimis: menses ciet, urinam movet, hepar reserat, tussi medetur. *Schrod.*

§. Marrubium nigrum *Ger. emac.* nigrum seu Ballote 3a nigrum fœtidum, Ballote dictum *Park.* nigrum fœtidum, Ballote Dioscoridis *C. B. Stinking Horehound.* In ruderatis & ad sepes.

Odore fœtido Lamium refert, à quo differt floribus in singulis pediculis è singulis foliorum alis egressis pluribus confertis, calycibus minùs patulis & longioribus.

§. 1. Lysimachia cœrulea galericulata seu Gratiola cœrulea *C. B.* Tertianaria, aliis Lysimachia galericulata *J. B.* Lysimachia galericulata *Ger.* cœrulea, seu latifolia major *Park. Hooded Willow-herb.*

In aquosis ad fluvios & fossas.

2. Lysimachia galericulata minor. Gratiola latifolia *Ger.* latifolia seu nostras minor *Park. The lesser Hooded Loosestrife.* In palustribus Julio & Augusto mensibus. Parvitate sua, florum colore carneo, & foliis brevioribus à præcedente differt.

Utriusque communes notæ sunt flosculi oblongi in singulis foliorum alis singuli; calyx clausus seu operculatus, cupidæ aut calceamenti calcaneum referens.

An. §. Chamæpitys vulgaris *Park.* vulgaris odorata flore luteo *J. B.* lutea vulgaris seu folio trifido *C. B.* Chamæp. ma *Ger. Common Ground-Pine.* In agris restibil. sed rariùs; v.g. *On the Layes about the borders of* Triplow-*Heath in* Cambridgeshire, *and in several places of* Kent *about* Rochester, Dartford, &c. Vires vid. *Hist. nost.* p. 573.

Foliis Pineorum æmulis, odore resinoso, floribus galeâ seu labio superiore carentibus à reliquis Umbelliferis differt.

Nervosum genus roborat, unde Pilulæ ex ea parantur contra paralysin; diuretica etiam est & emmenagoga; fœtum mortuum

mortuum & ſecundinas pellit; adeóque potenter operatur, ut uſus ejus in utero geſtantibus omnino interdicatur, quoniam abortum facit. Verùm in iſchiadicis & arthriticis affectibus præcipuæ æſtimationis eſt, unde & *Iva arthritica* dicitur. Ex herba in pulverem redacta cum Hermodactylis & Terebinthina Veneta pilulæ fiunt; quæ etiam adverſus Hydropen utiles eſſe perhibentur. Ab Hermodactylis cavendum *J. B.*

§. 1. Bugula *Dod. Ger.* vulgaris *Park.* Conſolida media pratenſis cœrulea *C. B.* Conſolida media, quibuſdam Bugula *J. B. Bugle.* In ſylvis & pratis humidis frequentiſſima. Bugulæ vulgaris notæ ſunt flores galea carentes, caules duum generum, alii teretes & repentes, alii quadrati & erecti, flores ſuſtinentes in ſpicam laxam diſpoſitos.

Rivinus flores galea carere negat, iiſque galeam attribuit, adeò tamen exiguam, ut viſum pæne ſubterfugiat.

2. Bugula cœrulea Alpina *Park.* Conſolida media cœrulea Alpina *C. B.* An Conſolida media Genevenſis *J. B. Mountain Bugle or Sicklewort. Found on* Carnedh Lhewellyn *in* Carnarvanſhire *by Dr.* Johnſon. A præcedente differt caulibus ab una radice pluribus erectis, foliis minoribus, longioribus & profundiùs in caule crenatis, quodque clematis careat.

Viribus cum Prunella convenit. Vulneraria eſt tam intrinſecus quàm extrinſecus adhibita. Confert etiam ictero, hepatis obſtructioni, urinæ retentioni, &c. *Schrod.*

§. Scorodonia ſeu Salvia agreſtis *Ger.* Scordium alterum ſeu Salvia agreſtis *C. B.* Scorodonia ſeu Scordium alterum quibuſdam & Salvia agreſtis *Park.* Scordotis ſeu Scordium folio Salviæ *J. B. Wood-Sage.* In ſylvis & dumetis.

Odore Allii & Salviæ foliis, quódque flos galeâ careat ab aliis hujus generis diſtinguitur.

§. Scordium *J. B. C. B. Ger.* legitimum *Park. Water-Germander.* In paluſtribus Elienſis inſulæ copiosè provenit.

Odore Allii, foliis & facie Chamædryos, loco paluſtri, & reptatu ſuo ab aliis Umbelliferis facilè dignoſcitur, ut de communi nota; quod ſci. flos ejus galea careat, nihil dicam. Vires v. *Hiſt. noſt.* p. 576.

Alexipharmacum ac ſudoriferum eſt. Uſus præcip. in peſte & peſtilentialibus morbis, febribúſque malignis tam

præservando quàm curando; in obstructionibus hepatis ac lienis, in pulmonibus purulentis ac mucilagine refertis. Extrinsecus mundificat vulnera ac ulcera, lenit dolores podagricos: Succus ejus seu pulvis valet ad lumbricos ventris.

An. §. Cardiaca *J. B. Park. Motherwort.* In fimetis, extra hortos. Folia ejus subrotunda, & profundè laciniata. Cardialgiæ conferre argumento est nomen: decoctum bacæ aut pulverem cum Saccharo mixtum in palpitatione cordis, lienis morbis & affectibus hystericis admirandæ virtutis & efficaciæ medicamentum esse affirmat D. *Bowle.*

GENUS DECIMUM TERTIUM.

Herbæ semine nudo polyspermæ, hoc est, in quibus singulis floribus plura quatuor succedunt semina.

§. CHelidonium minus *Ger. Park.* Chelidonia rotundifolia minor *C.B.* Scrophularia minor seu Chelidonium minus vulgò dictum *J. B. Pilewort, or the lesser Celandine.* In pratis & ad sepes. Primo vere exit, & Aprili, nonnunquam etiam Martio, florere incipit. Maio flores & folia evanescunt, radicibus in terra ad ver usque proximum latitantibus.

Calyce triphyllo cum Hepatica trifolia convenit, ut & flore polypetalo: ab eadem differt calyce cum flore decidu, ut in Ranunculis, & foliis integris subrotundis. Cùm jam defloruerat & marcescere inciperet in ipsis foliorum alis bulbulos Tritici granorum formâ succrescentes observavimus.

Refrigerat & humectat autore Schrodero: [Ast D. Hermannus calidam & acrem esse asserit, cum aqua destillata acris sit, & sale acri polleat]. Usus præcip. in ictero, scorbuto & hæmorrhoidum fluxu. Extrinsecus specificè manifestus seu ficos ani curat, quorum signaturam radices gerunt; dentitiùmque putredini maximopere subvenit.

§. Ranunculi notæ communes sunt flores pentapetali unà cum calyce pentaphyllo decidui; semina unicuique plurima succedentia in globulum aut spicam & plerunque asperum & velut echinatum congesta. *Ranunculi*

Ranunculi pratenſes & arvenſes.

1. Ranunculus pratenſis repens *Park.* prat. repens hirſutus *C. B.* pratenſis etiámque hortenſis *Ger.* repens flore luteo ſimplici *J. B. Common creeping Crowfoot or Butter-cups.* In pratis & paſcuis, locis humidioribus.

2. Ranunculus bulboſus *Ger. Park.* tuberoſus major *J. B.* pratenſis radice Verticilli modo rotunda *C. B. Round-rooted or bulbous Crowfoot.* In paſcuis ubique. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 581.

An. 3. Ranunculus rectus foliis pallidioribus hirſutus *J. B. Upright pale-leaved Crowfoot.* In locis humidis & lutoſis ubi per hyemem aquæ ſtagnárant.

Pallido foliorum colore, quòdque nec flagellis nec radicibus reptat, locóque natali, à Ranunculo pratenſi repente, cui foliorum figurà non multùm diſſimilis eſt, differt.

4. Ranunculus pratenſis erectus acris *C. B.* pratenſ. erectus acris vulgaris *Park.* rectus non repens, flore ſimplici luteo *J. B.* ſurrectis cauliculis *Ger. Upright Meadow Crowfoot.* In pratis & paſcuis vulgaris.

Hujus folia Napelli aut potiùs Aconiti lutei foliis ſimilia, purpureis interdum maculis notata: Caulis ad ſeſquicubitalem altitudinem aſſurgit. Interdum dulcis reperitur.

An. 5. Ranunculus hirſutus annuus flore minimo. *Field-Crowfoot with a very ſmall Flower.*

Radice eſt annua, foliis parvis ad Geranii columbini figurâ accedentibus, flore luteo minimo & non rarò mutilo.

Ranunculi nemoroſi.

Ranunculus nemoroſus dulcis, ſecundus Tragi *Park.* nemoroſus vel ſylveſtris folio rotundo *C. B.* auricomus *Ger.* rotundifolius vernus ſylvaticus *J. B. Sweet Wood-Crowfoot or Goldilocks.* In ſylvis & dumetis Aprili floret, & ubi ſemen dederit ſuperficies marceſcit, radice reſtibili.

Folia prima quæ è radice exeunt integra ſunt & rotunda, ſequentia & quæ in caule, manente rotunditate in quinque aut plures lacinias diviſa.

Ranunculi echinati.

An. Ranunculus arvorum *Park. Ger.* arvensis echinatus *J. B. Corn Crowfoot.* Inter segetes, Maio mense floret. Foliis laciniatis, & capitulis seu seminibus echinatis ab aliis Ranunculis differt.

Ranunculi palustres & aquatici.

An. 1. Ranunculus palustris rotundifolius *Ger.* palustris Sardonius lævis *Park.* palustris Apii folio lævis *C. B.* palustris flore minimo *J. B. Round-leaved Water-Crowfoot.* In aquosis, inque ipsis aquis.

Capitula huic in longam spicam producuntur, seminibus parvis & lævibus composita, Flores minimi pro plantæ magnitudine.

2. Ranunculus aquatilis hederaceus albus, quocum præterquam floris colore convenire videtur Ranunc. aquaticus hederaceus luteus *C. B.* hederaceus rivulorum se extendens, atrâ maculâ notatus *J. B.* Ranunculi aquatilis varietas altera *Ger. emac.* hederaceus aquaticus *Park.* quoad descr. nam figura & synonyma sunt Lenticulæ aquaticæ trifuculæ. *Ivy-leaved Water-Crowfoot.* In rivulis & aquis vadosis frequens.

3. Ranunculus aquatilis *Ger.* aquaticus Hepaticæ facie *Park.* aquaticus folio subrotundo & capillaceo *C. B.* aquatilis albus tenuifolius *J. B. Water-Crowfoot with various leaves.* In fossis aquas habentibus, & lentè decurrentibus rivulis.

Folia quæ aquas superant integra sunt Ranunculi, quæ in immerguntur in innumeras capillaceæ tenuitatis lacinias divisa; flores albi speciosi.

4. Ranunculus aquatilis omnino tenuifolius *J. B.* Millefolium aquaticum Ranunculi flore & capitulo *Park.* Millefolium seu Maratriphyllum flore & semine Ranunculi aquatici Hepaticæ facie *Ger.* Millefolium aquaticum foliis Abrotani, Ranunculi flore & capitulo *C. B.* item Ranunculus aquaticus capillaceus *ejusdem. Fine-leaved Water-Crowfoot or Water-Milfoil.* Cum priore à quo non aliter differt quàm quòd folia integra non habet, sed omnia tenuissimè laciniata.

5. Ranunculus aquaticus albus, circinatis tenuissimè divisis foliis, floribus ex alis longis pediculis innixis D. *Plukenet.* An Millefolium aquaticum cornutum *C. B. prod.* 73. quamvis nec figura nec descriptio ei in omnibus conveniant.

Eandem

Eandem figuram adhibet J. Bauhinus, t. 3. l. 38. 784. verùm deſcriptio iconi non reſpondet ſaltem in florum ſitu; nec deſcriptioni C. Bauhini in eorundem colore: Provenit in aquis cœnoſis frequentiſſimè; & longiſſimè differt à Millefolio aquatico equiſetifolio in *Catal. Cantab.* deſcripto. D. *Plukenet.* Hanc plantam nos à præcedente non diſtinguimus: certè eandem eſſe cum Millefolio aquatico cornuto C. Bauhino in Prodromo deſcripto D *Plukenet* minimè conſentimus: Ei nempe flores parvos quadrifolios attribuit, cùm huic noſtræ ſatis ampli ſint & quinquefolii, ut alias notas omittam.

6. Ranunculo ſive Polyanthemo aquatili albo affine Millefolium Maratriphyllum fluitans *J. B.* Millefolium Maratriphyllum Ranunculi flore *Park.* Millefol. aquatic. foliis Fœniculi, Ranunculi flore & capitulo *C. B.* *Fennel-leaved Water-Crowfoot.* In fluvio *Thame* & rivulis eum influentibus circa *Tamworth, Middleton, &c.* in agro Warwicenſi: obſervavimus etiam in fluvio Iſide Oxonium præterfluente.

Foliis eſt Fœniculi, ſed multo longioribus, flagellis longiſſimis, prociduis, aquæ impetum ſequentibus.

7. Ranunculus flammeus minor *Ger.* item flammeus ſerratus *ejuſdem* & *Park.* paluſtris flammeus minor ſive anguſtifolius *Park.* longifolius paluſtris minor, item paluſt. ſerratus *C. B.* longifolius, aliis Flammula *J. B.* *The leſſer Spearwort.* In pratis uliginoſis & ad rivulos.

Foliis integris oblongis, vi acri & cauſtica ab aliis congeneribus differt.

8. Ranunculus flammeus major *Ger.* paluſtris flammeus major *Park.* longifolius paluſtris major *C. B.* folio longo maximus, Lingua Plinii *J. B.* *Great Spearwort.* In foſſis paluſtribus Elienſibus aliiſque aquis vadoſis plurimus.

Ranunculorum ferè omnium, paucis exceptis, folia, caules & radices vim habent cauſticam, impoſita cutim exulcerant, & cruſtam cum dolore inducunt, ſtigmata delent, verrucas & perniones tollunt.

An. §. Flos Adonis *Park.* Flos Adonis flore rubro *Ger.* Flos Adonis vulgò, aliis Eranthemum *J. B.* Adonis hortenſis flore minore atro-rubente *C. B.* *Adonis Flower, Red Maithes.* In Anglia ſponte provenire dicitur ſed rariùs, iner ſegetes.

Capitulum Ranunculi, ut & floris calyx; Flos ipſe polypetalos; Folia in tenues & acutas lacinias ſecta Chamæmelinorum ritu, hujus notæ ſunt. §. Mal-

§. Malvæ notæ ſunt Flores monopetali pentapetaloidei. Calyx geminus, exterior in tres, interior in quinque laciniis diviſus, folia integra, ſemina in rotulæ aut caſeoli formam circumacta. Malvæ vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 599.

1. Malva vulgaris *Park.* ſylveſtris *Ger.* ſylv. folio ſinuato *C. B.* vulgaris flore majore, folio ſinuato *J. B.* *Common Mallow.* Ad ſepes & ſemitas inque locis ruderatis.

2. Malva ſylveſtris minor *Park.* ſylv. pumila *Ger.* ſylv. folio rotundo *C. B.* vulgaris flore minore, folio rotundo *J. B.* *Small wild Mallow or Dwarf-Mallow.* Cum priore. Flores huic ex pallida purpura albicant.

An. 3. Malva arborea marina noſtras *Park.* *Engliſh Sea-tree-Mallow.* *I have obſerved it in many places by the Sea-ſide, as at* Hurſt-*Caſtle over againſt the Iſle of* Wight; *in* Portland-*Iſland; on the Rocks of* Caldey-*Iſland; and on the* Baſſe-*Iſland near* Edinburgh *in* Scotland.

Magnitudine & ſtatura ſua, foliis lanuginoſis, floribus numen parvis à vulgari Malva diſtinguitur, ut de loco ſileam.

Herba humectat, emollit, lenit dolores, laxat alvum, urinæ ardorem & acrimoniam mitigat [decocti vel aquæ diſtillatæ ℥iij. cum Syr. violacei ℥j ʃs.] illico prima doſi. experto. Ad tumores maturandos doloréſque ſedandos extrinſecus adhibetur in cataplaſmatis, ad alvum leniendam.

§. Althæa vulgaris *Park.* Althæa Ibiſcus *Ger.* Alth. Dioſcoridis & Plinii *C. B.* Althæa ſive Biſmalva *J. B.* *Marſh-Mallow.* In paluſtribus maritimis frequens. Vires. v. *Hiſt. noſt.* p. 600.

Malvæ revera ſpecies eſt, à vulgari tamen Malva differt folio productiore minúſque rotundo, item molliore & magis incano, locóque natali in paluſtribus & maritimis.

Althæa vulgari ſimilis folio retuſo brevi. Alth. folio rotundiore ſeu minus acuminato *Hort. Edinburg.* *Rounder leaved Marſh-Mallow.* In paluſtribus Elienſibus nobis occurrit. D. *Plukenet.*

Ad quatuor præcipuè utilis eſt. 1. Ad affectus renum & veſicæ, calculum, ſtranguriam, &c. [tum ſyrupus ejus, tum decoctum foliorum, ſed præcipuè radicum, ſeu ore tenus aſſumptum, ſeu in clyſteribus, tum denique ſemen quovis modo præparatum.] 2. Ad affectus pulmonum, Aſthma, tuſſim, phthiſin, pleuritim. 3. Ad inteſtinorum eroſiones, dyſenteriam, &c. [Decoctum radicum & mucilago ſeminis præcipue.]

præcipue.] 4. Ad tumores duros emolliendos aut maturandos [cataplasma foliorum aut radicum.]

§. Alcea vulgaris *J. B.* vulgaris major *C. B.* vulgaris seu Malva verbenacea *Park.* Malva verbenacea *Ger.* *Vervain-Mallow.* Ad agrorum margines, inque vepretis & sepibus frequens.

A Malva foliis laciniatis differt, ejúsque species est.

§. Caryophyllata seminibus caudatis, foliis pinnatis, radice aromatica, à congeneribus differt.

1. Caryophyllata *Ger.* vulgaris *Park. C. B.* vulgaris flore parvo luteo *J. B.* *Avens, Herb-Bennet.* Ad sepes & in dumetis, Maio & Junio floret. Vires v. *Hist. nost.* p. 606.

2. Caryophyllata vulgaris majore flore *C. B.* vulgaris major *Park.* *Avens with a larger Flower.* *In* Tedford-*Wood in the Wilds*, Lincolnshire, *found by Dr.* Lister. *We found it also in* Cambridge-shire, *but remember not the place.*

3. Caryophyllata montana purpurea *Ger. emac.* montana seu palustris purpurea *Park.* aquatica nutante flore *C. B.* aquatica flore rubro striato *J. B.* *Purple Mountain Avens, or Water-Avens.* In montosis Septentrionalibus Angliæ circa *Settle, Ingleton,* &c. *also in* Wales *about* Snowdon-Hill, &c. *and in divers other places.*

4. Caryophyllatam flore amplo purpureo, quadruplici aut quintuplici serie petalorum observavit D. *Lawson* propè Strickland magnum in Com. Westmorland.

5. Caryophyllata Alpina Chamædryos folio *Merisc. Hist.* Chamædris spuria montana Cisti flore *Park.* Alpina Cisti flore *C. B.* Alpina flore Fragariæ albo *J. B.* Teucrium Alpinum Cisti flore *Ger.* *Mountain Avens with Germander Leaves. found by Mr.* Heaton *in* Ireland, *on the Mountains between* Gort *and* Galloway.

6. Caryophyllata Pentaphyllæa *J. B. Park.* Alpina pentaphyllæa *Ger.* Alpina quinquefolia *C. B.* *Cinquefoil-Avens. In the Den of* Bethaick *in* Scotland. D. *Sibbalds.*

Radix Caryophyllum aromaticum olet, unde ei nomen; vinum cui infunditur jucundissimo odore & sapore commendat, eóque cor exhilarat, & dolorem à frigiditate aut flatibus ortum sedat; cúmque manifestæ adstrictionis particeps sit, verisimile est diarrhœam, hæmorrhagiam, aliasque omnes alvi & uteri fluxiones compescere. Cephalica etiam & cardiaca censetur atque Alexipharmica. D. *Hulse.* §. Fra-

§. Fragariæ notæ ſunt Folia venoſa in ſingulis pediculis terna: Fructus molli eſculentâ pulpâ conſtans, ſeminibus exteriùs adnaſcentibus, odore fragranti; cauliculi reptatrices.

1. Fragaria *Ger.* vulgaris *Park.* Fragaria ferens fraga alba ac rubra *J. B. Common Strawberry.* In ſylvis & dumetis. Maio menſe floret & brevi ſemen maturat. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 609.

2. Fragaria fructu hiſpido *Ger. emac. Rough Strawberry, Found by* Jo. Tradeſcant *the elder in a Womans Garden about* Plymouth, *whoſe Daughter gathered it abroad and planted it there.* Pro luſu potiùs naturæ hanc habeo quam pro ſpecie diſtincta.

Fragra refrigerant & humectant, venenis reſiſtunt, picrocholis & ſiticuloſis conveniunt; verùm, obſervante Cæſalpino copioſiore cibo caput tentant & inebriant, quod non nunquam ſenſimus: iis tamen moderatè utendum, quoniam in ventriculo putreſcere apta ſunt; nec ſola comedenda, ſed cum Saccharo & vino, ut ſolent noſtrates.

Aqua Fragorum deſtillata cor confortat, vitia thoracis expurgat, morbum arquatum diſcutit, ulceribus oris & anginæ auxiliatur gargariſatu, facie ruborem & maculas tollit collatu, calculum denique renum comminuit.

Herba diuretica eſt, usûſque crebri in ictero, ut & in gargariſmis & balneis, cataplaſmatis, &c. ad ſiſtendos ſanguinis fluxus, ad dyſenteriam, ulcera ſordida purganda, catarrhos & deſtillationes cohibendas: quomodo in Ictero præſcribitur Vid. *Hiſt. noſt.*

§. Fragaria ſterilis *C. B.* minimè veſca *Park.* minimè veſca ſeu ſterilis *Ger. emac.* non fragifera, vel non veſca *J. B. Barren Strawberry.* In paſcuis ſtirilioribus ubique. Folia cum Fragaria, fructu cum Pentaphyllo convenit; non raptat flagellis ut Fragaria.

§. Pentaphyllum foliis venoſis, in ſingulis pediculis quinis, aut interdum ſeptenis, flore pentapetalo à congeneribus diſcernitur.

1. Pentaphyllum rubrum paluſtre *Ger.* Pentaphyllum vel potiùs Heptaphyllum flore rubro *J. B.* Quinquefolium paluſtre rubrum *C. B. Purple Marſh-Cinquefoil.* In paluſtribus putridis & cœnoſis non infrequens eſt.

Folia

Folia quina & non rarò ſeptena in eodem pediculo, non ut in Pentaphyllo vulg. ab eodem omnia puncto orta, ſed bina adverſa velut in alam diſpoſita cum impari in extremo.

2. Pentaphyllum paluſtre rubrum craſſis & villoſis foliis Suecicum & Hibernicum *Plukenet.* Tab. 212. *'Tis common in all the Bogs in* Ireland. *Dr.* Sherard. *Dr.* Robinſon *ſaith, it hath been often ſent out of the North of* England.

3. Pentaphyllum vulgatiſſimum *Park.* Pentaphyllum ſive Quinquefolium vulgare repens *J. B.* Quinquefolium vulgare *Ger.* majus repens *C. B. Common Cinquefoil, or five-leaved Graſs.* Ad ſemitas paſſim. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 611.

Cauliculis radices ad intervalla agentibus Fragariæ in modum ſe propagat.

4. Pentaphyllum erectum, foliis profundè ſectis, ſubtus argenteis, flore luteo *J. B.* rectum minus *Park.* Quinquefolium folio argenteo *C. B.* Quinquefolium Tormentillæ facie *Ger. Tormentil-Cinquefoil.* In arenoſis aut glareoſis paſcuis, ſed rariùs.

5. Pentaphyllum parvum hirſutum *J. B.* minus repens lanuginoſum *Park.* Quinquefolium minus repens aureum *C. B.* Quinquefolii quarti ſecunda ſpecies *Cluſ.* Pentaphyllum incanum minus repens *Ger. emac. Small rough Cinquefoil.* Obſervavit & ad nos attulit Tho. Williſellus Pentaphylli parvam ſpeciem circa *Kippax* agri Eboracenſis vicum 3 m. p. à Pontefracto remotum in paſcuis collectam, huic non diſſimilem, præterquam quòd non reperet.

Vulnerarium eſt & aſtringens; ſiſtit fluxus alvi, & hæmorrhoidum nariúmque hæmorrhagiam. Utile eſt in hæmoptyſi & tuſſi: commendatur etiam ad paralyſin, phthiſin, arthritidem, icterum. Prodeſſe dicitur & in calculo & eroſione renum, ínque hernia & febribus intermitt. Extrinſecus in oculis inflammatis [ſuccus inſtillatus] in oris putredine, laxitate dentium. Abſtergit etiam ulcera maligna. *Schrod.* Præcipuè notanda eſt vis ejus adſtrictoria, quâ mediante agit quicquid agit.

§. 1. Pentaphylloides erectum *J. B.* Pentaphyllum fragiferum *Ger. Park. Cluſ.* Quinquefolium fragiferum *C. B. Upright Baſtard Cinquefoil.* Ad latera montis cujuſdam *Craig-Wreidhin* dicti in Comitatu montis Gomerici Walliæ. D. *Lhwyd.*

A Pentaphyllo cum quo in aliis pleriſque convenit foliis lobatis Agrimoniæ ferè æmulis differt. 2. Pen-

2. Pentaphylloides fruticosa. *Shrub-Cinquefoil.* Ad ripas meridionalem Teſæ fluvii infra vicum *Thorp* dictum variis in locis, necnon infra cœnobium Athelſtani vulgo *Egleſton-Abbey*, in agro Eboracenſi. Hanc plantam primus obſervavit nobiſque oſtendit D. *Johnſon* de Brignal prope pontem Gretæ in Com. Eboracenſi. Deſcriptionem vid. *Hiſt. noſt.* p.616. *Mr.* Lawſon *obſerved thouſands of theſe Plants by* Mickle Force *in* Teeſdale.

3. Pentaphylloides Argentina dicta. Argentina *Ger.* Potentilla *Park. C. B.* Potentilla ſeu Argentina *C. B. Wild Tanſey, Silverweed.* Amat loca aquoſa, & ubi per hyemem aqua ſtagnârant. Folia ad Agrimoniæ accedunt, niſi quòd argentea ſunt. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 617.

4. Pentaphylloides pumila foliis ternis ad extremitates bifidis. Fragariæ ſylveſtri affinis planta flore luteo *Sylloge Prodromi. Hiſt. Natur. Scot.* An Quinquefolium Alpinum Fragariæ facie *Sebol. Botan?* In ſylvis Regionis Jernenſis Scotiæ ſponte provenit.

§. Tormentilla *Ger. J. B.* vulgaris *Park.* ſylveſtris *C. B. Tormentil, Septfoil.* In paſcuis ubique ferè, præſertim montoſis.

A Pentaphyllo diſtinguitur foliis ſeptenis in eodem pediculo quod Pentaphyllis nonnullis dictis commune eſt, ſed præcipuè flore tetrapetalo, quod huic proprium. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 617.

2. Tormentilla reptans alata foliis profundiùs ſerratis D. *Plot*; Pentaphyllum minus viride flore aureo tetrapetalo radiculas in terram è geniculis demittens *Moriſ. Hiſt. Creeping Tormentil with deeply indented Leaves. In the borders of the Corn-fields between* Hockley *and* Shotover-*Woods, and elſewhere in* Oxfordſhire. *Found alſo in* Braintree-*Pariſh in* Eſſex.

Siccat & potenter aſtringit. Hinc in fluxionibus quibuscunque alvi, uteri, &c. non aliud remedium uſitatius quàm Tormentillæ radix quomodocunque exhibita; præterea diaphoretica eſt & alexipharmica, unde medicamentis adverſis venena & morbos contagioſos admiſcetur: tandem vulnerariis potionibus & emplaſtris adjungi ſolet.

§. 1. Plantago aquatica *J. B.* aquatica latifolia *C. B.* aquatica major *Ger. Park. Great Water-Plantain.* In & juxta aquas ubique ferè. Loco natali & flore tripetalo cum Sagina convenit.

convenit, foliis Plantagineis ab eadem differt: Flos tamen in hac, & capitula minora, & ſpica magis diffuſa.

2. Plantago aquatica minor *Park.* aquatica humilis *Ger.* aquat. Anguſtifolia *C. B.* aquat. humilis anguſtifolia *J. B. The leſſer Water-Plantain.* Cum priore. Capitula huic ſubrotunda echinata Ranunculi: Flores velut in umbella aut corymbo.

§. Sagitta minor *J. B.* aquatica minor latifolia *C. B.* minor latifolia *Park. Arrow-head.* In aquis floret Maio & Junio menſibus. Hujus tres ſpecies ſeu varietates conſtituunt Botanici; nimirum, 1. majorem: 2. minorem latifoliam: 3. minorem anguſtifoliam: quæ omnes, ut puto, apud nos inveniuntur.

Sagitta aquatica omnium minima D. *Plukenet.* A minore anguſtifolia *J. B.* ſpecie differre videtur, quia nunquam à parvitate ſua variat. *On the* Thames-*ſhore by* Lambeth-*Bridge, over againſt the Arch-Biſhop of* Canterbury's *Palace; and plentifully before the Earl of* Peterborough's *Houſe above the Horſe-ferry on* Weſtminſter-*ſide, before the gaining on the* Thames *for an enlargement to the Court-Yard: and I never obſerved it elſewhere.* D. Plukenet.

Facilè dignoſcitur foliis alatæ ſagittæ ſpeciem referentibus. Gemmen bulboſum aquaticum à C. Bauhino in Prodromo deſcriptum nihil aliud eſt quàm hujus plantæ radix & folia primò erumpentia & aquis merſa antequam in caulem abeat, ut obſervavit & me monuit D. *Dale.* Idem poſtea accepi à D. *Doody*, qui in omnibus Sagittariæ plantis bulbum ſeu tubei, qualis à C. Bauhino depingitur, infra limum in ipſam terram ſolidam defixum inveniri mihi affirmavit.

§. Clematis latifolia ſeu Atragene quibuſdam *J. B.* Clematis ſylveſtris latifolia *C. B.* Clematis ſylveſtris latifolia ſeu Viorna *Park.* Viorna *Ger. Great wild Climber or Traveller Joy.* In ſepibus. Flore, cortice, ſemine & radice vim urendi habet.

Clematidis notæ ſunt Flos nudus quadrifolius ſeu cruciatus, ſemina plumulis longis villoſis innaſcentibus cincinnata: ſapor fervidus.

§. Filipendula *J. B.* vulgaris *Ger. Park.* vulgaris, an Molon Plinii *C. B. Common Dropwort.* In pratis & paſcuis montoſis. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 623.

Hujus

Hujus notæ sunt Flores polypetali, radices tuberosæ, glandulis oblongis ab extremis fibrarum filamentis pendulis, semina in circulo disposita.

Radicis decoctum urinam & calculos pellit, dysuriæ & urinæ stillicidio subvenit. Pulverem ejus succúmve ad Epilepsiam commendant; medetur & anhelosis & suspiriosis. In albo mulierum profluvio, inque nimio lochiorum fluxu usûs est eximii: utendi modum vide *Hist. nost.* p. 623.

§. Ulmaria *J. B.* vulgaris *Park.* Regina prati *Ger.* Barba capri floribus compactis *C. B. Meadow-sweet.* In pratis humidis & ad rivulorum ripas passim. Vires vid. *Hist. nost.* p. 624.

A Filipendula differt radicibus fibrosis, magnitudine qui illam excellit, & seminibus intortis in globulum congestis.

Sudorifera est & alexipharmaca, proin convenit in fluxibus omnis generis, diarrhœa, dysenteria, fluxu menstruo, expultione sanguinis, resistit pesti. Folia vinò aut cerevisiæ injecta gratum ei saporem & odorem conciliant non secus ac Pimpinellæ: ob odorem florum gratum nec tamen caput gravantem conclavibus & triclinniis sternendis conveniunt.

§. 1. Anemone nemorum alba *Ger.* nemorosa flore majore *C. B.* Ranunculus nemerosus albus simplex *Park.* Ranunc. phragmites albus & purpureus vernus *J. B. Wood-Anemony.* In sylvis & dumetis, præsertim locis udis. Flor. circa finem Martii & Aprilis initio. Flos nudus, calyce carens.

Anemones in genere notæ sunt caulis determinatè foliatus seu ex una distinctione, ubi terna hærent folia; flores in singulis caulibus singuli: sylvestris character, semina Ranunculi in capitulum congesta, nullo pappo lanuginéve vel adhærente, vel involvente.

2. Anemone tuberosa radice *P. B. Windflower or Anemony with a tuberous Root. Upon* Cotswold-*Hills near* Black Burton *plentifully. Mr.* Heaton. Quamvis nesciam an descripta ab indicta sit hæc planta, omittere nolui, ut qui per montes illos iter faciant, eam curiosiùs observent, & certiora nos doceant. D. *Lhwyd* itinere illuc suscepto nullam ejusmodi plantam invenire potuit.

§. Pulsatilla Anglica purpurea *Park. parad.* flore minore *Ger.* minore nigricante *C. B.* Pulsatilla flore clauso cœrulea *J. B. Passe-*

J. B. Pasque-Flower. On Gogmagog-*Hills, on the left hand of the High-way leading from* Cambridge *to* Haveril, *just on the top of the Hill; also about* Hilderſham, *six miles from* Cambridge; *and in* Bernak-*Heath, not far from* Stamford, *in great plenty; and in* Southrop-*Common adjoyning thereto. But of that sort with a red flower, mentioned by* Gerard. *and* Phyt. Brit. *we found none there.* Pulſatilla locis prædictis naſcens non eſt Pulſatilla vulgaris *Ger.* folio craſſiore & majore flore *C.B. &c.* pro qua in *Cat. Ang.* eam habuimus, à Gerardo decepti; ſed ea quam Cluſius deſcribit ſub *Pulſatillæ vulgaris ſaturatiore flore* titulo, cujus Synonyma jam dedimus.

Eſt autem Pulſatilla nihil aliud quàm Anemones genus ſeminibus cincinnatis ſeu plumulis adhærentibus caudatis.

Acris eſt & calida.

GENUS DECIMUM QUARTUM.

Herbæ Bacciferæ.

BAccas voco fructus herbarum quoſcunque membrana tenuiore veſtitos, pericarpio ſeu pulpâ intus per maturitatem humida aut molli ſemina ambiente, eiſdémve intermixta.

§. 1. Chamæmorus *Cluſ. Ger.* cui & Vaccinium nubis dicitur, & pro diverſâ ſpecie habetur. Anglica *Park.* ejuſdémque Chamæmorus Cambro-Britannica. Rubo Idæo minori affinis Chamæmorus *J. B.* Chamæmorus folio Ribes Anglica *C. B. Cloud-berries, Knot-berries, or Knout-berries.* Qui cum Parkinſono opinantur Chamæmorum Anglicam, & Chamæmorum Cambro-Britannicam ſeu Lancaſtrenſe Vaccinium nubis diverſas eſſe plantas, oſtendant nobis differentiam. In ſummitatibus montium altiſſimorum *Pendle* & *Ingleborough*, ſolo putrido & paluſtri oritur, inter ericas. Anno 1668. circa finem Julii in ſummitate montis *Hinckle-haugh* prope *Settle* oppidum agri Eborac. copioſam cum fructu maturo inveni. Deſcriptionem & vires vid. *Hiſt.* p. 654.

Folia hujus & fructus ad Rubum accedunt, potiùs quam ad Morum.

2. Chamærubus Saxatilis *C. B.* Rubus Saxatilis *Ger.* Alpinus Saxatilis *Park.* Alpinus humilis *J. B.* An Rubus tricoccos *Park?* *The Stone-Bramble or Raspis.* *In the North-west parts of* Yorkshire, *and in divers other places, on the sides of the Mountains.*

Rubo Idæo similis est, sed minor, nec spinosa. Bacca paucioribus acinis, nimirum binis, ternis, quaternis, aut ad summum quinis, componuntur.

In Scorbuto persanando nihil hujus moris efficacius, sive cruda ad satietatem comedantur, sive electuarium ex eis præparatum sumatur.

§. Chamæpericlymenum *Park. Ger.* Periclymenum parvum Prutenicum Clusii *J. B.* Periclymenum 3. seu humile *C. B.* *Dwarf Honey-Suckle.* In Northumbriæ montibus Cheviotis dictis, in latere occidentali Septentrionalis partis montis altissimi copiosissimè.

Flos huic tetrapetalos, cui succedunt plures acini, non in unam baccam constipati, sed suis singuli disjunctis pedi hærentes.

§. Bryonia alba *Ger. Dod.* alba vulgaris *Park.* aspera, s alba baccis rubris *C. B.* Vitis alba seu Bryonia *J. B.* *Briony.* Ad sepes. Vires vid. *Hist. nost.* p. 659. Duplex mas & fœmina. Mas sterilis floribus est majoribus comm ni pediculo palmum longo insidentibus.

Hujus notæ sunt capreoli ad scandendum, caules non s nosi, folia vitiginea, vis cathartica vehementior.

Purgat validè serosos & pituitosos humores, Hydropi rum aquas per vomitum ac secessum educit, menses c fœtum ejicit, suffocationes uteri arcet, asthmata sanat, P dagricis convenit intus & extus. *Schrod.*

Agyrtæ ex hujus radicibus Mandragoras quas vocant ci ciunt, quibus vulgo illudunt.

Asparagis qui prima germinatione exeunt solebant Vete veteres. Vid. *Hist. nost.* p. 659.

§. Bryonia nigra *Ger.* sylvestris nigra *Park.* lævis seu gra racemosa *C. B.* Vitis nigra quibusdam, seu Tamus Plin folio Cyclamini *J. B.* Sigillum B. Mariæ *Offic.* *Black Brio* Ad sepes & in dumetis. Caul

Caules huic volubiles, folia convolvuli majoris, fructus in racemis per maturitatem rubentes, flores hexapetali, cùm Bryoniæ albæ pentapetali sint.

Rad. urinam renumque fabulum menſiúmque ſuburram impellit potu: incidit & attenuat lentam pituitam in thoracis affectibus.

De vi purgatrice nihil dum comperi. C. Hoſman. cui ſuffragatur D. Liſter.

De hujus aſparagis accipit Dodonæus, quæ Veteres de Bryoniæ aſparagis tradunt, eſui ſci. aptos eſſe.

§. Aconitum racemoſum, Actæa quibuſdam *J. B.* Acon. racemoſum, an Actæa Plinii lib. 27. c. 7. *C. B.* Chriſtophoriana *Ger.* vulgaris *Park. Herb Chriſtopher, or Bane-berries. Mr.* Witham *ſhew'd it me growing in* Haſelwood-*Woods near Sir* Walter Vavaſor's *Park-pale,* Yorkſhire, *but not plentifully. Mr.* Newton *and Mr.* Lawſon *found it among the Shrubs by* Malhamcove *in* Yorkſhire. *No news of it in* Weſtmorland.

Folia compoſita velut umbelliferæ cujuſdam, v. g. Imperatoriæ, Fructus racemoſus malignús hanc à cæteris diſtinguunt.

§. Ruſcus *J. B. C. B. Park.* Ruſcus ſive Bruſcus *Ger.* Oxymyrſine quibuſdam *Knee-Holly or Butchers-Broom.* In ſepibus & dumetis, ſed rarior. *In the Pariſh of* Black Notley, Eſſex, *where I now live, it grows in the Hedges of a Croft, called* Lords-Acre, *belonging to* Plum-Trees, *the Houſe of Mr.* James Coker, *my very good Friend and Neighbour.*

Planta eſt epiphylloſpermos foliis Myrti æmulis, mucrone acuto & ſpinoſo: neſcio an ad frutices potiùs referenda.

Radix hujus recenſetur inter quinque aperientes. Uſus præcip. in obſtructione hepatis [ictero] urinæ [ſtranguria] menſium. Alii de his qualitatibus dubitant, aiúntque in oſſibus fractis conſolidandis non minùs efficacem eſſe Polygono aut Symphyto majore.

In hydrope mira præſtat. Vid. *J. B.* & *Hiſt. noſt.*

§. 1. Polygonatum *Ger.* vulgare *Park.* latifolium vulgare *C. B.* Polygonatum, vulgò Sigillum Solomonis *J. B.* Solomon's *Seal.* In ſylvis quibuſdam in Occidentali Angliæ parte. *In a field adjoyning to the Waſh at* Newberry, *and in divers other places of* Barkſhire. *Obſerved by my worthy Friend Mr.* George Horſnell, *Chirurgion in* London.

Polygonatum foliis nervosis cum Lilio convallium & monophyllo convenit, magnitudine sua, caule multis foliis vestito, floribus cylindraceis è foliorum sinubus exeuntibus, & deorsum dependentibus, ab iisdem differt.

2. Polygonatum floribus ex singularibus pediculis *J. B.* latifolium flore majore odoro *C B.* majus flore majore *Park.* latifolium 2. Clusii *Ger.* *Sweet-smelling* Solomon's *Seal, with Flowers on single Footstalks. Found by* Tho. Willisel *growing on the Ledges of the Scars or Cliffs near* Wherf *and* Settle *in* Yorkshire.

3. Polygonatum Hellebori albi folio, caule purpurascente. Solomon's *Seal with white Hellebore Leaves, and a purplish stal. In the Woods on the North-side of* Mendip-*Hills. Mr.* Bobert.

4. Polygonatum humile Anglicum. *Dwarf English* Solomon's *Seal. Found by Mr.* Philip More, *Gardener of* Grayes-Inn, *in the Woods of* Wiltshire. *Idem.*

Vulnerarium est & adstringens, fluxiones quascunque sistit; ossa fracta consolidat. Radix in vino decocta & pota min præstat in contusionibus & fracturis ossium, in herniis, &c. Extrinsecus maculas faciei abstergit, cutim dealbat. Bacce pituitam mucilaginosam per vomitum ac secessum educunt. Dosis n. 14. aut 15. *Schrod.*

§. 1. Lilium convallium *Ger.* convallium vulgo *J. B.* convallium album *C. B.* convallium flore albo *Park. Lily convally or May-Lily.* In ericeto Hampstediensi propè Londinum copiosè provenit, item in umbrosis ad latera montis *Ingleborough*, & alibi in Septentrionalibus.

2. Lilium convallium angustifolium. *Narrow-leaved Lily convally.* Ad pontem *Waterfall*, & alibi in Westmorlandia invenit, & ad me misit D. *Lawson.*

Notæ Lil. convall. sunt caulis nudus, flores parvi campanulati, baccæ rubræ, folia nervosa, bina ternave.

Flores ut & folia adversùs Apoplexiam, Epilepsiam, Paralysin, vertiginem aliósque morbos capitis frigidos auxiliares esse feruntur. Insigne itidem errhinon exhibent pulverisati flores, ut & radices.

§. Herba Paris *Ger. Park. J. B.* Solanum quadrifolium baccíferum *C. B.* *Herb Paris, True-Love, One-Berry.* In sylvis umbrosis, non tamen admodum frequens. *Here at* Notley, *in* Lampit-Grove *belonging to the Hall.* Aprili mense è terra exit, & Maio aut Junio baccam perficit.

Caulibus

Caulibus non ramoſis, determinatè ſeu ex una diſtinctione foliatis, quatuor plerunque foliis; unico in ſingulis flore & bacca, ab aliis bacciferis facilè diſcernitur.

Baccæ & folia refrigerant & ſiccant. Uſus baccarum internus eſt alexipharmacus in peſte, venenatis morbis, veneniſque aſſumptis (ex. gr. Arſenico) Extrinſecus foliorum uſus eſt in paronychia, in inveteratis ulceribus, in bubonibus peſtilentialibus aliiſque calidis tumoribus *Schrod.* An tutum ſit peſtilentialibus tumoribus applicare narcotica meritò controvertitur *J. B.*

Matthiolus adverſus veneficia commendat, ſeque quoſdam noviſſe ait veneficiis ſemiſtultos factos hujus plantæ ſemine ad 20 uſque diem hauſto 3j. pondere priſtinæ ſanitati omnino reſtitutos eſſe. Nos (inquit *J. B.*) contra pronunciamus eos ſemiſtultos vel planè ſtultos eſſe, qui credunt veneficia à ſagis illata (ſi tamen intulerint) tolli poſſe per herbas, verba aut ejuſmodi præſtigias. Quod ad verba attinet nos cum Bauhino ſentimus: non videmus tamen cur herbæ non poſſint corrigere & ſanare morbos quos ſpiritus mali humores corporis depravando intulerint.

§. 1. Solanum lignoſum ſeu Dulcamara *Park.* Solanum ſcandens ſeu Dulcamara *C. B.* Amara dulcis *Ger.* Glycypicros, ſeu Amara dulcis *J. B.* *Woody Nightſhade or Bitter-ſweet.* Aquoſa & rigua amat, atque hinc circa ſcrobes & foſſas reperitur. Junio & Julio floret. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 672.

Solani notæ genericæ ſunt, Flores monopetali quinquepartiti aut ſtellati, apicibus in umbilico oblongis, erectis, coitu ſuo umbonem componentibus; ſemina parva compreſſa. Vires vid. *Hiſt. noſt.* ibid.

2. Solanum lignoſum ſeu Dulcamara marina. *Sea Bitter-ſweet or Woody Nightſhade. On the Southern Coaſts in many places.* Hanc plantam toto habitu ſuo & omnino ſpecie à priore diverſam eſſe nobis confirmavit peritiſſimus Botanicus, & Socius dum viveret Coll. Magdal. Oxonii, D. *Brown*, S. T. D.

Contra hydropem valere dicitur, & morbo regio conferre. Herbæ & foliorum ſuccus fatis violenter purgant, experimento Parkinſoni; & Prævotius ligni decocto inter bilem benignè evacuantia principem locum tribuit.

An. 3. Solanum vulgare *Park.* hortenſe *Ger.* Sol hortenſe ſeu vulgare *J. B.* bacciferum I. ſeu Officinarum *C. B.* *Common Nightſhade.* In ſimetis & ruderibus. Auguſto & Se-

ptembri menſibus floret, & ſemen perficit, deinde primis frigoribus pruinis corrumpitur. A præcedente multimodis differt, quòd non lignoſum ſit, non volubile, at neque perenne.

Refrigerat validè; unde in Eryſipelate, in dolore capitis, parotidibus, mammarum tumoribus adhibetur. Uſum ejus in Eryſipelate vehementer improbat Dodonæus, quòd repellat.

§. Solanum lethale *Park. Ger.* melanoceraſos *C. B.* Solanum manicum multis, ſeu Bella Donna *J. B.* *Deadly Nightſhade, Dwale. In the Church-Yard and Lanes about* Fulborn *in* Cambridgſhire; Sutton Cofield *in* Warwickſhire, *and many other places.*

Flores habet campaniformes concavos & tubuloſos, fructum magnum nigrum. Totius herbæ triſtis aſpectus qualitatem malignam arguit. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 680.

Solanum pomo ſpinoſo oblongo, flore calathoide, Stramonium vulgò dictum. In ruderibus & ſimetis frequens occurrit; ſed Hortorum rejectamentis originem certe debet.

Somniferum eſt & malignum. Baccas pueris eſitantibus ſæpius mortiferas fuiſſe legimus & audivimus. In calidis inflammationibus ſine periculo adhiberi poſſunt ejus tum radices, tum etiam baccæ & folia.

Folia recentia mammis impoſita, earum duritias & tumores emolliunt, diſcutiunt & ſanant, etiam cancroſos.

Nobilis quædam Domina ulcuſculo juxta oculum, quod cancroſum eſſe ſuſpicabatur, folii recentis particulam impoſuit, quæ noctis ſpatio uveam oculi tunicam adeò relaxavit, ut omnem pupillam contrahendi facultatem ei adimeret: adeo ut pupilla, oculo etiam clariſſimo lumini obverſo, alterius oculi pupilla plus quadruplo amplior eſſe perſiſteret, donec emoto folio uvea muſculoſam ſuam vim & tonum paulatim recuperaret. Atque hoc, nè quis caſui imputet tribus vicibus experta eſt eadem Domina.

§. Aſparagus *Park.* Sativus *Ger.* hortenſis & pratenſis *J. B.* ſativa *C. B.* *Manured Sparagus or Sperage*, corruptè *Sparrowgraſs.* Ad promontorium dictum *the Lizzard-point* invenimus. *Said alſo to be found in the Marſhes near* Briſtol; *about* Harwich *in* Eſſex, *and divers other places.*

Notæ ejus ſunt folia tenuiſſima capillacea, turiones craſſi eſculenti.

Aſparagus

Aſparagus paluſtris ſeu maritimus à ſativo mihi non videtur ſpecie, ſed duntaxat accidentibus à loco natali ortis differre.

Hujus turiones Verno tempore, leviter decocti & butyro conditi in deliciis habentur: Urinæ tamen mirum fœtorem conciliant. Rad. diuretica eſt, lithontriptica & ex aperitivis 5; ictericis, nephriticis & iſchiadicis opitulatur [decocta.]

§. Vitis Idæa paluſtris *C. B.* Vaccinia paluſtria *Ger.* Vaccinium paluſtre *Park.* Oxycoccus, ſeu Vaccinia paluſtria *J. B. Marſh Whortle-berries, Moſs-berries or Moor-berries. On Moorish Grounds and Quagmires, as in* Sutton Cofield *Park*, Warwickſhire, &c.

Viticuli tenues ſupini, folia Serpylli, floſculi tetrapetali, locus paluſtris, baccæ interdum ſublongæ, hanc herbam à reliquis bacciferis diſtinguunt.

§. Moſchatellina foliis Fumariæ bulboſæ, de qua Cordus *J. B.* Ranunculus nemoroſus Moſchatella dictus *Park.* nemorum Moſchatellina dictus *C. B.* Radix cava minima viridi flore *Ger. Tuberous Moſcatell.* Martio menſe exeunte & initio Aprilis apud nos floret, in umbroſis ſepibus & ſenticetis, aut etiam ſub arboribus ſolo laxo aut arenoſo.

Capitulo cubico è quinque floſculis compoſito (quibus totidem ſuccedunt baccæ) in uno caule unico, radice denticulos imitata, folio ad Fumariam accedente abunde diſtinguitur tum à congeneribus, tum ab omnibus aliis plantis.

GENUS DECIMUM QUINTUM.

Herbæ multiſiliquæ ſeu corniculatæ,
Quæ ad ſingulos flores producunt ſiliquas ſeu cornicula diſjuncta.

§. SEdum majus vulgare *C. B. J. B. Park.* Sempervivum majus *Ger. Houſeleek.* Hanc plantam in Anglia ſponte orri non auſim fidenter affirmare: ubique tamen in domorum tectis, muris & maceriis vetuſtis & imbricamentis ſeritur. Virès v. *Hiſt.* p. 687.

Hujus notæ ſunt folia in globulos oculi bovini ſimulos congeſta, lata & ſucculenta, flores in ſurculis reflexis in ſummis caulibus ſtellati: folia caules veſtientia ab inferioribus multum differunt.

Sedum majus refrigerat validè & aſtringit. Succus propinatur in febribus Zythogalo mixtus cum ſucceſſu. Extrinſecùs ambuſtis, inflammationibus oculorum, anginæ, ulceribus cancroſis & podagræ conducit.

§. Telephium vulgare *C. B.* Telephium ſeu Craſſula major vulgaris *Park.* Craſſula ſeu Faba inverſa *Ger.* Anacampſeros, vulgo Faba craſſa *J. B. Orpine or Live-long.* In umbroſis maximè & ad ſepes, non rarò tamen in agris & paſcuis. Duplex eſt, flore purpureo & albo.

Folia in Telephio non conglobantur in capitula ut in Sedo majori, nam à prima ſtatim germinatione excauleſcit.

Vulneraria eſt & aſtringens, præcipui usûs in conſolidanda inteſtinorum eroſione per dyſenteriam introducta, incarcerata hernia, in ambuſtis medendis ſub cineribus toſta beba & ſuillo adipe mixta & impoſita paronychias egregiè ſanat.

Radix recens dorſo inter ſcapulas appenſa hæmorrhoidum dolores illico levat. *Ephem. Germ.*

§. Rhodia radix *J. B. C. B. Ger. Park.* Telephium roſeum *Moriſon. Roſewort. On the Rocks of the high Mountains of* Snowdon *and* Caderidris *in* Wales; Ingleborough *and* Hardknot *in* Yorkſhire, &c. *plentifully.*

Radice odorata, foliorum colore glauco, & loco natali à Telephio differt, cætera perſimilis.

§. 1. Sedum minus hæmatoides *Ger.* minus flore luteo *J. B.* minus luteum folio acuto *C. B.* Vermicularis & Craſſula minor vulgaris, ſeu Illecebra major *Park. The moſt ordinary yellow Prickmadam or Stonecrop.* In muris & tectis paſſim. Folia huic anguſta, teretiuſcula, acuta, flores lutei.

2. Sedum minus luteum ramulis reflexis *C. B.* minus luteum flore ſe circumflectente *J. B.* Aizoon Scorpioides *Ger.* Vermicularis Scorpioides *Park. Yellow Stonecrop with reflexed flowers.* Cum priore, cujus varietas eſſe videtur.

3. Sedum minus à rupe S. Vincentii. *Stonecrop of S. Vincent's Rock.* Præcedente minus eſt, foliis denſiùs ſtipatis.

An. 4. Sedum

An. 4. Sedum purpureum pratenſe *J. B.* minus paluſtre *Ger.* arvenſe ſeu paluſtre flore rubente *Park.* paluſtre ſubhirſutum purpureum *C. B.* *Small Marſh Sengreen. On the moiſt Rocks about* Ingleborough-*Hill, as you go from the Hill towards* Horton *in* Ribbles-*Dale, in a ground where Peat is got in great plenty; alſo on* Hartſide-*Hill near* Gamblesby *in the way to* Oſten, Cumberland, *and elſewhere.*

Primo pullulatu Sedum minimum acre foliis æmulatur, verùm cum excauleſcit, folia quæ in cauliculis longiora & rubicundiora ſunt. Junio menſe in ſemen abit, deinde emoritur, & ſemine deciduo ſe renovat.

5. Sedum parvum acre flore luteo *J. B.* Sempervivum minus vermiculatum acre *C. B.* Vermicularis ſeu Illecebra minor acris *Ger.* Illecebra minor ſeu Sedum tertium Dioſcoridis *Park.* Herba Arthritico-Scorbutica *Cat. Altd.* *Wall-pepper or Stonecrop.* Flores ei pro parvitate plantulæ ſpecioſi: Foliorum latitudo longitudini propemodum par.

6. Sedum minimum non acre flore albo. *Small white-flower'd Stonecrop not biting.* In ſterilioribus Suffolciæ, itinere à *Yarmouth* ad *Donewich*, plurimum obſervavimus: item in rupibus Lancaſtrenſibus & Weſtmorlandicis ad *Winandermere.*

§. Cotyledon vera radice tuberoſa *J. B.* Cotyl. maj. *C. B.* umbilicus Veneris *Ger.* Veneris vulg. *Park.* *Wall Penny-wort, Navel-wort, Kidney-wort.* In ſaxis & veruſtis parietibus. Folia in imo caule non ſunt ut reliqua circularia, neque in eorum umbilicum inferiur pediculus, ſed ad latus. Flos oblongus cylindraceus in ſpica longa, cui ſuccedunt quinque theculæ ſeu ſiliculæ disjunctæ.

§. 1. Helleborus niger hortenſis flore viridi *C.B.* Helleboraſtrum *Ger.* Helleboraſter minor, flore viridante *Park.* Elleborus niger vulgaris flore virìdi vel herbaceo, radice diuturna *J. B.* *Bears-foot, or wild black Hellebore. In* Bigwin-*Cloſe near* Cambridg. *It is ſaid alſo to grow plentifully about* Arundel-*Caſtle in* Suſſex. An ſponte oriatur locis prædictis, an olim ibi ſatum fuerit vel caſu, vel de induſtria, dubito. Planta humilior eſt quàm ſequens, at folia latiora. Superficies quotannis emoritur.

2. Helleboraſter maximus *Ger.* maximus ſeu Conſiligo *Park.* Helleborus niger fœtidus, Enneaphyllon Plinii l. 27. c. 9. *C.B.* Elleborus niger ſylveſtris adulterinus, etiam hyeme virens

virens *J.B.* app. tom. 3. *Great baſtard black Hellebore or Bear's-foot, Setter-wort. In the Hedges of ſome Cloſes about* Cherry-Hinton near Cambridg. Caſu quodam ibi aliquando ſatum fuiſſe ſuſpicor.

Hellebori notæ ſunt folia digitata, flores non decidui, radices catharticæ.

Hellebor. nigri minoris flo. viridi folia cereviſiæ pro duabus aut tres horas infuſa & pota jejuno ventriculo tribus matutinis inſigne prophylacticum cenſentur adversùs variolas aliosque morbos contagioſos. D. *Johnſon.* At Parkinſonus experientiâ propria purgandi validam vim eis attribuit, vehementiorem quàm Hellebori nigri veri apud nos naſcentis.

Pulverem foliorum exſiccatorum pauca quantitate veminantibus pueris exhibent noſtræ vel in potu aut juſculo, vel ficu aut melle exceptum.

Conſiliginis ſeu Enneaphylli radicis particulam in pecoribus medendis, auriculæ perforatæ inſerere ſoliti ſunt veterinarii antiqui; moderni eoſdem imitati boum non auriculis tantum ſed & palearibus & equorum cruribus, in quovis fere morbo nec plerunque ſine ſucceſſu.

§. Caltha paluſtris *J. B.* paluſtris vulgaris ſimplex *Park.* paluſtris flore ſimplici *C. B.* paluſtris major *Ger. Marſh-Marigold.* In aquoſis & ad fluviorum ripas.

Hujus notæ ſunt flores lutei, Ranunculorum æmuli, absque perianthio, folia integra, locus paluſtris. Hanc flore pleno ſpontaneam invenit D. *Lawſon.*

§. Ranunculus globoſus *Ger. Park. parad.* flore globoſo, quibuſdam Trollius flos *J. B.* montanus, Aconiti folio, flore globoſo *C. B. The globe-flower or Locker-gowlons.* Ad latera montium, inque pratis montoſis in Septentrionalibus Angliæ & Cambriæ copioſiſſime.

Flores non expanduntur, ſed petalis concavis & introrſum modicè reflexis globum imitantur; Folia Aconiti.

§. Plantago aquatica minor ſtellata *Ger. emac.* aquat. minor muricata *Park.* Damaſonium ſtellatum Dalechampii *J. B. Star-headed Water-Plantain.* In aquis ſtagnantibus ſed rarius: *as in a Pond at* Rumford *Town end towards* London *plentifully.*

Foliis & floribus tripetalis cum plantagine aquatica minore convenit, ſiliculis membranaceis ſtellatim diſpoſitis, plurimis unicuique flori ſuccedentibus ab eadem differt.

§. Aqui-

§. Aquilegia flore ſimplici *J. B.* vulgaris ſimplex *Park.* ſylveſtris *C. B.* flore cæruleo *Ger.* *Columbines*: ità dicta quia partes florum incurvatam Columbæ cervicem & roſtellum referunt. In ſylvis & dumetis.

Aquilegiæ notæ ſunt Folia Umbelliferarum modo diviſa, Flores penduli cum pluribus corniculis recurvis. Semina nigra lucida.

Seminum pulvis icterum ſanat; partum promovet, urinam & menſes ciet; variolas & morbillos expellit. Folia in uſu ſunt in colluſionibus & gargariſmis contra affectus faucium & aſperæ arteriæ calidos.

§. Juncus floridus *J. B. Park.* floridus maj. *C. B.* Gladiolus paluſtris Cordi *Ger.* *The flowering Ruſh, or water-gladiole.* Hujus notæ ſunt folia graminea triangula, caules nudi, flores in umbellam in ſummo caule diſpoſiti. Planta eſt ſingularis & ſui generis, bulboſis affinis eſſe videtur, ad Moly accedit. Naſcitur in fluviorum alveis, foſſis pinguibus, & limoſis.

Junci aquat. max. ſeu ſcirpi multiplex uſus eſt, ad tegetes & ſtragula, pedum ſcabella, cathedrarum ſedes, ſportas, &c. Junci lævis medulla uſus eſt ad Ellychnia. E cortice autem funes texunt in agro Staffordienſi. V. D. *Plot.* Hiſt. nat. Staff.

GENUS DECIMUM SEXTUM.

Herbæ fructu ſicco ſingulari, flore monopetalo.

HÆ præter floris calicem vaſculum ſeu conceptaculum obtinent cui ſemen includitur, ad ſingulos flores unicum ſeu ſigulare, quamvis interdum in plures cellulas diviſum; florem monopetalon, ſeu uniformem, ſive difformem.

An. §. Hyoſcyamus vulgaris *J. B.* niger. *Ger.* niger vel vulgaris *C. B. Park.* *Common Henbane.* In incultis, ruderatis & pinguibus locis. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 711.

Notæ hujus ſunt Folia in caule alternatim ſita, vaſcula ſeminalia operculo tecta, quod per maturitatem abſcedit, calyx oris quadripartitis acuminatis inſigne, vis narcotica & virioſa.

Somnum

Somnum inducit, dolores ſedat, acrimoniam mitigat, rationem perturbat, unde internus ejus uſus rariſſimus. Adverſus acres calidáſque oculorum defluxiones prodit: ſanguinis defluxiones muliebriáque profluvia compeſcit: ad teſtium aliarúmque partium inflammationes adhibetur, necnon ad podagram & dolorem iſchiadicum in fomento. Manuum pedúmque pruriginem à frigore hyberno ortam ſedat fumus cytinorum carbonibus inſperſorum.

§. 1. Gentiana paluſtris anguſtifolia *C. B.* Pneumonanthe *Ger.* Gentianella autumnalis Pneumonanthe dicta *Park.* Gentianæ ſpecies, Calathiana quibuſdam, radice perpetua ſe paluſtris *J. B.* *Marſh Gentian or Calathian Violet.* In agro Lincolnienſi & Eboracenſi, in ericetis humidioribus paſſim; *in* Tatterſhal-*Park.*

An. 2. Gentiana fugax minor *Ger.* pratenſis flore languoſo *C. B.* Autumnalis Centaureæ minoris foliis *Park.* Gentianellæ ſpecies quibuſdam, an Cordo Pneumonanthe an Gentiana fugax altera Cluſii *J. B.* *Dwarf Autumnal Gentian Fellwort.* In montoſis cretaceis & paſcuis ſiccioribus. Vix magnitudine.

Eſt hæc Gentianella fugax 2. *Cluſ.* cujus nota characteriſtica eſt, quòd ſingulæ floris laciniæ infimâ internâ parte purpurea lanugine pubeſcant.

An. 3. Gentianella fugax Autumnalis elatior Centaurii minoris foliis. An Gentianella fugax 4 *Cluſ?* *The taller Autumnal Gentian, with Centaury-like leaves. Found firſt by Dr. Ede near* Welling *in* Hartfordſhire; *then by Mr.* Dale, *in ſome barren layes at* Belchamp *S.* Paul, Eſſex. *Mr.* Doody *received it from Mr.* Stoneſtreet, *as is mentioned in his Notes in the Appendix of the former Edition.*

An. 4. Gentianella fugax verna ſeu præcox. *Vernal fugitive Gentian. Found by Mr.* Fitz-Roberts *on the backſide of* Halſe-Habtab *near* Kendal; *as alſo in the Parks on the other ſide of* Kendal, *on the back of* Birk-hag. Aprili menſe floret & ad Junium uſque.

5. Gentiana altera dubia Anglica, punctato medio flore, Helleborine fortè cognata *Lob. ſtirp. illuſtr.* Flos albus petalis, umbone medio luteo, tribus maculis nigris notatus. *This was brought to* Lobel *out of* Lancaſhire *by Mr.* Heſket. *No News of any ſuch Plant ſince.*

Gentiana

Gentianæ notæ genericæ ſunt folia nervoſa, in caulibus ex adverſo bina, flores calathoides, margine in lacinias aliquot totidem folia imitantes plerunque diviſo, ſapor amarus. Gentianellæ, quamvis in uſum medicum non veniant, iiſdem tamen facultatibus cum majoribus Gentianis pollere creduntur.

§. Convolvuli notæ ſunt cauliculi perticis aut plantis vicinis ſe circumvolvendo ſcandentes; Vaſculum ſeminale in terna loculamenta, quorum unumquodque ſemina bina majuſcula anguloſa continet, diviſum; Flos campanulatus margine integro; ſuccus lacteus.

1. Convolvulus major *J. B.* major albus *C. B. Park.* Smilax levis ſeu lenis major *Ger. Great Bindweed.* Ad ſepes locis humectis frequens eſt.

2. Convolvulus minor vulgaris *Park.* qui perperam album & purpureum diverſas ſpecies facit. Conv. minor arvenſis *C. B.* Helxine ciſſampelos multis ſeu Convolvulus minor *J. B.* Smilax lenis minor *Ger. Small Bindweed.* In arvis & ad ſeminia.

3. Convolvulus arvenſis minimus D. *Dent. The leaſt Bindweed.* Cum priore inter ſegetes, *Harleſtow* inter & *Everſden* parvam in agro Cantabr. Folia habet anguſta, cuſpidata Sagittariæ ferè in modum, præcedentis foliis multò minora, flores etiam minores.

4. Convolvulus maritimus Soldanella dictus. Soldanella marina *Ger.* maritima minor *C. B.* vulgaris ſive marit. minor *Park.* Braſſica marina ſeu Soldanella *J. B. Sea Bindweed, by ſome improperly called Sea-Colewort,* Scottiſh *Scurvy-graſs.* In arenoſis maris littoribus frequens. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 726.

Convolvuli majoris radicem inter benignè bilem evacuantia recenſet Prævotius (*Medic. Pauper.*) Cat. Altdorf. Hoſmannus Scammonium Germanicum appellat. Mirum ergo J. Bauhinum ſcribere gratum & utile porcis alimentum præbere.

§. Campanulæ notæ ſunt, capſulam ſeminalem habere in terna loculamenta diviſam, ſeminibus plurimis lucidis ruffis repletam, florem fructui inſidentem; ſucco lacteo ſcatere.

Campanula

Campanula folio hirſuto Trachelium *dicta.*

1. Campanula maxima foliis latiſſimis *C. B.* pulchra à Teſano Carolo miſſa *J. B.* item Trachelium candidum Anglicum majus, foliis ferè Digitalis vel Campanulæ *ejuſdem* Trachelium majus Belgarum *Park.* majus Belgarum ſive Gigganteum *Ger. emac. Giant-Throatwort. In the mountainous parts of* Derbyſhire, Staffordſhire, Yorkſhire, *and elſewhere in the North of* England *plentifully.*

2. Campanula vulgatior foliis Urticæ major & aſperior *C. B.* major & aſperior folio Urticæ *J. B.* Trachelium majus *Ger.* majus flore purpureo *Park. Great Throatwort or* Canterbury-*Bells.* In ſylvoſis & ad ſepes. Variat interdum flore colore albo.

3. Campanula pratenſis flore conglomerato *C. B.* Trachelium minus *Park. Ger. emac.* minus multis *J. B.* item Trachelium ſeu Viola Calathiana herba Anglica *ejuſdem.* Bis deſcripſit & depinxit hanc plantam Gerardus noſtras, unde J. Bauhinus, qui (ut ipſemet ingenuè fatetur) linguam Anglicam non intellexit, malâ figurâ deceptus eſt. *Little Throatwort or* Canterbury-*Bells.* In paſcuis montoſis & cretaceis.

Campanula folio glabro, Rapunculus *dicta.*

An. 1. Rapunculus eſculentus *C. B.* eſculentus vulgaris *Park.* vulgaris campanulatus *J. B.* Rapuntium parvum *Ger.* *Rampions.* In aggeribus foſſarum & arvis requietis.

2. Campanula rotundifolia *Ger.* minor ſylveſtris rotundifolia *Park.* minor rotundifolia vulgaris *C. B.* parva Anglibra Cantabrica *J. B. The leſſer round-leaved Bellflower.* In agrorum marginibus, ſinque dumetis & ad ſepes, præſertim in montoſis.

Folia ima ſubrotunda ſunt, quæ in caulibus longa. Flos color cæruleus, qui interdum variat.

Campanula minor Alpina, rotundioribus imis foliis *C. B.* Alpina minor rotundifolia *C. B. The leſſer mountain-Bellflower with the lower leaves round.* In excelſis rupibus montis Snowdon copioſè. *D. Lhwyd. Dr.* Plukenet *found the ſame about* Reickmeerſworth *in* Hartfordſhire *in a dry gravel-pit, and in ſuch like places about* Croyden *in* Surrey. Figura Cluſiana diſprioris ſpeciei ex ſent. *C. B.*

An. 3. Cam-

An. 3. Campanula Cymbalariæ foliis *Ger. emac. Park.* Cymbalariæ foliis, vel folio hederaceo *C. B.* Camp. folio hederaceo, ſpecies Cantabricæ Anguillaræ *J. B. Tender Ivy-leaved Bellflower. On many moiſt and watery Banks in the Weſt of* England, *eſpecially in* Cornwal. *I have found it alſo in the North, at about* Sheffield *in* Yorkſhire. *Mr.* Lawſon *in* Bagley-*Wood near* Oxford. Tenella eſt plantula, humi fuſa, foliis quaſi hederaceis, ejuſdem formæ omnibus, in humidis & juxta aquas natales ejus.

Campanula flore expanſo, vaſculo in ſiliquam producto, Speculum Veneris *dicta.*

An. Campanula arvenſis erecta vel Speculum Veneris minus *Ger. emac. Park. The leſſer Venus looking-gloſs, or codded Corn-violet.* Inter ſegetes. Speculum Veneris vaſculo ſeminali oblongo in ſiliquam producto, & ſeminibus præ reliquis lucidis & ſplendentibus à cæteris Campanulis differt.

Rapunculus, floribus corniculatis in capitulum aggregatis.

1. Rapunculus corniculatus montanus *Ger.* flore globoſo purpureo *J. B.* folio oblongo, ſpica orbiculari *C. B.* alopecuroides orbiculatus *Park. Horned Rampions with a round head or ſpike of flowers. On the Downs of* Suſſex *and* Hampſhire *in many places.*

An. 2. Rapunculus Scabioſæ capitulo cæruleo *C. B. Park.* Scabioſa globularis, quam ovinam vocant *J. B.* Scab. minima hirſuta *Ger. emac. Hairy Sheeps Scabious, or rather Rampions with Scabious heads.* In arenoſis & ſterilioribus requietis agris & paſcuis.

Floſculi corniculati, plurimi in unum capitulum ceu florem totalem congeſti Rapunculum corniculatum à reliquis hujus generis diſtinguunt. Secunda ſpecies à priore facilè diſcernitur loco natali, magnitudine quâ eam ſuperat, foliis anguſtis hirſutis non crenatis, florum colore cæruleo.

Vulgaris radix eſtur cruda vel cocta in acetariis, Rapo aut Raphano ſapore præferendæ.

§. 1. Pinguicula Geſneri *J. B.* Pinguicula ſeu Sanicula Eboracenſis *Ger. Park.* Sanicula montana flore calcari donato *C. B. Butterwort or* Yorkſhire *Sanicle.* In locis humidis, uliginoſis & paluſtribus, præſertim montanis Vul-

Vulnera recentia & plagas curant folia trita & impoſita ejúſque ſucco pinguì & butyroſo tumores & fiſſuras in vaccarum uberibus ruſtici ſanant. Cambrobritanni (teſte Parkinſono) ex herba ſyrupum conficiunt quo ſeipſos purgant.

2. Pinguicula flore minore carneo. *Butterwort with a ſmall fleſh-colour'd Flower.* In Cornubia locis paluſtribus circa Eaſthampton & alibi. Folia huic circa margines reflexa, pellucida fere & venis rubentibus ſtriata; flores quàm in vulgari minores, pallidiores & ad colorem incarnatum dictum accedentes.

Cæterùm Pinguiculæ notæ ſunt flores violas referentes a ſingulis pediculis ſeu cauliculis ſinguli; Folia pallida, lutea ſtrata, humore pinguì madentia.

§. Linariæ character genericus eſt flos rictum exprimens, calcari donatus, cui ſuccedit vaſculum bivalve.

1. Linaria lutea vulgaris *Ger. J. B.* vulgaris noſtras *Park.* vulgaris lutea flore majore *C. B. Common yellow Toad-flax.* Ad agrorum margines & vias publicas, inque paſcuis ſterilioribus.

2. Linaria odorata Monſpeſſulana *J. B.* An Linaria cæſia laceo folio erecta, flore odoro *C. B.*? Linaria caryophyllea albicans *Park? Blue ſweet-ſmelling Toad-flax.* In Cornubia non longe ab oppido Peryn Occidentem verſus, in ſepibus.

Floribus pallidè cæruleis ſtriatis à præcedente ſatis diſtinguitur.

Linaria cærulea foliis brevioribus & anguſtioribus. *Blue Toad-flax with ſhort and narrow leaves. Found by that Learned and Eminent Phyſician Dr.* Eales *in* Hartfordſhire.

An. 3. Linaria Elatine dicta folio acuminato. Elatine folio acuminato *Park.* fœmina folio anguloſo *J. B.* altera *Ger.* fol. acum. in baſi auriculato, flore luteo *C. B. Sharp-pointed Fluellin.* Inter ſegetes & in arvis demeſſa ſegete, nam ſera floret.

An. 4. Linaria Elatine dicta folio ſubrotundo. Elatine folio ſubrotundo *C. B. Park.* mas folio ſubrotundo *J. B.* Veronica fœmina Fuchſii ſeu Elatine *Ger. Round-leaved ſmall Fluellin.* Cum priore, à qua parùm differt.

Elatine parvitate ſua, flagellis tenuibus per terram ſparſis, foliis hirſutis, hederaceis, à reliquis Linariis abundè diſtinguitur.

An. 5. Linaria Antirrhinum dicta. Antirrhinum arvenſe minus *C.B.* minimum *J.B.* minimum repens *Ger. emac.* Sylveſtre minimum *Park. The leaſt Calves Snout or Snap-dragon.*

Parvitas

Parvitate ſua, foliis anguſtis, Antirrhini colore & craſſitie, rarius diſpoſitis à reliquis Linariis differt.

An. §. Antirrhinum anguſtifolium ſylveſtre *J. B.* arvenſe majus *C. B.* ſylveſtre medium *Park.* minus *Ger. The leſſer wild Calves ſnout or Snapdragon.* In arvis ſolo arenoſo.

Notæ Antirrhini ſunt flos rictum exprimens, calcari carens: vaſculum in bina loculamenta diviſum, è tribus foraminibus ſemina fundens, vituli caput & nares referens.

§. Scrophulariæ notæ ſunt flos auriculatus; vaſculum bivalve, ſubrotundum acuminatum, ſeminibus parvis fuſcis repletum; folia in caule contrariis inter ſe pediculis bina.

1. Scrophularia aquatica major *C. B.* maxima radice fibroſa *J. B.* Betonica aquatica *Ger.* aquat. major *Park. Water Betony, but more truly Water-Figwort.* Ad ripas fluviorum in ipſis aquis.

2. Scrophularia major *Ger.* major vulgaris *Park.* vulgaris & major *J. B.* nodoſa fœtida *C. B. Common knobby-rooted Figwort.* In ſylvis, dumetis & ſepibus. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 765.

3. Scrophularia Scorodoniæ folio *H. R. Bleſ. auct. Moriſ. By the rivulets ſides betwixt the Port and S.* Hilary *in the Iſle of* Jerſey. *Mr.* Sherard.

4. Scrophularia major, caulibus, foliis & floribus viridibus *D. Bobert. Figwort with green leaves and flowers. Found near* Cumner. *Common Figwort is called Brown-wort from its remarkable brown colour. This hath nothing of brownneſs in it.*

Ex re nomen habet, ſiquidem radix ſtrumas & hæmorrhoidas ſanat. Utilis inſuper eſt in cancroſis ulceribus & maligna ſcabie. Unguentum ad ſcabiem habet Tragus, cujus compoſitionem apud ipſum vide, vel in *Hiſt. noſt.* p. 765. ubi & Sibbaldi emplaſtrum ad Scrophulas.

Siquis hæmorrhoidum cæcarum inſano dolore torqueatur, minimum quid Scrophulariæ vel radicis, vel foliorum cum cibo aut potu capiendo ſtatim dolore liberatur, ſive ipſam plantæ ſubſtantiam viridem aut ſiccam, ſive decoctum ejus aſſum. *Hen. ab Heers in Obſerv.* qui ſe hoc ſæpius expertum ait.

§. Digitalis purpurea *J. B. Ger.* purp. vulgaris *Park.* purp. folio aſpero *C. B. Purple Fox-glove.* Variat interdum floris colore albo, ſed rariùs. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 767.

Digitalis notæ ſunt Flos concavus labiatus pendulus, dactylothecam referens; vaſculum bivalve innumeris ſeminibus repletum. Flores crebri in ſpica verſus unam partem ſpectant.

Emetica eſt valida, robuſtioribus tantùm conveniens. Parkinſonus efficacem eſſe contra Epilepſiam affirmat, ſi duo ejus manipuli cum ℥iv. Polypodii quercini in cereviſia decoquatur, & decoctum propinetur.

Strumoſis conducere tritam & impoſitam, ejúſve ſuccum in unguento experientiâ compertum eſſe ſcribit idem. Verùm elegantiores floribus utuntur vel in butyro Maiali vel in adipe porcino diu infuſis. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 767.

An. §. 1. Pedicularis ſeu Criſta galli lutea *Park.* pratenſis lutea vel Criſta galli *C. B.* Criſta galli *Ger.* galli fœmina *J. B. Yellow Rattle or Cocks-comb.* In paſcuis ſterilioribus.

An. 2. Pedicularis pratenſis rubra vulgaris *Park.* prat. purpurea *C. B.* Pedicularis *Ger.* Pedicularis quibuſdam Criſta galli flore rubro *J. B. Red-rattle.* In paſcuis & ericetis humidioribus.

An. 3. Pedicularis paluſtris rubra elatior. An Pediculariæ campeſtris prior ſpecies *Trag.* *Great Marſh Red-rattle or Louſewort.* Invenitur interdum flore albo, D. *Lawſon.*

Pedicularis notæ ſunt flores galeati, vaſculum bicapſulare. Florum calyces tumidæ & velut inflatæ, folliculos ſeminum occultantes.

§. Euphraſiæ notæ ſunt folia venoſa ſerrata, flores galeati, ſemina albicantia ſeu cinerea.

An. 1. Euphraſia *J. B. Ger.* vulgaris *Park.* Officinarum *C. B. Eye-bright.* In paſcuis poſt mediam æſtatem in Autumnum uſque floret. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 772.

An. 2. Euphraſia pratenſis rubra *C. B.* pratenſis rubra major *Park.* parva purpurea *J. B.* Cratæogonon Euphroſynes ſpecie *Ger. Eye-bright, Cow-wheat.* In pratis & inter ſegetes paſſim. Floris color variat, nunc intenſiùs ruber, nunc dilutiùs, & ferè carneus, interdum etiam albet. Apud nos palmarem altitudinem, quam ei Jo. Bauhinus attribuit, multùm ſuperat.

3. Euphraſia rubra Weſtmorlandica, foliis brevibus obtuſis. *Eye-bright, Cow-wheat with ſhort blunt leaves.*

Raſa

Radix ei alba, dura, & (ut mihi videbatur) repens, fibris majuſculis prædita. *Caules* ſemipedales, graciles, erecti, rigidi, non ramoſi, nonnihil hirſuti, fragiles. *Folia* per paria ſine pediculis cauli adnaſcuntur, figurâ & magnitudine Alſines Chamædrifoliæ, rugoſa, per margines dentata, viroris ad cinereum tendentis, & nonnihil ſplendentia. *Flores* in ſummis cauliculis ex alis foliorum exeunt, brevibus pediculis nixi, tubo longo, figurâ (quantum è marceſcentibus conjicere potui) florum Criſtæ galli, colore purpureo obſoleto, è calyce quadripartito: quibus ſuccedunt vaſcula ventricoſa, in binas partes impreſsâ lineâ diviſa. Semina albicantia Cratæogoni. Sapor plantæ acris nonnihil & amarus. Prope *Ortum* vicum in Weſtmorlandia, juxta rivulum qui decurrit ſecus viam qua inde Crosbeiam itur.

An. 4. Euphraſia major lutea latifolia paluſtris. An Criſtæ galli affinis planta Romana, ſeu Criſta galli major Italica *J. B? Great yellow Marſh Eye-bright.* Euphr. latifol. viſcata ſerrata *H. R. Blæſ.*

Cratæogono Euphroſynes facie aut Criſtæ galli non admodum diſſimilis eſt. *Radix* ei ſimplex, alba, ſapore nullo inſigni. *Caulis* pedalis, teres, hirſutus. *Folia* in caulibus nunc bina ex adverſo, nunc alternatim adnata abſque pediculis; è lata baſi in tenuem mucronem ſenſim deſinentia, ſeſcunciam longa, per margines dentata, rugoſa. Ex alis foliorum emergunt *flores* Fiſtulariæ, galeati, flavi, labello latiuſculo, in tres lacinias diviſo, è calyce oblongo, ſtriato, in quatuor ſegmenta expanſo. *Vaſculum ſeminale* oblongum, in binas cellulas diviſum, geſtans in apice ſtylum prælongum à flore reſiduum. *Semen* exiguum, rotundum, ruſſum. *In boggy and watery places toward the further end of* Cornwall. *Obſerved by Mr.* Sherard *in the Iſle of* Jerſey *in moiſt places near the Port.*

Hæc planta figura & colore ſeminum ab Euphraſia differt, ſuúmque & proprium genus conſtituere videtur.

Suffuſionibus & caligini oculorum conducit quoquo modo ſumpta. Herba ipſa, ſive intus ſicca in pulvere, ſive recens contuſa & impoſita; ejúſve ſuccus expreſſus, aut aqua deſtillata.

§. Melampyri notæ ſunt ſemina magna, Tritici granorum æmula, Folium breve laciniatum & canaliculatum pericarpium ſinu ſuo excipiens, Flores galeati.

An. 1. Melampyrum criſtatum *J. B.* an luteum anguſtifolium *C. B. Park? Creſted Cow-wheat.* In ſylvis Cantabrigienſibus & Bedfordienſibus copioſè.

Spicæ huic craſſæ, quadratæ, ex foliis criſtatis compoſitæ, quorum unumquodque florem & ſiliquam ſinu ſuo ceu alveolo excipit.

An. 2. Melampyrum ſylvaticum flore luteo ſive Satureia lutea ſylveſtris *J. B.* luteum latifolium *C. B.* Cratæogonum vulgare *Park.* Cratæogonon album *Ger.* *Common wild Cow-wheat.* In ſylvis & dumetis, & ad vetuſtarum Quercuum radices.

GENUS DECIMUM SEPTIMUM.

Herbæ flore tetrapetalo uniformi ſiliquoſæ.

§. 1. LEucoium marinum maximum *Park.* item marinum majus *ejuſdem.* Leuc. maritimum Camerarii *J. B.* item maritimum magnum latifolium *ejuſdem.* Maritimum ſinuato folio *C. B.* marinum purpureum Lobelii *Ger. emac.* *Great Sea Stock-Gillyflower with a ſinuated leaf.* In maritimis Cambriæ littoribus arenoſis, *as about* Abermeney-*Ferry in the Iſle of* Angleſey, *at* Aberdaren *in* Carnarvanſhire, *and alſo on the Coaſt of* Cornwal.

De nominibus hujus plantæ conſule *Hiſt. noſt.* p. 780.

Leucoii notæ ſunt, Flos major, odoratus, ſiliquæ longæ compreſſæ, bivalves, membranâ intergerinâ ſecundum longitudinem in bina loculamenta diviſæ, ſemina itidem compreſſa.

2. Leucoium luteum, vulgò Cheiri flore ſimplici *J. B.* luteum vulgare *C. B.* Keiri ſive Leucoium vulgare luteum *Park.* Viola lutea *Ger.* *Wall-flower or wild Cheir.* In muris antiquis & tectis. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 782.

Foliorum colore viridi & formâ acuminatâ, ſed præcipue florum colore luteo, à Leucoio maritimo differt.

An. §. Leucoium ſive Lunaria vaſculo ſublongo intorto: in *Catal. Plant. Angl.* Thlaſpi nobis inſcribitur; verum cùm vaſculum

vaſculum ſeminale ſublongum ſit, & membrana intergerina ad ejuſdem latitudinem parallela, Lunariis Violis adjungendam duximus. *Lunar Violet with a wreathen Cod.* In udis propè ſcaturigines aquarum ad latera montium *Ingleborough* & *Hincklehaugh*. Antequam excauleſcit Paronychiæ vulgari non diſſimile eſt. *The ſame hath been obſerved by Mr.* Lhwyd *on the Mountains of* North-Wales.

Lutei tum herba, tum præcipuè flores cordiales ſunt, dolores mitigant, menſes cient, ſecundinas proritant. *Schrod.* In uſu ſunt conſerva ex floribus, aqua deſtillata & oleum ex floribus infuſis, quod præſervat ab Apoplexia, & paralyticos juvat.

An. §. Paronychia vulgaris *Ger.* vulgaris Alſines folio *Park.* Burſa paſtoris minor loculo oblongo *C. B.* Paſtoria minima oblongis ſiliquis, ſeu Verna loculo oblongo *J. B. Common Whitlow-Graſs.* Ubique fere in ſiccioribus, Martio menſe floret.

2. Paronichiæ ſimilis ſed major, perennis Alpina repens. In ſummis rupibus *Hyſvæe* dictis, *Nant Phrancon* valleculæ imminentibus, in agro Arvonienſi. Seminium non vidit D. *Lhwyd*, proinde dubitavit annon fortè Thlaſpi vel Lunaria vaſculo ſublongo intorto nobis dicta fuerit.

An. 3. Burſa paſtoris major loculo oblongo *C. B.* Burſæ paſtoriæ loculo ſublongo affinis pulchra planta *J. B.* Thlaſpi Veronicæ folio *Park. Great Shephard's Purſe with long Pouches. On the ſides of the Mountains in ſeveral Parts of* Craven, Yorkſhire.

Tres præcedentes plantæ ſiliquas habent breves latas, Viclæ Lunariæ dictæ in modum, membranâ valvulas diſſepiente ſiliquæ plano parallelâ; tertia ſpecies à ſecunda loco natali, magnitudine ſua, & foliorum hirſutie differt.

An. §. Alliaria *Ger. Park. J. B. C. B. Jack by the Hedge, Sauce alone.* In aggeribus foſſarum. Foliis ſubrotundis, odore Allii, ſemine ſublongo ab aliis tetrapetalis ſiliquoſis diſtinguitur.

Uſus hujus eſt ad embammata. Ruſtici cum butyro & pane comedunt. Recens urinam ciere dicitur; ſicca veneno adverſari. Scordium legitimum ut odore ità & viribus refert. Succus in Gangrænis ulceribúſque putridis ac ſordidis magnarum eſt virium. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 792.

§. Braſſica arborea ſeu procerior ramoſa maritima *Moriſon.* An Braſſica rubra vulgaris *J. B?* *Sea Colewort or Cabbage.* On Dover *Cliffs, and divers other the like places.*

Braſſicæ notæ ſunt folia in hoc genere maxima, glauca ſeu ſubcœrulea, carnoſa; ſemina rotunda, minùs acria.

Leviter cocta alvum ſolvit, ut & ejus jus: diutiùs aut ſæpius, effuſo ſubinde jure, adſtringit. Succus illitus verrucas abigit. Braſſica rubra potui ordinario infuſa Scabiei medetur.

§. Turritis *Ger.* vulgatior *J. B. Park.* Braſſica ſylveſtris foliis integris & hiſpidis *C. B. Tower-Muſtard.* In agro Norwicenſi, via inter Nordovicum urbem & *Yarmouth* oppidum mediâ in ſepibus, item circa *Slough* vicum viâ regiâ Londinum ducente, in aggeribus ſepium; in colle *Dunſtall* non longè à *Tamworth* oppido in agro Warwicenſi: *alſo on the Banks by the High-way-ſide, as you go up the Hill from* Lexden *to* Colcheſter.

Foliis imis hiſpidis, quæ caulem veſtiunt glabris, glaucis; ſiliquis teretibus erectis, cauli approximantibus & ferè parallelis, ab aliis hujus generis nullo negotio diſtinguitur.

§. Barbaria muralis *J. B.* Eryſimo ſimilis hirſuta planta *Park.* Eryſimo ſimilis hirſuta, non laciniata alba *C. B. Wall-Creſs or Tower-Muſtard with Daiſie Leaves.* In rupibus & muris antiquis inque paſcuis ſiccioribus montoſis, in Occidentalibus & Borealibus Angliæ regionibus. Oſtenſa eſt nobis aliquando pro Turriti minore, & revera magnam habet cum Turriti vulgari convenientiam, ut non ineptè ità denominari poſſet. Folia ima ad Bellidem accedunt, verùm hirſuta ſunt, colore viridi.

An. §. Braſſicæ ſpuria minima, foliis hirſutis & glabris. Burſa paſtoria ſeu Piloſella ſiliquoſa *J. B.* Burſæ paſtoriæ ſimilis ſiliquoſa major & minor *C. B.* Paronychia major & altera minor *Park. Codded Mouſe-ear.* In arenoſis & ſiccioribus ut formicarum cumulis.

2. Braſſica ſpuria caule magis folioſo hirſutior. Piloſella ſiliquatæ ſpecies eſt, ſed ab utraque Thalii diverſa. *I found it upon a Stone-wall not far from* Axbridge *in* Somerſetſhire. *D.* Plukenet.

Folia ima hirſuta, quæ in caule glabra: parvitate ſua, flore lacteo, ſiliquis tenuibus, ſparſis, & à caule abſcedentibus à Turriti differt ſatis.

An. §. Ra-

An. §. Rapa ſativa rotunda *C. B.* Rapum majus *Ger.* Rapum *Park.* Rapum ſativum rotundum *J. B.* *Round Turneps.* In agris ſeruntur radicum causâ, tum hæc, tum ſativa oblonga.

An. 2. Rapa ſativa oblonga ſeu fœmina *C. B.* Rapum radice oblonga *Ger. emac.* *Long-rooted Turneps.* Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 801.

Radices modicè nutriunt, inflant tamen nonnihil; noſtratibus ſalubriores habentur aliis quibuſcunque culinaribus radicibus, Paſtinacis, Carotis, &c. Earundem ſuccus & juſculum in quo decoquuntur, ad febrem quartanam abigendam commendantur. Rapæ crudæ comeſtæ ad Scorbutum ſanandum efficaces ſunt, [Scorb. ex eſu carnium ſalitarum & aura marina contractum.]

Rapum extrinſecùs adhibetur in ulceribus crurum, &c. optimo cum ſucceſſu, ut & in mammarum tumoribus, inque ſcrophuloſis & ſcorbuticis. D. *Needham.*

An. §. Napus ſylveſtris *J. B. C. B.* Bunias ſeu Napus ſylveſtris noſtras *Park.* Bunias ſylveſtris Lobelii *Ger.* *Wild Navew.* Inter ſegetes & in aggeribus foſſarum. Eſt hæc fortaſſe Rapum ſylveſtre non bulboſum Lobelii *Adv.* Certè planta illa quæ in inſula Elienſi ſeritur, unde oleum *Rape Oil* dictum exprimitur, huic eadem videtur; proinde Rapum ſylveſtre & Napus ſylveſtris una eadémque fortaſſe planta ſunt; quòd ſi diverſæ fuerint, quam pro Napo ſylveſtri hactenus habuimus, Rapum potiùs ſylveſtre cenſenda eſt: ſiquidem Napus ſativa nobis peregrina eſt; quidni & ſylveſtris?

§. Sinapeos notæ ſunt ſapor foliorum, ſed præcipuè ſeminum, fervidus & acerrimus; folia tam quæ in caulibus, quàm quæ ad radicem aſpera, quamvis in aliis ſpeciebus magis, in aliis minus, ut in Sinapi vulgari fere glabra videantur, flores lutei, quorum calyces quamprimum flores aperiuntur dehiſcunt & ſe aliquantulum expandunt,

An. 1. Sinapi ſativum ſecundum *Ger. emac. deſcr.* Sinapi ſiliquâ latiuſculâ glabra, ſemine ruſſo, ſive vulgare *J. B.* *Common Muſtard.* In hortis & areis, inque foſſarum aggeribus & terrâ recens effoſſâ. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 803.

Cæteris ſpeciebus, Rapiſtris dictis, elatius eſt, ſupremo caule & ramis glabris, ſiliquis brevibus, cauli appreſſis & fere quadrangulis, ſeminibus minimis in hoc genere.

An. 2. Rapiſtrum arvorum *Ger. Park.* flore luteo *J. B. C. B. Charlock or Wild Muſtard.* Inter ſegetes nimis frequens.

Statura humiliore, ſiliquis longioribus, majoribus, non quadratis, à caule aliquantulum extantibus, ſemine etiam majore, nigriore à præcedente differt.

An. 3. Sinapi ſiliqua hirſutâ, ſemine albo vel ruffo *J. B.* Sinapi album *Ger.* Apii folio ſeu album *C. B.* Aſt folia Apii non habet hoc genus, ſed Rapi. *White Muſtard.*

Foliis profundiùs & crebriùs laciniatis, ſiliquis à caule extantibus, hirſutis, & ſeminibus protuberantibus velut nodoſis in latum tenuem & oblongum ſeu ξιφοειδῆ mucronem deſinentibus, ſeminibus maximis à præcedentibus ſpeciebus differt.

Appetitum excitat, caput purgat, lachrymas elicit, ſternutamenta movet, Venerem irritat, acceſſus febriles arcet, comitialibus & lethargicis auxiliatur, paralyticis quoque & apoplecticis naribus inditum, vel in ſinapiſmo adhibitum: menſes & urinam ciet. Ad calculum renum nonnulli commendant ſeminis Sinapeos cochleare unum in Cereviſiæ q. ſ. deglutitum.

§. Rhaphani notæ ſunt ſiliquæ craſſæ, fungoſæ, membranis intergerina non diſſeptæ, at neque manifeſtè bivalves, in nonnullis ſpeciebus iſthmo ſemina intercedente, velut nodoſæ.

An. 1. Rhaphanus *J. B.* ſativus *Ger.* vulgaris *Park.* minor oblongus *C. B. Radiſh.* Inter Paſtinacas tenuifolias non rarò ſeritur. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 805.

An. 2. Rhaphanus ſylveſtris *Ger.* Rapiſtrum album articulatum *Park.* flore albo, ſiliquâ articulatâ *C. B.* flore albo ſtriato, Sinapi album agreſte Tragi *J. B. White-flower'd Charlock with a jointed Cod.* Inter ſegetes paſſim & copioſè.

Siliquæ huic glabræ, cùm reliqua planta hirta ſit, nodis inſtar caudæ Scorpionis diſtinctæ; flores Leucoii, è calyce exeuntes eorum inſtar, nec enim in hac ſpecie, ut in reliquis Rapiſtris dictis, flore ſe aperiente dehiſcunt calyces.

An. 3. Rapiſtrum flore luteo, ſiliquâ glabrâ articulatâ ſolo floris colore à præcedente differt, & eodem in loco reperitur.

§. Erucæ notæ ſunt folia laciniata glabra, ſiliquæ angulo-ſæ, odor fœtidus.

1. Eruca

1. Eruca ſylveſtris *Ger. Dod.* ſylveſtris vulgatior *Park.* major lutea, caule aſpero *C. B.* tenuifolia perennis flore luteo *J. B. Wild Rocket.* Circa muros, inque ipſis muris & ruderibus multis in locis: *as on the Walls of* Cheſter, Taunton-*Caſtle*, Yarmouth, Lichfield-*Cloſe*, Berwick, &c.

An. 2. Eruca Monenſis laciniata lutea. An Eruca ſylveſtris minor lutea Burſæ paſtoris folio *C. B. Jagged yellow Rocket of the Iſle of* Man. *Between the landing-place at* Ramſey *and the Town plentifully. Found by Mr.* Lawſon, *in* Sella-*Fields*, Seabank, Cumberland; *alſo between* Marſh-grainge *and the Iſle of* Walney, *but not plentifully.*

§. Erucæ ſpuriæ folia, ut in reliquis, laciniata ſunt, verùm flores minores, ſiliquæ breviores & ſtrictiores, odor & ſapor Naſturtii.

1. Eruca aquatica *Ger. emac. Park.* Eruca quibuſdam ſylveſtris repens, floſculo parvo luteo *J. B.* Eruca ſylveſtris minor luteo parvóque flore *C. B.* Sium alterum aquaticum luteum vel Cardamine tenuifolia montana *Col. Water-Rocket.* Ad fluvios & foſſas, necnon in alveis torrentum ſiccatis arenoſis & ſaxoſis. Vide quæ de ſynonymis hujus plantæ adnotavimus *Hiſt. noſt.* p. 808.

An. 2. Eruca lutea latifolia ſeu Barbarea *C. B.* Barbarea *J. B. Ger.* flore ſimplici *Park.* Naſturtium hybernum *Thal. Winter-Creſſes, or Rocket.* In muris aggeribus juxta rivulos & aquas fluentes, non rarò etiam in campeſtribus cultis.

Tota planta glabra eſt, folia atro-viridia, flores in longas ſpicas excurrunt, ſiliquæ tenues, cauli appreſſæ ſeu proximæ.

An. 3. Eruca hirſuta, ſiliquâ cauli appreſsâ, Eryſimum dicta. Eryſimum vulgare *C. B.* Eryſim. Dioſcoridis Lobelio *Ger.* Eryſ. Tragi, floſculis luteis, juxta muros proveniens *J. B.* Irio ſive Eryſimum vulgare *Park. Hedg-Muſtard, by ſome Scrambling Rocket.* Ad ſepes & muros, inque locis ruderatis.

Flores huic lutei, qui cum ſucceſſivè aperiantur, & ſiliquæ breves caulibus apprimantur, in ſpicas prætenues & prælongas excurrunt: ſemina parva ſublonga.

Non medicorum tantùm ſed & poetarum teſtimonio ſtimulandæ Veneri nata videtur. Usûs etiam eſt eximii in Apoplexia præſervanda. v. *Cam.* Extrinſecus impoſita radix extrahit oſſicula fiſſa. Pituitam è cerebro prolicit in apophlegmatiſmis.

Barbarea

Barbarea Naſturtio facultate ſimilis videtur. Vulneraria eſt, ulcera purgat & ſiccat: Semen diureticum eſt & arenulas expellit.

§. Eryſimi nomine donamus plantas ſiliquis longis & tenuibus, ſtrictioribus quàm Erucæ, flore luteo.

An. 1. Eryſimum Galeno & Theophraſto, Myagro affinis plantis ſiliquis longis *J.B.* Camelina *Ger.* Camelina ſive Myagrum alterum amarum *Park.* Myagrum ſiliquâ longâ *C. B. Treacle-Wormſeed.* In inſula Elienſi in ſalicetis propè urbem *Ely* copioſam obſervavimus: item prope *Aſhburn* oppidum in Pecco Derbienſi dicto.

Folia huic integra ſunt, anguſta oblonga; ſiliquæ quadratæ tenues, à caule extantes, ſemina fulva oblonga amara.

An. 2. Eryſimum latifolium Neapolitanum *Park.* latifolium majus glabrum *C. B.* Irio lævis Apulus Erucæ folio *Col. Smoother broad-leaved Hedge-Muſtard.* Circa Londinum variis in locis; *as between the City and* Kenſington *in great plenty, alſo about* Chelſey. *After the great Fire in* London, *in the Years* 1667, 1668. *it came up abundantly among the Rubbiſh in the Ruines. I have alſo obſerved it elſewhere, as about the Houſe of my honoured Friend* Edward Bullock, *Eſq; at* Faulkbourn *in* Eſſex; *alſo on the Walls of* Berwick *upon* Tweed.

This hath ſmall yellow Flowers, and cods longer by much than thoſe of the common Eryſimum, *not clapping cloſe to the Stalk, as in that, but ſtanding out from it; it's alſo a much leſſer and lower Plant.*

An. 3. Eryſimum Sophia dictum. Sophia chirurgorum *Ger. Park.* Naſturtium ſylveſtre tenuiſſimè diviſum *C. B.* Sophia Germanicum ſeu Sophia quibuſdam *J. B. Flix-weed.* In locis ruderatis, lapidoſis & arenoſis, inque veteribus macelliis.

Folia tenuiſſimè diviſa, floſculi minimi, ſiliquæ prætenues ad hanc à reliquis diſcriminandum ſufficiunt.

Lobelius tantas ei attribuit dotes, quæ aſthmaticis, farciæ pulmonum, vocíque raucæ etiam diuturnæ & propè invictæ præſenti ſunt præſidio, ut fidem penè ſuperent. Vide *Adv. Lob.* Uſus præcip. in mucilagine contumaci pulmonum & tuſſi chronica: extrinſecùs in Cancro non exulcerato & tumoribus renitentibus.

§. Cardo-

§. Cardamines nomine nobis cenſetur plantæ flore tetrapetalo albo, ſiliquis anguſtis, valvulis per maturitatem revolutis, diſſilientibus, & ſemina cum impetu ejaculantibus, foliis in pleriſque ſpeciebus pinnatis. Naſturtium aquaticum vulgare ob convenientiam in aliis notis huc retulimus, quamvis ſiliquæ ejus non diſſiliant, breviores quoque & habitiores ſunt quàm reliquarum.

An. 1. Naſturtium aquaticum amarum *Park.* aquat. 2. ſeu majus & amarum *C. B.* Siſymbrium Cardamine ſeu Naſturtium aquaticum flore majore elatius *J. B. Bitter Creſſes. It is common in boggy and watery Places. I have obſerved it near* Darking *in* Surrey, Braintree *in* Eſſex, Middleton *in* Warwickſhire, *and elſewhere.*

2. Cardamine *Ger.* Naſturtium pratenſe majus ſeu Cardamine latifolia *Park.* Naſt. prat. I. ſeu pratenſe magno flore *C.B.* Iberis Fuchſii ſeu Naſturtium prat. ſylveſtre *J.B. Ladies-Smock or Cuckow-flower.* In pratis, locis humidis & ad rivulos paſſim. Folia ima ex pinnulis latis & ſubrotundis componuntur, quæ in caulibus in tenues & oblongas portiunculas ſeu pinnulas diviſa: Flores ampli, ex albo purpuraſcentes, petalis venoſis. *Mr.* Lawſon *obſerved it* flore pleno *in* Little Strickland-*Paſtures in* Weſtmorland.

An. 3. Cardamine impatiens, vulgo Sium minus impatiens *Ger.* minimum, *Noli me tangere* dictum, ſive impatiens Naſturtii ſylveſtris folio *Park.* An Siſymbrii Cardamines ſpecies quædam inſipida *J. B?* *Impatient Ladies-Smock. Among the Stones under the Scars near* Wherf, *a Village ſome three Miles diſtant from* Settle, Yorkſhire. Hujus deſcriptionem v. *Hiſt. nat.* p. 815. Suſpicamur autem plantam nobis hoc in loco viſam & deſcriptam non fuiſſe Sium minimum *Alpini*, ſed Sium Matthioli & Italorum *Lob.* Naſturtium aquaticum Italicum *Park.* aquat. erectum folio longiore *C. B.*

An. 4. Cardamine impatiens altera hirſutior. Siſymbrium Cardamine hirſutum minus flore albo *J. B.* malè imprimitur purpureo, ut patet ex deſcriptione. An Cardamine minor arvenſis D. *Lhwyd*, quam inter ſegetes & in hortis paſſim provenire ait, tum in agro Salopienſi propè *Oſwaldſtry*, tum montis Gomerici propè *Lhanvylhin.* Naſturtium aquaticum minus *C. B.* *The leſſer hairy impatient Cuckow-Flower, or Ladies-Smock. This is very common in* Warwickſhire, *in Gardens and moiſt places, flowering in the beginning of the Spring.* Folia huic hirſutiora ſordidiùs virent, pauciores habent

pinnulas

pinnulas ad mediam coſtam, [tres plerunque conjugationa.] Caules humiliores ſunt, nec adeò rigidi & erecti.

5. Cardamine pumila Bellidis folio, Alpina *Ger. emac.* Plantula Cardamines alterius æmula *Park.* Naſturtium Alpinum Bellidis folio minus *C. B.* Sinapi pumilum Alpinum Bellidis folio Cluſio *J. B. Daiſie-leaved Ladies-Smock. Found by Mr.* Newton *on S.* Vincent's *Rock near* Briſtol.

6. Siſymbrium Cardamine, ſeu Naſturtium aquaticum *J. B.* Naſturtium aquaticum vulgare *Park.* aquaticum ſupinum *C. B.* aquaticum ſeu Cratevæ Sium *Ger. Water-Creſſes.* In aquis vadoſis circa piſcinas & rivulos frequens, Junio & Julio menſibus floret.

Siliquæ huic breves, habitiores, à caule extantes, per maturitatem tactu non diſſiliunt ut in præcedentibus.

7. Naſturtium aquaticum foliis minoribus præcocius. *Early-flowering Water-Creſſes with ſmaller leaves. Obſerved by Mr.* Dale, *together with the precedent in the ſame places.*

§. 1. Rhaphanus aquaticus alter *C. B. Park.* Rapiſtrum aquaticum *Tab. Ger.* Radicula ſylveſtris ſeu paluſtris *J. B. Water-Radiſh.* In aquis fluentibus & rivis.

Siliquis curtis cum Rhaphano ruſticano convenit; floribus luteis, foliis minoribus & ad pediculum laciniatis ad eoſdem differt.

2. Rhaphanus ruſticanus *Ger. Park. C. B.* ſylveſtris ſeu Armoracia multis *J. B. Horſe-Radiſh. We found it plentifully about* Alnwick, *and elſewhere in* Northumberland *in the Ditches and by the Waters ſides; and Dr.* Liſter *upon the Banks of* Skipton-beck, *and elſewhere in* Bolland *in* Craven. Vires vid. *Hiſt.* p. 820.

Floribus albis, foliis magnis integris oblongis, radice reptatrice, vivaci, Raphani ſapore acri, ſiliquis parvis curtis à aliis plantis diſtinguitur.

In condimentis appetitum facit, ſed caput lædit. Urinam & arenulas vehementer pellit. Commendatur & ad tuſſim & phthiſim. Specificè Scorbuticis prodeſt. Ciet vomitum ſi ſuccus vel infuſio in aceto cum melle tepido aſſumatur, & aqua ſuperbibatur. *Schrod.*

An. §. Myagrum *Ger.* ſativum *C. B.* Myagrum dictum Camelyna *J. B.* ſylveſtre ſeu Pſeudomyagrum *Park.* item Myagrum ſativum *ejuſdem.* Seſamum *Trag. Gold of Pleaſure.* Inter ſegetes Lini non rarò invenitur. Myagrum

Myagrum vocamus herbam Tetrapetalam ſiliculoſam capſulis tumidioribus, floribus luteis, ſeminibus ruffis.

Ex ſemine oleum exprimitur ad lucernas; quo & pauperiores in condimentis utuntur.

§. Cochleariæ notæ ſunt ſtatura humilis, vaſcula ſem. modicè tumida, folia ſubrotunda, craſſa, ſucculenta, ſemina globoſa; locus maritimus, flores albi.

An. 1. Cochlearia *J. B.* rotundifolia *Ger.* major rotundifolia, ſive Batavorum *Park.* folio ſubrotundo *C. B. Common round-leaved Scurvy-graſs or Garden Scurvy-graſs.* Ad littus maris variis in locis, præſertim in Cumberlandia & Lancaſtria, ubi in ipſis etiam ſcopulis è ſaxorum fiſſuris exit. *We have alſo found it near little rills of Water, running down the ſides of Hills, at a great diſtance from the Sea, as near* Caſtleton *in the* Peak *of* Derby, *upon* Penigent *and* Ingleborough-*Hills, and upon* Stanemore *in* Yorkſhire, *near the* Spittle. Hujus autem quæ in montibus oritur folia multò minora ſunt & rotundiora, planioráque foliis ejus quæ ad mare, & Cotyledonis foliis ſimilia; ut dubitaverim aliquando annon media quædam Cochleariæ ſpecies eſſet. Verùm ſemine in hortis ſato quæ enaſcitur ſpeciem mutat & ad maritimæ magnitudinem & formam accedit.

An. 2. Cochlearia folio ſinuato *C. B.* vulgaris *Park.* Britannica *Ger. Engliſh or common Sea-Scurvy-graſs.* In ſalſis maritimis plurimis in locis. Foliis, imis etiam, anguloſis aut ſinuatis à præcedente differt.

An. 3. Cochlearia minor rotundifolia noſtras & *Park. The leſſer round-leaved Scurvy-graſs.* Primæ ſpeciei ſimilis eſt ſed minor, folia anguloſa, præſertim quæ in caulibus. *On the Coaſt of* Angleſey *about* Beaumaris, *as alſo on the Coaſt of* Carnarvanſhire.

An. 4. Cochlearia marina folio anguloſo parvo D. *Lawſon. Small Sea-Scurvy-graſs with corner'd leaves.* In Walney Lancaſtriæ inſula. Hanc plantam cum Thlaſpi hederaceo *Lob. Ger. Park.* eandem planè eſſe, collatâ diligenter cum icone *Lobelii* herbâ ipsâ virente, obſervavit D. *Dale.* Vires Cochleariæ vid. *Hiſt. noſt.* p. 822.

Acris eſt & calida, ſale volatili abundans, unde morbis illis qui à ſale fixo nimis copioſo originem ducunt, inprimis autem Scorbuto, medetur: Ob partium volatilitatem præſtat eam in cereviſia vel vino infuſam, quàm decoctam fumere.

In

In uſu etiam ſunt ſuccus expreſſus, conſerva, ſpiritus, tinctura liquida. Vide *Hiſt. noſt.* p. 833.

Succus cum herba contuſa impoſita faciei maculas ſex horarum ſpatio tollit. Sed poſtea facies decocto furfuris et abluenda. *Herm.*

§. 1. Naſturtium ſylveſtre J. Bauhini, Thlaſpi anguſtifolium Fuchſii *J. B.* Thlaſpi minus *Ger.* Naſturtium ſylveſtre Oſyridis folio *C.B. Park. Narrow-leaved wild Creſſe. Near the Sea in many places*, v. g. *at* Maldon *in* Eſſex, Lynne *in* Norfolk, Truro *in* Cornwal, &c.

Foliis è radice laciniatis, quæ caules occupant integris anguſtis oblongis; floſculis minimis, Naſturtii ſapore & odore valido, ejuſdémque capſulis facilè innoteſcit hæc herba.

An. 2. Naſturtium petræum *Tab. Ger.* Burſa paſtoris minor *Park.* minor, foliis inciſis & Thalii *C. B.* Burſa paſtoris minima *Ger.* parvo folio glabro ſpiſſo *J.B. The leſſer Shepherds Purſe or Rock-Creſſe.* In arenoſis nonnunquam & petroſis.

Parvitate ſua, foliis glabris, craſſis, Burſæ paſt. caulicul plurimis non rarò foliis viduis, capſulis Naſturtii, ab alii hujus generis diſtinguitur.

3. Naſturtium ſylveſtre Erucæ affine *C. B.* ſylv. Valer num Cluſio *J. B. Park.* Eruca Naſturtio cognata tenuifol *Ger. Creſſe-Rocket. Found by Mr.* Lawſon *on* Salisbury-Plain *not far from* Stonehenge.

4. Naſturtium petræum *Johnſoni* Merc. Bot. part. 2. Dr. *Johnſon's Rock-Creſſe.* Paſſim in excelſis rupibus Arvoniæ & Merviniæ, v. g. *Moelyn rhudh* juxta *Pheſtiniog*, *y Clogwyn du y yr Ardlm, & Clogwyn y Garnedh* prope *Lhanberys.* D. Lhwyd.

An. 5. Naſturtiolum montanum annuum, tenuiſſimè divi viſum D. *Bobert. Brought him by* Richard Kayle *from* S. Vincent's *Rock near* Goram's *Chair, in the Pariſh of* Henbury *three Miles from* Briſtol. *It is ſomething agreeable to the* Naſturtium Alpinum tenuiſſimè diviſum ſeptimum *C. B.*

Aquat. ſpecificum eſt ad Scorbutum: in acetariis & juſculis utuntur foliis & germinibus primò erumpentibus in hunc uſum. Urinam ciet, calculum pellit, menſes educit, hydropicos juvat.

§. Lepidium latifolium *C. B.* Lepid. Pauli *J. B.* Piperitis ſeu Lepidium vulgare *Park.* Rhaphanus ſylveſtris Officinarum, Lepidium Æginetæ Lobelio *Ger. Dittander, Pepperwort.* Nas

Notæ hujus ſunt folia integra magna, floſculi parvi albi, ſiliquæ itidem parvæ, radix reptatrix, odor & ſapor Piperis. *Near the Hythe at* Colcheſter, *and at* Heybridge *near* Maldon *by the Water-ſide plentifully*; *as alſo near* Fulbridge *at* Maldon *Town's end.*

Herba acris eſt: cum axungia trita & impoſita dolori iſchiadico & podagræ auxiliatur. Mulierculæ Burienſes decoctam in cereviſia ad partum facilitandum propinant. *Park.* commanducata pituitam elicit, & ad ſcrophulas conducit.

§. Thlaſpeos notæ ſunt vaſcula ſeminalia compreſſa; membrana cellulas diſterminans ad latitudinem ſeu planum ſiliquæ tranſverſa, ſemen acre.

An. 1. Thlaſpi vulgatius *J. B.* vulgatiſſimum *Ger.* Vaccariæ folio *Park.* arvenſe, Vaccariæ incano folio majus *C. B. Mithridate Muſtard, Baſtard-Creſſes.* Inter ſegetes variis in locis.

Siliculæ Naſturtii hort. bina tantum ſemina, hinc inde unum continent: Semen acre Naſturtii.

2. Thlaſpi Vaccariæ incano folio perenne. An Thlaſpi capſulis hirſutis *J. B?* *Perennial Mithridate-Muſtard.* In montoſis Cambro-britanniæ & alibi obſervavi.

Flores triplo etiam majores quàm præcedentis, capſulæ longiores & hirſutiores.

An. 3. Thlaſpi Dioſcoridis *Ger.* Drabæ folio *Park.* cum ſiliquis latis *J. B.* arvenſe ſiliquis latis *C. B. Treacle-Muſtard, Penny-Creſs. I have found it in many places, as in the Fields about* Wormingford *in* Eſſex *plentifully*; *as alſo at S.* Oſyth *in* Tendring-*Hundred*; *at* Stone *in* Staffordſhire, *and* Saxmundham *in* Suffolk.

Siliquarum magnitudine ab omnibus hujus generis noſtratibus abundè diſtinguitur: tota planta glabra eſt.

4. Thlaſpi foliis Globulariæ *J. B.* montanum Glaſti folio minus *Park. C. B. app.* Thlaſpeos albi ſupini varietas *Ger. emac.* Thlaſpi Alpinum Bellidis cæruleæ folio *C. B. Treacle-Muſtard with Leaves like* Globularia. *In the Paſtures about the ebbing and flowing Well, a Mile from* Settle *in* Yorkſhire *toward* Ingleborough; *as alſo in many places of the mountainous Paſtures between* Settle *and* Malham. Radice eſt reptatrice, præcedentibus minor & humilior.

An. 5. Thlaſpi Vaccariæ folio glabrum. *Smooth Mithridate-Muſtard.* Tum folia, tum ſiliquæ glabræ ſunt. *Found by Mr.* Lawſon.

An. 6. Thlaſpi

An. 6. Thlaſpi arvenſe perfoliatum minus C. B. perfoliatum minus *Park.* Thlaſp. minus Cluſii *Ger.* *The leſſer perfoliate Treacle-Muſtard. Among the Stone-Pits between* Witney *and* Burford *in* Oxfordſhire. *D.* Bobert. Q. An aliter quoad magnitudine ratione loci differat à majori ſpecie?

An. 7. Thlaſpi fatuum, Burſa paſtoris dictum. Burſa paſtoris *J. B. Ger.* major vulgaris *Park.* major folio ſinuato C. B. *Shepherds Purſe.* Secus vias locis deſertis & incultis, inque areis, compitis & ruderibus paſſim. Vires vid. *Hiſt. nov.* p. 838.

Semen Thlaſpeos acre eſt, viribus ad Sinapi accedit. Uſus præcip. in abſceſſibus internis rumpendis, menſibus ciendis, iſchiadicis affectibus curandis. Extrinſecus abſtergit ulcera manantia, inſuperque pharmicum eſt, ſed minùs vulgare. *Schrod.*

Tetrapetalæ ſiliculoſæ monoſpermæ.

§. Braſſica marina monoſpermos *Park.* marina Anglica *Ger.* monoſpermos Anglica *J. B.* maritima *C. B. Sea-Colewort.* In arenoſis maris littoribus circa Angliam ubique feré.

Foliis carnoſis cæſiis cum Braſſica convenit, floribus albis, capſulis ſubrotundis, monoſpermis ab eadem differt.

An. §. Eruca marina *Ger.* marina Anglica *Park.* Eruca maritima Italica, ſiliquâ haſtæ cuſpidi ſimili *C. B.* ſorte Cakile quibuſdam, aliis Eruca marina & Rhaphanus marina *J. B. Sea-Rocket. On ſandy Shores in many places.* Parkinſon Erucam maritimam Italicam ab Anglica diſtinguit: ita faciunt P. Hermannus & Moriſonus. Vid. *Hiſt. noſt.* Apud

Folia Erucæ, flores purpureo-cærulei, in ſiliquis cum ſemina ſingula.

An. §. Glaſtum ſativum *Ger. Park.* Iſatis ſativa vel latifolia *C. B.* Iſatis ſeu Glaſtum ſativum *J. B. Woad.* In Anglia Mediterraneis ſeritur. Sylveſtris à ſativo nonniſi culturâ differre videtur. Vires & Uſus, vid. *Hiſt. noſt.* p. 842.

Glaſti notæ ſunt folia glauca, ad tingendum utilia; ſiliquæ compreſſæ, latæ, pendulæ, Linguam avis dictam referentes: Flores minimi lutei, non tamen octapetali, ut a nonnulli volunt, ſed tetrapetali; quamvis quatuor calycis folia dehiſcant & floris petala colore referant, quod *J. Bauhinus* aliiſque impoſuit.

Sic

Siccat & astringit, ac proinde utile est ad quemcunque sanguinis fluxum cohibendum, ulcera purganda, vulnera præsertim recentia sananda. Verùm præcipuus ejus usus est ad pannos cæruleo colore tingendos: nec tantùm cæruleum colorem de se præbet, sed aliorum ferè omnium colorum basis & fundamentum est.

Hujus succo Britanni antiqui ad corpora sua cæruleo colore inficienda uti solebant, quo terribiliores hostibus viderentur in prælio. *Cæs. Comment. de Bello Gallico lib.* 5.

§. Coronopus Ruellii *Ger.* recta vel repens Ruellii *Park.* Coron. Ruellii seu Nasturtium verrucosum *J. B.* Ambrosia campestris repens *C.B. Swines-Cresses.* In uliginosis & ad vias. Capsulæ verrucosæ & velut echinatæ, monospermæ; caulículi resupini; folia Nasturtii in modum divisa.

Cruda (inquit Ruellius) estur in acetariis & cocta, & cum aceto manditur. *Dod.*

GENUS DECIMUM OCTAVUM.

Herbæ vasculiferæ flore tetrapetalo anomalæ & sui generis.

§. VEronicæ notæ sunt flosculi parvi, tetrapetaloides, petalis ad ungues junctis quorum calyces non decidunt una cum flore, ut in Tetrapetalis siliculosis, sed à flore delapso restant ad seminis usque maturitatem: flores etiam è sinubus foliorum exeunt, præter illarum normam, in quibus nulla ad florum exortum apponuntur foliola. Vascula seminalia in bina loculamenta divisa & plerunque compressa Thlaspeos instar.

1. Veronica spicata latifolia *C. B. Ger.* major latifolia, foliis splendentibus & non splendentibus *J. B.* spicata latifolia major *Park. Great broad-leaved spiked Speedwel or Fluellin.* Ad latera montis cujusdam *Craig Wreidhin* dicti, in comitatu Montis Gomerici Walliæ. D. *Lhwyd.*

2. Veronica spicata recta minor *J. B.* spicata minor *C. B.* item spicata angustifolia *ejusdem*, erecta angustifolia *Park.* assurgens seu spicata *Ger. Upright spiked male Speedwel or Fluellin.*

In ſeveral Cloſes adjoyning to Newmarket-*Heath beyond* Bottesham.

3. Veronica pratenſis minor *Park.* minor *Ger.* pratenſis Serpyllifolia *C.B.* fœmina quibuſdam, aliis Betonica Pauli Serpyllifolia. *Little or ſmooth Fluellin or* Paul's *Betony.* In prati & paſcuis.

Flores pallidè cœrulei in ſpicas quaſdam laxas excurrere videntur è ſingulis foliorum alis ſinguli exeuntes.

An. 4. Veronica floribus ſingularibus, in oblongis pediculis, Chamædrifolia. Alſine foliis Triſſaginis *Ger. Park.* Chamædryfolia floſculis pediculis oblongis inſidentibus *C. B.* ſerrato folio glabro *J. B. Germander-Speedwel or Chickweed.* In hortis & areis locíſque cultis tota æſtate floret.

An. 5. Veronica floſculis ſingularibus, cauliculis adhærentibus. Alſine foliis Veronicæ *Ger.* foliis ſubrotundis Veronicæ *Park.* Veron. foliis, floſculis cauliculis adhærentibus *C. B.* ſerrato folio hirſutiore, floribus & loculis cauliculis adhærentibus *J. B. Speedwel-Chickweed.* Ad margines agrorum ſiccíores, non rarò & in muris antiquis & locis ruderatis.

An. 6. Veronica floſculis ſingularibus, foliis laciniatis erecta. Alſine foliis hederaceis Rutæ modo diviſis *Lob.* rotundifolia triphyllos ſive laciniata *Park.* triphyllos cærulea *C. B.* rotundifolia *Ger.* folio profundè ſecto, flore purpureo ſeu violaceo *J. B. Upright Speedwel with divided leaves. At* Rowton *in* Norfolk *betwixt the Town and the High-way, twelve Miles before you come to* Norwich: *and at* Mewel *in* Suffolk, *between the two Windmills and the Warren-Lodge: and in Gravel-Pits two Miles beyond* Barton-*Mills, on the ridge of the Hill, where a ſmall Carway croſſeth the Road to* Lynne, *and in the graſs thereabout plentifully.* T. Williſel.

An. 7. Veronica floſculis ſingularibus, hederulæ folio, Morſus gallinæ minor dicta. Alſine hederacea *Ger.* hederulæ folio *C. B.* hederulæ folio minor *Park.* Alſines genus Raji, folio hederulæ hirſuto *J. B. Ivy-leaved Speedwel or ſmall Henbit.* In arvis inter ſata, primo vere floret.

8. Veronica aquatica rotundifolia, Becabunga dicta, minor. Anagallis aquatica minor, folio ſubrotundo *C.B.* aquatica flore cæruleo, folio rotundiore minor *J. B.* aquat. vulgaris, ſive Becabunga *Park.* Anagallis ſive Becabunga *Ger.* emac. *Common Brooklime.* In rivulis. *Obſerved with a white flower about* Shap *in* Weſtmorland, *by Mr.* Lawſon. *Mr.* Bobart *found the ſame by the ſide of* Heddington-*Hill near* Oxford.

9. Veronica

9. Veronica aquatica longifolia media. Anagallis aquatica minor *Ger.* aquat. min. folio oblongo *C. B.* aquat. folio oblongo crenata *Park.* aquat. flore purpurascente, folio oblongo minor *J. B.* *The middle long-leaved Water-Speedwel or Brooklime.* Cum priore. Flore albo. *About* Shap *in* Westmorland. *Mr.* Lawson.

10. Veronica aquatica angustifolia minor. Anagallis aquatica angustifolia scutellata *C. B.* *Narrow-leaved Water-Speedwel or Brooklime.* Hæc est, ni fallor, Anagallis aquatica 4. *Lob.* quamvis minùs rectè picta sit cum floribus & vasculis in summis ramulis: exeunt enim ex alis foliorum, præcedentium in morem.

11. Veronica Chamædrys sylvestris dicta. Chamædrys sylv. *Ger.* spuria sylv. *Park.* spuria latifolia sive fœmina *J. B.* spuria minor rotundifolia *C. B.* *Wild Germander.* In pascuis. Vere floret.

12. Veronica Chamædryoides foliis pediculis oblongis insidentibus. An Chamædryi spuriæ affinis rotundifolia scutellata *C. B.*? Alysson Dioscoridis montanum *Col.*? *Wild Germander with leaves standing on long foot-stalks.* In sylvis humidis & ad sepes solo humido.

13. Veronica mas supina & vulgatissima *C. B.* mas vulgaris supina *Park.* vulgatior folio rotundiore *J. B.* vera & major *Ger.* *The Male Speedwell or Fluellin.* In pascuis siccioribus & arenis.

Tota hirsuta est, viticulis seu caulliculis radices subinde ad gemmas reptat.

Veronicæ in triplici sunt differentia (1.) Aliæ, ut prima & secunda species, flores spicatos producunt, spicis summos caules & ramulos occupantibus.

(2.) Aliæ, ut quinque sequentes species, è foliorum sinubus secundùm caules flores singulares & solitarios proferunt, quæ Alsinæ spuriæ censentur.

(3.) Aliæ denique, ut sex ultimæ species, è foliorum sinubus secundùm caules flores promunt, verùm non singulares sed plures velut spicatim, quæ variis nominibus Veronicæ, Anagallidis Teucrii seu Chamædryos spuriæ appellantur.

Decoctum hujus ad calculum valet. Vulneraria insignis ut & sudorifera. Intus sumpta adversùs tussim & vitia pulmonum conducit, item adversùs pestem & morbos contagiosos. Extrinsecus ad vulnera, ulcera, scabiem, cutis vitia medendas.

§. Papaveris notæ sunt florum petala ampla, tenuia, fugacia, succus lacteus aut flavus, acer; calyx floris bifolius seu bivalvis, caducus; vis narcotica.

Papaveris autem duo sunt genera, Alterum conceptaculo seminis breviore & majore, in plurimas cellulas diviso & operculo stellato tecto, seu foliis integris in Papavere vulgari, sive dissectis in Papavere erratico: Alterum siliquosum, Papaver corniculatum dictum.

An. 1. Papaver spontaneum sylvestre *Ger. emac.* vulgare, cujus capitula foraminibus hiant, semine incano, ἀγριώτερον Dioscoridi *J. B. Wild Poppy.* Flores ex albo purpurascunt. In hortis incultis & neglectis. Vires vid. *Hist. nost.* p. 854.

An. 2. Papaver laciniato folio, capitulo breviore glabro annuum, Rhœas dictum. Papaver rhœas *Ger.* erraticum rhœas sive sylvestre *Park.* erraticum rubrum campestre *J. B.* erraticum majus Ῥοιὰς Dioscor. Theophr. & Plinio *C. B.* Flos antipleuriticus *Cat. Ald. Red Poppy or Corn-Rose.* Inter segetes.

An. 3. Papaver laciniato folio, capitulo hispido longiore. Argemone capit. longiore *C. B. Ger. Park.* capit. longiore spinoso *J. B. Long rough-headed bastard-Poppy.* Inter segetes & ad agrorum margines.

An. 4. Papaver laciniato folio, capitulo hispido rotundiore. Argemone capit. rotundiore *Park.* capit. breviore *C. B.* capit. breviore hispido *J. B.* capit. torulo *Ger. Round rough-headed bastard-Poppy.* Cum priore.

An. 5. Papaver laciniato folio, capitulo longiore glabro, seu Argemone capit. longiore glabro. *Mor. Smooth-headed bastard-Poppy. This was sent me by Mr.* Dent *out of* Cambridgeshire: *Found also by Mr.* Dale *at* Bocking. Floribus minoribus cum Argemone convenit, capitulis cum Rhœade.

6. Papaver luteum perenne, laciniato folio, Cambro-britannicum. Argemone lutea Cambro-britannica *Park. Yellow wild bastard-Poppy. On the back of* Snowdon *going from* Carnarvan *to* Llanberris, *not far from the said Village of* Llanberris *Observed also by Mr.* Lhwyd, *on* Clogwyn y Garnedh yscolica duon Trigvylche, *as you ascend the* Glyder *from* Llanberris, *and several other places, most commonly by Rivulets, or on most Rocks: also beyond* Pont vawr *very near the Bridg amongst the Stones.*

7. Papaver corniculatum luteum maritimum *Park. J. B.* cornutum flore luteo *Ger.* corniculatum luteum, [illegible]

Diosc.

Dioſc. Theophr. ſylv. ceratitis Plinio *C. B. Yellow horned Poppy.* In littoribus maris arenoſis. Perenne eſt: folia per ambitum profundè inciſa, ſinuata & veluti criſpa ſunt.

An. 8. Papaver corniculatum violaceum *J. B. C. B.* cornutum flore violaceo *Ger.* corniculatum flore violaceo *Park. Violet coloured Horned-Poppy.* In agro Cantabrigienſi inter ſegetes, inter *Swaſham* & *Burwel* vicos.

9. Papaver corniculatum luteum, Chelidonia dictum. Chelidonium majus *Ger.* majus vulgare *Park. C. B.* Chelidonia *J. B. The greater Celandine.* In locis ruderatis & aſperis umbroſis. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 858.

Flores crocei, tetrapetali, decidui, calyce bivalvi deciduo tecti; ſiliquæ non diſſeptæ; ſemina nigra ſplendentia; folia laciniata; ſuccus croceus acer hanc à reliquis diſtinguunt.

Succus Papaveris, qui è vulnere in capite facto ſponte emanat, inſpiſſatus *Opium* dicitur.

Eſt autem tum aqua Papaveris deſtillata, tum oleum, tum maximè Opium narcoticum & anodynum, ſaporem utique conciliat, & ſenſum doloris aufert. Uſus eſt eximii in ſedando humorum orgaſmo, in diarrhœa, dyſenteria, catarrhis, tuſſi.

Opium Turcis, Perſis, aliiſque gentibus Orientalibus in uſu frequentiſſimo eſt ad ſpiritus recreandos, addendos animos, audaciámque in bellicis conflictibus augendam, præcipuè verò, quamvis id diſſimulant, ad appetitus Venereos excitandos; eadem quippe efficit quæ Vinum & alii generoſi liquores.

Papaveris Rhœadis flores usûs ſunt eximii in Pleuritide, cui ſpecificè proſunt, in angina, aliiſque morbis (præcipuè pectoris) refrigeratione opus habentibus. In uſu ſunt pulvis, aqua ſtillatitia, ſyrupus & conſerva eorundem.

§. Lyſimachiæ notæ ſunt ſiliquæ flores antevertentes, quæ per maturitatem quadrifariàm partitæ & dehiſcentes quatuor ſeminum ſeries oſtendunt. Flores ſummis ſiliquis inſident, & integri unà cùm calycibus decidunt. Omnium præter Virginianas ſiliquæ lanigeræ ſunt.

1. Lyſimachia ſpecioſa, quibuſdam Onagra dicta, ſiliquoſa *J. B.* Lyſim. Chamænerion flore Delphinii *Park. Roſebay-Willow-herb. In the Meadows near* Sheffield *in* Yorkſhire, *and in ſeveral other places of the North plentifully.*

Proceritate eximia, glabritie, foliis & floribus Nerium æmulantibus, importunâ reptandi licentiâ, ab aliis ſpeciebus diſtinguitur.

2. Lyſimachia ſiliquoſa hirſuta magno flore C. B. ſiliquoſa hirſuta majore flore purpureo J. B. Lyſim. ſiliquoſa Ger. *Great hairy codded Looſeſtrife or Willow-herb, called alſo Codlings and Cream.* Juxta ſcrobium, foſſarum, fluviorum rivulorumque margines: poſt mediam æſtatem floret.

Foliorum paululum compreſſorum odor ſuavis poma cum flori lactis commixta refert.

3. Lyſimachia ſiliquoſa hirſuta parvo flore C. B. ſiliquoſa hirſuta flore minore J. B. 12. ſeu ſylvatica Ger. An Lyſimachia ſiliquoſa ſylveſtris hirſuta *Park. The leſſer hairy codded Looſeſtrife or Willow-herb, with ſmall flowers.* In aquoſis & ad rivulos. Planta ipſa, non minùs quàm flores, præcedente minor eſt & humilior, folia etiam minùs rugoſa ſunt, flores pallidiores

4. Lyſimachia campeſtris Ger. ſiliquoſa major *Park.* ſiliquoſa glabra major C. B. lævis J. B. *The greater ſmooth-leaved codded Willow-herb or Looſe-ſtrife.* In humidis & uliginoſis ſaxoſis hortis, areis, ſylvis.

Foliorum latitudine & figura ad Aſclepiadem ferè accedente, item ſtaturâ ſuâ & loco natali ab aliis Lyſimachiis glabris differt.

5. Lyſimachia ſiliquoſa glabra media ſive minor Ger. emac. ſiliquoſa 4. ſeu glabra minor C. B. lævis J. B. quoad icones. *Middle ſmooth-leaved codded Willow-herb or Looſeſtrife.* Ad foſſas & rivulos. Folia quàm præcedentis anguſtiora ſunt & longiora; caulis humilior, ramoſior.

6. Lyſimachia ſiliquoſa glabra minor anguſtifolia Ger. emac. ſiliquoſa glabra anguſtifolia C. B. *The leaſt ſmooth codded Looſeſtrife or Willow-herb.* In paluſtribus.

Hæc humilior eſt præcedente, foliis minoribus, obſcurè virentibus & vix ſerratis, ad exortum anguſtioribus, medio latioribus, deinde in tenuem mucronem paulatim deſinentibus.

7. Lyſimachia ſiliquoſa glabra minor latifolia. *The leſſer ſmooth broad-leaved codded Willow-herb. In the Rivulets on the ſides of* Cheviot-*Hills in* Northumberland. Folia huic glabra atro-virentia, magnitudine & figura ferè Ocymi aut Origani. Caules infirmi, bipalmares: ſiliquæ longæ nutantes.

§. Tithymali

§. Tithymali notæ ſunt vaſculum ſeminale tricoccum in ſummo ſtylo, ſuccus lacteus acer.

1. Tithymalus characias Amygdaloides *Ger. emac. C. B.* Characias vulgaris *Park.* Tithymal. ſylvaticus toto anno folia retinens *J. B. Wood-Spurge.* In ſylvis & dumetis copioſè.

Radice & ſuperficie etiam perenni, foliis lanuginoſis & loco natali à ſequentibus diſcretu facilis.

2. Tithymalus characias Monſpelienſium *Ger. Park.* Characias rubens peregrinus *C. B.* Amygdaloides ſeu characias *J. B. On the Paper-mill Pool-dam in* Heywood-*Park in* Staffordſhire. *Dr.* Plot. Suſpicor hanc plantam ibi vel fortè, vel induſtria aliquando ſatam.

3. Tithymalus verrucoſus *J. B.* verrucoſus Dalechampii *Park.* Myrſinites, fructu verrucæ ſimili *C. B. Rough-fruited Spurge. Found by Mr.* Dale *in* Eſſex, *and by Dr.* Robinſon *near* York.

4. Tithymalus paralius *J. B. Ger.* paralius ſive maritimus *Park.* maritimus *C. B. Sea-Spurge.* In arenoſis maris littoribus frequens.

Et hic radice eſt perenni, glaber, foliis crebris, cæſiis, anguſtis, ad Lini accidentibus, altitudine cubitali.

5. Tithymalus Hibernicus. *Makinboy, Knotty-rooted Spurge. Cat. Oxon.* In Hibernia.

Folia latiuſcula, obtuſa, non crenata, in caule crebra, qui pedalis eſt, faſtigio in multos pediculos ſeu radios floriferos, umbellam quandam componentes, diviſo.

An. 4. Tithymalus platyphyllos Fuchſii *J. B.* arvenſis latifolius Germanicus *C. B.* Tithymalus peregrinus *Cluſ. Hiſt. Broad-leaved Spurge.* Inter ſegetes ſed rariùs. *It comes up ſpontaneouſly here in my own Orchard at* Black Notley.

Radice eſt non vivaci, foliis oblongis, latiuſculis, dilutiùs virentibus; reliquis annuis Tithymalis noſtratibus major.

An. 5. Tithymalus ſegetum longifolius *Cat. Cant. App. Long-leaved Corn-Spurge. In the Corn about* Kingſton *and* Comberton *in* Cambridgſhire, *by the way that leads from* Cambridg *to* Gamlingay, An Eſula minor ſive Pityuſa *Ger. emac?*

Altitudinem dodrantalem vix aſſequitur. Folia oblonga in acumen deſinunt. Tota planta colore eſt luteo-viridi præter caulis partem terræ proximam, quæ rubeſcit. Summâ, ſequenti ſpeciei ſeu Eſulæ exiguæ Tragi perſimilis eſt, ſed major.

An. 6. Tithymalus leptophyllos *Park.* minimus angustifolius annuus *J. B.* Esula exigua Tragi *Ger. emac.* Tithymalus seu Esula exigua *C. B.* *Dwarf-Spurge or small annual Spurge.* Inter segetes. Parvitate sua & foliis oblongis angustis acutis ab aliis speciebus differt.

An. 7. Tithymalus helioscopius *Ger. Park. C. B.* helioscopius sive solisequus *J. B.* *Sun-Spurge or Wart-wort.* In hortis oleraceis & arvis pinguioribus, inque vineis & agris neglectis. Foliis Portulacæ, extremis subrotundis, marginibus crenatis, ab aliis speciebus distinguitur.

An. 8. Tithymalus parvus annuus, foliis subrotundis non crenatis, Peplus dictus. Peplus sive Esula rotunda *C. B. Ger. J. B.* Præcedenti persimilis est sed minor, & foliis non crenatis. *Petty-Spurge.* Cum priore.

An. 9. Tithymalus maritimus supinus annuus, Peplis dictus. Peplis *J.B. Ger.Park.* maritima folio obtuso *C.B.* *Small Purple Sea-Spurge.* In littore maris arenoso inter Pensantiam & Marketjeu oppida Cornubiæ copiosé. Caules & folia plerunque rubent. Flores & fructus in hoc non ut in aliis plerisque in summis caulibus & ramulis velut umbellatim nascuntur, sed secundùm caules & ramos.

Tithymali fere omnes acres sunt & maligni: extrinsecus cutem exulcerant: intro assumpti non minùs noxii sunt: violenter admodum purgant, ventriculum & intestina excoriant, & visceribus inimici sunt.

§. Plantaginis notæ genericæ sunt flores staminosi in spicas congesti, Flosculorum tubi in vascula seminalia elliptica, (quæ per maturitatem horizontali sectione in medio dissiliunt) intumescentes, semina intus bina puliciformia.

Harum quæ foliis sunt latioribus & nervis aliquot insignibus *Plantagines* simpliciter dicuntur, quæ angustis nec ita nervosis, seu æqualibus, sive dentatis aut laciniatis, *Coronopi* & *Holostea* appellantur.

1. Plantago latifolia vulgaris *Park.* latifolia sinuata *C. B.* latifolia *Ger.* major folio glabro non laciniato utplurimum *J. B.* *Great Plantain or Waybread.* Ad vias ubique.

Ἑπτάπλευρος dicitur hæc species, quòd folia septem nervis instructa sunt.

2. Plantago major incana *Park.* incana *Ger.* latifolia incana *C. B.* major hirsuta, media à nonnullis cognominata *J. B.* *Hoary Plantain or Lamb's tongue.* In glareosis & ad vias passim.

Folia

Folia densâ lanugine utrinque hirsuta brevioribus insident pediculis quàm præcedentis.

3. Plantago major paniculâ sparsâ *J. B.* latifolia spicâ multiplici sparsâ *C. B.* latifolia spiralis *Park.* paniculis sparsis. *Ger. emac. Besome-Plantain, or Plantain with spoky Tufts. Found by Dr.* Johnson *in the Isle of* Thanet, *and by* Tho. Willisel *at* Reculver *there.*

4. Plantago quinquenervia *Ger.* quinquenervia major *Park.* lanceolata *J. B.* major angustifolia *C. B. Ribwort or Ribwort-Plantain.* In pascuis ubique. Plantaginis quinquenerviæ duas species constituunt, majorem & minorem: nos non distinguimus.

5. Plantago marina *Ger.* marina vulgaris *Park.* Coronopus maritima nostras *J. B.* maritima major *C. B. Sea-Plantain.* In paludibus maritimis passim, ubi luxuriat valdè, foliis prælongis, obiter dentatis; spicis etiam longis. In Cornubia & Episcopatu Dunelmensi etiam longè à mari provenire observavimus, ubi foliis est angustioribus & brevioribus, ut minus attentis facilè possit in imponere pro diversa specie.

An. 6. Plantago foliis laciniatis Coronopus dicta. Coronopus vulgaris sive Cornu cervinum *Park.* Coronopus sylvestris hirsutior *C.B.* Cornu cervinum *Ger.* Coronopus seu Cornu cervinum vulgo spicâ Plantagineâ *J.B. Buckshorn-Plantain.* In arenosis & maritimis.

Hæc planta est quam *stellam terræ*, seu *terrestrem* vocant nostrates, & ad morsum canis rabidi efficacem esse experientiâ dedicerunt.

7. Plantago an Alpina angustifolia *J. B?* *Narrow-leaved Mountain-Plantain.* In rupibus *Trigvylcaugh* supra lacum *Llyn Buchlyn* propè Ecclesiam S. Parisii. D. *Llwyd.*

Vulneraria est, usus præcip. in fluxionibus cujuscunque generis, v. g. alvi, expuitione sanguinolenta, gonorrhœa, mictione involuntaria, menstium profluvio, &c. Extrinsecus in mundandis, consolidandisque vulneribus & ulceribus. *Scirod.* Electuarium ad hæmoptysin è Symphyti majoris radicibus cum succo Plantaginis & Sacchari q. s. contusis paratum. Vide apud D. *Boyle, de utilitate Philosoph. nat.* part. 2. pag. 150.

Succus Plantag. vel merus vel cum succo limonum mixtus insigne est diureticum. D. *Needham.*

Plantago aquatica refrigerare & siccare dicitur: Succus ejus ad lac in mammillis consumendum & siccandum pro secreto habetur.

GENUS

GENUS DECIMUM NONUM.

Herbæ flore papilionaceo seu Leguminosæ.

FLores hi Papilionacei dicuntur, quia Papilionem alis expansis quadantenus referunt. Folia seu petala his difformia sunt, nec figurâ, nec situ inter se convenientia, numero quatuor, verùm ad ungues juncta, unde Tetrapetali propriè dicti non sunt, sed Monopetali tetrapetaloides. Vide *Hist. nost.* p. 883.

1. *Papilionaceæ seu leguminosæ scandentes.*

§. Pisi notæ genericæ sunt folia glabra, glauca, pinnis amplissimis caulem adeò arctè amplectentia, ut ab iis transfidigi videatur, è paucioribus & majoribus in hoc genere lobis composita, caulis quàm congeneribus major & fistulosior.

An. 1. Pisum vulgare parvum album arvense *J. B.* sylvestre primum *Park.* arvense flore candido, fructu rotundo albo *C. B.* minus *Ger.* *Common white Pease.*

An. 2. Pisum arvense flore roseo, fructu ex cinereo nigricante. An Pisum minus fructu subnigro *Math.* *Gray Pease.*

An. 3. Pisum arvense flore roseo, fructu variegato. An Pisa minora rubra variegata *J. B?* *Maple-Pease.* Hæ tres species in agris vulgò seruntur.

4. Pisum marinum *Ger.* p. 1250. spontaneum maritimum Anglicum *Park.* item Pisum aliud maritimum Britannicum *ejusdem.* Hæc enim duo non separo. English *Sea-Pease.* *On the long baich of Stones running from* Aldburgh *toward* Orford *in* Suffolk, *on the end next* Orford *abundantly.* *We found it also near* Hastings *in* Sussex. Cambden *in his* Britannia *tells us, that it grows among the Stones on the West-side of* Dengeness *near* Lyd *in* Kent, *in great plenty.*

A Piso differt foliis minoribus pluribus ad mediam costam annexis, fructu minore, pluribus in surculo siliquis aggregatis seminibus minoribus amaricantibus, ut diversum genus constituere videatur.

Pisa

Piſa flatulenta ſunt, minùs tamen quàm Fabæ, abſtergent quoque & ventrem laxant.

§. Lathyri notæ ſunt caules membranulis ſecundùm longitudinem extantibus aucti, compreſſi & anguloſi. Folia ex unica tantùm pinnarum mediæ coſtæ adnexarum conjugatione compoſita.

1. Lathyrus major latifolius *Ger. emac.* major perennis *Park.* latifolius *C. B.* major latifolius, flore majore purpureo, ſpecioſior *J. B.* Clymenum *Matth. Peaſe everlaſting.* In ſylvis apud nos invenitur, ſed rariùs, *as in* Madingley, *and other Woods near* Cambridge. *Mr.* Lawſon *obſerved it on the Rocks by the Red* Neeſe *by* Whitehaven *cop.* Cumberland.

2. Lathyri majoris ſpecies flore rubente & albido minore dumetorum, ſive Germanicus *J. B.* Lath. ſylveſtris *Dod.* anguſtifolius Cluſii ex ſententia *J. B.* ſylv. major *C. B.* ſylv. Dodonæi *Park. The other great wild* Lathyrus *or everlaſting Peaſe. This, or another like it, with a ſmaller and paler flower than the prudent, I found near* Poynings, *a Village on the Downs in* Suſſex. *The ſame Mr.* Dale *obſerved near* Caſtle-Campes, *in the Hedges by the way that leads thence to* Bartlow *in* Cambridgſhire.

3. Lathyrus luteus ſylveſtris dumetorum *J. B.* ſylv. flore luteo *Park. Ger. emac.* ſylv. luteus, foliis Viciæ *C. B.* neſcio cui Viciæ folia ei attribuit. *Tare everlaſting, common yellow baſtard-Vetchling.* In dumetis & ſepibus, non rarò etiam in pratis & paſcuis.

An. 4. Lathyrus ſiliquâ hirſutâ *J.B.* An Lathyrus anguſtifolius ſiliquâ hirſutâ *C. B? Rough-codded Chichling. In the Fields about* Hockley *and* Raleghe, *and elſwhere in* Rochford *Hundred in* Eſſex.

§. Lathyrus viciæformis ſeu Vicia Lathyroides noſtras. *Chichling-Vetch.* Lathyrus ex cæruleo & rubro mixtus, *Merret. pin.* Hujus folia compoſita ſunt ex tribus aut quatuor pinnularum medio nervo adnexarum conjugationibus, claviculis donata, glauca. Flores in communi pediculo prælongo, è foliorum ſinubus exeunte tres aut quatuor, aut quinque ampli, purpuro-cærulei. *Found by* Tho. Williſel *in* Peckham-*Field, on the back of* Southwark, *in a ſqualid watery place.*

An. §. Aphaca *Park. Ger. emac.* Vicia quæ Pitine Anguillara, lata ſiliquâ, flore luteo *J. B.* Vicia lutea foliis Convolvuli minoris *C. B. Yellow Vetchling.* Inter ſegetes. Foliis

Foliis ſimplicibus, integris, triangulis & ex adverſo binis Piſo & Lathyro diſtinguitur.

§. Viciæ characteriſticæ ſunt folia non cæſia ſeu glauca, in Piſo & Lathyro, ſed viridiora & plerunque hirſuta, è binoribus & pluribus pinnis compoſita.

An. 1. Vicia *Ger.* vulgaris ſativa *Park. J. B.* ſativa vulgaris, ſemine nigro *C.B. Common Vetch or Tare.* Seritur in agris. Semina huic non exactè ſphærica, ſed paululum compreſſa, fuſca: Flores hilari purpura nitent.

2. Vicia ſepium perennis *J. B.* maxima dumetorum *C. B. Ger.emac. Park. Bulb-Vetch.* In dumetis & ſepibus Maio menſe florens ubique reperitur.

Flores in unico pediculo rubenti hærent plures, ad ſex usque. Siliquæ quàm ſativæ minores breviores ſque, compreſſæ, glabræ, per maturitatem nigræ. Florum petala omnia unius & ejuſdem ſunt coloris, ſaturationibus lienis ſtriata.

3. Vicia folio ſubrotundo, brevi, obtusè mucronato, pediculo brevi inſidente, flore viciæ ſepium ſeu dumetorum vulgaris. *The other Bush-Vetch with a ſhorter and blunter leaf.* In agro Eboracenſi à D. *Tancred Robinſon* inventa.

An. 4. Vicia ſylveſtris ſive Cracca major *Ger.* Arcuata Cracca major *Park.* Vicia vulgaris ſylveſtris ſemine parvo & nigro frugum *J. B.* Vicia ſemine rotundo nigro *C. B. Angle-Tare or Wild Vetch.* Non inter ſegetes tantùm apud nos occurrit, ſed etiam ad ſepes & in aggeribus, præſertim locis arenoſis. Maio menſe floret.

Hujus ſpeciem ſeu varietatem majorem obſervavimus [ego & D. *Dale*] in marginibus agrorum quorundam ſupra molam fullonicam Bockingæ in Eſſexia.

Viciæ ſativæ ſimilis eſt; flores habet pulchrè purpureos, umbilico albo, ad ſingulas foliorum alas plerunque binos terò ternos, in ſolo ſteriliore ſingulos duntaxat; ſiliquas longas, teretiuſculas, rectas, ſemina octo aut decem continentes, ex fuſco & luteo-viridi varia, non penitus nigra, prout ea deſcribit J. Bauhinus. Variat ergo ſeminum colore.

5. Vicia ſylveſtris flore ruberrimo, ſiliquâ longâ nigrâ. D. *Bobart.* Vicia vulgaris acutiore folio, ſemine parvo nigro *C. B. On* Shotover *and divers other places.* An eadem præcedentis ſpeciei? Varietatis ſecundæ.

An. 6. Vicia ſegetum cum ſiliquis plurimis hirſutis *C. B.* Vicia parva ſeu Cracca minor cum multis ſiliquis hirſutis *J. B.*

Vicia

Vicia ſylveſtris ſeu Cracca minima *Ger. emac.* Aracus ſeu Cracca minor *Park. Small Wild Tare or Tine-Tare.* Segetum peſtis eſt.

Floribus ex cœruleo albentibus in communi pediculo plurimis, quibus ſuccedunt totidem ſiliquæ hirſutæ, ſemina continentes nigricantia rotunda, ut & parvitate ſua à reliquis facilè diſtinguitur.

An. 3. Viciæ ſeu Craccæ minimæ ſpecies cum ſiliquis glabris *J. B.* An Vicia Segetum ſingularibus ſiliquis glabris *C. B. Tine-Tare with ſmooth pods.* Inter ſegetes non rarò & in ſylvis locis humidioribus. A priore differt glabritie ſua, paucioribus in eodem pediculo (eóque tenuiore) floribus, pallidè cæruleis, ſtriatis.

6. Vicia multiflora *C. B. Ger.* ſylveſtris multiflora ſeu ſpicata *Park.* multiflora nemorenſis perennis ſeu dumetorum *J. B.* ſylveſtris ſpicata *C. B. Tufted Vetches.* In dumetis & ſepibus, non rarò etiam in pratis. Florum in eodem pediculo in ſpicas ſatis longas excurrentium purpureo-cœruleorum multitudine ab aliis ſpeciebus diſtinguitur.

9. Vicia ſylvatica multiflora maxima *P. B.* perennis multiflora ſpicata major *Moriſ. Hiſt. Great tufted Wood-Vetch. I obſerved it in a Wood near* Caerwent *in* Monmouthſhire, *and in other places of the Weſt, Mr.* Johnſon *hath obſerved it growing plentifully in the Woods about* Greta-*Bridg in* Yorkſhire.

Præcedenti perſimilis, verùm elatior & ramoſior, floribus dilutè cæruleſcentibus, ſaturatioribus lineis cæruleis ſtriatis; cum illius purpureo ſaturatiore imbuantur.

An. 8. Vicia luteo flore ſylveſtris *J. B.* ſylv. lutea, ſiliquâ hirſutâ N. D. *C. B. Yellow Vetch with a rough pod. On* Glaſtenbury *Torre-hill.*

§. Lens à reliquis Viciis (eſt enim revera Viciæ ſpecies quamvis diverſo nomine donetur) diſtinguitur ſemine compreſſo & pro plantulæ modo grandi, ſiliquis latis brevibus cum binis plerunque duntaxat ſeminibus.

An. Lens *J. B.* minor *Ger. Park.* vulgaris *C. B. Lentil.* Seritur in agris Cantabrigienſibus, Huntingtonienſibus, &c. ſola, & hordeo mixta.

Lens major à minore magnitudine omnium partium præcipuè differt; alicubi apud nos ſeri aiunt.

Alvum ſiſtit ſi cum cortice edatur, aqua tamen in qua decoquitur ventrem ſolvit. Decorticata vim adſtringendi amittit. Veteribus ſuis fides.

Uſus

Usus ergo ejus internus ad fluxus alvi quoscunque, externus in cataplasmatis ad duritias & tumores. Visum hebetat, ventriculum inflat, gravia somnia inducit, pulmoni, capiti & nervoso generi incommoda censetur.

2. *Papilionaceæ seu leguminosæ non trifoliatæ, claviculis carentes.*

§. Fabæ notæ sunt siliquæ erectæ crassæ; semen maximum, ad latera compressum cum hilo magno in extremo; cauis angulosi, firmi, concavi.

An. 1. Faba *C. B.* Faba, Cyamos leguminosa *J. B.* major hortensis *Ger. Park. Garden-Beans.* Color seminis plerumque albus est, interdum tamen ruber.

An. 2. Faba minor seu equina *C. B.* minor sylvestris *Park.* sive communis *Ger. emac. Field-Beans or Horse-Beans.*

Farina fabarum non tantùm intra corpus utilis est in diarrhœa & dysenteria, lienteria, &c. sed & extra in maculis. Sole contractis aliisque cutis sordibus extergendis (si illi fricentur) in sugillatis discutiendis. Aqua destillata ex floribus diuretica est, maximique usûs in maculis faciei extergendis eâque fucanda. *Schrod.*

Fabæ flatulentæ quidem sunt, non tamen magis quàm alia legumina, ideóque in cibis minimè damnandæ.

§. Glycyrrhizæ notæ sunt radices dulces, repentes, lutea; siliquæ breves, compressæ, erectæ.

Glycyrrhiza vulgaris *Ger. emac.* vulg. siliquosa *Park.* siliquosa vel Germanica *C. B.* radice repente vulgaris Germanica *J. B. Liquorice. It is planted for sale about* Pontefract in Yorkshire, *and* Worksop *in* Notinghamshire.

Caliditate & frigiditate temperata est, in reliquis ad humiditatem inclinat, pulmonica ac nephritica, acrimoniam mitigans, expectorationem promovens, asperitatem leniens, vivum infantum leniter emolliens. Usus præcip. in tussi, vesicedine, phthisi, pleuritide, vesicæ erosione, urinæ acrimonia. *Schrod.* Succus inspissatus ad hæc mala præcipuæ est æstimationis.

Adipsos nonnullis dicitur quòd famem sitimque sedet. *Columel.* unde nonnulli hydropicis eam dedêre, auctore Galeno, nè sitirent, insigni ægrorum levamine. Theophrasto Scythica radix dicta est, quia Scythæ hac & Hippace, i.e. caseo equino, ad 12 dies durare posse dicuntur in fame & siti.

§. Orc

§. Orobus ſylvaticus noſtras. Engliſh *Wildwood, or bitter Vitch.* *At* Gamblesby *in* Cumberland, *about ſix Miles from* Peareth, *in the way to* Newcaſtle, *in the Hedges and Paſtures plentifully: Obſerved alſo by* Tho. Williſel, *below* Brecknock-*Hills in the way to* Caerdyff, *and in* Merionethſhire *not far from* Bala. *The ſame Mr.* Sutherland *hath found plentifully in* Scotland. *Dr.* Sherard *near* Roſs-trevor *in* Ireland, *as alſo in the upper part of* Merley-*Wood, near* Oxford.

Radice nititur craſſa, lignoſa, perenni, ſapore leguminoſo; unde *Caules* exoriuntur numeroſi, pedales aut cubitales, hirſuti, ſtriati, ramoſi, in terram reclinati quamvis ſatis rigidi ſint. *Folia* Viciæ vulgaris minora, ad eandem coſtam adnexa ad ſeptem aut octo paria, nullo in extremo neque impari folio, neque clavicula, ſupernè obſcurè viridia, infernè glabra. Flores ſex aut ſeptem, aut etiam plures in eodem communi pediculo, figurâ ſuâ ad *Viciæ ſylv. multifloræ* aut *Glycyrrhizæ ſylv.* flores accedunt, è tenui pediculo pariter dependentes, colore exteriùs ſubrubente, interiùs albo-purpureis lineis ſtriato. *Siliquæ* breves, latæ, glabræ, duo vel tria, raniis plura, ſemina compreſſa, parva, viridiuſcula continent.

§. Aſtragulus ſylvaticus *Ger.* ſylv. foliis oblongis glabris *C. B.* Aſtragaloides ſeu Aſtragalus ſylvaticus, Aſtragalo magno Fuchſii ſeu Chamæbalano leguminoſæ affinis planta *J. B.* Lathyrus ſylveſtris lignoſior *Park. Wood-Peaſe or Heath-Peaſe.* In ſylvoſis & dumetis, Aprili floret & Maio ſemen perficit.

Saporem habent radicis tubera ad Glycyrrhizam accedentem, de quibus vide *Hiſt. noſt.* p. 816. Folia duobus tribúſve parium oblongarum paribus conſtant: Flores in furculo non longo duo trésve, pallidè purpurei; Siliquæ rectæ, longæ, teretes, propendentes, ſeminibus octo aut pluribus ſubrotundis repletæ.

Hujus tuberibus utuntur Scoti montani ad eoſdem affectus quibus Glycyrrhiza convenit; ad quam ſapore accedunt. *Vid. Hiſt. noſt.* p. 916.

An. §. Catanance leguminoſa quorundam *J. B.* Ervum ſylveſtre *Ger.* ſylveſtre ſeu Catanance *Park.* Lathyrus ſylveſtris minor *C. B. Crimſon-graſs Vitch.* In agrorum marginibus & inter repres non rarò invenitur cùm floret menſe Maio; aliàs ob folia graminea inventu non ità facilis. Mr. *Lawſon obſerved it between the Glaſs-Houſes and* Dent's *Hole, nigh the North Glaſs-Houſe by* Newcaſtle *upon* Tine *plentifully.*

Foliis

Foliis integris gramineis, caulibus erectis firmis teretibus floribus pulchris sanguineo colore micantibus, primo statu aspectu dignoscitur.

§. Anthyllis leguminosa *Ger.* leguminosa vulgaris *Park.* Loto affinis Vulneraria pratensis *C.B.* Vulneraria rustica *J. B. Kidney-Vetch, Ladies-finger.* In pascuis siccioribus, præsertim cretaceis & arenosis.

Hujus notæ sunt Flores in capitulum latum conglomerati siliquæ in vesiculis seu folliculis laxis latitantes.

§. Ferrum equinum Germanicum siliquis in summis *C. B. Ger. emac.* equinum comosum *Park.* Ornithopodio similis, vel potius Soleæ aut Ferro equino herba *J. B. Horse-shoe Vetch. On the chalky grounds about* Gogmagog-hills *and elsewhere in* Cambridgshire; *also on the Northern Mountains.*

Flores in summis furculis radiatim penduli velut in corolla. Semina figura arcuata soleam equinam referentia hujus anni sunt.

An. §. Ornithopodium radice nodosa *Park.* tuberculis nodosa *C. B.* item Ornithopodium majus *Ger. C.B. Park.* item Ornithopodium minus *eorundem.* Ornithopodium flore luteo vescente *J. B.* & Ornithop. tuberosum Dalechampii quibusdam *Bird's-foot.* In arenosis & glareosis plurimis in locis occurrit, æstate florens. Flosculi purpurascunt, siliquæ articulatæ in curvæ sunt.

§. Glaux vulgaris leguminosa seu Glycyrrhiza sylvestris *Park.* Glycyrrhiza sylvestris floribus luteo pallescentibus *C. B.* Fœnum Græcum sylvestre seu Glycyrrhiza sylvestris quibusdam *J. B.* Hedysarum Glycyrrhizatum *Ger. emac. Wild Liquorice or Liquorice-Vetch.* In dumetis, ad latera montium inque pratorum marginibus non raro occurrit.

Siliquis geminatis, seminibus talum aut Astragalum imitantibus, gustu herbæ dulci Glycyrrhizæ, tum magnitudine satis ab aliis leguminibus disjungitur.

§. Glaux exigua montana purpurea nostras. *Purple Mountain Milk-wort.* An Glaux Hispanica Clusii *Park?* Hispanica *J. B.* Dioscoridis *Ger.* Ciceri sylvestri minori affinis, an eadem *C. B?* Spanish *Milk-wort of* Clusius. *On* Gogmagog-

Hills, Newmarket-*Heath*, Royston-*Heath*, &c. *The same we observed in the like Grounds about* Haselwood *in* Yorkshire.

Spicis florum purpureorum pro plantulæ modo amplorum, siliquis brevibus hirsutis in duo loculamenta partitis, à reliquis hujus generis haud difficulter distinguitur.

§. Onobrychis seu Caput gallinaceum *Ger.* vulgaris *Park.* foliis Viciæ, fructu echinato major *C. B.* Polygalon Gesneri *J. B. Medick-Vetchling or Cocks-head, commonly, but falsly Saint Foin. On* Gogmagog-*Hills and the Balks of the Corn-fields thereabouts plentifully; also on* Newmarket-*Heath and* Salisbury-*Plain*, in cretaceis.

Notæ hujus sunt flores spicati in longissimis pediculis; siliquæ aculeatæ seu echinatæ monococcæ.

3. *Herbæ papilionaceo flore seu leguminosæ trifoliatæ.*

§. 1. Trifolium pratense album *C. B. Park.* minus pratense, flore albo, seu 2 *Ger.* pratense flore albo minus & fœmina glabrum *J. B. White-flower'd Meadow-Trefoil.* In pratis & pascuis.

Floribus minoribus in longis pediculis, siliquis parvis curtis quatuor aut quinque intus seminibus à Trifolio purpureo vulg. differt.

An 2. Trifolium pumilum supinum flosculis longis albis *J. B.* Trifol. parvum, album Monspessulanum cum paucis floribus *J. B.* Trifol. album tricoccum subterraneum reticulatum *Morison.* Trifol. subterraneum seu folliculos sub terram condens *Magnol. Botan. Monsp.* Multis in locis solo arenoso aut glareoso, *as at* Gamlingay *not far from the Wind-Mill, in the Road from* Eltham *to* Deptford *in* Kent: *in the Road between* Dumtwood *and* Brookstreet *in* Essex *plentifully*: *in* Tuttle-*Fields, and on* Richmond-*Common very plentifully. Dr.* Robinson.

3. Trifolium pratense hirsutum majus flore albo-sulphureo seu ὀχροleucum. *The great white or yellowish Meadow-Trefoil.* In pascuis siccioribus & dumetis frequens.

Florum spica quod ad figuram non valde dissimile est Trifolii pratensis purpurei spicæ, ast florum color ochroleucos, folia non crenata, ima minora, summa majora, à reliquis congeneribus hanc speciem distinguunt.

4. Trifol. pratense purpureum *C. B.* prat. purp. vulg. *Park.* prat. *Ger.* purp. vulgare *J. B. Common purple Trefoil, or Honey-Suckle Trefoil.* In pratis & pascuis ubique.

5. Trifolium purpureum majus ſativum, pratenſi ſimile *Clover-graſs.* In agris ſeritur pro jumentorum pabulo. A præcedente differt quod omnibus ſuis partibus majus ſit & erectius, foliis aliquanto pallidioribus, tenerius, nec adeò vax & durabile, nec ſeipſum ſerat ut præcedens: Flo etiam quàm illius nonnihil pallidiores videntur.

6. Trifolium purpureum majus, foliis longioribus & anguſtioribus, floribus ſaturatioribus. *Longer leaved purple Trifo with deeper coloured Flowers.* In paſcuis & ad ſepes.

Eſt hoc genus majus præcedente vulgari purpureo. Ad pro magnitudine plantæ anguſtiora ſunt, longiora, magis venoſa. *Flores* ſaturatiùs purpurei, in ſpicas ſeu capitula ma jora brevioráque coaggeſti. Seriùs etiam floret quàm præ cedens.

An. 7. Trifol. ſtellatum glabrum *Ger. emac.* capitulis Dipſa ci quorundam. *Smooth Star-headed Trefoil, or Teaſel-headed Tre foil. Obſerved by Dr.* Johnſon *in* Dartford Saltmarſh. *I found it by the water ſide at* Lighe *in* Eſſex, *and at little* Holland *the ſame County plentifully, alſo in* Somerſetſhire: *The ſame be yond Sea about* Meſſina *in* Sicily, &c. *It ſeemeth to affect Salt Waters.*

In ſummis caulibus & ramulis capitula Dipſaci aut Eryngii ſimilia, quibus ſubſunt duo folia adverſa, hanc ſpeciem à re liquis diſtinguunt.

An. 8. Trifolium parvum hirſutum floribus parvis dilute purpureis in glomerulis mollioribus & oblongis, ſemine ma gno. *Knotted Trefoil with ſofter heads, and large ſeed.* In pa cuis præſertim ſterilioribus, frequens.

Hæc ſpecies eſt, nè quis decipiatur, quam in Catalogo Plant. Cantabr. Trifolium dilutè purpureum glomerulis ſu rum oblongis, ſine pediculis caulibus adnatis denominavi mus in *Catal. Plant. Angl.* Trifol. nodiflorum glomeru mollioribus & rotundioribus, ſemine magno.

An. 9. Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos ro tundis. *Knotted Trefoil with round heads. I found it about* Sa mundam *in* Suffolk. Tho. Williſel *found it about* London.

Folia crenata; Globuli ſeſſiles ad alas foliorum non ſpi ſi ſed molles, floſculi pallidè purpurei.

An. 10. Trifolium floſculis albis, in glomerulis oblongis aſperis, cauliculis proximè adnatis. An Trifolium parvum rectum flore glomerato cum unguiculis *J. B.*? *Knotted Trefoil with oblong heads. At* Newmarket *where the* Seſamoides Salamanti cum *grows, and divers other places.* Calyce

Calyces floſculorum ſummo margine in denticulos 5 ri-gidos dividuntur, unde nonnihil aſpera ſentiuntur capitula. Flores albi.

11. Trifolium fragiferum *Ger. emac.* fragiferum Friſicum *C. B. Claſ. Park. Strawberry-Trefoil.* Julio & Auguſto menſibus floret in locis aquoſis ubi per hyemem aquæ ſtagnârant. Capitula, florum calycibus in veſiculas turgidas hirſutas eorum flexas bicornes extumeſcentibus, Fragi figuram imitantur. Floſculi exigui pallidè purpurei, gradatim ſe apetentes, evanidi.

An. 12. Trifolium arvenſe humile ſpicatum ſeu Lagopus *C. B.* Lagopus vulgaris *Park.* trifolius quorundam *J. B.* Lagopodium ſive Pes leporis *Ger. Harefoot, or Harefoot-Trefoil.* Inter ſegetes.

Foliis anguſtis, mollibus incanis, ſed præcipuè ſpica molli & villoſa leporinos pedes imitata innoteſcit.

An. 13. Trifolium luteum lupinum *Ger. emac.* pratenſe luteum fœmina flore pulchriore ſive Lupulino *J. B.* pratenſe luteum capitulo Lupuli, vel agrarium *C. B. Hop-Trefoil.* Inter ſegetes & alibi in arenoſis.

Capitula lupuli flores imitata, cum floribus luteis huic ad diſtinctionem ſufficiunt.

An. 14. Trifolium Lupulinum alterum minus. An Trifolium luteum flore lupulino minus *J. B.*? *The leſſer Hop-Trefoil.* In paſcuis. Capitula huic minora minúſque ſpecioſa; folia etiam minora. Caules infirmiores, paris cum præcedente longitudinis aut etiam majores & ramoſiores.

An. 15. Trifolium odoratum ſive Melilotus vulgaris flore luteo *J. B.* Melilotus vulgaris *Park.* Germanica *Ger. emac.* Officinarum Germaniæ *C. B. Common Melilot.* Ad ſepes & in vepretis, interdum & inter ſegetes.

Meliloti notæ ſunt Flores penduli in ſpicis è foliorum alis egreſſis, ſiliquæ ſeu folliculi breves, ſcabri rugoſive. Folia ab inſectis plerumque circumroſa ſunt.

An. 16. Trifolium luteum minimum *Ger. emac. Park.* pratenſe luteum, capitulo breviore *C. B.* prat. luteum mas, flore minore, ſemine multo *J. B.* Melilotus minor a Tragio, & recte inſcribitur; eſt enim Meliloti genuina ſpecies. *Melilot-Trefoil.* In paſcuis ſterilioribus frequentiſſimum.

An. 17. Trifolium ſiliquis Ornithopodii noſtras. *Birds-foot-Trefoil. Found by* Tho. Williſel *among the Corn, half a Mile on this ſide of* Tadcaſter *toward* Sherborn, *as one goeth up*

the Hill; alſo near Oxford *in the like Grounds.* *Mr.* New *in our Company, found it on ſandy Banks by the Sea ſide at* T bury *in* Eſſex *plentifully.* *Mr.* Doody *in* Tuthill-*Fields*, W minſter.

E radice alba ſimplici multos emittit cauliculos, in ter reclinatos, in humidiore aut pinguiore ſolo palmares aut ſ quipalmares, aliàs vix quadrantales, ſatis craſſos pro plant modulo, ſolidos, ramoſos. Folia perexigua è membrana pendice cauliculos amplectente exeunt, pediculis prælon circa margines velut ſpinulis dentata, obtuſa aut emar ſubrotunda. E foliorum ſinubus exeunt pediculi ſemunc les aut breviores, tres plerunque floſculos pallidè purpur ſuſtinentes, interdum binos vel etiam unicum; quibus ſu cedunt totidem *ſiliquæ* craſſiuſculæ, curtæ, recurvæ, ſemi bus majuſculis arctè ſtipatis ad octo aut decem, per matur tem pallentibus, farctæ.

§. Anonis floribus ſparſis, ſiliquis brevioribus, ſemini deliquium paſſis, à reliquis Trifoliis differt.

1. Anonis ſpinoſa flore purpureo *C. B. Park.* An. ſive Re ſta bovis *Ger.* An. ſive Reſta bovis vulgaris purpurea & al ſpinoſa *J. B. Reſtharrow, Cammock, Petty Whin.* In paſcu ſterilioribus paſſim. Variat interdum floris colore albo.

2. Anonis non ſpinoſa purpurea *Ger.* non ſpinoſa flo purpureo *Park. J. B.* ſpinis carens purpurea *C. B. Purple Re harrow without prickles.* In agrorum marginibus & paſcuis ſt rilioribus paſſim: Hircum olet hæc planta.

3. Anonis procumbens maritima noſtras foliis hirſutie pe beſcentibus. Ad maritimas arenoſas Cornubiæ oras repert & ad nos delata eſt. *D. Plukenet.*

Radicis cortici vix ſuppar remedium invenitur in renum & veſicæ calculo; carnoſum ramicem abſumit; dentium dolores mulcet; icteritiæ confert.

§. Medica ſylveſtris *J. B.* fruteſcens flavo flore Cluſii *Pan.* Trifolium ſiliqua cornuta *Ger. emac.* Trifolium luteum ſyl veſtre ſiliquâ convexâ, vel Medica fruteſcens *C. B. Tabe Medick with flat wreathed Cods.* In montoſis & campis patrum tibus inter ſegetes, &c.

Radice perenni, ſiliquis paucioribus volutis intortis, ſiliqu non contiguis ſibi invicem, à Medica annua differt.

Vel

Vel variat florum colore purpuraſcente, vel quam conſpe-
cimus itinere à Lenna Norfolciæ oppido ad Norpvicum ur-
bem copiosè naſcentem non procul Nordvico, Trifolium
Burgundiacum dictum erat ſeu Medica legitima *Saint Foine*
dicta.

§. Trifolii ſiliqua cochleata tres obſervavimus ſpecies ſpon-
te apud nos naſcentes; D. Newton quartam in maritimis are-
noſis circa *Chriſt-Church* oppidum in Hantonia.

An. 1. Trifolium cochleatum folio cordato maculato *C. B.* cordatum *Ger.* Medica Arabica Camerarii, ſive Trifolium cordatum *Park.* Medica echinata glabra cum maculis nigri-cantibus *J. B. Heart-Treſoil or Clover.* In paſcuis ſiccioribus & arenoſis, maritimis præſertim, frequens eſt.

An. 2. Medica echinata minima *J. B.* echinata parva re-cta *Park.* ſed malè, non enim erigitur, ſed procumbit. Tri-folium echinatum arvenſe fructu minore *C. B. The ſmalleſt Hedghog-Treſoil.* In arenoſis, ſed rariùs.

An. 3. Trifolium cochleatum modiolis ſpinoſis. *Hedghog-Treſoil, with a ſmall fruit like the Segment of a Cone, or Nave of Cart-wheel. At* Orford *in* Suffolk *on the Sea bank, cloſe by the Ivy plentifully.*

§. 1. Lotus corniculata glabra minor *J. B.* Lotus penta-phyllos ſiliquis rectis I. i. e. Lotus ſeu Melilotus pentaphyl-los minor glabra *C. B.* Trifolium ſiliquoſum minus *Ger. Birds-foot-Treſoil, or ſmall ſtreight-codded Treſoil.* In paſcuis ubique.

2. Lotus pentaphyllos minor anguſtioribus foliis frutico-ſus. An Lotus pentaphyllos fruteſcens tenuiſſimis glabris foliis *C. B. The leſſer buſhy narrow-leaved Birdsfoot-Treſoil.* Inter ſegetes & in locis humidioribus.

3. Loti corniculatæ major ſpecies *J. B.* Lotus pentaphyl-los flore majore luteo ſplendente *C. B.* Trifolii ſiliquoſi varie-tas major *Ger. emac. The greater Birdsfoot-Treſoil.* In pratis humidis & ad ſepes.

Folia huic, ſed præcipuè capitula antequam flores aperiun-tur, valdè lanuginoſæ plerunque ſunt.

Loti à reliquis leguminibus trifoliatis diſtinguuntur, quod præter folia terna in extremo pediculo, bina habeant ad ejus exortum cauli adnata, ut quodammodo Pentaphyllæ dici poſſent.

§. Siliquosa anomala Leguminosis affinis, foliis pinn floribus etiam ad Papilionaceos accedentibus.

An. Fumaria alba latifolia *Park.* alba latifolia clavicu *Ger. emac.* claviculis donata *C.B.* Fumaria cum capreolis *Climbing Fumitory.* In uliginosis saxosis arenosisve, & pas lacuum fluviorumque reperitur, sed rariùs: *banks of the River* Trent, *not far from* Ouseley *in* Staffordsh *in the Hedges as you go from* Bala *in* Merionethshire *down* ble-mear; *and in many other places.* Dr. Tancred Robi *observ'd it near* Greenwich, *on the top of the Hill where* Ballast.

GENUS VIGESIMUM.

Pentapetalæ vasculiferæ, hoc est, quæ præter floris calicem culum etiam seminale obtinent.

1. *Pentapetalæ foliis in caule ex adverso binis.*

§. CAryophylli notæ characteristicæ sunt Calyx floris longus, cylindraceus, lævis, integer, in margi duntaxat summo dentatus, vasculum itidem continens ob gum, cylindraceum; petala in plerisque speciebus incis laciniata; semina compressa rugosa, per maturitatem nig

1. Caryophyllus minor repens nostras. An Virginew Betonica coronaria sive Caryophyllata repens rubra *Maiden Pinks. By the Road-sides on the Sandy Hill you ascend ing from* Lenton *to* Nottingham, *plentifully: on* Sandy-Hill *in* Bedfordshire; *on* Mantham-*Hill near* Slough, *about a mi and half from* Windsor. *Found also by Mr.* Dent *near* Hilde sham *in* Cambridgeshire, *on a little Hill where Furze grows to* Juniper-*Hill*; *and by Mr.* Fran. Willughby *near* Bridgenor *in* Shropshire; *by Mr.* Lawson, *on a Sandy Hill a little be* Common Holm-*Bridge, where the Water is crossed near* Gre Strickland, Westmorland.

Reptatrix est, foliis perangustis; Cauliculi duos tresve pe res gestant rubellos cum corolla punctorum saturationum ci ca umbilicum. Seriùs florere incipit & ad Autumnum us que perseverat.

Armeria

Armeriæ ſpecies flore in ſummo caule ſingulari, fortè Caryophyllus ſylveſtris humilis flore unico *C. B. It is very different from the Maiden-Pink, and more truly anſwering the name, having but one ſingle flower on the top of the ſtalk. It grows in England, as Mr.* Dodoy *informs.*

2. Caryophyllus ſimplex flore minore pallidè rubente *C. B. Common Pinks.* In muris lapideis & lateritiis eodem ferè modo oritur quo Keiri ſeu Leucoium luteum. *I have obſerved it in many places; whether originally a Native or no, I cannot ſay.*

An. 3. Caryophyllus latifolius barbatus minor annuus, flore minore. Armeria ſylveſtris altera, caliculo foliolis faſtigiatis cincto *Lob.* Caryophyllus pratenſis *Ger.* pratenſis noſter major & minor *Park.* Viola barbata anguſtifolia Dalechampii *J. B.* Caryophyllus barbatus ſylveſtris *C. B. Deptford-Pink.* In pratis & paſcuis ſolo arenoſo aut glareoſo, non tamen admodum frequens. Flores parvi purpurei.

Flores Caryophylli cephalici ſunt & cordiales; unde uſus eorum in Vertigine, Apoplexia, Epilepſia, Paralyſi, aliiſque nervorum affectibus; in ſyncope & palpitatione cordis; in ventriculi imbecillitate, cardialgia, &c. in febribus peſtilentibus [decoctum florum.] In uſu ſunt ſuccus inſpiſſatus; conſerva ex floribus; aqua ſtillatitia, Syrupus ex infuſione, item acetum.

§. Lychnidis notæ ſunt calyx floris integer, ſtriatus plerunque & tumidior; vaſculum ſeminale plurimùm pyriforme, ſumma parte ſe aperiente in oras dentatas, ſeminibus turgidioribus, non latis compreſſis & rugoſis ut in Caryophyllis, repletum.

1. Lychnis maritima repens *C. B.* marina repens alba *Park.* marina Anglica *Ger.* marina Anglicana *J. B. Engliſh Sea-Campion.* In toto littore Meridionali Angliæ, nonniſi inter ſilices & braſſicas marinas, quà fere undæ alluunt, enaſci obſervavit Lobelius.

Primo pullulatu folia valde incana ſunt: flores majores & ſpecioſiores ſunt quàm in Ben albo vulgari: cui aliàs valdè ſimilis eſt.

2. Lychnis ſylveſtris, quæ Ben album vulgo *C. B.* Behen album *Officin. Ger.* Been album Officinarum *J. B.* Papaver ſpumeum ſive Ben album vulgo *Park. Spatling-Poppy, White Bottel,* rectius *Bladder-Campion, or white Corn-Campion.* Inter ſegetes. Hæc planta foliis eſt plurimùm glabris, nonnunquam

tamen hirſutis; ſtaminum quoque apicibus plerunque ubis interdum purpureis reperitur. Calyculis membranaceis laxis tumidis & velut inflatis ab aliis Lychnidibus facile diſtinguitur.

3. Lychnis plumaria ſylveſtris ſimplex *Park. par.* Armerius pratenſis *Ger.* Caryophyllus ſimplex laciniatus VII. i. e. Caryophyllus pratenſis laciniato flore ſimplici, ſive Flos cuculi *C. B.* Flos cuculi, Odontis quibuſdam *J. B.* *Meadow-Pink, Wild Williams, Cuckow-Flower.* In pratis humidis & ad rivos. Variat interdum flore albo. Flos in longas lacinias diſſectus hujus nota characteriſtica eſt.

An. 4. Lychnis ſegetum major *C. B.* Lychnoides ſegetum ſive Nigellaſtrum *Park.* Pſeudomelanthium *Ger.* *J. B.* Cath. Inter ſegetes.

Planta quam in ſuperiore editione pro Lychnide ſegetum parva viſcoſa habuimus, nihil aliud erat quàm Lychnis noctiflora, ut nos monuit D. *Dale*, qui integrum apud D. *Newton* vidit.

5. Lychnis Saponaria dicta. Saponaria *Ger.* vulgaris *Park.* *J. B.* major lævis *C. B.* *Common Sopewort.* Ad fluvios in Cambriæ & Angliæ Occidentalibus ſæpius obſervavimus. Cum flore pleno, *at* Carnforth *in* Lancaſhire, *found by Mr.* Lawſon.

Saponaria radice reptatrice; foliis glabris Plantagineis, florum petalis integris, h. e. nec bifidis neque laciniatis, loco natali in aquoſis, à reliquis Lychnidibus differt.

6. Lychnis Saponaria dicta folio convoluto. Saponaria concava Anglica *C. B.* Anglica convoluto folio *Park.* Gentiana concava *Ger.* Folio convoluto *J. B.* *Hollow-leaved Sopewort. This was found by Mr.* Gerard, *in a ſmall Grove of a Wood called the* Spiney *near* Lichbarrow *in* Northamptonſhire.

7. Lychnis ſylveſtris albo flore *Ger. Emac. Park.* Sylveſtris alba ſimplex *C. B.* Ocymoides album multis *J. B.* *Wild white Campion.* In paſcuis & ad ſepes paſſim. Quæ flore pleno in hortis colitur *White Batchelors Buttons* dicitur.

Folia lata, flos candidus petalis bifidis.

8. Lychnis ſylveſtris rubello flore *Ger.* ſylveſt. flore rubro *Park.* ſylv. ſive aquatica purpurea ſimplex *C. B.* Ocymoides purpureum multis *J. B.* *Red flower'd wild Campion.* Ad ſepes & foſſas, inque ſylvis humidioribus paſſim. Quæ flore pleno in hortis frequens eſt *Red Batchelors Buttons* dicitur.

Loco natali in aquoſis, caulibus infirmioribus, foliis mollioribus & flaccidioribus, floribus rubellis à præcedente differt.

An. 9.

An. 9. Lychnis ſylveſtris flore albo minimo *Hiſt. noſt.* p. 996. Lychn. ſylveſt. annua anguſtifolia flore rubente *Cat. Ang.* Lychn. ſylv. albâ ſpicâ reflexâ *Boton. Monſp. Small Corn Campion with a very ſmall white Flower. Found by Mr.* Dent *among Corn near the* Devil's Ditch *in* Cambridgeſhire; *alſo by Mr.* Dale *in* Eſſex. Non multùm differt à Lychnide ſylv. 6. *Cluſ.* ut neque à Lychnide ſegetum Meridionalium annua hirta, floribus albis uno verſu diſpoſitis. D. *Dale* eandem eſſe conjectatur cum Lychnide arvenſi minore Anglica *Park.* quam in arvis propè Colceſtriam oriri tradit. Quin & exceptis floribus ſimilis eſt Lychnidi hirſutæ flore eleganter variegato *Hiſt. noſt.*

10. Lychnis ſylveſtris alba 9. Cluſii *Ger. emac.* montana viſcoſa alba latifolia *C. B.* ſylv. alba, ſive Ocymoides minus album *Park.* Polemonium petræum Geſneri *J. B. Wild white Catchfly. On the Walls of* Nottingham-*Caſtle, and thereabout; ſhewn us firſt by* Tho. Williſel. *I ſuſpect the Plant growing about* Nottingham-*Caſtle, to be the ſame with the following, and different from the* Polemonium petræum Geſneri.

Caule breviore, flore evanido, petalis profundè fiſſis, caulibus ſubter flores viſcoſis à Lychnide ſylv. alba diſtinguitur.

11. Lychnis major noctiflora Dubrenſis perennis *Hiſt. noſt.* p. 995. ubi vide deſcriptionem. *Great night-flowering Campion of* Dover-*Cliff's. Found by Mr.* Newton, *who affirms it to be diſtinct from the precedent, being nothing ſo viſcous as that, indeed ſome Years hardly diſcernable to be ſo at all.*

An. 12. Lychnis noctiflora *C. B. Park.* Ocymoides non ſpecioſum *J. B. Night-flowering Campion. Found by Mr.* Dale *among Corn, between* Newmarket *and* Wood-ditton. Ab Ocymoide albo differt flore minùs pulchro, rubore diluto, internoctu tantùm ſe aperiente, quòd viſcoſa ſit, quódque radice annua.

An. 13. Lychnis ſylveſtris viſcoſa rubra anguſtifolia *C. B. Park.* Odontidi ſive Flori cuculi affinis Lychnis ſylv. 1. Cluſii in Pannon. 4. in *Hiſt.* poſt. *J. B.* Muſcipula anguſtifolia *Ger. emac. Red German Catchfly. Found by* Tho. Williſel *upon the Rocks in* Edinburg-*Park: by Mr.* Lhwyd *on the ſides of* Craig Wreidhin-*Hill in* Montgomeryſhire *in* Wales.

14. Lychnis viſcoſa flore muſcoſo *C. B.* Seſamoides Salamanticum magnum *Ger.* Muſcipula Salamantica major *Park.* Muſcipula muſcoſo flore ſeu Ocymoides Belliforme *J. B. Spaniſh Catchfly. In and about the Gravel-Pits on the North-ſide of*

New-

Newmarket *Town: alſo by the Way-ſides all along from* Barton-*Mills to* Thetford *in* Norfolk. Vid. *Hiſt. noſt. App.* p. 1895.

Floribus luteo-herbaceis perexiguis cum pluribus intus ſtaminibus prælongis; caulibus ſubter flores admodum viſcoſis, foliis glabris ſpiſſis Bellidiformibus, ab aliis Lychnidum ſpeciebus differt.

15. Lychnis Alpina minima *Hiſt. noſt.* 1004. Caryophyllus 9. Cluſio Caryophyllus pumilio Alpinus *Ger. emac.* Muſcus Alpinus flore inſigni dilutè rubente *J. B.* Oxymoides muſcoſus Alpinus *Park.* Lychnis Alpina pumila folio gramineo, ſeu Muſcus Alpinus Lychnidis flore *C.B. The leaſt Mountain Campion, or Moſſe Campion. On the ſteep and higher Rocks of* Snowdon-*Hill in* Carnarvanſhire *almoſt every where; obſerved by Mr.* Lhwyd.

Vide annon hæc ſit etiam Gentianella omnium minima *C. B. prod?*

In uſum medicum non venit, propter floris venuſtatem duntaxat in hortis colitur.

§. Ledum paluſtre noſtras Arbuti flore. Roſmarinum ſylveſtre minus noſtras *Park.* Viti Idææ affinis Polifolia montana *J.B.* Tom. 1. lib. 5. c. 10. *Marſh Ciſtus, or wild Roſemary. We have obſerved it in many Moſſes and moorish Grounds in* Cheſhire, Lancaſhire *and* Scotland. *Mr.* Lawſon *on* Brigſteer *Moſſe not ſo from* Kendal, Weſtmorland, *and* Middleton *Moſſe by* Lancaſter.

Flos, ut ex icone ejus ad vivum depicta à D. Joanne Fitz-Roberts, & à D. Tho. Lawſon à me tranſmiſſa apparet, Arbuti aut Ericæ paluſtris florem imitatur: verùm in notis ad iconem additis eum deſcribit autor dilutè rubentem, convivum ad modum floris Lilii convallium, pentagonum: fructum flore coloratiorem.

Fructus autem ſiccus unà miſſus in quinque cellulas divſus erat Ciſti in modum.

Ledum paluſtre foliis latioribus ſuccullentis. Prioris varietas eſt, à D. *Sherard* obſervata. Siquidem in eadem planta folia in ramulis procumbentibus oblonga erant & anguſta, in erectis latiora & ſubrotunda. Eandem foliorum diverſitatem obſervavit idem in Vaccinio paluſtri.

§. Ciſtus humilis capſulis trigonis, radice perenni.

1. Chamæciſtus vulgaris flore luteo *C. B.* Helianthemum vulgare *Park.* vulgare flore luteo *J. B.* Anglicum luteum

Ger.

Ger. item luteum Germanicum *ejuſdem. Dwarf Ciſtus, or little Sun-Flower.* In montoſis ſiccioribus, præſertim cretaceis. *Mr Lawſon gathered it on* Gogmagog-*Hills with a white Flower; which variety is very rare in this Plant, and never obſerved by me.*

Flos amplus caducus luteus è calyce trifolio, cauliculi provoluti; folia adverſa, ſupernè intenſius viridia, capſulæ trigonæ.

2. Chamæciſtus ſeu Helianthemum Alpinum folio Piloſellæ minoris Fuchſii *J. B.* [Piloſella minor Fuchſii eſt Gnaphalium montanum ſeu Pes cati] *Hoary dwarf Mountain-Ciſtus with Catſoot Leaves. Found by Mr.* Newton *on ſome Rocks near* Kendal *in* Weſtmorland, *and by him not unaptly named* Chamæciſtus montanus folio latiore incano. *At* Buck-Barrow *Rock near,* Brigſteer *and* Conſwick; *alſo on the Rocks about* Cartmel-*Wells in* Lancaſhire *plentifully. Obſerved by Mr.* Fitz Roberts.

3. Chamæciſtus montanus Polii folio *D.* Plukenet. *Dwarf Ciſtus with Poley-mountain leaves. Found by the Doctor upon* Brent-Downs *in* Somerſetſhire, *near the* Severn-*Sea.*

Vulneraria eſt & adſtringens, unde in ſputo ſanguinis, alvi profluvio, uvula, & (ut numero dicam) omnibus affectibus quibus fluxus nimius conjunctus eſt Symphyti aliarumque Conſolidarum more uſurpari poteſt *J. B.* Hinc Panax Chironium nonnullis credita eſt hæc herba. & Herbariorum Germanicorum vulgo Conſolida aurea dicitur.

§. An Ciſtus flore pallido, punicante macula inſignito *C. B.* annuus 2. Cluſio, flore pallido, punicante macula inſignito *J. B.* annuus 2. Cluſii *Ger.* annuus flore guttato *Park.* Tuberaria minor Myconi *Lugd. In the Iſle of* Jerſey, *in the Weſt-ſide near* Groſnez-*Caſtle. Mr.* Sherard.

§. Hyperici notæ characteriſticæ, præter foliorum in caule ſitum adverſum, ſunt Flores flavi ſtaminibus multis cum ſtylo triplici: vaſculum ſeminale è tribus partibus compoſitum; coma attritu ſanguineum ſuccum reddens.

1. Hypericum *Ger.* vulgare *C. B. Park.* vulgare ſeu Perforatum, caule rotundo, foliis glabris *J. B. St. John's Wort.* In dumetis & ad ſepes. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 1018.

2. Hypericum pulchrum Tragi *J. B.* 5. ſeu pulchrum Tragi *Ger. emac.* IV. ſeu minus erectum *C. B. Small upright St. John's Wort.* In ericetis inque dumetis, ſolo præſertim arenoſo aut glareoſo. *In* Trowgil *near* Clibburn, Weſtmorland. Mr. *Lawſon.*

Minor

Minor & humilior est præcedente; folia supernè obscurè viridia, glabra, lata basi caulem amplexa, mucrone acuto, ut triangula videantur; minora & solidiora sunt quàm illius.

3. Hypericum minus supinum *Park.* minimum supinum *J. B.* minus supinum, vel supinum glabrum *C. B.* supinum glabrum *Ger. The least trailing St. John's Wort.* In pascuis arenosis, & sterilioribus requietis agris.

4. Hypericum majus seu Androsæmum Matthioli *Park.* Hyper. Androsæmum dictum *J. B.* Androsæmum Hyperoides *Ger.* alterum foliis Hyperici, quod aliquibus Hyperoides *C. B. Tutsan-St. John's Wort.* In dumetis & ad sepes.

Ab Hyperico differt quòd tota pallidior est, caules hirsuti, minus ramosi lineis extantibus carent; folia hirsuta majora, latiora & in caule crebriora; flores minores, pallidiores quàm illius.

5. Hypericum elegantissimum non ramosum folio lato *J.* Ascyron seu Hypericum bifolium glabrum non perforatum *C. B.* Androsæmum Matthioli *Park.* quod descr. Androsæmum Campoclarense *Col. Elegant imperforate St. John's Wort. Frequent in the Western parts of* England, *and not very rare in the* North *and* Midland: præsertim in montosis dumetis, *as upon St.* Vincent's *Rock near* Bristol, *and a Hill on the West side of* Denbigh *in* Wales. *On* Conzick Scar *by* Kendale, *and in the Rocks by the Rivulet between* Shap *and* Anna-*Well*, Westmerland. *Observed by Mr.* Lawson.

Folia inferna parte per margines punctulis rubris inscripta sunt.

6. Hypericum maximum Androsæmum vulgare dictum. Androsæmum vulgare *Park.* max. fruteſcens *C. B.* Siculum, aliis Cæciliana & Androsæmum *J. B.* Clymenum Italorum *Ger. Tutsan or Park-leaves.* In dumetis & sepibus. *In the Lady* Holme *in* Winander-*Mere*, Westmorland.

Vasculum seminale rotundum baccam simulat; ante exsiccationem sc. pericarpio tegi videtur.

7. Hypericum Ascyron dictum caule quadrangulo *J.* Hyper. Ascyron dictum IV. sive Androsæmum hirsutum *C. B.* cur hirsutum appellat? Ascyron *Ger.* vulgare *Park. St. Peter's Wort.*

Caulibus quadratis, flosculis minoribus, loco natali circa rivulos, inque riguis & pratensibus humidis ab Hyperico facilè distinguitur.

8. Ascyron

8. Aſcyron ſupinum villoſum paluſtre *C.B. Park.* ſupinum humile Cluſii *Ger. emac. Marſh St. Peter's Wort with hoary leaves. On boggy Grounds, Moſſes, and ſhallow Pools of Water in the Weſtern parts of* England; *eſpecially towards the Lands-End in* Cornwal, *abundantly.*

Statura humili, foliis lanuginoſis, cæteris Hypericis rotundioribus; floribus paucioribus, locóque natali à congeneribus diſtinguitur. Addit Cluſius flores tritos ſanguineo ſucco non inficere.

Diureticum eſt & vulnerarium inſigne. Decoctum & potum febri tertianæ & quartanæ medetur, exſcreationes ſanguinis ſiſtit, vulneribus & eroſionibus internis auxiliatur: calculum renum atterit & lumbricos expellit.

Semina in pericarpiis ſeu ſummitates ad vulneraria balſama nulli ſecunda. Oleum ex iiſdem in vulneribus ſanandis balſamo cuivis naturali præferendum. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 1018.

Tinctura florum Hyperici egregium eſt medicamentum in mania intus ſumptum *Sala, Grembs*, mihi quoque ſæpiùs expertum: idem præſtat & in melancholia. D. *Needham.*

§. 1. Lyſimachia lutea *J. B. Ger.* lutea major quæ Dioſcoridis *C. B.* lutea major vulgaris *Park. Yellow-Willow-herb or Looſe-ſtrife.* In aquoſis & ad rivos, ſed rariùs.

Hujus notæ ſunt capſula bivalvis, flores lutei, folia Salicis oblonga, ad genicula interdum terna aut quaterna.

2. Lyſimachia lutea flore globoſo *Ger. Park.* bifolia flore globoſo luteo *C.B.* altera lutea Lobelii, flore quaſi ſpicato *J.B. Yellow Looſe-ſtrife, with a globular Spike or Tuft of Flowers. Found by Mr.* Dodſworth *in the Eaſt-Riding of* Yorkſhire. Globuli ſeu ſpicæ florum ex alis foliorum exeunt.

An. §. 1. Anagallis mas flore phœniceo *C. B. Park.* Phœnicea mas *J. B.* Anagallis mas *Ger. Male Pimpernel.* In arvis & hortis. Seriùs & circa mediam ætatem floret. Vires vide *Hiſt. noſt.* p. 1023.

2. Anagallis phœnicea foliis amplioribus ex adverſo quaternis. Inter ſegetes ſed rariùs. D. *Plukenet.*

An. 3. Anagallis fœmina *Ger.* cœrulea fœmina *J. B.* cæruleo flore *C. B. Park. Female or blue-flower'd Pimpernel.* Inter ſegetes, ſed rariùs in Anglia: in exteris regionibus non minùs frequens eſt quàm mas. Præcedentis varietas potiùs eſt quàm ſpecies diſtincta.

Anagallis

Anagallis terrestris flore albo. *White-flower'd Pimpernel. Found in* Cowley-*Field. Mr.* Bobart.

4. Anagallis lutea *Ger.* flore luteo *Park.* lutea nemorum *C. B.* lutea Nummulariæ similis *J. B. Yellow Pimpernel of the Woods.* In sylvis & umbrosis humidioribus.

Anagallidis notæ sunt folia ex adverso bina, in vulgari subtus maculosa; flores in singulis foliorum alis singuli, pediculis longis tenuibus hærentes, petalis ad ungues junctis, ut integri decidant: Vascula seminalia per maturitatem transversim seu horizontaliter dissilientia.

Vulneraria censetur & alexipharmica; pesti conducit. Commendatur etiam ad phthisin & tabem pulmonum; ad tormina recens natorum; ad epilepsiam [aqua destillata] ad maniam.

§. Anthyllis maritima lentifolia *C. B. Park.* lentifolia Peplios effigie maritima *J. B.* lentifolia seu Alsine cruciata marina *Ger. emac.* Alsine litoralis foliis Portulacæ *C. B.* i. e. Alsines genus Pelagicum *Cluſ. Sea-Pimpernel or Sea-Chickweed with Lentil-like leaves.* In littoribus maris arenosis frequens. Quòd folia adversa situ alterno crebra nascantur cruciata videtur & dicitur. Vascula seminalia ut & semina quàm pro planta modo multò majora sunt.

§. Alsines notæ sunt Folia conjugatim in caule sita; calyx ad modum floris in plura segmenta seu folia expansus; vascula seminalia simplicia unica intus cavitate, seminibus medium occupantibus, exteriùs protegente vasculo.

Alsines species anomalæ, flore tetrapetalo.

Has propter convenientiam in reliquis notis pro Alsines speciebus habemus, quamvis petalorum numero differant.

An. 1. Alsine tetrapetalos Caryophylloides, quibusdam Holosteum minimum. Alsine verna glabra *Botan. Monsp. The least Stich-wort.* Vere floret in glareosis sterilioribus frequens. Parvitate sua, quódque cito evanescat; foliis ferè caryophylleis, flore tetrapetalo, & florendi tempore facilè innotescit.

2. Saxifraga graminea pusilla, flore parvo tetrapetalo. Caryophyllus minimus muscosus nostras *Park.* Saxif. Anglicana Alsinefolia *Ger. emac. descr. Pearl-Wort, Chickweed-Breakstone.*

In

In uliginoſis, ſinque paſcuis ſterilioribus & hortorum ambulacris frequens.

Foliis peranguſtis obſcurè virentibus; floſculis petalis plerunque mutilis, vaſculis ſem. Alſines rotundis, membranaceis pellucidis à congeneribus diſtinguitur.

An. 3. Saxifraga Anglica Alſinefolia annua D. *Plot. Hiſt. nat. Ox. Annual-Pearl-Wort.* In ambulacris hortenſibus Collegii Baliolenſis Oxonii, ſinque novalibus & arvis requietis circa *Hedington* & *Cowley* agri Oxonienſis.

A præcedente differt caulibus & foliis ſordidè viridibus ex fuſco ſeu brunneo; radice annua, quódque non reptat ut illa, aut ex cauliculorum geniculis radices agat.

4. Saxifraga graminea puſilla foliis brevioribus, craſſioribus & ſucculentioribus. *Obſerved by Mr.* Lawſon *on* Whinny-Field-bank *by* Culler-Coats, *near* Tinmouth *in* Northumberland.

An. 5. Millegrana minima *Ger.* minima ſeu Herniaria minor *Park.* Polygonum minimum ſeu Millegrana minima *C.B. The leaſt Rupture-wort or All-ſeed.* Æſtate viget in ericetis ſabuloſis, humidioribus præſertim.

Cauliculis uncialibus ramoſiſſimis, foliis Serpylli aut Alſines minimæ figurâ, ſed multis numeris minoribus, abſque pediculis adnatis ab aliis tetrapetalis Alſinis differt.

Alſinæ pentapetalæ genuinæ.

1. Caryophyllus holoſteus arvenſis glaber flore majore *C. B.* Gramen leucanthemum *Ger. Park.* Gram. Fuchſii ſive leucanthemum *J. B. The greater Stitch-wort.* In ſylvis, dumetis & ſepibus paſſim. Vere floret. Folia huic graminea acuta & rigida; caules infirmi; flores ampli in oblongis pediculis.

2. Caryophyllus holoſteus arvenſis glaber flore minore *C.B.* Gramen leucanthemum alterum *Ger.* leucanthemum minus *Park.* Gramini Fuchſii leucanthemo affinis & ſimilis herba *J. B. The leſſer Stitch-wort.* In paſcuis & vepretis, intérque Geniſtas exit, præſertim ſolo arenoſo.

Flores huic longè minores ſunt quàm præcedenti, & quod paucis admodum conceditur, apices rubicundi ſunt. Folia minora & breviora, plerunque viridia, interdum glauca.

An. 3. Caryophyllus holoſteus arvenſis medius. An Caryoph. holoſt. foliis gramineis *Mentzel.* in *Pugil?* D. *Stoneſtreet* invenit in Inſula Elienſi & D. *Sherard* propè Oxonium. A

præcedente

præcedente differt non ſolùm caulibus firmioribus & brevioribus, verùm etiam foliis acutis, rigidioribus, glaucis; floribus majoribus: Ad primam ſpeciem propiùs accedit, omnibus tamen ſuis partibus minor eſt, nec ante Junium florem producit, D. *Stoneſtreet*. Hæc eſt quam in aggeribus foſſarum in inſula Elienſi copioſiſſimam obſervavi, & pro præcedentis varietate habui in *Cat. Angl.*

4. Caryophyllus holoſteus arvenſis hirſutus flore majore *C. B.* Auricula muris pulchro flore albo *J. B.* Caryophyllus holoſteus *Ger.* holoſteus arvenſis hirſutus *Park.* *Long-leaved rough Chickweed with a large flower. On dry Banks and Hedges among the Buſhes in* Cambridgſhire: *I have alſo obſerved it in gravelly High-ways.* Floret æſtate. Folia anguſta oblonga, Caryophylleorum æmula, hirſuta, uti ſunt & florum calyces. D. *Plukenet* undecimam ſpeciem aut hanc ipſam plantam eſſe, aut ejus varietatem exiſtimat. Ego planta ipſa à D. *Lhwyd* ad me miſſa cum deſcriptione noſtra Auriculæ muris pulchro flore albo collata, planè diverſam judico.

An. 5. Alſine hirſuta myoſotis latifolia præcocior *Cat. Ang.* hirſuta altera viſcoſa *C. B.* viſcoſa *Park.* *The broader leaved Mouſe-ear-Chickweed.* Aprili & Maio menſibus floret in ſiccioribus areis & paſcuis ubique.

Florem habet minorem quàm proximè ſequens, evadum; folia breviora latiora pallidiora; caules erectiores; Quin & tota planta in ſiccioribus nonnihil viſcoſa eſt.

An. 6. Alſine hirſuta myoſotis *Ad.* arvenſis hirſuta major flore *C. B.* Auricula muris quorundam, flore parvo, vaſcula tenui longo *J. B.* *Narrow-leaved Mouſe-ear-Chickweed.* In arvis reſtibilibus.

Serius floret quàm præcedens; cauliculi ramoſiores & procidui, folia anguſtiora, viridiora, ſubaſpera.

7. Alſines Myoſotis facie Lychnis Alpina flore amplo nveo, repens D. *Lhwyd.* Juxta aquas ad latera montis *Snowdon* copioſè. Floret circa initium Auguſti, floréſque pro plantulæ modulo amplos ſanè oſtendit. An deſcripta ſit dubitat inventor. Hujus generis alias plantas virides obſervavi, alias incanas, & quærit an ſpecie differant.

8. Alſine major repens perennis *J. B.* Alſine altiſſima nemorum *C. B.* item Alſine aquatica major *ejuſdem.* Alſine, major *Park.* item aquatica ſeu palùſtris major *ejuſdem.* Alſine major *Ger.* & Alſ. paluſtris *ejuſdem.* *Great Marſh Chickweed.* In humidis & paluſtribus locis, & ad fluviorum ripas. Conſule de hac planta J. Bauhin. & *Hiſt. noſtr.* p. 1030. An-

An. 9. Alſine vulgaris ſeu Morſus gallinæ *J. B.* media *C. B.* minor *Park.* media ſeu minor *Ger. Common Chickweed.* In uliginoſis ad ſepes & vias, ſinque hortis inter olera paſſim per totam æſtatem floret. Ratione loci aliorúmque accidentium magnitudine inſignitet variat, ut pro diverſa habeatur.

An. 10. Alſine longifolia uliginoſis proveniens locis *J. B.* Hanc P. Hermannus pro Alſine aquat. media *C. B.* i. e. Alſine fontana *Tab. Ger.* habet; verùm icon minimè convenit. *Long-leaved Water-Chickweed. On boggy Grounds, and by Rivulets and Ditch-ſides that carry Water all the Year.*

Folia hujus longa ſunt, pallidè viridia, Gratiolæ paria ſed minora; caules infirmi procumbentes, floſculi exigui, petalis quinis, ad unguem uſque bifidis.

11. Alſine myoſotis lanuginoſa Alpina grandiflora, ſeu Auricula muris villoſa flore amplo membranaceo. An Caryophyllus holoſteus Alpinus anguſtifolius *C. B. Prod?* *Hairy Mountain Mouſe-ear-Chickweed with a large Flower.* In rupe *Clogwyn y Garnedh* totius Cambriæ altiſſima juxta *Llanberys* in Arvonia copioſè. Alſines Myoſotis facie Lychnis Alpina grandiflora eſt ſpecies ab hac diſtinguenda, foliis glabris, crebriùs in cauliculis diſpoſitis, &c.

Alſinæ petalis integris, aliæque affines, incertæ ſedis.

An. 1. Alſine minor multicaulis C. B. minima *Ad. Lod. Dod. Ger. J. B.* aquatica minima *Park.* *The leaſt Chickweed.* In iiſdem cum Alſine media locis invenitur, non rarò etiam mutis innaſcitur. Folia hujus figura & magnitudine ad Serpyllum accedunt, flos quinque petalis indiviſis conſtat.

An. 2. Alſine Plantaginis folio *J. B.* *Plantain-leaved Chickweed.* An Alſine fontana *Tab. Ger?* i. e. aquatica media *C. B. Park.* Ad ſepes & in dumetis locis uliginoſis.

Nervi averſa parte foliorum elati Plantagineorum in modum; florum petala integra, ſemina nigra lucida reniformia hanc à cæteris diſtinguunt.

An. 3. Alſ. tenuifol. *J. B.* An Alſine nodoſa Germanica *C. B. Prod. Park?* *Fine-leaved Chickweed. In the Corn-Fields on the Borders of* Triplow-*Heath*, Gogmagog-*Hills, and other places in* Cambridgſhire. Lino cathartico dum floret ſimilis eſt, ſed elatior.

4. Alſine puſilla pulchro flore, folio tenuiſſimo noſtras; ſeu Saxifraga puſilla caryophylloides, flore albo pulchello. *Small fine-leaved Mountain Chickweed with a milk-white Flower.*

In montosis Eboracensibus circa *Settle*, ut & Derbiensibus copiosè. Hæc est quam in *Cat. Ang.* pro Auricula muris, pulchro flore, folio tenuissimo *J. B.* habui.

Foliis angustissimis Caryophylleis, cauliculis numerosis procumbentibus, floribus albis pulchellis, & loco natali ab aliis speciebus nullo negotio distinguitur.

An. 5. Alsine palustris foliis tenuissimis, seu saxifraga palustris Anglica *Ger. emac.* Saxifraga palustris Anglica *Park. English Marsh-Saxifrage.* In palustribus mense Julio floret. Flores huic majores quàm pro plantulæ modo, caules erectiores quàm præcedenti. In foliorum alis glomeruli foliorum minutissimorum sedent velut ramulorum germina.

Hæc planta Alsine palustris Ericæfolia, Polygonoides, articulis crebrioribus, flore albo pulchello D. *Plukenet* inscribitur: qui eam pro Alsine nodosa Germanica *Park.* p. 764. habet; i. e. Alsine nod. Germ. aliis Arenaria C. *B.* in Prod. descripta. Arenaria *J. B. Phytograph.*

6. Alsine montana minima, Acini effigie, rotundifolia. An Alsines minoris alia species *Thal. Hercyn.*? In montosis comitatûs Hartfordiæ ad confinia *Bucks* propè vicum *Chalfont* D. Petri dictum. D. *Plukenet.*

7. Alsine Polygonoides tenuifolia, flosculis ad longitudinem caulis velut in spicam dispositis. D. *Plukenet.*

Polygonum angustissimo gramineo folio erectum *Magn. Hort. Monsp.* 211. In maritimis circa Bostonam agri Lincolniensis.

An. 8. Alsine Spergula dicta major *C. B.* Spergula *J. B.* Saginæ Spergula *Ger. emac.* Saginæ Spergula major *Park. Spurrey.* Inter segetes.

Foliis angustissimis, multis caulem ad genicula radiatim ambientibus, flosculis albis pentapetalis satis discriminatur.

An. 9. Spergula purpurea *J. B.* Alsineformis sive 5. cap. 463. lib. 2. *Ger. emac.* Saginæ Spergula minima *Park.* Alsine Spergulæ facie minor, seu Spergula minor flore subcœrulo *C. B. Purple Spurrey.* In arenosis frequens.

10. Alsine Spergulæ facie media *C. B.* Spergula marina nostras *J. B.* marina Dalechampii seu 4. cap. 463. *Ger. emac.* Saginæ Spergulæ minor *Park. Sea-Spurry.* In salsis palustribus & maritimis passim.

11. Alsine Spergula dicta semine membranaceo fusco *Morif.* A præcedente, quâ semine est rotundo rugoso, differt D. *Sherard.*

An. 12. Alsine rotundifolia seu Portulaca aquatica *Ger. emac.* aquatica minor folio oblongo, seu Portulaca aquatica *Park.*

Park. Anagallis Serpyllifolia aquatica *J. B. Water-Purſlane, or round-leaved water-Chickweed.* In paluſtribus & aquoſis ubi per hyemem aquæ ſtagnârant frequentiſſima.

Foliis Portulacæ; floribus purpurant. hexapetalis, in ſingulis foliorum alis ſingulis ſeſſilibus, locóque natali dignoſcitur.

An. 13. Alſine parva paluſtris tricoccos, Portulacæ aquaticæ ſimilis. Portulaca exigua ſeu arvenſis Camerarii *J. B.* arvenſis *Ger.* exigua Camerarii *Park.* An Alſine paluſtris Serpyllifolia *Ger. emac?* Alſ. aquatica ſurrectior *J. B?* *Small water-Chickweed or Purſlane, by ſome called Blinks.*

Amat loca humida & paluſtria: vere pluvioſo etiam inter ſegetes obſervavimus.

Foliis Portulacam aliquatenus referentibus, floſculis albis pentapetalis vix unquam ſe aperientibus, vaſculo denique tricocco, in tres carinas per maturitatem dehiſcente, cuivis inquirenti ſe detegit.

An. 14. Alſine ſpuria puſilla repens foliis ſaxifragæ aureæ *Cat. Angl.* *Small round-leaved Baſtard-Chickweed.* Parvula admodum eſt & tenella: Hederæ terreſtris modo per terram repit. *Caules* ejus ſeu propagines hirſutæ. *Folia* longis pediculis inſident, rotunda, hirſuta, per margines crenata, Morſus gallinæ, vel Saxifragæ aureæ foliorum æmula, quibus tamen longè minora ſunt. Ex alis foliorum ſingulis ſinguli flores exeunt, brevibus pediculis nixi, ſubrubri aut carnei, pentapetali, aut fortè uno foliolo in quinque lacinias diviſo, nam in tanta floſculorum parvitate accuratè diſcernere non potui. Semen in fundo calycis pentaphylli. Ad margines rivulorum in aggeribus udis unà cum Campanula Cymbalariæ foliis in Cornubia & Devonia frequens. Julio & Auguſto menſe floret. Hanc ſpeciem in Hiſtoria omiſi, ut & Roſmarinum ſylv. minus noſtr. i. e. viti Ideæ affinem, Polifoliam montanam *J. B.* Hieracium parvum in arenoſis naſcens ſeminum pappis denſius radiatis *Cat. Angl. &c.* *On a moiſt Wall near* Grevill, Jerſey.

Refrig. & humect. moderatè, unde inflammationes & calores reſtinguit tum exteriùs applicata, tum intus ſumpta. Pullis & aviculis eſca ſalutaris cenſetur, unde nomen Anglicum *Chickweed* ei inditum.

§. Lyſimachia purpurea *Ger. Park.* purpurea, quibuſdam ſpicata *J. B.* ſpicata purpurea, fortè Plinii *C. B.* *Purple ſpiked Willow-herb or Looſe-ſtrife.* In paluſtribus & ad fluviorum ripas.

Lysimachia purpurea trifolia caule hexagono *Spigel. Isag.* varietas potiùs præcedentis est quàm species distincta.

Flos huic hexapetalos, & quod notabile est, petala non oriuntur ex imo calyce, sed ex summo ejus margine.

§. Caryophyllus marinus minimus *Ger.Lob.* montanus minor *C.B.* Caryophylleus flos aphyllocaulos vel junceus minor *J.B.* Gramen marinum minus, *Park. Thrift, Sea-Gillyflower.* In palustribus maritimis, inque scopulis frequens. Non ab re Caryophyllum hunc montanum appellat *C. B.* Nam & non propè Moguntiam Germaniæ urbem eum invenimus: & D. *Lawson* in Angliæ etiam Mediterraneis propè montem *Hincklebaugh.* *In* Bleaberrygill *at the Head of* Stockdale-*Fields*, non longè à *Settle* oppido Eboracensi: In plerisque etiam montibus & rupibus altioribus circa *Snowdon* in Cambria invenitur. D. *Lhwyd.*

Folia graminea, caulis aphyllos, flores pentapetali in capitulum Scabiosæ æmulum congesti sufficiunt huic ad distinctionem.

2. *Pentapetalæ foliis in caule alterno aut nullo ordine positis.*

§. Sedi prout à Cotyledone & Sanicula guttata distinguitur folia angusta sunt, crassa plerunque & succulenta, non dentata aut serrata; vascula seminalia bicornia, quod utrisque commune est.

1. Sedum minus teretefolium album *C. B.* minus, folio longiusculo tereti, flore albo *J. B.* minus Officinarum *Ger.* Vermicularis flore albo *Park.* *White-flower'd Stone-crop with round-pointed Leaves.* In veteribus muris & tectis.

Hanc speciem hujus loci non esse sed ad Seda multisiliqua pertinere suspicatur D. *Plukenet.*

2. Sedum Alpinum ericoides cœruleum *C. B. J. B. Mountain Heath-like Sengreen with large purple Flowers.* In rupibus, ad latus Septentrionale Montis *Ingleborough* copiosissimé. *Observed also by Mr.* Lhwyd *on the steep and higher Rocks of* Snowdon *almost every where.* Primo vere flores suos speciosos producit. Folia autem ad Serpyllum propiùs quàm Ericam accedunt.

3. Sedum minus Alpinum luteum nostras. *Small yellow Mountain-Sengreen. On the sides of* Ingleborough-*Hill about the Rivulets and springing Waters on the North-side of the Hill plentifully; and in the like places about* Shap *in* Westmorland. Descriptionem vid. *Hist. nost.* p. 1042.

4. Sedum

4. Sedum Alpinum trifido folio *C. B.* Alpinum laciniatis Ajugæ foliis *Park.* Sedis affinis trifulca Alpina flore albo *J. B. Small Mountain Sengreen with jagged Leaves.* On Snowdon *and other high Mountains in* Wales; *as alſo on* Ingleborough-*Hill in* Yorkſhire, *and many other Hills in the North.* *Mr.* Lawſon *obſerved it by* Malham Cove *in* Yorkſhire, *and among the Rocks South of Sir* John Lowther's, Weſtmorland.

An. 5. Sedum tridactylites tectorum *C. B.* Tridactylites pectorum flore albo *J. B.* Paronychia rutaceo folio *Ger.* foliis inciſis *Park.* *Rue-Whitlow-graſs.* In muris & tectis locisque ruderatis paſſim.

Sedo foliis latioribus, minùs ſucculentis, ſerratis aut crenæis.

1. Cotyledon hirſuta *P. B. Hairy Kidney-wort.* *By the Rills, and on the moiſt Rocks of many Mountains in* Wales, *as* Snowdon, Carnedh-Llewellyn, Caderidris, &c. *I found it alſo in the North, on* Hardknot *and* Wrenoſe *in* Weſtmorland. Deſcriptionem vide *Hiſt. noſt.* p. 1047. *By* Buckbarrow-*Well in* Long-Sledale, Weſtmorland. *Mr. Lawſon.*

Celeberrimi Botanici D. *Plukenet* & D. *Tournefort* pro Saniculæ Alpinæ aliquatenus affini *J. B.* hanc habent. Verùm Ruhinus Saniculæ ſuæ Alp. florum folia candidula attribuit, cùm noſtræ non purè candida ſint ſed punctata; deinde folia & caules duntaxat ſubhirſutos eſſe ſcribit in ſua, cùm in noſtra pilis ſatis longis, licet non crebris, obſita ſint.

2. Sanicula aizoides ſeu Sedum ſerratum floſculis compactis immaculatis. In ſummis Alpibus Arvoniæ è rupium commiſſuris oritur. Invenimus autem in rupibus *Clogwyn y Garnedh Crib y Diſtilh, Clogwyn du ymhen y Glyder, &c.* juxta *Llanberis.* *D.* Lhwyd.

3. Sedum foliis ſubrotundis crenatis, radice granuloſa, Saxifraga alba dictum. Saxifraga alba *Ger.* alba vulgaris *Park.* rotundifolia alba *C. B.* alba radice granuloſa *J. B. White-Saxifrage.* In aggeribus ſepium & paſcuis ſiccioribus. Flores albi ſunt, petalis minimè bifidis.

Sedum minimum acre foris admotum rubificat, veſicas excitat, & tandem exulcerat.

Stupendas ejus vires cum incredibili ſucceſſu in Scorbuto cuſtrenſi expertus eſt D. *Below*, internè in decocto, & etiam externè applicat. in contracturis membrorum, in ulceribus & gingivis corruptis. *Ephem. German.* Ann. 6. & 7. Obſer. 22.

§. Graminis Parnassi dicti notæ sunt Pericarpium conoide tribus carinis compositum. Flos uniformis, speciosus, albu in uno caule unicus, Folia parva hederacea; Locus palustri

Gramen Parn. *Lob. Ger.* Parn. vulgare *Park.* Parn. flore alb simplici *C. B.* Parn Dodonæo, quibusdam Hepaticus flos *J. B. Grass of Parnassus.* Augusto mense floret in paludstribus.

Gram. canini κατ' ἐξοχὴν Gramen dicti, radix sicc. & fo astringit. Usus præcip. in obstructionibus hepatis, lienis & tu terum, in expuitione sanguinis, & lumbricis necandis, Sch

Ad lumbricos necandos farinam radicum commend D. *Bowle.* Aquam earundem stillatitiam alii omnibus aqu præferunt quibus pulveres contra lumbricos diluere solem

Aliis deobstruentibus, diureticis & lithontripticis medi mentis in hoc excellunt radices Graminis, quòd sine calc ctione opus suum perficiunt.

§. Violæ notæ sunt Flos pentapetalos difformis calcari natus; vasculum seminale ternis loculamentis distinctu Duplex est, alia foliis subrotundis, alia oblongis.

1. Viola Martia purpurea *J. B. Ger.* Martia purpurea, flore simplici odoro *C. B.* simplex Martia *Park. parad. Purp Sweet Violet.* Ad sepes & in aggeribus fossarum.

Flore saturatiore purpura tincto, paulo minore, & odo tiore; foliis etiam rotundioribus, & tempore florendi præ ciore à Viola canina differt.

2. Viola Martia alba *C. B.* Martia flore albo *Ger.* Mart flore albo odorato *J. B.* simplex Martia flore albo *Park. Wh Sweet scented Violet.* Cum priore multo frequentior, à qu non videtur specie differre; nam ex ejus semine hanc sæpissi oriri experti sumus: ob siccitatem aut sterilitatem soli flor color languescit.

3. Viola Martia inodora sylvestris *C. B.* canina sylvestr *Ger.* cœrulea Martia inodora sylvatica, in cacumine sem ferens *J. B.* Viola sylvestris *Park. Wild or Dogs Violet.* Ad s pes & in dumetis passim. Notis Violæ Martiæ odoræ & Vi læ caninæ discretivis superiùs propositis adde Viol. canin in cacumine semen ferre in vasculo productiore triquetro.

4. Viola palustris rotundifolia glabra D. *Morison*, D. *Plot.* humidis & paludosis locis, musco obductis invenitur, *as on the Banks of the River* Chervil, *between* Oxford *and* Water-Eyton.

Folia rotunda glabra; flores duplo triplóve quàm Vio Martiæ minores; capsulæ oblongæ tenues.

5 Viol

5. Viola rubra ſtriata Eboracenſis *Park.* In paluſtribus & humidis pratis hujuſmodi Violam aliquando obſervâſſe meminimus.

6. Viola Martia major hirſuta inodora D. *Moriſon*, & D. *Plot.* Viola Trachelii folio vulgó. *Violet with Throat-wort Leaves.* In ſylvis cæduis prope Oxonium copiosè, *as in* Shotover-*Hill*, Stow-*Wood*, Magdalen-*College*-*VVoods*. *Found alſo in ſeveral places of* Eſſex *and* Cambridgeſhire *by Mr.* Dale. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 1051.

Flores pallidè cœrulei lineis albis ſtriati; nec repit flagellis uti Viola Martia, neque in ramos dividitur ut canina.

An. 7. Viola tricolor *Ger.* tricolor major & vulgaris *Park.* tricolor hortenſis repens *C. B.* Jacea tricolor ſive Trinitatis flos *J. B. Panſies or Hearts-eaſe*, vulgò *Three faces under a Hood.* In montoſis Septentrionalibus Angliæ inter ſegetes, inque maceriis & ſepium aggeribus frequens.

An. 8. Viola montana lutea grandiflora noſtras. Viola flammea lutea ſeu 5. *Ger.* Jacea elegantiſſima flore luteo amplißimo *P. B. Panſies with a large yellow Flower.* In montoſis paſcuis tum Septentrionalibus, tum Wallicis, ſolo putrido & paluſtri multoties obſervavimus. Specie differre videtur à præcedente.

An. 9. Viola bicolor arvenſis *C. B.* tricolor ſylveſtris *Park.* Jacea bicolor, frugum & hortorum vitium *J. B.* Inter ſegetes.

Floſculi multò minores ſunt tricoloris hortenſis floribus, colore albido aut luteo, minimè venuſto aut vivido.

10. Viola Martia Alpina folio tenello circinato. An fortè Alpina lutea? florem enim nondum vidimus. In rupe *Clogwyn y Garnedh* ſupra lacum *Phynon lâs*. D. *Llwyd.*

Flos recens refrigerat & humectat, emollit, laxat, è 4 cordialium numero eſt. Uſus præcip. in fervore febrium compeſcendo doloréque capitis indè nato; in tuſſi, aſperitate gutturis & pleuritide. Syrupus ad hos uſus, & ad alvum leter ſubducendam præcipuè commendatur.

Violarum ſemen eſt lithontripticum inſigne, D. Butlero Cantabrigienſi olim inter arcana. D. Needham. Aſt emulſionem ſeminum Violæ vomitum plerunque ac ſeceſſum movere monet Schroderus. Radices quoque ac floris umbelicus vim catharticam obtinent.

Viola tricolor vulneraria eſt ac ſudorifica. Utilis in torminibus & æſtu puerorum, morbiſq; comitialibus eorundem:

in pulmonum inflammationibus, asthmate, &c. in scabie & pruritu, in uteri obstructione & lue Venerea.

§. Resedæ notæ sunt Flos hexapetalos, cujus partes difficulter admodum discerni & distingui possunt: Vasculum seminale in terna loculamenta divisum, quæ vix unquam perfectè clauduntur, sed perpetuò hiant & in nonnullis adeò deducta sunt ac si discreta seu disjuncta essent.

An. 1. Reseda vulgaris *C. B.* minor seu vulgaris *Park. Plinii Ger.* lutea *J. B. Base Rocket.* In arvis cretaceis, nonnunquam & in muris.

Folia huic obscurè viridia, Erucæ marinæ ferè divisui; flores ochroleuci.

An. 2. Luteola *Ger.* vulgaris *Park.* Lutea herba Salicis folio *C. B.* Lutea Plinii quibusdam *J. B. Wild Woad, Idle weed, Diers weed.* In muris & locis ruderatis, non rarò etiam in arvis requietis. Seri aiunt nonnullis in locis ad usum tinctorum.

Folia longa angusta integra; thyrsi florum prælongi mutes; vascula seminalia tripartita, hiulca.

An. §. Gratiola angustifolia *Ger. emac.* angustifolia seu minor *Park.* Hyssopifolia *C. B.* Hyssopifolia aquatica *J. B. Hedge-Hyssop, Grass-Poley.* In aquosis & ubi per hyemem aqua stagnârant, sed rariùs.

Folia Hyssopi; Flosculi cærulei pentapetali, è foliorum sinubus exeuntes singuli vel bini; calyces vascula seminalia continentes oblongi.

N. Hæc planta in *Hist. nost.* p. 1055. capiti de Resedâ ad inseritur, cùm proprium debeat constituere caput; ut & Ageratum purpureum Dalechampii; sunt enim plantæ regulares & sui generis.

§. Geranium vasculo pentacocco rostrato ab omnibus cujuscunque generis plantis distinguitur, ut non necesse sit illius characteristicam quærere.

Geranium folio productiore.

An. 1. Geranium pusillum supinum maritimum Alchemillæ aut Betonicæ folio nostras. *Small Sea-Cranesbill.* In arenosis & glareosis prope littus Angliæ Occidentale v. g. in insula

Mara

Mona & Preſtholma; in Wallia circa Carnarvan, Cornubia circa Penſans & alibi copioſiſſimé.

Geranium foliis pinnatis, floribus in uno pediculo pluribus.

An. 2. Geranium Cicutæ folio inodorum *Ger.* Cicutæ folio minus & ſupinum *C. B.* moſchatum inodorum *Park. Field-Cranesbill without ſent.* In arenoſis poſt mediam æſtatem floret. J. Bauhinus Geranii moſchati duas ſpecies facere videtur; non tamen ſeparat Geranium minus vel arvenſe *Tab.* i.e. Geranium moſchatum inodorum *Ger.* à Geranio ſuo moſchato folio ad Myrrhidem accedente minore, at neque in hujus deſcriptione ullam odoris moſchi mentionem facit: proinde fortaſſe ob ſimilitudinem ſolam in externa figura cum Geranio moſchato, Geranius minus moſchatum appellat, quomodo Gerardus & Parkinſonus moſchatum inodorum idem vocant. Nos ergo in ſententia adhuc perſiſtimus, J. Bauhinum duas tantùm Geranii moſchati ſeu Cicutæ folio ſpecies agnoſcere; nimirùm *majorem*, odore moſchi, foliis non ita altè inciſis, & nonnunquam tantùm ſerratis, & *minorem*, ſeu Geranium arvenſe minus *Tab.* moſchatum inodorum *Ger. Park.* quo de nunc agimus. C. Bauhinus etiam duas tantùm ſpecies facit, nimirum Geranium Cicutæ folio moſchatum, quod nonnunquam inodorum eſt; & Geranium Cicutæ folio minus & ſupinum. Utcunque non negaverim dari ſpeciem quandam Geranii moſchati minorem, quamvis ipſe nondum eam viderim.

3. Geranium Cicutæ folio inodorum album *Ger.* arvenſe album *Tab.* Hoc non floris colore tantùm ſed & aliis accidentibus à præcedente differt, unde ſpecie diverſum judico. v. deſcriptionem *Hiſt. noſt.* p. 1057. Caules huic craſſiores ſunt, folia minùs argutè ſecta; flores non tantùm colore diffèrunt, ſed & majores ſunt.

An. 4. Geranium moſchatum *Ger. Park.* Cicutæ folio moſchatum *C. B.* moſchatum folio ad Myrrhidem accedente majus *J. B. Musked-Cranesbill or Moſcovy. I obſerved it near* Briſtol *in a little Green you paſs over going thence to S.* Vincent's *Rock. I have from Dr.* Liſter, *that in* Craven *it is very common.*

Præcedentes tres Geranii ſpecies in eo conveniunt quod in eodem communi pediculo plures geſtent flores velut in umbella. Prima ſpecies à tertia facilè diſcernitur tum foliis altiùs inciſis, tum quòd odore careat.

Geranium

Geranium foliis variè diſſectis Umbellatarum ferè in modum.

An. 1. Geranium Robertianum *C. B. Ger.* Robertianum vulgare *Park.* Robertianum murale *J. B. Herb Robert.* Ad ſepes ubique, ſinque muris & locis ruderatis. Flos communiter purpureus, rariùs albus.

Foliis ad aliquam umbelliferæ ſpeciem accedit. Odore tetro nobis & ingrato eſt.

2. Geranium lucidum ſaxatile, foliis Geranii Robertiani *D. Sherard. Ger.* Saxat. Robertino ſimile Anglicum *Schol. Bot.* *'Tis of the ſaxatile kind, having frequent joynts. In ſeveral places near the ſhore. I have found it near* Swanning *in* Dorſhire. *Mr.* Sherard.

Geranium foliis circumſcriptione rotundis; ſeu integris, ſive laciniatis.

An. 1. Geranium columbinum majus flore minore cæruleo. *The greater blue flower'd Doveſfoot-Cranesbill.* In locis ruderatis & glareoſis, ſepiúmque aggeribus.

An. 2. Geranium columbinum *Ger.* columbinum vulgare *Park.* folio rotundo, multùm ſerrato ſive columbinum *J. B.* folio malvæ rotundo *C.B. Doveſfoot or Doveſfoot-Cranesbill.* Ad ſepes & ſemitas, ſinque locis ſabuloſis.

A præcedente differt foliis minoribus, mollioribus, villoſis, floribus multo majoribus & hilari purpura nitentibus: eóque multo minus & humilius eſt.

An. 3. Geranium columbinum majus diſſectis foliis *Ger. emac.* malacoides laciniatum ſeu columbinum alterum *Park.* an columbinum tenuiùs laciniatum *C. B?* Malacoides ſeu columbinum tenuiùs laciniatum *Park. Doveſfoot-Cranesbill with jagged leaves.* In paſcuis ſterilioribus locis glareoſis & ad ſepes; nec non arvis requietis.

Folia huic ad pediculum ferè diviſa ut in Gerania Batrachoide, duriora & minùs hirſuta quàm in præcedentibus, flores purpurei amœni, nullis lineolis ſtriati.

An. 4. Geranium columbinum diſſectis foliis, pediculis florum longiſſimis. *Jagged Doveſfoot-Cranesbill with flowers on long foot-ſtalks.* A Jac. Bobarto mihi primùm oſtenſum Oxonii, in agris vicinis collectum: poſtea & ipſe obſervavi copioſum in agro Cantiano circa *Swanley* non procul Darfordia, *D. Goodyer* in Southampt. comitatus locis plurimis. An. 5.

An. 5. Geranium columbinum maximum foliis diſſectis *Hiſt. nat. Oxon.* columbinum majus foliis imis longis uſque ad pediculum diviſis *Moriſ. hiſt. The greateſt Doverſoot-Cranesbill with diſſected leaves.* In ſylvis prope *Marſton* vicum, & alibi Comit. Oxon. Deſcriptionem vide *Hiſt. noſt.* p. 1060. Floribus rubris majoribus à prima ſpecie ſeu Geranio columbino primo differt.

6. Geranium hæmatodes *Park.* ſanguineum *Ger.* ſanguineum maximo flore *C. B.* ſanguineum ſive hæmatodes craſſa radice *J. B. Bloody Cranesbill.* In ericetis & dumetis præſertim montoſis frequens occurrit.

Flore ſanguineo ſpecioſo in uno pediculo unico, foliis diſſectis, parvis, obſcurè viridibus ab aliis Geraniis diſtinguitur.

7. Geranium hæmatodes foliis majoribus pallidioribus & altiùs inciſis. *Bloody Cranesbill with larger paler and more deeply divided leaves. Found by Mr.* Dale *on the banks of the Devil's Ditch towards* Reche.

8. Geranium hæmatodes Lancaſtrenſe flore eleganter ſtriato *Hiſt. noſt.* p. 1061. *Bloody Cranesbill with a variegated flower.* In inſula *Walney* Lancaſtriæ adjacente ſolo arenoſo ad maris limus invenit D. *Lawſon.*

In hortis ſatum non mutat floris colorem, unde ab hæmatode vulgari ſpecie diſtinctum eſſe conſtat, à quo & aliis accidentibus, ut parvitate & humilitate ſua differt.

9. Geranium batrachoides *J. B. Ger.* batrachoides flore cæruleo *Park.* batrachoides, Gratia Dei Germanorum Lobelio *C. B. Crowfoot-Cranesbill.* In pratis & paſcuis humidioribus non rarò occurrit, ſinque agrorum marginibus inter vepres. Variat floris colore: Flore eleganter variegato, quale in hortis colitur obſervavit D. *Lawſon in* Old Deer-*Park by* Thornthwait *in* Weſtmorland. Magnitudine ſua, foliis ad pediculum ferè diſſectis, rugoſis, floribus ſpecioſis ex purpura cæruleſcentibus ſtriatis, ab aliis Geraniis diſtinguitur.

10. Geranium batrachoides montanum noſtras. An Batrachoides minus *Park?* batrachoides alterum *Ger. emac.* batrachoides minus ſeu alterum *Cluſ. hiſt?* batrachoides folio Aconiti *C. B?* batrachoides aliud folio Aconiti nitente Cluſii *J. B? Mountain-Crowfoot-Cranesbill.* In pratis montoſis & dumetis agri Weſtmorlandici & Eboracenſis copioſè.

Folia hujus molliora & flaccidiora, minùs profundè ſecta, minúſque rugoſa ſunt quàm batrachoidis vulgaris, magiſque accedunt ad Geranii fuſci folia: flores etiam minores ſunt & rubicundiores quàm illius.

An. 11.

An. 11. Geranium ſaxatile *Ger. emac. Park.* lucidum *J. B.* lucidum ſaxatile *C. B. Shining or Stone-Dovesfoot-Cranesbill.* In tectis, muris & maceriis antiquis, præſertim umbroſis.

12. Geranium nodoſum Plateau *Cluſ. Ger.* nodoſum *C. B. Park.* magnum folio trifido *J. B. Knotty Cranesbill.* In montoſis Cumberlandiæ ſponte ortum affirmavit D. Archerus, qui ad D. Bobertum attulit.

Foliis glabris lucidis, quàm Geranii columbini minoribus, floribus Geranii Robertiani, ſed minoribus, cauliculis rubentibus ſe prodit.

Valdè vulnerarium eſt tum Columbinum, tum Robertinum, tam potionibus vulnerariis additum, quàm externis applicatum, fluxum ſanguinis ſiſtit ipſúmque ſanguinem coagulatum reſolvit: colicos dolores ſedat, autore Lobelio: calculum veſicæ & arenulas pellit.

Hoſpes quidam noſter Carleolenſis atrocibus calculi paroxiſmis conflictari ſolitus, præ omnibus quæ expertus eſt medicamentis ſe maximum levamen ex decocto Geranii Robertiani percepiſſe nobis retulit.

Pulverem rad. & foliorum *Ger.* columb. ad hernias & rupturas perſanandas in veteri vino ſumptum ſingulare & efficaciſſimum remedium eſſe experimento ſuo confirmat Gerardus.

An. §. Linum *J. B.* ſativum *C. B. Ger. emac. Park. Manured Flax.* Seritur in agris. Radice annua, foliis glaucis, capitulis majoribus, ſemine melino, febris caulium ad linteamina conficienda idoneis ab aliis ſpeciebus dignoſcitur. Virtus & uſus Lini ejúſque partium vide *Hiſt. noſt.* p. 1072.

An. 2. Linum ſylveſtre ſativum planè referens *J. B.* arvenſe *C. B.* ſylveſtre vulgatius *Park. Common wild Flax.* Inter ſegetes frequens. Neſcio an aliter à ſativo differat quàm ut ſylveſtre à culto.

3. Linum ſylveſtre cœruleum perenne erectius flore & capitulo majore. Linum perenne majus cœruleum capitulo majore *Moriſon. Wild perennial blue Flax, the larger.* In agri Cantabrigienſis collibus, *Gogmagog* dictis, ad margines ſtorum copioſe. *Alſo at* Crosby Ravenſworth, *and between* Shap *and* Threapland *in* Weſtmorland. *Mr.* Lawſon. *And in the balks of Corn-fields about* Bernak-*Heath in* Northamptonſhire.

4. Linum ſylveſtre cœruleum perenne procumbens, flore & capitulo minore. Linum perenne minus cœruleum capitulo minore *Moriſon. Wild perennial blue Flax, the leſſer.*

Obſervati

Obſerv'd by Mr. Dale *in* Cambridgeſhire; *the particular-place he doth not remember. I my ſelf ſaw both ſpecies in his garden, which came of Seeds he brought from thence.* A præcedente tamen ſpecie differre non fidenter affirmaverim.

5. Linum ſylveſtre anguſtifolium floribus dilutè purpuraſcentibus vel carneis *C. B.* ſylv. anguſtifolium *J. B.* An Linum ſylv. 6. anguſtifolium *Cluſ?* *Narrow-leaved wild Flax. In the Paſtures by the Sea ſide about S.* Ives, *and* Truro *in* Cornwal *plentifully.* Flores huic, ut rectè *C. B.* ex diluta purpurâ candicant & quaſi carnei ſunt, virgulæ valdè graciles, firmæ tamen, folia anguſta mucronata: ut dubitem annon hæc ſit Lini ſylv. quinti Cluſii varietas.

An. 6. Linum ſylveſtre catharticum *Ger. emac.* pratenſe floſculis exiguis *C. B.* Chamælinum Cluſii flore albo, ſive Linum ſylveſtre catharticum *Park.* Alſine verna glabra floſculis albis, vel potiùs Linum minimum *J. B.* *Purging or wild Dwarf-Flax, or Mill-mountain.* In paſcuis ſiccioribus præſertim montoſis. Floret Junio & per totam æſtatem.

Parvitate ſua, floribus albis exiguis, vaſculis lini canaliculatis, & vi cathartica ab aliis Linis abundè diſtinguitur.

Hujus herbæ uſus & utilitates non facilè eſſet omnes enumerare. Conſule Plinium lib. 7. procem. & J. Bauhinum.

Oleum Lini duritias & tumores omnes emollit ac maturat, dolores lenit, nervorum tenſiones, contractionéſque laxat: magnarum virium eſt in pleuriticis doloribus, peripneumoniâ; phthiſi inſuper & doloribus colicis. Pictoribus, ſtatuariis, aliiſque artificibus expetitur, ad lucernas etiam utile eſt. Atramentum typographicum è fuligine lampadis & oleo Lini componitur.

Lini ſylv. cathartici herba integra cum caulibus & capitulis vino albo per noctem ſuper cineres calidos infuſa ſeroſos humores purgat ſatis valide.

§. Plantaginella paluſtris *C. B.* Plantago aquatica minima *Park.* In fundis piſcinarum aquis æſtate exſiccatis, aut alibi ubi per hyemem aquæ ſtagnârant.

A plantagine toto genere differt: nam floſculi pentapetali ſunt, & ſinguli ſingulis pediculis inſident, quibus ſuccedunt vaſcula ſeminalia turgidula, bicapſularia, ſeminibus plurimis ruffis repleta. Ob folia ſimilia Plantago dicta eſt.

Vaſculiferæ

Vasculiferæ flore pentapetaloide.

§. Primulæ veris dictæ, quæ & Paralysis, caules foliis nudi sunt, flores è tubo longo in folia seu potiùs lacinias quinque bifidas expansi, eorúmque calyces oblongi, concavi, laxi, striati. Folia rugosa, molliora, minùs crassa seu spissa.

1. Primula veris vulgaris *Park.* veris minor *Ger.* veris, floribus ex singularibus pediculis, majoribus, simplicibus *J. B.* Verbasculum sylvarum majus singulari flore *C. B.* *Common Primrose.* In sylvis, & sepibus & dumetis verno tempore ubique.

Hujus multiplex habetur varietas 1. Flore niveo. 2. Flore viridi simplici. 3. Flore viridante & albo simplici *Park.* 4. Flo. viridi duplici. 5. Flo. multiplici separatim diviso *Park.* quæ Primula veris Hesketi. 6. Flore duplici, seu altero alteri innato. 7. Flore pleno seu multiplici omnium Autorum. 8. Floris calycum segmentis viridante margine foliaceo fimbriatis.

2. Primula pratensis inodora lutea *Ger.* veris caulifera, pallido flore inodoro aut vix odoro *J. B.* Verbasculum pratense aut sylvaticum inodorum *C. B.* Paralysis altera odorata flore pallido polyanthos *Park. parad.* *Great Cowslips or Oxslips.* In sylvis & ad sepes non admodum infrequens, interdum & in pascua descendit.

P. Renealmo signanter dicitur Φλομίσκος σκιαδιοῦχος, διασκόπιος, ἐρυθρόζωνος, i.e. Verbasculum umbellatum floribus in omnem partem diffusis, zonâ rubrâ ad petiolorum basin cinctum.

3. Primula veris major *Ger.* veris odorata flore luteo simplici *J. B.* Verbasculum pratense odoratum *C. B.* Paralysis vulgaris pratensis, flore flavo simplici odorato *Park. parad.* *Common Pagils or Cowslips.* In pascuis frequens Aprili mense floret.

P. Renealmo Φλομίσκος σκιαδιοῦχος, χρυσάνθης, μακρόστυλος inscribitur, i. e. Verbasculum umbellatum flore aureo, stylo longo: non tamen solo colore, sed & parvitate florum & odore eorundem à præcedente differt. Non pauciores hujus quam Primulæ vulgaris varietates habentur in hortis cultæ, de quibus ut & de viribus plantæ consule si placet *Hist. nost.* p. 1082.

§. Primula

§. Primula veris flore rubro *Ger. Cluſ.* Paralyſis minor flore rubro *Park. parad.* Verbaſculum umbellatum Alpinum minus *C. B. Birds-eyn.* In montoſis pratis agri Weſtmorlandici & Eboracenſis copioſè locis udis & paluſtribus provenit. Primulam veris flore rubro, ab ea quæ flore eſt candido non aliter quam floris colore diſtinguit Cluſius,

Ad Auriculam urſi accedit, cujus & ſpecies nobis cenſetur. Folia ſubtus incana & veluti farinâ aſperſa; flores in umbella hilari purpurâ nitent, umbilico flavo.

Auriculæ urſi notæ ſunt folia denſiora ſucculentiora & læviora quàm Primulæ veris, florum calyces breviores, ut tubi florum ferè nudi appareant, foliorum quædam rudimenta in caulis vertice è quibus florum pediculi exeunt.

Folia & flores in olere, placentulis & acetariis ſumuntur, ſuntque admodum amica & utilia capiti ac nervoſo generi. Adhibentur in Apoplexia, Paralyſi, unde herba denominationem ſumit, & articulorum doloribus.

Aqua florum deſtillata, eorundem Conſerva & Syrupus, infuſa, decocta & extracta, anodyna ſunt & hypnotica, benigna & innoxia, iis qui tenerioris ſunt ætatis aut conſtitutionis apprimè idonea.

Decoctum radicum, in Zythogalo ſumptum commendatur ad vertiginem.

Utile eſt in morbis pectoris, tuſſi, expuitione ſanguinolenta, torminibus ventris *Schrod.* Extrinſecùs folia & flores præcipuæ æſtimationis ſunt in ſopiendis doloribus quibuſcunque, inprimis in affectibus ac tumoribus ani, hæmorrhoidibus, in capillis luteo colore tingendis. *Idem.*

§. Clematis Daphnoides minor *J. B. C. B.* Vinca pervinca *Officinarum*, minor *Ger.* vulgaris *Park. Periwinckle.* Ad ſepes & in aggeribus foſſarum ſed rariùs. Vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 1091.

2. Clematis Daphnoides major *C. B.* maj. flore cœruleo & albo *J. B.* Daph. latifolia, ſive Vinca Pervinca major *Park.* Daphn. ſive Pervinca major *Ger. The greater Periwinckle. In the High-ways between* Wolverton *and* Yarnton, *and in ſeveral Hedges therebout. Dr.* Plot. *Found alſo near* Colcheſter *by Dr.* Richardſon. *This Plant I omitted in my former Editions, becauſe I ſuſpected it might owe its Original to ſome Plants weeded up, and thrown out of Gardens; of which Suſpicion I am not yet quite free.*

Hujus

Hujus notæ ſunt ſarmenta longa, repentia; folia glabra, colore & conſiſtentiâ Hederaceorum. Flores ampli; ſiliquæ ad ſingulos flores geminæ, non lanigeræ.

Vulneraria inſignis eſt. Uſus præcip. in fluxionibus alvi, dyſenteria, hæmorrhoidibus, expuitione ſanguinis, hæmorrhagia narium, vulneribus ſeroſo liquore manantibus. Extrinſecus in profluvio menſium, narium; in laxitate ac dolore dentium: Lac extinctum revocat. *Schrod.*

An. §. Centaurium minus *C. B.* minus vulgare *Park.* minus flore purpureo & albo *J. B.* parvum *Ger. Small purple Centory.* In paſcuis ſiccioribus & ſterilioribus frequens Julio menſe floret. *Found with a white Flower nigh* Cartmal *Medicinal Well*, Lancaſhire, *by Mr.* Lawſon.

Notæ ſunt flores ſplendidi purpurei, è tubo oblongo in quinque ſegmenta acuta expanſi, in ſummis caulibus enati umbellam mentientes, ſemina minutiſſima, amaror inſignis.

An. Centaurium paluſtre luteum minimum noſtras *Cat. Plant. Ang. I found it towards the end of* Cornwal *in rotten marſhy Ground.* Vid. Hiſt. noſt. & Catalog.

An. §. Centaurium luteum perfoliatum *C. B. J. B.* minus luteum ramoſum *Park.* parvum luteum *Ger. Yellow Centory.* In montoſis & ſiccioribus pratis.

Hujus notæ ſunt folia in caule adverſa in unum coalescentia ut in Dipſaco, colore glauco. Flores flavi in octo latum totidem folia imitantes diviſi.

Spleniticum eſt & hepaticum, amarum citra mordacitatem, unde & leviter aſtringens, extergens, aperiens, vulnerarium. Utile eſt in ictero, menſibus ſuppreſſis, ſcorbuto, arthritide, lumbricis, & ſpecificè in morſu canis rabidi. Datur ejus decoctum utiliter tertianariis, quòd bilem per inferna dejiciat dicatur, quo factum eſt ut quidam hanc herbam *Febrifugam* denominaverint. *Schrod.*

Hanc herbam per alvum purgare negat Dodonæus contra Veterum & recentiorum doctrinam. Caſp. Hofmannus affirmat, ſi modo debita quantitas detur.

§. Verbaſci characteriſticæ ſunt folia in caulibus alterno ordine ſita; flores in thyrſis oblongis conferti, non horizontaliter expanſi, ſed potiùs ſitu ad horizontem perpendiculari; capſulæ bivalves conicæ aut turbinatæ.

An. 1. Verbaſ-

An. 1. Verbaſcum mas latifolium luteum *C. B.* vulgare, flore luteo magno, folio maximo *J. B.* Verbaſcum album vulgare, ſive Tapſus barbatus communis *Park.* Tapſus barbatus *Ger. Great white Mullein, High-taper, Cows-Langwort.* Ad agrorum margines & in aggeribus foſſarum, nonnunquam & in muris ac ruderibus

Folia molli & incana lanugine utrinque hirſuta; Flores in longo thyrſo clavæ figurâ conferti.

An. 2. Verbaſcum pulverulentum flore luteo parvo *J. B.* mas foliis anguſtioribus, floribus pallidis *C. B.* folia lata ſunt, ideóque non placet quòd C. Bauhinus anguſtiora vocat. *Hoary Mullein.* Circa mœnia Nordovici urbis, & ad Buriam oppidum. Sponte etiam oritur circa ædes D. *Thomæ Willughby*, Baronetti, Wollertoni propè Notinghamiam.

Omnium nobis cognitarum Verbaſci ſpecierum altiſſima eſt, caule foliis creberrimis obſito, pulvere candicanti (qui facilè detergitur) unà cum floribus obducto. Flores pallidi & multò minores ſunt quàm præcedentis.

An. 3. Verbaſcum flore albo parvo *J. B.* Lychnitis flore albo parvo *C. B.* Verb. Lychnite Matthioli *Ger.* mas foliis longioribus *Park. White-flower'd Mullein.* In agro Cantiano ad vias frequens.

An. 4. Verbaſcum nigrum flore parvo, apicibus purpureis *J. B.* nigr. flore ex luteo purpuraſcente *C. B.* nigrum *Ger. deſcr.* nigrum vulgare *Park. deſcr.* nigrum ſalvifolium luteo flore *Lob. Sage-leaved black Mullein.* In agro Cantabrigienſi pluribus locis, & alibi etiam in Anglia.

Folia viridia figura ad Salviam accedentia ſed longè majora, Stamina purpurantia villoſa, caules tenuiores, rarioribus foliis cincti, hanc ſpeciem ab aliis diſcriminant.

§. Trifolium acetoſum vulgare *Park. C. B.* Oxys alba *Ger.* Oxys ſeu Trifolium acetoſum flore albo & purpuraſcente *J. B.* Acetoſella & Lujula ſeu Alleluia *Offic. Wood-Sorrel.* Opacis & uliginoſis plurimùm provenit, in ſylvis & ad arborum radices.

Inſignibus notis, nimirum foliis in eodem pediculo ternis, flore pentapetaloide, ſapore acido, vaſculo ſem. pentagono, quod per maturitatem levi tactu diſſiliens cum impetu ſemina ejaculatur, ab aliis hujus generis differt. Martio & Aprili floret.

Cardiaca est & epatica singularis, Acetosæ vires si non superans saltem æmulans, adeóque æstum febrilem mitigat, sitim sedat, &c. *Schrod.* Fit ex ea Syrupus, conserva & aqua destillata ad hos usus.

§. Trifolium palustre *J.B. C.B.* paludosum *Ger. Park.* Trifolium fibrinum Tabernamontani & Germanorum. *Marsh Trefoil, Buck-Beans.* In palustribus & aquosis frequens.

Foliis formâ & magnitudine fabaceorum, tribus in eodem pediculo, floribus in thyrso speciosis, interiùs candidis filamentis crispis pubescentibus, locóque natali ab aliis congeneribus distinguitur.

Hæc herba Germanorum amasia, nuperis annis magni in existimatione esse cœpit. Nonnulli ad morbum articularem, alii ad Scorbuticos affectus, ad febres intermittentes & catarrhos eam commendant, & in hydropicis affectibus valde proficuam fore existimant. *D. Tanc. Robinson.*

§. Nummularia à foliorum figura rotunda nummi annuli dicta, flagellis reptatricibus, floribus è foliorum alis exeuntibus, locóque natali in aquosis se manifestat.

1. Nummularia *Ger.* vulgaris *Park.* major lutea *C.B.* Nummularia sive Centimorbia *J. B. Money-wort, or Herb Twpence.* Juxta scrobes & fluenta aliáque rigua loca.

2. Nummularia minor flore purpurascente *C. B. Ger. emac. Park.* Nummularia rubea *J. B. Purple-flower'd Money-wort.*

Vulneraria est è præcipuis. Usus in pulmonum exulcerationibus, venis ruptis, fluxu quocunque, diarrhœa, dysenteria, hæmoptysi, mensibus, *&c.* Commendatur & in Scorbuto, herniisque omnis generis. *Schrod.*

An. §. Ros solis dicta herbula foliis setis seu ciliis rubentibus circumquaq; fimbriatis, quibus guttulæ velut roris adhærescunt, cauliculis nudis, locóque natali in aquosis & ad aquarum scaturigines ab aliis quibuscunque herbis discriminatur.

1. Ros solis folio rotundo *J. B. C. B. Ger. Park. Rosa-sol or Sun-dew with round leaves.* In humidis palustribus, non raro & inter muscos aquaticos.

An. 2. Ros solis folio oblongo *C. B. J. B. Ger.* Ros solis sylvestris longifolius *Park. Long-leaved Rosa-Solis or Sun-dew. Upon* Hinton-*Moor near* Cambridg. Hæ species antiquæ sunt.

Besides these, Tho. Willisell *observed three other sorts.*

3. Rorella

3. Rorella rotundifolia perennis, *Perennial round-leaved Sun-dew. Found in* Devonſhire.

4. Rorella longifolia perennis. *Perennial long-leaved Sun-dew. In* Yorkſhire *between* Doncaſter *and* Bautrey.

5. Rorella longifolia maxima. *The greateſt long-leaved Sun-dew. Three Miles from* Carliſle *towards* Scotland. De his conſule *Hiſt. noſt.* p. 1100.

Herba cauſtica eſt, & cuti impoſita ipſam exulcerat, unde uſus ejus internus non immerito à peritioribus medicis interdicitur. Ovibus maximè noxia cenſetur, unde noſtratibus *Rot rot* dicitur.

Aqua vitæ cui Rorella cum aromatis nonnullis infuſa eſt in frequenti uſu non ita pridem erat pro cordiali in lipothymia & deliquio.

§. Millefolium aquat. dictum Viola aquatica *J. B.* Millefol. aquat. ſeu Viola aquatica Caule nudo *C. B.* Millefol. aquat. floridum ſeu Viola aquat. *Park.* Viola paluſtris *Ger. Water-Violet.* In aquis reſidibus, ut & tardius fluentibus, vadoſis.

Foliis pennatis, aquis plurimùm immerſis, caulibus nudis, cum floribus plurimis ſpecioſis Leucoii, monopetalis, in quinque tamen folia ad unguem uſque fiſſis, ut pentapetali videantur, ab aliis aquaticis diſcernitur.

§. Anagallis aquatica rotundifolia *Ger.* aquat. 3. Lob. folio ſubrotundo non crenato *Park.* aquat. rotundifolia non crenata *C. B.* Samolus Valerandi *J. B. Round-leaved Water-Pimpernel.* In locis paludoſis Junio menſe floret.

Foliis ſubrotundis non crenatis pallidiùs virentibus, floribus parvis albis pentapetalos ſimulantibus, & loco natali haud difficulter cognoſcitur.

§. Pyrola Alſines flore Europæa *C. B. Park.* Herba trientalis *J. B. Winter-green, with Chickweed flowers.* Invenit Tho. Williſel ad orientalem extremitatem *Rumbles-Mear* prope *Elſwick* in Comitatu Eboracenſi, loco paludoſo inter juncos, inq; Northumbria trans murum Pictorum 5 m. p. ultra *Hexham* oppidum Boream verſùs; necnon inter Ericas in montoſis paluſtribus non longè ab oppidulo *Harbottle* ad Occidentem.

Foliorum velut umbellà in ſummo cauliculo gracili, è quorum medio, exeunt in pedicellis oblongis tenuiſſimis floſculi pulchelli albi duo tréſve, pentapetalos ſimulantes, ab aliis hujus generis diſtinguitur.

2. Pyrola Alsines flore Brasiliana *C. B. prod.* *Found near* burgh *in* Cleveland. *Mr.* Lawson.

§. Valeriana Græca *Ger. Park.* Græca quorundam, cæruleo & albo *J. B.* cærulea *C. B.* Greek *Valerian*, *the vulgar*, *Ladder to Heaven*, *and* Jacob's *Ladder*. *Dr.* Lister *in* Carleton-beck, *in the falling of it into the* Air: *but more plentifully both with a blue flower and a white* Malham-*Cove*, *a place so remarkable*, *that it is esteemed* *the Wonders of* Craven. *It grows there in the Wood on the* *hand of the Water*, *as you go to the Cove from* Malham *and also at* Cordil *or the* Whern, *a remarkable Cove*, *comes out a great stream of water*, *near the said* Malham.

Foliis longis pinnatis Viciæ in modum, floribus amplo- orsum nutantibus, vasculis in terna loculamenta divis aliis-hujus generis differt.

An. §. Glaux exigua maritima *Ger. J. B.* maritima *C.* maritima minor *Park.* *Sea-Milkwort or Black Saltwort.* salsis paluſtribus mari conterminis ubique.

Folia huic bino ordine in cauliculo sita, angusta; flo parvi e foliorum sinubus.

GENUS VIGESIMUM PRIMUM

Herbæ radice bulbosa præditæ.

RAdicem bulbosam voco quæ unico constat tubere si capite, fibras multas ex ima sede seu basi emittente, ve squamosa sit, sive tunicata, sive solida.

Hujus generis herbæ plantulam seminalem unifoliam se unico coryledone instructam obtinent, folia gramineis prim ma seu sine pediculo in longitudinem producta; vascula s minalia in terna loculamenta, sex seminum ordines con nentia, dispertita; flores plurimùm hexapetalos aut in se lacinias ad margines sectos.

§. Alii

§. Allii caules è ſummo faſtigio plurimos fundunt petiolos floſculos ſuſtinentes in Corymbi aut Umbellæ formam diſpoſitos: Tota planta odore eſt gravi. In pleriſque ſpeciebus capitula prolifera ſunt, ſeu è multis bulbillis, quibus flores intermiſcentur compoſita, unde hujuſmodi plantæ Amphicarpæ dicuntur.

1. Allium ſylveſtre *Park. Ger. emac.* ſylveſtre tenuifolium *Ad. Lob.* campeſtre juncifolium capitatum purpuraſcens major *C. B. Crow-Garlick.* Gignitur non raro in arvis inter ſegetes, quin & in paſcuis locis aridioribus inque muris antiquis. Foliis fiſtuloſis, capituli folliculo, ut in Cepa, ſimplici non bicorni, capitulis ipſis è ſolis nucleis compoſitis, nullis intermixtis floſculis, ſingulis velut in planta germinante ſingula foliola viridia emittentibus, unde capitulum comoſum videtur, à reliquis Alliis differt.

Segeti innatum tritico pravum odorem & ſaporem communicat, quo deinceps tum panes, tum farina imbuuntur; paſcuis intermixtum vaccarum ea depaſcentium lacti.

2. Allium montanum bicorne purpureum proliferum. *Purple-flowered Mountain-Garlick.* Folia huic neque fiſtuloſa ſunt, neque rotunda, ſed ſupernè plana, ſubtus carinata, porracea, glauca, tria aut quatuor in caule. Capitulum duplici folliculo membranaceo, in acutum mucronem deſinente clauditur, conſtatque nucleis ſeu bulbulis aliquot. *This I obſerved on the Scars of the Mountains near* Settle *in* Yorkſhire.

3. Allium ſylveſtre bicorni flore ex herbaceo albicante, cum triplici in ſingulis petalis ſtria atro-purpurea. An Allium ſive Moly-montanum tertium *Cluſ?* All. montanum bicorne, flore ex albido *C. B?* *Wild Garlick with an herbaceous white flower. In a Corn-field in* Black Notley *in* Eſſex, *belonging to the Hall called* Weſt-field, *adjoyning to* Leez-Lane, *plentifully.* Hujus deſcriptionem vide in *Hiſt. noſt.* p. 1119.

4. Allium Holmenſe Sphæriceo capite. Scorodoprafum primum Cluſii *Ger. emac.* Allium Sphæriceo capite, folio latiore, ſive Scorodoprafum alterum *C. B. Great round-headed Garlick of the* Holms-*Iſland.* Hujus deſcriptionem vide *Hiſt. noſt.* p. 1125. ſub titulo Allii montani majoris Anglici *Newtoni*, ubi Radix ejus nucleis aliquot majuſculis conſtare falsò aſſeritur; eſt enim ſimplex & tunicatâ duntaxat Cepæ in modum. In parva quadam inſula *Holms* dicta in Sabrinæ æſtuario copiosè provenientem obſervavit D. *Newton.* Flores in Corymbum Porri æmulum conglobati, colore purpuraſcente.

5. Allium sylvestre latifolium *C. B.* ursinum *Ger. Pet.* ursinum bifolium vernum sylvaticum *J. B. Ramsons.* In pratis humidis & ad rivulos frequens oritur & Aprili mense floret.

Foliis latis, caule triquetro, floribus pulchris candidis; reliquis sui generis differt, ut & odore Allii vehementiore.

6. Allium sylvestre amphicarpon, foliis porraceis, floribus & nucleis purpureis. An Allium seu Moly montanum primum Clusii. *Broad-leaved Mountain Garlick with purple Flowers.*

Altitudo ei cubitalis aut sesquicubitalis: Folia lata carinata striata & plane porracea, in caule plurimùm terna, quæ infima parte eam ceu vaginâ amplectuntur, & includunt; postquam à caule absceſſerint spithamam circiter longa: à radice bina vel terna primo vere exeunt, & caule adulto marcescunt. Radix parva, ex multis nucleis pelliculâ è purpurâ nigricante vestitis composita, uno reliquis majore, è quo sequente anno caulis exit, in cujus fastigio capitulum globosum, folliculo simplici (non bicorni) inclusum Allii comam in modum, sed in rostrum brevius productum, è nucleis parvimis densè stipatis, è purpurâ nigricantibus compositum: è quorum interstitiis eluctantur floscuii obscurè purpurei, hexapetali, non multum se aperientes, pediculis tenuibus brevibus insidentes. Tota planta gravem Allii odorem spirat. Junio mense hâc æstate 1689. floruit. In montibus Westmorlandicis observavit D. *Lawſon.* *In* Troutbeck-holm *in* Great Strickland.

Allium seu Moly montanum primum Clusii huic accedit; differt quod quinque aut sex folia cauli appingantur, cum nostrum tria tantum habeat; deinde quòd flores longis pediculis inhæreant, & pallide purpurascant, cum nostrum hoc flores breviores (semunciales sc. aut unciales) habeat, pediculos saturatius purpureos.

Porri vitiginei icon apud Gerardum huic plantæ optimè convenit.

§. Narcissus à reliquis bulbosis tunicatis certissimâ nota, calyce in medio flore, distinguitur, ut plures addere non sit opus.

1. Narcissus sylvestris pallidus calyce luteo *C. B.* Pseudonarcissus Anglicus *Ger.* Anglicus vulgaris *Park.* Bulbocodium vulgatius *J. B. Wild* Englisſh *Daffodil.* Circa margines agrorum humido præsertim solo, inque sylvis & dumetis, locisque

ſociſque arboribus conſitis Martio ineunte floret. *In ſome Paſtures about* Sutton-Cofield, Warwickſhire, *plentifully.*

2. Narciſſus medio-luteus vulgaris *Park.* medio-luteus *Ger.* pallidus circulo luteo *C. B.* albidus medio-luteus cum aliquot floribus *J. B. Common pale Daffodil or Primroſe peerleſs.* Floret circi finem Aprilis. Hanc in Anglia naſci à viris fide dignis ſe intellexiſſe ſcribit Cluſius. Nos etiam vidimus in agris procul ab aliquo ædificio, ſponte tamen provenire non audemus fidenter aſſeverare.

Prior ſpecies unico in uno caule flore, ejúſque tubo longiſſimo, colore ſaturatiore aureo quàm petala circumſtantia tincto à reliquis diſtinguitur: poſterior calyce breviſſimo luteo, foliis circumſtantibus amplis albidis.

Narciſſi cujuſcunque radix vomitum ciet *Dioſc. Claſ. Lob.* Eminſecùs prodeſſe dicitur ambuſtis, vulneribus, & laxatis.

§. Ornithogali notæ ſunt ſtaminula florum lata ſpicata, quorum tria acuminata, tria bifida ſeu ſinuata ſunt, radix lactea, florum petala averſa parte lineis virentibus notata.

1. Ornithogalum anguſtifolium majus floribus ex albo viréſcentibus *C. B.* Aſphodelus bulboſus *Ger.* bulboſus Galeni, ſeu Ornithog. majus flore ſubvireſcente *Park. parad.* Aſphodelus bulboſus Dodonæi, ſeu Ornithogalum ſpicatum flore virenti *J. B. Spiked Star of* Bethlehem *with a greeniſh Flower.* Tho. Williſellus obſervavit in colle quodam tribus eis Briſtolium milliaribus viâ qua indè Bathoniam itur.

2. Ornithogalum vulgare & verius *J. B.* vulgare *Ger. Park.* umbellarum medium anguſtifolium *C. B. Common Star of* Bethlehem. In Anglia ſpontaneum inveniri aiunt, & nos quidem in pomariis ad ſepes vidimus copioſum, fortè tamen ibi olim ſatum.

Flores umbellati intus lactei, exteriùs in medio linea virente notati; folia anguſta & velut graminea; caulis humilis palmaris.

3. Ornithogalum luteum *C. B. Park.* luteum ſeu Cepe agraria *Ger.* Bulbus ſylveſtris Fuchſii flore luteo ſeu Ornithogalum luteum *J. B. Yellow Star of* Bethlehem. In Comitatus Eboracenſis Septentrionali parte propè pontem *Greta* & *Brignal* vicum in ſylvis ad fluvium Teſam obſervavit D. *Johnſon*, unde & bulbulos ad nos tranſmiſit. Omnium Ornithogalorum minimum eſt.

§. Hyacinthus ſpicam florum nudam, ſeu nullo perianthio involutam producit: Florum ſtaminibus tenuibus & angeſtis, petalis puris ſeu unicoloribus ab Ornithogalo differt.

1. Hyacinthus ſtellatus Fuchſii *Ger.* ſtellatus vulgaris, ſive bifolius Fuchſii *Park. parad.* ſtellatus bifolius & trifolius vernus dumetorum, flore cæruleo & albo *J. B.* ſtellaris bifolius Germanicus *C. B.* item trifolius *ejuſdem.* *Small vernal Star-Hyacinth.* In inſulis quibuſdam circa Cambriam copioſe provenit, ut v.g. *Bardſeia*, necnon in clivis maritimis ipſius Cambriæ.

2. Hyacinthus Anglicus *Ger.* Anglicus ſive Belgicus *J. B.* oblongo flore cæruleus major *C. B.* Anglicus Belgicus vel Hiſpanicus *Park. parad.* Engliſh *Hyacinth or Harebells.* In ſylvis, dumetis & ſepibus paſſim. Maio floret. Variat flore colore albo & carneo.

3. Hyacinthus Autumnalis minor *Ger. Park.* autumnalis minimus *J. B.* ſtellaris autumnalis minor *C. B.* *The leſſer Autumnal Star-Hyacinth.* Florere incipit antequam folia emergunt ſub initium Septembris. In rupe S. Vincentii prope Briſtolium, ínque promontorio, *The Lezard-Point* dicto, copioſe. Eundem in ericeto *Black-Heath* dicto, in Comit. Cantii invenit D. *Plukenet.*

§. Colchicum flore Crocum refert, magnitudine ſua, foliis latis Liliaceis, vaſculis ſeminalibus majoribus ab eodem differt.

Colchicum commune *C. B.* Colchicum Anglicum purpureum & Anglicum album *Park. Ger.* Colchicum *J. B.* *Meadow-Saffron.* In pratis tam planis, quàm montoſis, ſolo pingui, in Occidentalibus ut ut & Septentrionalibus Angliæ.

Peritiores Botanici Colchici radicem ab Hermodactylo diverſam faciunt. Rationes vide apud Jo. Bod. à Stapel. & *J. B.* Colchici radices aliquid maligni habent, nec tuto intra corpus aſſumuntur, aut pilulis antipodagricis admiſcentur: extrinſecus impoſitas Arthritidi conducere poſſe non negaverim *J. B.*

§. Croci notæ ſunt flores nudi, erecti, ab ipſa ſtatim radice orti abſque pediculis herbaceis; folia anguſta gramine, linea in medio alba ſecundùm longitudinem decurrente.

Crocus *J. B. Ger.* ſativus *C. B.* verus ſativus Autumnalis *Park. parad. Saffron.* In agro Cantabrigienſi & Eſſexienſi

Saffron-

Saffron-Walden oppidum colitur. Crocus Anglicus reliquis palmam præripit. Pars illa cujus usus est in medicina sunt stamina terna prælonga flammei ruboris, quæ diligenter exsiccant.

Moderatus Croci usus cerebro prodest, sensus vegetiores reddit, somnum & torporem excutit: copiosior è contra somnum inducit & capitis dolorem; nimia dosi, ℥iii, noxius & lethalis censetur. Corroborat cor & lætitiam gignit; at nimia quantitate risum immoderatum excitat.

Usus ejus frequens est in Syncope, apoplexia, obstructionibus hepatis & ictero; ad asthma & pulmonum affectus cum oleo Amygdalino: Urinam deducit, necnon menses, fœtus & secundas. Nostrates mulierculæ ad variolas expellendas eo uti solent, & in sacculis sub mento supendere ad materiam putridam ibidem stagnare solitam, & ægrum strangulare, dissipandam. Verùm nunc dierum hoc morbo laborantes aliter tractant Medici quàm olim. Cæterum Crocus cùm partium tenuium sit, facilè penetrat, calefacit, & discutit.

§. Bulbosa Alpina juncifolia pericarpio unico erecto in summo cauliculo dodrantali. Cùm florem non viderim è quo genere bulborum sit mihi non constat. In cauliculo duo triùve foliola angustiora breviâque sunt. In excelsis rupibus montis *Snowdon* v. g. *Trigvylchau y Clogwyn du ymhen y Gluder, Clogwyn yr Ardhu, Crib y Distilh.* &c. D. *Lhwyd.*

GENUS VIGESIMUM SECUNDUM.

Herbis Bulbosis affines.

HOC est, quæ cùm plantulam seminalem unifoliam habeant, foliis, floribus, pericarpiis aut radicibus Bulbosis imitantur.

§. Iridis notæ sunt flores enneapetali, folia gladii figuram referentia, acie cauli obversa.

1. Iris

1. Iris paluſtris lutea *Ger.* paluſtris lutea, ſeu Acorus adulterinus *J. B.* Acorus adulterinus *C. B.* paluſtris, ſive Pſeudo-iris & Iris lutea paluſtris *Park.* *Yellow water-Flower-de-luce.*

In pratis riguis, locis paluſtribus & ad ripas fluviorum. Folia florum ſurrecta valdè anguſta & brevia ſunt, tota lutea. *Obſerved by Mr.* Dale *with a white Flower.*

2. Iris paluſtris pallida. *Pale or whitiſh leaved watry Flower-de-luce. By the River-ſide, between* Hartford *and* Welling. *Obſerved by Mr.* Dale.

3. Iris ſylveſtris quam Xyrim vocant *Plin.* lib. 21. cap. 10. Xyris *Ger.* Xyris ſeu Spatula fœtida *Park.* Spatula fœtida pleriſque Xyris *J. B.* Xyris I. ſeu Gladiolus fœtidus *C. B.* *Stinking Gladden or Gladwyn.* Ad ſepes & in dumetis, ſed rariùs: *where I now live at* Black Notley, *it grows in the Hedges by the Road, not far from the Parſonage towards* Braintree. Foliorum tritorum fœtido odore cuivis inquirenti ſe prodit, de maligno florum colore, quos rariùs producit, nihil dicam.

Radix hujus calidâne an frigida ſit controvertitur, quod validam aſtringendi vim obtineat omnes conſentiunt, unde ad dyſenteriam alióſque alvi & uteri fluxus, item ad hæmorrhagiam quamcunque commendatur.

Flores guſtu acres & fervidi ſunt, unde non videntur convenire oculorum inflammationibus ut vult Tragus.

§. Pſeudo-aſphodelus foliis Iridis floribus ſpicatis Aſphodeli æmulis ab aliis hujus generis diſtinguitur.

1. Pſeudo-aſphodelus paluſtris vulgaris noſtras. Aſphodelus Lancaſtriæ verus *Ger. emac. deſcr.* Pſeudo-aſphodelus 1. *Cluſ.* paluſtris Anglicus *C. B.* luteus Acorifolius paluſtris Anglicus Lobelii *J. B.* Lancaſhire *Aſphodel or Baſtard-Aſphodel.* In paluſtribus putridis & aquoſis, tam Occidentali quàm Septentrionali Angliæ parte copioſè. Magnitudine ſua & floribus ſtellatis in ſpica habitiore confertis à ſequente differt.

2. Pſeudo-aſphodelus paluſtris Scoticus minimus. *The leaſt Scotiſh Aſphodel.* Juxta rivulum non procul Bervico in Scotia.

§. Ari notæ genericæ ſunt piſtillus in medio flore pro ſtylo nudus, flos monopetalos ſedi fructuum cohærens; pro fructu baccæ multæ pulpâ humidâ ſemina ambiente conſtantes; radix acerrimo ſapore prædita.

Arum

Arum *J. B.* vulgare *Ger.* vulgare maculatum & non maculatum *Park.* maculatum maculis candidis vel nigris, & non maculatum *C. B. Wake-Robin, Cuckow-pint.* Ad ſepes & in umbroſis primo vere exit ubique ferè.

Radix recens tuſa & 1. drachm. pondere ſumpta remedium eſt præſentiſſimum & minimè fallax, adversùs venenum & peſtem *Trag.* folia recentia impoſita ad anthracem.

Radix decocta melle excepta medetur pectoris morbis omnibus pituitoſis; hernias curat & urinas ciet: Ad arthritidem contuſa & cum ſtercore vaccino calidè applicata conducit *Matth.* Siccata ad Scorbutum valere dicitur. Verum D. Grevius exſiccatam, præſertim ſi diutiùs aſſervetur, planè inſipidam evadere affirmat, proinde, ut veriſimile eſt, prorſus inefficacem & nullarum virium. Aqua ejus deſtillata, vel ſuccus expreſſus inſigne coſmeticum cenſetur.

§. Orchides cenſentur herbæ cunctæ quæ bulboſas binas aut ternas habent radices ſemen humanum quodammodo redolentes: *Spigel.* Fibræ ſupra bulbos exeunt, flores labiati ſunt.

Dividuntur ab Herbariis in *Teſticulatas* & *Palmatas*. *Teſticulata* dicuntur quarum radices ſeu bulbi integri ſunt & ſubrotundi, teſticulorum modo plerunque gemini, interdum tamen ſinguli, aut terni. *Palmatæ* quarum bulbi in quoſdam velut digitos diviſi ſunt, palmæ modo.

Orchides teſticulatæ.

1. Orchis barbata fœtida *J. B.* Tragorchis maximus & Tragorchis mas *Ger.* Tragorchis maxima & Tragorchis vulgaris *Park.* Orchis fœtida I, ſeu barbata odore hirci, breviore latioréque folio *C. B.* item II, ſeu odore hirci, longiore anguſtioréque folio *ejuſdem*, has enim non diſtinguo. *The Lizard-flower or great Goats-ſtones.* In Cantio via quæ à *Crayford* ad *Dartford* oppidum ducit invenit D. *Bowle.* Magnitudine & ſtatura eximia præ reliquis Orchidibus, odoréque gravi & viroſo, à cæteris diſtinguitur ſpeciebus.

From the ſtreet named Loſield *in* Dartford, *is a place called* Fleate-*Lane, and about a Bow-ſhot on the left hand are ſeveral Plants of it. Alſo beyond* Dartford *is a place named the* Brent, *and on the right hand a great High-way going to a Village called* Grimſteed-*Green, a little way on the right hand, you may alſo find*

it;

it. Observed by Mr. Rouſe, *an ingenious Botaniſt, and eminent Apothecary in* London.

2. Orchis barbata fœtida minor flore albo. *The leſſer Lizard-Flower or Goats-ſtones with a white flower.*

3. Orchis morio mas foliis maculatis *C. B. Park.* Cynoſorchis moria mas *Ger. emac.* Orchis major, tota purpurea, maculoſo folio *J. B. The Male Fool-ſtones.* In paſcuis & inter vepres. Floret circa finem Aprilis & initio Maii, & vel inde à reliquis dignoſci poteſt, quòd noſtratium prima floret. Spica florum longa eſt, multis floribus conſtans, non tamen arctè ſtipatis. Florum color purpureus, rariùs carneus aut albus. Labellum interiùs punctis ſaturatioribus, ſed paucis, notatur.

4. Orchis morio fœmina *Park. C. B.* Cynoſorchis morio fœmina *Ger.* Orchis minor purpurea & aliorum colorum cum alis virentibus *J. B. The Female Fool-ſtones.* In paſcuis ubique fere obvia eſt circa finem Maii florens. Spica florum brevior eſt quàm præcedentis, & paucioribus floribus conſtat. Florum color purpureus, rarius carneus aut albus.

Florum alis latis, concavis, & virentibus lineis ſtriatis ab alia quacunque nobis cognita Orchidis ſpecie differt.

4. Orchis Pannonica 4. *Cluſ.* Orchis parvis floribus, multis punctis notatis, an Cluſio Orchis Pannonica 4. *J. B.*? Cynoſorchis militaris pratenſis humilior *C. B.* militaris Pannonica *Park.* minor Pannonica *Ger. emac. Little Purple-flower'd Orchis.* In collibus ſiccioribus & ſterilibus, præſertim cretaceis.

Parva eſt, ſpicâ confertâ, floſculis purpuraſcente vel ferruginea extus galeâ tectis, labello albicante crebris punctulis purpureis notato. Rectè J. Bauhinus, flores in ſpicam brevem digeſti, antequam explicentur ferrugineum conum æmulantur.

5. Orchis purpurea ſpica congeſta pyramidali. An Orchis Batavica 6. *Cluſ.*? An Orchis parvo flore rubro ſive phœniceo *J. B.*? Cynoſorchis militaris ſpica rubente conglomerata *Park.*? *Purple late-flowering Orchis.* Menſe Junio omnium Orchidum noſtratium poſtrema floret; éſtque in paſcuis floribus & cretaceis frequens.

Florum labella pura ſunt, hoc eſt, nullis punctis notata, calcaria tenuia retrorſum longiſſimè extenſa; in labello utrinque proceſſus in cavernulam flexus auriculam referens.

6. Orchis

6. Orchis odorata moſchata ſive Monorchis *C. B.* puſilla odorata *Park.* parva Autumnalis lutea *J. B. The yellow ſweet or musk Orchis.* In paſcuis ſterilioribus, præſertim cretaceo ſolo, ſed rarius: *as on* Cawſham-*Hills by the* Thames *ſide*; *and in ſome Pits about* Gogmagog-*Hills*; *alſo in the Pariſh where I live, on the greens of a Field belonging to* Hall, *called* Waire-*Field*, &c.

Floſculi perpuſilli ſunt, ex herbido colore in luteum vergentes, labello in tres apiculos diviſo: vaſcula breviora quàm in pleriſque Orchidibus.

7. Orchis ſpiralis alba odorata *J. B.* Triorchis *Ger.* Triorchis alba odorata minor, atque etiam major *C. B. Park. Triple Ladies-traces.* Autumno floret, in paſcuis ſiccioribus, arenoſis & cretaceis.

Triplici teſticulo, & florum in ſpiram revolutorum puſillorum arborum ſpica inſignis eſt.

Orchides teſticulatæ Serapiades, quarum flores animalium aut inſectorum corpora imitantur.

8. Orchis galeâ & alis ferè cinereis *J. B.* Cynoſorchis latifolia hiante cucullo minor *C. B.* latifolia minor *Park.* major altera *Ger.* Cynoſorchis altera *Dod. de floribus. The Man-Orchis.* Or Cawſham-*Hills by the* Thames *ſide, not far from* Reading *in* Berkſhire. Floris labellum nudi hominis effigiem refert: ni magnitudo obſtaret eandem dicerem cum Orchide zoophora cercopithecum exprimente oreade. *Col.*

9. Orchis anthropophora oreades *Col.* anthropophora oreades fœmina *Park.* flore nudi hominis effigiem repræſentans *C. B.* Orchis anthropophora flore ferrugineo nobis in *Catal. Ent. Man-Orchis with a ferrugineous and ſometimes a green flower. Found by Mr.* Dale *in an old Gravel-pit at* Dalingon near Sudbury: *and in the borders of ſome Corn-fields at* Belchamp St. Paul *towards* Ovington *in* Eſſex.

Facie externa Orchidem palmatam flore viridi, nonnullis Batrachiten dictam, refert, verùm major eſt: Flos calcari caret, labello anthropomorpho aliàs ferrugineo aliàs viridi ut in Batrachite.

10. Orchis myodes galeâ & alis herbidis *J. B.* muſcæ corpus referens minor, vel galeâ & alis herbidis *C. B.* myodes minor *Park. The common Fly-Orchis.* In Anglia invenitur, ſed ſparſim & rariùs. Nos in Cantabrigienſi agro, Suffolcia & Eſſexia

Eſſexia obſervavimus, viz. in aggere foſſæ illius famoſæ *the Devil's Ditch* dictæ, in pratulo quodam ad ſylvulam mariſco *Teverſham-Moor* dicto adjacentem in Comitatu Cantabrigienſi, &c. Character flori inſculptus nota hujus ſufficiens eſt, ut aliâ non ſit opus.

Orchis myodes major *Park.* myodes flore grandiuſculo *J. B.* muſcam referens major *C. B. The greater Fly-Orchis. Found by Mr.* Dale *in a Paſture near* Peſſingford *in* Suffolk: *and by Dr.* Eales *near* Welling *in* Hartfordſhire.

11. Orchis fuciflora galeâ & alis purpuraſcentibus *J. B.* Sphegodes ſeu fucum referens *Park.* Orchis ſive Teſticulus vulpinus 2. Sphegodes *Ger.* Orchis fucum referens major foliolis ſuperioribus candidis & purpuraſcentibus *C. B. The common Humble-Bee-Satyrion. The Bee-flower*, id eſt, Orchis Melittias vulgo. In paſcuis ſiccioribus non infrequens, Junio menſe floret. Flos fucum aut apem referens primo intuitu occurſu ſpeciem hanc manifeſtat.

12. Orchis ſive Teſticulus ſphegodes hirſuto flore *J. B.* fucum referens colore rubiginoſo *J. B.* Sphegodes altera *Park.* Teſticulus vulpinus major ſphegodes *Ger. Humble-Bee-Satyrion, with green Wings.* Solo ſicco & glareoſo ſed rariùs irroratur, *as in an old Gravil-pit in the open Field near* Great Shelford *in* Cambridgſhire, *and by the Road ſide near* Bartlow.

Fuliginoſus & triſtior corporis inſecti ſeu labelli floris color abſque lineis luteis quibus præcedens decoratur, cum pallea & alis virentibus ab ea hanc diſtinguunt. Hanc eſſe exiſtimo quam pro Orchide Arachnite Herbarii noſtri habet.

13. Orchis alba calcari oblongo *J. B.* Serapias biſolia vel triſolia minor *Park.* biſolia altera *C. B.* pſychodes diphylla *Lob.* Hermaphroditica *Ger. Butterfly Satyrion*, In dumetis & ſylvis. Maio menſe floret.

Flores in ſpica rariùs diſpoſiti, albi, odoratiſſimi, labello anguſtis, calcaribus prælongis; folia bina lata liliacea.

14. Orchis alba biſolia minor calcari oblongo *C. B.* pſychodes *Ger.* ſphegodes, ſive Teſticulus vulpinus primus *Park.* hermaphroditica biſolia *J. B. The leſſer Butter-fly-Orchis.* In paſcuis. Junio menſe floret.

A præcedente differt ſtaturâ humiliore ut quæ dodrantem non excedat, foliis ad radicem ternis, iiſque anguſtioribus, florendi denique tempore uno circiter menſe ſerius: Obſervante D. *Dale.*

Orchis

Orchides palmatæ.

15. Orchis palmata non maculata *J. B.* palmata major mas, ſive Palma Chriſti mas *Park.* Palma Chriſti mas *Ger.* palmata pratenſis maculata longis calcaribus *C. B. The Male-handed Orchis, or Male Satyrion Royal.* In pratis humidis, & paluſtribus putridis. Variat floris colore purpureo ſaturatiore & dilutiore, carneo, & interdum albo. Variat etiam magnitudine & ſpicæ longitudine: undè à Botannicis in plures ſpecies diſtractam ſuſpicor.

16. Orchis palmata ſpecioſiore thyrſo, foliis maculatis *J. B.* palmata pratenſis maculata *J. B.* palmata fœmina ſeu Palma Chriſti fœmina, foliis maculatis *Park.* Palma Chriſti fœmina *Ger. The Female-handed Orchis, or Female Satyrion Royal.* Spica florum plerunque denſa eſt floribus confertis, interdum rarior. In ſylvis & pratis pinguibus maximo & vel palmum longo thyrſo prodit; in paſcuis ſterilioribus (nam utroliue oritur) ſpicâ eſt dimidio minore & breviore. Hinc ex una ſpecie plures factas exiſtimo.

Folia in hac ſpecie perpetuò maculata ſunt; in præcedente nunquam; viridiora etiam in hac, in præcedente pallidiora: caules graciliores, nec tam crebris foliis cincti: Folia ex quorum ſinubus flores exeunt in præcedente latiora & longiora ſunt, colore purpureo. Præcedens maturiùs floret, nimirum Maio menſe, hæc ſeriùs non ante Junium.

17. Orchis palmata rubella cum longis calcaribus rubellis *J. B.* palmata minor calcaribus oblongis *C. B.* cui & eandem ſuſpicatur J. Bauhinus Palmatam anguſtifoliam minorem *C. B.* Serapias nitente flore *Ger. Red handed Orchis with long Spurs.* In pratis & paſcuis humidioribus, Junio.

18. Orchis palmata minor flore luteo-viridi. An Orchis palmata flore viridi *C. B. Park?* Ar Orchis palmata batrachites vel myodes *Lob. Park?* Seraphias batrachites altera *Ger. emac. Handed Orchis with a green flower, by ſome called the Frog-Orchis.* In paſcuis ſiccioribus floret circa finem Maii, & Junii initio. Labelli floris color variat, interdum ex fuſco purpureus ſeu fuliginoſus, aliàs luteo-viridis.

19. Orchis puſilla alba odorata, radice palmata. *White handed Musk-Orchis.* Ad latus montis *Suswdon* in Wallia, ſecus viam quæ è *Llanberrys* ad *Carnarvan* oppidum ducit.

Radices

Radices omnium Satyrionum ad Venerem ſtimulos addunt ſegnioribus, ſi Botanicis fides, quod indicat ſignatura laſciva. Aridæ tamen & marcidæ Venerem inhibere dicuntur. Verùm quicquid ſit de Orchide, confectio Diaſatyrion dicta ad Venerem promovendam in utroque etiam ſexu plurimum valet. Radices tuſæ & illatæ inflammationes lenitur tumores diſcutiunt, ulcera fluentia purgant ſanántque, vel ti Aron & Dracunculus major.

§. Pſeudo-Orchis bifolia paluſtris. Orchis Lilifolius minor ſabuletorum Zelandiæ & Bataviæ *J. B. Lob. Ad.* in Append. p. 506. Chamæorchis lilifolia *C. B.* latifolia Zelandica *Park. Dwarf-Orchis of* Zeland *and* Holland. In paluſtribus aquoſis, *as on* Hinton *and* Teverſham-*Moors, near* Cambridg. Radix huic ſimplex bulboſa, è ſquamis compactilis, è cujus fundo ſeu ima ſede fibræ exeunt, non ſupra bulbum ut in Orchidibus. Deſcriptionem vid. *Hiſt. noſt.* p. 1226.

§. Orobanche florum figurâ ad Orchidem accedit, foliorum viridium & herbaceorum abſentiâ tum ab Orchide, tum ab aliis plantis differt: at nec radicem Orchidis habet.

An. 1. Orobanche ſeu Rapum geniſtæ *Ger. Park.* Orobanche flore majore *J.B.* major, garyophyllum olens *C.B. Broomrape.* Geniſtæ radicibus frequentiſſimè adnaſcitur, invenimus tamen inter ſegetes.

Caulis cum florum thyrſo initio flavicat, pòſt ſubrufus papyri aut lintei uſtulati colorem acquirit.

§. Orobanche affinis nidus avis *J. B.* Orchis abortiva noſtra, ſive Nidus avis *Park.* Satyrion abortivum ſeu Nidus avis *Ger.* Orchis abortiva fuſca *C. B. Miſhapen Orchis or Bird Neſt.* In ſylvis & opacis ſed rariùs. In Cantio propè Maiſtone opidum obſervavimus; in Suffolcia non longè ab Aldeburgo.

A radice fibris multis majuſculis implexis, nidum avis imitantibus conſtante nomen ſortitus eſt: color totius ſuſcus ſed ſordidè ruffus.

2. Orobanche Verbaſculi odore D. *Plot Hiſt. nat.* Oxon. *Birds Neſt, ſmelling like Primroſe Roots. At the Roots of Trees in the Woods near* Stoken-*Church.* Tota planta, cùm florere incipit, colore eſt pallidè luteo ſeu ſtramineo.

3. Oro-

3. Orobanche & Nido avis affine Pſeudolimodoron Auſtriacum violaceum *J. B.* Orchis abortiva violacea *C. B.* Nidus Avis purpureus *Park.* Nidus avis flore & caule purpuro-violaceo, an Pſeudo-limodoron Cluſii? *Ger. emac. Purple Birds Neſt.* In Southamptoniæ Comitatu propè *Alton* oppidum invenit D. *Goodyer.*

§. Orobanche radice dentata major *C. B.* Dentaria major Matthiolo *Ger.* Orobanche radice dentata ſeu Dentaria major Matthiolo *Park.* Anblatum Cordi ſive Aphyllon *J. B. The greater Tooth-wort.* In umbroſis ſepium aggeribus & ſub arborum ſolo friabili. Tho. Williſell *ſhewed it me in a ſhady Lane not far from* Darking *in* Surrey, *growing plentifully. I found it alſo in a Ditch bank at* Bredgate *near* Sittingburn *in* Kent, *and in ſome of the places which* Gerard *mentions.* Radice denticulata ſeu ſquamoſa repente à congeneribus differt: nec minùs ſemine.

Herba condita, aut Syrupus qui ex ejus decocto fit ad ſplenicos & hypochondriacos affectus uſus eſt eximii: Unguentum ex eodem cum axungia ad tumores duros & ſcirrhoſos.

§. Helleborine radice fibroſa, foliiſque latioribus nervoſis quibus ad Helleborum album accedit, unde etiam nomen adeptus, ab Orchide, cui quoad flores & vaſcula ſeminalia ſimilis eſt, differt.

1. Helleborine latifolia montana *C. B.* Helleborine *Dod. Ger.* Elleborine Dodonæi *J. B.* Elleborine flore viridante *Park. The moſt common Baſtard Hellebore.* In ſylvis cæduis, lucis & opacis ſæpius occurrit. Æſtate floret.

Nobis obſervata flore erat herbaceo; verùm D. Plot & Oxonienſibus Botanicis purpureo etiam ſaturatiore quàm Helleborines flore atro-rubente dictæ; unde vel inſignis eſt varietas in colore floris, vel hæ duæ ſunt diſtinctæ ſpecies. Forte noſtra hæc eſt Damaſonium flore herbaceo intus nonnihil candicante; *J. B.* Si modo illud ab Helleborine *Dod.* ſit diverſum: de quo olim dubitavimus, necdum nobis ſatisfactum eſt.

2. Helleborine altera atro-rubente flore *C. B.* Elleborine flore atro-rubente *Park.* Elleborine botryodes ſive Aliſma racemoſum *J. B. Baſtard Hellebore with a blackiſh flower. On the ſides of the Mountains near* Malham, *four Miles from* Settle *in* Yorkſhire *plentifully, and in divers other places, eſpecially mountainous.*

A præcedente differt foliis anguſtioribus, in caule erectioribus, floris colore atro-rubente, & tempore florendi poſtillam.

3. Helleborine flore albo, vel Damaſonium montanum latifolium *C. B. Ger.* Damaſonium Alpinum ſeu Elleborine floribus albis *J. B.* Elleborine minor flore albo *Park.* *White flowered baſtard Hellebore.* *In the Woods near* Stoken-Church Oxfordſhire, *not far from the way leading from* Oxford *to* London: *alſo in Sir* John Lowther's *Wood directly againſt* Aſkham *Hall,* Weſtmorland. *Mr.* Lawſon.

4. Helleborine latifolia flore albo clauſo. *Broad-leaved Baſtard-Hellebore with a white ſhut flower.* *Found by Dr.* Bobart *near* Digges-*Well in* Hartfordſhire.

5. Helleborine foliis prælongis anguſtis acutis. Hujus ſpecimen, ſed flore viduum nobis oſtendit D. *Newton*, *grew under* Brackenbrow *near* Ingleton *in* Yorkſhire, *in the ſide of a Wood where* Calceolus Mariæ *grows.* *Since found in ſeveral by Dr.* Richardſon *in the ſame place.*

Hoc anno 1694. Helleborines quandam ſpeciem nobis communicavit D. *Sherard*, titulo *Helleborines* paluſtris anguſtifoliæ flore albo; quam eandem eſſe exiſtimat cum Helleborine fol. præl. acut. anguſtis *Newtoni*, quocum & nos ſentimus. *Found on a rotten Bog by a Lough-ſide near the Dairy-houſe in* Crevetenau Ballina-hinch, Ireland. Eandem nuper acceptam à D. *Eales* in Hartfordia inventam.

6. Helleborine paluſtris noſtras. *Marſh-Hellebore.* An Helleborine anguſtifolia paluſtris *C. B.* Nuſquam apud nos (quod hactenus viderim) quàm in paluſtribus & aquoſis oritur.

Folia anguſtiora ſunt quàm Helleborines primæ; flores penduli, exteriùs purpuraſcentes, interiùs albicantes; radix ſub terra reptat.

7. Helleborine flore rotundo ſeu Calceolus *C. B.* Elleborine major ſeu Calceolus Mariæ *Park.* Calceolus Mariæ *Al. Ger.* Damaſonii ſpecies quibuſdam ſeu Calceolus D. Mariæ *J. B.* *Ladies-Slipper.* *In ſome Woods in* Lancaſhire, *and in* Hells Wood *by* Ingleborough *in* Yorkſhire.

Floris labellum calopodii figurâ, colore flavo, ſufficiens hanc à reliquis diſcriminandum.

§. 1. Biſolium majus ſeu Ophris major quibuſdam *J. B.* Biſolium ſylveſtre vulgare *Park.* Ophris biſolia *Ger.* *Common Twayblade.* In ſylvis & dumetis, nec rarius in pratis & paſcuis.

Hujus notæ ſunt folia bina Plantaginea; flores in ſpica herbacei Orchidum ſimiles, calcaribus carentes, utriculis brevioribus quàm Orchidum inſidentes.

2. Bifolium minimum *J. B.* Ophris minima *C. B. The leaſt Twayblade. I have found it in ſeveral Moors and Heaths in* Derbyſhire, Yorkſhire, *and* Northumberland; *in* Yorkſhire *not far from* Almondbury, *and on* Pendle-*Hill in* Lancaſhire *near the Beacon.* Icon J. Bauhini hanc ſpeciem optimè repræſentat. Folia triangula ſunt ſeu cordata.

3. Bifolium paluſtre *Park. Marſh Twayblade. Found by Mr.* Dent *and Mr.* Dale *in company, on the boggy and ſenny Grounds near* Gamlingay *in* Cambridgeſhire; *by* Parkinſon *on the low wet Grounds between* Hatfield *and S.* Albans, *and in ſeveral places in* Romney-*Marſh.*

A bifolio vulgari differt parvitate ſua, & quòd interdum etiam trifolium ſit, virore inſuper & glabritie foliorum, flo-rum ſpica multo minore, tandem radicibus reptatricibus.

§. Pyrola Florum ſpica & ſemine pulviſculi inſtar minutiſſimo cum Orchidibus convenit; radicibus fibroſis, foliis ſuper virentibus Pyri figurâ, ab eiſdem differt.

1. Pyrola *Ger J. B.* noſtras vulgaris *Park.* rotundifolia major *C. B. Common Winter-green.* In Septentrionalibus Angliæ variis in locis. *We found it near* Halifax *by the way leading to* Lighley. *It grows near* Halifax *plentifully in ſeveral places: and in the Moors South of* Heptenſtal *in the way to* Burnley *in great plenty for near a Miles riding. It is alſo found in* Stoken-*Church-Wood, on the right hand going towards* London, *as I am inform'd by Mr.* Bobart.

2. Pyrola folio mucronato ſerrato *C. B.* folio ſerrato *J. B.* minor *Park.* Secunda minor Cluſii *Ger. Sharp-pointed Winter-green with ſerrate leaves. This or a ſort very like it was ſhewn me by Mr.* Witham *in* Haſelwood-*Woods near Sir* Walter Vaſor's *Park in* Yorſhire. *The leaves were leſſer and ſharper-pointed than in the common, the Flowers alſo leſſer and ſtanding thicker together.*

Flores in utraque ſpecie calcaribus carent, monopetali quidem ſunt, verùm in quina ſegmenta diviſi, ut pentapetalos ſimulent. Vaſcula ſeminalia anguloſa.

Vulneraria eſt, uſu interno & externo celeberrima.

GENUS VIGESIMUM TERTIUM

Herbæ Graminifoliæ flore imperfecto Culmiferæ.

CUlmiferas voco quæ caulem teretem geniculatum & plerunque concavum habent, foliis cinctum ad singula genicula singulis, longis, angustis acuminatis, quarum etiam semina glumis acerosis septa sunt.

Culmiferæ autem sunt vel grano majore, vel grano minore.

Culmiferæ grano majore Frumentacea & Cerealia dicta.

Hæ omnes annuæ sunt.

§. Triticum grano est majore, oblongo, nudo h. e. glumis non arctè adhærentibus, sed triturando facilè abscedentibus tecto, turgido, lucido & flavescente, ab uno latere fulcato, farina candidiore & leviore, nutrimenti optimi.

1. Triticum spica muticâ *Ger. Park.* hybernum aristis carens *C. B.* vulgare, glumas triturando deponens *J. B. White or red Wheat without Awns.* Duplex est.

(1.) Triticum spicâ & granis rubentibus. Tritici hyberni aristis carentis genus primum; πύρος Veteribus, Robus Columellæ *C. B. Red Wheat, and in some places* Kentish-*Wheat.* Hoc genus ponderosius est, & farinâ, cùm furfures excussi sunt, candidiore.

(2.) Triticum spicâ & granis albis. Triticum siliginem *C. B. in Theatr.* Græcorum & Galeni Σιλῖγνις, Hippocrati Τρύγις *ejusd. White Wheat.* Huic granum mollius, levius, extrinsecùs nitidum, medulla leviore & candida.

Utrumque hoc genus spicam aristatam interdum producit. Habetur etiam triticum rubrum spicâ albâ, aristatâ & non aristatâ, quod spurium & ambiguum quoddam genus est inter album & rubrum.

2. Triticum aristis circumvallatum, granis & spica rubentibus, glumis lævibus & splendentibus. An Triticum aristis circumvallatum *Ger? Red-eared bearded Wheat.* Hæc species aristas per maturitatem sponte non deponit.

3. Triticum

3. Triticum ariſtatum, ſpicâ maximâ cinericeâ, glumis hirſutis. *Gray Wheat, and in ſome places Duckbill Wheat, and Gray Pollard.* Tritico ſpicâ muticâ majus eſt & elatius, ſpica majore habitiore, pondere ſuo deorſum nutante, ariſtis longis circumvallata, quas non rarò ante maturitatem amittit, glumis cinereis hirſutis.

4. Triticum majus glumâ foliaceâ ſeu Triticum Poloni-cum *D. Boberti.* An Triticum ſpecioſum grano oblongo *J. B. Polonian-Wheat. This I received from* Worceſterſhire, *where it is ſown in the Fields. Mr.* Bobert.

5. Triticum ſpica multiplici *C. B. Ger. Park.* Tritic. cum multiplici ſpica, glumas facilè deponens *J. B.* caule farcto. *D.* Moulins *obſerved it in* Eſſex, *and other places. Many-eared Wheat. Mr.* Dale *obſerved it ſown at* Great Brackſtead *in* Eſſex.

6. Triticum ſpica hordei *Londinenſibus.* Hordeum nudum ſeu Gymnocrithon *J. B.* Zeopyrum ſive Tritico-ſpeltum *C. B. Park.* Hordeum nudum *Ger.* cujus figura huic plantæ minimè reſpondet. *Naked Barley.*

Inter Triticum & Hordeum ambigit, ſpicam enim habet hordei, granum Tritici. *It is ſown in the Fields about* Iſlip *in* Oxfordſhire, *and other places. Mr.* Bobert.

De viribus & uſu Tritici vide *Hiſt. noſt.* p. 1239.

Frumentorum omnium præſtantiſſimum, de quo tacere præſtat quàm pauca dicere. Vide *Hiſt. noſt.* vel Cap. aut Joan. Bauhini.

§. Secale à Tritico differt culmo elatiore, grano ſtrigoſiore, tenuiore & nigriore, glumis non operto, ſed magna ex parte nudo, farina nigriore, humidiore, lenta & obſtruente. Secale *Ger. J. B.* vulgatius *Park.* hybernum vel majus *C. B.* Arenoſo & levi ſolo gaudet. Menſe integro ante Tritícum in ſpicam abit.

Panis Secalinus ater & ponderoſus eſt, lentoris & obſtruentis naturæ particeps: inaſſuetis alvum interdum non ſine tormínibus movens. Verum ob humiditatem ſuam, quia non ita facilè & ſubitò ab aere aridus & exſuccus reddatur, à nonnullis Triticeo præfertur: noſtrates triticum Secali admiſcent ut panis tum levior & tenerior, tum durabilior ſit.

§. Hordeum à reliquis culmiferis frumentaceis ſpicatis grano cortice craſſiore undique arctè adhærente tecto differt, nullis præterea glumis; ab Oryza ſpica ſimplici compactiore, loco que natali.

1. Hordeum distichum *Ger. J. B. Park.* distichum quòd spica binos ordines habeat Plinio *C. B. Common long-eard Barley.*

2. Hordeum distichum, spica breviore & latiore, grani confertis. An Hord. distichum minus *Park?* Hord. distichum Germanis Oryza *J. B?* Zeocrithon seu Oryza Germanica *C. B? Sprat-Barley or Battledore-Barley.*

3. Hordeum polystichum *J. B.* &, ut mihi videtur, hexstichum pulchrum *ejusdem.* polystichum hybernum *C. B.* forte etiam vernum *ejusdem.* Polystichum vel hybernum *Park. Winter or Square Barley or Bear-Barley*, & in montosis Septentrionalibus (ubi vulgò seritur) *Big.* Priores duæ species hyemem non ferunt, ideóque seruntur vere; hæc frigus non formidat, ideóque Septentrionalibus regionibus convenit. De viribus & usibus Hordei vid. *Hist. nost.* p. 1245.

Ex Hordeo fit Malta seu Byne, ex hac cerevisia, eáque rel. cum Lupulo incocto *Biera* dicta, vel sine lupulo *Ala.* Modus conficiendi vulgo notus, ut non opus sit eum describere. Consule si placet *Hist. nost.* p. 1245.

Ex Hordeo decorticato quomodo Ptisana Veterum decoctissima fiebat vide *Hist. nost.* p. 1244. Edulium est in acutis morbis omnibus frumentaceis præferendum. Ptisana reliquorum differt nonnihil à Ptis. veterum.

Ptisana Gallorum nihil aliud est quam Hordei decoctio tenuius decoctum cum Glycyrrhiza rasa & uvis passis.

§. Avena paniculâ sparsâ, semine angusto oblongo, nunc nudo, nunc glumâ crassiore tecto in locustis bifidis à reliquis frumentaceis distinguitur.

1. Avena alba *J. B.* vulgaris, seu alba *C. B.* vesca *Lob. Ger. Park. White Oats.*

2. Avena nigra *J. B. C. B. Black Oats.*

3. Avena nuda *J. B. C. B. Ger. Park. Naked Oats.* In extrema Cornubia propè Belerium promontorium copiosè seritur, ubi non minore pretio divenditur quàm Triticum ipsum, *Pillis* & *Pilcorn* incolis dicta. Vires & usus Avenæ vid. *Hist. nost.* p. 1254. Aliæ etiam Avenæ varietates in Anglia seruntur.

4. Ægilops quibusdam aristis recurvis seu Avena pilosa *J. B.* Festuca utriculis lanugine flavescentibus *C. B.* Ægilops bromoides *Ger. emac.* Bromoides Belgarum *Park. Bearded wild Oats or Haver.* Inter segetes. Avenâ sativâ elatior est. Aristæ recurvæ & utriculi lanuginosi sunt. Desc-

Deſiccat mediocriter & aſtringit. Decorticati uſus eſt ad infantes tam pro ſanis quàm pro ægrotis. Crudum in ſartagine toſtum & ſacculo inditum imponitur ad dolores colicos & tormina inteſtinorum lenienda.

Culmiferæ grano minore Gramina dicta, & primò Gramina ſpicata.

§. 1. Gramen ſpicâ triticeâ repens vulgare, caninum dictum repens, Officinarum fortè, ſpicæ Triticeæ aliquatenus ſimile *J.B.* An Gran. caninum *Ger?* caninum vulgatius *Park?* caninum arvenſe ſeu Gramen Dioſcoridis *C. B? Common Dogs Grafs, or Quich-Graſs, or Couch-Graſs.* Hortorum & agrorum ob importunam reptandi licentiam peſtis eſt.

Hujus varietatem cum ſpica ariſtata obſervavimus circa Hertle & alibi in agro Eboracenſi.

2. Gramen caninum ariſtatum, radice non repente, ſylvaticum D. *Boberti. Bearded Dogs-Graſs of the Woods, not creeping.* In Stoken-*Church Woods plentifully.* Idem eſſe cum nobis obſervato ſuſpicor; nam & noſtrum inter vepres oriebatur; radices tamen non eruimus.

3. Gramen caninum maritimum ſpicâ triticeâ noſtras. An Gran. caninum maritimum ſpicatum *C. B?* caninum geniculatum maritimum ſpicatum *Park?* An Gram. caninum ſpica triticea latiore compacta *C. B? Sea Dogs-Graſs with a Wheat-ear.* In maritimis frequens.

Tota planta glauca eſt, altitudine Triticum æquat, vel etiam ſuperat; ſpica Triticeæ ſimilis & æquæ longa, verùm ſtrigoſior minúſque compacta; radicibus etiam reptat.

4. Gramen caninum maritimum ſpicâ foliaceâ *C. B.* caninum maritimum alterum *Ger.* canin. marit. alterum longiùs radicatum *Park. Long-rooted Sea-Dogs-Graſs, with a foliaceous ear. Found by Mr.* Dale *on the ſhore in* Merſey-*Iſland near* Colcheſter *in* Eſſex. Hæc ſpecies ſpicam Triticeam non habet, verùm quia Graminibus caninis accenſeri ſolet iis ſubjungendam duximus. Graminis canini vires vid. *Hiſt. noſt.* p. 1256.

§. Gramen Secalinum nobis dicitur Hordeum ſpurium Herbariorum, cùm ejus ſpica Secalis non Hordei ſpicam repræſentet.

1. Gramen Secalinum & Secale ſylveſtre *Johnſoni apud Ger.* Hordeum ſpurium vulgare *Park.* Gramen hordeaceum minus & vulgare *C. B.* an Herba phœnicea Græcorum Plinii lib. 22. cap. 25. Hordeum murinum *J. B. Wild Rie or Rie Graſs, Wall-Barley, Way-Bennet.* Ad muros, macerias & ſemitas.

2. Gramen Secalinum *Ger. emac.* lib. 1. cap. 22. n. 4. Secalinum majus an minus *Park?* An Gram. ſpicâ Secalina *C. B. Meadow tall Rie-graſs.* In pratis frequens.

A præcedente proceritate ſua, & ſpicarum ariſtarumque brevitate præcipuè differt.

3. Gramen Secalinum paluſtre & maritimum *Marſh Rie-Graſs,* A prima ſpecie differt ſpicis brevioribus & pyramidalibus, è ſquamis crebrioribus & magis confertis compoſitis, iiſdem & ariſtis magis extantibus, imis longioribus, ſuperioribus ordine brevioribus.

4. Gramen Secalinum majus ſylvaticum D. *Boberi.* An Gram. Secalinum majus *Park?* Gram. hordeaceum montanum ſive majus *C. B?* *Great Wood-Rie-Graſs.* *In* Stoken-Church *Woods,* Oxfordſhire, *plentifully, found by Mr.* Bobert. Hujus ſpecimina aliquot mihi oſtendit D. *Sherard.* Spica longè diverſa eſt à reliquarum ſpecierum ſpicis; & Graminis ſpartei marini noſtratis ſpicæ ſimilior.

§. Gramen ſpicâ Brizæ majus *C. B. p. & theat. J. B. Ger. Park. In Copſes and Hedges common enough about* Oxford. *D.* Bobart.

§. Gramina Sparteæ dicta ſpicam etiam habent Secalinæ nonnihil ſimilem.

1. Gramen ſparteum ſpicatum foliis mucronatis, vel ſpica Secalinâ *C. B.* Spartum ſpicatum pungens Oceanicum *J. B.* marinum noſtras *Park.* Anglicanum *Ger. Engliſh Sea-Matweed or Marram.* In arenoſis tumulis & aggeribus ad maris littus copioſiſſimè.

2. Gramen ſparteum juncifolium *C. B.* Spartum parvum Lobelio *J. B.* Spartum noſtras parvum Lobelio *Ger. emac.* Spartum parvum Batavicum & Anglicum *Park. Small Matweed.* In paluſtribus & ericetis.

Folia huic tenuia juncea, caulis palmaris, ſumma parte reflexus, & pro ſpica duplicem ſeriem glumarum aceroſarum ſuſtinens.

§. 1. Ger-

§. 1. Gramen paniceum ſpica ſimplici lævi. An Gram paniceum ſpica ſimplici *C. B. Ger. emac?* Panicum ſylveſtre ſpica ſimplici *Park? Panick-Graſs with a ſingle ſmooth Ear.* In arvis ſed rariùs. Nulla in hac ſpecie in ariſtis aut glumis aſperitas ſentitur. Qui Panicum ſativum nôrit hoc facilè noverit.

2. Gramen Paniceum ſpicâ diviſâ *C. B.* Graminis genus quibuſdam, Gallis Dens canis ſecundus, ſive Panicum ſylveſtre ſpicâ divulsâ *J. B.* Panicum vulgare *Ger.* ſylveſtre Herbariorum *Park. Panick-Graſs with a divided Spike.* Aquoſis delectatur, verùm in Anglia rariùs invenitur. Tho. Williſell *found it in Mr.* Bleſſet's *Garden between* Deptford *and* Greenwich. Variat ſpicâ nudâ & ariſtatâ.

3. Gramen Paniceum ſpicâ aſperâ *C. B. Rough-eared Panick-Graſs.* Spicæ laxæ ſunt, aſperæ, ſeu lappaceæ & veſtibus adhærentes. In agro quodam inter Rapas, ultra Putneiam vicum, ad ſemitam quæ indè *Rough-hampton* ducit. *Alſo beyond the Neat-houſes by the* Thames-*ſide going from the Horſe-Ferry above* Weſtminſter *to* Chelſey : *obſerved by Mr.* Newton.

§. Gramen Avenaceum dumetorum ſpicatum. An Feſtuca graminea nemoralis latifolia mollis *J. B. C.B?* *Spiked Hedg-Oat-Graſs.* In ſepibus & dumetis frequentiſſimum. Folia huic lata ſunt, pallidè viridia, ſtriata, piloſa, tractantibus aſpera, aridiuſcula. Spica ſtrigoſa, è partialibus anguſtis ſquamoſis, Avenarum ſimilibus, ſpicis compoſita. Seriùs floret.

§. Lolium ſpica ſtrigoſa compreſſa, granis cum glumis utrinque ad ſcapum in eodem plano ſitis à reliquis Graminum generibus diſtinguitur.

1. Lolium album *Ger. Park.* gramineum ſpicatum, caput tentans *J. B.* Gramen Loliaceum ſpica longiore *C. B. Darnel. Iuray* Gallis, quoniam inebriat, *Ray.* Inter ſegetes, præſertim Triticeas, nimis frequens. Magnitudine omnium partium reliquis ſui generis excellit, & familiam ducit.

2. Gramen loliaceum anguſtiore folio & ſpica *C. B.* Lolium rubrum *Ger.* Lolium rubrum ſive Phœnix *Park.* Phœnix Lolio ſimilis *J. B. Red Darnel-Graſs.* Ad vias & ſemitas, inque paſcuis pinguioribus. Locis nonnullis pro jumentorum pabulo ſeritur, & *Ray-Graſs* dicitur : eſt enim pingue & ponderoſum adeoóque jumentis ſaginandis aptiſſimum.

Duplicem

Duplicem hujus varietatem obſervavimus, alteram ſpicis partialibus totalem componentibus anguſtioribus, teretioribus, nec adeo compreſſis, longioribus etiam quàm in vulgari, inferioribus non ſeſſilibus in ala cujuſdam folioli ut in illo, ſed longis pediculis inſidentibus; alteram cui omnia contraria.

3. Gramen parvum marinum ſpicâ Loliaceâ *Ger. emac.* l. 1. cap. 22. n. 8. An Gram. Loliaceum minus ſpica ſimplici *C. B.*? An Phœnix aceroſa aculeata *Park.*? *Dwarf-Sea-Darnel-Graſs.* Ad maris littus, & in paluſtribus maritimis frequens. Cauliculi huic ramoſi; ſpica teres, nec ipſo caule craſſior, ut niſi cùm floret ægrè diſtingui poſſit.

4. Gramen pumilum Loliaceo ſimile. *Dwarf Darnel-Graſs. Found by Mr.* Newton *at* Bare *about a Mile from* Lancaſter; *alſo nigh the* Salt-Pans, *about a Mile from* Whiteaven, Cumberland; *and at* Bright-Helmſton *in* Suſſex, *and elſewhere on the Sea-Coaſts.*

Hujus farina aliis idoneis medicamentis admixta ad ulcera putreſcentia, impetigines, lepras, ſtrumas, dolorem iſchiadicum, &c. à Veteribus commendatur. In pane aut cereviſia aſſumptum temulentiam ſeu potiùs vertiginem celerrimè efficit, oculis quoque nocet.

§. Gramen Alopecuroides à ſpica molli caudam vulpinam referente nomen accepit.

1. Gramen Alopecuro ſimile glabrum cum pilis longiuſculis in ſpica, Onocordon mihi denominatum *J. B.* Alopecuroides majus *Ger.* Phalaroides majus *Park.* Phalaroides majus, ſive Italicum *C. B.* fortè etiam Phalaroides ſpica molli ſive Germanicum *C. B. Park. The moſt common Fox-Tail-Graſs.* In paſcuis frequentiſſimum. Aprilis fine aut ineunte Maio floret.

Folia glauco polline obducta, glabra; ſpica mollis cinericea, glumæ ſingulæ ariſtâ molli longiuſculâ donantur; altitudo ſeſquicubitalis aut bicubitalis.

2. Gramen aquaticum geniculatum ſpicatum *C. B.* fluviatile ſpicatum *Ger.* aquaticum ſpicatum *Park. Spiked Flote-Graſs.* In aquoſis frequens.

Spica perſimilis eſt præcedentis ſpicæ, ſed gracilior & brevior; caules infirmi procumbentes, & è geniculis radices agentes.

3. Gram. pumilum hirſutum ſpica purpuro-argentea molli. *Dwarf Fox-tail Graſs with a purpliſh ſilver-coloured Spike. Found*

found by Mr. Dale. In montoſis & campeſtribus ſed rariùs. Spica ſeſcuncialis, è purpura argentea, mollis & laxior, ariſtis carens.

4. Alopecuros maxima Anglica *Park.* altera maxima Anglica paludoſa *Ger. emac.* altera maxima Anglica paludoſa, ſeu Gramen Alopecuroides maximum *J. B. Lob. Adv. part. alt. Great* Engliſh *Marſh Fox-tail-Graſs.* In riguis herbidis Comitatûs Southamptoniæ proximè Salinas & antiquas ædes *Dryden* vocatas, cis mare, duobus mill. Anglicis à *Portſmouth* et adverſo Vectis inſulæ plurima; itémque in udis foſſis lacuſtribus Eſſexienſis comitatûs juxta Thameſis amœniſſima fluenta. *Lob. ibid.*

5. Gramen Alopecuroides ſpica aſpera brevi *Park.* Gram. Alop. ſpica aſpera *C.B.* Gramen cum cauda leporis aſpera, ſive ſpica murina *J. B. Rough-eared Fox-tail-Graſs. Common on all the ſandy grounds in* Jerſey. *Mr.* Sherard.

§ Gramen myoſuroides ſpicæ anguſtia ab Alopecuroide differt.

1. Gramen myoſuroides majus, ſpica longiore, ariſtis rectis. Gram. cum cauda muris purpuraſcente *J. B.* typhoides ſpica anguſtiore *C. B.* Alopecuroides ſpica longa majus & minus *Park.* Alopecurinum minus *Ger. The greater Mouſe-tail-Graſs.* Inter ſegetes.

Spica huic duriuſcula, gracilis, longa, teres, purpuraſcens, ariſtis brevibus rectis.

2. Gramen Myoſuroides minus, ſpica breviore, ariſtis recurvis. *The leſſer Mouſe-tail-Graſs, with crooked awns. D.* Dale. In viis publicis, locis udis, provenit, nec ante Autumnum aut æſtatis finem ſpicam producit. In editione ſuperiore Gram. ſpica gracili, ariſtis brevibus recurvis dicitur.

§ Gramen typhinum ab Alopecuroide differt, ſpicis aſperioribus, ſquamulis ſpicas componentibus bicornibus.

1. Gramen typhinum majus ſeu primum *Ger. emac.* medium ſeu vulgatiſſimum *Park.* cum cauda muris majoris longa majus *J. B.* typhoides aſperum primum *C. B.* ex ſententia fratris *J. B. The greateſt Cats-tail-Graſs.* In paſcuis ad ſemitas & ſepes.

2. Gramen typhinum minus *Ger. Park.* Gramen cum cauda muris minus *J. B.* typhoides aſperum alterum *C. B. The leſſer Cats-tail-Graſs.* Cum priore, à quo ſtatura minore & ſpica anguſtiore brevioréque differt.

3. Gra-

3. Gramen typhinum maritimum minus. An Gramen typhinum Danicum minus *Park.*? *Sea Cats-tail-Graſs.* In ſabuloſis maritimis frequentiſſimum eſt. Spica uncialis, turgidula, ima plerunque parte anguſtior eſt.

§. Gramen ſpicatum montanum aſperum. *Spiked Mountain rough Graſs.* E rupium fiſſuris in monte Ingleborough exit denſis ceſpitibus. Folia ei longa, modicè lata, carinata, marginibus aſperis, ſi deorſum digiti ducantur. Caulis tenuis, cubitalis, ſpicam in cacumine gerens brevem: ſemina longa, nigra.

§. Gramen vernum ſpica brevi laxa, an Gramen anthoxanthon ſpicatum J. B? ſpicatum pratenſe III, ſeu ſpica flaveſcente C. B? *Vernal Graſs with a looſe yellowiſh ſpike.* Floret vere inter prima ſui generis, & in pratis & paſcuis ubique frequens eſt, glumæ rariores à ſpica brevi nonnihil extant, & in acutos apices exeunt, ariſtis carentes. Apiculi flori purpuraſcentes utrinque bifidi ſunt.

§. Gramen criſtatum J. B. criſtatum Anglicum *Park.* criſtatum Bauhini *Gr. emac.* p. 29. pratenſe criſtatum ſeu Gramen ſpica criſtata læve C.B. *Smooth creſted-Graſs.* In pratis & paſcuis ubique circa ſolſtitium æſtivum floret.

Calami tenues ſunt, pedales aut cubitales; ſpica ſeſcunciſlis aut major, gracilis, è glumarum duobus verſibus in unam partem vergentibus compoſita.

1. Gramen criſtatum quadratum ſeu quatuor criſtatarum glumarum verſibus. *Square-creſted-Graſs. Found by Mr.* Dale *in the Fields at* Notley *in* Eſſex.

2. Gramen Avenaceum montanum ſpica ſimplici, ariſtis recurvis. *Found by Mr.* Dale *upon* Bartlow-*Hills in* Eſſex *on the edge of* Cambridgeſhire; *and between* Newmarket *and* Exning *in the borders of the Corn-fields.* Spica raris glumis alternatim ſitis compoſita.

3. Gramen Avenaceum 7. ſeu glabrum panicula purpureo-argentea ſplendente D. *Doody*, huic perſimile eſt, panicula duntaxat laxiore, & locuſtis majoribus, culmóque elatiore differt; fortè ob ubertatem ſoli.

§. Gramen montanum ſpicâ foliaceâ graminea *P. B. Graſs upon Graſs.* In ſummis altiſſimorum Cambriæ montium, *Snowdon,*

Snowdon, Caderidris, &c. verticibus, inter saxa, ubi nulla ferè planta præter muscum provenit, copiosè. Gramini averti paniculâ crispâ *C. B. Park.* persimile est.

§. Gramen minimum spica brevi habitiore, nostrum. Spica perbrevis est & habitior, è locustellis laxius sitis, glumis canescentibus, brevissimis aristis donatis compositæ.

§. Gramen parvum montanum spica crassiore purpuro-cærulea brevi. *Small mountain spiked Grass with a thick short blue spike. This was sent Mr.* Pettever *out of the North, who communicated it to us.*

§. Gramen Dactylon appellatur hoc genus, quòd panicula in quaternas, quinas, senas, aut plures partes divisa quasi digitos manus expansos referat.

1. Gramen repens cum panicula graminis Mannæ *J. B.* dactyloides radice repente *Ger.* canarium Ischæmi paniculis *Park.* dactylon folio arundinaceo majus *C. B.* quod nomen huic nostro, utpote minori & supino, minimè convenit. *Creeping Cocks-foot-grass. Found by Mr.* Newton *on the sandy burrs between* Pensans *and* Market-jeu *in* Cornwal *plentifully.*

2. Gramen dactylon latiore folio *C. B.* Graminis genus, Dens caninus 3. vel Gramen primum, sive Galli crus *J. B.* Ischæmon sylvestre latiore folio *Park. Cocksfoot-Grass. In Jugis* Eves *his Pastures at great* Witchingham *seven Miles from* Norwich *towards* Lynne; *also plentifully in the planted Fields about* Elden *in* Suffolk. T. Willisell.

Gramina paniculata.

§. Gramen tremulum dicitur, quia spicæ ejus ex quibus panicula componitur pulcherrimæ squamosæ è filamentis tenuibus dependent, ut vel levissimo flatu agitatæ tremiscant.

1. Gramen tremulum *J. B.* tremulum majus *C. B.* Phalaris pratensis *Ger.* Gramen tremulum seu Phalaris media Anglica prima an secunda *Park. Quaking-grass, Cow-quakes, and in some places Ladies-hair.* In pascuis frequentissimum. Maio mense paniculam explicat, unde * nonnulli Adagium illud Anglicum; May, *come she early come she late makes the Cow quake*, de hoc gramine interpretantur,

* Nobilis Domina Henrici Vernon militis soror, ut ab amicissimo viro D. Richardo Crosse habeo.

hoc

hoc est, Maius citiúsne an serius advenerit, non vaccam facit tremulam, sed Gramen tremulum *Cow-quakes* dictum producit.

2. Gramen tremulum minus, paniculâ amplâ, locustis parvis, triangulis. *Mr.* Sherard *first found in* Jersey, *afterwards in many Meadows in* France. *Small Quaking-Grass with triangular Heads.*

§. Arundo planta est inter culmiferas maxima, panicula lanuginosâ, aquosis gaudens.

1. Arundo vallatoria *Lob. Ger.* vulgaris palustris *J. B.* vulgaris sive phragmites Dioscoridis, κάλαμος χαρακίας Theophrasti *C. B.* Harundo vulgaris sive vallatoria *Park.* *Common Reed.* In aquis resedibus ad fluviorum ripas, &c.

Hujus varietas foliis ex luteo variegatis à D. *Boberto* inventa est secus Thamesin fluvium, non procul Oxonio: in hortos translata durabili colorum pulchritudine insigni eis ornamento est.

2. Gramen arundinaceum paniculâ spadiceâ molli majus *C. B.* spicâ candidâ & serici modo lucens *J. B.* Gramen tomentosum arundinaceum *Ger.* Calamogrostis sive Gramen tomentosum *Park.* *Reed-Grass or Bush-Grass with a pappose Panicle.* Locis senticosis sylvarum quarundam Flandriæ & Angliæ collegit Lobelius: simile si non idem & nos invenimus in dumetis quibusdam agri Northamptoniensis & Essexiensis, locis udis.

Ad basin seminis lanugo papposa nascitur.

Gramina paniculata aquatica.

1. Gramen aquaticum majus *Ger. emac.* majus aquaticum Lobelii *J. B.* paniculatum aquaticum latifolium *C. B.* item Gramen palustre paniculatum altissimum *ejusdem.* *Great Water-Reed-Grass.* Ad aquas & rivos copiosè, ob altitudinem & culmi magnitudinem Arundinis æmulam non immerito à nonnullis Gramen arundinaceum vocatur, quamvis paniculâ ejus lanuginosa non sit, sed ex locustis squamosis composita.

2. Gramen Arundinaceum aquaticum paniculâ avenaceâ. *Water-Reed-Grass with an Oat-like-Panicle.* *Found by Mr.* Doody *on the Banks of the River* Thames, *between* London *and* Chelsey. Ad tricubitalem altitudinem assurgit culmo graciti Arundineo, geniculato, longis internodiis, in cacumine longam,

longum, non multùm ſparſam, ſubinde purpuraſcentem è ſpicis ſquamoſis muticis compoſitam paniculam geſtans. Fo-lia anguſtiora quàm pro magnitudine plantæ, longiſſima. Spicæ illæ, ſeu locuſtas mavis dicere, ex quibus panicula componitur minores ſunt quàm in præcedente.

3. Gramen Arundinaceum acerosâ glumâ noſtras *Park. Great Reed-Graſs with chaffy Heads.* Ad fluviorum ripas paſſim. Spica graminis aſperi, non multùm ſparſa, plerunque purpuraſcens, interdum albicans. Caulis Arundinaceus humanam altitudinem ſuperans, folia etiam Arundinacea, glauca. Gramen Arundinaceum acerosa gluma Jerſeianum D. *Shevard*, qui à præcedente diverſum aſſerit. *Mr.* Bobert *will have it to be the* Gramen paniculatum folio variegato *C. B. Only ſtriped. On the Sea-coaſt of* Jerſey, *over againſt* Normandy. *M.* Sherard.

4. Gramen aquaticum cum longiſſima panicula *J. B.* Fluviale *Ger. emac. Park.* aquaticum fluitans multiplici ſpica *C. B. Flote-Graſs.* In rivulis & foſſis aquoſis.

Panicula cubitalis, multiplicibus ſpicis ſquamoſis teretibus compoſita, glumarum ſingularum marginibus cinereis ſeu argenteis.

§. 1. Gramen miliaceum aquaticum, Gramen miliaceum fluitans ſuavis ſaporis D. *Merrett.* An Gramen caninum ſupinum paniculatum dulce *C. B. J. B?* *The leſſer Winter-Graſs with fine Panicles.* Ut certiùs innoteſcat quam Graminis ſpeciem intelligimus, deſcriptionem ejus ſubjiciemus.

Fibris multis albis longis, ex imi *culmi*, in terram plerunque reflexi geniculis demiſſis *radicatur*. Hic poſtquam erigi incipit ad pedis aut etiam cubiti altitudinem aſſurgit, mollis, ſuber, non admodum gracilis, præſertim ſumma parte, tribus geniculis interceptus: è quibus exeunt *Folia* [culmum] ſibi aliquouſque obvolventia, ut in aliis graminibus, quæ poſquam ab eo abſceſſerunt non ultra duos trèſve digitos exſtiuntur, pro longitudine ſatis lata, pyramidali figura, in tenuem mucronem ſenſim deſinentia, pellucidiuſcula, glabra. Summus culmus in *paniculam* Miliaceæ ſimilem, niſi quòd locuſtæ deorſum non dependeant, laxam, undequaque ſparſam, locuſtellis non ſquamoſis ſpadiceis compoſitam, terminatur. In aquoſis oritur, ſuavis eſt ſaporis, & Maio menſe paniculam explicat.

2. Gramen

2. Gramen miliaceum *Lob. Ger. J. B.* ſylvaticum paniculâ miliaceâ ſparsâ *C. B.* Gramen miliaceum vulgare *Park. Millet-Graſs.* In ſylvoſis ad latera collium.

Culmus ei graciliſs, tricubitalis; panicula ſparſa è locuſtellis plurimis minimè ſquamoſis compoſita. Semina longiuscula, è viridi albicantia, lucida. Miliaceis minora.

Gramen montanum miliaceum minus radice repente. *Dr. Sherard gathered it upon the Mountains of* Mourn *in Ireland.*

Gramen paniculatum pratenſe & arvenſe.

1. Gramen ſegetum paniculâ ſpeciosâ *Park.* ſegetum altiſſimum paniculâ ſparsa *C. B.* Gramen capellatum *J. B.* ſegetale *Ger. Fair panicled Corn-Graſs or Bents-Graſs.* Inter ſegetes locis humidioribus, nec raro in ſylvis & paſcuis, locis aquoſis.

Juba pedalis in ſumma caule. Locuſtellæ paniculas componentes perexiguæ ſunt, longiuſculæ, ſenici inſtar ſplendentes, ex albo purpurantes.

Graminis ſpeciem huic ſimilem, ſed multo minorem cum ſubduplo, pulchre rubente, oſtendit nobis D. *Lawſon* in foreſta de *Whinfield*, *Clibburnfield*, & *Great Strickland-fell* in Weſtmorlandiæ inventam.

2. Gramen Avenaceum pratenſe elatius, panicula ſubfuſcente, locuſtis parvis. *Meadow-Graſs with a yellowiſh Panick.* In pratis & paſcuis frequens.

Culmi ſeſquipedales graciles; folia anguſta utrinque hirta, panicula ſparſa, palliđe viridis, è locuſtellis parvis hirtis, & binis brevibus ariſtis donatis, compoſita.

3. Gramen agrorum Lobelii *J. B.* agrorum ventoſi *Park.* Arundinaceum *Ger.* ſegetum paniculâ Arundinacea *C. B. Corn-Reed-Graſs, or Bent.* Inter ſegetes, ſed rarius.

Magnitudine ferè æqualis eſt ſegetum Gramini. Juba maxima in unum plerunque latus à ventis agitata, & inflexa.

4. Gramen pratenſe minus ſeu vulgatiſſimum. An Gramen paniculatum minus album & rubrum *J. B.*? pratenſe paniculatum minus *C. B.*? prat. minimum album & rubrum *Park.*? *The moſt common Meadow-Graſs.* Ubique in paſcuis ad ſemitas & agrorum limites. Vere in culmum abit & paniculam explicat, ſparſam non tamen propendentem, glumis verſus unum præcipuè latus vergentibus, cujus portiuncule ſeu paniculæ ſingulares è duplici glumarum ſquamarum incum-

incumbentium non aristatarum versu compositæ non multùm dissimiles sunt paniculis Graminis tremuli minoris.

Culmus semipedalis aut non multùm altior, ad terram paululùm reclinatus: Folia hilarè viridia, glabra, tenera & succulenta, gratissimum jumentis pabulum. Si gramen à gradiendo seu progrediendo dictum sit, quòd fibras creberrimas agens & nova germina aggenerans mirificè se diffundat & propagat, non alia species hoc nomen magis meretur.

Gramen pratense paniculatum medium. An Gramen pratense squamosâ glumâ tenuiore *Boberti? The greater or middle-sort of Meadow-Grass.* In pascuis & ad sepes. Hæc species præcedente elatior est multò; paniculâ undequaque diffusâ; singulæ locustæ è quibus panicula componitur squamosæ sunt, & majores etiam quàm illius vel saltem æquales, cùm sequentis minores sint. Differt etiam à sequente; quòd panicula non usque adeò sparsa seu diffusa sit, quódque caules summi & folia lævia sint, cùm in illo aspera nonnihil sentiantur.

5. Gramen pratense paniculatum majus *C. B.* pratense *Ger.* pratense vulgatius *Park. The greatest Meadow-Grass.* In pascuis. Culmi pedales aut sesquipedales, nonnihil asperi, panicula sparsa, seu in omnem partem extensa: spicæ seu locustæ pauculas componentes minimæ, breviores quàm in præcedente, squamosæ tamen.

6. Gramen pratense paniculatum molle *C.B. Park.* lanatum Dalechampii *Lugd. J.B.* Gramen 6. cap. 22. lib. 1. *Ger. emac. Soft-tufted Meadow-Grass.* In pascuis frequens.

Culmo est pedali aut altiore, quatuor plerunque geniculis intercepto, & totidem foliis cinereis vestito.

7. Gramen caninum paniculatum molle. *Soft-tufted Dogs-Grass.* In arvis inter segetes Junio mense paniculam promit; sub terra reptans Graminis canini vulgaris modo infinitùm se propagat. Præcedente cui persimile majus est & elatius; glumæ huic majores multò quam illi, & in breves aristas terminatæ.

8. Gramen pratense panicula duriore, laxa unam præcipuè partem spectante. *Meadow-Grass with harder sparsed Panicle.* In pascuis frequentissimum, sub finem Maii paniculam promit.

Folia angustissima & ferè capillacea, cùm in sepibus & fruticis oritur longissima, [pedalia aut cubitalia:] Paniculæ laxæ, unam partem spectantes, è spicis oblongis squamosis, squamis in aristas brevissimas desinentibus, compositæ.

9. Gramen paniculatum elatius, ſpicis longis, muticis ſquamoſis. *Paniculate Meadow-Graſs with oblong ſpikes without awns.* In paſcuis locis humidioribus.

Præcedenti ſimile eſt, ſed majus & elatius, ſpicæ ex quibus panicula conflatur longiores, ſquamis non ariſtatis, circa margines cineraſcentibus ſeu incanis, cætera purpuraſcentibus, compoſitæ. Panicula unum latus ſpectat.

10. Gramen pratenſe paniculâ fere Arundinaceâ *J. B.* An Gramen montanum panicula ſpadicea delicatiore *C. B.*? *Meadow-Graſs with a Reed-like Panicle.* In paſcuis ubique Junii initio paniculam promit.

Panicula purpurea cùm primò egreditur minus ſparſa, ſummitate inflexa Arundinaceam æmulatur: cùm explicatur non ampliùs nutat ſed erigitur, & in omnem partem diffunditur numeroſiſſimis & creberrimis locuſtellis non ſquamoſis, ſed duabus tantùm glumis compoſitis conſtans.

11. Gramen paniculatim locuſtis parvis purpuro-argenteis annuum. *Small annual fair-panicled-graſs.* In ſterilioribus.

Fibræ radicis albæ; folia capillacea; caulis pedalis aut brevior, gracilis; panicula ſparſa purpuro-argentea, locuſtis parvis, bina ſemina, totidem ariſtis exiguis & brevibus aucta continentibus. Summi culmi & locuſtarum pediculi per maturitatem purpuraſcunt. Evulſu facile eſt hoc genus à ſequentibus.

12. Gramen paniculatum locuſtis parvis, purpuro-argenteis, majus & perenne *D. Doody.* *Small perennial fair panicled-Graſs.* A D. Doodio obſervatum & nobis oſtenſum eſt.

13. Gramen murorum ſpicâ longiſſimâ *Ger. emac.* ſpica nutante longiſſima *Park.* p. 1162. *Capons-tail-Graſs*, i. e. Gramen Ἀλωπεκουρος. In muris & locis agrorum ſterilioribus & ſiccioribus.

Panicula ſpicam ſimulans, ſeſquipalmaris aut ſemipedalis, anguſta & ſtrigoſa, nutans, è ſpicis prætenuibus ſquamoſis, glumis in oblongas, tenues, purpuraſcentes ariſtas deſinentibus, compoſita. Annuum eſt.

14. Gramen paniculatum bromoides minus paniculis ariſtatis unam partem ſpectantibus. *Small panicled Oat-Graſs with awns.*

A præcedente, quocum in multis convenit, differt panicula breviore latioréque, locuſtis ſquamoſis eam componentibus multò majoribus & latioribus, caule pluribus geniculis [tribus aut quatuor] intercepto. Iiſdem cum præcedente in locis.

15. Gramen

15. Gramen exile duriuſculum in muris & aridis proveniens. Minus duriuſculum *Ger.* Minimum Monſpelienſe *J. B.* quod Monſpelii Gramen exile durius appellari ſcribit. Gramen pratenſe panicula multiplici *C. B. Park. Small hard Graſs.*

Paniculæ è ſpicis anguſtis oblongis ſquamoſis compoſitæ, in metam faſtigiantur, & verſus unum duntaxat latus fleſtuntur.

16. Gramen exile duriuſculum maritimum. *Small Sea-hard-Graſs.* In arenoſis maris littoribus. Præcedenti perſimile, ſed pulchrius, majus & elatius eſt multo. Deſcriptionem vide *Hiſt. noſt.* p. 1287.

17. Gramen aſperum *J. B.* ſpicatum folio aſpero *C. B.* pratenſe ſpica multiplici rubra *Park. Rough Graſs.* In pratis & paſcuis ſub finem Maii & Junii initium floret.

Culmus ſeſquicubitalis aut bicubitalis, aſper, uti ſunt & folia, & panicula craſſa, albicans vel rubens, minùs ſparſa, ſurſum duntaxat vergens, ex latiuſculis ceu muſcariis compoſita.

18. Gramen paniculatum maritimum vulgatiſſimum. *The moſt common panicled Sea-Graſs.* In paluſtribus maritimis ubique.

Folia brevia, anguſta, carinata & ita convoluta ut juncea videantur.

Culmi pedales: Panicula palmaris, non multùm diffuſa, purpuraſcens, è ſpicis ſeu locuſtis oblongis anguſtis ſquamoſis non ariſtatis compoſita.

Alia hujus ſpecies elatior & major, bicubitalis, ſtipulis etiam triticeis majoribus à D. *Newton* collecta nobiſque oſtenſa eſt. Utraque ſpecies ſubglauca eſt.

19. Gramen caninum maritimum paniculatum. *Panicled Sea-Dogs-Graſs.* In arenoſis maris littoribus denſis cæſpitibus naſcitur. Radicibus reptat Graminis Officinarum in modum. Panicula non multùm ſparſa, è locuſtis parvis ſquamoſis Graminis pratenſis vulg. ſimilibus compoſita. Deſcriptionem vide *Hiſt. noſt.* p. 1286.

20. Gramen ſerotinum arvenſe, panicula contractiore pyramidali. *Late-flowering Corn-Graſs with a pyramidal Panicle.* Inter ſegetes, locis præcipuè ubi aquæ aliquandiu ſtagnant. Locuſtæ ſingulares minimè ſquamoſæ ſunt, verùm ſingula granula continent, glumis in mollem ceu ariſtam exeuntibus. Integram deſcriptionem vide *Hiſt. noſt.* p. 1288.

21. Gramen pratenſe ſerotinum panicula longa purpuraſcente. Gramen pratenſe ſpica Lavendulæ D. *Merrett. Late-flowering Meadow-Graſs with a long purple Panicle.* Julio menſe floret, in pratis humidioribus frequens.

Culmus pedalis aut ſeſquiped. unico non longe à radice geniculo, ad quod duo aut tria folia. Panicula minùs ſpaſa, tres aut quatuor digitos longa, purpuraſcens.

22. Gramen parvum præcox panicula laxa caneſcente. An Gramen paniculatum minimum molle *Magnol. App?* *Small vernal Graſs with a ſoft looſe ſpike.* In glareoſis & ſterilioribus plerunque naſcitur, ubi palmarem altitudinem aſſequitur, in lætiori ſolo ſemipedale eſt. Radices capillares, folia brevia anguſtiſſima; caulis tenuis geniculatus; ſpica uncialis è viridi aut purpureo caneſcens, pluribus locuſtis in parvis ramulis laxiùs naſcentibus conſtans. Singulæ locuſtæ bina grana continent, ariſtis geminis perbrevibus.

23. Gramen capillaceum, locuſtellis pennatis non ariſtatis *Hiſt. noſt.* p. 1288. Gram. foliolis junceis brevibus, radice nigra & alba *C. B.* ex ſententia D. *Boberti.* In paſcuis ſiccioribus. A D. *Dale* & D. *Boberto* habuimus: invenimus etiam inter plantas noſtras ſiccas olim collectas.

Gramina Avenacea Feſtucæ & Bromi dicta, &c.

1. Gramen nodoſum Avenaceâ paniculâ *C. B.* nodoſum *J. B.* caninum nodoſum *Ger.* nodoſum bulboſum vulgare *Park.* *Knotty-rooted Dogs-Graſs.* Ad ſepes & in dumetis frequens, nonnunquam & inter ſegetes. Hoc genus Gramen Avenaceum elatius juba longa ſplendente aliquando denominavi. Juba versùs unam partem plerunque inflexa deorſum nutat; ariſtæ breves, incurvæ, ſpadiceæ. Radices nodorum bulboſorum elenchis conſtant.

2. Feſtuca Avenacea ſterilis elatior *C. B.* Bromos herba ſive Avena ſterilis *Park.* Bromos ſterilis *Ger.* Ægilops Matthiolo fortè *J. B.* *Great wild Oat-Graſs or Drank.* Ad ſepes & in agrorum marginibus Maio menſe.

Panicula multifariam dividitur, cujus portiunculæ è longis & tenuibus velut filamentis pendulæ, ſquamatim è pluribus glumis ariſtis mollibus longis donatis compactiles, ſpicam parvam mentiuntur, locuſtis avenæ non multùm diſſimiles.

3. Feſtuca

3. Feſtuca Avenacea ſterilis ſpicis erectis. *Great wild Oat-Graſs or Drank, with erected ſpikes. In the hedges beyond* Botley *near* Oxford. Mr. *Bobart.* Folia inferiora pilis longis obſita ſunt.

4. Feſtuca Avenacea ſterilis paniculis confertis erectioribus, ariſtis brevioribus. *Wild Oat-Graſs or Drank, with a more compact Panicle, and more erected ſpikes with ſhorter awns. Found by Mr.* Sherard *on the ſandy grounds in* Jerſey *plentifully.*

5. Feſtuca Avenacea hirſuta, paniculis minus ſparſis. Gramini murali Dalechampii ſimile ſi non idem *J. B. Rough Oat-Graſs with more compact Panicles.* In muris & aggeribus, inque agrorum marginibus & tumulis ſiccioribus paſſim.

Folia hirſuta & fere caneſcentia, nec rarò ſpicæ è quibus panicula componitur: hæ è ſquamis ſeu glumis circum oras caneſcentibus compactiles, ima parte latiores in acuſum deſinunt, ariſtis mollibus brevibus armatæ, & plerunque erectæ ſunt.

Feſtuca Avenacea, ſpicis ſtrigoſioribus, è glumis glabris compactis, à nobis & D. *Dale* obſervata. *Smooth Oat-Graſs with more compact Panicles.* In pratis & paſcuis ſpicæ non tantùm minores & anguſtiores huic ſpeciei ſunt, ſed & glabræ, & colore plerunque purpuraſcentes.

6. Feſtuca Avenacea ſpicis habitioribus, glumis glabris. Gramen Gros Montbelgardenſe *J. B. Oat-Graſs with larger ſmooth ſpikes and ſparſed Panicles. In many places among the Corn.*

A præcedente cum qua Botanici eam confundunt, differt culmis elatioribus, ſpicis habitioribus & latioribus, magis ſparſis & dependentibus, glumis glabris, ut & loco inter ſegetes, extra quas nondum eam invenimus.

7. Feſtuca elatior paniculis minùs ſparſis, locuſtis oblongis ſtrigoſis ariſtatis purpureis ſplendentibus D. *Doody.* An Feſtuca graminea effuſâ jubâ *C. B?* Deſcriptio in omnibus niſi locuſtarum colore huic convenit. Inter ſegetes propè Southamptoniam invenit, & nobis communicavit D. *Sherard,* Idem.

8. Gramen Avenaceum dumetorum paniculâ ſparsâ. An Feſtuca graminea nemoralis latifolia mollis *J. B. C. B?* An Gramen Avenaceum maximum hirtum? *Bush or Wood-Oat-Graſs, with a ſparſed Panicle.* Spicæ ſeu locuſtæ ſecundæ ſpeciei ſpicis ſimiles ſunt, verùm culmus hujus elatior. Paniculis & culmi altitudine exceptis perſimile eſt Gramini Avenaceo dumetorum ſpicato.

9. Gram. Aven. glabrum paniculâ è ſpicis raris ſtrigoſis compoſitâ, ariſtis tenuiſſimis. Fulhamiæ prope Londinum obſervavit D. *Doody*. Bockingæ in Eſſexia ad fluvium ſupra molam fullonicam D. *Dale*.

10. Gramen Avenaceum glabrum paniculâ purpuro-argentea ſplendente D. *Doody*. *Oat-Graſs with purpliſh ſhining or ſilver Panicles. In the Paſtures about the Earl of* Cardigan's *Houſe at* Twittenham *in* Middleſex.

Vide Gramen Avenaceum montanum, ſpica ſimplici, ariſtis recurvis; quod huic perſimile eſt, ſi non idem.

Panicula non multùm ſparſa, nec ex ſpicis ſquamoſis compoſita, ſed ex locuſtis Avenaceorum æmulis, quarum unaquæque tria plerunque grana glumis obvoluta & ariſtata continet: ariſtæ prætenues ſunt, nonnihil incurvæ, purpuraſcentes.

11. Gramen Avenaceum parvum procumbens paniculis non ariſtatis. *Small ſupine Oat-Graſs without awns.* In paſcuis.

Locuſtæ turgidulæ tria quatuórve grana duobus glumis obvelata continent.

12. Gramen Avenaceum nemorenſe, glumis rarioribus e fuſco xerampelinis. Gramen Avenaceum locuſtis rarioribus *C. B.* Avenaceum rariore grano nemorenſe Danicum *J. B.* An Granum Anglo-Britannicum Avenaceum Danico nemorali ſimile *Lob? Red Oat-Graſs of the Woods.* In aggeribus ſepium umbroſis juxta ſylvas, non tamen admodum frequens.

Folia Graminis Avenacei dumetorum; Panicula ſeſquipalmaris & longior, è raris locuſtis compoſita, quarum ſingulæ glumis duabus non ariſtatis ex fuſco xeramepelinis, interiùs in ſinu ſuo utriculum cui ſemen includitur continentibus conſtant.

13. Gram. Aven. locuſtis rubris montanum *C. B.* locuſtis rubris *J. B. Park. Mountain Oat-Graſs with red huſks. This we ſent Mr.* Pettiver *out of the North, and by him communicated to us.*

§. Gramen nemoroſum hirſutum inter Culmiferas & Graminifolias non culmiferas ambigere videtur: culmo enim tenui geniculato cum illis convenit; verum flore ſeu potius calyce hexaphyllo, ſeminibus anguloſis, paniculâ junceâ ad has accedit.

1. Gramen exile hirſutum *Ger.* nemoroſum hirſutum minus anguſtifolium *Park.* hirſutum capitulis Pſylli *C. B.* Gramen Luzulæ minus *J. B. Small hairy Wood-Graſs.* In pratis & paſcuis

naſcuis frequens, floret ſub finem Aprilis; unde male inſcribitur nemoroſum.

2. Gramen hirſutum elatius, paniculâ junceâ compactâ. An Gramen nemoroſum hirſutum anguſtifolium majus C. B? nemoroſum hirſutum majus anguſtifolium *Park? The greater hairy Graſs with a compact Ruſh-like Panicle.*

Duplo elatius eſt præcedente, foliis duplo longioribus, paniculâ multo majore, magiſque compactâ, ex pluribus veluti globulis coacervata.

3. Gramen nemoroſum hirſutum vulgare. An Gramen nemoroſum hirſutum *Ger. Lob?* nemoroſum hirſutum majus *Park?* nemoroſum hirſutum majus latifolium C. B? *Common hairy Wood-Graſs.* Si hoc intelligunt perperam majus vocant. In ſylvis frequens.

A reliquis hujus generis facilè dignoſcitur, quòd flores oſque ſequentia vaſcula ſeminalia non conſiſtant plura ſimul in eodem pediculo, ſed ſingula ſeorſim, unum ſeſſile, ita filamentis longis tenuibus appenſa.

4. Gramen nemoroſum hirſutum latifolium maximum. An Gramen Luzulæ maximum J. B? panicula convenit, foliis nimis longis pinguntur. An Gramen nemoroſum hirſutum latifolium minus junceâ paniculâ *Park?* Si hoc intelligit malè minus appellat. Gramen hirſutum latifolium minus C. B? *The greateſt broad-leaved hairy Wood-Graſs.* In umbroſis ſaxoſis, ſed rariùs. *I obſerved it in the Ditch of a Cloſe adjoining to* Hampſted-*Wood near* London *plentifully.*

Cum Graminum omnium hirſutorum apud nos naſcentium longè maximum ſit, foliis latis, panicula juncea diffuſa, non indiget deſcriptione.

GENUS VIGESIMUM QUARTUM.

Herbæ Graminifoliæ non culmiferæ flore imperfecto ſeu ſtamineo.

§. GRaminis cyperoidis & Cyperi, præter folia gramineæ & ſtamineos flores toti huic generi communes, note ſunt Gaules triquetri in omnibus, & in pleriſque etiam ſemina.

Gramen cyperoides polyſtachion.

Gramina cyperoide dividi poſſunt in *polyſtachia*, h. e. quæ plures ſpicas fertiles, è foliorum alis alias ſupra alias exeuntes obtinent; & in ſummo caule, unam vel plures aceroſas & ſemine caſſas: *ſpicata*, quæ unam pluréſve ſpicas fertiles in ſummo caule geſtant abſque ſpica paleacea; *paniculata*; quæ flores & ſemina ſparſa in paniculis ſeu jubis, vel in ſummo caule, vel è foliorum alis egreſſis geſtant, quæ *Cyperos* dicimus.

1. Gramen cyperoides cum paniculis nigris *J. B.* cyperoides majus latifolium *Park.* cyperoides *Ger.* Cyper. latifolium ſpica ruffa ſive caule triangulo *C.B. Great vernal Cyperus-Graſs.* In aquoſis, inque ipſis aquis ad fluviorum ripas. Maio flore.

Maximum eſt inter Gramina cyperoide polyſtachia, hoc eſt quorum ſpicæ ſeminiferæ ſingulatim aliæ ſupra alias è foliorum ſinubus exeunt; ſummum autem caulem ſpicæ paleaceæ ſemine caſſæ terminant.

2. Gramen cyperoides majus anguſtifolium *Park.* Graminis nigro-lutei verni varietas major *J.B. Great narrow-leaved vernal Cyperus-Graſs.* Cum priore, quo per omnia minus eſt, niſi quod in parem altitudinem aſſurgat, caule concinnè triquetro.

3. Gramen cyperoides foliis caryophylleis, ſpicis è raris ribus & tumidioribus granis compoſitis. *Many-ſpiked, July-flower-leaved Cyperus-Graſs, with more thinly ſet, and tumid grain.*

In hac ſpecie unicam duntaxat ſpicam ſemine caſſam in ſummo caule hactenus obſervavimus. Caules compreſſi ad tactum molliores ſunt & velut juncei.

4. Gramen cyperoides foliis caryophylleis, ſpicis erectis ſeſſilibus, è ſeminibus confertis compoſitis. *July-flower-leaved Cyperus-Graſs with erect ſeſſile ſpikes.*

Spicæ erectæ, nullis ferè pediculis, in foliorum alis ſeſſiles prope ſummos caules, è granis confertis compreſſis & velut ſquamatim incumbentibus conſtant.

5. Gramen cyperoides, foliis caryophylleis, ſpicis oblongis è pediculis longioribus pendulis. *Many-ſpiked July-flower-leaved Cyperus-Graſs, with pendulous heads.*

Caules hujus magis concinnè triquetri quàm præcedentium duorum, ſpicæ longiores, longioribus pediculis inſidentes, & nonnihil pendulæ.

Sic pro unica Graminis Caryophyllei ſpecie tres repoſuimus, quæ omnes reverà diſtinctæ ſunt, certiſque & manifeſtis notis inter ſe differunt. Caryo-

Caryophyllea vocamus hæc gramina, quia foliorum colore glauco Caryophyllos imitantur.

6. Gramen cyperoides polyſtachion lanuginoſum. An Gram. cyperoides Norwegicum parùm lanoſum *Park.* p. 1172. *Many-ſpiked hairy Cyperus-Graſs.* In paſcuis locis humidioribus. Hujus tum folia, tum caules, tum etiam ſpicæ in apricis lanuginoſæ ſunt. In ſummo caule duas tréſve ſpicas habitiores gerit, & inferiùs ad magnam diſtantiam è foliorum ſinubus duas tréſve alias. Magnitudo ei Graminis Caryophyllei.

7. Gramen cyperoides polyſtachion flavicans, ſpicis brevibus propè ſummitatem caulis. *Yellowiſh Cyperus-Graſs with ſhort ſpikes.* In pratis & paſcuis frequens.

Altitudo dodrantalis, folia anguſta caule breviora: reliquas notas titulus ſuppeditat.

8. Gramen cyperoides polyſtachion majus ſpicis teretibus erectis. Gramen cyperoides anguſtifolium ſpicis longis erectis *C. B. Great Cyperus-Graſs with round upright ſpikes. In ſeveral Pools about* Middleton *in* Warwickſhire. Spicæ ex utriculis membranaceis ſubrotundis mucrone donatis compoſitæ. Caulis adeò obſcurè triquetrus eſt ut vix poſcit diſcerni. Folia caulem longitudine ſuperant: tres quatuórve ſpicæ tenues, longæ, disjunctæ, paleaceæ caulem finiunt.

9. Gramen cyperoides polyſtachion majuſculum latifolium, ſpicis multis, longis, ſtrigoſis. *Slender-eared broad-leaved Cyperus-Graſs with many ſpikes.*

Folia pro Graminis magnitudine ſatis lata ſunt. Spicæ ſex ſeptémve prætenues & ſtrigoſæ, granis rarioribus, ut in cyperoide ſylvarum, longæ, virides. Caulis in ſpicam unicam ſemine caſſam exit. *Found in a Lane at* Black Notley *by Mr.* Dale.

10. Gramen cyperoides ſpica pendula breviore *C. B.* Cyperus ſeu Pſeudo-cyperus ſpica brevi pendula *Park.* Graminis cyperoidis genus, Pſeudo-cyperus Lobelio, ſpicis vel paniculis pendentibus ex longis pediculis *J. B.* Pſeudo-cyperus *Ger. Baſtard Cyperus with ſhort pendulous ſpikes.* In paluſtribus & aquaticis, ſtagnis vadoſis, &c. Pulchrum eſt hoc gramen. Spicæ cylindraceæ pendulæ ex ſingulis foliorum ſinubus ſingulæ exeunt, ſummo caule in ſpicam ſtrigoſam, aceroſam, ſemine caſſam terminato.

11. Gramen cyperoides ſpica pendula longiore *Park.* ſpica pendula longiore & anguſtiore *C. B. J. B. Many-ſpiked Cyperus-Graſs with long pendulous heads.* In foſſis circa Brantriam in Eſſexia, & alibi.

Eſt

Est è majoribus hujus generis, Gramini cyper. cum paniculis nigris altitudine non inferior. Spica in summo caule semine cassa singularis habitior: Secundùm caulis longitudinem è sinubus foliorum singulis singulæ exeunt spicæ longæ, angustæ, & ob longitudinem & summæ partis crassitiem pendulæ, flavicantes, plurimùm quinque.

12. Gramen cyperoides spicis parvis longissimè distantibus. *Cyperus Grass with short spikes far distant one from another.* Hoc genus primò à D. *Martino Lister* habui, post ipse inveni in Essexia, loco putrido & paludoso prope *Machins-Mill* non longè à *Witham* versùs Camalodunum.

Caulis bipedalis & pro longitudine tenuissimus; spicæ plerunque unciales pediculis tenuissimis uncialibus appensæ; præter quas Spica paleacea, semine vacua singularis caulem terminat.

Huic simile si non idem observavimus loco squalido & aquoso in prato quodam juxta lupuletum Panfeldiæ in Essexia, Altitudine pedali aut longiore, caule tenui, foliis angustis, è quorum alis spicæ seminiferæ duæ trésve breves & habitiores, vel sessiles in foliorum alis, vel pediculis brevibus innixæ. Caulem spica simplex foliacea terminat.

14. Gramen cyperoides sylvarum tenuius spicatum *Pon. Lob.* Illust. stirp. pag. 60. *Slender-eared Wood-Cyperus-Grass.* In sylvis passim: floret circa finem Aprilis & initio Maii.

Spicæ flavicant, ut & tota planta: Summus caulis in singularem spicam acerosam semine cassam terminatur.

15. Gramen cyperoides palustre leucanthemum. Gramen junceum leucanthemum *Ger. emac.* lib. 1. cap. 22. n. 7. An Gramen junceum polystachion *C. B.* Gramen junceum malè inscribitur cum caulis (ut nos monuit D. *Newton*) triquetrus sit, nec folia juncea. *Boggy Cyperus-Grass with white chaffy Pannicles.* In palustribus sed rarius. *We found it in many boggy places in* Cornwall, *and in all the Mosses in* Lancashire *and* Scotland. Sub finem Julii paniculam promit: altitudo ei pedalis aut major; panicula è flosculis seu potiùs glumis acerosis albis elegantulis composita è sinu folii exit; & ejusmodi duo trésve conferti summum caulem occupant.

16. Gramen cyperoides vernum minimum, cyperoides spicatum *Ger. emac.* Spicatum foliis Caryophylleis *Park.* Caryophyllatæ foliis, spicâ divulsâ *C. B.* *The least vernal Cyperus-Grass.* Spicam producit & floret primo vere ante reliqua genera in pascuis sterilioribus passim. Summum caulem tres quatuórve

quatuórve ſpicæ, ſuperior ſemine caſſa, reliquæ fœtæ conſenſu occupant; interdum etiam inferiùs è folii ſinu ſpica exit.

17. Gramen paluſtre echinatum *J. B. Ger. emac.* paluſtre aculeatum vel minus Germanicum *C. B.* aculeatum Germanicum *Park.* *Marſh Hedghog-Graſs, or ſmall echinate Cyperus-Graſs.* In paluſtribus & humidioribus pratis copioſè.

Parvitate ſua & ſpicis compactis brevibus, habitioribus muricatis in foliorum alis ſeſſilibus à congeneribus facilè diſtinguitur. Spica ſtrigoſa aceroſa, ſemine caſſa ſingularis caulem finit.

18. Gramen Cyperoides ſpicis brevibus congeſtis, folio molli. In ericeto Hampſtedienſi prope Londinum invenit D. *Dandy.* Hujus deſcriptionem vide *Hiſt. noſt. Append.* p. 1910.

Spica huic in ſummo caule paleacea unica, ſeminiferæ tres quatuórve, breviſſimæ & globulorum æmulæ, abſque pediculis caduli adnatæ. Inferiùs nonnunquam ex ala folii ſpica peduculo inſidens egreditur. Oſtendit nobis D. *Vernon* aliam hujus ſeu ſpeciem, ſeu varietatem, ſpicis habitioribus non in alis foliorum ſeſſilibus, ſed pediculis longiuſculis inſidentibus.

19. Gramen cyperoides anguſtifolium ſpicis parvis ſeſſilibus in foliorum alis. *Narrow-leaved Cyperus-Graſs with ſhort ſitting ſpikes.* In aggeribus foſſarum udis præſertim umbroſis.

Cauliculi tenues pedales, folia anguſta longa tum infima, tum ſuperiora, in quorum alis ſpicæ ſedent.

Gramen cyperoides ſpicâ ſimplici caſſâ. *Found by Mr.* Bobart.

Gramen cyperoides ſpicis brevibus craſſis, una minore in alâ folii ſeſſili, pluribus disjunctis in & propè ſummum caulem. D. *Vernon* communicavit.

Gramina Cyperoide cum ſpicis in ſummo caule, quam ſpica paleacea non terminat.

1. Gramen cyperoides paluſtre elatius, ſpica longiore lata. *Marſh Cyperus-Graſs with looſe ſpikes.* In paluſtribus putridis & aquoſis. Caulis huic ſeſquicubitalis. Spica ſeu potius panicula longa, minùs ſparſa, lucida, è pluribus ſpicis ſecundariis compoſita, quæ ex aliis adhuc ſubrotundis exiguis ſquamoſis conſtant. Denſo & firmo ceſpite naſcitur hoc genus, in ſolo aliàs cœnoſo, Juncorum in modum, ut tutò ei inſiſtere poſſis.

Hujus

Hujus aliam ſpeciem per omnia ſimilem, ſed minorem, ſpicis gracilioribus, ſparſim naſcentem, non in ejuſmodi denſis ceſpitibus, iiſdem in locis obſervavimus.

2. Gramen cyperoides ſpica è pluribus ſpicis brevibus mollibus compoſita. *Cyperus-Graſs with a head compounded of ſoft ſpikes.* In paſcuis locis humidioribus copioſè.

Caulículi dodrantales aut pedales, concavi, enodes, ſpicas 4, 5, vel etiam 6 confertas, ſubrotundas nec tactu aſperas in faſtigio ſuſtinentes. Hanc ſpeciem in Cat. Angl. pro Gramine cyperoide ex monte Ballon ſpica divulſa *J.B.* habuimus.

3. Gramen cyperoides ex monte Ballon ſpicâ divulsâ *J.B.* cyper. paluſtre majus ſpicâ diviſâ *C.B.* cyper. paluſtre minus *Park.* cyper. parvum *Ger. ico. Marſh-Cyperus-Graſs of Mount* Ballon *with a divided head. In the Meadows near the Hith at* Colcheſter *in* Eſſex *and elſewhere, obſerved by Mr.* Newton.

Præcedente elatior eſt, caulibus gracilioribus, nec adeò manifeſtè concavis; ſpicis partialibus minoribus, corigiato foliolo oblongo ſpicæ ſubjecto, ſecus quàm in illo, quo interdum rectà ſupra paniculam aſſurgente caulis Junci ſpeciem refert; foliis longioribus & anguſtioribus.

4. Gramini cyperoidi ex monte Ballon ſimile, ſpicâ totali è pluribus ſpicis compoſita. An Gram. cyper. elegans multiferâ ſpicâ *Park? Cyperus-Graſs with a ſoft more compound head.* In paluſtribus & aquoſis, Maio floret.

Spica in hac ſpecie coloris eſt ferruginei, & initio ad tactum mollis: tertia ſpecie majus eſt & elatius.

5. Gramini cyperoidi ex monte Ballon ſimile humilius, in maritimis & arenoſis naſcens. *Low Sea Cyperus-Graſs with a compound ſpike.* In arenoſis maritimis frequens. Multo humilius eſt præcedente, ſpicâ ferrugineâ, deorſum plerunque nutante.

6. Gramen cyper. paluſtre elegans ſpicâ compoſitâ aſperiore. *Elegant Cyperus-Graſs with a rough compound head. In a Pool at* Middleton *in* Warwickſhire *towards* Cole's-*Hill: alſo nigh* Wrexham *in* Denbighſhire, *and other places.*

Folia anguſta, pallidè viridia, dodrantalia: Caulis pedalis, nudus, enodis; ſpica in ſummo ex viridi flavicans, è 5 vel 6 ſpicis brevibus teretibus ſquamoſis, ſquamis acuminatis compoſita, nullo ei ſubjecto foliolo.

7. Gramen cyper. paluſtre majus ſpicâ compactâ *C.B.* paluſtre cyperoides aquaticum ſpicâ integrâ *J. B.* pal. cyperoides *Ger.* cyp. paluſtre majus *Park. The greater ſpiked Cyperus-Graſs.* In aquoſis & ad fluviorum ripas. Spica

Spica ſeſcuncialis è ſquamis compreſſis acuminatis & quodammodo aculeatis compoſita. Caulis ſeſquicubitalis, triquetrus, angulis acutis, lateribus velut ſulcatis.

9. Gramen cyperoides ſpicatum minus. Gramen cyper. ſpicis minùs compactis *Park.* cyper. parvum *Ger. deſcr.* cyp. ſpicis minoribus minúſque compactis *C. B. J. B. The leſſer ſpiked Cyperus-Graſs.*

Præcedente multis numeris minus eſt, aliàs ſimillimum, ſpicis, ut rectè *J. B.* minoribus minúſque compactis; cauliculis plerunque terram verſùs reclinatis. Iiſdem cum priore in locis.

10. Gramen cyperoides ſpicatum minus, ſpica longa divulſa ſeu interrupta. *The leſſer ſpiked Cyperus-Graſs with a long interrupted ear.* In paſcuis locis humidioribus.

Cauliculi dodrantales aut pedales tenues, terram verſùs plerunque reclinati: Spica longa divulſa ſeu interrupta, ex ſex nimirum ſeptémve ſpicis parvis, ſquamoſis ſeſſilibus, ex ſingulis aculeatis compoſitis longiuſculè diſtantibus (inferiores intèllige) compoſita. Folia longitudine interdum caulem ipſum æquant vel excedunt, quo à duobus præcedentibus differt.

11. Gramen cyperoides ſpicatum minimum, ſpicâ divulsâ aculeatâ. Gramen ſylvaticum 3. *Tab.* parvum tenuifolium cum ſpica aculeata *J. B.* nemoroſum ſpicis parvis aſperis *C. B.* An Gram. cyper. echinatum montanum *Park? The leaſt prickle-headed ſpiked Cyperus-Graſs.* Locis paluſtribus ſolo putrido & ſpongioſo.

Folia anguſta, brevia; cauliculi palmares & ſeſquipalmares in ſummo geſtant ſpicam laxam, è tribus plerunque glomerulis ſeminum aculeatorum compoſitam.

12. Gramen cyperoides minimum, ſeminibus deorſum reflexis puliciformibus. *Flea-Graſs. Obſerved firſt by Mr.* Goodyer, *and by him named Flea-Graſs from the likeneſs of its Seeds, both in figure and colour. We have often found it in mooriſh and boggy places.*

13. Gramen cyperoides ſpica ſimplici compreſſa diſticha D. *Plukenet*, qui illud primus obſervavit. *Mr.* Newton, *who firſt ſhewed it me, found it in watery places about* Orton *in* Weſtmorland, *and alſo about* Chiſſelhurſt *in* Middleſex.

Caulis ſemipedalis aliquouſque ſupra ſpicam producitur, & ſpica è ſinu caulis egredi videatur quemadmodum in juncis.

14. Gramen

14. Gramen cyperoides minimum Ranunculi capitulo rotundo D. *Bobart. Small Cyperus-Grass with a Crowfoot-head. Frequently found on the Bogs on the West-side of* Oxford.

15. Gramen cyperoides minus Ranunculi capitulo longiore D. *Sherard.* Præcedentis varietas esse videtur capitulo longiore. In paluſtribus ſpongioſis *Bogs* dictis in Comitat. *Down* Hiberniæ.

Huic ſimile, ſi non idem, obſervavit & ad nos dedit D. *Vernon.* Graminis cyperoidis minoris ſpica ſimplici, & rulo, in paluſtribus mariſcis dictis propè Hinton & Teversham in agro Cantabrigienſi frequens. Hujus caulículus terminat ſpica ſingularis non paleacea, ſed è mille ſeminibus compacta. Verno tempore juncum mentitur.

Cyperi Botanicis dicti.

1. Cyperus longus *Ger.* longus odoratus *Park.* odorus radice longa ſeu Cyperus Officinarum *C. B.* paniculâ ſparſâ ſpeciosâ *J. B. The ordinary ſweet Cyperus or* Engliſh *Galingal. Found by Mr.* Newton *in the Iſle of* Purbeck, Dorſetſhire, *and a Chappel on the ſide that looks towards* Portland-*Iſland.* Paniculâ ſparſâ è ſpicis parvis compreſſis ſquamoſis compoſito.

2. Gr. cyper. paluſt. paniculâ ſparſâ *Park.* cyperoides paniculâ ſparsâ maj. *C. B.* cyperoid. vulgatius aquat. *J. B. Water Marſh Cyperus-Graſs with a ſparſed Panicle. In the Fen-ditches about* Wisbich *and* Marſhland *in* Norfolk, Tolesbury *in* Eſſex, *and elſewhere near the Sea: as alſo in the River of* Thames *plentifully.* Planta eſt ſpecioſa, caule concinnè triquetro, angulis aſperis; paniculis craſſis rufeſcentibus, è variis ſpicarum congeſtarum agminulis compoſitis; quorum medium brevi pediculo inſidens pluribus ſpicis conſtat; reliqua quæ illud circumdant pediculis oblongis inhærent, pauciorumque ſpicarum ſunt. Spicæ autem ſingulares multò breviores ſunt quam in Cypero rotundo littoreo inodoro.

3. Cyperus rotundus littoreus inodorus *Lob. J. B.* rotundus inodorus Anglicus *C. B.* rotundus littoreus *Ger.* rotund. litoreus inodorus Anglicus *Park. Round-rooted baſtard Cyperus.* In Angliæ Borealis fluminum litoreis lenéque fluentium rivulorum & maris alluvionibus invenit Lobelius. *By the* Thames *about* London *in many places. Mr.* Doody. *Obſerved alſo about* Maldon *in* Eſſex *plentifully by Mr.* Dale. Radicibus in nodos extumeſcentibus; foliis latioribus; paniculâ congeſti

et unico ſpicarum agmine communi pediculo brevi inſidentium; ſpicis ſingularibus longioribus & ferè uncialibus, à præcedente differt.

4. Cyperus longus inodorus ſylveſtris *Ger.* longus inodorus vulgaris *Park.* longus inodorus ſylveſtris Lobelio *J. B.* longus inodorus Germanicus *C. B.* Gram. cyperoides altiſſimum foliis & carinâ ſerratis *P. Boccon. Long-rooted baſtard Cyperus. On* Hinton-*Moor near* Cambridg *plentifully: alſo in many places by the River* Thame *at* Dorſthill *near* Tamworth *in* Warwickſhire: *and by the Sea ſide between* Perſans *and* Marketjew *in* Cornwall.

Caulis huic rotundus, folia utroque margine & media coſta ſerrata; Jubæ aceroſæ Junci è foliorum alis & ſummo caule, aliæ ſupra alias exeunt.

5. Cyperus gramineus *J. B.* gramineus miliaceus *Ger.* Pſeudo-cyperus miliaceus *Park.* Gram. cyperoides miliaceum *C. B. Millet-Cyperus-Graſs. We have found it in many places, as by the* Thame *ſide near* Tamworth *in* Warwickſhire: *in a bog near* Haverford-Weſt *in* Pembrokeſhire. *Mr.* Dale *obſerved it by the River* Blackwater, *at a Mill below* Bocking *in* Eſſex. Panicula nigricans in latum diffunditur.

Caulis huic plantæ cubitalis eſt & interdum ſeſquicubitalis, teneris, medullâ farctis, ſumma parte parvo interdum foramine pervius, nodoſus, & ad ſingulos nodos (qui non nisi ſex, ſeptemve, aut etiam plures ſunt) *foliis* ſingulis, ima parte ad duorum digitorum ſpatium eum involventibus, inferioribus pedem aut dodrantem longis, unciam latis, carinatis, lætè viridibus, veſtitus; in ſummo faſtigio *paniculam* geſtans nigricantem, ſparſam, junceam potiùs quàm miliaceam, cujus radii partiales majores, paniculas privatas ſuſtinentes, è ſinu folii exeunt. Paniculæ dictæ privatæ è ſpicis ſquamoſis pluribus ſimul in ſummis pediculis coagmentatis conſtant. *Spicæ* autem adeò parvæ ſunt ut ſquamæ ægrè poſſint diſcerni: ſub ſquamis latitant *ſemina* parva, oblonga pallida. Folia ima quæ è radice exeunt cubitalia, iis quæ in caule ſimilia, verùm anguſtiora nonnihil. Carina & acies ſeu margines foliorum digitum deorſum ducentibus aſpera ſentiuntur.

§ Junci & Gramina juncea.

Juncus caulibus plerunque teretibus, interdum tamen anfractis, fungoſis, enodibus; paniculâ vel in ſummo caule exiſtente,

exiſtente, vel ex ejus latere inferiùs exeunte, & multis ſeminibus majuſculis compoſitâ, à reliquis hujus generis diſtinguitur.

1. Juncus acutus capitulis Sorghi *C. B.* maritimus capitulis Sorghi *Park.* pungens, ſeu Juncus acutus capitulis Sorghi *J. B. Pricking large Sea-Ruſh.* In arenoſis cumulis ad Occidentale Cambriæ littus Merionethenſe copioſiſſimé.

Junci ſeſquicubitales craſſiuſculi, rigidi, acumine pungente: Capitula glomerata, ſplendentia, fuſca, Sorghi æmula.

2. Juncus acutus maritimus capitulis rotundis *C. B.* acutus maritimus alter *Park. Sea-Ruſh with globular heads. Found by Mr.* Stephens *in* Braunton Boroughs *in* Devonſhire.

Capitula parva, rotunda, aſpera, Sparganii formâ, huic ad diſtinctionem ſufficiunt.

3. Juncus acutus maritimus caule triquetro maximo molli procerior noſtras D. *Plukenet Phytograph. Great ſoft Sea-Rush with a triangular ſtalk.* Apud nos ad ripam Thameſis fluvium infra quàm ſupra Londinum. Juncus huic, à D. *Doody* mihi primùm oſtenſus, longè diverſus eſt à Junco-triangulo *C.B.* necdum deſcriptus, magnitudine & proceritate inſignis, nec Scirpo maximo multùm inferior: quocum & mollitie convenit.

4. Juncus acutus maritimus Anglicus *Park. English Sea-hard Ruſh.* In maritimis paluſtribus copioſè, ut circa Camalodunum in Eſſexia, & ad Occidentale Cambriæ littus.

Scapi ſeſquicubitales, ſolidiores & duriores quàm Juncus lævis vulgaris, medulla ſolidiore. E ſcapo in ſinum excavato, & in duo cornua, altero admodum brevi, diducto, ſeſquipalmari ab apice junci diſtantia erumpit panicula ampla, albicans, in plures partes diviſa, unà præ aliis longo pedicello inſidente, & ſupra reliquas eminente, ac ſi ſeparata eſſet.

5. Juncus acutus *Ger.* acutus vulgaris *Park.* acutus panicula ſparsâ *C. B.* An juncus foliaceus *J. B.*? *Common hard Ruſh*, i. e. Juncus durus vulgaris. In paſcuis & ad vias publicas, præſertim ſolo humidiore paſſim.

Junci ſeſquicubitales & altiores, graciles, ſtriati, cortice craſſo, medulla pauca, aridiuſculi, in acutos mucrones exeunt: panicula ſparſa, rufeſcens, ad dimidii pedis diſtantiam infra mucronem erumpit.

6. Juncus montanus paluſtris. An Gramen junceum maritimum *Lob. ico. Ger.*? junceum maritimum majus *Park.*? junceum X. ſeu foliis & ſpicâ Junci *C.B.*? Figura & deſcriptio ſatis

ſatis aptè conveniunt huic noſtro; locus autem minimè; non enim maritimum eſt, ſed montanum. *Moſs-Ruſh, Gooſe-Gra.* In montoſis paluſtribus, ſolo bibulo & ſpongioſo, per totam Angliam copioſè.

Juncus propriè dictus non eſt. Folia ad radicem numeroſa, ſtellatim expanſa, brevia, dura, acuminata, ſupernè canaliculata: Caulis dodrantalis, firmus, farctus, paniculam in ſtigio junceam geſtans; capſulæ majuſculæ, ſubrotundæ.

7. Juncus aquaticus maximus *Ger.* lævis maximus *Park.* ſeu boloſchœnos *J. B.* Juncus maximus ſeu Scirpus *C. B. Bull-Ruſh.* In fluminibus, piſcinis & ſtagnis majoribus. Paniculæ huic è ſummo ſcapo exeunt.

Juncus aquaticus medius *C. B. Park.* ſylvaticus Tabernæmontani *J. B. The leſſer Bull-ruſh. In the Sea-ditches at* Brick-hay *and* Merſey-*Iſland. Mr.* Dale.

8. Juncus lævis vulgaris paniculâ ſparsâ noſtras. An Juncus paniculâ Arundinaceâ *J. B?* lævis panicula ſparſa major *C. B. Park?* Junc. lævis *Ger. Common ſoft Ruſh.* In aquis vadoſis aut juxta aquas.

Altitudo bicubitalis aut major, medulla ſolidior & ad eſculenta apta. Dodrantali cis apicem ſpacio erumpit panicula late ſparſa; in petiolis tenuibus vaſcula propendent, multoquim in ſequenti Junco minora, pallidiora, quamvis planta ipſa major & elatior ſit.

9. Juncus lævis vulgaris paniculâ compactiore. An Juncus lævis vulgaris *Park?* an lævis glomerato flore *ejuſdem?* lævis paniculâ non ſparsâ *C. B. Soft Ruſh with a more compact Panicle.* In paſcuis & ſylvis, locis humidioribus.

A præcedente differt calamis ſtriatis, medulla rariore & ſpongioſiore, panicula compactiore & vaſculis ſeminalibus majoribus, cacumini propius erumpentibus, tempore etiam ſeminali maturiore.

10. Juncus lævis minor panicula glomerata nigricante *Cat. Can.* Lithoſpermi ſemine *Hort. Reg. Bleſ. & Pariſ. Botan. Mon.* Locis paluſtribus ſolo ſpongioſo. *Round black-headed Marſh-Ruſh or Bog-Ruſh.* Scirpi cubitales ſunt; reliquas notas tituli expediunt.

11. Junc. parvus, calamo ſupra paniculam compactam longius producto. *Found by Mr.* Newton *not far from* Ambleſide *in* Weſtmorland. Altitudo ei ſemipedalis, ſcirpus gracilis.

12. Junc. capitulis Equiſeti *C. B.* aquat. minor capite Equiſeto *Park.* capit. longis ſeu clavatis *J. B. Club-Ruſh, or aglet-headed Ruſh.* In rivulis frequentiſſimus.

Scirpi pedales aut cubitales ſunt; nec aliis præter titulum notis indiget.

13. Juncus capitulis Equiſeti minor & fluitans C. B. J. Juncellus capitulis Equiſeti fluitans *Park.* *Floting Club-Ru* In aquoſis Angliæ fluitat, autore Gillenio.

14. Juncellus omnium minimus capitulis Equiſeti D. *Hiſt. nat. Oxon.* *The leaſt upright Club-Ruſh.* On Binſey-Comm Oxfordſhire, *in the moiſt Ditches*, hunc à ſe obſervatum mi communicavit peritiſſ. Botanicus D. *Dodſworth.*

Simplici ſcapo, ſetæ equinæ craſſitie, altitudine trium ciarum, aſſurgit.

15. Juncus parvus paluſtris cum parvis capitulis Equiſet An Juncus montanus parvus cùm parvis capitulis luteis J. *Dwarf Marſh-Ruſh with ſmall Aglet heads.* In pratis udis & cis paluſtribus circa *Middleton* vicum in agro Warwicenſi & alibi.

Styli palmares aut dodrantales tenues ſatis firmi. Capitulum ex ſpadiceo nigricans, triplo brevius quàm Junci ciati.

16. Juncellus omnium minus, Chamæſchœnos *M. Lo* Juncellus Lobelii *Park.* An Juncus humilis J. B.? An Juncellus inutilis ſive Chamæſchœnos C. B. *The leaſt Ruſh* In arenoſis & glareoſis humidioribus.

Paniculæ huic in eodem ſcapo plerunque duæ, interdum unica, rarius tres. Hunc D. Merrett in Pin. Gramen ſparteum capite bifido vel gemino denominavit, ut ex planta ipſa à D. *Lawſon* ad me tranſmiſſa agnovi, unde in Faſciculo noſtro titulus ille Gramen ſparteum capite bifido vel gemino delendus eſt: malè enim pro diſtincta à Juncello ſpecie habetur.

17. Juncus Alpinus cum cauda leporina J. B. Alpinus capitulo lanuginoſo ſive Schœnolaguros C. B. à capitulo haud multùm leporum caudæ diſſimili. Gramen juncoides luteum alterum Danicum *Park.* *Hairs-tail-Ruſh.* On Eſſenes *Meers in* Shropſhire, *and* Pillinmoſs *in* Lancaſhire.

I underſtood by Mr. Lawſon, *that this is the ſame Plant* Parkinſon *calls* Gramen junceum montanum ſubcœruleâ ſpicâ Cambro-britannicum; *the ſame Obſervation I find in* Britan. *So that* Parkinſon *errs in putting it for a diſtinct Spec and I inadvertently following him in my Hiſtory of Plants*, p. 1 Spicæ ſubcœruleæ mox poſt Natalitia Chriſti apparent. Ov eum avidè depaſcuntur, unde *Moſs-crops* Weſtmorlandicis d citur. D. *Lawſon.*

Juncel

Juncello accedens graminifolia plantula capitulis Armeriæ proliferæ D. *Lhwyd*. *A small Rush-grass with heads like childing Sweet-Williams. On the Mountains of* Wales. Foliis est ad imum tenellis gramineis; caule tenui, palmari, enodi, capitulo in fastigio congesto, Armeriæ proliferæ æmulo.

Gramina Juncea.

Gramen junceum, caule folioso, à Junco, (qui caule est nudo) differt.

1. Gramen pratense tomentosum paniculâ sparsâ *C. B.* tomentarium *Ger.* Gnaphalium Tragi sive Juncus bombycinus *J. B.* Gram. junceum lanatum, vel Juncus bombycinus vulgaris *Park.* *Cotten-Grass.* In paludosis, inque humidis & cœnosis frequens.

Foliis est gramineis non Junceis, unde ad hoc genus propriè non pertinet. Caulis pedalis aut cubitalis. Panicula tomentosa, nivea, multiplex.

2. Gramen junceum folio articulato aquaticum *C. B.* junceum aquaticum Bauhini *Park.* aquaticum *Tab. Ger.* Juncus foliaceus capsulis triangulis *J. B.* *The lesser Rush-Grass with jointed leaves and triangular Seed-vessels.* In udis & palustribus ubique.

Culmulis hujus aliàs perbrevibus, oblongis aliàs, spicæ quadam velut excrementitiæ, & ex foliaceo quodam genere squamatæ rubentésque insident. Capsulæ triquetræ ex ruffo nigricant.

3. Gramen junceum capsulis triangulis minimum. Graminis juncei varietas minor *Ger. emac.* *The least triangular seeded Rush-Grass.* In palustribus & ad rivulos; ut in aquosis ericeti Hampstediensis prope Londinum. Palmarem altitudinem vix superat, folia juncea capillaria: Panicula præcedentis non dissimilis, nec capsulæ spadiceæ multò minores.

Hujus varietatem, ni potiùs species distincta sit, observavit D. *Dale*, in ericeto de *Tiptre* in Essexia, loco paludoso, prope *Braxted* magnum, inquè ericeto quodam prope *Burntwood* oppidum, loco consimili, quam Gram. junceum capsulis triangulis, cauliculis tenuibus, foliis ad nodos & paniculorum divaricationes prælongis, denominavi.

4. Gramen junceum aquaticum magis sparsâ paniculâ *Park.* An Gram. junceum sylvaticum *Ger?* junceum folio articulato

ſylvaticum C. B? *The greater Ruſh-Graſs with joynted leaves, and a more ſparſed Panicle.* In aquoſis paſſim, non rarò & in ſylvis humidis.

Secunda ſpecie elatius & majus eſt, paniculâ magis ſparsâ, capſulis tamen minoribus minúſque coloratis quàm in illa.

5. Gramen junceum maritimum vel paluſtre, cum pericarpiis rotundis. Juncus parvus cum pericarpiis rotundis J. B. Synonyma quæ in priore editione hujus plantæ dedimus, rectoritate Jo. Bauhini moti, ei non convenire olim monuimus in *Catal. Plant. circa Cantabrigiam*, quapropter à D. *Plukenet* admoniti ea omiſimus: verùm hanc ſpeciem oxyſchœno ſeu Junco acuto Alpino Cambrobritannico *Park.* eandem eſſe D. *Plukenet* non conſentimus. *Ruſh-Graſs with round Seed-veſſels.* In pratis humidioribus, tum maritimis, tum à mari procul remotis. Altitudo pedalis aut cubitalis.

6. Gramen junceum parvum ſive Holoſteum Matthioli & Gr. bufonium Flandrorum *Park.* Gr. junceum *Ger.* Gr. nemoroſum calyculis paleaceis C. B. Holoſteum Mattioli junceum J. B. *Toad-Graſs.* In humidis & aquoſis.

Palmum & ſeſquipalmum altum eſt hoc genus, cauliculis frequentibus & in plurimos ramulos diviſis, paniculis plurimis paleaceis.

7. Gramen junceum clavatum minimum, ſeu Holoſteum paluſtre repens, foliis, capitulis & ſeminibus Pſyllii. *Moſs Ruſh-Graſs with Fleawort-heads. This was ſhewn me by Mr.* Doſworth. *I remember alſo to have found it at* Madern *near* Hverford-Weſt *in* Pembrokeſhire. *Mr.* Doody *gathered it in the Ponds of* Wandſworth-*Common, next the new Church-Yard in* Surrey; *and in the ſame place with the Pepper-Graſs.*

8. Gram. junceum ſive Holoſteum minimum paluſtre capitulis quatuor longiſſimis ſtaminibus donatis. In paluſtribus.

Foliola ad radicem in orbem ſpargit anguſta, gramina, craſſa, cauliculi plures vix digitum alti, nudi capitulum ſeu floſculum in ſummo geſtant exiguum compreſſum, unde exeunt quatuor longiſſima filamenta apicibus donata: una cum ſuccedit ſemen majuſculum.

9. Gramen junceum ſpicatum ſeu triglochin C. B. triglochin J. B. marinum ſpicatum *Ger. emac.* triglochin Dalechampii *Park. Arrow-headed-Graſs.* In paluſtribus frequens.

10. Gramen marinum ſpicatum *Cluſ.* junceum & ſpicatum alterum C. B. marinum ſpicatum alterum *Park. Sea-ſpike-Graſs.* In ſalſis maritimis ubique fere.

Hoc

Hoc genus folia habet majora & craſſiora quàm præcedens; ſpicam denſiorem; vaſcula ſeminalia breviora, majora, rotundiora.

Malè inſcribitur à *J. B.* Gram. ſpicatum cum pericarpiis parvis rotundis; cùm ea longiuſcula & ſtriata ſint.

11. Gramen foliolis junceis oblongis, radice alba *C. B. p. & Theat. Long-leaved Ruſh-Graſs with a white Root. Found at the head of the Bogs at* Wooten-*Heath, three Miles from* Oxford.

12. Gram. junc. polyſtachion *C.B. Theat.* p.74. junceum vulgare *Park.* & Gram. juncoides Junci ſparsâ paniculâ *ejuſdem.* Hanc ſpeciem D. Bobartus in Anglia ſpontaneam eſſe aſſerit.

§. Sparganium pilulis ſuis echinatis ſphæricis Platani pilulas æmulantibus à reliquis hujus generis abundè diſtinguitur.

1. Sparganium ramoſum *Park. Ger. C. B.* Sparganium quibuſdam *J. B.* Butomos diſſectâ paniculâ, vulgò Platanaria, cui pilulas habet Platani pilulis ſimiles *Jo. Bod. in Theophr. Branched Bur-Reed.* In aquis ad fluviorum ripas, inque paludibus ubique.

2. Spargan. non ramoſ. *C.B. Park.* non ramoſ. ſive latifolium *Ger.* Spargan. alterum *J.B. Bur-Reed not branched.* Cum priore.

3. Spargan. min. *J.B. C.B. Park. The leaſt Bur-Reed.* In ſtagnis & rivulis. Folia cubitum longa, vix ſemunciam lata, neque carinata, neque ſtriata, ut in majore ſpecie, intus concava. In caule cubitali florum & ſeminum globuli 4 vel 5. Reliquam deſcriptionem vid. *Hiſt. noſt. Append.* p. 1910.

§. Acorum ſpica quam profert ſimplicem elegantem Juli ſpecie, folia Iridis aromatica odorata ab aliis omnibus plantis abundè diſcriminant. Nullæ hactenus ſpecies aut varietates hujus in Europa naſcentes obſervantur.

Acorus verus ſive Calamus Officinarum *Park.* verus, ſive Calamus aromaticus Officinarum *C. B.* verus, Officinis falſo Calamus *Ger.* Calamus aromaticus vulgaris, multis Acorum *J. B. The ſweet-ſmelling-flag or Calamus. In the River* Yare *near* Norwich, *obſerved by Sir* Tho. Brown: *alſo about* Hedly *in* Surrey *found by Dr.* Brown *of* Magdalen-*College*, Oxon: *and in* Cheſhire *plentifully, as we were informed by Dr.* Walter Needham. *Mr.* Dent *alſo ſent me fair* Juli *of it, gathered ſomewhere near* Cambridg.

Stomachicus eſt, calf. & ſicc. Partium tenuium eſt. Uſus frequ. in obſtructione menſium, hepatis & lienis, in dolore colico.

colico. *Schrod.* Ad urinæ deductionem commendat Fallopius in vino tenui decoctam radicem cum succo Boraginis. Rodix etiam Alexipharmica censetur: condita à Turcis maducari manè solet adversus corrupti aeris contagia.

§. Typhæ nota est florum effigies turbinata & in clavam composita.

1. Typha *Ger.* palustris major *J. B. C. B.* palustris magna *Park. Great Cats-tail or Reed-mace.* In stagnis & piscinis majoribus, aut aquis lenè fluentibus.

Altitudo humana & major: caulis teres, gracilis, tomento rufescente in cylindri formam compositio fastigium occupante, quod in pappos tandem cinereos facessit.

2. Typha palustris media *J. B.* palustris clavâ gracili *C. B.* Typha minor *Park. Ger. The middle sort of Cats-Tail.* Cum priore nec minùs frequens oritur.

Utramque speciem unà crescentem vidi in rivulo quodam propè ædes Nobiliss. Comitis Warwicensis *Leez-House* dictas. Priori folia latiora, glauca; spica major, nigrior. Serius etiam floret. Posteriori folia angustiora, pallidiùs virentia. Spica gracilior minúsque colorata, seriùs etiam exeunt spicæ seu clavæ.

GENUS VIGESIMUM QUINTUM.

Herbæ anomalæ & incertæ sedis, & primò Aquaticæ.

§. NYmphææ notæ sunt folia subrotunda, in summis aquis fluitantia.

1. Nymphæa lutea *Ger. J. B.* major lutea *C. B. Park.* Nuphar luteum *Brunf. Water-Lily with a yellow flower.* In fluviis & stagnis majoribus. Vas seminale urceum affabrè expressum, odore Aquam vitæ referre nobis visum est.

2. Nymphæa lutea minor floré fimbriato *J. B. C. B.* *lesser yellow Water-Lilly with a fringed flower.* In fluviis & stagnis majoribus, non tamen admodum frequens.

3. Nymphæa alba *J. B. Ger.* alba major *C. B.* alba major vulgaris *Park.* In fluviis sed rariùs. Aquâ gelidâ delectatur

videtur. Hujus flos multiplici petalorum ſerie conſtat.

4. Nymphæa alba minima *C. B.* alba minima ſive Morſus ranæ *Park.* minor ſive Morſus ranæ *J. B.* Morſus ranæ *Ger.* *The leaſt white Water-Lily or Frogbit.* In aquis pigrioribus. Hujus flos tripetalos eſt.

5. Nymphæa alba minima flore pleno odoratiſſimo *Cat. Cant.* *Double-flower'd ſweet Frogbit.* In foſſa paluſtri ad latus aggeris ſeu calceti, *Audrey Cauſſey* dicti, propè pontem ligneum in inſula Elienſi.

Radix, folia, flores, ſemen in uſu ſunt adverſus fluxus, præcipuè vero gonorrhœam & pollutiones nocturnas, ſemiſque acrimoniam; compertum aiunt uſum ſeminis atque radicis homines reddere ad Venerem valdè frigidos & tardos. Eadem in vino nigro decocta & pota menſium abundantiam efficaciter ſiſtunt.

Extrinſecùs adhibentur folia & flores ad febriles æſtus & vigilias ſopiendas.

6. Millefolium aquaticum minus *Park. J. B.* aquaticum fœculis ad foliorum nodos *C.B.* Myriophyllum aquaticum minus *Ger.* *Small Water-Milfoil.* In rivulis prope Cantabrigiam circa *Hinton* & *Teverſham* & pontem Sturæ.

Quinæ huic in caule (obſervante Cluſio) ad ſingulos nodos foliorum alæ. Floſculi in faſtigio octopetali, vix ſe aperientes, è ſingulis foliorum alatorum ſinubus ſinguli.

2. Millefolium paluſtre galericulatum *Ger. emac* aquaticum flore luteo galericulato *J. B.* *Park.* aquaticum lenticulorum *C. B.* *Hooded Water-Milfoil.* In foſſis paluſtribus Lincolnienſibus & Elienſibus, invenitur & in piſcinis.

Folia ramoſa; caules etiam ramoſi, aquâ profundâ immerſi, è quorum divaricationum angulis eriguntur caules alii, nudi, firmi aquas ſuperantes, in quorum faſtigiis flores ſex, ſeptémve, in duo ſegmenta diviſi, quorum ſuperius galeam, inferius labellum refert.

3. Millefolium paluſtre galericulatum minus flore minore. *The leſſer hooded Water-Milfoil.* *Found by Mr.* Dent *on* Teverſham *moor in* Cambridgſhire. *Both ſorts obſerved by Mr.* Lawſon *in the Ditches by the Cauſſey over the Moſs to the* Fell *end near* Wiberlack, Weſtmoreland. Flores huic multò pallidiores quàm præcedenti.

4. Milleſ. aquat. pennatum ſpicatum *C.B.* *Park.* Pennatum aquat. *J. B.* *Feathered Water-Milfoil.* In aquis. Pennatum dicitur à foliorum ſimilitudine.

5. Millefolium aquaticum Equiſetifolium, ſeu Equiſetum ramoſum aquis immerſum *Cat. Cant.* An Millefolium aquaticum cornutum *J. B?* Deſcriptio in plurimis reſpondet; icon autem, quæ eſt C. Bauhini, minimé. *Horned Water-Milfoil or Horſetail.* In aquis pigrioribus, præſertim circa Cantabrigiam, frequens. Cornutum dicitur à ſimilitudine foliorum. Floſculi utrinque caulibus arctè adhærent, glomerati, muſcoſi. *This, I conjecture, is the ſame which Mr. Sherard obſerved in Sir* Phil. Carteret's *Fiſhponds in the Iſle of* Jerſey, *and intituled,* Equiſetum ſub aqua repens ad genicula polyſpermon.

Vis hujus ad ſanguinem ſiſtendum. Uſu itaque interno convenit in hæmorrhagiis & fluxionibus omnis generis, narium, uteri, alvi, vulnerum, ſcreatu ſanguinolento, vomitu, urina retenta, calculo, mictione ſanguinolenta, gonorrhœa, hæmorrhoidibus, fluore uterino, mariſcis, &c. Extrinſecùs adhibetur utiliter cephalalgiæ, hæmorrhagiæ narium & vulnerum, vulneribus conſolidandis, tumoribus hæmorrhoidum, herniæ; ictibus venenatis, tumori penis, &c. *Schrod.* Naribus inditus & affrictus ſanguinem facilè & ſatis copiosè elicit; unde nomen Anglic. *Noſebleed.*

§. Cotyledon aquatica *J. B.* aquatica acris Septentrionalium *Lob.* paluſtris *Ger. Park.* Ranunculus aquaticus Cotyledonis folio *C. B. Marſh Pennywort, White Rot.* In paluſtribus frequentiſſima.

Foliis circinnatæ rotunditatis in pediculis eorum centro occupantibus cum Cotyledone vera convenit: floſculis exiguis, pentapetalis dilutè purpureis, in infirmis tenuibus digitalibus cauliculis, eiſdémque ſemini inſidentibus, ab eadem longiſſimè diſtat.

§. 1. Stellaria aquatica *Park.* Millefolium aquaticum ſtellatum, ſive Stellaria aquatica *C. B.* Alſine aquis innatans foliis longiuſculis *J. B. Water-Starwort or Star-headed Water-Chickweed.* Floſculi huic dipetali è ſingulis foliorum alis ſinguli. Nam folia latiuſcula velut ſtellatim in aquæ ſuperficie expanſa flores non ſunt.

2. Stellaria aquatica foliis longis tenuiſſimis. *The leſſer ſmooth-leaved Water-Starwort.* Cum priore. *Obſerved, and ſhewn me by Mr.* Pettiver. *I remember to have ſeen it among Mr.* Newton's *dried Plants.*

§. Miliaria

§. Militaris Aizoides *Ger.* Stratiotes sive militaris Aizoides *Park.* Aloe palustris *C. B.* Aloe sive Aizoon palustre *J.B.* *Water-Aloe or Fresh-water-Soldier.* In fluentis pigrioribus & palustribus fossis in insula Eliensi copiosé.

Folia Alloes serrata, & flores tripetali hujus notæ sunt.

§. Gladiolus lacustris Dortmanni *Clus. cur. post.* Leucoium palustre flore subcæruleo *C. B.* Glad. lacustris Clusii, sive Leucoium palustre flore cæruleo Bauhini *Park.* *Water-Gladiole. In a Pool called* Hulf-water *that divides* Westmorland *from* Cumberland. *Observed by Mr.* Lawson *in* Winandermere *plentifully, and in* Grayson Tarne *near* Cokermouth *in* Cumberland.

Folia duas uncias longa, angusta, extremo reflexa, duplici intus tubo per longum excavata: caulis unicus, pedalis, teres, concavus, raris foliis: Flores 8 aut 10, pentapetaloides, pallide purpurei, ad Gladiolum accedentes. Aquis profundè immergitur.

§. Potamogitoni affinis graminifolia aquatica *Hist. nost.* p. 190. *Water-Grass with small crooked Cods.* Corniculis recurvis, tribus quatuórve simul in foliorum alis sessilibus, foliisque gramineis à reliquis aquaticis discretu facilis est.

§. Juncifolia sub aquis nascens Cochleariæ capsulis. Folia viridia subtus convexa sunt, supernè plana; medullâ junceâ repleta. Flos albus parvus tetrapetalos. Capsula Cochleariæ bipartita, seminibus luteis repleta. Sub aquis nascitur sabuloso solo inter Gladiolos lacustres *Clus.* in lacu Hibernico *Lough Neagh*, quà territorum oppidi *Kilmore* alluit propè Moyra. D. *Sherard.*

§. Graminifolia palustris repens, vasculis granorum Piperis æmulis. *Pepper-Grass.* Perexigua hæc plantula per terram repit foliis capillaceis. In alis foliorum globulos sessiles profert granorum Piperis magnitudine ferè, seminibus albis refertos.

Salvinia foliis junceis. Hill.

Vascula quadripartita sunt, multa semina minuta continentia: Flores nondum observavi. D. *Doody:* cui à D. *Plukenet* ostensa est, in puteis ubi per hyemem aquæ stagnârant, propè fontes medicatos Strethamenses.

Pilularia Vaillant Dillenius

§. Persicaria

Gramen Piperinum. Merret.

§. Persicaria siliquosa *Ger.* Noli me tangere *J.B.* Mercurialis sylvestris, Noli me tangere dicta, sive Persicaria siliquosa *Park.* Balsamine lutea sive Noli me tangere *C. B.* *Quick in hand. Touch me not. We observed it on the Banks of* Winandermere *near* Ambleside. *By the Cloth-Mill in* Saterthwait *Parish,* Lancashire, *and in many places of* Westmorland, *Mr.* Lawson.

Caulis flavicans pellucidus; folia Mercurialis; *Flores* flavi, penduli, calcari donati. *Siliquæ* breves, per maturitatem vel digito tactæ, vel vento concussæ cum impetu dissiliunt, & semina in omnem partem projiciunt.

Lenticula palustris bifolia fructu tetragono *C.B.* aquatica bifolia Neapolitana *Park.* Callitriche Plinii *Col.* Vascula hujus seminalia Veronicæ accedunt, unde cur Lenticula aquatica à C. Bauhino diceretur rationem non video. *Found on* Wimbleton-*Common by my very learned and ingenious Friend Dr.* Sloane.

Vi diuretica insigni pollet quoque modo sumpta: ut aqua destillata copiosiùs sumpta vel Diabetem inducat. Cuti imposita herba φοινίσσει, quod & aliis diureticis commune est. Facultate fertur perniciosa & deleteria. *Dod.*

§. Myòsuros *J. B.* Cauda muris *Ger.* Holosteo affinis Cauda muris *C. B.* Holosteum Loniceri, Cauda muris vocatum *Park. Mouse-tail.* In arvis, hortis, ad vias, & inter segetes sed rariús.

Flosculi herbacei pentapetali. Semina in spicam oblongam caudæ muris æmulam excurrunt.

§. Polygala *Ger.* minor *Park.* vulgaris *C. B.* Polygalon multis *J. B.* *Milk-wort.* In pascuis, siccioribus præsertim & montosis, ubique.

Vascula seminalia Thlaspeos, compressa, didyma, bina intus semina claudentia: flores in spicis labiati & quodammodo galeati.

Florum alæ non defluunt, sed paulatim auctæ in colorem viridem degenerant, & vasculum seminale utrinque obtegunt.

Flores plerumque cærulei, interdum albi, carnei aut varii.

Si manipulus ejus per noctem in vino maceretur, idque bibatur, bilem per alvum mirè dejicit, nullo periculo, experientiâ Gesneri.

§. Cuscata major *C. B.* Cuscata sive Casutha *Ger. Park. J. B.* *Dodder.* In Ericetis & inter Legumina. Longissimis filamentis

filamentis aphyllis conſtat, poſtquam ſuccreverit, contiguis plantis ſeſe circumvolvens, alimentum inde exugit; unde *Hell-Weed* & *Devils-Guts*, i. e. herba Inferni, & Diaboli inteſtina, vulgò audit. Flores monopetali ſunt in quatuor (rarius quinque) ſegmenta brevia acuta diviſi, colore albo, calyce viridi ſucculento in quatuor pariter ſegmenta diviſo excepti; quibus ſuccedunt vaſcula ſeminalia rotunda, ſingula quatuor ſemina oblongo-rotunda continentia. Foliis planè deſtituitur, quo ab aliis omnibus nobis hactenus cognitis plantis differt. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 1904.

Graminifolia lacuſtris prolifera, ſeu plantulis quaſi novis hinc inde cauliculis ſuccreſcentibus. In quibuſdam lacubus montis *Snowdon*. D. *Lloyd*.

Subularia lacuſtris ſeu Calamiſtrum herba aquatico-Alpina. Aizoides Fuſiforme Alpinorum lacuum D. *Lloyd*. Hujus plantæ, inquit, nihil vidimus præter folia & radices, unde quo genere orta ſit prorſus ignoramus. In fundo lacus exigui prope ſummitatem montis *Snowdon Phynon vrêch* dicti.

Humorem melancholicum purgat, unde utilis eſt in Scabie, ictero nigro, obſtructionibus hepatis & lienis. Plantarum quibus innaſcitur temperamentum participare aliquatenus creditur.

ARBORES

ARBORES & FRUTICES.

Arbores flore à fructu remoto seu sejuncto, &c.

1. *Nuciferæ.*

NUces autem voco fructus majores putamine ficto & duriusculo nucleum claudentes; quæ vel sunt testâ durâ & fragili, ut *Juglans* & *Avellana*; vel molliore & coriaceo tegmine seu crusta obductæ, ut *Castaneæ*, *fuginæ nuces*: & hæ vel tegumento exteriore undique opertæ, ut prædictæ, vel semiopertæ & calyce tantùm seu cupulâ exceptæ, ut *Quercûs*, *Ilicis*, *Suberis*: cujusmodi fructus *Glandes* appellantur.

§. Nux Juglans *J. B. Ger.* Juglans vulgaris *Park.* Juglans seu Regia vulgaris *C. B.* *The Walnut-Tree.* Nux fortè Persica, fortè Euboica Theophrasti, Basilica seu Regia Dioscoridis & Galeni; Persica & Basilica Plinii *J. B.* Anglicæ originis non est hæc arbor, verùm cùm passim seratur, nec rarò extra hortos & viridaria; locum aliquem in hac Synopsi vendicat, quæ præter spontaneas stirpes in agris etiam cultas admittit. Folia huic arbori pinnata, odorata: Nuces tegumento exteriore viridi crasso undique tectæ: nucleus in 4 lobos profundè divisus, inque alios anfractus cerebri mæandros æmulantes.

Nuces recentes ventrem movent; siccæ calidiores sunt, concoctu difficiles, bilem augent & tussim exasperant: virides & immaturæ cum exteriore cortice Saccharo conditæ, duæ tréfve si sumantur alvum leniter subducunt. A veneno & peste præservant nuces manè comestæ.

Oleum expressum ad lucernas utile est, præfertur quoque pictoribus ei quòd è Lino exprimitur.

Cortex

Cortex interior arboris ſiccatus vomitum ciet validè, juli ſeu nucamenta leniùs.

Fungoſa ſubſtantia nuclei Juglandis lobos intercedeas & ſeparans, exſiccata & pulveriſata, in vino exhibita modica quantitate exercitum Anglicanum in Hibernia dyſenteriâ graviſſimâ, medicorum ſolertiam eludente, aliiſque remediis inexpugnabili, laborantem feliciter liberavit.

Alii ejuſmodi pulverem ad pleuritidem commendant ℥j. pondere bis térve exhibitum. Communicavit D. *Joan. Aubrey.*

§. Corylus ſylveſtris *C. B. Ger.* Corylus ſeu Nux Avellana ſylveſtris *Park. J. B. The Haſel-Nut-Tree.* In ſylvis & ſepibus. Varia nomina apud Veteres ſortitæ ſunt hæ nuces. Nam & *Avellanæ* dictæ ſunt, & antea *Abellinæ* patrio nomine, teſte Plinio lib. 15. cap. 22. & *Pontica* eodem autore *loco cit.* & Præneſtinæ à Præneſtino agro. Dioſcoridi Ἀστοῦδρυα lib. 1. c. 169. Hippocrati 2. de diæt. νάρυα πάντα teſte Caſp. Hofman. in *de Medicam. Officin.* Theophraſto arbor ipſa Ἡρακλεωτικὴ ἀγρία, ab Heraclea Ponti urbe. Sativæ (noſtratibus *Filberds*) barbatæ dictæ ſunt; ſylveſtres (*Haſel Nuts*) calvæ: ratio manifeſta eſt.

Folia huic arbori integra & ſubrotunda, ampla; nucis tegumentum exterius membranaceum, ſumma parte apertum.

Ex hujus virgis circuli doliares confici ſolent. E ligno carbones parant pictores ad delineationes accommodos.

Nuces corpus pinguefaciunt, affatim ſumptas anheloſos & aſthmaticos efficere vulgo perſuaſum eſt; quod & nobis verſimile, ſiquidem obſtruentis naturæ eſſe videntur.

Juli & cortices Avellanarum aſtringere & ventris fluxiones ſiſtere creduntur.

Superſtitioſa ſunt & magicam vanitatem redolent quæ de virgula Divinatoria colurna feruntur.

§. Fagus *C. B. Ger. Park.* Fagus Latinorum, Oxya Græcorum *J. B. The Beech-Tree.* In Meridionalibus Angliæ v. g. Cantio, Suſſexia, Southamptonia vulgatiſſima; obſervavi & in Hartfordiæ comitatu, unde miramur Cæſarem in *Comment. de Bello Gallico* Fagum Britanniæ denegâſſe.

Calyces echinati, quadripartiti, in quatuor cellis totidem nuces triangulares, læves, ſpadiceo cortice continent. Folia quàm carpini breviora, marginibus æqualibus.

Hujus

Hujus lignum in tenuissimas laminas flexiles dissectum ensium vaginis firmandis inseritur. *J. B.* Folia recentia, tusa & imposita calidis tumoribus prosunt, eósque discutiunt. Fagina glande delectantur & saginantur glires, mures, sciuri, aviculæ, ac etiam sues: virens tamen & nondum exsiccata, si paulò copiosiùs sumatur, Lolii instar caput tentat. *J. B.*

§. Castanea *J. B. Ger.* vulgaris *Park.* sylvestris, quæ peculiariter Castanea *C. B. The Chesnut-Tree.* In sylvis quibusdam prope *Sittingburn* Cantii oppidum, & *Woburn* Bedfordiæ observavimus, an spontaneam, an olim ibi satam nescimus. Sylvestris fructus sativæ triplo minores sunt. Calyces echinati binas ternásve nuces continent. Folia longa, majuscula, profundè serrata.

Castaneæ glandes, sed præcipuè interior membrana rubens, quæ corticem & fructum discernit, sistunt vehementer omnes alvi fluores & sanguinis rejectiones: coctæ & cum melle jejunis datæ tussientibus prodesse dicuntur.

In Italia rustici quamplurimi castaneis frixis se suósque sustentant. Urbani & lautiores sub cineribus tostas & decorticatas cum succo Limonum & tantillo Sacchari mensis secundis adjiciunt, & sic præparatas *Pistacias Italicas* vocitant. Verùm quocunque modo paratæ flatulentæ sunt, ventriculo & capiti inimicæ, viscerum infarctibus opportunæ, colico dolori obnoxiis & iis qui ad colicam proclives sunt minus commodæ, imò noxiæ.

§. Quercus latifolia *Park.* vulgaris *Ger.* vulgaris longis pediculis *J. B.* cum longis pediculis *J. B. The common* Oak-Tree. In sylvis & sepibus. Hujus fructûs respectu, plurimæ habentur varietates.

2. Quercus latifolia mas, quæ brevi pediculo est *C. B. & aliorum. Oak with the Acorns on short foot-stalks.* Folia huic obscuriùs viridia & minùs profundè sinuata quàm vulgaris, unde à vulgo circa *Newberry* oppidum *The Bay-Oak*, id est, Lauro-quercus dicitur. *In* Bagley-*Wood and divers other places observed by Mr.* Bobart, *who gave us the first intelligence of it.*

Hujus partes omnes, folia, cortex, cupulæ, glandes, lignum ipsum vim adstrictoriam validam obtinent; unde utilia sunt ad fluxum quemcunque sistendum. Cortex & cupulæ ad coria densanda usurpantur.

2. *Conifer.*

2. *Coniferæ.*

Conos voco fructus ſquamoſos, polyſpermos, ligneos ſeu coriaceos, in metæ plerunque formam turbinatos: hoc etiam nomine comprehendo fructus pluribus partibus cruſtaceis aut ligniosis per maturitatem dehiſcentibus, & ſemina intus concepta effundentibus, compoſitos, quamvis neque ſquamoſi ſunt, neque conoides.

§. Abietis notæ ſunt folia ſingularia non bina ex eadem theca prodeuntia ut in *Pinu*, rămulos undique cingentia, creberrima, anguſta & in pleriſque brevia; proceritas eximia, materies levis.

1. Abies *Ger. Park.* Abies fœmina, ſive Ἐλάτη θήλεια *J. B.* An Abies mas conis ſurſum ſpectantibus *C. B?* Abies Taxi foliis vulgo. *The Female or Yew-leaved Firr-Tree.* In Alpibus Scoticis copiosè provenire aiunt, [verùm Piceam herbariorum eſſe ſuſpicor quæ ibi oritur] Hujus generis arbores proceræ & ſpecioſæ in colle quodam juxta *Wharton* agri Staffordienſis vicum duobus m. p. à Neoporto Salopiæ oppidulo non incelebri remotum viſendum è longinquo accedentibus de ſe ſpectaculum præbent: an ſponte ibidem ortæ (ut opinatur D. *Plot*) an olim ſatæ nobis nondum planè conſtat; quamvis prius veriſimilius videtur.

Foliis eſt in extremitate bifidis, ſuperne viridibus, averſa parte cinereis, utrinque in ramulis Taxicorum modo pectinatim diſpoſitis, & conis ſive ſtrobilis ſurſum ſpectantibus, quorum nucamenta offert menſe Maio, in ſylvis.

Speciem quandam Abietis, foliis Taxicorum modo diſpoſitis, verùm ſubtus viridibus, in hortis Batavicis enutriri nos certiores fecit D. *Tancredus Robinſon*, ramulo etiam indè allato, nobiſque oſtenſo, quam fortaſſe Cl. Vir D. *P. Hermannus* in Cat. H. Med. Leydenſis pro Abiete mari conis ſurſum ſpectantibus *C. B.* habet.

2. Abies mas *Theophraſti.* Picea Latinorum ſive Abies mas Theophraſti *J. B.* Picea *Park.* Picea major *Ger.* Picea major prima ſeu Abies rubra *C. B. The common Firr-Tree or Pitch-Tree.* Hujus coni deorſum dependent, & longiores ſunt quàm præcedentis. Folia rigida & pungentia incerto ordine ramulos cingunt. In Alpibus Scoticis copiosè provenire aiunt.

Hujus

Hujus resina duplex in usu est, 1. *Liquida*, quæ colligitur è tuberculis Abietum novellarum, sed pauca. Hanc Officinæ nostræ Terebinthinam Argentoratensem vocant. 2. *Sicca*, quæ uti Thus figurâ ementitur, ità usum ejus æmulatur.

Cerevisiâ diæteticâ dictâ, cui infusi sunt Abietis maris seu Piceæ, *The Common Firr-Tree*, ramuli seu summitates, in affectibus scorbuticis bono cum successu sæpenumero usus sum. D. *Needham*.

§. Pinûs notæ sunt folia longiora, bina ex eadem theca seu tubulo prodeuntia.

Pinus sylvestris foliis brevibus glaucis, conis parvis albentibus. An Pinus tertius Hispanicus humilis *J.B?* Hortulanis nostris *The* Scotch-*Firr*, i. e. Abies Scotica, perperam dicta. In Scotia prope lacum *Loughbrun*, inter lacum & montem vicinum. D. *Evelyn*.

Passim in hortis & viridariis nostris colitur, in Alpibus Sciriacis spontaneam observavimus, unde miramur eam à Botanicis vel præteritam, vel obscurè admodum descriptam.

In viridariis culta in proceram satis arborem adolescit, caudice recto, firmo & minimè contorto, cortice minùs scabro quàm Pinastri vulgaris, cinereo seu albicante; foliis brevioribus, latioribus, glaucis; conis parvis, acutis, albentibus; seminibus minimis.

§. Alnus *Ger.* vulgaris *Park. J. B.* rotundifolia glutinosa viridis *C. B. The common Alder-Tree.* In aquosis.

Arbor est conifera & julifera, succo aqueo, foliis Coryli deciduis.

Folia viridia imposita tumores discutiunt & inflammationes restinguunt. Cortex pro atramento scriptorio conficiendo gallæ vicem supplere potest. Lignum in ædificiorum fundamentis sub terra positum solo humido permanet immortale, ad æternitatem, & sustinet immania pondera structuræ. *Vitruv. Plin.*

§. Betula *omnium Autorum. The Birch-Tree.* In sylvis humidis, ericetis & montosis, solo spongioso cui arenæ subsunt.

Fructu squamoso semina continente ad coniferarum arborum genus pertinere se prodit; folio deciduo ad Populneum accedente, minore; virgis tenuibus lentis rubentibus; cortice albicante, cuticulas annuatim exuente, ab Alno differt.

Succus

Succus qui ex hac arbore veris initio vulnerata effluit ad calculum renum & veſicæ, necnon ſtranguriam & urinam cruentam à multis, nec immeritò, celebratur.

Viminum ſeu ſurculorum gracilium uſus ad magiſtratuum olim, nunc ad pædagogorum virgas; ad ſcopas, ad qualos ploſtendos, viſco illitorum ad aucupia.

Cuticulæ candidæ quas annuatim exuit hæc arbor ad literas excipiendas idoneæ ſunt, & chartarum uſum ſupplere poſſunt. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 1410.

Folia usûs non minimi ſunt in Hydrope, Scabie, &c. intus & extus adhibita. Cortex quia bituminoſus calf. & emollit, adhibetúrque in ſuffitibus aeri corrigendo deſtinatis. Fungus vi pollet aſtrictoria, unde ranenta ejus hæmorrhoidibus inſperſa ad miraculum fluxum cohibent. *Schrod.*

Plinius Gallias è Betula bitumen excoquere tradit. lib. 16. cap. 18.

3. *Bacciferæ.*

§. Juniperus vulgaris baccis parvis purpureis *J. B.* vulgaris *Park.* vulgaris fruticoſa *C. B.* item vulgaris arbor *ejuſdem.* Juniperus *Ger. The common Juniper-Tree.* In ericetis agri Cantini, Eſſexienſis, & alibi in Anglia copioſé.

Juniperi notæ genericæ ſunt lignum odoratum, folia perpetui, anguſta, acuta; terna in ſingulis baccis grana.

2. Juniperus Alpina *J. B. Cluſ. Park.* Alpina minor *Ger. emac.* minor montana, folio latiore, fructúque longiore *C. B. Mountain Dwarf-Juniper.* In altiſſimo Cambriæ monte *Snowdon* dicto, ínque montibus Weſtmorlandicis in Septentrionali Angliæ parte. Utrobique à vulgo *Sabina* dicitur.

Baccæ vim diureticam obtinent, & calculoſis apprimè conducunt. Elixir Juniperinum admirandarum virium in calculoſis apud *Schroder.*

Apud Germanos & Anglos etiam ſingulari remedio adverſus peſtem & febres peſtilentiales uſurpantur. D. *Bowle* in aceto maceratas deinde exſiccatas & in pulverem redactas exhibet.

Eædem ſtomacho conducunt, necnon pectoris & pulmonum vitiis.

Lignum incenſum ad aerem emendandum, & odores noxios aut contagioſos arcendos ſuffumigatur.

Vernix liquida factitia res eſt, non tamen à lachryma Juniperi in oleo lini ſoluta (ut multi volunt) ſed ex ſcobe

ſuccini in oleo dicto decocta. Vid. *Hiſt. noſt.* pag. 1413.
Carbo Juniperinus ſuo cinere obrutus ignem diutiſſimè fovet.

§. Taxus *Ger. Park. J. B. C. B.* & omnium ferè Botanicorum. Smilax Dioſcoridis lib. 4. cap. 80. Μίλος Theophraſti 3. Hiſt. 10. *The Yew-Tree.* In montoſis ſylvis & ſepibus in Occidentalibus & Meridionalibus Angliæ partibus frequens eſt.
Folia anguſta, non pungentia, ſaturo virore prædita, pennatim in ſurculis diſpoſita: Baccæ unico nucleo prædite.
Quæ de facultate venenoſa & lethifera hujus arboris apud Veteres habentur an vera ſint nécne contraria recentiorum experimenta dubium faciunt. Vide *Hiſt. noſt.* p. 1416.

4. *Lanigeræ.*

§. Populus ſemine julis lanigeris incluſo cum Salice convenit, foliorum formâ latâ & angulosâ ab ea differt.
1. Populus nigra *Ger. C. B. Park.* nigra, ſive Ἀιγειρος *J. B. The black Poplar.* Ad fluvios & in aquoſis. Folia Hederaceâ figurâ ſuâ accedunt, ex rotundo mucronata, glabra, atro virore ſplendentia.
2. Populus alba *Ger. Park.* alba, λεύκη *J. B.* alba, quæ Λεύκη ab albedine dicitur, majoribus foliis *C. B. The white Poplar or Abele-Tree.* In iiſdem cum præcedente locis. Folia ſupernè atro virore prædita, ſubtus, tomento denſo incano, ceu Tuſſilaginis, pubeſcunt.
Alia hujus ſpecies habetur foliis minoribus, quæ Populus alba foliis minoribus *C. B. Park.* folio minore *J. B.*
3. Populus Libyca *Ger. Park.* Libyca Plinii, κερκὶς Theophraſti *J. B.* tremula *C. B. The Aſp or trembling Poplar.* In ſylvis, locis uliginoſis, & inter Betulas. Folio eſt continuo leviſſimo flatu tremente, breviore & rotundiore quàm nigra, per ambitum inæqualiter dentato.
Cortex Populi albi adhibetur in dolore iſchiadico intus & extra in ſtranguria, in ambuſtis.
Populi nigræ gemmæ adhiberi ſolent à ſexu muliebri ad capillos ornandos & promovendos, proſunt itidem ad dolores ſedandos. *Schrod.* Gemmæ ſeu ſurculi extremi poſt mediam æſtatem luteum, odoratum, pinguem, & tenacem ſuccum exſudant.

Unguentum

Unguentum Populeon dictum refrigerat & ſomnum conſiat: verùm id non vi gemmarum Populearum, quæ cali- ſunt, ſed aliorum ingredientium.

§. Salix julis ſeu nucomentis è multis vaſculis ſeminalibus ompoſitis, quæ ſemen pappo involutum continent cum Po- lo convenit, foliis longis, aut ſaltem circumſcriptione ualibus & minimè anguloſis viminibus lentis ab eâdem ffert. Salices autem ſunt vel *folio compactiore* denſiore & iore: vel *fol. laxiore* molliore & rarioris texturæ, craſſio- amen ſeu ſpiſſiore.

Salix folio compactiore.

1. Salix maxima, fragilis, alba, hirſuta *J. B.* vulgaris alba oreſcens *C. B.* arborea anguſtifolia alba vulgaris *Park. Ger.* *moſt common white Willow.*

Hæc omnium nobis cognitarum Salicum maxima eſt, & ſuis craſſam & proceram arborem adoleſcit.

2. Salix pumila anguſtifolia infernè lanuginoſa *J. B.* pu- brevi anguſtóque folio incano *C. B.* humilis anguſtifolia ens *Park. Narrow-leaved Dwarf-Willow.* Vel hanc, vel varietatem folio utrinque lanuginoſo & argenteo inveni- in arenoſis propè Sandvicum Cantii maritimum oppi- : cujus meminit Cluſius foliis paulò latioribus, in ſabu- Hollandiæ aggeribus inter gramina & Spartum paſſim ſcentis.

3. Salix pumila anguſtifolia, prona parte cinerea *J. B.* Salix mila Lanifolia incana *C. B.* malé. Pumila anguſtifolia re- *Park.* Chamæitea ſive Salix pumila *Ger.* Huic nobis eadem ietur Salix humilis repens anguſtifolia *Lob. Common creeping arf-Willow.* In ericetis & paluſtribus, præſertim monto- Folio eſt anguſto, oblongo, ſupernè obſcurè virenti, ius cinereo; virgis tenuibus, interdum pedalibus aut cu- alibus, ſæpius humi procumbentibus, reptatricibus.

4. Salix folio longo latoque ſplendente fragilis. An Salix gilis *C. B. Park?* Salix ſpontanea fragilis Amygdalino fo- auriculata & non auriculata *J. B?* *The Crack-Willow.* In noſis & ſalicetis. In mediocrem arborem ſi permittatur oleſcit, foliis latis longis ſerratis, ramorum ligno fragili.

5. Salix folio articulato ſplendente flexilis *Catal. Cantab.* Salix folio Amygdalino utrinque virente aurito. *C. B?*

viminalis nigra *Park*? *The round-eared ſhining-Willow.* In S
licetis. Frutex potiùs eſt quàm arbor: Auricularum ſ
rotundarum ad exortum foliorum magnitudine inter Sali
inſignis eſt. Folia quàm præcedentis minora ſunt. Co
cem exuit hæc ſpecies.

6. Salix folio Amygdalino utrinque aurito, corticem
jiciens. *Almond-leaved Willow that caſts its Bark.* In Salic
Foliis eſt Amygdalinis, in prælongos & tenuiſſimos mucro
productis; Cortex caudicis & ramorum adultiorum cine
rimas agit, & à ligno ſponte abſcedit. Præcedens etiam
bor corticem abjicit, verùm non adeò manifeſté.

Qu. An Salix corticem abjiciens à Thoma Williſ
Darkingæ in Surreia obſervata cum julo denſiſſimo tome
ſeu Cotane conferto, ſit ab utraque diverſa, an alterutri ha
eadem?

7. Salix humilior foliis anguſtis ſubcæruleis, ex adve
binis. Salix tenuior, folio minore; utrinque glabro, fra
lis *J. B. The yellow Dwarf-Willow.* Juxta torrentes & udi
cis creſcit. Hæc ſpecies, ut & Salix arborea vulgaris, Sa
humilis anguſtifolia, Salix caprea latifolia, nobis obſerva
bus, & aliæ fortaſſe pleræque ſpecies excrementum produc
in ramorum faſtigio, Roſæ æmulum, foliis confertim ſtip
compactile: unde Salix roſea perperam à nonnullis pro
ſtincta Salicis ſpecie habetur.

8. Salix folio Laureo, ſeu lato glabro odorato. An Sa
latifolia non hirſuta cum gallis *J. B?* *Bay-leaved ſweet Wil*
In Weſtmorlandia, & montoſâ comitatûs Eboracenſis pa
ad rivos frequens. Hujus folia pro magnitudine brevio
tioráque ſunt quàm Salicis quartæ ſeu fragilis.

9. Salix pumila montana folio rotundo *J. B.* *Round-lea
mountainous Dwarf-Willow.* *On the Rocks on the uppermoſt par*
Ingleborough-*Hill on the North-ſide: and on a Hill called Whe
ſide over againſt* Ingleborough, *on the other ſide the ſubter
neous River.* Tho. Williſel. *Alſo in* North-Wales *on the t
of moſt high Mountains.*

Salix folio laxiore.

10. Salix latifolia rotunda *C. B.* caprea rotundifolia C
latifolia rotunda *Park.* latifolia infernè hirſuta *J. B.* qui h
à ſequente non vult ſpecie differre. *Round-leaved Sallow.*
ſepibus.

11. Sa

11. Salix folio ex rotunditate acuminato *C. B.* caprea latifolia *Ger.* latifolia oblongior *Park.* latifolia infernè hirsuta *B. Common Sallow.* In sepibus passim, præsertim humidioribus.

12. Salix caprea acuto longóque folio D. *Sherard.* *Frequent* Oxford. *'Tis not of young shoots, but holds always so.*

13. Salix latifolia folio splendente. *Sallow with a shining* *This I observed growing plentifully about* Osten *in* Cumberland, *some twelve or fourteen Miles from* Pereth *in the way from* *to* Newcastle.

14. Salix folio longissimo *Cat. Cant.* angustis & longissimis foliis crispis, subtus albicantibus *J. B.* Salix oblongo incano acuto folio *C. B.* *The Osier.* Riguis gaudet locis, & ad aquas plerunque exit.

15. Salix folio longo subluteo, non auriculata, viminibus ...eis; eadémque viminibus rubris. *The long-leaved yellowish* ...*low.* In Salicetis colitur ad vitilia. Folia huic unciam la..., tres uncias longa, & bina plurimùm in surculis adversa.

16. Salix minima fragilis, foliis longissimis utrinque viri...bus, non serratis D. *Sherard.* *The Twigs are most sought after* *Basket-Makers, Gardeners,* &c. *of a greenish colour tending to* ...*ness.* *The Buds reddish.* *The* Juli *first red, afterwards of a* ...*ish yellow colour: The Leaves like those of the* 14*th. but whol*...*green.* *In the Osier-holt, between* Maidenhead *and* Windsor.

An ad hoc genus, an verò ad præcedens pertineat mihi non constat.

Cæterùm Salices omnes celerrimè crescunt, & semestri mi...is spatio virgas humanam altitudinem longè superantes ...nittunt.

Salicis cortex, folia, juli refrigerant & subastringunt, [un...e rami in pavimento strati utiles sunt in aere refrigerando] ...morrhagiam quamcunque sistunt. Decoctum foliorum, &c. ...bidinem arcere dicitur, unde forte ὠλεσίκαρπος Homero ...nominatur.

Lachryma quæ ex cortice vulnerato extillat commendatur ...ruborem & lippitudinem oculorum.

5. *Vasculis foliaceis.*

§. Ostrya Ulmo similis, fructu in umbilicis foliaceis *C. B.* ...strys sive Ostrya *Park.* Fagus sepium vulgo, Ostrys Theo...rasti *J. B.* Betulus sive Carpinus *Ger.* *The Hornbeam, or*

Hardbeam-tree, called in ſome places the Horſebeech or Hornbeech for ſome likeneſs of the Leaves to Beech. In ſylvis & ſepibus. Cortex hujus arboris albidus & æqualis, unde etiam è longinquo facile dignoſci poteſt. Folia ad Ulmum aut Fagum accedunt. Vaſcula ſeminalia alata ſeu membranis in longum productis aucta, plura ſimul conferta. Arbor eſt juliſera flore à fructu remoto, quâ notâ ab Ulmo ſatis diſtinguitur.

Arbores & Frutices fructu flori contiguo.

HÆ vel ſunt flore ſummo fructui inſidente, vel eodem baſi fructûs cohærente. 1. Priores fructu ſunt plerunque ex reſiduo floris calyce umbilicato ſeu coronato, & dividi poſſunt in eas quarum fructûs pulpâ humida ſeminibus ambiente conſtat, ſeu majore, *Pomiferæ*, ſeu minore *Bacciferæ*, & eas quarum ſemina materia per maturitatem ſiccior continentur. 2. Poſteriores, i. e. quarum flos baſi fructûs cohæret, ſunt vel fructu polypyreno, ſeu majore, *Pomiferæ* dictæ; ſeu minore, *Bacciferæ*: vel fructu monopyreno; eæque itidem vel majore, *Pruniferæ*, vel minore, *Bacciferæ*.

Arbores & Frutices flore ſummo fructui inſidente.

Arbores Pomiferæ & Bacciferæ, id eſt, *fructu umbilicato, humido majore, & minore.*

Fructu umbilicato per maturitatem ſicco in Anglia non habentur.

§. 1. Malus ſativa. *The Apple-Tree.* In pomariis & ſepibus. Arbor eſt notiſſima, nec ulla indiget vel deſcriptione vel nota characteriſtica. Innumeræ ſunt hujus arboris fructûs reſpectu varietates.

2. Malus ſylveſtris *Ger. Park.* ſylv. ſive agreſtis *J. B.* Mala Sylveſtria, quæ & alba & rubra, & majora & minora *C. B. The Crab-Tree or Wilding.* In ſylvis & ſepibus. A ſativa malo non aliter differre exiſtimo quàm ut ſpontanea à culta.

Succ

Succus Pomorum agreſtium oculis inſtillatus eorum inflammationes & lippitudines ſpecifica proprietate ſanare aſſeritur.

Idem cum flore cereviſiæ mixtus & impoſitus utilis eſt adverſus ignem ſacrum, ſcabiem, inflammationes quaſcunque.

§. 1. Pyrus ſativa. *The Pear-Tree.* Hæc etiam non minùs frequens eſt in Pomariis & ſepibus quàm Malus; nec minùs nota quàm illa: Fructus pariter infinitùm variat.

2. Pyraſter ſeu Pyrus ſylveſtris: *The wild Pear-Tree.* In ſylvis & ſepibus paſſim occurrit; & à ſativa non aliter differt quàm Malus ſylveſtris à ſativa.

Cum Pyra ſylv. acida ſint & acerba, refrigerant & ſiccant, proinde in fluxu alvi utilia ſunt.

§. Sorbus fructu acerbo, nec ante frigedinem eduli, cum Meſpilo convenit; foliis pinnatis Fraxineorum æmulis & floribus eóſque ſequentibus fructibus umbellatim congeſtis ab eadem differt.

1. Sorbus *J. B. Ger.* ſativa *C. B.* legitima *Park. The true Service or Sorb. It hath been obſerved to grow wild in many places in the mountainous part of* Cornwall, *by that ingenious young Gentleman* Walter, *Eſquire, in company with Mr.* Stevens *of that County. I ſuſpect this to be the Tree called* Sorbus pyriformis, *found by Mr.* Pitts, *Alderman of* Worceſter, *in a Foreſt of that County, and ſaid to grow wild in many places of the Morelands in* Staffordſhire, *by Dr.* Plot Hiſt. nat. Stafford. p. 208. Vide *Muſæum noſt.* p. 27.

2. Sorbus ſylveſtris foliis domeſticæ ſimilis *C. B.* ſylveſtris ſive Fraxinus bubula *Ger.* Aucuparia *J. B.* Ornus ſive Fraxinus ſylveſtris *Park. Quicken-Tree.* In montoſis & uliginoſis, in Cambria, & Septentrionali Angliæ parte.

Parvitate omnium partium, præcipuè fructus minimè edulis, locóque natali à præcedente differt.

3. Sorbus Alpina *J. B.* Aria Theophraſti *Ger.* Sorbus ſylveſtris Aria Theophraſti dicta *Park.* Alni effigie lanato folio major *C. B. The white Beam-Tree.* In montibus ſylvoſis & petroſis, præſertim in Occidentali Angliæ parte. Variat folio acuto & obtuſo.

Arbor illa quam in Hiſtoria noſtra, Parkinſonum ſequuti, pro diſtincta Sorbi ſpecie poſuimus, ſub titulo Sorbi ſylveſtris Anglicæ *Red Cheſſe-Apples* & *Sea-Oulers*, in parco

Witherſlacenſi creſcere dictæ, non alia eſt quàm Aria Theophraſti *Ger.* ut me certiorem fecit D. *Lawſon*: Vide *Faſcicul. noſt.* p. 26. *Conſick-Scar*, *Silverdale*, *Arnſide*; *Places in* Lancaſhire *and* Weſtmorland *where ſo called.*

Aucupariæ baccæ ſuccum exhibent acidum hydragogum egregium, itémque Scorbuto aptum; Wallis in frequenti uſu, quibus vice dictæ purgantis quotannis exhibetur.

Torminalis fructus refrigerat & adſtringit guſtui gratus, & ventriculo amicus. Uſus eximii in quibuſcunque alvi fluxionibus.

§. Meſpilus à Sorbo differt foliis ſimplicibus non pinnatis; fructu magis ſparſo non umbellatim naſcente.

1. Meſpilus Alni folio ſubtus incano, *Aria Theophraſti* dicta.

2. Meſpilus Apii folio ſylveſtris non ſpinoſa ſeu Sorbus torminalis *C. B.* Sorbus torminalis *Ger.* torminalis ſeu vulgaris *Park.* torminalis & Cratægus Theophraſti *J. B.* *The common wild Service-Tree or Sorb.* Locis ſylveſtribus & ſepibus.

Folia Sambuci aquaticæ æmula, pedis anſerini formâ. Fructus Sorbo ſativo minor, edulis tamen pariter, & palato magis gratus.

3. Meſpilus Apii folio ſylveſtris ſpinoſa, ſive Oxyacantha *C. B.* Oxyacanthus *Ger.* Oxyacantha vulgaris ſeu ſpinus albus *J. B.* Spina appendix vulgaris *Park.* *The white Thorn or Haw-Thorn.* In ſepibus ubique. Folia Apii, ſpinæ per ramos & ſurculos rigidæ & acutæ; fructus rubri, parvi. Interdum variat baccis albis, luteis. *That with a white Fruit obſerved by Mr.* Bobart *in the Bowling-green-Hedge at* Bampton in Oxfordſhire.

§. Roſa folio pinnato, flore ſpecioſo, frutice infirmo, mollidulloſo, & plerunque ſpinis corticalibus obſito à reliquis hujus generis differt.

1. Roſa ſylveſtris inodora ſeu canina *Park.* canina inodora *Ger.* ſylv. vulgaris flore odorato incarnato *C.B.* ſylv. alba cum rubore, folio glabro *J. B.* Cynosbatos & Cynorrhodon Officinarum. *The common wild Briar or Dogs-Roſe, the Hep-Tree.* In ſepibus paſſim.

Roſa ſylveſtris fructu majore hiſpido. *Wild Briar or Dogs-Roſe with larger prickly Heps.* In ſepibus non infrequens D. *Dale* obſervata. Calyx in hac ſpecie non decidit poſtquam fructus maturuit quemadmodum in præcedente, ſed ei pertinaciter adhæret.

2. Roſa

2. Roſa ſylveſtris odora *Ger.* ſylv. foliis odoratis C. B. foliis odoratis, Eglantina dicta *J. B.* ſylv. odora ſeu Eglanteria flore ſimplici *Park. The ſweet Briar or Eglantine.* Cum præcedente ſpecie convenire videtur: nec enim aliter quàm foliorum odore differt: cùm inter alias Roſas caninas una vel altera hujus generis in ſepibus occurrat, nec unquam plures ſimul. Adde quòd Roſa Eglanteria tranſplantando interdum degeneret & odorem amittat, ut obſervavit Lobelius. In hortis culta flore pleno invenitur.

3. Roſa ſylveſtris altera minor flore albo noſtras. An Roſa ſylveſtris folio glabro, flore planè albo *J. B.*? An Roſæ ſylveſtris quarta ſpecies *Trag.* i. e. Roſa ſylveſtris 17. ſeu arvenſis candida *C. B.*? An Roſa canina humilior fructu rotundiore D. *Plot*? *White-flowered Dogs-Roſe.* In ſepibus frequens.

A vulgari Roſa canina differt virgis gracilioribus, ſpinis rarioribus & multò minoribus obſitis; floribus albis, longioribus pediculis inſidentibus, pluribuſque ſimul in umbellæ formam compoſitis; fructu minore & rotundiore; foliis minoribus & ad Roſæ Pimpinellæ formam accedentibus, pallidioribus: tota etiam planta minor eſt.

4. Roſa pumila ſpinoſiſſima, foliis Pimpinellæ glabris, flore albo *J. B.* Item, Roſa ſylveſtris pomifera Lobelio, ſine ſpinis pumila *ejuſdem.* Item, Roſa arvina Tabernamontani ſpinoſa *ejuſdem.* Roſa ſylv. pomifera minor *C. B.* Roſa Pimpinello ſive pomifera minor *Park.* Roſa Pimpinellæ folio *Ger. The Pimpernel-Roſe*, rectiùs *The Burnet-Roſe.* In ſabuloſis. Altitudo cubitalis aut ſeſqui: Fructus rotundi, per maturitatem nigri; reliquas notas ſynonyma ſuppeditant. Hujus minor ſpecies ſeu potius varietas invenitur in Scotia, flore eleganter variegato. Videſis D. *Sybbald.* & *Sutherland.*

5. Roſa ſylveſtris pomifera major noſtras. Roſa pomifera major *Park. parad. The greater Engliſh Apple-Roſe.* In montoſis ſeptentrionalibus Eboracenſis & Weſtmorlandici agri copioſè. Fructus Pyri parvi forma & magnitudine, ſpinulis obſiti, & per maturitatem pulchrè rubentes.

Flores Cynosbati qualitatibus conveniunt cum floribus Roſæ ſativæ, ſed majorem vim adſtringendi obtinent, proinde in profluvio uteri albo & rubro ſummæ ſunt æſtimationis. Fructus vi lithontripticâ maximè celebrantur, in qua tamen excellunt exempti arilli. *Schrod.*

Antherarum pulvis egregiam vim habet anodynam, ſoporiferam, cardiacam. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 1471.

Hujus

Hujus poma cum maturuerunt pulpam continent ſaporem cum aciditate grati, ad appetitum excitandum, æſtum febrilem compeſcendum, ſcorbuticos affectus calidiores leniendos perutilem.

§. 1. Ribes vulgaris fructu rubro *Ger.* vulgaris acidus ruber *J. B.* Fructu rubro *Park.* Groſſularia ſylveſtris rubra *C. B. Red Currants.* In ſylvis in ſeptentrionali Comitatûs Eboracenſis parte, inque Dunelmenſi Epiſcopatu & Weſtmorlandia. D. *Johnſon.*

Ribes vulgaris fructu dulci *Cluſ.* Groſſularia vulgaris fructu dulci *C. B. Sweet Currans. In the Lord* Ferrer's *Garden at* Stanton *in* Leiceſterſhire, *brought out of the neighbouring Woods.* D. *Robert.* Pro præcedentis varietate habeo. Nam experimento *Petri de Creſcentiis* Agricult. *lib.* 2. *cap.* 2. Ex Amygdalis amaris ſatis aliquando oriuntur dulces, & ex dulcibus amaræ: qui & idem de Malogranatis obſervavit: nimirùm ex acidis ſatis dulcia ex dulcibus acida provenire.

Folia huic anguloſa, laciniata & quodammodo vitigineæ, fructus in racemulis; virgæ & ſurculi non ſpinoſi.

2. Ribes Alpinus dulcis *J. B.* An Groſſularia vulgaris fructu dulci *C. B.*? *Sweet Mountain-Currans.* In agro Eboracenſi invenit D. *Dodſworth.*

Folia pluſquam dimidio minora quàm præcedentis & Uvæ criſpæ æqualia: Uvæ breviores, acini minùs rubri, ſubdulces & ferè inſipidi.

3. Ribes nigrum vulgò dictum folio olente *J. B.* fructu nigro *Park. Ger. emac.* Groſſularia non ſpinoſa fructu nigro *C. B. Black Currans, Squinancy-Berries.* Ad fluviorum ripas. *We obſerved it at* Abington *in* Cambridgeſhire, Blunham *in* Bedfordſhire, *in* Warwickſhire *alſo and* Cumberland, *and here in our Neighbourhood by the* Hoppet-*Bridge near* Braintree: ſemper juxta aquas, ut non immeritò Geſnero in Catalogo *Ribes ſylv. aquaticum Sabinæ ferè odore* denominetur.

Fructûs colore nigro, folio olente, locóque natali à reliquis ſpeciebus abundè diſtinguitur.

Hujus acini, ſerapia, eclegmata, gelatina & Rob ſitim ſedant, vomitiones ſiſtunt, ventriculum roborant, cibi appetentiam invitant, febriles ardores reſtinguunt, bilem æſtuantem reprimunt, dyſentericis ex calida cauſa utiles.

§. Vitis

§. Vitis Idææ frutex parvus, montoſis gaudens, flore urceolum referente, non racematim naſcente ut in præcedente genere, ſed ſingulatim.

1. Vitis Idæa magna quibuſdam, ſive Myrtyllus grandis *J. B.* Idæa foliis ſubrotundis exalbidis *C. B.* Idæa foliis ſubrotundis major *Ger.* Vaccinia nigra fructu majore *Park.* *The great Bill-berry Buſh.* In montoſis Cumberlandiæ medio itinere inter *Hexham* & *Pereth* oppida; ſed copioſiùs propè vicum *Gamblsby*, ad ſextum ab oppido *Pereth* lapidem, viâ quæ Novum Caſtellum ducit: utrobique in paſcuis paluſtribus. *Mr.* Lawſon *obſerved it, together with the two following, in the Forreſt of* Whinfield, Weſtmorland.

Hæc ſpecies maxima eſt earum quæ apud nos ſponte proveniunt, folio deciduo, non crenato.

2. Vitis Idæa anguloſa *J. B.* foliis oblongis crenatis, fructu nigricante *C. B.* Vaccinia nigra *Ger.* nigra vulgaria *Park.* *Black Whorts or Whortle-Berries or Bill-Beries.* In ericetis & ſylvis humectis, ſolo paluſtri & ſpongioſo aquas retinente.

Foliis deciduis crenatis, ſurculis anguloſis, baccis nigris, polline cœruleo obductis innoteſcit.

3. Vitis Idæa ſemper virens fructu rubro *J. B.* Idæa foliis ſubrotundis non crenatis, fructu rubro *C. B.* Vaccinia rubra *Ger.* rubra Buxeis foliis *Park.* *Red Whorts or Whortle-Berries.* Cum priore ſed rarior. In montibus Derbienſibus, Staffordienſibus, Eboracenſibus inter ericas copioſam obſervavimus.

Foliis ſubrotundis non crenatis ſemper virentibus, Baccis rubris à reliquis facilè dignoſcitur.

4. Vaccinia rubra foliis Myrtinis criſpis D. *Merret.* *Four Miles from* Heptenſtal *near* Widdop, *on a great ſtone by the River* Gorlp *in* Lancaſhire. Hanc ſpeciem loco ſuo natali nobis oſtendit *Tho. Williſel*, verùm neque florem ejus neque fructum vidimus. Quod ad folia & totum plantæ habitum reſpondebat ſatis aptè Viti Idææ, fructu nigro *J. B.* Idæa, foliis oblongis albicantibus *C. B.* Vaccin. nigro Pannonico *Park.* Pannonico, ſeu Viti Idææ *Ger.* Verùm ſi fructus ruber ſit, alia neſcio quæ ſpecies erit.

Baccæ, myrtilli dictæ, frigidæ ſunt, & cum manifeſta adſtrictione refrigerant. Ventriculo æſtuanti conveniunt, ſitim ſedant, febrium calores mitigant, alvum reprimunt, vomitum ſiſtunt, adverſùs choleram morbum proſunt. Sed ad hos uſus ob baccarum cruditatem earundem Rob longè præferendus eſt. *Dod.*

Partes

Partes tenues harum ſucco ineſſe, eúmque etiam vehementer aſtringere oſtendunt notæ pæne ineluibiles, manibus & labiis manducantium impreſſæ; hinc tinctores eo uruntur ad chartas & linteamina cæruleo colore tingenda.

§. Periclymenum caule volubili ſcandente, floribus tubuloſis oblongis, cornu Venatorii quodammodo figurâ, odoratis, aggregatis, à reliquis bacciferis umbilicatis diſtinguitur.

Periclymenum ſive Caprifolium vulg. *Park.* non perfoliatum *J. B.* non perfoliatum Germanicum *C. B.* Periclym. *Ger.* *Common Honey-ſuckle or Woodbind.* In ſepibus frequens.

Vehementer calefacit & deſiccat. Diureticum validum ac ſpleneticum eſt. Uſus præcip. in aſthmate & tuſſi. Hinc uſum foliorum decoctorum in collutionibus & gargariſmis ad oris fauciúmque tumores & inflammationes, aut eorundem florúmve aquæ deſtillatæ, à vulgo frequentatum meritò improbant medici peritiores.

§. Hedera frutex eſt paraſiticus, cirris ſuis arboribus aut parietibus adhærens & ſcandens, fructu in corymbos coacto.

Hedera communis major & minor *J. B.* arborea *C. B.* item major ſterilis *ejuſdem*; nec diverſam putamus *ejuſdem* minorem repentem. Arborea ſive ſcandens & corymboſa communis *Park.* item Hedera helix *ejuſdem* & *Ger.* *Climbing or berried Ivy, alſo barren or creeping Ivy.* Has enim non ſeparamus: cùm Hederæ accidat pro loco in quo oritur, & pro ætate, ut vel repat vel ſcandat, vel ſterilis ſit, vel fertilis. Cùm fructum fert erigitur, obſervante Cæſalpino.

Theophraſtus plures Hederæ ſpecies ſeu varietates recenſet; apud nos unica duntaxat ſpecies habetur, quæ interdum ſterilis eſt & provoluta, interdum fertilis & corymboſa, arbores aut muros conſcendens; aliàs folio anguloſo, eóque vel venis albis inſigni, vel unicolore viridi, aliàs folio æquali, & in angulos non procurrente; ut in ramis frugiferis, qui, ut diximus, erecti ſunt, & folia obtinent æqualia.

Falſum eſſe illud vulgo jactatum experim. quod vas ex hederæ ligno factum aquam cui vinum admiſcetur tranſmittat retento vino falſum eſſe comperit Olaus Wormius; nam cum aliquandiu ſtetiſſent una tranſudabant ut erant mixta vinum & aqua.

Quòd prima Hederæ folia anguloſa ſunt & varia, poſteriora & ſumma rotunda, non Hederæ proprium eſt ſed aliis arboribus

arboribus & herbis commune, ut Agrifolio, Smyrnio Cretico, Paſtinacæ aquaticæ, &c.

Lignum de radice diſſectum utile eſt ſutoribus ad cultellos lævigandos cùm ad cotem acuendo aſperiores facti ſunt.

Foliorum uſus præcipuè externus eſt, íſque in ichoribus exſiccandis & ſanandis, in fonticulis ab inflammatione tutandis, in ozænis curandis, in aurium purulentarum dolore ſedando [miſcetur ſuccus cum oleo ex. gr. Liliaceo] *Schrod.*

Pulvis baccarum plenam maturitatem adeptarum larga doſi exhibitus arcanum eſt contra peſtem. Remedium eſt Alexis Pedemontani D. Boyle. in de *Utilitat. Philoſoph. nat. ad medicinam.* Vide *Hiſt. noſt.* Schroderus baccas per inferiora & ſuperiora purgare ſcribit.

Arbores quarum flos baſi fructûs ſeu imo fructui cohæret: & primò fructu per maturitatem humido.

1. *Pruniferæ.*

Pruniferas arbores voco quæ fructus majores proferunt, oſſiculum intus unicum, rariſſimè geminum continentes, pericarpio ſeu pulpâ etiam per maturitatem humida undique cinctum, & membrana exteriùs tenui tunicatum.

Prunum propriè & ſtrictè dictum eſt fructus major pediculo mediæ longitudinis inhærens, & in uno unicus, pulpa molli, oſſiculo fragili, oblongo & utrinque acuminato, compreſſo.

Cæterum Prunus arbor eſt mediocris, gummifera, folio minore oblongo crenato.

1. Prunus ſylveſtris *Ger. Park. J. B. C. B.* Acacia Germanica vulgo. Σπινθὰς Theophraſto. Spinus Virgilio. *The black Thorn or Sloe-Tree.* In ſepibus paſſim. Incommoda eſt ad ſepes vivas ob nimium reptatum; ad quas ſpina alba multo commodior: ad mortuas Spinæ albæ præfertur, quòd durabilior ſit. Frutex potiùs eſt quàm arbor, foliis parvis, fructu etiam minimo & acerbo. Floret Martio aut Aprili pro Veris conſtitutione.

2. Prunus ſylveſtris major *J. B.* Pruna ſylveſtria præcocia *C. B.* Prunus ſylveſtris fructu majore nigro. *The black Bullace-Tree.* In ſepibus. In arborem mediocrem adoleſcit.

3. Prunus

3. Prunus ſylveſtris fructu majore albo. *The white Bullace-Tree.* Hæc etiam in ſepibus non rarò occurrit, an ſponte an ſata neſcio. Hæ duæ Pruni, quamvis à Botanicis eodem Pruni ſylveſtris majoris nomine comprehendantur; utraque etiam noſtratibus *Bullace-Tree*, dicatur; ſi quæ aliæ Pruni, revera ſpecie differunt: fructûs colore, figurâ aliiſque accidentibus, ſtirpium etiam magnitudine diſtantes: Hæc enim præcedente minor eſt.

4. Prunus ſylveſtris fructu rubro, acerbo & ingrato. *This hath been obſerved by Mr.* Dale *in ſome Hedges both in* Eſſex *and* Suffolk.

Folia, fructus, cortices refrigerant & extinguunt: unde uſus eorum in hæmorrhagia narium, in profluviis alvi, uteri, *&c.* frequens. E floribus fit per iteratam infuſionem ſyr. purgans.

Gummi in aceto ſolutum & illitum herpetas ſanat.

Aqua florum deſtillata ad laterum dolorem ſingulari facit experimento. *Trog.*

§. Ceraſus folio majore lucido, pediculis fructûs longis, fructu ipſo pendulo breviore & ad baſin latiore rotundioréque, oſſiculo pariter breviore ac tumidiore à Pruno differt.

1. Ceraſus ſylveſtris fructu rubro *J.B. Common wild Cherry-tree.* In ſylvis & ſepibus non infrequens, fortè ex oſſiculis Ceraſorum hortenſium ab avibus eò delatis orta: Aiunt enim Plinius & Athenæus ceraſa à Lucullo primùm in Italiam advecta ex Ceraſunte oppido Ponti.

2. Ceraſus ſylveſtris fructu nigro *J.B.* major ac ſylveſtris fructu ſubdulci, nigro colore inficiente *C. B. The black Cherry-tree.* In Suffolcia habetur in ſepibus.

3. Ceraſus ſylveſtris fructu minimo cordiformi *P. B. The leaſt wild Heart-Cherry-tree*, vulgò *the Merry-tree.* Circa Buriam & Mancunium in Lancaſtria, *Stockport* in Ceſtria, *Roſgil* in Weſtmorlandia. Se nullam inter hanc & Ceraſum vulgarem differentiam, præterquam in fructûs figura cordiformi ſeu ovata, & parvitate differentiam obſervare potuiſſe ad nos ſcripſit D. *Lawſon.*

4. Ceraſus ſylveſtris Septentrionalis fructu parvo ſerotino. *The wild Northern Cherry-tree with ſmall late-ripe Fruit.* Ad ripas fluvii Teſæ propè *Bernard-Caſtle* oppidum in Epiſcopatu Dunelmenſi copioſè. Fructus parvus, rotundus, ruber, ante initium Septembris plenam maturitatem non aſſequitur. D. *Johnſon.*

§. Ceraſus

§. Ceraſus avium nigra & racemoſa *Ger.* racemoſa, fructu non eduli *C.B.* Ceraſus racemoſa quibuſdam, aliis Padus *J.B.* Ceraſ. avium racemoſa *Park.* *The wild Cluſter-Cherry or Birds Cherry.* *In* Weſtmorland *and the mountainous part of the* Weſt-Riding *of* Yorkſhire; *and in the Woods of* Derbyſhire. Folia infrà candidiora ſunt, ſupernè nigriora, ut ad Salicis latifoliæ folia propiùs quàm ad Ceraſi accedere videntur. A Ceraſo genere differt quod racemoſa ſit, commodior ergo Padi ob diſtinctionem appellatio.

Ceraſa acida refrigerant & aſtringunt, ſitim extinguunt, cibi appetentiam conciliant; unde ipſa in intinctibus ſumpta, eorúmve aqua ſtillatitia ardorem febrilem compeſcunt.

Dulcia alvum ſubducunt: nigra in morbis capitis, Epilepſia, Apoplexia, Paralyſi, in motibus convulſivis, ſinque balbutie & aliis loquelæ vitiis peculiariter proficua cenſentur; in uſu ſunt ſpiritus & aqua ſtillatitia.

Officula Ceraſorum, oleúmque è nucleis expreſſum, ut & gummi Ceraſi celebrantur vi lithontriptica.

2. *Baccifera.*

Baccam voco fructum minorem, pericarpio ſeu pulpâ humidâ donatum, cui ſemina ſeu nuclei includuntur vel ſolitaria, vel bina, terna, quaterna aut plura.

§. Arbutus *Ger. Park.* folio ſerrato *C. B.* Arbutus, Comarus Theophraſti *C. B.* *The Strawberry-tree.* In occidentali Hibemiæ parte. Arbor eſt ſemper-virens, folio Laurino elegantèr ſerrato. Floribus racematim pendulis, fructu Fragis ſimili.

§. Viſcus eſt planta paraſitica, ſeu Frutex arboribus aut fruticibus aliis innaſcens, baccifera, monopyrenos, ſemper-virens. Viſcum *Ger.* vulgare *Park.* baccis albis *C. B.* Viſcus Quercûs & aliarum arborum *J. B.* Aureus Virgilii ramus *Æneid.* 6. nonnullis exiſtimatus. *Miſſel and Miſſeltroe.* Multis arboribus innaſcitur, Quercui, quod præſtantiſſimum habetur, Corylo, quod ejus ſuccedaneum eſt, & ſecundum bonitatis locum obtinet. Malo frequentiſſimè, Pyro, Oxyacanthæ, Aceri minori, Fraxino, Tiliæ, Salici, Ulmo, Sorbo, *&c.*

Ligni

Ligni hujus uſus eſt præcip. & ſpecific. in Epilepſia. Præſcribitur etiam contra Apoplexiam & vertiginem tum intus epotum, tum verò collo appenſum. Quibus in Morbis multum præſtare Viſcum medicorum tum Veterum, tum recentiorum unanimis eſt ſententia: contuſum & aquis conveni-entibus maceratum pueris verminantibus egregio effectu fuſu ſuo propinari ſolitum ſcribit *J. B.*
E baccis olim fiebat Viſcum ad aucupia.

§. Sambucus aquatilis ſeu paluſtris *Ger.* paluſtris ſeu aquatica *Park.* aquatica *J. B.* aquatica flore ſimplici *C. B. Water-Elder.* Ad aquas & fluviorum ripas. Folia Aceris minoris vel Sorbi torminalis foliorum æmula. Flores in umbella candidi. Acini rubri ſemen continent planum, latum, cordis effigie.

Cortex interior educit ſeroſos humores, unde & hydropicos juvat. Idem ſed mitiùs præſtant turiones & gemmæ acetariis adhiberi ſolitæ. Idem efficaciùs & vinum è baccarum ſucco, vel mero, vel cum vino albo aut Rhenano compoſito.

Cortex interior impoſitus aut ambuſta.

Flores ſudoriferi & anodyni ſunt. Uſus præcip. intrinſecus in Eryſipelate præcavendo & abigendo, extrinſecùs etiam ad idem valent combuſti & impoſiti. Contra Eryſipelas in frequenti uſu eſt fotus ex aqua Sambuci Part. II. & Sp. vini Part. I. Vide *Hiſt. noſt.* p. 1610.

Baccæ Sambuci alexipharmacæ & ſudoriferæ ſunt, & ex eiſdem multa medicamenta parantur. Succus earundem inſpiſſatus valet ad movendos ſudores: item decoctum corticis mediani hujus vel Ebuli cum ſyrupo Papaveris.

Sambucus humilis eaſdem obtinet vires, eaſque efficaciores.

§. Laureola *Ger. Park.* ſemper-virens flore luteolo *J. B.* ſemper virens flore viridi, quibuſdam Laureola mas *C. B. Dwarf-Laurel, Spurge-Laurel.* In ſylvis & ſepibus. Februario menſe aut Martii initio floret. Flos herbaceus è tubo oblongo in quatuor ſegmenta expanditur; baccæ oblongæ, nigræ, nucleo intus unico, duro. Folia craſſa, obſcurè viridia, in ſummis virgis denſa & velut in orbem diradiata.

Commanducata fauces inflammat; intus ſumpta vomitum ciet, ventriculum & partes internas lædit & adurit, ideoque propter inſignem ejus acrimoniam maligna cenſetur & à medicis rarò præſcribitur.

Pulvis

Pulvis in aceto maceratæ, exsiccatæ & comminutæ cancris inspersus prodest. Frigida & repellentia conveniunt in cancro occulto, in exulcerato non item. D. *Bowle.*

§. Viburnum *Park.* Viburnum vulgo *C. B.* Lantana sive Viburnum *Ger.* Lantana vulgo, aliis Viburnum *J. B.* *The pliant Mealy-tree*, Park. *The Wayfairing-tree*, Ger. In sepibus, solo maximè inculto & argilloso.

Vimina huic lenta lanuginosa, foliâ subrotunda, incana, prona præsertim facie, flores in umbellis, baccæ per maturitatem nigræ, compressæ. Arboris magnitudinem rarò assequitur in Meridionali Angliæ parte, in Septentrionali sæpe.

Baccæ siccant & astringunt, unde ad alvi fluxiones, columellæ procidentiam & oris glandularum tumores commendantur. E radicum corticibus paratur viscum.

§. Cornus fœmina *Ger. C. B. Park.* Cornus fœmina putata, Virga sanguinea *J. B.* *The female Cornel, or Dog-berry-tree, or Gatter-tree, or Prickwood.* In sepibus, frutetis & sylvis.

Folia Corni maris, materies solida & dura, unde lanionibus ad verucula adhibetur; Vimina rubra; Flores umbellatim dispositi; baccæ per maturitatem nigræ, ossiculo dicocco.

Frutex est non arbor dicenda. Quantum hoc anno observavimus, flos summo fructui insidet: proinde ad superius genus transferenda est.

Ligni ob duritiem & rigiditatem lanionibus usus est ad verucula conficienda.

E baccis aquâ decoctis per expressionem oleum eliciunt Ananienses in agro Tridentino ad lucernas. *Matth.*

Virgæ si manibus teneantur donec concalescant demorsos a cane rabido in rabiem agere dicuntur. *Idem.*

Καρπὸν ἄζρωτον παντὶ ζώῳ φέρει φίλυρα, θηλυκράνεια, πύξος.

§. Rhamnus Salicis folio angusto, fructu flavescente *C. B.* secundus Clusii *Ger. emac.* primus Dioscoridis Lobelio, sive litoralis *Park.* Rhamnus vel Oleaster Germanicus *J.B.* *Sallow-thorn, or Sea-Buck-thorn.* *On the Sea-banks on* Lindsey-*Coast*, Lincolnshire, *plentifully*, *Dr.* Lister: *also on the sandy Grounds about* Sandwich *and* Deal *and* Folkston *in* Kent. *Observed by Mr.* Lawson *on the Sea-bank between* Whitby *and* Lyth *in* Yorkshire *plentifully.*

Folia Oleæ, ſupernè viridia, ſubtus candicantia; flores ad foliorum ortus herbacei; fructus rotundi, flaveſcentes, monopyreni. Altitudo interdum tricubitalis aut major.

§. Liguſtrum *J. B. Ger.* vulgare *Park.* Germanicum *C. B. Privet or Prim.* In ſylvis, vepretis & ſepibus.

Floribus racemoſis albis, baccis nigris pyrenis, viminibus lentis ab aliis fruticibus diſtinguitur. Inter omnes fruticæ, arbores & herbas nihil eſt quod in tot figuras & elegantias effingi, flecti, aut formari tondendo queat ac Liguſtrum. *P. Lauremberg. Horticult.* l. 1. c. 30.

Ob viminum tenuitatem & flexibilitatem ad ſepes tonſiles & opera topiaria expetitur. Baccæ inſectoribus inſervire poſſunt.

§. Alnus nigra baccifera *J. B. C. B.* nigra ſive Frangula *Ger.* Frangula, ſeu Alnus nigra baccifera *Park. The black-Berry-bearing Alder.* In ſylvoſis udis, non tamen admodum frequens. *In* Thorny-holme *in* Whinfield-Foreſt, Weſtmorland. *D.* T. Robinſon *ſays it grows plentifully about* Hamſted.

Foliis ſubrotundis Alni, minoribus; baccis nigris; viscathartica ab aliis fruticibus dignoſcitur.

Cortex interior, potiſſimùm radicis, purgat humores omnes noxios, maximè ſerum, unde hydropicis prodeſt; verùm ob purgandi violentiam malè audit. In umbra ſiccari debet, ſiquidem viridis vomitiones movet. Vid. Hiſt. noſt. p. 1604.

§. Berberis dumetorum *C. B.* Berberis *Park,* Berberis vulgo, quæ & Oxyacantha putata *J. B.* Spina acida ſive Oxyacantha *Ger. the Barberry or Pipperidge-buſh.* In collibus cretaceis: circa *Walden* Eſſexiæ oppidum copioſé.

Spinis acutis, foliis ex rotunditate oblongis eleganter & argutè denticulatis, fructu parvo, oblongo, rubro, ſapore acido, racematim naſcente, cortice candicante, à reliquis fruticibus bacciferis haud difficulter diſtinguitur.

Baccæ refrigerant & aſtringunt, appetitum excitant, ventriculum roborant. Proinde cum Saccharo conditæ uſus ſunt frequentiſſimi in morbis ubi refrigeratione & adſtrictione opus eſt, quales ſunt Diarrhœa, dyſenteria, &c.

Cortex medianus radicis aut ramorum vino albo aut Hiſpa-
nico

hâc infusus & potus ictero medetur: vinum ejusmodi mirificè purgare Clusio pro secreto communicatum est: in lixivio maceratus flavo colore tingit.

§ Sambucus ramis medullâ plurimâ fartis, pauco ligno, flore & fructu in umbellas aut racemos composito, foliis alatis ab aliis arboribus distinguitur.

1. Sambucus vulgaris *J. B. Park.* fructu in umbella nigro *C. B.* Sambucus *Ger. Common Elder.* Ad macerias, & sepes, inque ruderatis & incultis locis, præsertim humectis & umbrosis.

2. Sambucus fructu albo *Ger. Park.* fructu in umbella viridi *C. B.* Sambucus acinis albis *J. B. White-berried Elder. Observed by Dr.* Plunkenet, *and by Mr.* Bobert *in the hedges near* Watlington, Oxfordshire. Variat baccis albis & ex albo lutescentibus.

3. Sambucus fol. laciniatis *C. B. J. B. Park. Ger.* propè Mancunium Lancastriæ in sepibus, Mr. *Lawson. Near* Bristol, *D. Jolliff.*

4. Sambucus humilis seu Ebulus *C. B.* Ebulus sive Sambucus humilis *Ger. Park.* Ebulus seu Sambucus herbacea *J. B. Dwarf-Elder, Walwort or Danewort*, quia è Danorum occisorum sanguine ortum fabulantur. Ad vias, sinque agrorum finibus & cœmeteriis.

§ Agrifolio folia in ambitu longis acutis rigidis spinis armata, semper-virentia; baccæ parvæ, rotundæ, rubræ quatuor semina triquetra, striata continentes.

1. Agrifolium *Ger.* Agrifolium sive Aquifolium *Park.* Aquifolium sive Agrifolium vulgo *J. B.* Ilex V. sive acuta baccifera folio sinuato *C. B. The Holly-tree.* In sepibus & fruticis. Agrifolium folio leni non differt specie ab Agrifolio spinoso; siquidem vetulæ duntaxat arbori accidit ut talis fiat: Sæpe etiam in spinosissima Aquifolia occurrunt folia non spinosa: imò in arbore vetula & procera, cujus suprema folia omnia lenia sunt, siqua è stolonibus aut imo trunco exeunt, sinuosa & spinosa observantur. Non Agrifolii tantùm sed & Ilicis glandiferæ folia hoc modo variant.

2. Agrifolium baccis luteis nondum descriptum *P. B. Yellow-berried Holly. By* Warder-Castle *belonging to the Lord* Arundel. *Mr.* Dale *was shewn it at* Wilton *in* Suffolk, *not*

far from Buers. Agrifolii varietatis est potiùs quàm speciei distincta.

Baccæ ad colicos dolores utiles esse perhibentur; quia & foliorum aculei in Zythogalo decocti. Arbor ipsa ad sepes tonsiles commodissima. E cortice viscus paratur: modum vide Hist. nost. l. 27. c. 4.

§. Rhamnus catharticus *J. B.* solutivus *Ger. emac.* solutivus, sive Spina infectoria vulgaris *Park.* *Buckthorn or common purging Thorn.* In sepibus & sylvis.

Folia hujus fruticis ad Pruni accedunt; baccæ per maturitatem nigræ, succo virente infectorio plenæ.

Baccæ purgant bilem, pituitam & maximè seroſos humores, unde usus earum præcip. in cachexia, hydrope, arthritide. Syrupus de Spina cervina specificum est ad hydropem.

E baccis elicitur color quem *Sapgreen* vocant. Vide *Hist. nost.*

§. Erica baccifera procumbens nigra *C. B.* baccifera procumbens *Ger.* baccifera nigra *Park.* baccifera Matthioli *J. B.* *Black-berried Heath, Crow-berries or Crake-berries.* In montibus udis Derbiensibus, Staffordiensibus, Eboracensibus, itque ericetis elatioribus frequens. Herba potiùs quàm frutex censenda est; ob nomen cum Ericis commune, & foliorum similitudinem huc retulimus. Folia angusta brevi ordine terno aut quaterno in cauliculis infirmis, procidui, rubentibus: Flosculi tripetali: Baccæ nigræ sparsim nascentes.

Tum succus tum aqua florum destillata oculorum rubotem tollit; eadem colica laborantibus utiliter exhibetur. *Trag.*

Oleo è floribus confecto ad tollendos herpetes fœdos & inveteratos totam faciem occupantes Rondeletium magno successu usum scribit Clusius.

Decoctum herbæ potum & in balneo usurpatum ad vesicæ calculos comminuendos & expellendos commendat Mathiolus.

Usus ejus est in Scotia ad casarum & hortorum parietes extruendos, atque etiam ad lectisternia.

Circa *Sheuston* in comitatu Staffordiæ ad condiendam cerevisiam, ut servetur diu, lupulorum loco Ericâ utuntur, qui nullum ei ingratum saporem communicat. D. *Plot. Hist. Nat. Staf.* cap. 9. Sect. 83. p. 379.

§. Rubus

§. Rubus fructu è pluribus acinis denſè ſtipatis compoſito ni & ſimplici flori ſuccedente, foliis in plura ſegmenta partitis, necnon parvitate & imbecillitate ſua, inſignibus notis à aliquis bacciferis fruticibus differt.

1. Rubus major fructu nigro *J. B.* Rubus vulgaris ſeu Rubus fructu nigro *C. B.* Rubus vulgaris major *Park. The Common Bramble or Black-berry-buſh.* In ſepibus & dumetis ubique. Rubus vulgaris major fructu albo. *The Common greater Bramble-buſh, with White-berries.* Hujus non fructus tantùm colore albo à vulgaris fructu differt, ſed & cortex & folia hilarè viridia ſunt, cum illius plerunque fuſca ſeu obſcurè rubentia obſerventur. *Found accidentally in a hedge not far from* Oxford, *D. Robert.*

2. Rubus minor fructu cæruleo *J. B.* repens fructu cæruleo *C. B. Ger. emac.* minor, Chamæbubus ſive Humirubus *Park. Dew-berry-buſh, or ſmall Bramble.* Inter ſegetes, & in vis requietis.

3. Rubus Idæus ſpinoſus fructu rubro *J. B.* Idæus ſpinoſus *C. B.* Idæus *Ger. Park. The Raſp-berry-buſh, Framboiſe or Hind-berry.* In montibus ſaxoſis & udis Walliæ & Septentrionalium Angl.

Folia mollia, tripartitò diviſa, ſubtus incana; baccæ rubræ. Cauliculi teretes non anguloſi ut in vulgari Rubo.

Mora Rubi Idæi, tum odore ſuaviſſimo violaceo, tum ſapore gratiſſimo inter dulcem & acidum, & naribus & palato ſe commendant, cor roborant & exhilarant. Ex eiſdem paratur conſervæ, gelatinæ, ſyrupi ad febres ardentes utiles. Ex iiſdem & vinum exprimi poteſt ad multa utile.

Fructus Rubi vulgaris aſtringit potenter, maturus temperatior eſt & ſubaſtringit. Uſus in quibuſcunque profluviis, alvi, uteri, narium, vomitu, &c. Extrinſecus in aphthis, aliiſque ulceribus oris, in vulneribus aſtringendis, &c. *Sylvat.*

Succus baccarum in forma exhibitus maximæ efficaciæ eſt in dyſuria. *D. Needham.*

§. Euonymi nucleos adeò pauca pulpa oblinit, ut rectius ad arbores fructu ſicco referenda videatur. Euonymus vulgaris *Park.* vulgaris, granis rubentibus *C. B.* Euonymus Theophraſti *Ger.* Euonymus multis, aliis Tetragonia *J. B. Spindle-tree or Prickwood.* In ſepibus. Ramulis ob quatuor linearum ruſſarum extantium decurſum quadran-

gulis fructu tetracocco quadrangulo rubente innoteſcit. Hujus tres quatuórve baccæ tam per vomitum, quàm per ſeceſſum purgant. Pulvis exſiccatarum in uſu eſt ad pediculos interimendos & furfures capitis abſtergendos, in pueris.

Arbores flore imo fructui adnaſcente, fructui per maturitatem ſicco.

§. Staphylodendron *J. B.* Nux veſicaria *Ger. Park.* Piſtacia ſylveſtris *C. B. The Bladder Nut-tree.* In ſepibus circa *Pontemfractum* Comit. Eboracenſis oppidum, non tamen in copioſè ut auſim ſpontaneum aſſerere. In Cantio circa Aſhfordiam inveniri apud Parkinſonum legimus.

Folia Fraxini aut Sambuci; nuces geminæ in veſicis inflatis, in duos loculos ceu ſcrotum diſpertitis.

§. Buxus *J. B. Ger.* arboreſcens *C. B.* Buxus arbor vulgaris *Park. The Box-tree.* In colle quodam propè *Darking* Surreiæ oppidum, *Box-hill* inde dicto, copioſè provenit. At Boxwel *in* Coteſwold *in* Gloceſterſhire, *and at* Boxley *in* Kent *there be Woods of them. Mr.* Aubry's *Notes.*

Folia parva perpetua brevia obtuſa; materies ſolida ponderoſa, flavicans; odor gravis, fructus tricuſpis & tricapſularis cum ſex intus ſeminibus lucidis ſpadiceis.

Ad ea quæcunque torno elaborari poſſunt, nihil hoc ligno præſtantius, lautius, ſequacius *J. B.* Rari uſûs eſt in medicina: Sunt tamen qui oleum è ligno diſtillant ſummè narcoticum, idque magnopere commendant in Epilepſia, Odontalgia dentibúſque corroſis *Schrod.*

Decoctum ligni ad luem Veneream à nonnullis non minùs utile cenſetur quàm Guaiaci. Vide Hiſt. noſt. p. 1694. Rejicitur hodie ob ingratum & tetrum odorem.

§. Ulmo arbori proceræ folia integra venoſa ſerrata, folliculi ſeminales compreſſi, Atriplicis hortenſis folliculorum æmuli, antequam folia erumpunt præcoci maturitate decidentes, & ſingula ſinguli ſemina continentes pro characteriſtica ſufficiunt.

1. Ulmus vulgatiſſima folio lato ſcabro *Ger. emac.* vulgaris *Park. The common Elm.* In ſepibus. Suſpicatur *D. Evelyn*

ſpontè Ulmum in Anglia ſponte non provenire, verùm aliundè initio advectam; ſupra *Grantham* aut Stanfordiam Septentrionem versùs non inveniri ex obſervatione generoſi & ingenioſiſſ. Viri D. *Joan. Aubrey* habeo; quod ſententiam *D. Eveljn* aliquatenus confirmat. Verùm aliæ arbores in Septentrionalibus, aliæ in Meridionalibus, aliæ in Occidentalibus tantùm inveniuntur.

2. Ulmus minor folio anguſto ſcabro *Ger. emac.* minor *Park. The narrow-leaved Elm. Obſerved by Mr.* Goodyer *between* Chriſt-Church *and* Limmington *in the* New-Foreſt, *Hampſhire.* Non alias obſervavit Auctor differentias præter parvitatem omnium partium.

3. Ulmus folio latiſſimo ſcabro *Ger. emac.* latiore folio *Park. The Wych-Haſel or broad-leaved Elm.* In ſepibus.

Folia hujus magnitudine ſua & figura Alni folia æmulantur, vel potiùs Coryli, quibus adeò ſimilia ſunt, ut pro iis incautum fallant; mucrone tamen acutiore differunt.

4. Ulmus folio glabro *Ger. emac. Park. The ſmooth-leaved Wych-Elm.* Cum prioribus. Variat fol. anguſto, & magis acuminato.

Altitudine & craſſitie primæ ſpeciei cedit; rami non adeò erecti ſunt, ſed in latum magis diffuſi, ſparſi & deorſum dependentes. Folia utrinque glabra, aliàs ſimilia.

Radix, folia, cortex adſtringendi & abſtergendi vim habent, unde & vulnera glutinant, & podagricos dolores mulcent. Ad dolorem iſchiadicum Cortex in aqua communi decoquatur ad conſiſtentiam ferè ſyrupi, decocto admiſceatur tertia pars aquæ vitæ, & pars affecta eo ad ignem foveatur.

§. Fraxini notæ ſunt cortex cinereus, unde *Aſh-tree* dicitur; folia pinnata, bina adverſa; folliculi membranacei oblongi, ſemine extremum inferius ſeu quod ad pediculum eſt occupante, non ante Autumnum maturo; flores ſtaminei congeſti, ante folia erumpentes, & brevi evaneſcentes.

Fraxinus *Ger.* vulgatior *J. B.* I. ſive excelſior *C. B.* cui & Μελία Theophraſti. Fraxinus vulgaris Μελία Dioſcoridi, Μελίαι genus excelſum & procerum Theophraſto *J. B. Common Aſh-tree.* In ſylvis & ſepibus.

Lignum ad ædificia & inſtrumenta ruſtica & fabrilia multi eſt usûs. Cortex & lignum ſplenis duritiem ſpecificè emolliunt, diuretica ſunt & lithontriptica, eâque non è poſtremis.

Semen Lingua avis dictum, calfacit & siccat valide; conducit epaticis, pleuriticis, calculosis: in calculo comminuendo omne tulit punctum. Ejus pulverem ad icterum & hydropen ut remedium præstantissimum commendat D. *Bowle*.

Corticem medianum Fraxini in exteris regionibus in Febribus intermittentibus frequenter præscribi, nec sine successu observavit D. *Tanc. Robinson*.

Compositionem unguenti ad rupturas & hernias commodissimi, ingrediuntur gemmæ Fraxini nigricantes dum adhuc turgent, necdum aperiuntur.

Mannam Calabrinam Fraxini arboris exsudationem quandam esse calore solis concrescentem extra controversiam certum est. Vid. *Hist. nost.*

§. Acer, fructu dicocco, membranâ utrinque extante alato; folio laciniato aut anguloso ab aliis hujus generis arboribus distinguitur.

1. Acer majus *Ger. emac.* majus latifolium, Sycomorus falsò dictum *Park.* majus, multis falsò Platanus *J. B.* montanum candidum *C. B.* *The greater Maple, commonly, yet falsly, the Sycomore-tree.* In cœmeteriis & circa nobilium ædes: nullibi tamen, quod sciam in Anglia sponte oritur.

2. Acer minus *Ger. emac.* minus & vulgare *Park.* vulgare minori folio *J. B.* campestre & minus *C. B.* *The common Maple.* In sepibus passim.

Acer operum elegantiâ & subtilitate cedro [rectiùs citro] secundum, *Plin. lib.* 16. *cap.* 15. Quin & nunc dierum in Angliæ partibus Borealibus ex hoc ligno vasa elegantia adeò tenuia detornantur, ut etiam lumen transmittant.

Arbor hæc veris initio vulnerata dulcem & potulentum succum copiosè effundit, ad Scorbutum (ut aiunt) utilem, quod nobis non videtur verisimile; cùm succus hic eodem modo coctus & despumatus quo Arundineus Saccharum similiter præbeat. De motu succi & extillatione vernali, in Acere majore, Betula & Juglande vide *Hist. nost.* lib. 1. c 5. p. 8. item p. 1700.

§. Gale, frutex odoratus Septentrionalium, Elæagnus Dod. *J. B.* Rhus myrtifolia Belgica *C. B.* Myrtus Brabantica sive Elæagnus Cordi *Ger.* Rhus sylvestris, sive Myrtus Brabantica vel Anglica *Park.* *Gaule, Sweet Willow, Dutch Myrtle.*

In

in paluſtribus, *as in the Fens of the Iſle of* Ely; *about* Wareham *in* Dorſetſhire; *by the Rivulet between* Shap *and* Anna Well, *Weſtmorland*; *and in many places of the North.*

Altitudo cubitalis; folia ſalicis cum quadam gravitate odoris: Fructus ſquamoſi.

Folia & ramulos inter veſtimenta recondunt tum ad tineas abigendas, tum odoris causâ, quem ſuaviſſimum communicant.

Poloni ſubſtrato utuntur ad pediculos porcorum interimendos, non ſine ſucceſſu.

Theæ arboris folia diverſa omnino ſunt ab Elæagni, non eadem, ut opinatus eſt Sim. Paullus.

Flores nonnulli lupulorum vice cereviſiæ incoquunt; unde caput tentat, & temulentiam ſubito inducit.

§. Ericæ notæ ſunt ſtatura humilis, folium perpetuum, flos nudus & plerunque urceolaris; vaſculum ſeminale in imo flore ceu calyce clauſum; in frigidô ſterili ſqualido paluſtri & ſpongioſo ſolo vigere, quod pauciſſimis plantis conceditur.

1. Erica vulgaris *Park.* vulgaris ſeu pumila *Ger. emac.* folio Myricæ 1. ſeu vulgaris glabra *C. B.* vulgaris humilis ſemper virens, flore purpureo & albo *J. B. Common Heath or Ling.* In montoſis Septentrionalibus omnia latè occupat.

2. Erica vulgaris hirſuta *Ger.* Myricæ folio hirſuta *C. B.* Myricæ folio, tomentoſis & incanis foliis Cluſii *J. B.* vulgaris hirſutior *Park. Common rough-leaved Heath.* Cum priore, à qua certè eam non puto ſpecie differre.

3. Erica tenuifolia *Ger.* virgata ſeu ſexta Cluſii *Park.* humilis, cortice cinereo, Arbuti flore *C. B.* ramulis ternis, floribus ſaturatioribus purpureis *J. B. Fine-leaved Heath.* In incultis. Altitudo pedalis; cortex cinereus; Folia ſaturatè viridia terno ordine diſpoſita, uti ſunt & ramuli; Flores Arbuti, ſaturatiùs purpurei, urceolos imitati, longa ſerie verſùs ſummos caules.

4. Erica Brabantica folio Coridis hirſuto quaterno *J. B.* pumila Belgarum Lobelio, Scoparia noſtras *Park.* ex rubro nigricans Scoparia *C. B.* major flore purpureo *Ger. emac.* quoad deſcript. folio Coridis 13. *Cluſ. Low Dutch Heath, or Beſome-Heath. It is not uſed with us for Beſoms, that I ever ſaw, nor is fit for ſuch a uſe.* Rectiùs Erica paluſtris folio hirſuto quaterno diceretur, ſiquidem paluſtribus & aquoſis gaudet.

Flores

Flores in ſummitatibus ramulorum conferti velut in umbella, ampli, pallidè purpurei ſeu carnei, rariùs albi.

5. Erica foliis Corios multiflora *J. B.* Coris folio ſecunda altera ſpecies *Cluſ.* Juniperifolia Narbonenſis densè fruticans Lob. *Firre-leaved Heath with many Flowers.* On Goon *hilly Downs going from* Helſton *to the* Lizzard-Point *in* Cornwal.

Hæc ſpecies diverſa eſt ab Erica Coris folio ſecundâ Cluſii, ſiquidem Cluſius ipſe diſtinguit, quantumvis C. Bauhinus, eúmque ſecutus Parkinſonus hanc cum illa eandem faciant.

Hæc autem ad cubiti, aut etiam ulnæ in lætiori ſolo altitudinem aſſurgit. Cortex ſurculorum teneriorum cinereus eſt, majorum ruſſus: *Caules* tortuoſi procumbentes: *Folia* longiuſcula, anguſta, Juniperinis aut potiùs Abiegnis quadantenus ſimilia, acuta non tamen pungentia, ſupernè viridia, infernè albicantia, ut Abietis fœminæ aut Juniperi, ad margines reflexa, adeò ut inferna parte concava videantur, crebra & conferta, ut ramulos juniores ferè celent, quemadmodum Juniperina, nullo ordine poſita, vel ſi quem affectent quina ſimul. *Floſculi*, ut in reliquis, pedicellis tenuibus appenſi, calyculati, breviuſculi & tumidi, pallidè plerunque carnei & pæne albi, interdum ſaturatiore purpura tincti, è quorum orificio extant apices novem atro-purpurei, ſtaminulis tenuibus inſidentes. Succedit in vaſculo exiguo ſemen parvum, ruſſum.

5. Erica ſupina maritima Anglica *Park.* An Polygonum puſillo vermiculato Serpylli folio Lobelii *Ger. emac?* *English low Sea-Heath.* In maritimis paluſtribus & arenoſis pluribus in locis. *I obſerved it in* Loving-land, *juſt over the Water at* Yarmouth; *in the Marſhes about* Thurrington *in* Eſſex *plentifully; and on the ſandy Ditch-banks by the way ſide going from* Maldon *to* Goldhanger.

Ericæ ſpecies genuina non eſt, ſiquidem florem habet ſatis amplum, pentapetalum: Ramuli tenues, provoluti, & folia parva, anguſta, ſaturatiùs viridia Ericam referunt.

§. Geniſta anguloſa trifolia *J. B.* anguloſa & Scoparia *C. B.* vulgaris & Scoparia *Park.* Geniſta *Ger.* & etiam Chamægeniſta *ejuſdem*, ex ſententia *C. B.* & *Johnſoni.* *Common Broom.*

Foliis in eodem pediculo ternis, viminibus tenuibus, anguloſis, confertis, ab aliis ſiliquoſis flore papilionaceo donatis fruticibus diſtinguitur.

Vulgaris

Vulgaris ſplenitica & nephritica cenſetur, hinc & hepatica. Calculum pellit, ſeroſos humores educit tam per vomitum, quàm per alvum & urinas. Hinc uſus ejus inſignis eſt in obſtructionibus hepatis, lienis & meſenterii, adeóque in hydrope, catarrhis & arthriticis affectibus *Schrod.* In uſu ſunt flores, ſemina & ſummitates.

Florum gemmæ dum adhuc virides ſunt & nondum explicitæ, capparum modo cum aceto & ſale conditæ menſis inſeruntur ad appetentiam excitandam. Obſtructione reſerare & calculum comminuere creduntur: tantum abeſt ut emeticæ ſint aut nauſeam moveant.

§. Geniſtella tinctoria *Ger.* Geniſta tinctoria Germanica *C. B.* tinctoria vulgaris *Park.* Tinctorius flos *J. B. Green-wood or Diers-weed, or Wood-waxen.* In paſcuis nimis frequens: ſiquidem vaccarum eam depaſcentium lac amarore inficit, unde & butyrum & caſeus ex eo facta amareſcunt. Herba ejúſve flos luteum vel flavum colorem præbet, Glaſto autem ſuperinducta viridem reddit. Solent enim pictores ex cœruleo & luteo ſimul contritis viridem colorem efficere.

A Geniſta vulgari parvitate ſua, & foliis in eodem pediculo non ternis ſed ſingularibus differt.

§. Geniſta ſpinoſa vulgaris *Ger. emac.* Spinoſa major longioribus aculeis *C. B.* ſpinoſa major vulgaris, ſive Scorpius Theophraſti, quem Gaza Nepam tranſtulit *Park.* Geniſtellæ ſpinoſæ affinis Nepa quibuſdam *J. B. Furze, Whins or Gorſſe.* In ſabuloſis ſterilioribus & ericetis paſſim. Primo vere florere incipit.

Ramuli conferti denſiſſimo ſpinarum ſemper virentium vallo obſiti ut nec lumen tranſmittant. Non deſtituitur tamen foliis hic frutex, nec ſpinam pro folio habet, ut nonnulli volunt; ſed vere folia emittit parva, ex rotundo acuminata, interdum longiora, quæ brevi decidunt.

2. Geniſta ſpinoſa minor *Park.* aculeata minor ſive Nepa Theophraſti *Ger.* ſpinoſa major, brevibus aculeis *C. B. The leſſer Furze-Buſh.* Cum priore, quâ minor & humilior eſt, ſpinis brevioribus, tenuioribus, pallidiùs virentibus non tamen minùs crebris. An ſpecie à præcedente differat nécne mihi nondum conſtare fateor. Floret præcipuè ſub Autumnum, quando prior maximam partem jam florere deſiit.

§. Geniſta

§. Geniſta minor Aſpalothoides, ſive Geniſta ſpinoſa Anglica *C. B.* Geniſtella minor Aſpalathoides *J. B.* Geniſta aculeata *Ger.* Geniſtella aculeata *Park.* *Needle-Furze or Petty Whin.* In ericetis & humidioribus ſolo ſpongioſo.

Hanc Botanographi noſtrates pro Geniſta ſpinoſa minore Germanica *C. B.* (quæ nuſquam quod ſciam in Anglia invenitur,) habuerunt. Errandi anſam præbuit C. Bauhinus, qui Geniſtellam aculeatam Lobelii h. e. Geniſtam hanc aſpalathoidem noſtratem pro Geniſta ſpinoſa minore Germanica perperam accepit.

Altitudo cubitalis, cortex cinereus, folia glabra, glauca, Chamæſyces paria, è quorum alis ſpinæ, alias parvas è lateribus emittentes. Flores in ſummis ſurculis velut in ſpicâ, ſiliquæ breves habitiores.

§. Tilia ligulis foliaceis oblongis communi floſculorum pediculo adnaſcentibus; floribus pentapetalis, fructu rotundo parvo monococco; cortice lento & ad funes texendos habili ab aliis arboribus haud difficulter diſtinguitur.

1. Tilia vulgaris platyphyllos *J. B.* fœmina *Ger.* fœmina major *Park.* fœmina folio majore *C. B.* *The common Lime, Line or Linden-tree.* In areis & compitis: an ſponte ullibi inveniatur neſcio.

2. Tilia folio minore *J. B.* fœmina folio minore *C. B.* fœmina minor *Park.* Arbor piperifera *Cat. Altd.* *The ſmall-leaved Lime or Linden-tree; in ſome Countries called Baſt.* In ſylvis & ſepibus: in Eſſexia & Suſſexia frequens, inque agro Lincolnienſi & alibi.

3. Tilia foliis molliter hirſutis, viminibus rubris, fructu tetragono. *'Tis known by the name of the* red Lime, *and grows naturally in* Stokenchurch-*Wood.* D. *Bobart.*

Cortex & folia ſiccant, repellunt, urinam & menſes cient. Extrinſecùs ambuſtis ſubvenit mucilago extracta & inuncta.

Baccæ in pulverem redactæ in profluviis alvi & hæmorrhagia narium laudantur.

Florum aqua deſtillata utilis in morbis Capitis, Epilepſia, Apoplexia, &c. item ad uteri dolores, & calculum renum.

E corticibus funes texunt, in interiore cortice philyra dicta olim ſcriptitatum.

CATALO-

Catalogus Plantarum in Insula Jamaica sponte nascentium, quæ etiam Angliæ Indigenæ sunt. Communicat. ab Eximio Botanico D. *Hans Sloane*, M. D.

Alga latifolia 1. id est Muscus marinus Lactucæ folio C. B. Hæc fluctibus Maris sæpè in hujus insulæ littora rejicitur.

Alga viridis capillaceo folio. C. B. in aquis stagnantibus aut fluviis pigrioribus ubique satis obvia & frequens. Clematitis sylvestris latifolia. C. B. *In the Woods going* a Guanaboa *from the Town, and over the* Rio Cobre *near the* Angels.

Clematis sylvestris latifolia seu Viorna *Park. Wild Climber or Travellers Joy.*

Equisetum fœtidum sub aqua repens C. B. In fluviis ubique ferè.

Eruca maritima Italica siliquâ hastæ cuspidi simili C. B. *On* Hous Cayos, *a small sandy Island without* Port-Royal *Harbour.*

Fungus campestris albus supernè, inferne rubens. J. B. *In the* Savannas *after rain.*

Fungi albi venenati viscidi J. B. *In the* Savannas *with the former.*

Fungus membranaceus auriculam referens, sive Sambucinus C. B. *On several Trees in this Island.*

Juncus lævis Holoschœnos 2, sive juncus maximus & scirpus major C. B. *In the great* Laguna *in the* Caymanes, *and in several such places of this Island very plentifully.*

Lenticula palustris vulgaris C. B. *On all standing Waters it is very common.*

Lichen

Lichen petræus latifolius, ſive hepatica fontana *C. B. In umbroſis rivulorum ripis.*

Millefolium aquaticum 13. ſive Stellaria aquatica *C. B.* In rivulis frequens eſt.

Muſcus terreſtris latioribus foliis major. *Cat. Plant. Angl. In the mountainous Woods, as Mount* Diablo, &c. *it is ſometimes to be met with.*

Muſcus filicinus major *C. B.* In ſylvis umbroſis mediterraneis.

Muſcus cruſtæ aut lichenis modo arboribus adnaſcens cinereus. *Cat. Pl. Angl.* In ſylvis, ſupra cortices arborum frequenter occurrit.

Muſcus cruſtæ aut lichenis modo arboribus adnaſcens flavus. *Cat. Pl. Angl.* cum priori.

Muſcus arboreus 7. ſive pulmonarius *C.B.* Arboribus grandioribus aliquando adnaſcitur.

Muſcus arboreus ramoſus *J. B.* In omnibus ferè arboribus reperitur.

Naſturtium aquaticum ſupinum *C. B.* Ad fontes, & in rivulis frequenter luxuriat.

Nymphæa alba major *C. B.* Aguapè ſive Nymphæa Piſ. *In a Pond near the* Angels, *and on the freſh Water River and* Laguna *in the* Caymanes *very plentifully.*

Parietaria Officinarum & Dioſcoridis *C. B.* In umbroſis rupium fiſſuris. *As on the ſides of the ſhady Rocks going to ſixteen Mile Walk, and ſeveral other places of this Iſland.*

Perſicaria urens ſive hydropiper *C. B.* Hydropiper Braſilianum Marcgr. Ad rivulorum ripas & in locis paludoſis ubique naſcitur.

Plantago latifolia ſinuata *C. B. On this ſide the Ferry going to* Liguanee *by Land, in the North ſide of the Iſland near the Ruins of the old Town of* Sevilla.

Plantago aquatica major *C. B. Near the Bridge over Black River going from the Town to Old Harbour.*

Polytrichum aureum minus *C. B.* In humidis & umbroſis, ſatis frequenter obſervavi.

Potamogtion aquis immerſum, folio pellucido, lato, oblongo, acuto, *D.R. Hiſt. Plant. It grows very plentifully in the Salt and Freſh Water Rivers in the* Caymanes.

Ranunculus aquaticus Cotyledonis folio *C. B.* Cotyledon repens Braſilienſis, Erva do capitaon Luſitanis Marcgr. Acaricoba Piſ. An Umbellifera? *On the moiſt Banks of the* Rio Cobre,

Cobre, *and the mariſh and wet Grounds in the* Caymanes *very copiouſly.*

Sagitta aquatica minor latifolia C. B. In aquis ſtagnantibus.

Solanum bacciferum 1, ſive officinarum C. B. Aguaraquiyà Piſ. An Solanum fruteſcens Braſilianum, folio Capſici baccis rubris. Prod. parad. Batav. Herm ? An Solanum bacciferum vulgari ſimile maximum Sirinamenſe ejuſdem. *Near Mr.* Guys *Houſe on* Guanaboa.

Soldanella maritima minor C. B. Convolvulus marinus ſeu Soldanella Braſilienſis. Marcgr. *On* Gun Cayos *a ſmall ſandy ſtand near* Port-Royal.

Soncus levis laciniatus muralis parvis floribus C. B. Ubique fere vulgaris eſt.

Sonchus aſper laciniatus & non laciniatus C. B. *On the ſide of a Hill near Mr.* Batchelor's *Houſe.*

Typha paluſtris major C. B. *In the freſh water* Laguna *in the* Caymanes, *and in* Black River *near Mr.* Byneloſs's *Houſe.*

Veſicaria marina ramoſa & non ramoſa J. B. *This is frequently caſt upon the Banks of the Sea by the Waves, beyond the Paliſadoes near* Port-Royal.

Viſcum baccis albis C. B. Omnibus arboribus frequentiſſime innaſcitur.

SPECIES

Species Plantarum Novæ, cum Observationibus & Annotationibus in nonnullas hac Synopsi comprehensas, communicatæ ab amicissimo Viro & peritissimo Botanico D. *Jacobo Petiver.*

Pag. 3. Post tertiam Corall. speciem inseri potest Corallina muscosa seu Muscus marinus tenui capillo spermatophoros *Pluk. Phytogr.* Tab. 168. Fig. 3. quem ego primùm observavi Anno 1691. in littore propè *Leigh* oppidulum in Essexia. *Seed-bearing or Seeding-Coralline.* Eadem est cum Musco Corallino ramosissimo polyspermo *Synopsi.* p. 9. *n.* 11. Suspicor ego non tantùm Corallinas, sed etiam Coralia ipsa certis temporibus semen vel aliquid seminis analogum proferre. Quod si ita sit, Plantarum imperfectarum titulus iis non bene convenit, sed potiùs minùs perfectarum.

Ego dari in Lithophytis semen aut quid semini analogum D. Petiver *non concesserim; alii examinent.*

Pag. 4. *post n.* 10. *adde,* Fucus trichoides nostras aureo-floris, ramulorum apicibus furcatis *Pluk. Phytogr.* Tab. 184. Fig. 2. Hunc ex ora maritima ante aliquot annos accepi, & D. *Plukenet* communicavi.

Fucum 2. *pag.* 3. à peritissimo Botanico *Tho. Johnson,* M.D. observatum invenio in Descriptione itineris in Agrum Cantianum Plantarum causa suscepti, Londini impresso An. 1629. circa *Margate.* Sub titulo *Quercûs marinæ foliis serratis.*

Pag. 5. *n.* 17. Fucum hunc *vesiculis longis siliquarum amulis* eandem plantam esse existimo cum Quercu marina quam *Ger. emac.* cujus icon habetur pag. 1569. Siliquæ quas hæc icon repræsentat foliis adeò similes sunt, ut nisi curiosè observentur

obſerventur facilè pro iis intuentem fallant, ſaltem tempore Dodonæi fallere potuere, cùm de ſeminibus Fucorum nihil dum ſuboluit. Hinc autor ille hoc genus veſicas admodum paucas hunc habere affirmavit, quia ſcil. inflatas, & Fuci ſui tertii ſimiles non habuit; & ob eandem rationem *C. Bauhinus* in elaborato illo Theatri Botanici Pinacis opere pag. 365. Fucum maritimum alterum tuberculis pauciſſimis eum appellat. *Ego D.* Petever *ſententiam approbo, & Dodonæum plantam hanc delineâſſe exiſtimo, titulo* Quercus marinæ quartæ.

Pag. 8. *n.* 12. Hæc etiam ſpecies in Itinerario D. *Johnſoni* prædicto deſcribitur & depingitur. Prope inſulam *Shepey* coſtam invenit D. *Doody*.

Pag. 7. *n.* 23. Algæ ſpiralis maritimæ Bocconi ſpecimen habeo propria Autoris manu collectum; quæ, prout rectè obſervas, à tua hoc in loco deſcripta diverſa eſt. Aliam tamen Fuci ſpiralis ſpeciem obſervavi inter cæteras Algas in doliis Oſtrearum, Colceſtrenſium, qui ad Bocconianum promis accedit, non tamen eadem planè ſpecies eſt, ſed *Alga ſpiralis ramoſa maritima minor* dici poteſt. In hoc genere veſiculas nondum obſervavi.

Pag. 11. Ad finem Spongiarum adde, Alcyonium 12. ſeu Burſa marina *C. B.* 368. Algæ pomum Monſpelienſium *J. B.* 3. 570. Pulmo marinus alter *Rondel.* 132. Corpus quoddam rotundum Pilæ marinæ modo, &c. *Geſner. icon. Animal.* p. 266. cujus figura unà cum Deſcriptione Burſæ marinæ à Te inventæ in littoribus Siciliæ, & deſcriptæ *Hiſt.* pag. 83. bene convenire videntur cum fœtu illo marino mihi exhibito à D. *Williams*; quem propè littus noſtrum invenit, cum Algas indagaret.

Pag. 17. *n.* 21. Curioſus ille Inſectorum ſcrutator & obſervator Joan. Goedartius, *n.* 43. Editionis Liſterianæ, Fungum hunc exactè deſcribit; ſeminum etiam mentione facta, ea Araneæ longicruræ genimina eſſe tradit. Obſervationem hanc ante tres annos diligenter à me adnotatam pro frivola & erronea habui; verùm poſt ſecundas cogitationes, re diligentiùs perpenſa, cùm nullum alium Fungum ſemina ejuſmodi manifeſta producere animadverterem, inque libro quodam *Bonani* nuper edito, eandem obſervationem de productione horum ſeminum confirmatam reperirem; aliquantulum labefactata eſt præconcepta opinio; & rem dignam exiſtimo, quæ ulteriori examini ſubjiciatur.

Pag. 17. *n.* 26. Huic fortè idem est quem *Fungum fimosum bracteolatum croceum, Yellow spangled Cow-dung Mushrome*, denominavi, qui in fimo vaccino Autumni tempore frequenter invenitur.

Fungus (ex stercore equino) capillaceus, capitulo rotido, nigro punctulo in summitate notato. *Pluk. Phytogr.* Tab. 116. Fig. 7. *Mr.* Banister's *Virginia Mushrome with dewy heads*, in Catal. Virginiensium D. *Banister, Hist. nost.* p. 1928. exhibet. *This I have observed on Horse-dung about* London.

Fungus fimosus niveus ramosissimus mollis. *Tender-branched Cats-dung-Mushrome. Found in Cellars on Cats Dung in Autumn.*

Pag. 21. *n.* 1. Muscus Filicinus *J. B.* Hanc speciem capitula Musci terrestris vulgaris similia proferre observavi: proinde rectiùs inter Muscos seminiferos collocaretur.

Muscus denticulatus minor *C. B.* Hujus Musci specimina habeo seminibus onusta in extremitate uniuscujusque ramulis sitis ad insertionem foliorum, ad similitudinem iconis quam exhibet D. *Plukenet* Tab. 47. Fig. 7. pro Musco terrestri erecto minore polyspermo; quæ quamvis hunc non bene repræsentet, nostro tamen exactè congruit: atque idcirco non ineptè ad Muscos clavatos sive Lycopodia referri posset.

Muscus Coralloides ramosissimus minor fuscus, *Mus. Pet. Our small Brown Coralline-Mosse.* In ericetis cum vulgari Coralloide sed rarius. Hunc eundem esse conjicio cum Musco septimo *p.* 21. *Proculdubio idem est.*

Muscus coralloides saxatilis Fœniculaceus *Mus. Pet. Our Rock-hair. I first observed it on the highest Rocks in* Charley *Forest*, Leicestershire.

Pag. 22. *n.* 14. Muscus pyxidatus major rugosus *Mus. Pet. Mr.* Bobart's *rough Cup-Mosse*, A. D. *Jacobo Bobart*, qui primus eum observavit, habui.

Pag. 23. *ad n.* 1. *&c.* Muscus crustaceus leprosus scutellaris cinereus *Mus. Pet. Mr.* Pool's *Ash-coloured Leprous-Mosse.* A. D. Pool in rupibus propè Notinghamiam observatus. Eundem in rupibus circa *Tunbridge* collectum mihi nuper ostendit ingeniosus & dignissimus Amicus noster D. *Carolus du Bois.*

Muscus crustaceus leprosus scutis nigricantibus *Mus. Pet. Our black spangled leprous Mosse. On some Walls about* London.

Pag. 23. *n.* 5. Muscum tuum arboreum supinum marginibus pilosis pro Fab. Columnæ Musco altero πλατυπυκνοκυσυφύλλῳ. Stirp. rar. cap. 160. p. 335. f. 334. habeo. Ejus

tum figura tum descriptio huic nostro bene respondet. Parkinsono Muscus Quernus fruticosus capitulis cavis dicitur *Theat. Bot.* p. 1312. *Verisimilis sanè videtur hæc conjectura* D. Petiver.

In Lichene tuo terrestri cinereo capitula sæpius inveni. Sunt autem maculæ subrotundæ fuscæ ad apices foliorum absque ullo pediculo.

Pag. 28. Muscis capillaribus majoribus capitulis villosis addantur sequentes species. Adiantum aureum minus, foliis rigidis capitulis coronatis *Mus. Pet.* n. 22. *Small Heath Goldilocks. On Molehills & Hillocks in heathy Grounds.*

Adiantum aureum medium in ericetis proveniens *Mus. Pet.* n. 23. *Our lesser Heath-Goldilocks. I find this plentifully with the former.* An Adiant. pileolo villoso medium *Raii? An sit nécne me hactenus latet, ex titulo nihil certi colligere possum.*

Adiantum aureum acaulon pileis striatis *Mus. Pet.* n. 24. *The stalkless Goldilocks. It grows on Trees and moist Walls.*

Adiantum aureum minimum, pediculis brevibus, foliis capillaceis *Mus. Pet.* n. 25. *Mr.* Glover's *fine Goldilocks, being found by him on the Hawthorn.*

Pag. 32. *n.* 19. Muscus tuus palustris cinereo-viridis, &c. Idem est quem D. *Plukenet* depingit Tab. 47. sub titulo *Musci parvi stellaris*: in quo vereor nè erraverit. Nam capitula in illo quem mihi non ità pridem communicavit Amicus meus fide dignissimus D. *Jacobus Bobart*, titulo Adianti palustris coronati, capitulis sphæricis, pediculis insidebant ex inferiore Musci parte egredientibus, & non ex summis apicibus. Præterea idem D. *Bobartus* Muscum parvum stellarem aliam planè plantam esse asseveravit.

Pag. 33. *n.* 31. Muscus trichoides parvus capitulo conglomerato seu Botryoide. *Mr.* Dare's *cluster-headed Goldilocks.* D. Dare Pharmacopœus Londinensis primus hunc observavit; *in a Lane beyond* Putney-*Heath*; *my self also between Mother* Huffs *and* Highgate. *The same Mr.* Pool *a Mercer in* Notingham *found about that Town.*

Muscis capillaribus minoribus capitulis erectis addi possunt species sequentes.

Muscus aquaticus pileis acutis *Mus. Pet.* n. 74. *Mr.* John Scampton's *Peak-Moor Mosse. This was first observed by that ingenious Botanist on the large stones that lye in the Rivulets amongst the Peak-Moors in* Derbyshire.

Muſcus capillaris paluſtris flagellis longioribus bifurcatis *Muſ. Pet.* n. 75. *Mr.* Bobart's *golden Bog-Moſſe.*

Muſcus terreſtris vulgaris Cupreſſi foliis *Muſ. Pet.* n. 81. *Our Cypreſſe leaved Earth-Moſs. Very common in moſt Woods.*

Muſcus muralis repens ſericeus foliis ſplendentibus *Muſ. Pet.* n. 83. *Creeping Moſſe with ſhining Leaves.* An Muſcus terreſtris luteo-viridis ſericeus repens *Raii Synopſis*, p. 38? *Imò eundem prorſus eſſe minimè dubito.*

Muſcus criſtam caſtrenſem repræſentans, flaveſcens ramoſus nemoralis Caſſubicus *Breynii* in Viridario ſuo Pruſſiæque Caſſubiæ. Breynius's *plume-creſted Earth-Moſſe.* Hujus notitiam primam debeo celeberrimo illi & κεκτημένῳ Botanico D. *Jacobo Breynio* Gedanenſi, qui inter alia rariora eam ad me miſit: quem poſtea in Anglia ſpontaneum inveni.

Muſcus trichoides lanuginoſus Alpinus *Muſ. Pet.* n. 85. *Our ſmall hairy mountain Goldilocks.* Hunc, Ann. 1692. circa Solſtitium æſtivum inveni in rupibus quibuſdam in Comitatu Leiceſtriæ. A Muſco terreſtri vulgari ſimili, lanuginoſo D. *Lhwyd* diverſus eſt.

Muſcus trichoides acaulos minor latifolius *Muſ. Pet.* n. 86. *Mr.* Doody's *broad-leaved ſtalkleſs Goldilocks. Firſt ſhewed me by Mr.* Doody, *and ſince obſerved on dry Banks in* February *and* March.

Muſcus trichoides minor acaulos capillaceis foliis *Muſ. Pet.* n. 87. *Mr.* Doody's *fine-leaved ſtalkleſs Goldilocks. This prety Moſſe I have obſerved with Mr.* Doody *in ſandy plates. It flowers in* April.

Muſcus trichoides minor vulgaris facie foliis capillaceis *Muſ. Pet.* n. 88. *Our fine-leaved ſmall Goldilocks. I have obſerved this in* March *and* April *on ſome Pales about* Hampſtead *and* Hornſey.

Muſcus trichoides minor pileis magnis acutis *Muſ. Pet.* n. 89. *Gathered by Mr.* Pool, *a diligent enquirer into Natural Hiſtory about* Notingham. *The Extinguiſher-Moſſe. Eandem eſſe videtur Muſco* 24. p. 32. *Synopſeos noſtræ.*

Pag. 58. *poſt n.* 2. *adde*, Perſicaria anguſtifolia ex ſinguli genicnlis florens *Muſ. pet. n.* 90. An Perſicaria anguſtifolia *Narrow-leaved Lakeweed. This I found the laſt Autumn with the common Arſmart on the Ditch-banks in the Meadows beyond the Lord* Peterborough's *Houſe at* Weſtminſter.

Pag. 253. Gramen parvum montanum ſpica craſſiore purpuro-cœrulea brevi. Hoc Gramen, diligentiori inquiſitione

ſata, à laborioſiſſimo C. *Bauhino* in Prod. p. 21. deſcriptum
ivenio ſub titulo Graminis Avenacei glumis variis; & ex eo
i Parkinſono eodem titulo, omiſſo tantùm *Avenacei* epitheto,
. 1152. Gramen verſicolor *J. B.* dicitur; quo nomine *Cha-*
mæ quoque p. 183. illud deſcribit: verùm icon addita Gra-
minis eſt ſulcati quod iterum pingit & deſcribit p. 186. Gra-
minis ſtriis picti appellatione. Cùm primum è terra exoritur
ſimile eſt & valdè cœruleum, non multum diſſimile Hya-
nthi Anglici ſpicæ antequam flores aperiuntur: verùm poſt
horum cùm marceſcere incipit in pallidum mutatur, unde no-
minis *glumis variis* exortus. Ab Amico optimo D. *Fitz-Roberts*
acepi, qui alicubi in Cumberlandia collegit.

Pag. 255. Hoc Genus Gramen caninum ſupinum panicu-
atum dulce *C. B.* eſſe non eſt cur dubites, cùm in prodromi
pagina 5. ſe illud à *Lobelio* accepiſſe ſcribit, qui in aquoſis cir-
a *Londinum* collegit; ubi etiamnum frequens invenitur,
dde Synon. Gr. exile tenuifolium Canariæ ſimile ſeu Gra-
en dulce *Park.* p. 1114.

Pag. 257. poſt *n.* 5. *adde*, Gramen pratenſe paniculatum
ajus anguſtiore folio *C. B. prod.* p. 5. Oxonio ab Amico be-
nvolo D. *Tilleman Bobart* ad me tranſmiſſum.

Pag. 260. *n.* 23. Hoc Gram. ſuperioris ſpeciem minorem
ſe exiſtimo, eam ſci. quam *C. Bauhinus* Gramen foliolis jun-
ni brevibus minus appellat. Flores, hujus ſtamineos pur-
pureos eſſe obſervavi, cùm illius flavi ſunt. Hæc Gramina
rrera diſtingui eo fidentiùs affirmo, quod horum varieta-
es acceperim ab æſtimatiſſimo Amico & Benefactore meo
D. *Jacobo Breynio.*

Pag. 258. *n.* 11. Gramen hoc à *Lobelio* deſcribitur *Adverſ.*
arte altera, p. 465. qui, ni malè memini, ſe in vivario fera-
um Greenovicenſi aut ejus vicinia illud collegiſſe ait, ubi
go inveni. A *Lobelio* acceptum *C. Bauhinus* Gramen Ave-
aceum capillaceum minoribus glumis vocat.

Pag. 262. *n.* 13. Hoc à D. *Fitz-Roberts* circa *Kendalium Weſt-*
morlandiæ oppidum primarium collectum & ad me tranſmiſ-
um eſt, cujus etiam elegantiſſima ſpecimina accepi à cele-
atiſſimo *Jacobo Breynio.*

Pag. 266. *n.* 15. Piget ſanè quòd de hoc Gramine Amici
veteris D. *Newton* aſſertioni, nimirum quòd Cyperoides ſit,
ni evidentiâ victus contradicere cogar. Cùm enim nuperri-
mè pulchra ejus exemplaria, à Reverendo Amico & In-
genioſo Botanico D. *Gulielmo Brookshank* acceperim, non

tantùm Gramen planè junceum esse, sed etiam foliis manifestè geniculata habere comperi.

Cicuta in plerisque, nè dicam omnibus, qui de Plantis scripserunt Medicis & Botanicis, herbis venenosis & malignis accensetur: quod tamen de Cicuta in his terris nascente non videtur esse verum: siquidem D. *Henley* ingeniosus Amicus & Vicinus meus cùm nuper unà essem, me spectante radicum Cicutæ tres quatuórve uncias impunè devoravit, absque ullo nocumento aut incommodo. Quo viso & ipse easdem gustavi & semunciam circiter comedi. Sapore erunt satis grato Apii dulcis *Seleri* vulgò dicti non absimili, nec ullum exinde pravum effectum sensi.

Species

Species Stirpium novæ & Obſervationes à D. *Samuele Doody*, Pharmac. Londinenſi, primi Subſellii Botanico, non tantùm in ſtirpibus exquirendis valdè induſtrio, ſed etiam in earundem differentiis diſcernendis & ſpeciebus diſtinguendis occulatiſſimo communicatæ.

Frutex marinus flabelliformis cortice verrucoſo obductus.

Deſcriptio Fruticis marini Coralloidis *Cluſ.* huic plurimùm convenit: colore tamen non miniaceus eſt ſed albidus, & altitudine ſemipedem vix ſuperat. D. *Woodward*, M. D. & in Collegio Greſhamenſi Prælector Medicinæ, hunc accepit à D. *Cole* Briſtolienſi, qui retulit ſe majores inveniſſe in litore Cornubienſi.

Fucus ſeu Quercus marina anguſtiore folio, rarò veſiculas habens.

Hujus folia & tubercula ſeminalia graciliora ſunt quàm vulgaris.

Quercûs marinæ aliam ſpeciem, ſuperiore humiliorem (quæ tamen vulgarem longitudine æquat) crebris veſiculis & tuberculis ſeminalibus ferè rotundis dotatam ad me tranſmiſit D. *Patric. Adair* in noſocomio *Chathamenſi*, nautis ſauciis excipiends deſtinato, Medicus *Regius*; quam ſpeciem diſtinctam eſſe ſuſpicor.

Fucus, seu Quercus marina latifolia humilis sine vesiculis.

Latitudine vulgarem æquat, altitudine autem seu longitudine pedem vix assequitur, absque vesiculis quod unquam observaverim: Seminalia etiam tubercula brevior minoráque.

Fucus, seu Quercus marina minima angustifolia.

Hæc species perrarò bullas habet, summitates autem seminiferas ut reliquæ suæ sortis. Palmaris plerunque, rarò dodrantalis est longitudinis, latitudine quadrantem unciæ haud æquat. Inter ostreas doliolis ad nos advectas invenitur.

Fucus, seu Quercus marina spiralis.

Jamdudùm à nobis observata & delineata est, nuper autem à D. *Dale* communicata; multùm differt à spirali *Bocconiana*, quin & ab illa à D. *Lhwyd* collecta, prout autopsiâ edoctus sum. *Luidiana* enim unciam saltem lata est, dichotomiam non observat, & ad Fucos membranaceos propiùs accedit: Ea autem quæ à D. *Boccone* describitur, Angliæ indigena non est; quocirca alibi de ea differere lubet.

Quercum marinam humilem observavi, sine vesiculis, pedalem, latifoliæ serratæ similem, latitudine autem superantem, quæ uncia non minor est, margines inæquales sunt, minùs conspicuè serratæ: Seminalia nondum vidi, ideoque an species ab ea distincta sit nécne temere judicare nolo.

Fuci maritimi nodosi *C. B.* speciem per omnia majorem D. *Georgius London* Propræfectus Hortorum Regiorum in *Sabrinæ* fluminis alveo collectam attulit & mihi communicavit.

Fucus pumilus angustifolio vesiculis longis siliquarum æmulis *Synops.* divaricationibus non dissimilis, at verò in omnibus partibus decies minor. Caules obtinet bullatos, bullis diaphragmatis non interceptis. Seminalia maximè conspicua sunt, quæ quidem præter vesicas siliquarum æmulas jam memorato etiam dantur.

Fucus pumilus dichotomus, segmentis ex una parte gibbosis, ex altera excavatis.

Crebrò ramosus, carnosus, tenax, tuberculis seminalibus pro ratione magnitudinis (quæ vix biuncialis est) crassioribus & longioribus. Hunc refero acceptum D. *Adaire*, M. D. propè *Gosport* repertam.

Fucus

Fucus membranaceus dichotomus gramineus.

Per totum ejuſdem ferè eſt latitudinis, quæ Gramen pratenſe æquat.

Fucus membranaceus polyphyllos major.

Huic folia modò rubra, modò alba, longitudine dodrantali vel pedali, latitudine unciali aut majore, aliquando bifurca: ex uno communi pediculo vel margine alterius fodii plura pullulant, pedunculo breviſſimo & tenui affixa. Ab humaniſſimo amico jam dicto accepi.

Fucus membranaceus rubens anguſtifolius, marginibus ligulis armatis.

Latitudo ei ſemuncialis, longitudo duarum vel trium unciarum, rarò diviſus, folia tamen ſecundaria lateraliter protrudit. Margines ligulis ſeu ſpinulis innoxiis densè ſunt obſiti. Cum *Duleſh* Hiberni communiter eſitant, cui proximè accedit. Inter Oſtreas Londini non rarò invenitur.

Hiberni *Duleſh* exſiccatum ſolummodo edunt per ſe, ſine additione ſalis Alcaliſati, ut nos certiores fecit D. *Sherard*, LL.D. cùm in Hibernia degeret.

Lichen marinus tenuiſſimus. *At the Iſle of* Shepey *plentifully.*

Fucum pede longiorem mihi dedit D. *Adaire* in omnibus parem & ſimilem *Fuco folio ſingulari longiſſimo lato, in medio rugoſo, &c.* Synopſ. craſſitudine excepta, quæ Lactucam marinam non excedit. Huic perſimilem in memoriam revoco me obſervâſſe in litore Inſulæ *Shepey*.

Fucus ceranoides ramoſus tenuiſſimè diviſus.

Palmaris eſt, corneus, tenax, albus, per ſiccitatem rigidus, ubique ejuſdem ferè craſſitudinis, quæ filum parvum ſuperat.

Fucus teres, rubens, ramoſiſſimus. Caulis fili emporetici craſſitudine eſt, qui diviſus & ſubdiviſus in capillaceos ramulos tandem deſinit, & palmarem vel dodrantalem altitudinem aſſequitur.

Fucus teres albus tenuiſſimè diviſus.

Caulis teres ad pedem extenditur, fili emporetici majoris craſſitudine, ex quo undique ramulos emittit, crebris diviſionibus in capillaceos tandem extremitates deſinentes.

Pinus maritima, ſive Fucus teres, cujus ramuli ſetis ſurſum tendentibus ſunt obſiit.

Dodrantalis eſt, ramoſus, ſetis ſemuncialibus, versùs unam partem, ſurſum, ſcil. tendentibus, ex omni parte

teres

teres & tenax, per ſiccitatem fulvi vel nigreſcentis coloris.

Fucus coralloides erectus.

Palmaris eſt, erectus, albidus, corneus & tenax. Ramuli craſſitiem fili minoris æquant, hinc indè nullo ordine ſiti, ejuſdem ſubſtantiæ & ferè craſſitudinis cum ramulis.

Fucus minimus hirſutus, fibrillis herbaceis ſimilis.

Ad uncias duas aſſurgit parùm ramoſus, hirſutus. Inter Oſtreas frequenter invenitur.

Fucus confervoides lendiginoſus ſeu Cuſcuta marina.

Capillaceus & ramoſus eſt, crebris nodulis lendium figurâ interſtinctus. Fucos majores implicat ad inſtar Cuſcutæ.

Muſcus coralloides ſetaceus non ramoſus.

Tabulis navium adnaſcentem vidi, *Muſco marino Equiſetiformi non ramoſo* Synopſ. ſimilem, verùm non geniculatum, ſed alternatim denticulatum.

Muſcus coralloides pumilus denticillis bijugis, Fucis frequenter adnaſcitur minùs ramoſus, unciam longitudine non ſuperans.

Muſcus coralloides pumilus ramoſus: fucis variis adhæret.

Corallina elatior ramoſiſſima mollis.

Palmaris eſt vel dodrantalis, in plurimos ramos diviſa, quos ramuli regulares, folia minutiſſimè inciſa imitantes, circundant.

Muſcus coralloides mollis elatior ramoſiſſimus.

Modo creſcendi priorem quodammodo æmulatur: Ramuli tamen ſeu cirri non geniculati, ſed obliquè denticulati conſpiciuntur. Hâc plantâ me donavit D. *Adaire*, M.D. cui plurimùm me debere libenter agnoſco.

Corallina viridis tenuiſſima & ramoſiſſima mollis. *Common at Shepy-Iſland.*

Fucus teres, villis quaquaverſum obductus. Fucus teretifolius ſpongioſus piloſiſſimus D. *Harriſon* Synopſ. Multùm diſcrepat à Fuco teretefolio ſpongioſo parvo *Raii Hiſt.* Ille enim per totum ejuſdem ſubſtantiæ, & ſpongiis affinis eſt: hic autem carnoſus & externè ſolummodo villis circumcirca obductus, qui facilè deterguntur. Mihi tranſmiſit D. *Moyle* in Synopſi meritò laudatus; ipſe quoque non ſemel inveni inter rejectamenta maris.

Muſcus marinus niger capillaceus ramoſiſſimus. Muſcus coralloides multifido capillaceo folio, Palmites pelagica nigra *Plut.*

Pluk. Phytog. T. 47. F. 10. Muſcus capillaceus multifidus niger *C. B.* Corallinæ affini, ſeu Muſco marino tenui capillo *J. B.* creſcendi modo ad amuſſim quadrat, minimè tamen ſcrupoſus eſt, & colore nigerrimo. D. *Courtene* ex Muſeo ſuo eximio, rebus naturalibus & artificialibus inſtructiſſimo primùm mihi impertivit: poſtea inter rejectamenta maris Fucis adnaſcens occurrebat: vidi inſuper apud D. *Newton*, qui in occidentalibus Angliæ collegit.

Fruticulus elegans geniculatus, cirris obſitus.

Palmaris eſt, ramoſus, albus, craſſitie culmum triticeum æquans ſubſtantiæ Coralloidis, parte inferiore corneus & tenax, ſuperiore eleganter geniculatus, vertebrarum piſciculorum æmulus. In littore Dubrenſi collegit D. *Dare*, Pharmacopœus Londinenſis.

Fungis congener Acetabulum petræum, ſeu Fungus minimus petræus, orbiculatâ cruſtâ compoſitus D. *Lhwyd* in *Synopſ.* non aliud eſt quàm Scyphulus albus Muſci leproſi; datur enim alia ſpecies Scyphulo nigro priori minore.

Muſcus licheniformis viridis ſcyphulis ſeu bracteolis nigris.

Illius ſegmenta non latiora ſunt quàm Muſci cruſtæ modo, &c. luteo-viridis, herbacei coloris. Arctè arboribus adhæret. Bracteolæ, ſeu Scyphuli ei majores ſunt, concavi, intus nigri, Muſci arborei ſupini marginibus piloſis propemodum ſimiles. Longè diverſus eſt à Muſco arboreo Licheniformi ſcutellato D. *Sherard*, cujus folia non minora ſunt Lichene vulgari terreſtri; & ſcuta habent qualia ſunt Lichenis arborum *Ger.* cui proximè accedit.

Muſcus licheniformis albidus pulverulentus.

Muſco cruſtæ modo, &c. cinereo ſimilis eſt, veruntamen folia illi duriora ſunt, & dum alterum incumbit alteri coaleſcunt. Tota ſuperficies pulverulenta eſt. Nonniſi arboribus adnaſcentem adhuc obſervavi.

Muſcus licheniformis cinereus, cruſtæ modo ſe expandens & arctè adhærens. Hujus ſcyphulos nondum vidi.

Muſcus licheniformis viridis criſpus. Dum in arboribus ſerpit, folia ſeu ſegmenta erigit numeroſa, carnoſa, diviſa, criſpa, ſimul conferta. D. *Sherard*, LL. D. in Hibernia invenit.

Lichen terreſtris minimus fuſcus.

Folia ei ſemuncialia ſunt, ſinuata, criſpa, fuſca, pellucida, ſimul quaſi in ceſpitem congeſta. *On* Hampſted-*Heath*.

Lichen

Lichen minimus terreſtris criſpus viridis, Lactucæ marinæ accedens.

In loco umbroſo horti Hoſpitii Lincolnienſis quondam obſervavi, temporibus pluviosis. Folia minima ſunt, viridia, pellucida, criſpata, ſine fibrillis vel pediculis humi ſtrata. Poſtea D. *Petiver* invenit in cœmeterio *Iſlingtonienſi*.

Muſcus Licheniformis cornu ſimplice.

Hic pyxidato proximè accedit, in hoc tantùm differt, quod hujus caulis in acutum apicem, illius in pyxidem deſinit.

Muſcus licheniformis cornu ramoſo: An muſcus corniculatus Herbariorum?

Conferva genicutata minima D. *Plukenet*, Phytogr. *Tab.* 86. *F.* 9. Aquarum dulcium alumna eſt: In maritimis major occurrit ſpecies, quæ à priore æque diſcriminatur ac Alga vulgaris fluviat. à marina.

Fucus ramoſus ligneus fluviatilis D. *Richardſon*, M. D. *who found it in Waters beneath* Malham-*Cove in* Yorkſhire. Aphyllon aquaticum Virginienſe petræum D. *Boniſter*, *Pluken. Phytogr.* Tab. 138. F. 1. huic non diſſimile eſt.

Corallina montana tubuloſa ramulis craſſioribus.

Vulgari duplo vel triplo craſſior eſt & minùs ramoſa. In iiſdem locis cum vulgari non infrequenter.

Corallina montana tubuloſa, ramulis inordinatè expanſis.

Ramuli craſſiores, duriores, minùs cavi, diverſimodè expanduntur. D. *Tilleman Bobart* in montoſis Oxonienſibus *Chiltern dictis*, & D. *Vernon* in Cantabrigienſibus invenere.

Corallina montana diſformis.

Pennæ anſerinæ craſſitudine eſt, cava, rarò ramoſa, tuberculis ſeu apophyſibus pluribus ſine ordine inſtructa. D. *Vernon* in montibus Cantabrigienſibus collegit.

Muſcus arboreus πολύφυλλος, ſegmentis argutioribus.

Semper ſibi conſtat Segmentis anguſtioribus, & Scyphulis plurimis minoribus. *D.* Doody, *hoc in re facilè aſſentior.*

Muſcus Coralloides πολυδιάφυλλος, tuberculis pulverulentis donatus.

Ad unciam duáſve altitudine aſſurgit; ramuli modò latiores, rotundiores modò, ſemper autem compreſſi, hinc indè tuberculis pulverulentis notati, cinericei coloris, intus fungoſi albi. D. *Adaire*, M. D. ex agro Hamptonienſi attulit. Eandem vel ſpeciem minorem in ericetis montoſis non ità procul *Londino* inveni. Fuci ſeu Fungi ramoſi ſpeciem exhibet.

Muſcus

Muſcus Coralloides πολυφυλλος cum orbiculis.

Icon Muſci alterius Querni latifolii δρύλλα *Col.* magis convenit huic plantæ quàm Muſco arboreo ramoſo *J. B.* Muſco arboreo platyphyllo Proteo nobis; & deſcriptio ei non diſpar. Hic & præcedens congeneres ſunt. D. *Lhwyd* in Wallia invenit; & nos inter Collectanea habemus, unde decerptum non recordamur.

Muſcus Iſlandicus purgans *Bartholini*.

Membranaceus eſt, inſigniter ſinuoſus, in margine ſpinulis ciliaribus ornatus. D. *Newton* in montibus Walliæ reperit.

Fungus pulverulentus, compreſſus, pediculatus, cortice craſſiore.

Eſt illi pediculus breviſſimus, vix ſemunciam longus. Latitudo craſſitudinem ſuperat: cortex non lævis, craſſus & tenax, per totum pulvere refertus.

Fungus orbicularis per totum pulvere repletus.

Fungus Lupi crepitus dictus, in ſummitate ſolummodo pulverulentus.

Hic, ni fallor, *Lupi crepitus* vulgatiſſimus eſt ab Autoribus Rei herbariæ memoratus.

Fungus ſeminifer minor, ferè hemiſphæricus.

Hujus oræ, dum junior exiſtit, non ut in cæteris ſuæ ſortis contrahuntur, ſed operculo membranaceo obducuntur. In Horto Medico Societatis Pharmaceuticæ Londinenſis, & in area D. *Phukenet*, M. D.

Fungus ſeminifer externè hirſutus, internè ſtriatus. Vulgari longior & anguſtior eſt. In Horto Societatis prædict. obſervavi, & ab Occidentali plaga etiam accepi. *Goedartius* in Tractatu de *Inſectis* affirmat, hujus ſemina ſeu grana in terræ rimas delapſa reviviſcere, & tridui ſpatio Aranearum juſtam magnitudinem nanciſci. Super ea re ſententiam ferre inpræſentiarum ſuperſedeo, donec periculum faciendo penitius res innoteſcat.

Fungus niger ſubularis, apicibus albidis.

In omnibus cum nigro compreſſo convenit, præterquam ſummitate, quæ in illa palmata eſt & digitata, in hac ſubrotunda & acuta ſubulæ inſtar, ſimplex & aliquando duplex ab inferiore parte diviſus. D. *Carolus du-Bois* communicavit in horto ſuo apud *Mitcham* collectam.

Fungus niger compreſſus variè divaricatus & implexus inter lignum & corticem. Subſtantia eadem eſt cum ſuperiore, externè

externè niger, internè albus, vix quadrantem unciæ latus, tenuis, compressus. Mirificè quidem insinuabat se inter corticem & lignum Ulmi emortuæ in arboreto Regio S. *Jacobi*, ad pedes minimùm duos in longitudinem, neque minùs in latitudinem.

D. *Bonavert*, cui inter arma vacat adesse rebus naturalibus ex *Hibernia* attulit Fungum prædicto fere similem, inter stipites & folia decidua se insinuantem: ramuli verò subrotundi & fragiles nonnunquam coalescunt, quod præcedenti commune est: id quod nunquam à me huc usque observatum fuit, in alia quacunque planta terrestri: in Pelagicis verò exempla non rarò occurrunt.

Fungus tenuis, niger, ramosus.

Substantia priorum est: ad palmarem longitudinem excrescit, ramosus, crassitudinis fili emporetici minoris. In cellulis arcuatis Londinensibus.

Fungus niger minimus, ramosus, capillaceus.

Corallinæ affinem seu Muscum marinum tenui capillo *J. B.* simulat. In cella arcuata domûs meæ.

Fungus digitatus niger *Merret. pin.* Piperi Æthiopico similis.

Frequens occurrit in vicis & areis Londinensibus, & idem est cum Hypoxylo Mentzelii in Synopsi memorato.

Fungus membranaceus expansus.

Ejusdem substantiæ est cum Sambucino: Verùm ille in pyxides corrugatas formatur, hic autem expanditur ad palmarem formam, scilicet pro ratione loci ubi crescit, ubique corrugatus. Oræ universæ subtus holosericeæ videntur. In Horto Societatis Pharmaceuticæ Londinensis.

Pseudo-spongia fungoides fulva, lignis adnascens.

Fungus barbatus fœtidus à D. *Bonister* è Virginia missi, & à D. *Plukenet* sculpta Tab. 104. F. 10. cum jam dicto idem est, vel illi proximè affinis. Fibri à centro parùm contorti tendunt & terminantur. An Fungus spongiosus maximus aqueus è Fraxinorum truncis exsudans D. *Tancr. Robinson*, M. D. *Synops.*

Fungus esculentus pileo & lamellis albis.

Cum vulgari esculento circa Londinum, cui gustu parum cedit.

Fungus lacteſcens non acris.

Capitellum habet duas uncias latum, fuscum, pediculum brevem. Apud *Belbar* non procul ab aquis medicatis *Northallensibus*.

Ubi

Ubi etiam obſervavi Fungum bulboſum obſcurè fuſci coloris, capitello minore, cujus diameter craſſitiem pediculi non æquabat.

Fungus medius, pileo muco æruginei coloris obducto.

Hunc nomen ſatis à reliquis diſcriminat. In Horto Medico Societatis Pharmaceuticæ Londin. & in Arboreto Regio S. *Jacobi*.

Fungus ſuperficie murini coloris, lamellis albicantis.

Capitellum habet circinatum, tres uncias latum, lubricum; colorem muris domeſtici, modicum carnis, lamellas ſatis profundas, pediculum craſſum & brevem; per maturitatem capitellum parùm invertitur. In agris Chelſeianis.

Fungus albus ovum referens.

Figura & magnitudo ovi Gallinacei, cujus oræ ſphincteræ coactæ caulem amplectuntur (qui ſatis longus eſt) & non ante ab eo ſeparantur quàm juſtam magnitudinem aſſecutus fuerit; tunc verò ſtatim putreſcit, ejúſque liquor ſtillatitius niger atramenti loco inſervire poteſt. Iiſdem in locis cum priore.

Fungus arboreus mollis multiformis. Arboribus ſemper adnaſcitur. Subſtantia terreſtrium eſt, colore, magnitudine & formâ multùm ludit. Communiter Capitellum lamellatum inſidet pediculo, ad latus: aliquando ſine pediculo eſt, vel eo perbrevi, qui rarò ejus centro inſeritur ad modum terreſtrium. In vivario & arboreto S. *Jacobi*. Color albidus, & aliquando (ut Cluſius loquitur) fuligine tinctus.

Fungus arboreus albidus maximus, ſeu Agaricus ſpurius.

Irregulariter Agarici modo creſcit. Fruſtulum ſolummodo penes me eſt, quod ſiccatum jam pendet libras tres; ni malè memini propè *Baterſea* ex trunco Salicis habui.

Fungus arboreus maximus, fuſcus ſubtus planus.

Lateraliter Ulmo adhærentem propè *Epſom* invenit D. *Plukenet*, M. D. Latitudo pedalis, duas circiter uncias craſſus, ſuperficie inæquali, & lineis ſemicircularibus notatus. A *pedem equinum referente* planè differt. Obſervavi autem multò minorem quem diſtinguere non potui.

Fungus arboreus villoſus, infernè planus.

In Arboribus & lignis ſe diffundit, marginibus uncialibus extantibus, imbricatim diſpoſitis. Color infernè & ſupernè multùm variat.

Fungus

Fungus arborens purpureus corrugatus.

Superioris modo lignis adhæret; oræ autem, quæ purpureæ ſunt, vix elevantur, adeò ut rugoſus ſolummodo appareat: Subſtantia mollior eſt.

Fungus arboreus major aureus, nulla membranâ ſupernè tectus.

Sex circiter uncias latus, duas craſſus eſt, ſupernè pulchrè rubri coloris. Tageti minori fere ſimilis, nullâ membranâ tectus. Fibrilli ſericum levidenſe piloſum *Velvet* dictum, ad amuſſim refetentes cernuntur: infra non foraminoſus ſed punctatus eſt, citrini coloris, ſubſtantia molli; deſecta Rhabarbum repræſentat.

Fungus arboreus maximus poroſus, diverſimodè ſe dividens & protrudens.

Grandis eſt, ad pedem unam vel alterum ſe extendit circa arborem cui adhæret ſine pediculo: variè dividitur, & in lobos ramificatur imbricatim conſarcinatos. Infernè foraminula ſuperficie tenus obvia ſunt. An Fucus Inrybaceus *J. B.*? Forſan ſpecies 13o Fung. fol. 239. *Sterbeck* Theatr. Fung.

Fungus maximus aboreus poroſus, pediculo limbo affixo.

Capitellum ſubrotundum pede latiore fultum, ſubtus foraminibus oblongis, obliquis, ſuperficialibus inſignitum, quod ſuſtinet margini affixum pediculus brevis, craſſus, tenax; ex caudicibus Ulmorum putreſcentium duo vel tres ab eadem origine.

Fungus arboreus poroſus minor abſque pediculo ſemicircularis.

Tres circiter uncias latus eſt, ſemunciam craſſus, ſemicircularis & foraminibus pluribus ſubrotundis inſculptus.

Fungus arboreus villoſus albus, foraminibus oblongis, ſemicircularis.

Quatuor uncias latus, plus ſemunciâ craſſus, nullo pediculo affixus. D. *Woodward*, M. D. nobis communicavit.

Fungus gelatinus dentatus, Sabinæ adnaſcens, fulvi coloris.

In Horto Societatis Pharmaceuticæ Londinenſis.

Fungus violaceus Herpetis modo lignis irrepens.

Fungus coccineus minimus, cap. Sphærico, liquore flaveſcente repleto, D. *Richardſon*.

Fungus arboreus variegato illo Ceraſorum, &c. *C. B.* ſimilis ſed hirſutior, foraminulis etiam majoribus.

Fungus pedem equinum referens, ſubtus foraminoſus.

Vulgaris ſubtus planus eſt, fuſcus, planè ligneus, hic verò pallidior & mollior.

Fungus

Fungus maximus pileolo pyxidato.

Quem ego vidi pediculum habuit ferè ſemipedalem, capitulum 4 uncias plus minùs latum, ſurſum pyxidis inſtar contractum. D. *Gul. Chaplin* non ità pridem mihi Tyro invenit, non procul à Cantabrigia, & refert majores plus ſemipinta continere. Idem inſuper Fungum arboreum aureum nullâ ſuperiùs membranâ tectum, jam dictum mihi impertivit, à Fraxino in Vivario Regio *Hyde-Park* nuncupato decerptum. Hoc anno (1695.) ego ipſe eundem obſervavi in eadem arbore apud *Silkſtead* proximè *Wintoniam*.

Fungus parvus ex luteo fuſcus, pileo per maturitatem inverſo.

Inter Muſcos Horti Societatis noſtræ, & Ædium Lambethanarum.

Muſcus terreſtris major ramulis compreſſis, foliis ſuperficie criſpis.

Hæc quidem ſpecies elegans vulgarem majorem magnitudine æquat. Folia oblonga, lucidâ, ſuperficie criſpa ſeu pulchrè undulata, & adeò implicata ſunt, ut caules compreſſi videantur. In comit. *Cantii* non procul *Gravejend* oppido copioſum vidi. Eundem D. *Bonavert* ex Hibernia ad me miſit.

Muſcus erectus foliis reflexis.

Vulgari minor eſt, in udis creſcit, & folia reflectuntur cujus ſatis eum diſtinguunt à reliquis.

Muſcus terreſtris repens, Lycopodii fermè facie.

I firſt received it from Dr. Sherard, *who found it in* Ireland, *afterwards from Dr.* Richardſon, *who after this manner deſcribes it:* Muſco terreſtri repenti clavis ſingularibus foliolis erectis R. creſcendi modo ſimilis eſt. Folia habet oblonga, ex luteo virescentia, ſuperficie criſpata. Capitula pediculis longis innaſcuntur. Alibi etiam ipſe non procul Londino inveni.

Muſcus erectus major foliis anguſtioribus acutis.

Vulgari majori ſimilis eſt, folia tamen acutiora & tenuiora ſatis indicant ſpeciem eſſe diverſam. D. *Sherardo* frequenter obvius fuit in Hibernia.

Muſcus erectus foliis anguſtis, caulibus appreſſis.

Ramuli eodem modo diſponuntur ut in vulgari majore. Folia anguſta ſunt, acuminata, caulibus convoluta: Summitates aliquando reflectuntur, & ex luteo ſplendent.

Muſcus erectus paluſtris albus foliis capillaceis.

Muſco paluſtri albicanti, capitulis & pediculis brevibus *Syn.* in omnibus ſimilis eſt, præterquam quòd color candidiſſimus eſt, & folia uſque adeò angusta, ut oculis vix aut nè vix quidem diſcerni poſſint; & propterea ceſpes ex lana tenuiori potiùs quàm ex Muſco eſſe videtur, ſed aquæ immerſus liquidò apparet ad quod Genus pertinet. Hujus notitiam debeo D. *Brotherton* ex Hoſpitio *Graiensi*, qui refert eum agri Lancaſtrienſis indigenam eſſe. Ingeniosiſſimo huic viro à ſingulis Phytophyllis plurimæ debentur gratiæ pro luculentis illis experimentis quæ publico exhibuit, de circulatione ſucci atque adeò Plantarum nutritione, ſingentibus nequicquam malevolis & ignorantibus: cùm de ea re perinde conſtet ac de ſanguinis circulatione, cui tamen plurimi pertinaciter obſtrepere non erubeſcebant.

Muſcus montanus gracilis ramoſus viticulis longioribus glabris *Pluk. Phytogr.* T. 47. F. 4. ubi ſine capitello depingitur. Ex tunc autem D. *Woodward*, M. D. illo inſtructum invenit.

Muſcus fluitans foliis & flagellis longis tenuibuſque.

Dr. Sherard *found it in the Pits of the ſhaking Bog in* Ireland.

Muſcus pennatus aquaticus. Ad ripas fluvii Thamesis D. *Richardſon* etiam in parte Boreali Angliæ obſervavit.

Muſcus repens Serici modo lucens, viticulis longioribus erectis.

Vulgari Sericeo ſimilis eſt, minùs tamen repit. Viticuli erectiores ſunt & craſſiores, folia peranguſta, per ſiccitatem cauli incumbunt, adeò ut oculos fugiant, & caulis rotundus appareat, ſerici inſtar perbellè ſplendens. In Pomario ædium antiquarum D. *Franc. Leigh*, Equitis aurati, apud *Foxgrove* in Comit. *Cantii*, fautoris mei plurimis nominibus ſemper colendi.

Muſcus trichoides foliis Serpylli rotundis.

Folia muſco trichomanoidi ſimilia ſunt, undique autem ambiunt caulem qui erigitur. In Hibernia D. *Sherard*, LL. D. & in agro Eboracenſi D. *Richardſon*, M. D. invenere.

Muſcus trichoides paluſtris, capitulis erectis, foliis reflexis D. *Richardſon*, qui prope ædes ſuas *North-Bierly* nominatas in agro Eboracenſi detexit. D. *Sherard* in Hibernia, & D. *Lhwyd* in montibus Walliæ.

Muſcus trichoides major paluſtris citrini coloris.

Hanc ſpeciem rarum & elegantem primus mihi ſuppeditavit

tavit D. *Sherard*, LL. D. ex Hibernia, postea verò D. *Brocherton* ex agro Lancastrensi.

Muscus trichoides montanus albidus fragilis. In ericetis & montosis frequens, ubi densis cespitibus oritur, caulibus sobolioribus, uncia longioribus.

Muscus trichoides pediculo contorto D. *Sherard*.

Ad digiti latitudinem assurgit, foliis angustis, crebris, flavicantibus. Capitellum habet oblongum erectum, pediculo insidens semiunciali, qui per maturitatem contorquetur; aquæ tamen infusus retorquetur ad modum aristarum avenæ sylvestris. Ex Hibernia.

Muscus trichoides capitulis apodibus, foliis angustioribus.

Saxis adnascitur. Ramuli elatiores & graciliores, foliáque angustiora quàm Musco trich. apodi vulgari, qui in arboribus ubique occurrit, cujus capitellum brevi pediculo innixum aliquando vidi: an species distincta necne in medio relinquo, quoniam hac de re mihi nondum planè constat. Horum pilei striati sunt, novam autem Muscorum trichoidum classem constituunt, cujus est Pag. 33. Sp. 31. *Synops.*

Muscus Lichenoides foliis cauli squamatim incumbentibus angustior.

Hic proximè accedit ad speciem decimam, p. 41. *Synops.* divaricationes tamen duplo vel triplo angustiories sunt.

Muscus lichenoides foliis pennatis bifidis major.

Muscus lichenoides foliis pennatis bifidis minor.

Hi tres è tabulo foliis insidente capitellum nigrum rotundum splendens pediculo affixum erigunt, quod discindirur in quatuor part. Lichenis cauliculo calceato *Col.* in modum.

Aliam adhuc Muscorum classem novam detexi, quos *Apocarpos* nominavi: quippe in summitate singularum plantarum globulus unicus subrotundus lucidus sessilis observatur, sine ullo vel minimo pediculi vestigio. Nec Pileus nec aliud quicquam fructui prævium observationi hucusque occurrit; nec ope quidem Microscopii futuras ullas detegere licuit. Coritritus succum luteum pulverulentum præbet. Hi Musci clavatis subjungendi sunt. Eorum tres habemus species ratione foliorum, caulis vel fructus distinguendas, omnes tamen humiles erectas non ramosas.

Fucus parvus ramulis brevioribus capillaceis regularibus.
Inter herbas ſiccas D. *Newton* primum conſpexi, nuper eundem mihi impertivit D. *Moyle* ab Occidentalibus Angliæ allatum.

Fucus herbaceus cavus fluitans ramoſus; calami Anſerini ſtrè craſſitudine: forſan Confervæ vel Lichenis marini ſpecies.

Muſcus marinus non ramoſus, ſetis minimis vix conſpicuis obſitus.
Biuncialis eſt, nec geniculatus, nec dentatus, ſetæ porcinæ craſſitudine. Inter Fucos exſiccatos prædicti D. *Newton*, ubi & præcedentem Muſcum vidi.

Muſcus arboreus trichophyllos major, ramulis craſſioribus. Ramulis habitioribus ab Uſnea Officin. *C. B.* primo intuitu dignoſcitur. *In* Woodcot-*Wood in* Hampſhire.

Fungus pulverulentus, coli inſtar perforatus, cum volva ſtellata.
Per maturitatem diſcinditur in plures partes, & humi ſtratus ſtellam repræſentat, in cujus centro ipſe Fungus orbiculatus, variis foraminibus pertuſus, è quibus pulvis exſilit. *This elegant* Fungus *I found this* Septemb. 1695. *in the Lane that leads from* Crayford *to* Bexley-*Common in* Kent.

Fungus arboreus rubens carnoſus, hepatis facie. Caudicibus adnaſcitur, nunc ſimplex, nunc in duos vel tres lobos diviſus. Extra obſcurè rubeſcit, intus albus, rubedine nunc ſaturatiore, nunc dilutiore tinctus, ſubſtantiæ mollis, & non ingrati ſaporis. *I firſt found it near* Hally *in* Kent, *and ſince I received it very fair from Mr.* Chaplin, *gathered in* Suffolk.

Fungus foraminoſus arboreus lævis albiſſimus. Hunc ſubſtantia & color ab aliis ſatis diſtinguunt. Albiſſimus enim eſt, lævis, friabilis, exſuccus, externè dilutè rufeſcens, frequenter in varios lobos diviſus imbricatim diſpoſitos. *In ſome Woods in* Surrey, *and likewiſe from my Friend aforeſaid, who alſo ſent me the following.*

Fungus membranaceus, acetabuli modo cavus, coccineus, criſpatus. Hic ſimilis eſt Fungo 39 Synopſeos, *p.* 19. pediculatus, intus coccineus lævis, extrà pallidus, verum multo major, criſpatus, corrugatus, & aliquando laciniatus.

Lunaria minor foliis diſſectis revera ſpecie diſtincta eſt à vulgari. Ejus ſegmenta ſeu lunulæ non ſolum eminenter ſunt ſectæ, ſed planta etiam ipſa elatior eſt, & botrus racemoſior. *I firſt received it from Sir* Tho. Willughby, *but have ſince ſeen it ſeveral times gathered by our Herb-women.*

Filix

Filix illa elegans Litchfeldensis D. *Tho. Willughby*, lusus est Filicis maris non ramosi pinnulis raris angustis profundè dentatis, vel ad eam proximè accedit.

D. *Jac. Petiver* insignem varietatem si non speciem distinctam Filicis maris vulgaris observavit, pinnulis rigidioribus & acutioribus, quarum margines lineis seminalibus, ex frequentibus tuberculis pulverulentis compositis notantur; cum in vulgari tubercula seu maculæ pulverulentæ pauciores, duplici ordine pinnulas occupantes, conspiciuntur. In ericeto *Dunsmore* dicto agri *Warwicensis* propè *Rugby*.

Acetosa montana maxima *C. B.* In rupibus maritimis propè *Harlech* in Comitatu Merionethensi collegit D. *Lhwyd*.

Potamogiton folio angusto pellucido fere gramineo. Simillimum est Potamogitoni folio pellucido lato oblongo acuto *Raii*, sed omnibus partibus minor. Folia quadrantem unciæ non superant. Nobis amice communicavit D. *Morton* de *Oxendon* in agro *Northamptonienſi*.

Triplex maritima folio hastato, quæ copiosè in litoribus ubique occurrit annua est, proinde meritò quæritur an sit specie distincta à vulgari terrestri.

Uberard virgam auream humilem à vulgari distinctam mihi ostendit, in Hibernia collectam, cujus descriptio jam non est in promptu.

Hieracium annuum ramosum, caule aphyllo. An Hieracium parvum in arenosis nascens, seminum pappis densiùs radiatis *Raii*? *Folia* ei biuncialia angusta, mollia, sinuata, 8 vel 9 circa *radicem*, quæ simplex & tenuis est: ex qua unus, duo, vel plures eriguntur *caules*, aphylli, in 3, quatuorve ramos divisi, quorum singuli singulos sustinent *flores*, petalis vix longioribus quàm sint squamæ calicis, qui satis longus & gracilis est more Chondrillarum. Semen & ejus pappus longus pro magnitudine plantæ. Affinis est Hieracio longius radicato. *In the Fields between* Kingston *and* Richmond.

Sisymbrium hirsutum. Mentha aquatica hirsuta, sive Sisymbrium hirsutum *Chabræi* icon fol. 115. Mentha aquatica rubra *Park.* non minùs frequens, & eodem modo, flores in glomerulos coactos in summis duntaxat caulibus & ramulis profert (quod Sisymbrii characterismus est) Folia minora sunt & acutiora.

Mentham candicantem habeo jam florentem, in Cantio repertam, foliis, spicis, & odore vulgari sativæ similem.

Mentha ſylv. rotundiore folio C. B. copiosè provenit prope ædes *Franciſci Leigh*, Equitis aurati, apud *Hally* in Comitatu *Cantii*.

Lamium cannabinum floribus albis, verticillis purpuraſcentibus.

Caulem habet bipedalem, eminentes nodoſum, hirſutum. Singuli ramuli, (qui plures ſunt) in 4, 5, vel 6 verticillos terminantur, velut totidem ſpicas ex floribus albis majoribus, è calycibus purpuraſcentibus, qui in 5 ſpinulas concolores longiſſimas deſinunt, exeuntibus, compoſitæ. *Flores*, ſi cautè aſpiciuntur, levi rubedine tincti apparent, & labium luteo notatum: Genicula rubent: Folia anguſtiora ſaturatò virent: & toto habitu à vulgari differre videtur. Cum vulgari flore albo diligenter contuli, & differentia planè patet. Per multos annos obſervavi prope *Neat-houſes*, & via quæ illinc ducit ad *Chelſea*, ubi alia ſpecies non invenitur.

Marrubium flore albo apud *Tunbridge* hoc anno invenit D. *Dare* Pharmacopœus Londin. Odorem ſed languidum Ballotæ ſpirat. Folia pallidiora & minora ſunt. An ſpecies diſtincta ſit nécne mihi nondum planè conſtat: verum in cum Hortum tranſtulerim brevi patebit.

Limonium minus à D. D^re^ *Plukenet* in Anglia repertum & collectum hoc anno florens à me conſpectum in Horto Regio S. *Jacobi*, à vulgari majore manifeſtè diſtinctum eſſe agnovi, non ſolum quod minus ſit, ſed quòd folia alis continuentur uſque ad radicem, adeò ut folia pediculis carere dici poſſint.

Pentaphyllum paluſtre rubrum, craſſis & villoſis foliis Sedicum & Hibernicum *Pluk. Phyt.* Reverendus Vir D. *Nicholſon* Archidiaconus *Carleolenſis* primus in Anglia circa *Carlolum* obſervavit & ad me tranſmiſit.

Rhaphanus maritimus flore luteo, ſiliquis articularis, ſecundùm longitudinem eminenter ſtriatis D. *Stoneſtreet*. Radix alba craſſa. *Folia* Rhaphani vulgaris æmula. *Caules* fere tripedales, valdè ramoſi. *Siliquæ* craſſæ, per maturitatem fere lignoſæ, duabus tribúſve articulis conſtant, quarum ſingulis ſingula inſunt ſemina, Rhaphani vulgaris ſimilia, ſed aliquantulum minora. *Mr.* Stoneſtreet *found it under the Cliffs by the Sea-ſide, about half a Mile Weſtward of the Fiſher-houſes at* Bourn *in* Suſſex.

Medica

Medica polycarpos fructu minore compresso scabro. Trifolium cochleatum polycarpon sive Medica racemosa *Park.* Fructus seu cochleæ 10 circiter in uno pediculo, minores, leviter compressæ, non echinatæ, verùm tuberculis plurimis spirularum loco scabræ. *In* Peckham *Fields among the Corn plentifully.*

Lychnis Alpina minima *Raii Hist.* In Devonia invenit D. *Gidley* Chirurgus *Londinensis.*

Speculam marinam aliam præter eam quæ seminibus est foliaceis seu membranaceis nullibi unquam inveni. Proinde dubito an duæ dentur species. *Cum D.* Doody *plane sentio, non aliam in littoribus nostris reperiri, mihi certè nunquam occurrit, nec tamen D.* Sherard *fidei derogatum ullatenus vellem; Viro tamen industrio diligenti & curioso inveniri & observari potuit, quamvis nos fugerit aut dilituerit.*

Allium sylvestre *Ger.* cum flosculis observavi sed raro. *Gratulor tibi felicitatem tuam D.* Doodi; *mihi cum flosculis bulbulis intermixtis nunquam videri contigit; quod me diu anxium & scrupulosum habuit.*

Juncifolia sub aquis nascens Cochleariæ capsulis depingitur in *Phytogr. Plukenet*, Tab. 188. F. 5. titulo Graminifoliæ aquaticæ, capsulis Thlaspeos, septo medio siliculam dirimente.

Lapathum pulchrum Bononiense folio sinuato *J. B.* specificè differt ab Oxylapatho *i. e.* Lapatho aquatico minore, quia humilior est, & peculiari modo ramulos incurvatos brachiorum instar lateraliter protrudit: quin & semina majora sunt, & eorum involucra marginibus suis dentata.

Callitriche Plinii *Col.* mihi videtur esse species stellariæ aquat. & forsan non aliter ab illa distincta est quàm ratione loci in quo crescit, (nimirum in paludosis exsiccatis) & accidentibus indè ortis. *Nostrâ stellaria aquaticæ descriptione cum Callitriches Plinii apud* Columnam *collatâ video D.* Doodii *sententiam verisimillimam esse, ideoque eam libenter amplector; unde & Callitrichen illam à me in Historia omissam non doleo, quin è contra fortunis meis, aut potius D.* Doodii *qui Callitrichen illam cum Stellaria eandem esse detexit, meque ejus commonefecit, gratulor.*

Tiliæ folia seminalia trifida sunt.

Sambuci roseæ flos verè est imperfectus, sine stylo vel apicibus. Ea de re fructum nunquam edit. Varietas seu lusus solummodo est Sambuci aquaticæ, in cujus umbella

flos ſtaminoſus & non ſtaminoſus, [uterque ſimul] conſpiciantur; alter baccam præbet, alter autem ſemper ſterilis eſt.

Geniſta ſpinoſa minor *Park.* à vulgari majore ejuſdem differt. Præterquam enim quòd ramuli humi ſemper ſtrati ſunt & ſpinulæ breviores tenuiores & mitiores, flores ante Autumnum non producit, iſque pallidiores quàm majoris ſpeciei ſunt.

Synopſ. *p.* 122. §. 5. Pro Serpyllo villoſo frutic. floribus *dilutè* rubentibus, *ſaturatè* rub. ſcribendum, ut nos per literas monuit D. *Llwyd.*

Ornithopodium etiamſi ſiliquas non producat, ſe tamen propagat granulis ſeu tuberculis cum fibris radicum interſperſis, quare radice nodoſa denominatur.

Juncellum omnium minimum capitulis Equiſeti in ericeto *Hounſleiano* inveni verſus *Hampton:* ubi &

Graminifoliam repentem paluſtrem vaſculis granorum Piperis æmulis, forma ſci. & magnitudine.

Plantaginellam paluſtrem. Sium minimum *Raii.*

Hyacinthus ſtellaris autumnalis minor *C. B.* *Plentifully on* Mouldſworth-Hurſt *over againſt* Hampton *Court. Dr.* Pluken.

Caryophyllus minimus repens noſtras *Synopſ.* *In* Hamton-*Court Park abundantly, and in the Fields thereabouts; as likewiſe,*

Hyoſeris *Tab.* Naſturtium petræum *Tab.*

Geranicum batrachoides *J. B.* *In the lower way from* Kingſton *to* Richmond, *and in* Bateſea-*Meads.*

Fœniculum vulgare *Ger.* *Between* London *and* Graveſend *in many places.*

Barbata muralis *J. B.* *On the Banks beyond* Midhurſt *in* Suſſex.

Aliſine tenuifolia *J. B.* *In the Fields, and* Polygonatum vulgare *Park.* *In the Woods by* Bramdean *in* Hampſhire.

Muſcus arboreus, Uſnea Officin. *C. B.* *Very common in the ſame Woods.*

Solanum Melanoceraſos *C. B.* *Very common on the* Downs, *where it is very rare to ſee a Plant 6 inches high.*

Adiantum album, & Trichomanes, *plentifully on* Farnham-*Caſtle.*

Orobanche Verbaſculi odore. *Dr.* Plot. *Shewn me by Sir* Francis Leigh, *near* Tring *in* Hartfordſhire: *as alſo*

Orchis abortiva ruſſa, ſeu Nidus avis *Park.* Orchis odorata moſchata, ſeu Monorchis *J. B.*

Polygonatum

Polygonatum vulgare latifolium.

Muſcus clavatus, ſeu Lycopodium *Ger.* *Mr.* Rous, Pharm. Lond. *obſerv'd it on* Dartmore, *between* Plimouth *and* Exeter: *and likewiſe on* Bagſhot-*Heath*, *on the left hand of the deep Road*, *about half a Mile on this ſide a place call'd my Lord* Bull's *Chappel*, *beyond* Bagſhot; *and on the ſame Heath I have found*

Gramen cyperoides paluſtre leucanthemum *Synopſ.* *for ſo I muſt call it*, *it being a real* Cyperoides, *and not a* Junceum. Quomodo hæc conveniunt cum iis quæ ad me ſcripſit D. *Petiver* in notis ſuperius proximè exhibitis?

Ros ſolis folio oblongo *C. B.* Oſmunda regalis.

Aſcyrum ſupinum villoſum paluſtre *C. B.* Juncus parvus paluſtris cum parvis capitulis Equiſeti *Raii.* *In very dry places among Heath*, *and near a foot high.* Qu. *Whether it be a different kind?*

Erica paluſtris folio hirſuto quaterno *Synopſ.* cum flore niveo.

Erica vulgaris hirſuta *Ger.* quam plantam à vulgari diſtinctam eſſe credere cogor, quia per totum hoc Ericetum ut & *Redhill* dictum, per 6 aut 8 millarium iter vix aliam videbis Ericam, eámque Chamæcypariſſum canitie æmulantem.

Taxi baccas nullius venenoſæ qualitatis participes eſſe credo, quia ipſemet eas comedi ſine noxa.

Hali minus album. *An excellent boyl'd Sallet.*

Baccharin Monſpelienſium inſigne lithontripticum eſſe nobis retulit D. *Hawſe*, M. D.

Sium majus anguſtifolium pro ſpecifico habetur in Scrophulis. Succus præcipuè uſurpandus eſt.

Gramen Avenaceum montanum, ſpica ſimplici, ariſtis recurvis D. *Dale* à Gramine avenaceo glabro, panicula purpuro-argentea ſplendente *nobis*, diverſum eſt. Illud præter adnotata in Synopſi folia habet omnia glabra, anguſtiora & rigidiora; hoc autem latiora, molliora, & inferiora hirſuta, quæ cùm caulem produxerit ſtatim marceſcunt, quamobrem per errorem glabrum denominavi.

Gramen cyperoides unâ alterave ſpicâ rotundâ præter caſſam. *Folia* brevia mollia, *Caulis* ferè pedalis, ſpica una vel duabus, ſubrotundis turgidis, ſine pediculo ſeſſilibus onuſta. Singulis ſpicis folium apponitur. In paluſtribus putridis Ericeti prope *Croyden*; ubi etiam occurrunt

Viola paluſt. rotundifolia glabra D. *Plot.* Aſcyrum ſupinum paluſtre *C. B.*

Juncus

Juncus parvus paluſt. cum parvis capitulis Equiſ. Corſ lina montana fruticoſior D. *Lhwyd.*

A quo tempore ſuperiora ſcripſi, qualum ſubmarinis variis repletum, à digniſſimo D. *Binglaſs* juxta *Salinas* propriis, non ita procul à *Portersfield* in Agro Hamptonienſi collectum, accepi: inter quæ ſequentia obſervavi.

Pſeudoſpongia Coralloides. Ex multis fibris, tenuibus, albis, micis cryſtallinis inæqualibus, hinc inde ramulis tranſverſis coaleſcentibus corpus gibboſum conſtituitur, externè in apicibus terminantur fibræ, adeo ut totum echinatum appareat, haud fragile eſt, guſtanti autem ſcrupoſum videtur.

Potamogeiton maximum in utriculis epiphylloſpermon minus. Radix geniculata, folia inferiora juxta radicem paria circiter duo, ſecundum longitudinem ſtriata, mucronibus obtuſis; caulis minùs ramoſus, pedem rarò ſuperat: in omnibus *fuci ſive Algæ marinæ graminifoliæ ſeminiferæ ramoſiori* Raii *in Syn.* ſimillimum, verùm multo minus.

Alga anguſtifolia vitrariorum, in littoribus marinis Anglicis ubique proveniens, radices obtinet geniculatas ad modum præcedentis, quod antequam caules emittit non habet diſſimilem creſcendi morem, magnitudine tantum excepta, quocirca non temerè ſuſpicor utraſque eſſe congeneres. Hæc autem noſtra vitrariorum mihi videtur eſſe ſpecies diſtincta ab illa *Park.* & *Lob.* quæ radice ſquamoſa nodoſa depingitur, & eandem, ni fallor, in *Muſæo Courteniano*, & apud D. *Petiverum* vidi.

INDEX,

INDEX, &c.

A.

Abies ejúſque ſpecies. 287
Abrotanum campeſtre. 93
Abſinthium vulgare, & maritimum. *ibid.*
Acanthium vulgare, *v.* Carduus.
Acer majus & minus. 312
Acetoſa, i. Lapathum acetoſum. 57
Acetoſella, *v.* Trifolium acetoſum. 225
Achillea, *v.* Millefolium. 91
Acinos, i. Clinopodium. 128
Acorus verus. 277
Acorus paluſtris, *v.* Iris paluſtris lutea. 234
Adiantum album. 48, 49. Adiantum nigrum. 50, 51
Adiantum ἀκείστον. 47. petræum perpuſillum. *ibid.*
Adiantum aureum. 28
Agrifolium. 308
Agrimonia Offic. *v.* Eupatorium. 99
Alcea vulgaris, *v.* Malva verbenacea. 139
Alchimilla. 67
Alectorolophus, *v.* Pedicularis & Criſta galli. 162
Alga marina, *v.* Fucus. 2, 3, 4, 5, &c.
Alliaria. 165
Allium ſylveſtre, ejúſque ſpecies. 229, 230
Alnus. 288
Alnus nigra baccifera. 306
Alopecuros, Graminis ſpecies. 230
Alſine, ejuſque ſpecies. 206 ad 211
Alſine foliis Triſſagenis, *v.* Veronica. 177, 178, 179. foliis Veronicæ. *ibid.* hederulæ folio C. B. *ibid.* triphyllos cærulea hederula altera *Ger. v.* Lamium folio caulem ambiente. Althæa.

Althæa. 138
Alyſſon Germanicum echioides *Lob.* 120
Ambroſia campeſtris repens, i. Coronopus Ruellii. 177
Anagallis aquatica ejúſque ſpecies, *v.* Veronica. 227
Anagallis mas & fœmina. 205, 206
Anchuſa degener, &c. *v.* Lithoſpermum. 120
Androſæmum vulgare, *v.* Hypericum. 204
Anemone nemorum, &c. 144
Angelica ſylveſtris. 104
Anonis. 196
Anthyllis leguminoſa. 192 maritima lentifolia *C. B.* i. Alſine cruciata marina. 206
Antirrhinum minus ſeu medium. 161
minimum, *v.* Linaria. 160
Aparine major Plinii, *v.* Alyſſon Germ. vulgaris. 118
Aqua deſtillata ad morbum regium commendatur; item ad pectoris & hypochondriorum dolores. Eadem vel herba ipſa minutim conciſa, inque vini albi q. ſ. decocta & pota in calculo & arenulis inſigne eſt remedium.
Aphaca Viciæ ſpecies. 187
Apium paluſtre ſeu Officinarum. 109, 113
Aquilegia. 135
Aracus. 188
Arbutus. 303
Argemone, *v.* Papaver. 180, 181
Argentina. 142
Adſtringit validè. Hinc expuitioni ſanguinis, diarrhœæ, dyſenteriæ, reliquíſque tum alvi, tum uteri fluxibus medetur: Renum calculum inſigniter atterit; vulneribus inſuper & ulceribus conducit. Calceis indita dyſenteriam, & infimi ventris omne genus præter naturam fluxiones ſiſtit. Externè famoſa eſt in dolore dentium mitigandis, putredine gingivarum arcenda, æſtu febrili ſopiendo [cum ſale & aceto contuſa & plantis pedum ſuppoſita.]
Armeria, *v.* Caryophyllus.
Artemiſia vulgaris. 95
Arum. 234, 235
Arundo vallatoria. 254
Aſcyron, *v.* Hypericum. 205
Aſparagus. 151
Aſperula. 117
Aſphodelus bulboſus *Dod. v.* Ornithogalum paluſtre. 234

Asplenium. 45
Atriplex maritimus, v. Tripolium. 80
Astragalus sylvaticus. 191
Atriplex ejusque species. 62, 63. Sylvestris latifolia v. Blitum. 64
Olida, v. Blitum.
Avena. 246
Auricula leporis, Buplcurum. 115
Auricula Muris. 208

B.

BAccharis Monspeliensium, v. Conyza. 83
Ballote, i.e. Marrubium nigrum. 132
Herbæ decoctum præstantissimum est remedium in affectibus hypochondriacis, itémque in hystericis. D. *Bowle.*
Barbarea, v. Eruca muralis. 166
Bardana, i. Lappa & Personata. 55, 88
Bardana minor, i. e. Xanthium. 55
Becabunga, i. e. Anagallis aquatica. 178
Behen album, v. Lychnis. 200, 201
Bellis major & minor. 91
Berberis seu Oxyacantha. 306
Beta. 65
Betonica. 127
Betula. 288
Biculus seu Ostrys. 293
Bifolium. 242, 243
Bistorta. 59, 60
Blitum ejusque species. 63, 64, 65
Blitum Bonus Henricus dictum. 64
Brassica. 166, 167, 176
Bryonia alba. 148. nigra. 146
Buglossa sylvest. 119. Sylv. caulibus procumbentibus, i. e. Alysson German. echioides. 120. luteum, i.e. Hieracium capit. Cardui benedicti. 73
Bugula. 133
Bulbocastanum. 105
Bulbocodium, v. Narcissus. 230
Bunias sylvest. v. Napus. 167
Buplcurum, v. Auricula leporis. 115
Buphthalmum vulgare. 90
Bursa pastoris. 165, 176
Astringit & constipat: hinc valet in hæmorrhagia narium

rium [si pessum è cotone factum & ejus succo intinctum naribus indatur. *Brunf.*] diarrhœa, dysenteria, mictione cruenta, fluxu nimio mulierum. Externè vulneribus solidandis à plebeiis adhibetur, nec sine successu. Quinimo additur sæpius cataplasmatis febrifugis, quæ carpis imponuntur, nec sine successu. *Schrod.*
Bursa pastoris minor, *v.* Nasturtium petræum. 174
Buxus. 310

C.

CAlamintha. 131, 132
Calceolus Mariæ, *v.* Helleborine.
Caltha palustris. 154
Camelina. 170
Campanula. 157, 158, 159
Cannabis spuria Urticæ fatuæ species. 129
Cannabis sativa. 53
Cannabina aquatica, *v.* Eupatorium Cannab.
Caput gallinaceum Belgarum, *v.* Onobrychis.
Caprifolium, *v.* Periclymenum.
Cardamine. 171, 172
Cardiaca. 134
Carduus ejusque species. 85, 86, 87. acaulis, nonnullis Carlina dicta, 87. lacteus. 86
Carthamus. 88
Carum. 108
Caryophyllata. 139
Caryophyllus. 198, 199, 207, 208, 212
Castanea. 285, 286
Catanance. 191
Caucalis. 113, 114
Centaurium. 224
Cerasus. 302
Cerefolium sylvestre. 109
Chamæcistus. 202, 203
Chamædrys. 122, 141, 179

Partium est tenuium, potenter urinam ac sudores movet. Hinc confert in febribus, scorbuto, ictero, & imprimis in Arthritide. Decoctum in vino arcanum est antipodagricum à Medicis Genuensibus Carolo V. Imperatori olim commendatum. *Vesal.* Mulierculæ nostrates in mensium suppressione ejus decocto utuntur. C. Hofmannus idem

idem poſſe opinatur quod Betonica, & rectè indi decoctis deobſtruentibus.
Chamæmelum. 92
Chamæmorus. 145, 146
Chamæpericlymenum. 146
Chamæpitys. 132
Chelidonium majus. 181
Bilem per alvum & urinam educit; hinc conducit in ſtero [ſyrupus è ſucco cum toto] viſum acuit, oculorum maculis, ulceribus, aliiſque affectibus medetur vel aqua deſtillata eis indita, vel herbæ ſuccus; verùm hic, cùm acerrimus ſit, adhibendus non eſt niſi additis eis quæ acrimoniam ejus retundant, ut lacte muliebri & ſimil. Succus hic illitus herpetem miliarem compeſcit & ſanat. D. *Hulſe.* Chelidonium majus in curanda tabe magnopere celebrari nos monuit D. *Tanc. Robinſon.*
Chelidonium minus. 134
Chondrilla viſcoſa humilis, *v.* Lactuca.
Chriſtophoriana. 147
Cichoreum ſylveſtre. 77
Cicuta. 110
Cicutaria paluſtris. *ibid.*
Cicutaria vulgaris, *v.* Myrrhis ſylveſtris. 103
Cicuta Lutetiana. 99
Cirſium. 85, 86
Clematis. 143
Clematis Daphnoides. 223
Clinopodium. 129
Cochlearia. 173
Colchicum. 232
Conferva. 24
Curatum eſſe ſcio omnibus ferè oſſibus confractis prolapſum ex arbore alta putatorem circundatâ univerſo corpori, aquam ſuam inſpergentibus quoties inareſceret, raróque nec niſi deficientem herbam mutationis cauſa reſolventibus, convaluiſſe incredibili celeritate. *Plin.*
Conyza. 79, 80, 83
Conſiligo, *v.* Helleborus.
Conſolida major. 121. media. 133
Conſolida media, *v.* Bellis major & Bugula.
minor, *v.* Bellis minor.
Regalis, *v.* Delphinium.

Convolvulus. 137
Convolvulus niger, *v.* Fegopyrum.
Corallina. 2
Coralium. 1, 9
Cornus fœmina. 305
Coronopus, i. e. Plantago. 184, 185
Coronopus Ruellii, *v.* Naſturtium verrucoſum. 177
Corylus, 285
Cotula fœtida, i. e. Chamæmelum fœt. 92
Cotyledon vera ſeu Umbilicus Veneris. 153
aquatica acris. 280
hirſuta ſeu Sedum. 213
Cracca, *v.* Aracus. 188
Craſſula, *v.* Telephium.
Cratægonon, *v.* Euphraſia.
Criſta galli, *v.* Pedicularis. 162
Crithmum. 79, 111, 114
Crocus. 232
Cruciata. 116
Cuſcata. 282
Cyanus. 89
Cynocrambe ſeu Mercurialis ſylveſt. 53

Olerum more coctam, & oleo ac ſale conditam inter medicamenta ſerositates benigne evacuantia enumerat Prevotius in Lib. de *Medicina Pauperum.*

Herbæ hujuſce intra corpus liberaliùs aſſumptæ malignam & venenatam vim triſti experimento nuper didicimus. Siquidem à muliere quadam *Salopienſi* in agris collecta, & unà cum lardo ſeu porcina ſalita & infumata, (*Bacon* noſtrates vocant,) friza, & pro cœna à ſeipſa cum marito & tribus liberis comeſa, funeſta ſymptomata excitavit. Nam liberi poſtquam decubuiſſent, & duas circiter horas in lecto dormiiſſent experrecti, graviter ægrotârunt; igni autem à parentibus admoti per vomitum & ſedem aliquoties purgati ſunt, & poſt ſemihoram iterum obdormierunt; omnibúſque gravi ſopore oppreſſis unus non ante triduum exactum evigilans & tum oculos tantùm leviter aperiens, convulſus illico exſpiravit. Reliqui duo poſt 24 horas experrecti, ἄνω κάτω iterum purgati evaſerunt. Vir, utpote robuſtior, & firmiore viſcerum conſtitutione veneni vim haud difficulter eluctatus, poſt ſomnum duntaxat ſolito longiorem ad conſuetum laborem & quotidiana muniz egreſſus,

egreſſus, non aliud incommodum ſenſit, quàm igneum in mento ardorem, cui leniendo per totum diem mentum frigidæ ſubinde immergere coactus eſt. Mulier poſt ſomnum diuturniorem male aliquandiu ſe habuit, & ægrè tandem poſt multos dies convaluit. D. *Sloane.*

Cynogloſſa. 119

Cyperus. 270, 271

Urinam & menſes movet hujus radix, ventriculum roborat, fœtum & ſecundinas expellit. Uſus freq. ad odonmenta & ſuffitus [pulveriſat.]

D.

DAucus *Officin. v.* Paſtinaca ſylv. tenuifolia.

Dens Leonis. 76

Dentaria. 241

Præſtans eſt ad rupturas, interna vulnera, varióſque affectus à defluxione ortos in pollinem redacta, & 40 diebus continuis duarum drachmarum pondere ſumpta [in juſculo] *Camer.*

Digitalis. 161, 162

Diplacus. 96, 97

Dryopteris, *v.* Filix & Adianthum.

Dulcamara, *v.* Solanum.

E.

EBulus, i. Sambucus herbacea. 307

Cortices & ſemina vim habent educendi aquam, conferunt igitur in hydrope, arthritide, cæteríſque morbis à ſero ortis: in *hydrope* radicis & ſeminum decoctum, quod tamen ob vehementiam purgationis corrigi debet: Ad podagricos dolores folia in lixivio decocta & externè applicata; ſed efficacius oleum ſeminis per expreſſionem. Summâ eiſdem viribus pollet quibus Sambucus.

Echium. 119, 120, 121

Elagnus Cordi. 312

Elatine. 160

Succus herbæ expreſſus ejúſve aqua deſtillata, tùm intro aſſumpta, tum exteriùs applicata, ulcera ſerpentia & cancroſa cohibet & perfectè ſanat. Vid. *Ad. Lob.* p. 197.

Enula campana, *i.* Heleneium. 81

Radix Saccharo condita, vel ſiccatæ pulvis cum Saccharo aut melle mixtus, plurimùm prodeſt adversùs reſpirandi difficultatem, orthopnœam, aſthma, veterémque tuſſim, unanimi medicorum conſenſu, experientia ſuffragante. Ventriculo inſuper commoda eſt ad coctionem promovendam à cibo ſumpta. Commendatur præterea ut peculiare præſervativum peſtis tempore manè ſumpta.

Vinum quòd ex radicibus in Germania paſſim paratur viſum acuit. Vinum Gallicum album in quo radices per triduum infuſæ mane dimidii Sextarii menſura ſumpta virginum Chloroſin ſanat. Decoctum radicis à nonnullis ad ſpaſmum, convulſiones & dolorem iſchiadicum commendatur.

Equiſetum. 42, 43
Erica. 308, 313, 314
Eruca. 169, 176
Eryſimum. 169, 170
Eryngium. 97
Eſula, *v.* Tithymalus.
Euonymus. 310
Eupatorium. 83, 93, 99
Euphraſia. 162, 163

F.

Faba. 190
Fagus. 285
Ferrum equinum. 192
Fegopyrum. 58
Feſtuca, *v.* Gramen. 260, 261
Filipendula. 143
Filix. 46, 47, 50, 51
Flos Adonis. 137
Fœniculum. 111
Fragaria. 140
Fraxinus. 311
Fucus. 2, 3, 4, 5, 6, 7

Herba per ſe, ut eſt à mari advecta, pro pinguiſſimo lætamine habetur, éſtque in frequenti uſu apud Scotos & Gallos Narbonenſes ad agros emaciatos reficiendos.

Fumaria. 101

Fungus. ab 11, ad 20

Crepitus lupi dictus seu *ovatus* siccat admodum & astringit; unde pulvis ejus inspersus vulneribus sanguinem sistit, & ulcera inveterata desiccat, hæmorrhoidum etiam fluxum cohibet.

Sambucinus *Auricula Judæ* dictus in lacte decoctus aut aceto maceratus, in angina aliisque oris aut gutturis tumoribus exhiberi solet ad gargarisandum aut guttur eluendum.

Cæterùm Fungus qualiscunque, quomodocunque præparatus, semper malignus est, semper exitialium qualitatum apparatu instructus, quamvis non statim semper se prodant, &c. Vid. *Kircher* de peste.

G.

GAle, frutex odoratus Septentrionalium. 341
Galeopsis, *v.* Lamium. 127
Gallium. 116, 117
Genista. 314, 315
Gentiana. 156, 157
Geranium. 216, ad 220
Gladiolus lacustris *Clus.* 281
palustris Cordi, *i. e.* Juncus floridus. 155
Glastum. 176
Glaux Dioscoridis. 192
maritima. 228
vulgaris, *i.* Glycyrrh. sylv. 192
Glycyrrhiza. 190
Gnaphalium. 82, 84, 85
Gramen. 247, ad 278
Parnassi. 213
Graminifolia. 281
Gratiola latifolia major & minor. 132, 216

H.

HAlimus seu Portulaca marina, *v.* Atriplex.
Hedera. 300
Hedera terrestris. 131
Hederula aquatica. 24
Helenium, *v.* Enula campana. 81

Helianthemum, *v.* Chamæciſtus.
Helleborine. 241, 242
Helleborus. 153
Hepatica Offic. *v.* Lichen.
Heptaphyllon, *v.* Tormentilla.
Herba Gerardi, *v.* Angelica ſylv.
Herba Paris. 148
Hieracium. 71 ad 75
Hippoſelinum. 105
Holoſteum. 207
paluſtre, *v.* Gram. junceum paluſtre minimum, &c.
Hordeum ſpurium, *v.* Gramen ſecalinum.
Hordeum. 245, 246
Horminum ſylveſt. 120 ad 126
Hyacinthus. 232
Hyoſcyamus. 155
Hypericum. 203, 204

I

Jacea. 89
Jacobæa. 80, 81
Iris paluſt. lutea. 234
Iſatis, *v.* Glaſtum.
Juglans. 284
Juncifolia. 281
Juncus. 271, ad 275
floridus. 155
Juniperus. 289

K.

Kali. 64, 67

L.

Lactuca agnina. 98
Lactuca marina, *v.* Lichen marinus.
Lactuca ſylveſtris. 69, 70
Ladanum ſegetum, *v.* Sideritis arvenſis.
Lagopus. 195
Laminum. 127, ad 130
Lampſana.

Lampſana. 77
Lapathum. 55, 56
Lappa major, *v.* Bardana.
Lathyrus. 187
Laureola. 304
Ledum. 202
Lens. 189
Lens paluſtris. 24
Vis ei refrigerans, unde inflammationibus, podagræ & ignibus ſacris convenit. Agglutinat etiam in pueris hernias inteſtinorum.
Nuper mihi quidam communicavit pro ſecreto infallibili ad icterum infuſionem Lentis paluſtris in vino albo, per 9 dies ℥vi. manè præbendo. D. *Bates*, MS.
Lepidium. 174
Leucoium. 164, 165
Lichen ſeu Hepatica. 40, 41
Lichen marinus ſeu Lactuca marina. 10
Liguſtrum. 306
Lilium convallium. 148
Limonium. 99
Linaria. 160
Linum. 220, 221
Lithoſpermum. 120
Lolium. 249, 250.
Lonchitis aſpera. 45
Lotus. 197
Lunaria minor. 44
Lupulus mas & fœmina. 52
Luteola. 216
Lanarum infectoribus herbæ uſus eſt: Rudes enim & albas cum alumine decocta luteo colore tingit, cœruleas autem viridi, idque magis minúſve intenſo, quo ſaturatior dilutíórve fuerit color cœruleus.
Lychnis. 199, 200, 201, 202
Lycopſis. 119
Lyſimachia ſiliquoſa. 181, 182. galericulata. 132.
lutea. 205. purpurea. 212

M.

Malva. 138
Malus ſylv. 294
Marrubium. 125, 128, 132
Marrubium nigrum ſeu Ballote. 132
Matricaria, *i. e.* Parthenium. 93
Matriſylva, *v.* Periclymenum & Aſperula.
Medica. 196, 197
Melampyrum. 163, 164
Melilotus. 195

Leniter reſolvit, digerit, emollit, dolores ſedat. Hinc emplaſtris & cataplaſmatis digerentibus ac reſolventibus, necnon concoquentibus tum & acopis omnibus utiliter admiſcetur. Emplaſtrum de Meliloto Meſues egregium eſt anodynum.

Mentha. 123, 124
Mentaſtrum. 124
Mentha cattaria, *v.* Nepeta. 127
Mercurialis mas & fœmina. 54
Meſpilus. 296
Meum. 104
Militaris aizoides. 281
Millefolium aquaticum. 138, 227, 279, 280. vulgare terreſtre. 91
Millegrana minima. 69, 207
Mollugo montana, *v.* Gallium & Rubia. 116, 117
Morſus Diaboli, *v.* Scabioſa radice ſucciſa.
Morſus gallinæ, *v.* Alſine hederacea & Lamium.
Morſus ranæ, *v.* Nymphæa.
Moſchatellina. 151
Muſcipula Salamantica, *v.* Lychnis.
Muſcus ejuſque ſpecies. 8, 9, 10, & ab 20, ad 40

Muſcus arboreus ramoſus pulveris Cyprii odorati baſis eſt, ſeu corpus. Idem Zythogalo aut cereviſiæ incoctum gravedines & deſtillationes ſiſtit. Muſci terreſtris Lycopodii dicti uſus eſt apud Ruthenos & Lituanos ad Plicam morbum gentibus illis endemium extirpandam & curandam. Modum utendi *vid. Hiſt. noſt.* p. 120. Flores pulverem exhibent ſubtiliſſimum flavum, qui vi fulminante gaudet, de quo *vid. Hiſt. noſt.* loco citato. Herba in vino decocta,

decocta, fluxum alvi aut dyſenteriam cohibet: cinguli modo corpori nudo circumligata nimium menſtruorum fluxum reprimit.

Muſci clavati cupreſſiformis antheræ [ſeu florum pulvis] in calculo, epilepſia & pulmonum affectibus commendantur cum butyro Maiali ſumptæ; tantundem valent antheræ Lycopodii. Vid. *Hiſt. noſt.* p. 121.

Muſcus erectus abietiformis vomitum ciet vehementiſſimum, meretricibus ad infanticidia uſitatus. Vulgus in aqua decoquit, qua ad abigendos pediculos caput lavant, quod tamen turbare maximè dicitur. Horum pleraque ex *Ephem. German.* in Hiſtoriam noſtram tranſtulimus.

Muſcus omnis aſtringit & refrigerat, in ictero, vomitu, diarrhœa, dyſenteria, abortu præcavendo utilis.

Myagrum. 170, 172, 173
Myoſotis, *v.* Auricula muris & Piloſella.
ſcorpioides. 121
Myoſuros. 282
Myrrhis ſylveſtris. 103, 114
Myrtus Brabantica, *i. e.* Elæagnus Cordi.

N.

Napus ſylveſtris. 167
Narciſſus. 230, 231
Naſturtium. 171, 172, 174
Naſturtium pratenſe, *v.* Cardamine, hybernum, *v.* Barbarea. Verrucoſum, *v.* Coronopus Ruellii, 177. petræum, 174
Nepeta, *i. e.* Mentha Cattaria. 127
Nigellaſtrum, *v.* Lychnis.
Nidus avis, *v.* Satyrion & Orobanche.
Nummularia. 226
Nux veſicaria, *v.* Straphylodendron.
Nymphæa. 278, 279

O.

Oculus Chriſti, *v.* Horminum ſylv.
Ocimum Cereale, *v.* Fegopyrum.
Oenanthe vulgaris, *v.* Filipendula.
Oenanthe aquatica. 105, 106
Onobrychis. 193
Ononis, *v.* Anonis.

Ophioglossum. 44
Ophrys, v. Bifolium.
Orchis, ejusq; species. 235, ad 240
Origanum. 126
Ornithogalum. 231
Ornithopodium. 192
Orobanche. 240, 241
Orobus sylvat. nostras. 191
Ostrya sive Ostrys. 293
Oxyacantha vulg. seu Spina alba. 296
Fructus tum aqua destillata, tum siccati pulvis calculosis prodesse traditur magno Botanicorum consensu.
Arbuscula hæc ad vivas sepes commodissima est, 1. Ob densitatem ramorum & acutissimas spinas. Tum quòd frigoris patientissima sit; tum denique quod radice non repetet, nec agricolæ molestiam creat Pruni sylvestris modo.

P.

PAlma Christi, v. Orchis palmata.
Paludapium, v. Apium palust.
Panax coloni Ger. v. Sideritis Anglica.
Papaver ejusque species. 180, 181
Papaver spumeum, v. Behen album.
Paralysis, v. Primula veris.
Parietaria. 66
Absterget & leviter astringit, vulneraria est. Usus freq. in enematis ad ventris dolores. Herbæ exsiccatæ pulvis vel melle exceptus, vel in Cerevisia aut Zythogalo potus ad tussim inveteratam & tabem pulmonum experientiâ veterum testimonio suffragante, mirificè conducit.
Vitriaria & Urceolaris dicta est, quòd ob nitrositatem suam urceolis vitreisque vasis detergendis efficax sit.
Paronychia vulg. 165, 166
Paronychia rutaceo folio, v. Sedum. 213
Parthenium. 93
Ad uterinos affectus [menses, fœtum & secundas remorantes, suffocationem uteri, &c.] non parùm confert decoctum & potum, ut vel nomen arguit. Ventris tineas expellit non secus ac Centaurium & Absinthium; imò quæcunque amara possunt utiliter præstat.
Pastinaca latifolia. 102

Paſtinaca tenuifolia. 112
Peſten Veneris. 103
Pedicularis. 162
Pentaphyllum ejuſque ſpecies. 140, 141
Pentaphylloides frutex. 141. herba. 142
Peplus, *v.* Tithimalus.
Percepier Anglorum. 67
Perfoliata. 115
Perforata, *v.* Hypericum.
Periclymenum. 300
Periclymenum parvum Prutenicum Cluſii. 146
Perſicaria. 58, 59
Perſicaria ſiliquoſa. 282
Pes anſerinus, *v.* Atriplex.
Pes cati, *v.* Gnaphalium montanum.
Pes columbinus, *v.* Geranium columbinum.
Petaſites. 78
Peucedanum. 102, 112
Phyllitis. 44
Phalaris pratenſis, *v.* Gramen tremulum.
Phœnix, *v.* Lolium rubrum.
Phu, *v.* Valeriana.
Piloſella. 75
Pimpinella ſanguiſorba. 100
Pimpinella ſaxifraga. 108
Pinguicula Geſneri. 159, 160
Pinus ſylveſtris. 287
Piperitis, *v.* Lepidium.
Piſum ejuſque ſpecies. 186
Plantaginella. 221
Plantago. 142, 154, 184, 185
Polygala. 282
Polygonatum. 147, 148
Polygonum. 59, 68
Polypodium. 45
Populus. 290
Potamogiton ejuſque ſpecies. 58, 60, 61, 62, 281
Potentilla, *v.* Argentina.
Praſſium, *v.* Marrubium alb.
Primula veris. 222, 223
Prunella. 128
Prunus ſylveſtris. 301, 302

Ptarmica. 91
Pulegium. 115
Pulmonaria maculosa. 118
Hujus in cerevisia secundaria decoctæ, & ad 13. cochl. manè & vesperi potæ vim in ictero sanando multi experti sunt. Vid. *Ephem. German. an.* 3. *observ.* 290.
Foliorum in oleribus usus est; in cibis etiam & placentis ex ovis Verbascularum more usurpantur.
Pulmonaria Gallica, *v.* Hieracium murorum. 74
Pulsatilla. 144
Pyrola. 227, 228, 243
Pyrus sylvestris. 297

Q.

Quercus. 286

R.

Radix cava minima. 153
Ranunculus globosus. 134
Raphanus aquat. 172. Rusticanus. *ibid.* Sativus. 168
Rapistrum. 168
Et genere & viribus cum Sinapi convenit, sed imbecillius est.
Rapum genistæ, *v.* Orobanche.
Rapum sativum & sylvestre. 167
Rapunculus. 158, 159
Regina prati, *v.* Ulmaria.
Reseda. 215
Rhamnus catharticus. 308
Rhamnus, *v. Clus.*
Rhodia radix. 152
Ribes. 298
Ros solis. 226, 227
Rosa Pimpinella Sylvestris seu canina. 296, 297
Rosmarinum sylvestre minus nostras. 202
Rubeola. 118
Rubia tinctorum, &c. 116, 117
Rubus ejusq; species. 146, 309
Ruscus. 147
Ruta muraria, *v.* Adianthum.
pratensis, *v.* Thalictrum.

S.

Sagitta & Sagittaria. 143
Salix ejuſq; ſpecies. 291, 292, 293
Salvia agreſtis. 133
Vulneraria è præcipuis intus & extra. Decoctum menſes & urinam ciet, & lui Veneræ prodeſſe creditur: ut odore ſic viribus cum Scordio convenit.
Sambucus. 304
Sanicula. 115, 213
Saponaria Lychnidis ſpecies. 200
Satyrion, v. Orchis.
Saxifraga alba, Sedi ſpecies. 213
Ab effectu nomen habet, ſiquidem veſicæ ac renum vitiis ac doloribus mederi, calculos & arenas diſſolvere, ac pellere, urinas provocare, ſtillicidióque auxiliari dicitur.
Saxifraga aurea. 66
Saxifraga Anglica facie Seſeli pratenſis. 110
Saxifraga graminea puſilla flore albo tetrapetalo. 206, 207, 209
Saxifraga paluſtris Anglica. 210
Scabioſa. 93
Scabioſa ovilla, v. Rapunculus Scabioſæ capitulo.
Scandix, v. Pecten Veneris.
Scolopendria, v. Aſplenium.
Scordium. 133
Scorodonia. ibid.
Scrophularia major. 161
Secale. 245
Sedum ſtellatum ſeu multiſiliq. 151, 152, 153
Sedum bicorne. 212, 213
Selinum Sii foliis, Sii Species.
Senecio. 85
Seriphium, v. Abſinthium marin.
Serpyllum. 122.
Seratula. 88
Seſamoides Salamanticum magnum, v. Lychnis.
Seſeli. 102, 110
Sideritis. 130, 131
Sigillum Solomonis, v. Polygonatum.
Siſymbrium, v. Mentha aquatica.
Sinapi. 167, 168
Siſon. 106

Sium

Sium cratevæ erucæfolium, *i. e.* Naſturtium aquaticum.
Sium ejuſque ſpecies. 106, 107, 109
Solanum lethale. 130
Solanum lignoſum. 149
Solanum vulgare. *ibid.*
Salanum tetraphyllon, *v.* Herba Paris.
Soldanella marina, *i. e.* Convolvulus.
Sonchus. 70, 71
Sophia chirurgorum. 170
Sorbus. 295
Sparganium. 277
Spartum parvum, *Lob. v.* Gram. ſparteum.
Spatula fœtida, *v.* Xyris.
Speculum Veneris. 159
Spergula. 210
Sphondylium. 101, 102
Spina appendix, *i. e.* Oxyacantha ſeu Spina alba.
Spina cervina, *v.* Rhamnus.
Spongia. 7
Stachys Fuchſii. 128
Staphylodendron. 310
Stellaria aquatica. 280
Succiſa, ſeu Morſus Diaboli.
Stratiotes, *v.* Militaris aizoides.
Symphytum, *v.* Conſolida major.
Subularia, ſeu Calamiſtrum aquatic. 283

T.

TAnacetum. 93
Tapſus barbatus, *v.* Verbaſcum.
Taxus. 290
Telephium. 153
Teucrium Alpinum Ciſti flore, *v.* Caryophyllata.
Thalictrum. 100, 101
Thlaſpi ejuſque ſpecies. 165, 175, 176
Tilia. 316
Tithymalus. 183, 184
Tordylium. 102
Tormentilla. 142
Trachelium, *v.* Campanula.
Tragopogon. 76
Tribulus aquat. *v.* Potamogiton.

Trichomanes. 46
Adianto viribus respondet, unde & ejus in Officinis nostris succedaneum est: vitiis thoracis & pulmonum auxiliatur: Calculo renum & urinæ stillicidio subvenit.
Trifolium acetosum vulgare. 225
Trifolium ejusque species. 193, ad 197
Trifolium palustre. 226
Tripolium. 80
Triticum ejusque species. 244, 245
Turritis. 166
Tussilago. 78
Typha palustris. 278

V:

VAccinia, *i. e.* Vitis Idæa. 151, 299
Valeriana. 98, 228
Verbascum. 224, 225
Verbasculum, *v.* Primula.
Verbena. 125.
Vermicularis. 37, 38. *v.* Sedum.
Veronica ejusque species. 177, 178, 179
Viburnum. 305
Vicia ejusque species. 188, 189
Vinca pervinca, *v.* Clematis Daphnoides.
Viola aquatica, *v.* Millefolium aquatic.
Viola. 214, 215
Virga aurea. 81
Virga pastoris, *v.* Dipsacus minor.
Viscum. 303
Vitis Idæa. 299
Ulmaria. 144
Ulmus. 311
Umbilicus Veneris. 153
Iisdem facultatibus pollere videtur quibus reliqua Seda. Refrigerat, repercutit & abstergit. Quæ in specie de ejus viribus tradunt Dioscorides & Galenus, apud ipsos vide.
Urtica mortua, *v. Lamium.*
Urtica urens. 34

X.

XAnthium, *v.* Bardana minor. 55
Xyris, seu Spatula fœtida. 234

EMEN-

EMENDANDA
IN
CATALOGO
PLANTARUM ANGLIÆ.

PAG. 11. Pro Alchimilla Alpina quinquefolia *C. B.* ſubſtitue Alchimilla Alpina pentaphyllos: & reliqua ſynonyma quæ in Synopſi adjiciuntur.

Pag. 36. Bardana major lanuginoſis capitulis, non tantùm lanugine incana, quibus echinorum ſpinæ intertextæ ſunt, à majore vulgari differt, ſed etiam echinis minoribus, eorúmque ſpinis brevioribus; éſtque non in montoſis tantùm, ſed paſſim ad vias frequens.

Pag. 42. Biſtortam Alpinam mediam ab Alpina minore ſpecie diſtinctam agnoſco: Nam & in adverſariis meis ad plantam, quam in monte Jura obſervavi, adnotatum invenio, *Specificè differre videtur à* Biſtorta noſtra Anglicana minore, *quæ omnibus partibus minor eſt*; quamvis poſtea per oblivionem aliter ſenſerim & ſcripſerim. Erroris hujus à D. *Tancred. Robinſon*, M. D. primò admonitus ſum, qui eundem à D. *Tournefortio* animadverſum nobis retulit.

Pag. 58.

EMENDANDA.

Pag. 58. In ſynonymis Caucalidis Anglicæ flore rubente *Park.* pro Caucalide Monſpeliaca echinato magno fructu *C. B.* ſubſtitue Caucalis arvenſis echinata latifolia *C. B.*

Pag. 65. Chamæmelum nobile ſeu odoratius perenne pro Chamæmelo vulgari habuimus, à Parkinſono decepti, qui vulgare cum nobili confundit, & à vulgo noſtrate, qui Chamæmelum nobile ſimpliciter *Camomile*, id eſt, Chamomillam vocat. Notandum quòd in Pharmacopœa Londinenſi in Medicamentis compoſitis, inque formulis & Receptis quas vocant noſtratium medicorum ubi Chamæmelum præſcribitur, nobile intelligitur: ſiquidem vulgare tum à vulgo, tum à Pharmacopœis ignoratur.

Pag. 161. Pro Hieracio montano latifolio glabro minore *C. B.* &c. pone Hieracium montanum Cichorii folio noſtras. An Hieracium Britannicum *Cluſ?* Alpinum aſperum Conyzæ facie *C. B?*

Pag. 162. Hieracium montanum non ramoſum, caule aphyllo, flore pallidiore, mihi dictum, non ſemper ramis caret, ſed unum non rarò emittit, ut in plantis à D. *Dale* in horto cultis obſervavi; cúmque aliæ notæ conveniant, pro Hieracio latifolio Pannonico primo *Cluſ.* illud habeo, cujus ſynonyma vide in Synopſi præcedente.

Pag. 6. Species illa Acetoſæ rotundifoliæ, quæ in montoſis Weſtmorlandiæ & Cambriæ invenitur, non eſt Acetoſa rotundifolia hortenſis *C. B.* Romana vulgò dicta; verùm Acetoſa rotundifolia repens Eboracenſis, folio in medio deliquium patiente *Moriſ. Hiſt.* Veruntamen à D. *Edwardo Lloyd* admonitus ſum, Generoſum quendam Wallum ſibi aſſeveráſſe, Plantam hanc in hortum tranſlatam & cultam poſt duos tréſve annos faciem mutâſſe & Acetoſæ Romanæ vulgaris vultum & formam induiſſe, ut dignoſci amplius nequiret.

Pag. 188. Linum ſylveſtre cæruleum perenne, quod in agro Cantabrigienſi invenitur, nulli præter Moriſonum Botanico deſcriptum opinor; ideóque ſynonyma ejus quæ habentur in Catalogo deleantur.

Pag. 251. Species illa Rhaphani aquatici, quam & quidem ſolam in Anglia obſervavimus, non eſt, ut opinabar, Rhaphanus aquaticus *Ger. Park.* aquaticus Tabernamontani *J. B.* aquat. foliis in profundas lacinias diviſis *C. B.* ſed Rhaphanus aquat. alter *C. B. Park.* &c. ut in Synopſi.

Pag.

EMENDANDA.

Pag. 257. Rubiæ majoris ſpecies illa quæ in rupe Vincentiana propè Briſtolium ſponte & copiosè provenit, non eſt Rubia tinctorum ſativa; ſed ſylveſtris Monſpeſſulana major *J. B.* ſylv. *Park.* ſylveſtris aſpera ſive ſylv. Dioſcoridis *C. B.* & quidem ſpecie diverſa ab illa; cùm Rubiæ ſativæ ſuperficies quotannis emoriatur, hujus autem perennet. Nonnullis, ut audio Rubia hexaphyllos dicitur.

FINIS.

De METHODO

PLANTARUM

Viri Clariſſimi

D. *Auguſti Quirini Rivini*,

Phyſiologiæ in Academia LIPSIENSI Profeſſoris

EPISTOLA

AD

JOAN. RAIUM,

Cum ejuſdem

RESPONSORIA:

IN QUA

D. *Joſephi Pitton Tournefort*, M. D.

ELEMENTA BOTANICA

Tanguntur.

LONDINI:

Proſtant apud *S. Smith*, & *B. Walford*, Societatis Regiæ Typographos ad Inſignia Principis in Cœmeterio D. Pauli. MDCXCVI.

D. AUGUSTINI QUIRINI RIVINI

Ad Celeberrimum Virum

D. JOAN. RAIUM,

Societat. Reg. in Angl. Soc.

EPISTOLA.

Vir Celeberrime,

Biennium eſt, & quod excurrit, cum occaſionem nactus commodam ad Te miſi Operis mei botanici primam partem cum Introductione illi præfixa. Id quod non alio nomine factum eſt, quam ut qualeſcunque conatus meos Tuæ ſubjicerem Cenſuræ, utpote quem verſatiſſimum in hac ſcientia, & Botanicorum, quotquot fuerunt, facile principem noveram. Nec me fruſtrata ſpes eſt, quam Reſponſoriæ Tuæ Literæ confirmabant, ſiquidem Te inter graviſſimas occupationes etiamnum mei memorem extitiſſe, jam ſatis intelligo ac lætor, poſtquam videre licuit Stirpium Europæarum extra Britannias naſcentium Syllogen, *non ita pridem abs Te in publicum editam.*

Nimirum Præfatio illius non ſemel mei mentionem fecit, partim laudando quod incepi opus, partim etiam im-

 probando

probando methodum, quam ſervare mihi propoſui. Quod ad laudes, quibus id ornas, fateor ultro, me non mereri eas, adeoque nec ſine rubore declinare poſſe, nedum accipere. Refunderem illas potiori jure in ſinum Tuum, cauſamque haberem ſentire magnificentius de Tua Hiſtoria Plantarum, opere incomparabili, cæteriſque Laboribus Scriptiſque Tuis, niſi metuendum foret, ne vino vendibili bideram Juſpendere ſupervacaneam, & merita Tua more adulatorum deprædicare coram videar, quod alibi fieri commodius.

Liceat mihi ſaltem hac vice paucis reſpondere ad ea, quæ moviſti dubia; non quod ægrè feram, in me deſiderari quicquam aut corrigi, ſed ut experiar tantummodo ac monſtrem, quouſque mea defendi queat hypotheſis.

Sunt autem duo inprimis, quæ adverſus meam objicis methodum, nempe ſecundum eam confundi alia, videlicet arbores & herbas: alia diſtrahi nimium, ut bulboſa & aſperifolia, &c.

Prius quod attinet: dicis diſtinctionem illam Plantarum generalem in Arbores & Herbas paſſim receptam & tot ſeculorum uſu approbatam tolli à me, quoniam juxta Introductionis verba, nec mihi religio eſt Arbores, Fruticeſque unà cum Herbis reducere ad idem genus, ſi modo naturali conveniant charactere.

Quæritur proinde non immeritò

1. An rectè diſtinguantur Arbores ab Herbis?
2. Quomodo diſtinguantur inter ſe?
3. Qualis illa ſit diſtinctio?

1. *Quod rectè diſtinguantur Arbores ab Herbis, exinde colligis, quoniam diſtinctio illa plantarum paſſim recepta & tot ſeculorum uſu approbata ſit. Urges igitur ejuſdem & antiquitatem, & authoritatem quaſi claſſicam, quam ipſi uſus conciliarit continuus. Quanquam*

verò me neutrum eorum movere valeat, ſeu olim recepta, ſeu nunc quoque uſitata dicatur diſtinctio, niſi & hoc demonſtretur, eam in ſe bonam utilemque in diſtribuendis plantis exiſtere. Conſentio tamen lubentiſſimè, ſervari eandem adhuc debere, prout omnia, quæ priſtinis temporibus laudabiliter inventa ſunt, niſi contrarium jubeat ſcientiæ cujuſdam vel artis à Recentioribus magis excultæ neceſſitas.

Antiquiſſimam autem plantarum diviſionem docet Theophraſtus Ereſius Lib. 1. Hiſt. Plant. cap. 5. *ubi ſumma plantarum genera nominantur,* δένδρον, θάμνος, φρύγανον, πόα. *Et quanquam in explicatione nonniſi tria mihi proſequatur Autor, (quod ſine dubio codicis mendum eſt) ſatis tamen apparet ex initio Libri 6. eum conſtanter ſervare illa quatuor, arborem, fruticem, cremium & herbam. Fundamentum diſtinctionis deſumtum eſt à caulis magnitudine, ſubſtantia & numero. Etenim arbor eſt* μονοσίλιχος, *quod à radice trunco aſſurgit ſimplici in altitudinem maximam: frutex* πολυσίλιχος, *quod caudice multiplici mediocris ſtaturæ: cremium vel virgultum modo ſimplici, modo multiplici caule deprehenditur, & lignoſo quidem ſed humili: herba denique* ἀσίλιχος, *h. e. lignoſo deſtituitur caudice, foliaque ſua ſtatim explicat ponè radicem, molliori caule ferens ſemina.*

Exinde factum eſt, ut nonnulli quatuor jam nominatas ſtirpium claſſes defenderent: alii quamvis tres tantum approbarent, omiſſis ſuffruticibus: quidam adhuc paucioribus contenti ſub arborum herbarumque genere cuncta comprehenderent.

Te verò video in Hiſt. Plant. *l.* 1. *c.* 27. diviſionem iſtam *quadrimembrem*, quamvis unicuique nota è vulgo, & populari uſu omnibus ſeculis recepta & frequentata ſit, non tamen accuratam & philoſophicam cenſere. *Rationes quas allegas ſunt hæ ſequentes.*

Primò, asseris, plantas nonnullas inter duo genera ambigere, ut quorsum pertineant difficile sit judicare. *Verum ambiguitas hæc non est in ipsa planta, sed inter autores discrepantes ob certorum principiorum defectum. Vitis Theophrasto arbor est, aliis non æque. Mirum verò id nemini videbitur, qui considerat, nostris in terris adeò grandem haud observari, utpote non indigenam sed aliunde advectam, frigusque hybernum haud tolerantem. Proculdubio alia quondam Eresio visa fuit; nam & in Colchide, quæ nunc Mingrelia vocatur, hodienum vites occurrere adeò crassas, ut brachii utriusque amplexum excedant, atque tam altè fastigientur & excrescant, ut sæpius uvæ decerpi exinde nequeant, testis est Jo. Chardinus in Itinerario.*

Secundo *urges* Arbores nonnullas recisis cymis in frutices, frutices avulsis aut abscisis stolonibus in arbores facile transire. *Idipsum vero dubium jamjam removit ipse Theophrastus cap. 5.* τὰ δὲ παρὰ τὴν ἀγωγὴν ἀλλώτερα γίνεται, καὶ ἐκβαίνει τῆς φύσεως· *Sit ita, ejusmodi mutationes fieri arte ac de industria, vel etiam casu, nihilominus aliter se res habet, si secundum naturam, sibi relicta, liberè nec impedita crescant. Ponamus Myrtum, Arbutum, Granatum cultura fieri arboribus simillima, si scilicet à stolonibus ramisque abundantibus diligenter purgentur: vice versa Juniperum, Lentiscum, si summitates resecentur teneriorum arbusculorum fruticibus assimilari; nondum tamen sequitur, ergo inter Arbores & Frutices non datur certum discrimen. Adhuc enim firmum est, arbores natura, scilicet sibi relicta nec impedita, simplicem proferre truncum, frutices multiplicem caudicem.*

Pergis Tertiò, Plantas nonnullas in aliquibus regionibus fruticum modum non excedere, in aliis arborum staturam & magnitudinem assequi. *Verùm*

cautè

cautè in hoc puncto procedendum arbitror, probeque obſervandum an v. g. Ricinus, quem nominas, in Creta idem ſit cum Indico noſtriſque in terris ſato, de quo valde dubitandum; nec rarum eſt, aliam ejuſdem plantæ ſpeciem haberi annuam, aliam perennem & arboream. Interea fateor cœli ſolique varietatem plurimum conferre ad vegetationem ac durationem ſtirpium. Quemadmodum enim longè felicius creſcunt, quibus perpetua quaſi æſtas eſt, Æquatori vicinæ: ita nec miror, ſi quæ Polis propiores ob inclementiam aeris friguſque penè continuum haud acquirant juſtam ſtaturam atque perfectionem. Tale quid ante triennium cum viſitarem Bructerum montem, altiſſimum in Germania ex vulgi opinione, me non ſine voluptate notaſſe memini. Scilicet arbores inſolitæ magnitudinis, præſertim pinus circa radicem montis viſebantur, quæ pedetentim à ſua procritate remittebant inter aſcendendum, ut quo altius deventum eſſet, eo humiliores apparerent, tandemque vix ultra pedis menſuram ſeſe attollerent. Cauſam illius decrementi tum temporis intelligere potui non obſcuré. Erat nimirum feſtum Johanni ſacrum & quidem circa meridiem, teſte automato ſeu horologio portatili, quod mecum apportaveram, cum in vertice vel potius ſuprema planitie conſtitutus tantum frigus ventorumque impetum perſenſi, ut quos comites ducſque viarum elegeram, me quoque per Deum orarent, ne inibi ſubſiſterem aut obambularem diu, niſi ſtatuerem iis intereundum eſſe. Quapropter nec dubitare potui, quin à frigore impediatur incrementum arborum, præſertim cum in jugo montis præter pulſatillas jam defloratas pauciſſimaſque herbas muſco perpetuo immerſas vix quicquam & ne veſtigium quidem arboris alicujus apparuerit. Ecquis verò eſt, qui raras ejuſmodi pinus pumilaſve betulas (quarum mentionem antehac in Broccebergo viſarum Jo. Thalius facit in ſylva Hercynia) vix ultra mediam

montis regionem pertingentes, non credat deficere atque diminui ab aeris inclementia. Ad minimum, nemo eſt, qui rarò contingentia iſtiuſmodi non æſtimet ſecundum ea, quæ magis nota & ubivis obvia ſunt.

Quarto denique Arbores nonnullas cum Frutici-bus, Frutices & ſuffrutices inter ſe & cum Herbis genere proximo convenire; eoſdemque characteres ſeu notas genericas & eſſentiales obtinere, putas, nec malè. *Quid tum poſtea? Impetravi paucis abhinc annis varia curioſiora ſemina è manu liberali Matronæ honeſtiſſimæ, Agnetæ* von der Blou, *Dni. Sibrandi de Flines relictæ Viduæ, ob ſingulare plantarum ſtudium inter Botanicos non modo Batavos, ſed etiam exteros celeberrimæ. Præter cæteras prodiit ex iis plantula fragrantiſſimi odoris, quam omnes, cum altero tertioque à ſatione anno* 1686, *&* 1687. *florerent, unanimiter Ocymum perenne judicarunt, quanquam tum temporis nullibi mentio ejus apud Autores occurreret. Poſtea vero à Clariſſ. Jacobo Breynio in Prodromo Faſcic. Rar. Plantar. ſecundo ſub nomine Ocymi fruteſcentis perennis, flore parvo, in Horto Bentingiano ſimiliter obſervatum legimus, Anno* 1688. *Idem de aliis eſto judicium; indicat enim lignea caulis ſubſtantia perennitatem plantæ, non diverſitatem generis. Atque ideo citra confuſionem Arbores, Frutices, Virgultæ & Herbæ ſub eodem genere comprehendi poſſunt, ſalva veterum diſtinctione, quippe quæ non loquitur de ſtirpium differentia generica, ſed magnitudine potius, modo creſcendi, atque duratione, pro indole plantarum varia.*

Tum verò fluctuas retineſque in allegato loco Diviſionem vulgarem in defectu melioris, paulo poſt ſuffrutices tamen, quoniam cum Herbis nota generica conveniant nec admodum numeroſa ſint, iiſdem admiſces, adeoque tria duntaxat ſumma

Plantarum

Plantarum genera conſtituis, Arborem, Fruticem, Herbam. *Nunc autem in præfatione pag.* 5. non modo ſuffrutices Herbis, ſed & Frutices Arboribus annumeras, rejecta illa quadrimembri diviſione, quod nullas adhuc certas & characteriſticas notas, quibus diſtinguantur hæc genera, obſervaveris. Bimembrem proinde in Arbores & Herbas magis probas & amplecteris, cum inter eas detur ſufficiens diſtinctionis nota, nimirum quod Arbores gemmiparæ ſunt, Herbæ autem minimè.

2. *Igitur videndum eſt, quo fundamento modove diſtinguantur Arbores ab Herbis. Tu gemmas eligis, ac exiſtimas Arbores cunctas eſſe gemmiparas, Herbas nullatenus. Quidſi verò demonſtrem nec omnes, nec ſolas Arbores eſſe gemmiparas, adeoque illarum proprium haud eſſe, geſtare gemmas.*

Aſſumo Gemmas dici fœtus novellos ſeu tenellos ſurculos cum futurorum foliorum inchoamentis, ſquamoſis tegumentis, ceu ſecundis obvolutos, in quibus per hyemem latitant, adverſus aeris injurias ſecuri, donec verè novo in lucem & conſpectum prodeant. *Nec urgeo, quæ moneri poſſent, circa datam gemmarum deſcriptionem v. g. non florum ſed foliorum tantum inchoamenta hic nominari, cum tamen certum ſit, alias gemmas eſſe ſteriles, alias fœcundas, h. e. alias foliorum ſaltem, alias florum & conſequenter fructuum feraces: item non omnes gemmas per hyemem occultare ac vere demum inchoato edere ſuos fœtus, prout Avellana, Alnus, Populus, Laureola, atque alia menſe Februario ante Æquinoctium vernale florentia docent.*

Sed miſſis, quæ ad ſcopum non faciunt, ſaltem dubito, an omnes arbores ſint gemmiparæ. Anſam dubitandi præbent è ſemper virentibus, præcipuè Arbor vitæ, Cupreſſus, Juniperus, Sabina. Etenim ſi examinentur

hyberno

hyberno tempore, nihil occurrit, quod gemmarum titulo inſigniri queat: ſi verno ſpectentur & cum ſurculi erumpunt tenelli, tunc quoque ii apparent nudi, cum tamen in gemmiferis ordinariè ſuis includantur peculiaribus ſquamis, tanquam ſecundinis. Nam & propriè loquendo gemmæ in Citro, Aurantio & ſimilibus non dantur, ſed oculi, unde nuda immediatè foliola prodeunt.

Deinde nec ſolas arbores eſſe gemmiferas exinde appareret, quod non modo frutices ſed & ſuffrutices herbæque perennes iis exornentur. Flores autem omnes (obſervante Grevio) non ſecus quàm ſurculi perfectè formantur omnibus ſuis partibus abſoluti tribus aut quatuor menſibus & interdum dimidio anno aut etiam amplius, antequam in lucem & conſpectum prodeunt: adeo ut perennium herbarum omniumque in genere Arborum & Fruticum, qui cenſentur annui cujuſcunque flores, anni illius reverà non ſint. Sed diu antea extiterint, præcedente ſcil. anno integram omnium partium formam & diſpoſitionem adepti; ut ſingularum gemmas diſſecando patebit, &c. *Hæc tua ſunt verba Hiſt. Plant. l.1. c.8. p.12. & 13. in quibus acquieſcis.* Nec ſurculos tantùm arborum & fruticum, ſed & radices quoque herbarum reſtibiles gemmas quotannis parere, *Malpighium forſan imitatus circa ejuſdem capitis initium l.10. & 11. largiris. Imo nec annuis omnem denegas gemmam, quoniam & ſemina ipſa Fabæ, Piſi, Phaſeoli, &c. ſuas occultant gemmas, in germinatione poſtmodum explicandas, uti fuſius declaras, cap.15.*

Enimvero deſeris proculdubio Conterraneum pariter Tuum atque Italum, utrumque oculatiſſimum & in Plantarum Anatome verſatiſſimum. Revocas itidem cuncta, quæ alibi abs Te tradita ſunt, non cohærentia cum his cogitationibus Tuis poſterioribus. Nondum tamen ſecurus

ei,

ti, niſi & ipſam Gemmarum definitionem expungas, novamque prorſus invenias. Quamdiu enim Gemmas appellas, quas omnes ita nominant, fœtus tenellos, ſuis involutos ſecundinis, &c. idem affirmare non difficulter licebit, de Suffruticibus, ſeu quibus caulis perennis inter ſtirpes humiliores eſt, nec non de Herbis radice reſtibili, fibroſis bulboſiſque, ac denique de ſeminibus annuarum Herbarum; ſi modo eorum nomina in definitione ponantur loco Arborum aut Fruticum. Saltem autopſia ſufficienter docet, in herbaceis pari ac in arboribus ritu protrudi gemmas, eodem partium apparatu conſtantes. Quis vero dixerit Violam v. g. Ebulum, Epimedium, Angelicam, Gramenque ipſum Arbores? Ecquis neſcit flores atque folia deprehendi manifeſtè in bulboſis, ſi v. g. croci radix diſſecetur, quamprimum in medio gemmula ſeſe tantiſper oſtendit.

Proinde non video, quamobrem Tute antiquam reſpuas diſtinctionem, nec pro certis atque characteriſticis notis habeas, quas inter Arbores, Frutices, Virgulta & Herbas ſtatuerunt veteres. Si vera ſunt, quæ pag. 7. Præfat. habes, Primarias plantarum diviſiones à toto eorundem habitu & conſtitutione aut inſigni aliqua proprietate potius deſumendas, imo & ligneam ſubſtantiam pro Nota eſſe admittendam. *Quid impedit, quo minus ad mentem Theophraſti vegetabilia diſtinguamus in ea, quæ caulem habent lignoſum, & quæ carent eodem. Caulem lignoſum habent ſimplicem ſed maximè craſſum Arbores, atque ideo celſitudine ſuperant reliqua omnia: Caulem lignoſum multiplicem, ſed mediocrem craſſitie atque altitudine Frutices emittunt: Caulem lignoſum modo ſimplicem modo multiplicem, ſed gracilem humilemque omnino, ita ut pleriſque herbis vix æqualia ſint, ferunt Virgulta: Reliqua omnia lignoſis caulibus deſtituta Herbæ ſunt. Annon hæ Notæ à toto ſtirpium habitu*

deſumtæ

deſumtæ certæ ſunt? Non dubitarim. Addo fundamentum hujus quadrimembris diviſionis eſſe magis obvium, bimembris Tuæ ſubtile ac minus firmum. Ut enim longius abeas à Veterum placitis, reipſa non ligneam Arborum ſubſtantiam, ſed corticem cum libro, aut ſi mavis tunicam ligni recentem, tanquam Gemmarum ſedem attendere jubes. Arbores, *inquis*, omnes aliquo ſenſu annuæ plantæ dici poſſunt, cum unicuique nova quotannis tunica ſuperinducatur, quæ vera ſequentis anni arbor eſt. Hæc enim gemmas æſtate concipit, in quibus veluti totidem uteris formantur ſurculi, tum floriferi, tum folioſi. Hos deinde Arbor, quam diximus, annua vere & æſtate ſequenti explicat & ad maturitatem demum perducit: quo facto reliquum vitæ ſuæ infœcundum tranſigit, una cum veteri ligno novæ tunicæ ſuſtinendæ inſerviens. Quæcunque ergo ſtirpes hoc modo nova ligni tegumenta quotannis induunt, gemmaſque concipiunt, per hyemem retinent & ſequenti vere explicant, Arbores nobis dicuntur, reliquæ omnes Herbæ. *Ponamus jam ex Tua hypotheſi Arboribus annumerari Frutices, Suffrutices Herbis; quid fiet ex Majorana & Satureia perenni, Thymo, Salvia, Maro, Hyſſopo, Lavendula, Laureola, Pentaphylloide, Lycio, Smilace, Anonide, Myrtillo, Ruta, &c. Quæ paulo grandiora ſunt, ut Roſa, Ciſtus, Spiræa (cujus genuina ſpecies eſt, quæ communiter Hypericum appellatur fruteſcens) Hedera, Roſmarinus, &c. quanquam ab ipſo etiam Theophraſto ſuffruticibus annumerentur, ea tamen lubens prætereo, cum nullus dubitem, quin abs Te referantur ad primam Claſſem Arboribus deſtinatam. Reverà tamen hæreo, quid cum reliquis longè inferioribus & ad ſtaturam humani corporis vix ac ne vix quidem aſſurgentibus faciendum ſit.*

Competit

Competit enim & his definitio tua, ſcil. nova ligni tegumenta quotannis induunt gemmaſque concipiunt Lauriola, Majorana perennis, Salvia, Anonis, &c. Ergo & Arbores ſunt. Negatur. Quodſi nihilominus contra mentem Veterum & Recentiorum humillima ejuſmodi Cremia pro Arboribus habes; cur quæſo Suffrutices Herbis annumerare jubes? Eccur non potius ſtirpes lignoſas conjunctim tradis, Arbores ſcil. Frutices & Suffrutices in prima parte, atque tunc ſeorſim, quæ lignoſa nullatenus exiſtunt, Herbas in altera. Hoc pacto, ni fallor, factum eſt, ut Geniſtella ſpinoſa, Chamægeniſta ſ. verius Barba Jovis Cretica, Colutea humilis Syriaca fl. cæruleis Breynii ad Arbores ſiliquoſas fl. papilionaceo: Vaccinia nigra Pannonica, Vitis Idæa Cretica humilior, & Cneorum Matth. ad Arbores Bacciferas: Erica procumbens purpurea, herbacea, carnea & pulchre rubens Angelica ad Arbores fructu per maturitatem ſicco in Tua Hiſtoria Plantarum relata deprehendantur, quanquam ad menſuram vix pedis, aut etiam palmæ accreſcant. Cum tamen alibi Seſeli æthiopicum fol. ſalicis Herbis umbelliferis: Rorenmarinum, Salviam & cæteras verticillatas fruticoſas Herbis verticillatis: Malvas, Althæas, Alceaſque lignoſas Herbis ejuſdem generis, ſemine nudo polyſpermis atque quinquecapſularibus: Granadillam Herbis pomiferis: Coluteam ſcorpioidem ſeu potius Coronillam fruticoſam, Anonidem, Cytiſum Maranthæ ut vulgo dicitur, Herbis leguminoſis accenſeas. Non conſtat igitur, quo in loco dubiam iſtiuſmodi plantam quærere tyro ſecure debeat. Verum de Methodo, Deo vitam prorogante, vireſque & valetudinem largiente, in poſterum plura promittis, *Præf. p. 19. Utinam id factum fuiſſet ante Hiſtoriam Plantarum editam. Sat cito attamen, ſi ſat bene.*

3. *Ponamus*

3. *Ponamus interim Distinctionem illam Tuam in Arbores & Herbas se rectè habere; nihilominus dubitari poterit, an & ea sit commoda, ut secundum ipsam distribuantur plantæ in universum omnes. Largior utraque manu distinctionem esse generalem, quippe quæ communem cunctis conditionem, staturam puta, respicit, aut ex Tua hypothesi, crescendi seu gemmas ferendi modum. Quemadmodum autem in Animalium Historia, ubi de generatione sermo est, non malè præmittitur Divisio in Vivipara & Ovipara, quamvis ad genera constituenda postmodum haud admittatur: ita concedo lubentissimè quasdam stirpes esse gemmiferas, alias nullatenus: nego Plantarum genera exinde discerni. Sane hactenus nemo ausus est Delphinum cum universo genere Cetaceorum è piscium numero ejicere, quod aliorum more ova non excludant sed fœtus perfectos. Nec Vipera facile annumerabitur quadrupedibus reliquisque viviparis, aut è serpentum genere proscripta, novam in Zoologia sedem inveniet, quamvis in partu differat à sibi similibus. Non sequitur, Divisio quædam generalis est, ergo etiam primaria & ad genera vel animalium vel vegetabilium constituenda utilis.*

Rectè dicis, (*Præf.* p.6.) Unanimi Botanicorum hujus seculi consensu ratum esse, notas plantarum characteristicas generum discretivas, & specierum constitutivas, à florum & fructuum convenientiis & differentiis sumi debere. *Nam & in Præfatione Hist. Plant.* Aliis rejectis methodis, eam, quæ à convenientia stirpium in partibus præcipuis, flore puta & ejus calice, semine ejusque conceptaculo, notas genericas sumit, amplecteris, tanquam maximè naturalem atque philosophicam & ad Botanicen compendio addiscendam longè commodissimam. *Et in Præfatione Sylloges præsentis p.* 17. concedis, si florum tantùm

tantùm vel ſeminum & vaſculorum ſeminalium convenientias & differentias reſpiciamus, diviſionem inſtitui poſſe, cujus membra omnia abſque medio contraria ſint, ita etiam ut nulla omnino detur ſpecies, quæ ſub eorum aliquo non contineatur. De cætero, nullam excogitari poſſe Methodum, quæ non aliquas, nedum multas anomalias & exceptiones admittat. *Si autem* Methodus Naturæ conveniens ea eſt, quæ nec alienas ſpecies conjungit, nec cognatas ſeparat, *Tute judicabis, an Ketmia v. g. à ſui ſimilibus, Alcea Veneta & quæ florem eundem Monopetalum quinque laciniis diviſum, fructumque quinque partitum habent, rectè divellatur. Id vero neceſſum eſt, ut crebrius fiat, ſi quidem annuæ plantæ vel Herbæ à perennibus & lignoſis ſtrictè diſtinguendæ ſunt. Etenim quas dicis ſpecies cognatas? profectò non iſtas, quæ ſub aliquo genere maximè remoto concurrunt, ſed quæ ſub proximo. Quis enim credat Ricinum e.g. arboreſcentem magis cognatum eſſe Quercui, Abieti aut Pyro, quam Ricino annuo? Si vero uterque ſub eodem nomine Ricini, propter convenientiam florum fructuumque traditur in eodem Plantarum ordine, annuon ſpecies cognatæ tum rectè combinantur, juxta Methodum naturæ maximè convenientem. Propterea nec mihi etiamnum religio eſt, Arbores Fruticeſque una cum Herbis (neque enim de Suffruticibus dubitas) reducere, ad idem Genus ſi modo naturali conveniant charactere. Quamobrem autem characterem naturalem non deſumamus à radice vel caule, aut foliis, gemmiſve, ratio eſt, quoniam facile fieri poteſt, ut confundamus, quæ maximè diſtincta ſunt, ſi plantam prius, quam ad perfectionem ſuam juſtam devenerit, ob convenientiam hujus vel illius partis cum aliis ſtirpibus, titulo communi velimus inſignire. Tum verò demum planta dicitur perfecta, cum floret fructumque geſtat;*

geſtat; idcirco & tum certiores de genuina illius appellatione reddimur. Vereor proinde, ne Tua etiam obſervatio plantulæ ſeminalis magis curioſa quam utilis videatur in hoc negotio tyronibus, qui equidem facilius ranam ab anguilla, quam à piſciculis ranarum fœtus, quos gyrinos vocant, diſcernere poterunt. Sed animus jam non eſt, ſuggillare Tuam Methodum, verùm demonſtrare meam non eſſe, qualem Tu pronuncias, confuſam.

Poſterius, quod mihi ſecundo loco Præf. p. 8. objicis, eo tendit, ut monſtres, me cognatas Herbas diſtrahere nimium, atque ſic etiam peccare in leges Methodi. Argumentum 1. deſumis à bulboſis: 2. ab Aſperifoliis: 3. à Pentaphyllis: 4. ab Alſines variis ſpeciebus: 5. à Gentianellis: à Scutellariis, & verticillatis. Videamus ſingula.

1. Cum bulboſi generis Herbæ natura & conſtitutione adeò manifeſtè conveniant, ut ob omnibus tum Botannicis, tum Hortulanis pro congeneribus habeantur, non rectè illas à ſe invicem ſeparari & ad diverſa genera referri à me, arbitraris.

Reſpondeo: Si ſub nomine Bulboſarum, prout fieri communiter ſolet, comprehenduntur radices in genere omnes capitatæ (σφαιρώδεις τῶν ῥιζῶν Theophraſt. l. 7. c. 13.) ſeu globoſæ, quæ nullas à latere, ſed è baſi tantum, fibras emittunt, nullum eſt dubium, quin conveniant inter ſe, Radice nimirum, de qua ſermo eſt. Hinc verò nil minus ſequitur, quàm illas ejuſdem eſſe generis. Nam & ſub eodem communi nomine bulboſarum veniunt non modo, quibus caput eſt tunicatum ſeu ex pluribus corticibus in orbem ſe amplexantibus coagmentatum, ut loquitur Cæſalpinus, quales ſunt, Narciſſus, Hyacinthus, Cepe, Squilla, Tulipa: ſed & quibus ſolidum eſt, ut Crocus, Colchicum, Gladiolus: aut ex pluribus quaſi nucleis conſtans, ut Allium; aut ex ſquamis carnoſioribus compoſitum,

compoſitum, ut Lilium, Martagon, Corona Imperialis, &c. Strictè igitur loquendo, non eſt affinitas inter Tulipam & Gladiolum, inter Crocum & Allium, inter Cepas & Lilium, ſed potius inter Hyacinthum & Squillam, Crocum & Colchicum, Lilium & Martagon, i. e. intercedit aliqua convenientia Herbis bulboſis, radice ſcilicet tunicata, tuberoſa, vel ſquamata, cum iis, quæ parem habent radicis conformationem. Sicuti verò paritas bulborum non infert paritatem nominis: ita nec diſpoſitio plantarum ſecundum certa genera exinde peti poteſt. Equidem vulgus imperitum aut certe anicula rhizotomos Bryoniam noſtro idiomate appellat **Zaunrube oder Richtrube**, *quam circa ſepes frequentem, arthritidi medendo utilem novit; aſt nemo Botanicorum hucuſque auſus eſt eandem ob radicum conformitatem adſcribere raporum generi. Fabula eſt, ruſticum olim, cum tanto emi pretio Tuliparum bulbos cerneret, clam unum ex iis ſuffuratum eſſe hero ſuo, quod crederet,* **es muſte ſo ein koſtliche Zwiebel auch ſo viel beſſer ſchmecken als eine gemeine.** *Quis autem politiorum Tulipas unquam annumeravit cepis? Condonandum ſanè Veteribus eſt, quod ab initio, cum incultum adhuc eſſet Botanicæ ſtudium, fluctuarint incerti, &, ut aliquem ſaltim ſervarent ordinem, quaſdam invenerint Claſſes, nunc habito reſpectu ad radices, folia, cæteraſque partes plantarum, nunc ad ſedem ortumque vel uſum, &c. Unde nec mirum, quod peculiare caput conceſſum ſit Oleribus, ſylveſtribus, exoticis, ſcandentibus, coronariis, ſpinoſis, atque ſic porro. Verum his diebus rigoroſius inhærere Veterum dictis, antiquarium magis, quam eruditum, ſapit; adhæc iiſdem nemo injuriam facit, qui quondam laudabiliter inventa, magis magiſque perficere conatur. Qui antiquorum veſtigia ſegeret, ac per ambages hodie navigaret in Indias, nec*

litora deſerere velit, poſtquam & brevior & magis tuta reperta via eſt, annon ſuo merito irrideretur, ad minimum ab artis nauticæ peritis. Idem reverà faciunt, qui ſcientiam Botanicam, nunc longè felicius excultam, & amplificatam egregiè, quondam uſitato metiri modulo haud verentur. Tua ſunt verba in Præfat. p. 14. Receptis Diviſionibus adhærere, & Methodum noſtram, quantum potui accommodare ſtudui; ideoque celebre illud & ab omnibus agnitum Bulboſarum genus retinendum duxi. Alias enim, ne Irides bulboſas à tuberoſis aut fibroſis dirimerem ſatius fuiſſet à florum diverſitate hujus generis differentias ſumſiſſe.

Nimirum ipſe jam vides, neceſſariò herbas quaſdam, etiamſi ejuſdem nominis atque generis ſint, nihilominus ſeparari ab invicem debere, ſi ſervare Bulboſarum Claſſem velis. Quem quæſo in finem? Omnibus, inquis, *tum Botanicis, tum Hortulanis placere iſtam ſeriem. De Hortulanis parum ſollicitus, ſaltem haud crediderim id fieri poſſe in gratiam Botanicorum, quoniam Recentiores ipſi jam deſeruerunt partes Veterum in hoc negotio. Audi Moriſon Tuum Plant. Hiſtor. Oxon. p.* 229. *Quare non abs re fore putamus vitio vertere Autoribus, qui hiſtorias generales plantarum ſcripſere, quod omnes plantas in hac ſectione contentas bulboſas appellaverint, cum omnis denominatio debeat eſſe adæquata rei denominandæ; atqui bulboſæ (propriè loquendo) non conveniunt omnibus, ſed tantùm iis, quæ in tertio membro continentur; ergo non eſt apta & adæquata toti Sectioni denominatio bulboſarum plantarum; & per conſequens graviter hallucinati ſunt omnes, quotquot hucuſque ſcripſere de plantis biſce Hexapetalis tricapſularibus, quæ univerſaliter non debuere dici bulboſæ, ſed Hexapetalæ tricapſulares. Confer Botanici Batavi Florem, & videbis itidem extinctum Bulboſarum genus, in Claſſe Tricapſularium*

capſularium concurrere cum iis, quæ radice vel fibroſa vel tuberoſa gaudent.

Sed pergendum eſt ad punctum 2. *ubi* non in bulboſis tantùm, ſed & in aliis generibus cognatas herbas me diſtrahere affirmas, in Aſperifoliarum genere Echium, quamvis aliis omnibus notis, ut foliis aſperis, &c. *Notas nimirum tres Aſperifoliarum recenſes, folia aſpera per marginem æqualia, Spicas florum antequam aperiantur, reflexas, ad ſingulos flores ſemina quaterna, quæ cor in ſummo habeant. At prima nota deſideratur maximè in Lino umbilicato: altera in Bugloſſo ſemper virente humiliore ac Lithoſpermo: tertia in Cerinthe, quæ tamen omnia eandem Claſſem Aſperifoliarum ingrediuntur. E contrario folia dantur ſimiliter aſpera Calendulæ, Piloſellæ atque aliis: flores in modum caudæ ſcorpionis intorti Squamariæ, &c. non ſunt ergo characteriſticæ ac genuinæ certi generis notæ. Poſito autem has notas omnes unice ac ſemper in Aſperifoliis occurrere, nondum tamen ſequitur, ideò & Echium iis eſſe aſſociandum. Quamdiu enim flores non conſpirant, nulla inter vegetabilia conjunctio firma erit. Flores autem ſi attendamus, major apparebit convenientia Echii cum Orobanche, Squamaria vel Gratiola ſimilibuſque irregularibus tubuloſis ſeu corniculatis, quam cum Borragine, aut Lino umbilicato: & viciſſim horum flores videbuntur propius accedere ad figurum Solani, Anagallidis, cæterarumque flore planiore quinque laciniis diviſo inſtructorum. Non improbo, ab Anteceſſoribus meis ſelecta è vario herbarum genere Aſperifolia: ſpero interea, nec eos ægre laturos fore, ſi melioris adhuc diſtinctionis ergò quædam ad Monopetala Regularia, quædam ad Irregularia referam.*

Quod ad 3. *inſtas*, me quoque Tormentillam ob florem tetrapetalum à Pentaphyllis ſeparare. *Non*

inficias eo. Factum id eſt in Introduct. pag. 35. ubi quatuor petala inter ſe penitus æqualia in quibuſdam tetrapetalis Regularibus tradidi, ut in Flammula Jovis, Tormentilla, Chelidonio, Ruta & pleriſque aliis. Nec me facti jam pœnitet aut pudet. Quanquam enim non neſciam, ab iis, qui parum flores curant, quod circa ſemina unicè occupentur, Tormentillam Pentaphyllis adjici, me tamen juvat, id non niſi titubantur à pleriſque fieri. Certè C. Bauhinus, cum in Pinac. lib. 8. Sect. 6. recenſeret Herbas, ob certum foliorum numerum cognitas, Quinquefoliis ſubjungit, peculiari nihilominus Claſſe, Tormentillam tanquam Heptaphyllon, poſtmodum & Fragariam & reliqua trifoliata. Frater ejus Jo. Bauhinus in Hiſt. Plant. lib. 17. cap. 72. Tormentillam alpinam folio ſericeo, illius in ordine III. *admiſcet Pentaphyllis, ſine omni ratione, cum in peculiari capite 74. Tormentillam vulgarem ſeorſim exhibeat. Moriſon autem, Cæſalpini ductu, Heptaphyllon illud alpinum ad Alchimillam referens, Tormentillam officinarum una cum minore illa repente, quam num.* 12. *ſub titulo Pentaphylli minoris viridis, flore aureo tetrapetalo, radiculas in terram ex geniculis demittentis, & in Tab.* XIX. *& in explicatione illius connectit cum Pentaphyllis, cum tamen Tormentillæ florem non neſciat tetrapetalum eſſe, apertè autem pag.* 188. *aſſerat ipſe Pentaphyllum ſeu Heptaphyllum pro nota generica habere hanc, quod ſemper quina aut ſeptena producat folia, & quina petala, id eſt, folia in flore, &c. Quid? quod Tuipſe fluctuas in Hiſt. Plant. ſi pag.* 617. *&* 618. *inter ſe conferantur. Primùm enim dicis* : Tormentilla à Pentaphyllo diſtinguitur foliis ſeptenis in eodem pediculo, quod tamen & Pentaphyllis nonnullis commune eſt, ſed præcipuè flore tetrapetalo, quod huic proprium. *Poſtmodum vero:* Tormentilla cum Pentaphylli revera

ſpecies

ſpecies ſit flore tetrapetalo, eaſdem cum eo vires obtinet. *Non cohærent profecto. Aut enim flores advertis in conſtituendis Plantarum generibus, aut non attendis. Si non attendis, quo pacto diſtinguis Herbas flore monopetalo uniformi, ab iis qui flore ſunt monopetalo difformi? item tetrapetala à pentapetalis: pentapetala ab his quibus flos eſt pentapetaloides. Quid tibi cum Herbis flore imperfecto, flore compoſito, flore papilionaceo, &c? Verum* reſpondes *Præfat. pag.* 7. Te notas haſce à Flore & Fructu deſumtas ad Genera ſubalterna diſcriminanda utiles eſſe concedere. *Idem & ego ſentio, ſed conſtanter; Tu verò titubanter, ita ut eaſdem notas, quotieſcunque Tibi viſum fuerit, deſeras, & modo flores, modo fructus, modo radices, modo caulem (ut ead. pag. in Anemone nemoroſa) modo folia, modo gemmas, modo plantulam ſeminalem pro nota Characteriſtica habeas. An idipſum leges methodi permittant, non diſquiram. Saltim negare non potes methodum meam omnium eſſe facillimam. Ponamus tyroni cuidam obviam venire Tormentillam, ſi meam ſequitur doctrinam, ex flore tetrapetalo ſeminibuſque nudis minimis ſtatim cognoſcet eſſe Tormentillam, quæ ſola in meis Tabulis hoc charactere gaudet. Si vero Tuam ſectetur Methodum, neceſſum eſt, ut tetrapetala ſiliquoſa & ſiliculoſa, capſulata & potiſſimum anomala percurrat omnia; Cum enim nullibi appareant tetrapetala ſemine nudo, aliter judicare non poteſt, quam Tormentillam vel appendicis inſtar cuidam è tetrapetalis eſſe annexam, vel etiam ob ſemen nudum plurimum fortaſſis tranſiſſe ex Libro* 17. *in* 12. *qui Herbas ſemine nudo polyſpermas continent. Enimverò inibi ratio habetur perianthii maximè, num quod adſit, & quale, ſcilicet an triphyllon, pentaphyllon, octophyllon vel decaphyllon. Quandoquidem igitur octophyllon*

in Tormentillæ exiſtit, pertinebit ſine dubio ad hanc Claſſem. Attamen Malva non eſt ob folia integra: nec Alcea, quanquam folia videantur diſſecta, ſiquidem ſemina in rotulæ aut caſeoli formam non circumguntur: quid ergo? Dicis, ſemina nihilominus ei nuda ſunt, folia venoſa digitata, quorum itidem in eadem Tabula ſit mentio. Aſt quoniam hæ notæ non habentur in claſſe illarum, quæ perianthio gaudent octophyllo, ſed decaphyllo, Tormentilla hic loci à nemine reperietur, niſi qui eandem jam novit. Si verò noverit, tecum ſentire nullo modo poterit, ſiquidem autopſia contrarium ſuadet. Videt nimirum Tormentillæ folia ſeptena, perianthium octophyllum, florem tetrapetalum: Pentaphyllo autem folia quinque, perianthium decaphyllon, florem pentapetalum. Proinde Tormentilla ſpecies Pentaphylli eſſe nequit, atque ideò ſeparari potius debent, quod erat demonſtrandum.

4. *Porro mihi opponis,* in Alſines genere tetrapetalas nonnullas à pentapetalis ſeparari debere. *Nec malè, inquam. Si Moriſon audiamus, Alſine planta eſt quinis petalis ad medium bifidis & capſula ſingulari pyramidali ſeu pyriformi conſtans, in cujus medio circa ſtylum nutritivum plurima adhærent ſemina, minuta, fuſca, rubra aut ſubruffa. Vide* Hiſtor. Oxon. *p.* 549. *&* 553. *Cum enim talis ſit, quæ vulgò nota omnibus Alſine audit, ſequitur & hoc, cæteras neceſſario ſimiles eſſe debere, ſi ſub eodem genere nomen Alſine optent. Quodſi enim ea quæ conveniunt flore ac ſemine, eodem quoque nomine appellanda ſunt, & vice verſa, ſequitur, quæ gaudent eodem nomine, ſimiliter flore ac ſemine convenire debent.*

Jam

Jam ſubſumo, Alſine tetrapetalos non convenit flore, Ergo nec Alſines titulo digna. Nemo eſt, qui Tibi ſe non obſtrictum ſentiat, quod in Hiſt. Plant. *p.* 1025. *ab Alſine genuina ſepararis ſpurias.* Harum, *dicis*, nonnullæ præter reliquarum normam tetrapetalæ tantum ſunt, atque hoc reſpectu anomalæ, quas ſeorſim collectas primo in loco exhibemus. *Bonum factum! Optimum foret, ſi ex eodem Capite ac Libro relegaſſes penitus; quoniam certus ſum, tyronem vel centies repetiturum Libri* XVI. *&* XVII. *contenta, Tetrapetala ſcilicet ſiliculoſa & anomala, priuſquam ipſi venire in mentem poſſit, herbam tetrapetalam abiiſſe ad pentapetalas. Si vero juxta meam hypotheſin, primum advertat florem tetrapetalum regularem, deinceps & fructum unicapſularem, tunc nullus dubitationi ſupererit locus, ſeu Alſine ſpuria dicatur, ſeu Paronychia.*

5. Non vides, quomodo Gentianellam flore tetrapetaloide, reliquis Gentianellis, quæ omnes flore ſunt in quinque lacinias diviſo, congenerem facere poſſim. *Exponam igitur paucis, qua ratione id aptè fiat. Videntur ſanè admodum diſtincta, ſi nommas florem tetrapetaloidem & pentapetaloidem, revera tamen ejuſdem ſunt conditionis, videlicet monopetali ſaltem 4. vel 5. laciniis diſtincti. Scias autem à numero laciniarum diverſo non ſtatim fieri diverſa plantarum genera; quod antehac in Introductione mea, p. 33. tali exemplo declaravi. Notum eſt præter vulgare Gallium album aliam quoque reperiri ſpeciem, quæ florem fert tribus tantùm laciniis diviſum. Id ſanè ad meam hypotheſin nihil impedit, quo minus Galli albi ſeu Molluginis genuina dicatur ſpecies, cum flores ei ſint regulares monopetali &*

mina bina prout in vulgari. Aſt qui vulgare tetrapetalon, illud vero tripetalon facit cum Moriſon, is toto genere diſtinguit, quæ diſtinguenda non ſunt. Dicam plura. Præter Gallium omnes communiter ſtellatæ, ut vocantur, florem habent quatuor laciniis diſtinctum, e.g. Cruciata, Aſperula, Aparine; verum ſi Rubiam Tinctorum ſpectes, frequentius notabis quinque vel ſex etiam lacinias. Me id non moratur, quamdiu flos monopetalos nominatur, qui fundo eſt integro vel totus decidit. Vidi hac æſtate in Horto Boſiano, inter noſtrates optimo plurimiſque rarioribus plantis refertiſſimo, Gentianam florentem, quæ Officinis rubra dicitur. Obſervavi autem flores ejuſdem omnes profundè diviſos laciniis 5, 6, 7 8. ita ut vix ac ne vix quidem conſtaret, quis laciniarum numerus foret ordinarius. Tum temporis in mentem mihi venit, fortaſſe naturam in hoc genere diſtribuiſſe florum lacinias juxta proportionis regulas. Etenim in Gentianella quadam minima cum quondam pererrarem montes, notaveram lacinias quatuor tantummodo, quarum aliàs quinque numerantur in Gentianella flore folioque majore, ut & in Gentiana pratenſi & Cruciata ſic dicta. Quoniam vero fructus omnium idem à me deprehendebatur, nempe unicapſularis (ſecus quàm plerique cum Moriſon arbitrantur) per maturitatem in ſummitate binis valvis debiſcens; itaque credidi, minimæ ſufficere quatuor, mediæ quinque, maximæ ſex ſeptemve aut etiam octo lacinias concedi, eoque nomine Gentianellas cum Gentiana idem conſtituere genus.

Supereſt 6. quod objicis: Cur Scutellarium à reliquis verticillatis ſepararim, cum tamen notis omnibus cum iis conveniat, foliis in caule ex adverſo

verſo binis, floribus galeatis, ſeminibus ad ſingulos flores quaternis, nullo præter perianthium vaſculo incluſis, &c. *Quæ mihi cauſa fuerit, ſuaſu Moriſon, Scutellariam non tam ſeparandi à verticillatis quam annectendi ſub finem illarum, poteris, ſi lubet, legere in Ord. Plantar. Flor. Irreg. Monop. p.* 14, *&* 15. *Nempe obſervabis id à me factum, non ex oſcitantia quadam, ſed ſtudio; quoniam Scutellaria cum verticillatis non convenit ex aſſe, quippe quæ pleriſque aut omnino unicapſularis videtur, aut certe ſingularis, pericarpio ſcilicet operculato inſtructa. His non contentus urges, eam nihilominus omnibus notis convenire cum verticillatis, nempe* 1. *foliis ex adverſo binis,* 2. *floribus galeatis,* 3. *ſeminibus ad ſingulos flores quaternis,* 4. *nullo præter perianthium vaſculo incluſis. Ubi præmonendum,* 1. *&* 2, *notam verticillatis communem eſſe cum Echolio, Euphraſia, Gratiola, Scrophularia, &c.* 2, 3, *&* 4 *cum Echio cæteriſque aſperifoliis flore irregulari monopetalo.* 1, 2, *&* 3. *cum Vitice, utpote cui revera quaterna ſunt ſemina in quovis grano perfecto, ſicut alibi demonſtravi ad mentem Cæſalpini. Reliquum eſt, ut præſertim ad quartum reſpondeam. Sunt profectò Scutellariæ ſemina quaterna non in peculiari capſula, ſed in perianthio, quæritur an pro nudis habenda. Negavi hoc propterea, quod perianthium non ſit apertum prout in verticillatis, ſed clauſum. Tu vero regeris,* quamvis perianthium operculatum ſit, operculi tamen labia cum perianthii marginibus non coaleſcere, ſed connivere tantum. *Reſpondeo primo, ſæpe perianthium fieri pericarpium; ſecundo, de natura pericarpii non eſſe præciſe, ut arcte claudatur. Ex perianthio fieri pericarpium ſatis oſtendit fructus*

Roſarum,

Roſarum, Granatorum, Mali, Pyri, Cydonii, Cucumeris, &c. Si nuda *forent* ſemina quæ nullo præter perianthium vaſculo includerentur, *uti Præf. pag. 4. ſentis; ita ut* vaſculum ſeminale diſtinctum à perianthio *ſemper & ubique juxta pag. 17. eſſe debeat, quid de modo nominatis Tibi videbitur? Ecquid de Halicacabo judicas? ubi non ſemina modo, ſed fructum omnem occultat perianthium. Quod autem in Scutellaria calix non coaleſcat penitus, haud mirum eſt, vel neceſſarium, ſiquidem & pericarpium verum, v. g. in Colutea Æthiopica, conſtanter hiat. Sed ne quid diſſimulem. Animus mihi nunquam fuit, Scutellariam vendere pro unicapſulari ſtricte loquendo, prout in allegato loco ſatis teſtantur ſequentia verba: potiori jure unicapſularis nomen meretur Lentibularia. Nihilominus cum ſemina non appareant nuda, ſicuti verticillatarum, ſed calix claudatur inſolito modo, ut capſulam ſeminalem repræſentet; itaque medium ipſi locum inter verticillatas & unicapſulares dedi; quod itidem egiſſe Clariſſimum Hermannum in ſua Flora Lugduno-Batava proculdubio iiſdem commotum cauſis, video.*

Filum abrumpere dum cogor, ne Tibi nimium moleſtus ſim, id unice à Te contendo, ut, quæ fortaſſis liberius ſcripſi defenſionis gratia, pro Tua Humanitate haud gravatim æqui bonique conſulere velis. Quemadmodum enim lubens patior quemvis abundare ſuo ſenſu, præſertim cum conſtet, Botanicam ſcientiam non alia æque ratione amplificari magis ac perfici, quam ſi quiſque peculiarem ſibi viam eligat, certamque plantarum partem cum cura examinandam: ita nemini meritas invideo laudes aut minuo, ſeu rariorıbus tantùm & exoticis delectetur, ſeu ſemina

colligat

colligat fructuſque, ſeu folia inter ſe conferat, ſeu radices examinet, ſeu prima ſtatim plantarum germina obſervet, ſeu methodo arbitraria promiſcuè tradat, quicquid ad rem herbariam, pertinere viſum fuerit; ſi modo non in totum diſplicent, quos in Tyronum gratiam facilitandi ſtudii Botanici cauſa ſuſcepi labores. Deus Te ſervet,

Eruditi Orbis Inſigne Decus!

Dab. *Lipſ.* d. 5:
Nov. 1694.

JOANNIS

JOANNIS RAII
RESPONSORIA.

Clariſſime Vir,

ACcepi nuper per veredarium publicum Epiſtolam quam *Lipſiæ* Novembris 12mo ad me dediſti, typis excuſam, & publici juris factam: Ex cujus lectione percipio, te paulò commotiorem fuiſſe, quod in *Præfatione* ad Syllogen Stirpium extra Britannias naſcentium *Methodum* meam generalem *Tuæ* præferendam putaverim, eo ſcilicet nomine, quòd *Tua* cognatas herbas diſtrahat, & ad diverſa Genera reducat, quod exemplis aliquot oſtendere conatus ſum. Ut tibi ergo ſatisfaciam, méque excuſem, profiteor me non eo animo iſta objeciſſe ut *Te* offenderem, *Tuámve* exiſtimationem ullatenus læderem aut minuerem. Maligni & ingrati animi eſſet ità tecum agere, & optimè de me merito pro beneficiis injurias rependere. Quin ſi adeò perverſus & iniquus eſſe vellem, ut id tentarem, fama certè *Tua* ſolidiore fundamento nititur, quàm ut oppoſitione mea concuti aut labefactari poſſit. Verùm longiſſimè id à me abeſt. Quos exantlatus es labores Reipublicæ literariæ utiliſſimos judico: Téque ad Methodum illam, quam Tibi excolendam ſumpſiſti, ornandam, perficiendam, defendendam quæcunquæ præſtari poſſunt præſtitiſſe agnoſco. Operi tuo jam edito debentur quas ei contuli laudes, ſi quid ego judicio valeo: Modeſtiæ exceſſui tribuo quòd eas recuſes, benevolentiæ quòd in me refundas, pro quibus quò minùs meritæ ſunt, eò majores à me Tibi debentur gratiæ.

Quòd

Quòd *Tua* defendas non improbo, at neque quòd noſtra veritatis ſtudio impugnas. Nec enim judicio meo tantum ipſe tribuo, ut me non poſſe errare exiſtimem; nec famæ uſq; adeò mancipium ſum, ut errorem tueri vellem nè ejus diminutionem patiar; nec priſtinam ſententiam meliore mutare erubeſco. Inconſtantis equidem & verſatilis ingenii eſſet, quovis flatu impulſum deſultoria levitate ſententiam deſerere, at ſolidè refutatam obſtinatè retinere pervicacis & arrogantis. Illud tantùm vitupero, quòd acriore oratione, quàm candori tuo conveniat, quæque contemptum mediocritatis noſtræ cuivis palatum habenti non obſcurè reſipit, mea impetiveris.

Videamus ergo annon noſtra poſſint defendi, an ea quæ mihi regeris reſponſionem admittant. Primo ergo in loco Argumenta quibus quadrimembrem illam Veteribus & Recentioribus receptam & frequentatam Stirpium diviſionem impugnavi, quæ Tu labefactare conaris, ſatis valida eſſe oſtendam.

Accurata & Philoſophica alicujus Generis diviſio eſt in ſpecies per Differentias eſſentiales. Verùm Eſſentiæ rerum nobis incognitæ ſunt, earum ergo loco Accidentia aliqua propria, quæ ſoli alicui ſpeciei & omnibus ejus individuis conveniunt, aſſumenda ſunt. Ejuſmodi autem Accidentia eſſe nec plantæ magnitudinem, neque ſtipitum ab eadem radice multitudinem aut ſingularitatem, quibus notis ſolis *Theophraſtus* Arborem à Frutice diſtinguit, probandum eſt. Magnitudinem ejuſmodi Accidens non eſſe Argumenta *Hiſt.* lib. 1. cap. 27. allata evincunt. Primo enim Natura nullum certum magnitudinis limitem inter *Arbores* & Herbas fixit. Siquis enim eſſet, Botanici certè qui ſtirpes curioſiùs contemplantur, eum obſervâſſent. At non convenit inter Botanicos de hoc limite, cùm nonnulli pro Arbore ſtirpem eam habent quam alii pro Frutice, & vice verſa: quod primum noſtrum in loco prædicto argumentum eſt. Interim tamen non poſſum non mirari *Theophraſtum* vitem, utut in Regionibus nonnullis in inſignem craſſitiem excreſcat, Arboribus annumerâſſe, plantam imbellem & prociduam; quam ſibi non ſufficere, ſed alienæ opis indigam eſſe Natura ipſa proclamat, cùm claviculas ei donaverit, quibus vicinas ſtirpes ſeu adminicula apprehendat, nè humi provolvatur. Quibus adde, Si magnitudo & ſtatura ſufficiens diſtinctionis nota eſſet, *Amygdalus* nana à vulgari procera; *Ceraſus* etiam pumila ab elatiore

elatiore toto genere diſtarent, quod nemo ſanus concedet.

Secundò Genera ſeu Naturæ rerum nulla arte humana aut conditione loci invicem tranſmutari poſſunt. At ſi determinata magnitudo nota eſſet Generis eſſentialis, in Arboribus hoc facilè fieret, nam ſtolanum abſciſſione aliàque cultura Frutex in Arboream magnitudinem & ſtaturam attolli poteſt; & vice verſa, Arbor frequenti tonſura intra Fruticis modum coerceri. Pro genio etiam loci & Regionis diverſitate ſtirpes non paucæ vel in *Arboream* altitudinem aſſurgunt, vel intra Fruticum humilitatem ſubſiſtunt, ut loco citato exemplis aliquot probavi. Quod autem *Lobelius* de Ricino affirmat, Annuam ſcil. in hortis noſtris ſatum, nec redivivam plantam eſſe, de ſtirpe è Ricini arborei ſemine enata verum eſſe, experientiâ didici: quamvis multas dari Ricini ſpecies in Indiis ſuccreſcentes, & nonnullas fortè herbaceas, non ignorem. Atque hæc ſumma eſt ſecundi noſtri tertiſque argumenti. Quæ annon efficiant id quod mihi probandum ſumpſi, nimirum Diviſionem prædictam minimè accuratam & Philoſophicam eſſe, aliorum eſto judicium.

Quòd ſi quis ſimplicitatem caudicis notam præcipuam eſſe contendat quâ Arbor à Frutice diſtinguatur. Reſpondeo eas hoc reſpectu non diſtare, cum in noſtris Regionibus nullum præter *Coniferas* quantum noverim aut ſaltem meminerim, *Arboris* genus ſit magis μονοστελεχὲς quàm Frutices plerique. Non paucæ enim è radice ſtolones aut ſoboles protrudunt, ut v. g. *Ulmus*, *Ceraſus*, *Pyrus*, *Malus*: Aliæ reciſo caudice, præſertim ſi juniores ſunt, plures ejus loco virgas è radice emittunt, ut in ſylvis cæduis videmus: Et è contra, Frutices multi ſemine ſati, antequam cæduntur aut tondentur plures uno caules non edunt.

Pergo jam ad ea quæ contra bimembrem meam Stirpium diviſionem à gemmis deſumptam objicis. Primò dubitas an omnes Arbores gemmiparæ ſint; inſtas autem in *Arbore vitæ*, *Cupreſſo*, *Junipero*, & *Sabina*, quas ejuſmodi eſſe negas. Ego nondum eas examinavi, nec enim in vicinia noſtra, quod ſciam, coluntur. Suſpicor tamen earum ſaltem fructibus gemmas prævias eſſe. Quòd ſi aliter ſic res habeat, nec ullas omnino gemmas pariant hæ Arbores, anomala cenſendæ ſunt, & ambigere quodammodo inter Arbores & Suffrutices; ſtatura & magnitudine *Arbores* æmulantur, in eo quòd Gemmas non pariant *Suffrutices*.

Quod

Quod ad Gemmæ deſcriptionem attinet, ego eam pro juſta Definitione non propoſui. Novi bene Gemmas nonnullas ſteriles eſſe, h. e. ſurculis folioſis tantùm prægnantes, alias feraces ſeu floriferas, ut paginâ *Præfationis* ſexta, & in *Hiſtoriæ* capite octavo monui. At neque Veris vocem ſtrictè accepi, prout Aſtronomi Ver definiunt, ſed pro toto tempore quo Plantæ parere (ut ità dicam) aut gemmas explicare ſolent. Nec ſiquæ dentur Arbores quarum gemmæ, ſeu oculos mavis dicere, ſquammoſis tegumentis non includantur, corruit diſtinctio noſtra, cùm præcipua deſcriptionis pars oculis iſtis conveniat, nimirum tenellos ſurculos cum futurorum foliorum inchoamentis continere.

Secundò, non ſolas *Arbores* gemmiferas eſſe contendis, quòd non modò Frutices, ſed & *Suffrutices Herbæque* perennes iis exornentur, etiam meipſo fatente. Quibus quamvis reſpondere poſſem, Suffruticum & Herbarum germina minùs propriè gemmas dici; attamen ut liberalis ſim, inpræſentiarum id *Tibi* concedam; ſolummodo dicam, ad definitionem Arboris non ſufficere, ut quoquo modo *Gemmipara* ſit, ſed requiri inſuper, ut ſubſtantiâ ligneâ conſtet, gemmáſque in caudice, ſurculis aut ramis producat. In *Suffruticibus* autem, quales ſunt *Salvia*, *Lavendula*, *Marum vulgare*, *Ruta*, &c. ego nunquam adeò oculatus fui, ut gemmas in virgis obſervare potuerim.

Hæc (quantùm video) ſatis bene conveniunt cum iis quæ in Præfatione ſcripſi; nimirum, *Quæcunque ſtirpes nova ligni tegumenta quotannis induunt, gemmáſque concipiunt* [in ſurculis intellige] *per hyemem retinent, & ſequenti Vere explicant*, Arbores *mihi dicuntur* [nomine illo latè ſumpto] *reliquæ omnes* Herbæ, ſub quibus Suffrutices complector. Ut breviter dicam, *Arbores* & *Frutices* ad idem Genus pertinere ſtatuo, nimirum quòd utriſque notæ prædictæ, *Ligneâ ſubſtantiâ conſtare*, & *in ſurculis ſeu virgis gemmas parere*, communes ſint. In hoc genere, (quod anonymum eſt) quæ magnitudine & ſtatura excellunt cum vulgo *Arbores* appello, reliquas, quæ minores, & humiliores ſunt, *Frutices*. *Suffrutices* autem, ſeu cremia ſeu virgulta appellare malueris, gemmiparos eſſe nego. Siquæ autem ſtirpes Suffruticibus accenſeri ſolitæ gemmiparæ obſervantur ab *Herbaceo* ad *Arboreum* genus transferendas cenſeo.

Cùm *Coluteam*, *Cytiſum*, &c. ad Herbas flore Papilionaceo retuli, *Moriſonum*, alióſque, qui ſtirpes, ligneâ ſubſtantiâ & gemmas

gemmas pariendi modo neglectis, secundùm Florum & vasculorum seminalium similitudinem distinxerunt, secutus sum, postea non sine ratione (ut mihi videbatur) idonea sententiam mutavi.

Cetacei Generis Animalium exemplum contra Te facit: Siquidem hujusmodi, Belluæ marinæ rectiùs dictæ, Generali Quadrupedum charactere, imò partibus omnibus actionibúsque præcipuis & maximè discretivis, ut Cerebri & nervorum structura & consistentia, respiratione omnibúsque organis ei inservientibus, membris genitalibus, coeundi, pariendi, lactandi modo, reliquísque quæ ad generationem pertinent, cum Quadrupedibus conveniunt; figurâ duntaxat corporis, cute depili, pedum absentiâ, & elemento in quo degunt, differunt. Proindè rectè ad Quadrupedum genus referuntur: quamvis ego in *Synopsi Methodica Animalium Quadrupedum*, nè à communi hominum opinione nimis abhorrere viderer, & ut affectatæ novitatis notam evitarem, ad *Pisces* ea retulerim.

Quod ad *Viperam* attinet, vivum quidem fœtum in lucem edit, est tamen in genere τῶν ἐνύδρων ὀοτράκων, ut loquitur *Aristoteles*; nec aliter hoc respectu ab aliis Serpentibus differt, quàm quod illa ova quæ concepit perfecta, & reliquorum Serpentum similia, in utero fovet & excludit; cum hi sua in sterquilinio, alióve loco tepido deponant, calore loci & Solis radiis fovenda donec excludantur.

Observatio mea de plantula seminali nè tyronibus quidem inutilis videtur. Folia enim seminalia omnibus conspicua sunt, & Hortulanis etiam ipsis bene nota.

Dixi in Præfatione, non sufficere ad Methodum aliquam commendandam, ut ejus membra sine medio opposita sint, sed requiri potiùs, ut sit Naturæ consentanea, hoc est, ut in ea quæ similia sunt & partibus præcipuis, vel tota facie, habitu, & constitutione conveniunt, consocientur; dissimilia & quæ in his differunt separentur. Nam si hujusmodi similitudinis & convenientiæ nulla ratio habeatur, non tantùm à flore, sed etiam à semine ejúsque conceptaculo divisio sumi potest, cujus membra sine medio opponantur. *Tuam* autem Methodum cognatas herbas distrahere exemplis aliquot ostendi.

Primum erat *Bulbosarum*: necdum mihi apparet præter rationem id *Tibi* objectum. Bulbosæ enim herbæ, non tantùm radicibus, à quibus denominatio sumitur, conveniunt, sed

etiam germinandi modo, foliorum textura, consistentia, lævitate, marginum æqualitate, & aliquatenus etiam figurâ, conceptaculi seminalis in terna loculamenta divisione. Hortulanos nominavi, non quòd eorum judicium magni facerem, sed ut ostenderem, similitudinem harum stirpium tantam esse, ut à rudibus etiam agnoscatur. Cæterùm cùm Herbarum Methodum instituì, usitata Generum nomina retinui, quamvis omnibus in universum speciebus, quæ sub quolibet Genere prout à me definitum erat continerentur, non convenirent. Sic in Genere *Umbelliferarum* Herbas omnes quæ Flores habent pentapetalos & ad singulos flores semina bina nuda comprehendi, quamvis earum nonnullæ propriè *Umbelliferæ* non sint, ut v.g. *Angelica vulgaris Perfoliata*, *Bupleurum*, *Caucalis nodosa*, &c. Idem dicendum est de *Asperifoliarum* & *Verticillatarum* generibus. Ut autem herba aliqua *Bulbosa* dicatur, non sufficit ut radicem habeat bulbosam, sed requiritur insuper foliorum textura & vasculi seminalis divisio qualem dixi.

Secundum erat Echii, de quo adhuc in sententia persisto, illud scilicet à reliquis Asperifoliis, cum quibus notis præcipuis convenit, ob solam Floris figuram minimè separandum esse. Quod & *Tournefortius* qui unà Tecum Stirpium differentias à floribus sumit, concedere rei evidentiâ coactus est. *Elem. Botan.* p. 112. Echii flos, inquiens, non est undequaque regularis, non tamen ob id oportet Genus istud ab hac sectione, (in qua scil. Herbas Asperifolias vulgo dictas complectitur) rescindere. Quòd autem secundam notam in Lithospermo desiderari asseris, si de vulgari intelligis experientiæ nostræ repugnat.

Tertium *Tormentillæ*; de qua mihi sanè res clara esse videtur, omnibus eam notis præterquam Petalorum numero, (figura enim eadem est) cum Pentaphyllo convenire; cur ergo ad aliud Genus relegetur, rationem sufficientem non video. Ego equidem eam Genere proximo à Pentaphyllo diversam feci, non aliam ob causam, quàm nè receptæ sententiæ adversarer, & rejicerem Genera quæ retineri possent. *Tournefortius* etiam Tormentillam sub eadem sectione cum Pentaphyllo collocat.

Quartò, Ad ea quæ de *Alsine* adfers respondeo, cùm *Hist. Plantarum* conscriberem, necessarium mihi fuisse, stirpes in methodum aliquam redigere. Hanc autem quâ usus sum præ cæteris elegi; non quod omnium quæ inveniri possent optimam esse

esse certò scirem, sed quòd earum quæ mihi tum accurrebant commodissima videbatur. Cúmque Herbas flore perfecto seu petalode, & vasculo seu pericarpio à Perianthio distincto donatas dividendas haberem, *Pomiferis*, *Bacciferis*, & *Multisiliquis* selectis, reliquarum differentias seu notas Genericas vel à *Flore*, vel à *Pericarpio*, quoniam hæ partes maximè stabiles & constantes essent, sumendas duxi. Differentias autem à numero petalorum in flore iis quæ à numero cellularum seu loculamentorum in Pericarpio accipiuntur prætuli, quòd hæ paucioribus anomaliis obnoxiæ viderentur. Verùm cùm ad *Pentapetalos* ventum esset, & ad *Alsines* Genus, herbulas nonnullas observavi, quæ aliis notis, ut v. g. foliorum in caule situ adverso, capsula seminali simplici, nec in loculamenta diviso, cum Alsine convenirent, in eo tantùm different, quòd flore essent tetrapetalo: Cúmque in aliis etiam Generibus numerum petalorum in flore minimè certum & constantem esse animadverterem, ad Alsinas potiùs, quas tota facie referebant, quamvis nota hac singulari, quam pro Generis characteristica posui, carerent, reducendas duxi. Ego sanè totam faciem & habitum constitutionémque plantæ pluris facio, quàm notam quamcunque à quavis parte, seu *Flore*, seu *Fructu*, seu *Radice* desumtam.

Quintò, De Gentianella flore tetrapetaloide responsum admitto. Naturam tamen in hoc Genere distribuisse florum lacinias juxta proportionis regulas Tibi non concedo. Dantur enim Gentianellæ species aliquæ minores quàm ea quæ flore est tetrapetaloide. Præterea in omnibus præter hanc quas ego observavi Gentianellæ speciebus idem semper laciniarum numerus, nimirum quinarius, in flore reperitur.

Sextò, De Scutellaria plura non addam; duntaxat ex Perianthio Pericarpium fieri nego. Florem Cucumeris ego pro nudo habeo cùm integer decidat, & Fructus floris tantùm basis sit, nec eum ullatenus contegat aut excipiat. *Rosæ* perianthium seu calix, quamvis fructui continuus sit, ab eo tamen officio & usu differt: in nonnullis etiam *Rosæ* speciebus calicis folia seu segmenta contabescunt & decidunt ante fructûs maturitatem. Mihi certè *Stylus* minùs propriè *Fructus* dici videtur iis in stirpibus in quibus Flos basi fructus cohæret, quæ clarissimi *Malpighii* sententia est: qua de re dixi *Histor.* lib. 1. p. 18, & 23. Magis adhuc impropriè Calix Floris aut pars calicis dicitur fructus omnis cujus summitati Flos insidet. Sedes potiùs, aut basis, aut fundus floris dicendus est.

Primò etenim, in Genere *Pomifero* quis feret calicem dici aut Perianthium quod nec Florem totum, nec ullam ejus partem tegit aut ambit, nullámque omnino cum calice similitudinem habet. *Secundò*, nulla certior (ut mihi videtur) distinctionis partium in plantis nota est, quàm quòd una ab alia sponte abscedat, ac si tantùm contigua & coaptata essent. At in plantis nonnullis quarum calix secundùm *Tournefortium* in fructum abit, seu mavis fructus fit, ut v. g. *Lysimachia siliquosa* calix integer unà cum Flore à fructu sponte abscedit & decidit; in Bryonia alba & Lysimachia lutea Virginiana non calix tantùm sed & ejus pediculus quà fructui committitur. *Tertiò*, Si fructus calicis pars sit, cur non & pediculus fructus, qui ei continuus est, calicis etiam pars censenda est? *Quartò*, Si ad Calicis nomen fructui tribuendum sufficiat quòd florem sustineat; cùm in multis Herbarum Generibus, sed præcipuè in Pomifero, Flores multi steriles, hoc est, quibus nullus succedit aut subest Fructus reperiantur, Flores autem hosce pediculus gestet & sustentet eodem prorsus modo quo Fructus fertiles; nullam video rationem cur calicis nomen Fructui in his concedatur, pediculo (cùm idem Officium præstet) in illis denegetur. Tandem nè plura addam, Quæro, an Plantæ illæ in quibus Fructus flori subest, stylum habeant nécne? Si negas, à communi loquendi & sentiendi usu abhorres, cùm omnes hactenus Botanici partem illam quæ medium florem occupat & rudimento fructûs aut seminis cohæret pro stylo habuerunt.

Ego in Historia Plantarum Arbores à Florum situ Fructûs respectu distinxi in eas quarum Flos summo Fructui insidet, & eas quarum basi Fructûs seu imo Fructui cohæret, atque adeò omnes hujus situs ad distinguendas Arbores utilitates lucratus sum, absque eo quòd abusivè admodum & impropriè, contra communem loquendi usum, & ipsam rei veritatem Fructui nunc styli nunc Calicis nomen tribuerem.

Floris autem undequaque perfecti sex partes constituo, 1. *Fundum* seu basin, seu sedem mavis dicere, qui vel pediculi summitas est, vel Fructûs, in his, scil. quibus Flos summo Fructui insidet. 2. *Stylum*, qui in nonnullis plantis ipsum seminis conceptaculum est, in aliis eidem insidet. 3. *Stamina*. 4. *Apices*. 5. *Petala*; quæ partes omnibus satis notæ sunt, & à Botanicis benè definitæ. 6. *Calicem* seu *Perianthium*, qui è fundo exit, & vel florem totum antequam explicatur tegit, vel imam ejus partem velut vas quoddam excipit.

excipit. Calicem autem pro parte distincta habeo, quia in multis decidit, quod argumento est, in iis etiam quibus perpetuò hæret distinctam esse.

Halicacabi perianthium in vesicam quidem grandem intumescit, & fructum occultat, non tamen exinde Pericarpium evadit, prout ego vocem eam accipio, cùm aliud præterea pericarpium detur. Quoòd autem non necessarium sit ut vasculum seminale semper exactè claudatur, libenter concedo, cùm in *Reseda* aliisque hiare noverim, sed tantùm ut à Perianthio diversum sit.

Superest ut ad ea quæ mihi sparsim exprobras breviter respondeam. Quòd scilicet fluctuem, quòd sententiam mutem, quòd in nonnullis Generibus species alienas, hoc est, quæ nota seu charactere generali non conveniant, genuinis admisceam, ut v. gr. Pentapetalis Vasculiferas Alsinas quas voco Tetrapetalas; Quod denique Generum notas nunc à Flore nunc à Semine, nunc à Pericarpio seu vasculo seminali sumam, quod an Methodi legibus conveniat dubitas. Non inficias eo, habes confitentem reum. *Fluctuo*, cùm rationum momenta utrinque paria videntur. *Sententiam muto*, cùm res id exigit, méque errâsse deprehendo. Generibus nonnullis species alienas, quæque notam Genericam non participant, subjicio, cùm aliis plerisque notis cum ejusdem Generis speciebus genuinis conveniant. Nam nec notam Genericam pro Differentia essentiali habeo, at neque pro ejusmodi proprietate quæ omnibus absque exceptione speciebus conveniat, sed quæ plerisque. Denique notas Genericas, nunc à Flore, nunc à Vasculo seminali, nunc à Radice, nunc à Foliorum situ, nunc à Plantula seminali sumo; quia aliquoties Flos, interdum Fructus aliæve quas recensui partes certiores magisque obvias & conspicuas notas exhibent, quæque pauciores anomalias & exceptiones admittant: quod an Methodi legibus conveniat nécne, Tibi dispiciendum relinquo.

Cæterùm minimè mirum est, aliorum Methodos mihi non satisfacere, cùm nec mea in omnibus placeat, quin eam non paucis defectibus & imperfectionibus ne dicam vitiis, laborare agnoscam. Nam cùm nec plantarum omnium tum editarum Flores & Fructus ipse observâssem, nec omnes contemplandi & examinandi opportunitatem haberem, at neque Botanicorum descriptiones me expedirent; in Historia autem generali nullæ essent omittendæ; ex conjectura potiùs quàm ex certa scientia aliquammultas disponere coactus fui. Per-

currendo ſingula genera oſtendam breviter, quæ minùs rectè definita videntur, quoad ſaltem hactenus obſervavi, quæque anomalias & exceptiones admittant. Quod antequam faciam, leges ſeu regulas, quas in Methodo condenda mihimet obſervandas propoſui, indicabo.

Primò, Genera recepta & ab omnibus ferè Botanicis approbata, ut v. gr. *Umbelliferarum*, *Verticillatarum*, *Papilionacea* flore præditarum, retinere, iiſque Methodum quâ potui accommodare; quòd notæ horum Generum denominatrices omnium oculos ſtatim incurrerent. Verùm quoniam notæ hæ, nimirum, flores habere in umbellæ formam diſpoſitos, aut verticillorum modo caules ambientes, &c. nec omnibus horum Generum plantis, nec ſolis convenirent, ſed aliis nonnullis ſpeciebus communes eſſent, certioribus & magis propriis notis ea definire conatus ſum.

Secundò, Pro characteriſticis Generum notas claras, conſpicuas & unicuique obvias adhibere. Nam cùm Methodi uſus præcipuus ſit rudes & tyrones in claram & diſtinctam plantarum cognitionem compendio abſque tædio & difficultate inducere; non oportet ejuſmodi notas proponere quæ attentum & ſollicitum requirunt ſpectatorem, cuique ut microſcopium ſecum circumferat neceſſe ſit. Hinc neglectis Florum differentiis & convenientiis cum aliis Generibus, Baccam pro unius Generis nota conſtituo, quia unicuique facilè obſervabilis eſt.

Tertiò, Quamvis à Flore & Fructu earúmque partibus præcipuè plantarum differentias ſumendas concedam, ſi tamen aliæ partes certiores & clariores notas fundant, eas aſſumere & uſurpare vel ſeorſim ſingulas, vel cum aliis ſociatas. Hinc pro verticillatarum characteriſtica ſitum foliorum adverſum adhibere non ſum veritus.

His præmiſſis ad Hiſtoriæ noſtræ Methodum accedo, in qua,

Primum Genus *Stirpium imperfectarum* feci, ad quod Fungos omnes, Muſcorum bonam partem, & Fucos ſeu Algas aliáſque plantas ſubmarinas retuli. Stirpium autem imperfectarum notam conſtitui Flore & ſemine carere. Verùm *Fucos* & *Algas* ſeminiferas eſſe (quod etiam cùm Hiſtoriam componerem ſuſpicabar) idoneorum teſtium fide, partim etiam αὐτοψίᾳ didici; ideóque Imperfectis accenſendi non ſunt, niſi ſtirpes omnes flore carentes, hoc eſt aquaticas omnes quæ aquis penitus immerguntur, & Terreſtres nonnullas, imperfectas

fectas ſtatuere velimus. Aquaticas dico illas quæ aquis penitus immerguntur, ejuſmodi enim quæ ſunt nunquam florent. Aquaticæ etenim quæcunque florent, ſummum caulem qui flores geſtat ſupra aquarum ſuperficiem efferunt, quantum adhuc obſervavi. Quod præcipuè notabile eſt in *Gladiolo lacuſtri Dortmanni Cluſ.* Cujus quamvis folia ad Ulnarum aliquot altitudinem ſub aqua latent, caulis tamen inter illa emergens eam ſuperare conſpicitur. Terreſtres flore carentes ſunt Muſci plurimi, Capillares omnes, Ophioglooſſum vulgare; & ut ſuſpicor, Saururi *Carolo Plumier* dicti ſeu Piperis longi multæ ſpecies; ſiquidem nullus earum iconibus flos appingitur, neque in deſcriptionibus ulla florum mentio fit. Aquaticæ ergo ſeminiferæ flore carentes novum Genus conſtituunt; nam ad ſecundum noſtrum, cujus notas fecimus *Florem* vel *nullum* vel *imperfectum*, ſemen minutiſſimum referri nequeunt, cum earum ſemina in pleriſque ſpeciebus ſatis grandia ſint.

Plantæ *Capillares* dictæ quamvis unicuique in Phytologia vel mediocriter verſato primo ſtatim aſpectu facilè agnoſcantur ex conſiſtentia & textura foliorum, ex ſitu & figura ramaſtrorum & pinnularum totóque habitu & conſtitutione, etiam antequam ſemina erumpant; notam tamen characteriſticam, quâ inter ſe omnes conveniant, & ab aliis ſtirpibus differant, non ità facile eſt inveſtigare. Nam ſi *dorſiferum eſſe* pro nota aſſumis, non omnibus illa *Capillaribus*, at nec ſolis convenit. Non omnibus, cùm dentur *Indicæ* nonnullæ, quæ in ſurculis peculiaribus ex adverſa ſeu anteriore pediculi parte erumpentibus ſemina velut in ſpicis ſeu racematim compacta proferunt: Non ſolis, quia *Laurus Alexandrina* dorſifera ſeu epiphylloſpermos eſt. Ego in *Methodo* & *Hiſtoria* Plantarum *Capillarium* notam genericam feci caule carere, earúmque ſuperficiem ex meris foliis conſtare, quod Europæis omnibus hoc genus Plantis, quantum hactenus noverim, convenit: *Indicas* tamen & *Americanas* nonnullas reverà cauliferas reperiri idoneorum Autorum teſtimonio conſtat, quin & ipſe earundem ſpecimina aliquot vidi, apud doctiſſimum & amiciſſimum Virum, Botanicum egregium D. D. *Sloanum* in *Jamayca* inſula collecta: ideóque nota hæc non omnibus in genere *Capillaribus* communis eſt, ſed ad *Europæas* reſtringenda. Nota ergo communis ſeu generica *Capillarium* adhuc deſideratur. Nam ſi cum D. *Tournefortio* Flore carere, & Dorſiferum eſſe conjunctim pro nota aſſumas,

ab hujus Generis ſocietate *Oſmundam* regalem, aliáſque *Americanas* quæ reliquis *Capillaribus* ità ſimiles ſunt ut vix ovum ovo magis, ab hujus Generis (quod ille fecit) ſocietate excludes. Tu autem nec Flore carere *Capillares* herbas concedes, cum floſculos granulatos illis attribuas. Quid ſi pro nota Capillarium generica ponamus, *Flore carere quamvis de eo non conſtet, & ſemina minutiſſima in Foliis producere?* Eas autem commodius ſeminum ſitu quàm à foliorum diviſura diſtinguemus,

1. In eas quarum ſemina in ſurculis peculiaribus è foliis eorúmve pediculis exeuntibus racematim compacta ſunt, *Floridas* Herbariis dictas.
2. Et eas quarum ſemina & Flores, ſi quos habeant, foliis averſis innaſcuntur; ídque vel 1. Eorundem marginibus ut in *Felice fœmina vulgari, Adianto vero*, & *Indicis* non paucis. 2. Mediæ vel interiori eorundem ſuperficiei parti; ídque vel 1. In punctis ferrugineis, ut in *Polypodio & Filicis maris* omnibus ſpeciebus. 2. In lineolis vermicularibus, ut in *Phyllitide, Adianto nigro, &c.* 3. In areola latiuſcula juxta nervum ſeu coſtam folii mediam utrinque ſecundùm longitudinem ducta, ut in *Lonchitide juxta nervum pulverulenta Plumieri.* Hæc autem Genera à magnitudine, foliorum diviſura, radicum forma aliiſque accidentibus ulteriùs ſubdividi poſſunt.

Quod ad Equiſetum attinet, Ego certè in nulla ejus ſpecie Fructum ſeu ſemen à Flore remotum obſervare potui. Nam quæ Aſparagos floriferos à caulibus folioſis remotos producunt, ſi Aſparagi illi ſeminiferi non ſint, (ut vult D. *Tournefort.*) omnino ſteriles ſunt: nec enim ullum ſemen in caulibus folioſis proferunt hæ ſpecies. Quæ in caulibus folioſis capitula oblonga nigra geſtant, ſi capitula hæc (ut vult *Cæſalpinus*) fructus ſint, & granis nigris aſperis farctis conſtent, florem nullum edunt. Ego autem capitula illa oblonga nigra floribus nondum apertis conſtare aio, nec magis ſeminifera eſſe quàm ſint Aſparagi ſeu Amenta florifera à caulibus folioſis remota. Cæterùm quæ Amenta ejuſmodi producunt equiſeta (ut jam innui) omnino ſpecie diverſa ſunt ab iis quæ capitula oblonga nigra, hoc eſt, amenta florifera in ſummis caulibus ferunt: nec enim hæc Aſparagos floriferos à caulibus remotos unquam edunt, nec illa capitula oblonga nigra in ſummis caulibus. Proinde ſi Equiſeta ſemina ulla proferunt non in capitulis à floriferis remotis ſeu diverſis,

ſed

ſed in ipſis floriferis ea generant; contra quàm ſtatuit D. *Tournefortius*.

In noſtra Herbarum diviſione generali duas præcipuè difficultates experior: primam in diſtinguendo Florem apetalon ſeu ſtamineum à petalode ſeu bracteato: Secundam in diſtinguendo ſemen nudum à conceptaculo ſeu vaſculo incluſo aut excepto.

Quod ad primam attinet, cùm pleræque plantæ florem obtineant calice & petalis donatum, nonnullæ alterutrâ harum partium deſtitutum, utramque enim non habent: de priore Genere non eſt cur ſolliciti ſimus, ſive Calix ejúſve partes florum petala colore, textura & fugacitate imitentur, ut in Ranunculo, Sinapi, &c. ſive etiam ſtabilitate & duratione ut in *Sempervivo majore*, *Telephio*, &c. Calix enim à petalis ſitu [exteriore] & officio ſeu uſu, ad florem ſcilicet continendum vel ſuſtinendum ſufficienter diſtinguitur.

De Poſteriore, illis nempe quarum Flos alterutra harum partium caret, quæſtio eſt, quænam illa ſit quæ careat, quámve habeat, calíxne an petala. Cui ut reſpondeatur, oportet ut partes hæ rectè definiantur, ſive ut oſtendatur in quibus differant petala à calice. Petalon ergo à Calice textura & conſtitutione teneriore delicatioréque colore inſigni, quódque fugax & minùs durabile ſit, adeóque vaſculi ſeu involucri uſum fructui nunquam præſtet, ſatis videtur diſtingui. Unde flores illi, quorum partes ſtamina ambientes texturâ, conſiſtentiâ, & colore herbaceo ſunt, aut ad fructus uſque maturitatem durant, petalis carere cenſendi ſunt, & proinde Apetali ſtamineíve denominandi: illi autem quorum partes prædictæ textura & colore diverſo ſunt, aut decidunt marceſcúntve ante ſeminis maturitatem, calice deſtitui, adeóque nudi dicendi. Hinc *Perſicariæ*, *Fegopyri*, *Biſtortæ* partes illæ quæ colore & textura florum petala ſimulant, cùm ad Fructûs uſque maturitatem durent, adde & ei pro involucro ſeu vaſculo inſerviant, Perianthium potiùs ejúſve partes quàm petala cenſendæ ſunt.

Dices, calicem à petalo duratione & ſtabilitate non rectè diſtingui, cùm Petala in nonnullis, teipſo etiam fatente, nec marceſcant nec defluant ante ſeminis maturitatem, ut v. g. *Sempervivo majore*, *Telephio*, &c. Reſpondeo, me notas haſce in iis duntaxat locum habere ſtatuere quæ alterutra harum partium carent. In Sempervivo maj. Telephio, Heracantha, &c. ſitus & officium (ut dixi) calicem & petala ſatis diſcriminant,

minant, quamvis & in his diſtinguendis textura & color locum habeant.

Dices, in eo certiùs diſtingui calicem à petalis, quod calix fructui vaſculi ſeu involucri uſum præſtet, petala autem minimè. Reſpondeo hoc ad ſtabilitatem calicis conſequitur, unde & ipſe etiam illud pro nota ſecundaria admiſi, Hiſt. p. 16. & p. 154. Calix autem, ſive vaſculi ſeminalis uſum præſtet, ſive minùs, perinde eſſe mihi videtur, modò ad fructûs maturitatem uſque duret. Cùm autem hanc ſolam floris ſtaminei notam fecerit D. *Tournefort*, quòd in illo pars controverſa, hoc eſt, de qua ambigitur calixne an petalon ſit, capſula ſeu involucrum ſemini eidem ſuccedenti evadat, miror cur *Cannabi*, *Lupulo*, *Spinachiæ*, *Urticæ*, *Mercuriali* florem ſtamineum tribuerit; cùm dicta pars in iis involucrum ſeminis nunquam fiat; nullum enim in univerſum earum floribus ſemen ſuccedit.

Dices, cùm adeò difficile ſit florem ſtamineum definire, annon melius foret hanc diſtinctionem prorſus ablegare, & flores omnes petalodes facere, alios Calice donatos, alios quibus etiam ſtaminei accenſendi, nudos? Reſpondeo, Minimè; Cùm Frumentaceorum glumas quæ textura, colore & durabilitate cum reliquo culmo conveniunt florum petala facere cuilibet etiam ex Agricolarum vulgo ridiculum foret, quos ſi de frumentaceorum flore & florendi tempore interroges, de ſtaminibus & tempore quo ea exſeruntur tibi ſtatim reſpondebunt. Cúmque hinc ſequeretur *Aquilegiam*, *Narciſſum*, *Tulipam*, &c. cum *Mercuriali*, *Atriplice*, *Blito* plantis diverſiſſimis conjungendas; bulboſas autem ut *Narciſſum & Leucoium bulboſum* à Bulboſis *Hyacintho*, *Tulipa*, &c. plantis manifeſtè congeneribus ſeparandas, quod valdè abſurdum & incongruum eſſet.

Cur *Plantaginem* & congeneres ad hoc Genus non retulerim in Præfatione dixi, neque hîc repetam. Ob eandem rationem *Tithymalum* hinc relegavi, quamvis de eo mihi nondum planè ſatisfactum ſit. *Parietaria* planta anomala eſſe videtur, & quod ad vaſculum ſeminale ſeu calicem attinet, multum variare: interdum enim, quantum quidem ego diſcernere potui, flores nonnullos producit perianthio, & petalo unifolio conſtantes inque hujus tubo ſemen velut in vaſculo continetur. *Kali ſpinoſum* florem petaloden habere ſupicor, proinde hujus loci non eſſe. Aliæ etiam nonnullæ ex herbis minimis, quas *Polygonis* annumeravi, an huc pertineant incertus ſum;

ſum; partim quoniam earum aliquas vel nunquam, vel florendi tempore non vidi, partim quòd florum in aliis partes adeò parvæ ſunt, ut ægrè poſſint diſcerni. Duas tréſve exoticas mihique incognitas hic locum habere permiſi, ob nomina ab inventoribus impoſita cum hujus Generis herbis communia.

Quartò, Herbas flore compoſito ſeu aggregato in quatuor Genera diſtinxi, quorum *Primi* notas feci lacteſcere, floremque planifolium naturâ ſeu in tota ſpecie plenum habere. Verùm cùm è lacteſcentibus nonnullæ florem diſcoidem obtineant ut v. g. *Chondrillæ cæruleæ Cyani capitulis* altera ſpecies, *Cichorium pratenſe hirſutum veſicarium*, C.B. aliæ florem habent unico duntaxat floſculorum ordine compoſitum, quem idcirco nonnulli fortaſſe plenum non eſſe cavillari poſſint, pro flore planifolio naturâ pleno, ſubſtituo florem (ut *Tecum* loquar) è *Floſculis* tantùm *irregularibus* compoſitum, adeóque nullam hoc Genus (quod ſciam) exceptionem admittet. Quamvis (ut verum fatear) 1. *Chondrillam* cæruleam Cyani capitulis quæ *flore* eſt *completo*, & floſculis tantùm irregularibus compoſita, ab ea quæ flore eſt diſcoide ſeparare & ad diverſum Genus referre abſurdum videtur. Mallem ſtatuere *Chondrillam*, &c. flore completo, ejus quæ flore eſt diſcoide varietatem tantùm accidentalem eſſe, eodem modo quo *Matricariæ* flore pleno Matricariæ vulgaris, &c. 2. Herbæ duæ ſupradictæ cum hujus Generis plantis non ſucco tantum lacteo, ſed etiam conſiſtentiâ, temperamento & viribus meliùs convenire videntur quàm cum iis quæ flore ſunt diſcoide. Cæterùm cùm *Hyoſeris maſculæ Ger.* monente D. *Doodio*, ſemina habeat ſolida, ſeu pappo deſtituta, ad Sectionem hujus Generis ſecundam, quæ Herbas flore planifolio, &c. ſeminibus ſolidis comprehendit, transferenda eſt.

Secundum Genus earum quæ Flore ſunt compoſito, hoc eſt, quibus Flos contigit diſcoides, ſemina pappoſa; nullam (quod ſciam) Anomaliam aut exceptionem patitur. Genera tamen ſubordinata notis characteriſticis claris & certis definire perdifficile eſt. Qui meliores quàm quas ego attuli inveſtigaverit, rem mihi certè gratiſſimam faciet. Notandum tamen *Gnaphalium marinum* dictum ſub hoc Genere minùs rectè collocari, cùm (teſte D. *Breynio*) ſemina ſolida ſeu pappo deſtituta obtineat; ſed Corymbiferis potiùs accenſendum eſſe. Item *Bellis ramoſa umbellifera* Cornuti Aſteribus perpetam accenſetur, cùm obſervante D. *Plukenetio*, ſemina ferat

longa,

longa, minimè, ut nos *Morisonum* in *Præl.* secuti scripsimus, papposa: ideóque ad *Corymbiferas* pertinet.

Tertium Genus, cujus notæ Flos è flosculis fistularibus compositus, calix squamosus in ventrem extumescens, nulli (quod hactenus noverim) anomaliæ aut exceptioni obnoxium est; ut neque

Quartum, seu *Corymbiferarum*, quibus Flos discoides, semina solida seu pappo destituta.

Huic Generi subjunxi Plantas nonnullas quas *Corymbiferis affines* denominavi: nimirum 1. *Scabiosam*, quæ à Corymbiferis in eo differt quòd flosculi florum marginales planè non sunt ut in Corymbiferis; quódque omnes tam marginales quàm discum componentes, calycibus privatis seu sibi peculiaribus donentur. 2. *Dipsacum*, cujus flos totalis calicem propriè dictum non habet, sed folia duntaxat quædam Perianthii æmula capituli basin cingentia: deinde flosculos singulos foliola oblonga sinu suo amplectuntur. 3. *Eryngium*, cujus etiam capitula corona foliorum ambit. 4. *Carduum sphærocephalum*, qui in eo ab Herbis flore composito propriè dictis differt, quòd perianthio omni careat, unde mirari subest, quòd Tu ei Perianthium dederis, *Introduct.* p. 37. & è contra quòd *Rapunculo corniculato* negaveris, eodem in loco; cùm ex nostra atque etiam *Fabii Columnæ* observatione, tum *Rapunculus Scabiosæ capitulo*, tum Rapunculus corniculatus montanus, perianthium obtineant. Rapunculus quidem corniculatus spica longiore, perianthio caret. Proinde Hæ species "apunculi quæ notis characteristicis conveniunt, in Methodo Tua ad diversa Genera referendæ sunt, aut nova Floris compositi Definitio cudenda.

Sequuntur Herbæ flore *petalode*, seminibus nudis, seu nullo præter perianthium vasculo inclusis, quas pro numero seminum singulis Floribus succedentium distinxi in eas quarum floribus singulis succedunt semina 1. *Singula*. 2. *Bina*. 3. *Terna*. 4. *Quaterna*. 5. Plura incerto numero.

Primum quidem Genus, Quarum scilicet singulis floribus singula succedunt semina, Genera fateor nonnulla subordinata continet, quæ non multum habent inter se similitudinis aut analogiæ, omnia tamen nota characteristica generali conveniunt, quod mihi sufficit. *Tholiftrum* genus anomalum est, cujus species nonnullæ unicum semen producunt, aliæ plura; ideóque hinc relegetur. Si in Lactuca agnina bina singulis flosculis succedant semina, quod mihi hactenus discernere

nere non licuit, hinc removeri, & Umbelliferarum Generi ſubjungi poterit. Hoc etiam Genus anomalum eſt, fructûs reſpectu.

Secundum Genus ſeu *Umbelliferarum*, quarum notæ ſunt Flos pentapetalos, bina ſingulis floribus ſemina ſuccedentia, nullam (quod hactenus noverim) exceptionem admittit, ni fortè Coriandrum vulgare, cujus Flori unicum ſuccedit ſemen ſphæricum; ſaltem ſi ſphæra illa duo ſemina continet, ea à ſe mutuò ut in reliquis per maturitatem ſponte non abſcedunt. In nonnullis ſpeciebus, ut v. gr. Cachry, quæ dixi ſemina vaſcula potiùs ſeminalia eſſe videntur, granum intra ſe continentia, cui cortex exterior minimè adhæret: verùm quoniam grana corticem exteriorem non exuunt ſed ei incluſa decidunt, ad morem reliquorum quibus cortex arctè adhæret, non eſt cur ea his minùs nuda reputemus.

Tertium Genus ſeu *Stellatarum*, quarum notæ ſunt Flos monopetalos, in 4 plerunque ſegmenta diviſus, ſemina ad ſingulos flores bina, anomaliam non patitur. Nonnulli fortaſſe cum *Cæſalpino* ſemina in hoc genere nuda non eſſe contendent, ſed vaſculis incluſa: Quibus reſpondeo, me totum illud quod à planta ſingulatim ſponte abſcedit pro ſemine nudo habere, ut in *Præfatione* dixi. Rubia ſylveſtris aſpera maritima *Zannoni* hinc ad *Anomalarum* claſſem releganda eſt.

Quartum Genus, *Aſperifoliarum* eſt; quarum notæ Folia in caule alterna, ad margines integra & non inciſa; Flores monopetali, marginibus plerunque quadripartitis, Semina ad ſingulos flores plerunque quaterna; Summæ ſpicæ antequam flores aperiantur caudæ Scorpii in modum reflexæ. Verùm nè tot notas coacervemus, ſufficiunt ad hoc Genus definiendum, Folia in caule ad margines integra & alternatim, ſaltem non bina ex adverſo, ſita; *Flores* monopetali; Semina ad ſingulos flores quaterna, ſi Cerinthen excipias, cui hæc nota non convenit.

Quintum Genus, quod *Verticillatarum* eſt, quarum notæ *Folia* in caule ex adverſo bina; *Flores* monopetali labiati; *Semina* ad ſingulos flores quaterna, quibus Perianthium pro vaſculo inſervit, nullas, quod ſciam, anomalias aut exceptiones patitur. Verùm in notis quas Generum nonnullorum ſubordinatorum aſſignavi mihimet non ſatisfacio. Si Tu aliúſve qui certiores melioréſque attulerit, non equidem invideo, gratulor magis.

Sextum

Sextum Genus eſt *Polyſpermum*, hoc eſt, in quibus ſingulis floribus plura quatuor ſuccedunt ſemina nullo certo aut definito numero. Sub hoc Genere *Malvam* diſpoſui, quamvis plerique Malvam non ſemina nuda proferre, ſed vaſculo incluſa opinantur; non quòd per ignorantiam capſulam pro grano haberem, ut exiſtimat *Tournefortius*, ſed ob rationem in Præfatione dictam, nimirum quòd pro ſeminibus habeam quæcunque per maturitatem ſingulatim à matribus ſuis abſcedunt. Conceptacula enim ſeminum in plantis Animalium uteris maximam partem reſpondent; Semina ipſa fœtibus ſecundis incluſis. Sicut ergo uteri Animalium non excidunt, ſed fœtus tantùm unà cùm tegumentis aut involucris: Sic in Plantis quicquid excidit [in fructibus per maturitatem ſiccis] ſemen eſt, quod adhuc Plantæ adhæret vaſculum ſeminale. Hinc *Malvarum* grana unà cum cortice quamvis laxè adhærente, quia à matribus hoc modo abſcedunt, pro ſeminibus habeo. Si cui aliter videtur, dicat mihi ex ſeminibus quæ ſingulatim decidunt quænam nuda habenda ſint, quænam capſulâ tecta; aut quâ certâ notâ tegumentum ſeminis exterius à capſula diſtinguatur. Certè in ſeminibus nonnullis quæ pro nudis vulgò habentur tegumentum exterius cartilagineum quaſi aut oſſeæ duritiei eſt, ut in *Milio* & *Lithoſpermo*. Grana *Hordei* & *Avenæ* ſemina cenſentur, & tamen gluma craſſiore teguntur.

Succedunt tandem Herbæ flore petalode vaſculiferæ, ſeu quibus ſemina vaſculo à perianthio diſtincto incluſa aut excepta ſunt. Has, ſelectis imprimis *Pomiferis*, *Bacciferis*, & *Multifiliquis*, à numero petalorum in flore divido in 1. *Monopetalas*, 2. *Tetrapetalas*, 3. *Pentapetalas* & *Polypetalas*: *Monopetalas* & *Tetrapetalas* ſubdivido in Flore *Uniformi* & *Diffiormi*, ut cum *Jungio* loquar, donatas.

Herbæ *Pomiferæ* dicuntur quæ fructus maximos proferunt, pulpâ humida ſemina ambiente conſtantes & cortice craſſiore tectos, quarum pars maxima Flores campaniformes nudos ſummo fructui inſidentes proferunt. Fructus maximos proferre non omnibus commune eſt: at pulpam humidam continere, & cortice caſſiore tegi univerſis convenit.

Bacciferæ dicuntur quæ Fructus producunt pericarpio ſeu pulpa intus humida ſemina ambiente vel intercedente, & membrana tenuiore veſtito, conſtantes. In nonnullis hujus Generis, ut v. gr. *Malo inſano*, *Pomo amoris*, &c. fructus ſatis grandes ſunt, in omnibus tamen membrana tenui tecti.

Multifiliquæ

Multifiliquas voco quæ plures filiquas ſeu vaſcula habent disjuncta & ſeparata ſingulis floribus ſuccedentia. Harum nonnullæ aliis partibus non multùm inter ſe, ſed cum aliis plantis magis conveniunt.

Nota, Quòd Sedum minùs teritifolium album *C. B.* Sed. minus teretifolium alterum *ejuſd.* Sedum minus ſolio cireinato *ejuſd.* Sempervivum minus vermiculatum acre *ejuſdem.* Sedum minus vermiculatum inſipidum *ejuſd.* & tandem, Sedum minimum non acre flore albo noſtras, à nobis perperam Sedis bicornibus *lib.* 19. *cap.* 2. recenſitis annumerantur, cùm ad hoc Genus *Multifiliquarum* pertineant.

Cùm horum trium Generum characteriſticæ certæ, claræ & unicuique obviæ ſunt, non immerito aut ſine ratione idonea iis ad Genera conſtituenda uſus ſum.

Monopetalis flore *uniformi Rapunculos corniculatos & galeatos* dictos annumeravi, quod ſcilicet cum Rapunculis reliquis ſucco lacteo, vaſculo ſeminali & ſeminibus convenirent, verùm minùs rectè Florum reſpectu, quos difformes proferunt: At neque *Hyoſciami* Flos exactè uniformis eſt, quamvis ad Uniformem proximè accedat, adeóque ſtationem ſuam, ſiquis ſummo jure cum ea agat, tueri nequit.

Monopetalis flore *difformi Veronica*, me volente, accenſeatur, cùm flos ei integer decidat, neque exactè uniformis ſit, prout uniformem florem definit *Jungius.*

Tetrapetalæ filiquoſæ & ſiliculoſæ ſuccedunt, quas ad unum potiùs Genus referendas cenſeo, cùm difficile admodum ſit certum limitem inter filiquam & ſiliculam ſeu capſulam conſtituere; cúmque in eodem manifeſtè genere ſpecies nonnullæ ſiliquoſæ ſunt aliæ capſuliferæ, ut v.g. *Rapiſtrum vulgare* & *monoſpermon*; *Braſſica ſiliquoſa* & *monoſpermos.* Hujus autem Generis notæ ſunt, Flores tetrapetali plures ſimul in caulis & ramorum ſummitatibus ſucceſſivè ſe apperientes, nullis ad pediculorum exortum foliolis appoſitis; quæ notæ omnibus (quantum quidem noverim) hujus Generis ſpeciebus abſque exceptione conveniunt. In pleriſque quidem calix unà cum flore decidit, datur tamen una vel altera exceptio.

Reliquas *Tetrapetalas* vaſculiferas flore Uniformi, quæ neque in prædicto, neque in ullo alio (quod ſciam) charactere communi conveniunt ad unum Genus Anomalarum reduxi: à quo ſi *Veronicæ*, *Tithymali*, *Plantagines* eliminentur, reliquæ ſpecies erunt pauciſſimæ.

Sequens

Sequens Genus Herbas flore *Papilionaceo* continet, quod nulli Anomaliæ aut exceptioni obnoxium eſt; cui ſiliquoſas quaſdam anomalas ſubjunxi; quæ ſi placet reliquis ſiliquoſis *Lib.* 23. qui Anomalis deſtinatur, addi poſſunt.

Succedunt *Pentapetala* vaſculiferæ, quo in Genere *Alſines* herbulas quaſdam *Tetrapetalas* admiſcui, ob rationem ſuperiùs datam. *Anagallidem* quoque terreſtrem herbam flore tetrapetaloide ob convenientiam in multis cum *Alſine* hic collocavi, quamvis propriè ad Genus proximè ſequens pertineat. Hic à D. *Tournefortio* reprehendor, quòd *Aſclepiadi* ſiliquas ſingulares tribuerim ſingulis floribus ſuccedentes, cùm ille binas obſervaverit; & ut puto non immerito: Autorem neſcio quem ſecutus id feci, abſque curioſa plantæ ipſius inſpectione.

Tandem agmen claudunt *Pentapetaloides* vaſculiferæ, quæ reverà *Monopetalæ* ſunt, verùm ob flores in 5 lacinias ad Ungues ferè diviſos pentapetalos ſimulantes à Botanicis minùs curiosè diſtinguentibus pentapetalæ cenſeri ſolent. Et revera inter *Monopetalas* & *Polypetalas* quibus Flores non decidunt, claram aliquam diſtinctionis notam conſtituere perdifficile eſt, ſi hanc ad Ungues uſque diviſionem reſpuamus.

Earum quibus Plantula ſeminalis bifolia non eſt Quintuplex Genus conſtitui. Hujuſmodi enim Herbæ primò in flore *petalode*, & flore *apetalo* ſeu *ſtamineo* donatas dividuntur. Flore petalode donatæ in *Bulboſas*, quæ *primum* Genus ſubordinatum faciunt; & *Bulboſis affines*, hoc eſt radice tuberoſa fibroſáve præditas, quæ *ſecundum*. *Flore apetalo ſtamineóve* inſtructæ diſtinguuntur in *Culmiferas* & *non Culmiferas*. *Culmiferæ* ſubdividuntur in eas quæ *Grano* ſunt *majore* & hominibus in cibum veniunt, *Frumentaceas* & *Cerealia* dictas, quæ *Tertium* Genus præſtant; & quæ *Grano minore* ſc. *Gramina*, *Quartum* Genus componentia. *Quintum* tandem Genus exhibent *Graminifoliæ* flore *ſtamineo* non culmiferæ.

De Herbis radice bulboſa donatis egi *Methodi Plantarum* pag. 151. ubi earum proprietates enumeravi. Verùm quoniam *Floriferæ* omnes hujus tam *Bulboſæ* quam generis *Bulboſis affines*, inſigni nota inter ſe conveniunt, & ab aliis differunt, quòd nimirum tricapſulares ſint, ſeu conceptaculum ſeminis in terna loculamenta diviſum obtineant (ut in Præfatione dixi) & nè Irides *Bulboſas* à Tuberoſis ſeu fibroſis quæ planè cognatæ & congeneres plantæ ſunt) dirimere cogamur, ſatius foret *Bulboſas* & *Bulboſis affines* Herbas ad unum

unum Genus reducere, & subordinatorum Generum differentias à Florum forma & structura sumere; *Aro*, *Arisæro* & *Dracontio* ad Bacciferarum Genus relegatis; Cyclamino ad anomalas.

E reliquis Generibus *Tertium* arbitrarium est, & minimè Philosophicum; nec enim certus datur magnitudinis terminus inter semina *Frumentorum* & *Graminum*, cum in eodem Graminis genere nonnullæ species majora & esculenta semina producant, aliæ minora & minimè esculenta, ut v. g. *Gramen caninum*, & *triticum*. E maximis etiam Graminum seminibus nonnulla in cibum non veniunt, ut *Lachryma Jobi*. Deinde naturæ rerum ab usu hominum non dependent, quæque Naturâ distinguuntur sive Panificio inserviant, sive minùs, perinde est, distinctæ nihilominus manent. Nam si usus hominum, aut etiam aptitudo ad talem usum, sufficeret ad Genera constituenda; non est cur *Coronariarum* genus rejiciamus, cum Herbæ quas ad hoc Genus referre solent Botanici flores proferant qui Sertis & Corollis conficiendis idonei sunt.

Cæterùm in Genere observari vellem, Methodum nostram prædictam Plantis *Europæis* præcipuè ordinandis destinatam fuisse, illisque *Indicis* & *Americanis* quæ regionibus nostris familiares jamdudum factæ & probè cognitæ sunt. Reliquas nuper invectas, quas vel ipse nunquam vidi, vel non curiosè examinavi, vel à Botanicis qui eas tradiderunt minùs accuratè descriptæ sunt, ob nominum cum cognitis convenientiam alienis fortasse in locis dispositi. Hæc autem à peritioribus quibus penitus perspectæ sunt, indè removeri & ad proprias sedes transferri possunt.

De Methodo nostra satis, ad Tuam iterum redeo. Duobus ea præcipuè nominibus reprehensioni obnoxia mihi videtur. Primò, Quod Florum observationes nimis minutæ & subtiles sunt, quæque oculatum & attentum exposcunt spectatorem; Quod Generum distinctionem, me judice difficilem reddit, & errori obnoxiam. Hoc ut evincam, videamus in Verticillatarum Genere, an conveniat inter Te & D. *Tournefortium*, qui eandem insistitis viam, & notas Generum characteristicas à florum similitudine, & differentiis sumitis. Ille à Galeæ forma Generum subordinatorum differentias sumit, Tu à divisione Galeæ & Barbæ.

Deinde 1. Chamædryn & Teucrium ille diversa Genera facit, Tu ad idem utrumque reducis, & magnitudine sola differre statuis.

2. Ille, Scordium, Salviam agreſtem ſeu Scorodoniam, & Marum Cortuſi Chamædryos ſpeciebus annumerat, Tu eas genere diverſis facis.

3. Ille Lycopum moſchatum Chamæpityos ſpeciem conſtituit, Tu eas ſeparas, quòd flores non figurâ modo, ſed numero ſintque differant.

4. Ille Polium montanum luteum Polii ſpeciebus reliquis accenſet; Tu cum genuino Polio non convenire ſcribis.

5. Ille Bugulæ florem galeâ carentibus annumerat, & duos tantum dentes galeæ loco habere ſcribit: Tu galeam ei tribuis, quamvis brevem.

6. Ille Ochnæ floris galeam crenatam tantùm eſſe ſcribit, atque etiam labellum, Tu illam quadripartitam ſtatuis, hoc ſimplex.

7. D. *Tournefort* Leonuri & Cardiacæ, quas genere diverſas ſtatuit, eaſdem plane notas adfert, & à capſula tantùm ſeminali eas diſtinguit, Tu de longitudine labii ſuperioris præ inferiore in Cardiaca taces, & ex anguſtia mediæ barbæ laciniæ Cardiacam ab omnibus diſtinguis.

8. Tu Melliſſophyllon *Fuch.* nil commune cum Melliſſa Officinarum habere aſſeris, præter odorem nonnihil citratum; ille genuinam Melliſſæ ſpeciem facit.

9. Ille Pulegium Menthæ adeò ſimile eſſe ſcribit, ut diſtingui non deberet ſi uſus communis permitteret, Tu ad Mentham commodè non poſſe referri ais, quòd ejus galea integra ſit, cùm Menthæ ordinariè diviſa deprehendatur.

10. Ille Lamium ſegetum, Lamium maximum Sylvaticum fœtidum C. B. Cannabin ſpuriam dictam, ad idem Genus reduxit, cui *Galeopſis* titulum facit, Tu eas Genere diverſas ſtatuis.

11. Ille Horminì aliquas ſpecies ſub titulo *Horminì* à reliquis ſeparat, quas ſub titulo *Sclareæ* proponit, Tu eas ad Horminum refers.

12. Marum ille Thymbræ ſpeciem facit, Tu Genus diſtinctum.

13. Ille Hederam terreſtrem Calaminthæ ſpeciem facit, & labellum tripartitum ei attribuit, Tu à Calamintha ſeparas, & labellum quadripartitum ei aſcribis.

14. Salviæ barbam Tu quadripartitam facis, Ille, & rectiùs, quantùm quidem ego diſcernere potui, tripartitam. Fortaſſe in nonnullis media laciniâ biſida eſt.

15. De

15. De Galeæ divisione in Hormino & Sclaræa ille nullam mentionem facit, ut vix desernendam putem, Tu hanc barbæ divisionem genericam notam facis.

Cæterùm cum & *Tu* & *Ille* notis nonnullis additis, eas *plerunque* vel *communiter* huic vel illi Generi convenire, annon apertè fatemini, eas minimè essentiales aut proprias esse, sed aliud quid; tam abesse ab aliqua stirpe possint quam ejusdem Generis esse agnoscitis? Cur ergo mihi idem facere non liceat, & pro nota characteristica assumere complexum accidentium quæ omnia simul in alio genere non inveniantur?

Secundò, Quòd, ut ante dixi, alienas Plantas conjungat & cognatas separet; quòd exemplis aliquibus superiùs ostendi, quibus plura addere possem, si opus esset. Quæ enim, quæso, similitudo est inter *Tulipam*, v.gr. & *Lysimachiam purpuream spicatam*? Et tamen flore hexapetalo regulari conveniunt; idem dicendum est de *Portulaca aquatica Ger.* & utrilibet harum. Ex altera parte, inter *Anemonem nemorum* & *Anemonem Geranii Robertiani folio C. B.* maxima intercedit cognatio & similitudo. Harum tamen altera flore est *hexapetalo*, altera *Polypetalo*, quæ notæ in Tabula tua generali duo diversa genera constituunt. Deinde ex Herbis flore Papilionaceo quæ ejusdem manifestè Generis sunt, nonnullæ flore monopetalo sunt, aliæ tetrapetalo. Præterea *Tournefortius Element. Botan.* p. 59. certum esse ait, omnes species ejusdem generis florem eodem numero foliorum compositum non habere; instat autem in *Ranunculo*, *Pulsatilla*, & *Caryophyllata*: cui tamen ego, saltem quoad *Ranunculum* non consentio. Species enim *Ranunculi* facit *Anemonem nemorum*, *Hepaticum trifolium*, & *Chelidonium minus*, quæ nostrâ sententiâ genere differunt.

Verùm cùm Methodus Tua, quæ à Florum differentiis sumitur, eruditis nonnullis & exercitatis Botanicis arrideat, quisque suo abundet sensu, suóque per me licet fruatur judicio. Philautiæ fortasse nimiæ debetur, quòd mea mihi præ aliis placeat, cùm Corvo (ut in vulgari Proverbio jactatur) pullus suus omnium pulcherrimus videatur.

Hæc sunt, Celeberrime Professor, Cathedræ & Academiæ tuæ Ornamentum eximium, quæ ad ea quæ in Epistola mihi objicis respondenda habui; in quibus, si me errâsse deprehenderis, amicè quæso commonefacias, & meliora edoctus, sententiam libens mutabo & ad partes tuas transibo. Pro voto autem quo epistolam claudis gratias ago; Tibique vicissim salutem & pacem à Domino comprecor. Vale.

POSTSCRIPTUM.

CUM jam Epistolam absolvissem, Clarissimi Viri *Josephi Pitton Tournefortii Elementa Botanica*, Gallico sermone scripta, & *Parisiis* Anno 1694. edita accepi: Quod opus attentè perlegere mihi nondum per otium licuit. Verùm dum paginas negligentiùs evolvo, me sæpius nominatum, totiésque ferè notatum ac reprehensum invenio, ep præcipuè nomine, quòd notas non necessarias, imò merè accidentales, quæque abesse salvo Genere, vel etiam contrariæ inesse possint, pro characteristicis Generum adhibuerim. Cui in genere respondeo,

Primò, Cùm (ut ante dixi) Definitio perfecta alicujus Plantæ speciei Genere proximo & Differentia essentiali constare debeat; nullius autem Plantæ differentiam essentialem novimus; oportet ut pro distinguendis ejus classibus accidentia propria, quæ soli alicui Generi & omnibus illius speciebus conveniant assumamus. Cùm autem vel non datur ejusmodi proprietas, vel nobis saltem non innotescat, pro differentia sumenda est collectio tot Accidentium quot in alio Genere non possunt simul inveniri. Quod à nobis in multis generibus & speciebus subalternis factum est.

Hic tamen cauto opus est. Nam si in Generibus constituendis (ut monet *D. Tournefortius*) plurium partium respectum habemus, & notas ab illis desumptas admittimus, periculum est nè species novæ postea occurrant, quæ notis aliquibus in Generis charactere seu definitione comprehensis careant. Prospicere ergo & prævidere (ut ita dicam) oportet, num species illæ, quæ in posterum fortasse detegentur, notas omnes, quarum in charactere mentio fit, habituræ sint. At quis adeò perspicax est? Imò cùm Essentiæ rerum nobis (ut dixi) incognitæ sint, invenientur fortasse plantæ congeneres, quæ notis illis quas *Tu* pro maximè essentialibus & characteristicis habes, carebunt. Cùm autem *Tu*, [*D. Tournefortium* alloquor] in genere *Aloes* species nonnullas dari agnoscis quarum calix

in

in Fructum abit, alias in quibus pars illa à piſtillo ortum ſumit; cur claſſis IX. Sectionem 2^dam & 3^tiam his notis diſtinguis? unde fit ut Harum Generibus eſſentiales ſint, Aloe autem minime? Quis prævidere poteſt nullam *Aſphodeli* v.g. ſpeciem in poſterum inventum iri, cujus calix in fructum abeat?

Sufficit ergo notas quibus utimur ad Plantas diſtinguendas ſpeciebus omnibus hucuſque cognitis convenire; ſi poſtea detegantur quibus nota hæc vel illa non conveniat, ei addi poteſt hæc limitatio, *plurimùm* vel *plerunque*.

Secundò, Cùm notæ quas adhibui omnibus hucuſque cognitis ſpeciebus conveniant, pro characteriſticis tantiſper inſervire poterint donec D. *Tournefortius* contraria exempla produxerit.

Tertiò, Notis characteriſticis non rarò alias notas non neceſſarias ex abundanti adjeci, ad facilitandam ſcil. Generum cognitionem, & ut ſtudioſis Deſcriptionum loco ſint.

Quartò, Notæ hæ, quamvis non propriæ, obviæ tamen & manifeſtæ ſunt, multæ etiam omni tempore quo Plantæ vigent occurrunt; proinde utilitatem aliquam habent, ut ſcilicet Plantæ primo aſpectu agnoſcantur, atque etiam extra florendi tempus.

His poſitis non difficile eſſet in ſpecie pleraque quæ carpit & reprehendit defendere. Sic v.g. *Mandragoræ* ſoli [è Bacciferis] omnibúſque ejus ſpeciebus hactenus obſervatis convenit, *caules nullos præter pediculos ſingulares flores & fructus ſuſtinentes producere*. Hæc ergo nota pro characteriſtica hujus Generis tantiſper, ut dixi, inſervire poterit donec D. *Tournefort* contrarium exemplum objecerit. Hoc autem argumentum in ipſum retorquere poſſumus: nimirum aſſerendo formam floris non obſtare, quà minùs quævis planta baccifera, caules nullos producens præter pediculos ſingulares flores & fructus ſuſtinentes, *Mandragoræ* ſpecies cenſeri poſſit; & Florem habere monopetalum campaniformem de eſſentia Mandragoræ non eſſe, ſed omitti poſſe, & non abſurdè dici *Mandragoræ flore pentapetalo ſtellato*, ſiqua ejuſmodi ſpecies poſtea forte ſe occurrat.

Idem reſponderi poteſt ad id quod objicit contra notas *Lilii convallium*.

Deinde, nota illa nimirum epiphylloſpermon eſſe, ad *Lauri Alexandrinæ* characteriſticam non pertinere probat. Quia datur *Lauri Alexandrinæ* ſpecies fructu è ſummitate caulium prodeunte.

prodeunte. Talem ſpeciem dari agnoſco, cùm ipſe eam in Horto Regio *Pariſienſi* obſervaverim, & Hiſtoriæ inſeruerim. Cui reſpondere poſſem, unam exceptionem non deſtruere aut evertere regulam generalem. Mallem tamen de Lauro ea novum Genus facere; quod æquo, imò potiori jure mihi licet quàm D. *Tournefort Oſmundam* à reliquis Capillaribus diſjungere & genere diverſam ſtatuere, eo tantùm nomine quòd pariter Epiphylloſpermos non ſit.

Quòd *Convolvuli* notam genericam fecerim fructum habere in terna loculamenta, quorum ſingulis bina inſint ſemina, diviſum, in eo nimis ſecurè Moriſonum ſecutus ſum, cujus Authoritati tum nimium tribui. Verùm ad ſingula reſpondere nec mihi inpræſentiarum vacat, nec brevitati Epiſtolari convenit.

Verùm iniquior eſſe videtur, & nodum in ſcirpo quærere, cùm me reprehendit (quod non ſemel facit) quod Herbis nonnullis, quas flore ſtamineo eſſe agnovi, florem foliis compoſitum tribuerim. Nec enim per ignorantiam aut incogitantiam id à me factum eſt, ſed ut receptæ opinioni, quæ in ejuſmodi herbis calicem pro flore habet, ſermonem accommodarem; quódque calicis ſegmenta in nonnullis id genus, florum petala ſimularent, ut dubitaverim aliquando, an flores ſtaminei eſſent nécne. Præterea, ſtrictè etiam loquendo, Calix floris pars eſt, ejúſque laciniæ, ubi non alia dantur folia, lato ſenſu Floris folia dici poſſunt. Petali autem nomen, quod floris folio proprium feci, nunquam illis tribui. Tandem ut alii illius exceptioni occurram,

In floribus parvis, quorum partes non facilè diſcerni poſſunt, ut *Tithymali*, *Saxifragæ aureæ*, *&c.* florem interdum monopetalon pro polypetalo habui, cùm ad unguem fere in laciniis aliquot diviſus eſſet, nec enim in his admodum curioſus fui cùm id non tanti eſſe exiſtimaverim, ſed Botanicos præcedentes libenter ſecutus ſum.

Quod ad Opus ipſum attinet, nondum illud adeò attentè & diligenter legi, ut de eo judicium ferre auſim, poſtea fortaſſe per otium id facturus. Floris ejúſque partium & Conceptaculi ſeminalis formam & ſtructuram curioſè & accuratè obſervâſſe videtur Autor, eámque ſumma fide & ἀκριβείᾳ delineâſſe. Verùm iiſdem vitiis quibus *Tua* illius etiam Methodus laborare videtur. Primò quòd Notæ Generum non ſatis claræ, diſtinctæ & circumſcriptæ ſunt. Claſſis *nomen* v.g. notam facit *Florem Liliaceum*, aut ei aliquo modo accedentem habere.

habere. Annon, quæso, obscura & incerta est significatio istius clausulæ, *aliquo modo accedere?* Et sanè interest hujus Methodi, ut obscura sit. Nam (ut mihi videtur) dantur in hac Classe Genera aliquot quorum flores nullo modo ad Liliaceos accedunt. Quod & ipse non diffitetur *Tournefortius*, cùm Florum similitudini cum Lilio diffisus, præcipuam hujus Generis notam faciat, quòd Flos capsulam relinquat in tres cellulas divisam. Bulbosæ igitur Plantæ, quæ manifestè congeneres sunt, ut alibi ostendi, nec D. *Tournefort* Methodo à Forma Florum desumptæ obsequuntur, nec Tuæ: Nam nec numerus petalorum in Flore notam Genericam suppeditat; cùm nonnullæ hujus Generis Flore sunt hexapetalo; aliæ monopetalo; nec Floris regularitas aut irregularitas; cùm nonnullæ Flore sunt regulari, aliæ irregulari.

Classis 15ta & Sectionis 3^tia^ notam constituit, *Semina habere Panificiando idonea.* Ut omittam quòd modo dixi, Naturas rerum ab hominum usu non dependere, Nota hæc nec omnibus hujus generis herbarum seminibus, *Graminis*, v. gr. & *Arundinis*, convenit; nec solis; sed & Frumento Indico *Mays* dicto, quod Ille sub diverso Genere collocat, & Frumento *Saracenico* seu Fegopyro.

Secundò, Quòd Plantas nostrâ sententiâ alienas conjungat, & cognatas separet, quamvis in plantis cognatis separandis aliquanto cautior est; & Methodum sibimet præscriptam aliquoties deserit, nè id faciat; ut jam in *Bulbosis* ostendi: quibus adde plantas aliquas leguminosas: nam trifolii species nonnullas, quas monopetalas flore irregulari esse fatetur, à classe 3^tia^ cujus titulus est *Herbæ flore monopetalo irregulari*, removet; & Classi 10^mæ^ cujus titulus *Herbæ flore irregulari polypetalo* subjicit.

Cùm autem Floris regularis & irregularis mentio incidit, non possum sine nota præterire, quòd *Tournefortius* Veronicam herbis flore regulari annumerat, cùm *Tu*, & rectè quidem meâ sententiâ, ejus florem pro irregulari habeas, cùm laciniæ inæquales sint, nec stylus medium florem exactè occupet.

FINIS.

VIRES *transpositæ.*

PAg. 10. Quæ hîc de *Musci arborei ramosi, Musci terrestris seu Lycopodii, Musci clavati cupressiformis,* viribus habentur deleri possunt. Horum enim vires & usus *p.* 22. *p.* 25. & 26. pleniùs traduntur.

Musci erecti abietiformis vires ad *p.* 27. Musci vasculis in foliorum aliis sessilibus speciem 2dam transferantur.

Pag. 56. Vires speciei nonæ subjectæ, ad 4tam pertinent, ideóque illuc transferendæ sunt.

Pag. 65. Boni Henrici seu Mercurialis Anglicæ vires initio hujus paginæ repetuntur.

Pag. 88. Nota illa Carduo stellato subscripta ad speciem nonam seu Carduum Mariæ pertinet.

Pag. 99. Vires Linariæ adulterinæ adscriptæ ad Linariæ primam speciem, *pag.* 160. propositam pertinent, ideóque hinc illuc removeantur.

Pag. 174. Vires 5tæ Nasturtii speciei attributæ ad Nasturtium aquaticum seu sextam Cardamines speciem transferendæ, *p.* 172.

Pag. 304. Sambuci vires ad *p.* 307. transferendæ sunt, & Sambuco vulgari subjungendæ.

Pag. 308. Ericæ vires & usus hîc traditæ ad *p.* 313. Ericæ speciem primam transferantur.

Pag. 282. Vires Lenticulæ subscriptæ ad Persicariam siliquosam pertinent, & Subulariæ lacustri *p.* 283. ad Cuscutam.

ERRATA.

PAg. 6. lin. 6. pro *vasculo* lege *vascula.* l. 34. *loris.* p. 10. l. 40. *Fungis.* p. 21. l. 8. *clavatus.* p. 30. l. antepen. *rubentis.* p. 34. l. 30. *ut.* p. 38. l. 4. *speciei.* p. 50. 11. *quinquefoliatâ.* p. 70. 7. *Drove.* 75. 8. *Pevisiæ.* 105. 25. *foliis.* 108. 38. *adhærentibus.* 117. 7. *Rubia.* 136. 19. *trisulca.* 140. 13. *Fraga.* 21. *faciei.* 149. 36. *purgat.* 155. 10. *collutionibus.* 20. *medulla.* 159. 34. *præferenda.* 170. 7. *planta.* 171. 1. *censentur.* 178. 5. insere *J. B.* 185. 19. dele *in.* 188. 38. *speciei varietati secunda.* 193. 9. *Foin.* 202. 26. *ad.* 210. 40. *qua.* 220. 6. *Archer,* gen. 230. 30. voces *flores* & *pediculos* transponantur. 233. 1. *circa* Saffron-Walden. 237. 7. *the Hall.* 17. *albarum.* 240. 1. *Satyriorum.* 6. *illita.* 245. 24. *Casp.* 247. 26. *aquæ.* 253. 2. *arvensi.* 272. 18. *hic.* 291. 26. *Linifolia.* 38. *auriculato.* 295. 21. *Walter Moyle.* 300. 36. dele *falsum esse.* 306. 6. *dipyrenis.* 307. 13. *Plukenet.* 309. 34. *formâ Syrupi.* 310. 6. *fructu.* 315. 9. *Obstructiones.* 319. 13. *lævis.*

In Præfatione, p. 2. *l.* 3. *aliquam.* 4. 15. *Fasciculo.* 5. 9. *Llwyd.* l. 17. *Botanicus.* 7. 12. *complementum.* l. 18. *Catalogo.*

Errata leviora, & quæ *literalia* vocitamus, utpote Lectorem eruditum haud moratura, illius candori fidentes, indigitare operæ pretium non duximus.

Some rare Plants growing near Bednal green

Mentha cattaria . . . by a Pond side in a field near ye back lane.

Plantago minor aquatica stellata . . . by a ponds side on Cambridge heath.

Circaea Lutetiana . . . . under a bench near ye Bake house . . .

Thlaspi Dioscoridis . . . . at ye foot of an Hedge made to keep ye field from ye Path, as you go to old Ford.

Cynoglossa folio virenti: on Cambridge heath as you go from Hackney to London . . .

Blitum factidum. Vulvaria dictum. on a Bank as you go from Bednall. green down by ye 3 Crowns towards Shore ditch.

Centaurium luteum perfoliatum. P. 224. - on the right hand side of the Road leading fr: Northwick Mill to North wick. Worcesters.